

ARYAMANJUSRIMULAKALPA

Three Parts in one complete volume

Edited By

Mahamahopadhyaya T Ganapathi Sastri

C B H PUBLICATIONS

Originally Published in 1920

Reprint 1992

ISBN 81 85 381 19 4

This Publication has been brought out with the
Financial Assistance received from the
Government of India Ministry of Human Resources
New Delhi

Price Rs

Published By

CBH PUBLICATIONS

20/2093 Single Street

P B No 617 Trivandrum 695 002

S India

*If any defect is found in this book, please return the copy by V P P
to the publisher for exchange free of cost of postage*

Accession No **039334**
Shanarakshita Library
Shri Yantra Institute, Saranam

Published By M Girja Proprietor, CBH Publications Trivandrum
Printed by Offset at

अनन्तशयनसस्कृतग्रन्थावलि

आर्यमञ्जुश्रीमूलकल्पः

सस्कृतग्रन्थप्रकाशनकार्याध्यक्षेण

त गणपतिशास्त्रिणा

सशोधित

स च

अनन्तशयने

सि बि एच् प्रकाशनेन

पुनर्मुद्रित

P R E F A C E

Among the collection of manuscripts acquired in 1909 from the Manalikkara Mathom near Padmanabhapuram, was found a volume of a Buddhist work called Bodhisattva Pitakā vatamsaka or Manjusri Mūlakaḥ. It is a pretty large palm leaf manuscript containing about 13,000 granthas. The palm leaves are long light and soft and the manuscript is written in Devanagari characters with ink. Though the leaves have an appearance of being from 300 to 400 years old, the characters (except in the first and the last leaf) look clear and legible as if they were just written down. The copyist of the manuscript is one Pandita Ravichandra the head of the Maḥaghosha vihāra who went out from Madhyadesa* as is evidenced from the colophon at the end of the manuscript "श्रीमूलबोधिविहाराधिपतिना श्रीयो + + + + + मध्यदेशाद् विनिर्गतेन पण्डितरविचन्द्रेण लिखितम्". The copyist also tells us at the end of the manuscript, "परिसमाप्त च यथा कल्पमार्यमञ्जुश्रियस्य कल्पम्", which means, 'here ends the Kalpa of Ārya Manjusri as is available'. It can be inferred from this that the manuscript from which the present manuscript was copied was itself an incomplete one.

The subjects here dealt with are the Mantik texts of Kumāra Manjusri Bodhisattva Mahāsattva, which bestow on all humanity long life, health, wealth, happiness and other desired objects, the ways and means of attaining the Mantik powers, the science of astrology, omens and other similar matters. The sermons given here are found in the form of a conversation between Bhagavat Śākya Muni and Kumāra Manjusri, between Bhagavat Śākya-Muni and Puṣhan Mandala (पर्यन्मण्डल) and between Kumāra Manjusri and Puṣhan Mandala (पर्यन्मण्डल). Most of the words and sentences used in this work pay little or no attention to the rules of Vyākaraṇa. Having learnt from me the discovery of the manuscript, a few years ago, Prof. Sylvain Lévy, Professor au Collège de France wrote to me to say that he had seen only a Chinese translation of the Manjusrimūla kalpa in China, but nowhere its Sanskrit original and that this rare

‘हिमवद्विध्ययार्थं यत् प्राविनशनादपि ।

प्रत्यगेव प्रयोगाय मध्यदेश प्रकीर्तित ॥” (मञ्जु)

work should be published without delay. I have now undertaken to publish this work with the hope that it will be found useful by all who are interested in Mantric literature especially by the Buddhists and most of all by the students of Indian antiquities. The work being a voluminous one, it is intended to publish it in parts and the first part is now given to the public. This is a holy work of the Buddhists and deserves to be placed along with the Vedas. As the non observance of the rules of Vyākaraṇa in regard to gender, number and case, found throughout this work is becoming its sacred character, and as no second manuscript has been obtained, the text in this edition is adopted exactly as it is found in the original manuscript.

Trivandrum, }
7th August 1920 }

7 GAṆAPATI SÂSTRÎ

उपोद्धात ।

— —

१९०९ तमे कैम्ताब्दे वृत्ताया ग्रन्थगणपणयात्राया पञ्चनामपुरसनी
हसन्निविष्टाद् मणलिकरमठानुपात्तेषु ग्रन्थेषु बोधिमन्त्रापिटकावतंसक इति
मञ्जुश्रीमूलकल्प इति च व्यपदेश्य कश्चिद् बुद्धसमयग्रन्थाऽतर्गत आ-
सीत् । स खलु त्रयोदशसहस्रग्रन्थपरिमिता दीर्घश्लक्ष्णलघुषु तालपत्रेषु मणी-
द्रवलिखितनागरलिपिविध्यास त्रिचतुरशतवर्षपुराणतावभासकेऽपि पत्रजाते
अद्योमणीलिखितनिर्विशेषस्फुटभास्वर्गलिपिर्निकाम दर्शनीयाकार । अस्यो
पलब्धादर्शग्रन्थस्य लेखक श्रीमूलघोषविहाराधिपतिर्मध्यदेशाद् विनिर्गत
पण्डितरविचन्द्रो नाम, यस्माद् ग्रन्थे ते 'श्रीमूलघोषविहाराधिपतिना श्रीबो-
+ + + + + । + + + + + मध्यदेशाद् विनिर्गतेन पण्डितरविचन्द्रेण
लिखितम् इत्युपन्यस्तम् । 'परिसमाप्त च यथालब्धमार्गमञ्जुश्रियस्य कल्पम्'
इति ग्रन्थान्ते लेखदर्शनाच्च ग्रन्थस्य मावशेषत्व सम्भावयितुं शक्यम् ।

मञ्जुश्रीगान्ध कुमारभूतस्य बोधिसत्त्वस्य महासत्त्वस्य सर्वसत्त्वायु-
रारोग्यैश्वर्यमनोरथपुण्यपरिपूरकाणि मन्त्रपदानि, तत्साधनानुष्ठानविधयः, ज्यो-
तिषनिमित्तादिविज्ञानानि चात्र प्रतिपाद्यन्ते । इह तत्त्वापदेशा सर्वे भगव-
च्छाक्यमुनि-कुमारभूतमञ्जुश्रियोः सवादभङ्ग्या, भगवच्छाक्य-
मुनि-पर्यमण्डलयोः सवादभङ्ग्या, मञ्जुश्री पर्यमण्डलयोः सवादभङ्ग्या
च सघटितम् । इह व्याकरणातिगा एव मूयिष्ठा पदवाक्यप्रयोगाः ।
ग्रन्थमिमं मयोपलब्धं विज्ञाय विद्वद्वरिष्ठ प्राप्तेऽशीयविश्वविद्यापीठमहाप्र-
वक्ता श्रीमान् सिल्वैन्लेविमहाशयो मामाह — 'मञ्जुश्रीमूलकल्पस्य चीन-
भाषानुवाद चीनदेशेऽद्वाक्ष, मूलग्रन्थस्तु न कचिदुपलभामह' इति, 'अपूर्वं
त्वादविलम्ब प्रकाशनीय' इति च । सर्वथा मन्त्रभक्तानां विशिष्य तात्परा-
तानां विशिष्यतरा तु भारतपुरावृत्तविमर्शकाणामुपकाराय प्रभविष्णुरिति
कृत्वा मन्त्रविद्याकोशोऽयमस्माभिः प्रकाशयितुमारब्धः । अतिविपुलत्वादेव

भागशः प्रकाशनमर्हतीत्येतस्य प्रथमो भाग इदानीं प्रकाश्यते । वेदव-मा-
ननीयस्यास्य बोधिसत्त्वमन्त्ररहस्यग्रथस्य पदेषु लिङ्गवचनविभक्त्यादीनां व्य-
त्ययकरणमकरणं च बहुलमादर्शे दृश्यमानं भूषणमिति बुद्ध्या । द्वेतीयादर्शा
नृपलब्ध्या च तत्तथैवास्माभिरादृतं, न तु तत्र विदुमात्रकमपि परिवर्तयितुं
यवसितम् ।

अनं तशयनम्, }
२५ ७ १९२० }

त गणपतिशाम्नी

॥ श्री ॥

आर्यमञ्जुश्रीमूलकल्पम् ।

नमः सर्वबुद्धबोधिसत्त्वेभ्यः । एव मया श्रुतम् । एकस्मिन् समये भगवां शुद्धावासोपरि गगनतलप्रतिष्ठितेऽचिन्त्याश्चर्याद्भुतम- विभक्तबोधिसत्त्वसन्निपातमण्डलमादे विहरति स्म । तत्र भगवां शुद्धा- वासकायिकान् देवपुत्रानामत्रयते स्म । शृण्वन्तु देवपुत्रा । मञ्जु- श्रियस्य कुमारभूतस्य बोधिसत्त्वस्य महासत्त्वस्याचिन्त्याद्भुतप्रातिहा- र्यचर्यासमाधिशुद्धिविशेषविमोक्षमण्डलयोगिमत्त्वविकुर्वण सर्वमत्त्वो- पजीव्यमायुरारोग्यैश्वर्यमनोरथपापारिपूरकाणि मन्त्रपदानि सर्वस- त्वाना हिताय भाषिष्ये । त शृणु, साधु च सुष्ठु च मनसि कुरु, भाषिष्येऽह ते ।

अथ शुद्धावासकायिका देवपुत्राः साञ्जलयो भूत्वा*++++ ++++++ विशेषभूमिप्रणिलाभवज्जासनाक्रमणमारध- र्पण यर्मचक्रप्रवर्तनसर्वश्रावरूपत्यक्तुद्वनिर्याणदेयमनुगोपपत्तिमर्वदुः खप्रशमनदरिद्रव्याधितआढ्यरोगोपकुर्यतां सवलौकिकलोकोत्तरम- न्त्रचर्यानभिभवनतां सवाशापरिपूरणत मर्वतथागतानामवश्यवच नधारणम् । तद् वैदतु भगवान् मन्त्रचित्ता हितचित्तोऽस्माकमनुकम्पा मृपादाय सर्वसत्त्वानां च ।

अथ भगवान् शास्त्र्यमुनिः सर्वावन्तं शुद्धावामभवनं बुद्धचक्षु- पावलोक्य विशुद्धविषयज्योतिर्विकरणविभ्वसिनीं नाम समाधिं स मापश्यते स्म । समनन्तरसमापन्नस्य भगवत + + + + + सहकु- सुमितबोधिसत्त्वसञ्चोदनी नाम राक्षि + + + + + सितरश्म्यवभास दृष्ट्वा, ईषत्
+ + + + +

* इदं कविशतैरक्षराणामवपातो रक्षाविशेषैरनुमातुं शक्यते ।

महसितवदनो भूत्वा त बोधिसत्त्वगमामत्रयते स्म । इय भो ! जिनपु-
त्राः ! अस्माक रश्मिसञ्चोदनी । इहायात । सज्जीभव तु भवन्तः ॥

अथ खलु मञ्जुश्री' कुमारभूतो बोधिसत्त्वो महासत्त्व उत्फुल्ल
नयनोऽनिमिषनयनो येनासौ रश्म्यवभास', तेनाभिमुखस्तस्थौ ॥

अथ सा रश्मिः सञ्चोदनी कुसुमावती लोकधातु महतावभासे
नावभास्य भगवत सद्कुसुमितराजेन्द्रस्य तथागतस्य त्रि' प्रदक्षिणी
कृत्य मञ्जुश्रियस्य बोधिसत्त्वस्य महासत्त्वस्य मूर्धन्यन्तर्धीयते स्म ॥

अथ मञ्जुश्री' कुमारभूत उत्थायासनाद् भगवन्त सद्कुसुमि
तराजेन्द्र तथागत त्रि प्रदक्षिणीकृत्य, शिरसा प्रणम्य, दक्षिणं जानु
मण्डल पृथिव्यां प्रतिष्ठाप्य, भगवन्त सद्कुसुमितराजेन्द्रमेतदवाचत् ॥

समन्वाहतास्य भगवता शाक्यमुनिना तथागतेनार्हता सम्यक्
सम्बुद्धेन । गच्छामो वय भगवन्नितो सहां लोकधातु भगवन्त शा
क्यमुनिं द्रष्टु वन्दितुमुपासितु सर्वमन्त्रचर्यासाधनौपयिकमण्डलविधानं
कल्परहस्यपटविधानरूपसर्गतथागतहृदयगुह्यमुद्राभिषेक निर्देष्टु सर्वस
त्वानां सर्वाशां परिपूरयितुम् ॥

एवमुक्ते भगवान् सद्कुसुमितराजेन्द्रस्तथागतो मञ्जुश्रिय
कुमारभूतमेतदवाचत् — 'गच्छ त्व मञ्जुश्री' ! कुमार ! यस्येदानीं
कालं मन्यसे । अपि त्वस्मद्वचनेन भगवान् शाक्यमुनिरल्पाबाधताम
ल्पातङ्कतां लघूत्थानतां सन्यासविहारतां प्रष्टव्यः' ॥

अथ भगवान् सद्कुसुमितराजेन्द्रस्तथागतो मञ्जुश्रियं कुमा
रभूतमेतदवाचत् — अपि तु कुमार ! शतसहस्रगङ्गानदीसिक्तप्रसूयैस्त
थागतैरर्हद्भिः सम्यक् सम्बुद्धैस्त्वदीयं मन्त्रचर्यामण्डलकल्परहस्याभि
षेकमुद्रापटलविधानहोमजपनियमसर्गाशापरिपूरकसर्वसत्त्वसन्तोषण
ज्योतिरत्नपटलविसरातीतानागतवर्तमानज्ञानराज्यैश्वर्यव्याकरणमन्त्रा-
वर्तनर्देशनिष्ठावसानान्तर्धानकालसमयविसरपटलसमस्ताशेषलौकिक
लोकोत्तरसर्वबुद्धबोधिसत्त्वार्थश्रावकप्रत्येकबुद्धबोधिसत्त्वभूमाक्रमणत-
श्चर्यानिष्ठ भाषितव तः, भाषिष्यन्ते च मयाप्येतर्हि । अनुमोदितुमेव

गच्छ त्व मञ्जुश्री ! कुमारभूत ! यस्येदानीं कालं मयसे । शाक्यमु
निसमीप सम्मुखम् । इय धर्मपर्याय श्रोष्यमि । त्वमपि भाषिष्यसे ।
भवति चात्र मन्त्र' — नम सर्वतथागतानामचिन्त्याप्रतिहतशामना
नां आ र र स्मर । अप्रतिहतशासनकुमाररूपधारिण हूम् हूम् फद्
फद् स्वाहा ॥ अय स कुमार ! मञ्जुश्री ! मूलमन्त्र । सर्वेषां तथाग-
ताना हृदयः, सर्वैश्च तथागतेर्भाषित , भाषिष्यन्ते । स त्वमपीदानीं
भाषिष्यस । सदां लोकधातु गत्वा विस्तर विभागश सर्वरूपकरम् ।
शाक्यमुनिना तथागतेनाभ्यनुज्ञात । परमहृदय भवति चात्र ओ वा-
क्ये द नमः । उपहृदय चात्र वाक्ये हूम् ॥

अथ खलु मञ्जुश्री' कुमारभूतो भगवान् सदकुसुमितराजेन
तथागतेनाभ्यनुज्ञात' सर्वव्यूहालङ्कारो गोधिमत्त्वचर्यानिष्यन्दबोधिम-
ण्डलसमनुप्रापण नाम समाधि समापयते । समनन्तरसमापन्नस्य
मञ्जुश्रिय कुमारभूतस्य चतुर्दिग्व्यापनाग्र अतोर्वमधस्तिर्यक् सर्व
सर्वावन्त दिशः बुद्धैर्भगवद्भि' सपूर्ण त लोकधातुमभवत् । साधु साधु
भो ! जिनपुत्र ! यत् त्वमिम समाधिविशेष समापयसे । न शक्य सर्व
श्रावकप्रत्येकबुद्धैर्गोधिसत्त्वैश्च चर्याभिप्रेतैर्दशभूमिमातिष्ठितैरपि++सदकु
सुमितराजेन्द्रस्तथागतस्तैश्च बुद्धैर्भगवद्भि' सार्धं सम्म न्य इद मञ्जु
श्रिय कुमारभूतस्य परमहृदय परमगुह्यं सर्वार्थसाधन म त्रं भाषते
स्म । गङ्गाधर नाम परमगुह्य सर्वसत्त्वानामर्थहर दिव्यमयैरपि म
त्रचर्याविशेषै साधनीयम् ॥

अथ भगवान् सदकुसुमितराजेन्द्रस्तथागतो मुहूर्तं तूष्णीमभूत् ।
सर्व सत्त्वानां लोकधातु बुद्धचर्यापात्रलोचय तांश्च बुद्धान् भगवत्
सम बाहूत या मैत्रात्मकेन चतसा मन्त्रमदीरयत स्म । नम सत्तुदा
नाम् । म त्र । एष मञ्जुश्री परमहृदय सर्वरूपकर ॥

अथ मञ्जुश्री कुमारभूतस्तस्मात् समापेर्व्युत्थाय सयधापि
नाम बलयान् पुरुष सम्मिञ्जित बाहु प्रसारयत् , प्रसारित या स
म्मिञ्जयेदच्छटामहातमात्रो निमेषोन्मेषक्षणमात्रशुद्धिरलजलजबुद्धि
र्नामनीतसमाधिविशेषपिकुर्वण नाम समापयत सदा लोकधातुं प्रत्य
स्थात् ॥

आगत्य चोपरि गगनतलमहामणिरत्नप्रतिष्ठिते शुद्धावासदेव
निकाये प्रत्यष्टात् । सर्वं च त शुद्धावासभवन महता रम्यवभासेनाव
भास्य ज्योतिरत्नभूतमण्डनोद्द्योतनीं नाम समापद्यते स्म । समनन्तरस
मापन्नस्य मञ्जुश्रिय कुमारभूतस्यानेकरत्नप्रविभक्तकूटागाररत्नच्छत्रा-
नक्रयोजनशतमहस्रविस्तीर्णादिव्यदृश्यमहापट्टकलापोपशोभितविरचित
दिव्यपुष्प-उजपताकमालाकुलरत्नकिङ्किणीजालोपनद्धमधुरसर्वनिर्घोष
वैवर्त्तिकत्वबोधिसत्त्वप्रतिष्ठापनादिय च गन्धमालयविलेपास्त्रकचूर्ण
प्रवर्ष चाभिनिर्घमे भगवतः, शाक्यमुने पूजाकर्मणे तमाश्चर्याद्भुतप्रा
तिहार्य बोधिसत्त्वनिर्गुण दृष्ट्वा ॥

अथ ते शुद्धावासनायिका देवपुत्रा सहस्ररोमकूपजाता भवन
प्रकम्पमान दृष्ट्वा, उत्तमभिन्नहृदया आहोस्वित् किं ऋद्धेः परिही
याम इति सत्त्वरमाणरूपा उच्चैः क्रोशितुमारब्धा एव चाहुः—प
रित्रायस्व भगवन् ! परित्रायस्व शाक्यमुने ! ॥

अथ भगवान् सर्वां त शुद्धावासपर्षदमामन्त्रयते स्म । मा
भैष्टु मापा मा भैष्ट । एष स मञ्जुश्री कुमारभूता बोधिसत्त्वो
महासत्त्वः सङ्कुसुमिते बुद्धक्षेत्रे सङ्कुसुमितराजस्य तथागतस्य सका
शाद् व्रष्टु वन्दितु पथुपासितु महतार्थचर्यामन्त्रपदैवपुल्याद्भुतधर्मपदं
च निर्दिष्टमागतः ॥

अथ खलु मञ्जुश्री' कुमारभूतो भगवतः, शाक्यमुनेस्त्रि प्रद
क्षिणीकृत्यनिमिषनयनो भगव तमवलोक्य चरणयोर्निपत्य इमभिर
क्षरपदप्रत्याहारैर्भगव तमभ्यष्टावीत् ॥

“नमस्ते मुक्तायाजन्त्य नमस्ते पुरुषोत्तम ।

नमस्ते पुरुषश्रेष्ठ ! सर्वचर्यार्थसाधकः ।

नमस्ते पुरुषसिंह ! सर्वानर्थनिवारकः ।

नमस्तेऽस्तु महावीर ! सर्वदुर्गविनाशकः ।

नमस्ते पुरुष ! पुण्डरीकपुण्यगन्धमनन्तकः ।

नमस्ते पुरुषपद्म ! त्रिभवपङ्कविशोधकः ।

नमस्ते मुक्ताय सर्वदुःखविमोचकः ।

नमस्ते शान्ताय सर्वदान्तमुदान्तकः ।

नमस्ते सिद्धाय सर्वमन्त्रचर्यार्थसाधक ! ।

नमस्ते मङ्गल्याय सर्वमङ्गलमङ्गल ! ।

नमस्ते बुद्धाय सर्ववर्मावबोधने ! ।

नमस्ते तथागताय सर्वधर्मतथागत ! ।

नि प्रपञ्चाकारसमनुप्रविष्टदेशिक ! ।

नमस्ते सर्वज्ञाय सर्वज्ञ ज्ञेयवस्तुमस्कृतासस्कृतत्रियानमार्गनिर्वाणप्रति
ष्ठापनप्रतिष्ठिताय” इति ।

एभिरक्षरपदप्रत्याहारास्तोत्रपदैर्भगव त समुखम् + + +
+ + + + + लोकधातूनतिक्रम्य पूर्वोत्तरे दिग्भागे सङ्कुसुमित
नाम बुद्धक्षेत्रमभूत् । तत्र कुसुमावती नाम लोकाधातु यत्र स भगवान्
सङ्कुसुमितराजेन्द्रस्तथागतो विहरत्यहं सम्यक् सम्बुद्धो विद्याचरण +
+ + + + बोदशयत्यादौ कल्याण, मध्ये कल्याण, पर्यवसाने कल्याण स्वार्थ
सर्व जन केवल परिपूर्ण परिशुद्ध पर्यवदान बुद्धचर्य मम्प्रकाशयति
स्म ॥

स एतर्हि तिष्ठति ध्रियते यापयति धर्मं च दो + + +
+ + + + + त्राण लयन शरण परायण क्षेममत्यन्तानप्रमत्यन्तपर्यगमान सर्वस
त्त्वानां च भापते स्म । तेनैव भगवता कृताभ्यनुज्ञात इहागतो भग
वत समीपपादमूलम् स च भगवान् सङ्कुसुमितराज द्रस्तथागतो भग
वत अल्पाबाधतां लघूत्थानलाभस्यत्वविहारतां पर्यपृच्छत् । एवं
चाह—‘आश्चर्यम् ! यत्र हि नाम एवविरे पञ्चरूपाये काले बुद्धो
भगवान् शास्त्रयमुनिरुत्पन्न सर्वधर्मं देशयति । अनूनपदव्यञ्जन तृप
थापवर्गदेवमनुष्योपपत्तिप्रतिलोभनता । आश्चर्यं तस्य भगवतः शाक्य-
मुनेर्वीर्यम् । यत्र हि नाम अभव्ये सत्त्वनिराये त्रिभवसमुद्रातानुवर्तिते
मार्गेऽत्यन्तयोगक्षेमानुगमे निर्वाणे भक्तप्रतिष्ठापयति । अपि तु भगवान्
बुद्धानां भगवतां चित्तं बुद्धा एव भगवन्त इहास्यन्ति । किं मया

शक्यमचि त्याद्भुतैश्वर्यविकुर्वितानां भगवतां बुद्धविकुर्वितुं ज्ञातुम् ।
चित्तचरितचर्यानुमपेशनिर्हारचेष्टितं ज्ञातुं वा समासान्दर्शनात् । न
ल्पकोटीनयुतशतसहस्रेरपि प्रभुत्वं । योऽयं तथागतानां तथागतनि
र्हारसमस्तव्यस्ताशपमूर्त्या संस्कृतधर्मतो द्रष्टव्यः । दर्शनहेयपुराणाव
लम्बिनां चर्चा प्रभुत्वं गुणान् वा कथयितुं तथागत एवात्र भगवात्
जानीते, न यम् ॥

अथ खलु मञ्जुश्री कुमारभूतं स्वरिद्विविकुर्वितनिमित्ते महा
रत्नपद्मे निपण्णं, भगवत् तं शाक्यमुनिं निरीक्ष्यमाणं ॥

अथ भगवाञ्छाक्यमुनिर्मञ्जुश्रियं कुमारभूतं वाधिसत्त्व महा
सत्त्वं विविधप्रधानुसारे तथागतभूतान् पूर्वप्रभूपूर्वद्भूमपुर सरधर्मदेश
नानुकूलबोधिसत्त्वचयोनिर्हारार्थोपसंहितेन ब्राह्मेण स्वरेण कल्पिद्व
हतरचितगर्जितदुःखिस्वरनिनादितनिर्घोषेण स्वरेण मञ्जुश्रियं कु
मारभूतमामन्त्रयते स्म ॥ स्वागतं ते मञ्जुश्री ! महासत्त्वं चयासर्ग
बुद्धव्यधिष्ठितनिर्हाससर्वबोधिसत्त्वार्थसम्प्रापकमयं प्रपन्नमहस्याभि
पेकमुद्रामण्डलकल्प्यभिपेक आयुरारोग्येश्वर्यसर्वाशापारिपूरकं सर्वसा
धनोपयिक्तं प्रज्ञानज्ञेयकालान्तराधानराज्यक्षेत्रं अतीतानागतवर्तमा
नसक्षेपतं सर्वमन्वानां सर्वाशापारिपूरकं स्वगुणोद्भाधनमन्त्रचर्या
नुवर्त्तितपरसत्त्वप्रीतिकरणं अतर्द्धानाकाशगमनपादप्रचारिकं मेधा
वीकरणं भाग्यार्णवं पातालप्रवेशनं आभिचारिकं सर्वकामाप्ताप्तस
ङ्गकुलं यक्षयक्षिणी किङ्करपिशाचसर्वभूतार्पणं बालवृद्धतरुणयथा
स्थितिस्थापकसक्षपतं सर्वकर्मकरं सर्वमनोरथपरिपूरकं आभिचा
रकं शान्तिरूपाष्टिकेषु प्रकुर्वाणं, यथा यथा प्रयुज्यमानस्तथा तथा
श्राव्यमानबोधिसत्त्वपिटकावतसर्कं महाकल्पपरव्रणपटलविसरं अस्माभि
रनुज्ञातं सर्वबुद्धैश्च भाषन्तं शुद्धसत्त्वं + + + । यधर्मकोशं प्रहृज
नहिताय बहुजनकामाय देवानां च मनुष्याणां च सर्वसत्त्वानु
दिश्य ॥

अथ खलु मञ्जुश्री कुमारभूतं सर्वबुद्धाधिष्ठानज्योतिरश्मि
व्यूहालङ्कारसञ्चोदनीं नाम बोधिसत्त्वसमाधिं समापद्यते । समनन्तरं

समापन्नस्यानेकगङ्गान + + + + + + +
 । । + यावद् + श्रुत यावच्च अग्री
 चिर्महानरक ये केचित् सत्त्वा सुदु खिता , सर्व ते दुःखप्रशमन
 शाति च जग्मु । सर्वश्रावकप्रत्येकबुद्धराधिसत्त्वा-बुद्धाश्च भगवता
 सञ्जोय पुनरेव सा रश्मिर्मञ्जुश्रियस्य बाधिसत्त्वस्य मूर्त्य य तर्धा
 यते स्म ॥

अत्रान्तरे पूर्वस्यां दिशि ये व्यवस्थिता बुद्धक्षेत्रा , तत्र बुद्धा
 भगवन्त सञ्चोदिता , तेन रश्मिधातुमण्ळीसमुद्भूयान्तिनिर्होरण ।
 तत्रथा — ज्योतिस्सोम्यगन्धावभासश्रीर्नाम तथागत , भैषज्यगुरु
 वैदूर्यप्रभराजस्तथागत , समन्तावभासश्रीर्नाम तथागत , समुद्रतरा
 जो नाम तथागत , शालेन्द्रराजो नाम तथागत , लोकेन्द्रराजो नाम
 तथागत , अमितायुर्ज्ञानविनिश्चयराजो नाम तथागत , अनन्तावभा
 सराजेन्द्रो नाम तथागत , ज्योतिरश्मिराजेन्द्रो नाम तथागत , एव
 ममुखा बुद्धा भगवन्तो गोश्रसत्त्वगणपरिहृता अनन्तान तेषु त लो
 कधातुषु तथागतार्हन्त' सम्यक् सम्बुद्धा सहा लाङ्घातु शुद्धावास
 भवास्य च शाक्यमुनिं तथागतामर्हन्त' सम्यक् सम्बुद्ध मञ्जुश्रिया
 सार्धं कुमारभूतेन बाधिसत्त्वचयानिर्देशमन्त्रपदाथपटलविसर भाषन्त
 ते बुद्धा भगवन्त सन्निपतेयु' । एव दक्षिणस्या पश्चिमस्यागुत्तरस्यां
 दिषु विदिष्टु । इत्यूर्ध्वमधस्तिर्यक् सर्वावन्त पुद्गलज्ञानवभास्य सर्वेषु
 च पुद्गलेषु सर्वमारभवनानि जिहीकृत्य सबोधिसत्त्वगणपरिहृता स
 श्रावकसङ्घपुरस्कृताश्च त शुद्धायामभवन मन्त्रिकुर्णधर्मिसत्त्वम
 हात्म्य च दर्शयितुकामा मन्त्रचर्यानिर्हरितामाधिगोपपटलविमरत
 थागतशामनमप्रतिहत चोद्भूतोत्पितुकामा प्रत्यस्थात् ॥ तत्रथा —

सुबाहु, सुरत्न, सुत्रत, सुनेत्र, सूरत, सुभम, सर्वार्थसिद्धि,
 सर्वोद्गत, धर्मोद्गत, रत्नोद्गत, रत्नश्रीः, मेरुश्री , अचिन्त्यश्री , प्रभा
 करश्री , प्रभश्री , ज्योतिश्री , सर्वार्थश्री , सर्वरत्नपाणि , चूडामणि ,
 मेरु रत्नपाणि , वैरोचनगर्भ , रत्नगर्भ , ज्ञानगर्भ , सान्त्त्यार्थगर्भ ,
 अचिन्त्यार्थगर्भ , धर्माद्गतगर्भ , ध्वजकेतु , सुतेतु , अन तकेतु ,

विमलकेतु , गगनकेतु , रत्नकेतु , गर्जितघोषदुन्दुभिस्वरराजा , अनन्तावभासज्ञानराज , सर्वतमोऽन्धकारविधमनराज , सर्वविकरण बोधिभिः सनराज , सर्वचयातिशयज्ञानराज , लाकेन्द्रराज , अतिशयेन्द्रराज , विधमनराज , निधुतराज , आदित्यराज , अभावसमुद्भतराज , स्वभावसमुद्भतराज , अभावस्वभावसमुद्भतराज , अत्रिभितराज , स्वभावपुण्याभ , लोमाभ , अमिताभ , मिताभ , अनन्ताभ , सुनेत्राभ , सुसम्भवाभ , अर्थभावाभ , अघ्न्य , अमृष्य , अकृष , अकनिष्ठ , अमल , अनल , शुति पति मति सुख मुख नेमि निमि केतु ऋक्ष दिविनेय दिव्य नाभि रवन लोकशान्ति उपारिष्ठ दुन्दुभिः सिद्ध शिव आख्यदिव्य दुमसह दुर्धर्ष दुरालभ दूरङ्गम दुरालभ दूरस्थित ऊर्ध्वद्रव्यतम स्यात् समहयोत्त अधोत्त रूपभ आभ सुमनाय सुमन महादेव सुनिर्मल मलान्त नात्त समि सुचिह्न श्वेतभुज इमि किमि कनिष्ठ निरुष जीव सुजात धुमकेतु ध्वजकेतु श्वेतकेतु सुमेतु वसुकेतु वसव पितामह पितृगणिः कुरुलोकाख्य समन्ताख्य महाख्य श्रेयसि तेजसि ज्योतिर्किरण सम तकर लोकङ्कर दिवङ्कर दीपङ्कर भूतान्त कर सार्थङ्कर सिद्धङ्कर द्योतिङ्कर अयभामङ्कर दुन्दुभिस्वर रुतस्वर सुस्वर अन तस्वर केतुस्वर भूतमुनि कनकमुनि ऋच्छन्द काश्य पशिषि विश्वभृक् विपाशि नाख्यमुनिश्चेति । एतेश्चान्यश्च बहुभिर्बुद्धैर्भगवद्भिस्त श्रुत्वा सभयनमभास्य , पद्मासनेषु च स्थित्वा , भूदेव बोधिसत्त्वगणाश्चाजहार एतन्मूला । तद्यथा —

रत्नपाणि , वज्रपाणि , मृपाणि , अनन्तपाणि क्षितिपाणि आलोकपाणि सुनिर्मल मुक्ता प्रभूतकूट मणिमूट रत्नकूट रत्नहस्ति समन्त हस्ति गन्धहस्ति सुगति विमलगति लोकगति चारुगति अनन्तगति अनन्तकीर्ति विमलकीर्ति गतिः कीर्ति अमलकीर्ति कीर्तिकार्ति नाथ अनाथ नाथभूय लोकनाथ सम तनाथ आत्रेय अनन्तत्रेय समन्तत्रेय मैत्रेय सुनत्रेय नमन्त्रेय त्र्यम्बकत्रेय सरुलत्रेय त्रिर तात्रेय विशरणात्रेय त्रियानात्रेय त्रिस्फूर्ज सुमनोज्ज्वर्णया धमाश्वर , अभावे श्वर , सम्मत्तेश्वर , लोकेश्वर , अवलोकितेश्वर , सुलोकितेश्वर त्रिलोकितेश्वर लाकमह सुमह गर्जितेश्वर दुन्दुभिस्वर विततेश्वर विध्व

स्तेश्वर सुवक्ष सुमूर्ति सुमहद् यशोवत आदित्यप्रभाव प्रभविष्णु' सो-
मेश्वर सोम सौम्य अनन्तश्री लोऋश्री गगन गगनाढ्य गगनगंक्षि
तेश्वर महेश्वर क्षितिक्षितिगर्भ नीवरण सर्वावरण सर्वावरण विष्कम्भि
सर्वनीवरणविष्कम्भि समन्तानिर्मथनः समन्तभद्र' भद्रपाणि' सुधनः
सुमहत्' रसुपुण्य सुनय आकाश आकाशगर्भ सवार्थगर्भ सर्वाद्भव
अनिवर्ती अनिवर्तित अपायजह अविवर्तित अवैवर्त्तिरुसर्वधर्मोपशेति ।
एतैश्चान्यैश्च बोधिसत्त्वैर्महासत्त्वै' सार्धं भगवान् शाक्यमुनि' शुद्धावा
सम्भवने विहगति स्म ॥

अन्यैरपि बोधिसत्त्वैर्महासत्त्वैः स्त्रीरूपधारिभि' अनन्तचर्यार्थ
लोकनिरहारसकलसत्त्वाशय अनिवर्तनमार्गप्रतिष्ठापनतयाचि त्या
वित्रापदमन्त्रधारणी ओषधवेपरूपधारिभिर्नानाविधपक्षिगणयक्षराक्ष
समणिमन्त्ररत्नराजसत्त्व असत्त्वसङ्ख्यातसमनुप्रवेशसत्त्वचर्यानुवर्तिभि
र्यथासयसत्त्वविनयतथानुकारिभिः तत्प्रतिविशिष्टरूपानुवर्तिभिर्विद्या
राजोपदेशयथावबोधधर्मनिर्याततथागताब्जकुलिशसर्वलोकिकलोकात्त
रसमनुप्रवेशसमयानतिक्रमणीयवचनपथप्रतिष्ठापनतरत्नवशानुपच्छेद
कर्तृभिः तत्रथा—

उष्णीष अत्यदृश्रुत अत्युन्नत सितातपत्र अनन्तपत्र शतपत्र
जयोष्णीप लोकोत्तर विजयोष्णीप अभ्यूद्धतोष्णीप कमलरश्मि
कनकरश्मि सितरश्मि व्यूढोष्णीप कनकराशि सितराशि तेजोराशि
मणिराशि समनन्तराशि विख्यातराशि भूतराशि सत्यराशि अभा
वस्वभावराशि अवितथराशि एतैश्चान्यैश्चोष्णीधराजैरन तर्धर्मधातुप्र
विष्टैर्यथाशयसत्त्वाभिप्रायपारिपूरकैः सर्वजिनहृदयसमन्तागतैर्न शक्य
कल्पकोटीनियुतशतसहस्रैरपि उष्णीपराज्ञां गणनापर्यन्त वस्तुम्,
अचिन्त्यबलपराक्रमाणां माहात्म्य वा कथयितुम् । समासनिर्देशतः
सक्षेपतश्च कथ्यते । विद्याराज्ञीनां समागम वक्ष्यते । तत्रथा—

ऊणो ध्रूलोचना पद्मा श्रवण ग्रीवा अभया करुणा मैत्री कृपा
प्रज्ञा रश्मि चेतना प्रभा निर्मला धीवरा तथात्याश्च विद्याराज्ञी-
भिरनन्तापर्य ततथागतमूर्तेनिस्रष्टाभि । तत्रथा—

तथागतपोत्रं धर्मचक्रं तथागतशयनं तथागतावभासं तथागतवचनं तथागतोष्ठं तथागतनोकं तथागतामलं तथागतध्वजं तथागतकेतुं तथागतचिह्नं चेति । एतैश्चान्यैश्च तथागतमन्त्रभाषितैर्विद्याराज्ञराज्ञीकिङ्करचेटचेटी दूतदूती यक्षयक्षी सत्त्वासत्त्वैश्च प्रतिविशिष्टव्यूहालङ्कारधर्ममेघाभिः सृतैः समाधिविशेषानिष्यन्दि तैरपरिमितकोटीशतसहस्रपरिवारितैः सर्वविद्यागण उपर्युपरि प्रवर्तमानैर्विद्याराज्ञैः । तेऽपि तत्र शुद्धावासधनमधिष्ठितवानभूवम् । अञ्जकुले च विद्याराज्ञः । तद्यथा —

भगवान् द्वादशभुजः पद्भुजः चतुर्भुजः हालाहलः अमोघपाशः श्वेतहयग्रीवः सुग्रीव अनन्तग्रीव नीलग्रीव सुग्रीव सुकर्णः श्वेतकर्णः नीलकण्ठः लोककण्ठ विलोकित अवलोकित ईश्वरसहस्ररश्मि मनः मनसः विख्यातमनसः कमलः कमलपाणिः मनोरथः आश्वासकः प्रहसित सुकेश केशान्त नक्षत्र नक्षत्रराज सौम्य सुगत दमकश्चेति । एतैश्चान्यैश्च विद्याराज्ञैः । अञ्जोष्णीषममृतैरनन्तनिर्हारधर्ममेघनिष्यन्दसमाधिभूतैरनेकशतसहस्रकोटीनियुतविदीपपरिवारितैरनेकैश्च विद्याराज्ञीभिर्लोकेश्वरमूर्तिसमाधिविस्तृतैः । तद्यथा—

तारा घुतारा नटी भृकुटी अनन्तटी लोकटी भूमिप्रापटी विमलटी सिता श्वेता महाश्वेता पाण्डरवासिनी लोकवासिनी विमलवासिनी अञ्जवासिनी दशबलवासिनी यशोवती भोगवती महाभोगवती उलूका अलोका अपलान्तकरी समन्तान्तकरी दुःखान्तकरी भूतान्तकरी श्रिया महाश्रिया भूपश्रिया अनन्तश्रिया लोकश्रिया विख्यातश्रिया लोकमाता समन्तमाता बुद्धमाता भगिनी भार्गीरथी सुरथी रथवती नागदन्ता दमनी भूतवती अमिता आवली भोगवली आकर्षणी अद्भुता रश्मी सुरसा सुरवती प्रमोदा घुतिवती तटी समन्ततटी ज्योत्स्ना सोमा सोमावती मायूरी महामायूरी धनवती धनन्ददा सुरवती लोकवती अर्चिष्मती बृहन्नला बृहन्ना सुघोषा सुनन्दा वसुदा लक्ष्मी लक्ष्मीवती रोगान्तिका सर्वव्याधिचिकित्सनी असमादेवी ख्यातिकरी वशकरी क्षिप्तकरी क्षेमदा मङ्गला मङ्गलावहा चन्द्रा म्लचन्द्रा चन्द्रावती चेति । एतैश्चान्यैश्च विद्याराज्ञिभिः पर्णासवरिजा-

कुलिमानसीप्रमुखैरनन्तनिर्हारधर्मधातुगगनस्वभावैः सस्वचर्याविकुर्वि
ताधिष्ठानसञ्जनितमानसै दूतदूती चेटचेगी किङ्करकिङ्करी यक्षयक्षी
राक्षसराक्षसी पिशाचपिशाची अब्जकुलसमयानुप्रवेशमन्त्रविचारिभिः
येन त शुद्धावास देवभवन शुद्धसत्त्वनिश्चस्तं, तेन प्रत्यष्टात् । प्रतिष्ठि
ताश्च भगवतः शाक्यमुने पूजाकर्मणोर्युक्तमानसो अभूर्वस्थितवन्तः ॥

तस्मिन् भगवतः शाक्यमुने समीपं वज्रपाणि' बोधिसत्त्वः
स्वकं विद्यागणमामन्त्रयते स्म । सन्निपात ह भवन्तोऽस्मद्विद्यागण
परिवृताः, सकोधराजः विद्याराजराक्षिभिर्महादूतिभिः स्मरणमात्रेणैव
सर्वा विद्यागणाः सन्निपतिताः । तद्यथा —

विद्योत्तमः सुविद्य सुविद्ध सुबाहु सुवेण सुरान्तक सुरद
सुपूर्ण व्रजसेन वज्रकर वज्रबाहु वज्रहस्त वज्रभुज वज्रपताक
वज्रशिखर वज्रशिख वज्रदण्ड शुद्धवज्र वज्ररोम वज्रसहत वज्रानन
वज्रकवच वज्रग्रीव वज्रनाभि वज्रान्त वज्रपञ्जर वज्रमाकार वज्रासु
वज्रधनुः वज्रशरः वज्रनाराच वज्राङ्ग वज्रस्फोट वज्रपाताल वज्र
भैरव + + + नेत्र वज्रक्रोध जलातश्चर भूतान्तश्चर गन्धनान्तश्चर
महाक्रोधान्तश्चर महेश्वरान्तश्चर सर्वविद्या तश्चर घोरः सुघोर' क्षेप
उपक्षेपः पदनिक्षेपः विनायकान्तक्षेपः सविन्यासक्षेपः उत्कृष्टक्षेप
बल महाबल सुम्भ भ्रमर भृङ्गिरिटि क्रोध महाक्रोध सर्वक्रोध अजर
अजगर ऊवर शोप नागान्त दण्ड नीलदण्ड अद्भुत रक्ताङ्ग वज्रदण्ड
मेभ्य महामेभ्य काल कालकूट श्विभरोम सर्वभूतसङ्घय शूल महाशूल
अर्ति महार्ति यम वैवस्वत युगान्तकर कृष्णपक्ष घोरः घोररूपी पट्टि
स तोमर गद प्रमथन ग्रसन ससार अरह युगान्तार्क प्राणहर शक्रघ्न
द्वेष आमर्ष कुण्डलि सुकुण्डलि अमृतकुण्डलि अनन्तकुण्डलि रत्नकुण्डलि
बाहु महाबाहु महारोग दुष्टसर्प वसर्प कुष्ठ उपद्रव भक्षक अतृप्त उरुलु
प्यश्चेति । एतैश्चान्यैश्च विद्याराजैर्महाक्रोधैश्च समस्ताशेषसत्त्वदमक
उच्चाटनोर्ध्वसन स्फोटन मारण विनाशयितार, भक्तानां दातारः,
शान्तिक पौष्टिक आभिचारकर्मेषु प्रयोक्तार', अनेकैश्च विद्याराज
कोटीनयुतशतसहस्रपरिवारिता. शाक्यमुनिं भगव त मञ्जुश्रियं कुमा

रभूतं निध्याय त स्वक विद्याराज कुलिशपाणि नमस्यतामाज्ञामुदीक्ष
यमाणाश्च कुलस्थानं स्थिताः । स्वरस्वकैषु चासनेषु च निषण्णा अभू
वन् । भगवतो उच्चपाणेर्या अपि ता महादृत्यो विद्याराज्ञीनियुतसहस्रप
रिवाराश्च अपि स्वक धर्मधातु गगनस्वभाव निःप्रप चावलम्ब्य तस्मिन्
स्थाने सन्निपतिताः । तद्यथा —

मेखला सुमेखला सिङ्कला वज्राणां वज्रजिह्वा वज्रभू वज्र
लोचना वज्रासा वज्रभुक्कुटी वज्रश्रवणा वज्रलेखा वज्रमूची वज्र
मुस्ती वज्राङ्कुशी वज्रशायी वज्रासनी वज्रश्रिङ्गला सालवती साला
विरटी कामिनी वज्रकामिनी कामवज्रिणी पडियका पडियनी महा-
पडियनी शिखरवासिनी ग्रहिला द्वारवासिनी कामवज्रिणी मनोजवा
अतिजवा शीघ्रजवा सुलोचना सुरसवती भ्रमरी भ्रामरी यात्रा
सिद्धा अनिला पूरा केशिनी सुकेशा हिण्डिनी तर्जिनी दूती सुदूती
मामकी वामनी रूपिणी रूपवती जया विजया अजिता अपराजिता
श्रेयसि हासिनी हासवज्रिणी लोफवती यसवती कुलिशवती अदान्ता
त्रैलोक्यवशङ्करी दण्डा महादण्डा प्रियवादिनी सोभाग्यवती अर्थवती
महानर्था तित्तिरी धवलतित्तिरी धवला सुनिर्मिता सुनिर्मला घण्टा
खड्गपट्टिसा मूची जयती अवरा निर्मिता नायिका गुह्यकी विस्रम्भि
का मुसला सर्वभूतवशङ्करी चेति । एताश्चान्याश्च महादृत्य, अनेक
दूतीगणपरिवारिवारिता अत्रैव महापर्षन्मण्डले सन्निपतेयुः, अनेकाश्च
धारण्य सदाधिनिष्पन्दपरिभावितमानसोद्भवा दुष्टसत्त्वानग्रहदण्डमा
यादयिताः तद्यथा —

वज्रानलप्रमोहनी धारणी मेरुशिखरकूटागारधारिणी रत्नाशि
खरकूटागारधारिणिन्धरा सुकूटा बहुकूटा पुष्पकूटा दण्डधारिणी निग्र
हधारणी आकर्षणधारिणी केयूरा केयूरवती ध्वजाग्रकेयूरा रत्नाग्र
केयूरा लोकाग्रकेयूरा पताग्रकेयूरा विपरिवर्ता लोकावर्ता सहस्रावर्ता
विवस्वावर्ता सर्वभूतावर्ता केतुवती रत्नवती मणिरत्नचूडा बोद्धयगा
धलवती अन तर्केतु समन्तकेतु रत्नकेतु विख्यातकेतु सर्वभूतकेतु

अजिरवती अस्वरा सुनिर्मला षण्मुखा विमला लोकाख्या चेति ।
 एताश्चान्याश्रानेकधारणीशतसहस्ररानीपत्रिगता तत्रैव महापर्वन्म
 ण्डले सन्निपतेयु । अनन्तबुद्धाधिष्ठानमहागोधिसत्त्वसमायाधिष्ठान
 च । अथ बुद्धक्षेत्रविवर्जितप्रत्यरुद्धा भगवन्तो खड्गविपाणरुल्पा
 वनचारिणश्च ससत्त्वानामर्थं कुर्वन्तस्तूष्णीम्भायानधिवासनधर्मेनैत्री
 सम्प्रकाशयन्त' ससारानुवर्तिन सदा खिन्नमानसा महाकरुणाव
 र्जितसन्तानः केवलचित्तरासनापरिभात्रितराधिशित्तपूराद्भावितपरि
 भावितचेतना एकभूमि द्विभूमि त्रिभूमिर्यावदष्टमी बोधिसत्त्वभूमिनि
 वर्तितमानस खिन्नमानसो ससारभयभीरवः, तेऽपि त महापर्वन्म
 ण्डल सन्निपतेयु' । तद्यथा —

गन्धमादन' सिमन्तायतन समन्तप्रभ चन्दन काल उपकाल
 नेमि उपनेमि रिष्ट उपरिष्ट उपारिष्ट पार्श्व सुपार्श्व दु दुभि उपदु दुभि
 लोकाख्य लोकप्रभ जय त अरेणु रेणु उपरेणु अश उपाश द्विह सुचिह्न
 दिनकर सुकर प्रभायन्त प्रभाकर लोकहर विश्रुत सुश्रुत सुकान्त
 सुधान्त सुदान्त अदन्तान्त भवान्त सितकेतु जिह्नकेतु केतु उपकेतु
 तथ्य पद्महर पद्मसम्भव स्वयम्भु अद्भुत मनाज मनस महे दुकूटाख्य
 कुम्भसकलाख्य मकर उपकर शान्त शान्तमानस वम उपवर्म वेराचन
 कुसुम सुलील श्रेयस ब्रह्महरान्तक दुःप्रसह कनक विमलकेतु सोम
 सुसोम सुषेण सुचीर्ण शुक्र क्रतु इष्ट उपेद्र वसुश्रेति । एतैश्च ये
 प्रत्येकबुद्धकोटीनियुतशतसहस्राचिन्त्यातुल्या प्रणिहित र्मप्रातुगगन
 स्वभावानि प्रपचसंस्कृतमभययानप्रविष्टनिदिप्रप्रतिष्ठितैः सार्धं भगवान्
 शान्त्यग्नयिः प्रतिष्ठितुननयप्रतिष्ठापगतैर्विहरति स्म । महाश्रावकसङ्घेन
 च सार्धमनेकश्रावकशतसहस्रकोटीपरिवारैः । तद्यथा —

महाकाश्यप नदीकाश्यप गयाकाश्यप दुरविक्षोकाश्यप भर
 द्राज विण्ढोल मोद्गल्यायन महामौद्गल्यायन शारिपुत्र महासारी
 पुत्र सुभूति महासुभूति गवाम्पति कात्यायन महाकात्यायन
 उपालि भद्रिक कफिणनन्द आनन्द सु दरन द लोकभूत अनन्तभूत
 वर्णक उपवर्णक नदिक उपनन्दिक अनिरुद्ध पूर्ण सुपूर्ण उपपूर्ण

तिष्य पुनर्वसु रूह रौद्र रौरव कुरु पञ्चिक उपपञ्चिक काल सुकाल
 देवल राहुल हरित उपहरित भ्यायि तन्दि ध्यायिक उपायि उप
 यायिक श्रेयसक द्रव्यामल्लपु । उपद्रव्य, उपेत खण्ड तिष्य महातिष्य
 समन्ततिष्य आह्वययसाद यसिक धनिक धनवर्ण उपधनिक पिलि
 न्दर्वश पिप्पल किम्फल उपफल अनन्तफल सफल कुमार कुमारकाश्यप
 महोद षोडशवर्तिका न द उपनन्द जिह्व जिह्व जितपाश महेष्वास
 वात्सीक कुरुकुल उपकुरुकुल कोटीकर्ण भ्रमण श्रोणीपरान्तक गात्रेयक
 गिरिकर्णिक कोटिकर्णिक वार्षिक जेत सुजेत श्रीगुप्त लोकगुप्त गुरुगुप्त
 गुरुक द्योतीरस सनक डिम्भक उपडिम्भ बिसकोटिक अनाथद
 उपर्तन विवर्तेन उन्मत्तक द्योत समन्त भद्रलि सुप्रबुद्ध स्वागत
 उपागत लोहागत दुःखान्त भद्रकल्पिक महाभद्रिक अर्थचर पितामह
 गतिक पुष्पमाल पुष्पकाशिल उपकाशिक महौषध महोजस्क महोज
 अनुराधमहौजस्क महोज अनुराध राधक रासिक सुब्रह्म सुशोभन
 सुलोक समागम मितश्रेति । एतैश्चान्यैश्च मनन्तधर्मधातुविमुक्तिरस
 रसज्ञैः त्रियानसमवसरणकरणीयसयानसमनुप्राप्तैः ससारपलायिभिः
 त्रिमोक्षध्यानध्यायिभिः चतुर्बाहुविहार ईर्ष्यापथसम्पन्नैः सुसमाहितैः
 सूपसम्पन्नैः अनयप्रविष्टनिर्वाणधातुसमवशरणसमतानिःप्रपचभिः सार्ध
 तन्महापर्प-मण्डल तं च भगवन्त शाक्यमुनिं त्रिरन्तस्थानवस्थित ।
 दशभूम्यानन्तरं तेऽपि तत्र निपण्णभूवम् । अनेकैश्च महाश्रान्तिका
 समवशरणनिर्वाणधातुसमनुप्रविष्टाभिः असंस्कृतयावमानयानावल
 म्बिभिः श्रुद्धाभिर्बातरागाभि समन्तद्योतिसमनुप्राप्ताभिः, दक्षिणीय
 क्षेत्रगुणाधानविशोधिभिः सत्त्वसारमण्डभूताभिः, लोकाग्राधिपतीभिः
 पूज्यदेवमनुष्यपुण्यक्षेत्रद्विपदचतुष्पदबहुपद अपद सर्वसत्त्वाग्राधिप
 तीभिः तद्यथा —

यशोधरा यशोदा महाप्रजापती प्रजापती सुजाता नन्दा
 स्थूलनन्दा सुनन्दा ध्यायिनी सुदरी अनन्ता विशाखा मनोरथा
 जयवती वीरा उपवीरा देवता सुदेवता आश्रिता श्रिया प्रवरा
 प्रमुदिता प्रियवदा रोहिणी धृतराष्ट्रा धृता स्वामिका सम्पदा वपुषा

अथ भगवान् शाक्यमुनिस्त सर्वावन्त पर्वन्मण्डलमवलोक्य
शुद्धाध्यासयः अभावस्वभावगगनस्वभावत्रिपर्वसमतिक्रमणं सत्त्वधानु
विदित्वा मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । समन्वाहर त्वं म
ञ्जुश्री!! सत्त्वार्थचर्यं प्रति यथाशयाभिनन्दनेऽपि सत्कर्मफलश्रद्धा
समन्वागममन्त्रचर्यार्थसम्प्रापणं नामामधर्मपदकर्मपदं शान्तिपदं मोक्ष-
पदं कल्पनिर्हारं निर्विकल्पसमताप्रापणं दशतथागतबलसमन्तबलस
बलं मारवलाभिर्वर्जनं नाम बोधिसत्त्वसमाधिं भावयथ ॥

तद्यथा — उँ खख खाहिखाहि दुष्टसत्त्वदमक! असिमुखसुलपर
 शुपाशहस्त! चतुर्भुज! चतुर्मुख! पद्मचरण! गच्छ गच्छ महाविघ्नघा-
 तक! विकृतानन! सर्वभूतभयङ्कर! अट्टहासनादिने व्याघ्रचर्मनिव-

सन ! कुरु कुरु सर्वकर्मा । छिन्द छिन्द सर्वमन्त्रान् । भिन्द भिन्द परमुद्राम् । आकर्षय आकर्षय सर्वमुद्राम् । निर्मथ निर्मथ सर्वदुष्टान् । प्रवेशय प्रवेशय मण्डलमध्ये । वैवस्वतान्तकर ! कुरु कुरु मम कार्यम् । दहदह पचपच मा विलम्ब मा विलम्ब समयमनुस्मर हूँ हूँ फद् फद् । स्फोटय स्फोटय सर्वाशापारिपूरक ! हे हे भगवन् ! किं चिरायसि मम सर्वार्थान् साधय स्वाहा ॥

एष भगवतो मञ्जुश्रियस्य महाक्रोधराजा यमात्तको नाम यम राजामपि घातयति । आनयति । किं पुनरन्यसत्त्वम् । समनन्तरभाषिते महाक्रोधराजे भगवतः समीप सर्वसत्त्वा उपसङ्क्रमन्ते आर्ता भीतास्त्रस्ता जह्निमनमनसो भिन्नहृदयाः । नान्यच्छरणम् । नान्यत्प्राणम् । नान्यत् परायणम् । वर्जयित्वा तु बुद्ध भगवन्त मञ्जुश्रिय च कुमारभूतम् ॥

अथ ये केचित् पृथिवीचरा जलेचराः खगचराः स्थावरजङ्गमाश्च जरायुजाण्डजसस्वेदज उपपादुकसत्त्वसङ्ख्याताः ; तेऽपि तत्क्षणतन्मूहूर्तेनानन्तापर्यन्तेषु लोकधातुषु स्थिता इत्यूर्ध्वमधस्तिर्यग् दिक्षु विदिक्षु निलीनास्तत्क्षण महाक्रोधराजेन स्वयमपोह्य नीताः । अयं च क्रोधराजा, अवीतरागस्य पुरतो न जप्तव्यः । यत् कारण सोऽपि त्रियते शृण्यते वा । समयमधिष्ठाय बुद्धप्रतिमायाग्रत + + + + + वा मञ्जुश्रियो वा कुमारभूतस्याग्रतो जप्तव्यः । अन्यकर्मनिमित्तं वा यत्र वा तत्र वा न पठितव्यः । कारण महोत्पादमहोत्सन्न आत्मोपघाताय भवतीति । परमकारुणिका हि बुद्धा भगवन्तो बोधिसत्त्वाश्च महासत्त्वाश्च केवलं तु सर्वज्ञान + + + + + सम्प्रतिष्ठापन अशेषसत्त्वधातुनिर्वाणाभिसम्प्रापणा अशासितज्ञासन त्रिमात्रसंयोजन त्रिरत्नवशानुपच्छेदमन्त्रचर्यादीपनः महाकारुणाग्र भावनिष्पन्नं चेतसा मारवलाभिभवन महाविघ्ननाशन दुष्टराज्ञा निवारण आत्मबलाभिभवन परबलनिवारणस्तोभन पातन नाशन शासन उच्छोषण तोषण स्वमन्त्रचर्याप्रकाशन आयुरारोग्यैश्वर्याभिवर्द्धनतः क्षिप्रकार्यान् साधयत , महामैत्र्या महाकारुणा महोपेक्षा महाश्रुदित्तसद्यगतः तन्निमित्तहेतु सर्वतर्कवितर्कापगतेन चेतसा भाषते स्म ॥

अथ ते नागा महानागा यक्षा महायक्षा राक्षसा महाराक्षसा'
 पिशाचा महापिशाचा' पूतना महापूतनाः कटपूतना महाकटपूतना
 मारुता महामारुता कूष्माण्डा महाकूष्माण्डा व्याडा महाव्याडा वेता-
 डा महावेताडा कम्बोजा महाकम्बोजा भगिन्या महाभगिन्यो डाकि-
 न्यो महाडाकिन्य' चूषका महाचूषका उत्सारका महोत्सारका डि-
 म्फिका महादिम्फिकाः किम्पका महाकिम्पका रोगा महारोगा, महा-
 रोगा अपस्मारा महाअपस्मारा ब्रह्मा महाब्रह्मा आकाशमातरा महा-
 काशमातर' रूपिण्यो महारूपिण्य क्रन्दना महाक्रन्दना छाया महा-
 च्छाया प्रेषका महाप्रेषका किङ्करा महाकिङ्करा यक्षिण्यो महायक्षिण्यः
 पिशाच्यो महापिशाच्यो ज्वरा महाज्वरा चातुर्थका महाचातुर्थकाः
 नित्यज्वरा विषमज्वरा साततिका मौहूर्तिका वातिका पैचिका श्ले-
 षिका' सान्निपातिका विद्या महाविद्या सिद्धा महासिद्धा योगिनो
 महायोगिन ऋषयो महाऋषय किङ्करा महाकिङ्करा महोरगा महाम-
 होरगा गन्धर्वा महागन्धर्वा देवा महादेवा मनुष्या महामनुष्या जन-
 पदयो महाजनपदयः सागरा महासागरा नद्यो महानद्यः पर्वता म-
 हापर्वता' निधयो महानिधय पृथिव्या महापृथिव्या वृक्षा महावृक्षा,
 पक्षिण्यो महापक्षिण्यो राज्ञा महाराज्ञा शक्रा महेन्द्रा वासवा क्रतयो
 भूता विर्याति ईशान यम ब्रह्मा महाब्रह्मा वैवस्वत धनद धृतराष्ट्र'
 विरूपाक्षः कुबेरः पूणभद्रः पञ्चिक जम्भल सम्भल कम्पल हारीति
 हरिकेश हरिहारीति पिङ्गला प्रियङ्कर अर्थङ्कर जालेन्द्र लोकेन्द्र उपेन्द्र
 गुह्यक महागुह्यक चल चपल जलचर सातत गिरि हेमगिरि महागिरि
 कूटाक्ष त्रियसिरश्चेति । एतैश्चान्यैश्च महायक्षसेनापतिभि' अनेकयक्ष
 कोटीनियुतशतसहस्रपरिवारितैस्तत्रैव महापर्वन्मण्डले शुद्धावासभवने
 बोधिसत्त्वाधिष्ठानेन ऋद्धिबलाधानेन च सन्निपतिता अभूय, सन्निप-
 ण्णाश्च धर्मश्रवणाय ॥

येऽपि ते महाराक्षसराजान', अनेकराक्षसकोटीनियुतशत
 सहस्रपरिवारा आनीता महाक्रोधराजेन । तद्यथा — रावण प्रविण
 विद्रावण शङ्खकर्ण कुम्भ कुम्भकर्ण समन्तकर्ण यम विभीषण

घोर सुघोर यक्ष यम घण्ट इन्द्रजित् लोकजिः योधनः सुयोधनः
शूलः त्रिशूलः त्रिशिर अनन्तशिरश्चेति सन्निपतिता भूर्व धर्म
श्रवणाय ॥

येऽपि ते महापिशाचा अनेककोटीनियुतशतसहस्रपरिवाराः ।
तद्यथा — पीलु उपपीलु सुपीलु अनन्तपीलु मनोरथ अमनोरथ सुताय
असन सुधाम घोर घोररूपीश्चेति सन्निपतिता अभूव धर्मश्रवणाय ॥

येऽपि ते महानागराजानः, अनेकनागकोटीनियुतशतसहस्र
परिवारा आनीताः क्रोधराजेन, बोधिसत्त्वक्रुद्धिबलाधानेन च । तद्य
था—नन्द उपनन्द कम्बल उपकम्बल वासुकि अनन्त तक्षक पद्म
महापद्म सङ्कपाल सङ्ग सङ्कपाल कर्कोटक कुलिक अकुलिक माण कल
शोद कुलिशिक चापेय मणिनाग मानभञ्ज दुकुर उपदुकुर लकुट
महालकुट श्वेत श्वेतभद्र नील नीलाम्बुद क्षीरोद अपलाल सागर
उपसागरश्चेति । एतैश्चान्यैश्च महानागराजनैः, अनेकशतसहस्रमहा
नागपरिवारितैस्तन्महापर्वन्मण्डल सन्निपतिता सन्निषण्णा अभूव
धर्मश्रवणाय ॥

येऽपि ते ऋषयो महाऋषयः । तद्यथा — आत्रेय वसिष्ठः गौ
तम भगीरथ जहनु अङ्गिरसः अगस्ति पुलस्तिक व्यास कृष्ण कृष्ण
गौतम अग्नि अङ्गिरस जामदग्नि आस्तीक मुनि मुनिवर अश्वर वैश-
म्पायन पराशर परशु योगेश्वर पिप्पलः पिप्पलाद वाल्मीकि मार्क
ण्डश्चेति । एतैश्चान्यैर्महाऋषयैः अनेकमहाऋषिशतसहस्रपरिवारास्तत्पर्व
न्मण्डलमुपजग्मुः । भगवन्त शाक्यमुनिं वदित्वा सन्निषण्णा भूर्व
मन्त्रचर्यार्थबोधिसत्त्वपिटक श्रोतुमनुमोदितु च ॥

येऽपि ते महोरगराजानः, तेऽपि तत् पर्वन्मण्डल सम्प्रविष्टा
अभूव सन्निषण्णाः । तद्यथा — भेरुण्ड भूरुण्ड मरुण्ड मारीच दीप
मदीपाश्चेति ॥

येऽपि ते गरुडराजास्तेऽपि तत् पर्वन्मण्डल सन्निपतिता अने
कशतसहस्रपरिवाराः । तद्यथा — सुपर्ण श्वेतपर्ण पद्मग पर्णग सु

जातपक्ष अजातपक्षः मनोजव पञ्चगनाशन वैनतेय वैनतेय भरद्वाजः
शकुन महाशकुन पक्षिराजाधेति । तेऽपि तत् पर्यन्मण्डलं सन्निपतेयुः ॥

येऽपि ते किन्नरराज्ञः अनेककिन्नरशतसहस्रपरिवाराः तेऽपि तं
पर्यन्मण्डलं सन्निपतेयुः । तद्यथा — द्रुम उपद्रुम सुद्रुम अनन्तद्रुम लो-
कद्रुम लेद्रुम घनोरस्क महोरस्क महोजस्क महोज महर्द्धिक विरुत
सुस्वर मनोज्ञ चित्तो मादकर उन्नत उपेक्षक करुण अरुणश्चेति । एते
चान्ये च महाकिन्नरराज्ञान अनेककिन्नरशतसहस्रपरिवाराः सन्निप-
तिता अभूव धर्मश्रवणाय ॥

एव ब्रह्मा सहास्रपति महाब्रह्मा आभास्वर' प्रभास्वर शुद्धाभः
पुण्याभ अट्टह अतपा' अकनिष्ठा सुकनिष्ठा लोकनिष्ठा आकि-
ञ्चन्या नैवकिञ्चन्या आकाशानन्त्या नैवाकाशानन्त्या सुदृशा सुदा-
र्शना सुनिर्मिता परनिर्मिता शुद्धावासा तुपिता यामा दृदशा चातु-
र्महाराजिका सदामत्ता मालाधारा करोटपाणय बीणातृतीयकाः
पर्वतवासिनः कूटवासिनः शिखरवासिनः अलकवासिनः पुरवासिनः
विमानवासिनः अन्तरिक्षचरा भूमिवासिनः वृक्षवासिनः गृहवा-
सिनः । एव दानवेन्द्राः — प्रह्लाद बलि राहु वेमाचित्ति सुचित्ति
क्षेमचित्ति देवचित्ति राहु बाहुप्रमुखाः अनेकदानवकोटीशतसहस्रपरि-
वारा रिचित्रगतयो विचित्रार्थाः सूरयोधिनोऽसुराः, तेऽपि तत्
पर्यन्मण्डलं सन्निपतेयुः । शुद्धाधिष्ठानेन वाधिसत्त्वविवर्चणं द्रुम बन्दि-
तु पर्युपासितुम् ॥

येऽपि ते ग्रहा महाग्रहा लोकार्थकरा अन्तरिक्षचरा' । त-
द्यथा — आदित्य सोम अङ्गारक बुध बृहस्पति शुक्र शनिश्चर राहु
कम्प केतु अशनि निर्घात तार ध्वज घार धूम्र धूम वज्र ऋक्ष वष्टि उप-
वृष्टि नष्टार्क निर्नष्ट दृशान्त माष्टि ऋष्टि तुष्टि लोकान्त क्षय विनिपात
आपात तर्क मस्तक युगान्त श्मशान पिशित रौद्र श्वेत अभिज अ-
भिजत मैत्र शङ्कु त्रिशङ्कु लूथ रौद्रक ऋतुनाशन बलवां घोर
अरुण विहसित मार्ष्टि स्क द सनत् उपसनत् कुमारक्रीडन हसन प्र-
हसन नर्तपक नर्तक खज विरूपश्चेति । इत्येते महाग्रहाः तेऽपि तत्

पर्वन्मण्डलमनेकशतसहस्रपरिवृता' बुद्धाधिष्ठानेन तस्मिं शुद्धावासभवने सन्निपतिता अभूव सन्निषण्णा, ॥

अथ ये नक्षत्राः स्वगानुचारिणः अनेकनक्षत्रशतसहस्रपरिवारिता । तद्यथा — अश्विनी भरणी कृत्तिका रोहिणी मृगशिरा आर्द्र पुनर्वसु पुष्य आश्लेषा मघा उभे फल्गुनी हस्ता चित्रा स्वाति विशाखा अनुराधा ज्येष्ठा मूला उभौ आषाढौ श्रवणा धनिष्ठा शतभिषा उभौ भद्रपदौ रेवती देवती प्रभिजा पुनर्णवा ज्योती अङ्गिरसा नक्षत्रिका उभौ फल्गुफल्गुवती लोकप्रवरा प्रवराणिका श्रेयसी लोकमाता ईरा ऊहा बहा अर्यवती असार्था चेति । इत्येते नक्षत्रराज्ञ तस्मिं शुद्धावासभवने अनेकनक्षत्रशतसहस्रपरिवारिता' तास्तस्मिन् महापर्वन्मण्डलसन्निपाते बुद्धाधिष्ठानेन सन्निपतिता सन्निषण्णा अभूवम् ॥

षट्शतशब्दं राशयः तद्यथा—मेष वृषभ मिथुन कर्कटक सिंह कन्य तुल वृश्चिक धनु मकर कुम्भ मीन वानर उपकुम्भ भृञ्जार खड्ग कुञ्जर महिष देव मनुष्य शकुन गन्धर्व लोकसत्त्वजित उग्र तेज ज्योत्स्न छाया पृथिवी तम रज उपरज दुःख सुख मोक्ष बोधि प्रत्येक श्रावक नरक विद्याधर महोज महोजस्क तिर्यक्प्रेत असुर पिशित पिशाच यक्षराक्षस सर्वभूमित भूतिक निम्नग ऊर्ध्वग तिर्यग विकसित ध्यानग योगप्रतिष्ठ उत्तम मध्यम अधमश्चेति । इत्येते महाराज्यः अनेकराशिशतसहस्रराशिपरिवारिता', येन शुद्धावासभवनं, येन च महापर्वत्सन्निपातमण्डलं, तेनोपजग्मुः । उपेत्य भगवत्शरणयोर्निपत्य स्वस्वकेषु च स्थानेषु सन्निषण्णा भूवम् ॥

येऽपि ते महायक्षिण्यः, अनेकयाक्षणीशतसहस्रपरिवृता । तद्यथा — सुलोचना सुभू सुकेशा सुस्वरा सुमती वसुमती चित्राक्षी पूराक्षा शुक्ला सुशुक्ला येस्वला सुमेखला पद्मोष्वा अभया जया विजया रेवतिका केकिनी कैशान्ता अनिला मनोहरा मनोवती कुसुमावती कुसुमपुरवासिनी पिङ्गला हारीती वीरमती वीरा सुवीरा सुधोरा घोरवती सुर सन्दरी सुरसा शुभोत्तमारी वटवासिनी अशोका अन्धारसुन्दरी आलोकसुन्दरी प्रभावती अतिशयवती रूपवती सुरूपा

असिता सौम्या काणा मेना नन्दिनी उपनन्दिनी लोकान्तरा चेति ।
इत्येते महायक्षिण्यो अनेकयक्षिणीशतसहस्रपरिवारा तन्महापर्षन्म
ण्डल दूरत एव भगवन्त शाक्यमुनिं नमस्यन्त्य स्थिता भूवम् ॥

येऽपि ते महापिशाच्य , अनेकपिशाचिनीशतसहस्रपरिवृता ,
तेऽपि त भगवन्त शाक्यमुनिं नमस्यन्त्य सन्निपतेयु । तद्यथा —
मण्डितिका पासुपिशाची उल्कापिशाची ज्वालापिशाची भस्मोद्गिरा
पिशिताशिनी दुर्धरा भ्रामरी मोहनी तर्जनी रोहिणिका गोवाहि
णिका लोकान्तिका भस्मान्तिका पीलुवती बहुलवती बहुल दुर्दान्ता
धणा चिह्नितिका धूमान्तिका धूमा सुधूमा चेति । इत्येता महापि
शाच्य , अनेकपिशाचीशतसहस्रपरिवारिता , तेऽपि त महापर्षत्सन्नि
पातमण्डल सम्प्रविष्टा भूवम् ॥

येऽपि ते मातरा महामातरा लोकमनुचरति , सत्त्वविहेठिका
बलिमाल्योपहारिश्च । तद्यथा — ब्रह्माणी माहेश्वरी वैष्णवी कौ
मारी चाक्षुण्डा वाराही ऐन्द्री याम्या आग्नेया वैवस्वती लोकान्तकरी
वारुणी ऐशानी वायव्या परमाणहरा सुखमण्डितिका शकुनी महा-
शकुनी दूतना कटपूतना स्कन्दा चेति । इत्येते महामातरा अनेकमा
तरशतसहस्रपरिवारा , तेऽपि त महापर्षमण्डल नमो बुद्धायेति वा-
चमुदीरयन्त्य स्थिता अभूवम् ॥

एवमनेकशतसहस्रमनुष्या मनुष्यसत्त्वासत्त्वयाचदीदेवीचिर्महा-
नरक , यावच्च भगवाग्र , अत्रान्तरे सर्वगगनतल स्फुटमभूत् ।
सत्त्वनिकाये न च कस्यचित् प्राणिनो विरोधोऽभूत् । बुद्धाधिष्ठानेन च
बोधिसत्त्वसङ्घालङ्कारेण च सर्व एव सत्त्वा मूर्ध्नापस्थित बुद्धं भग
वन्त मञ्जुश्रिय कुमारभूत सम्पश्यते स्म ॥

अथ भगवान् शाक्यमुनिं सवावन्त लोकधातु बुद्धचक्षुषा
समवलोक्य मञ्जुश्रिय कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । भाष भाष त्व
शुद्धसत्त्व ! मन्त्रचर्यार्थविनिश्चयसमाधिपटलविसर बोधिसत्त्वपिटक ,
यस्येदानीं काल मन्यसे ॥

अथ मञ्जुश्री' कुमारभूतः भगवता शास्त्र्यमुनिना कृताभ्यनु
ज्ञातः गगनस्वभावव्यूहालङ्कारः यज्रसहतकठिनसन्तानव्यूहालङ्कारः नाम
समार्थि समापद्यते । समन-तर्गसमापन्नस्य मञ्जुश्रियः कुमारभूतस्य
त शुद्धावासभवनः अनेकयोजनशतमहस्रविस्तीर्णः वज्रमयमधितिष्ठते
स्म । यत्र ते अनेकयक्षराक्षसगन्धर्वमरुतपिशाचः सक्षेपतः सर्वसत्त्व
धातुबोधिसत्त्वाधिष्ठानेन तस्मिन् विमाने वज्रमणिरत्नप्रख्ये सम्प्रतिष्ठि-
ता सन्निपण्णा भूवः अन्योन्यमविहेढकाः । अथ मञ्जुश्री कुमार-
रभूतस्तन्महापर्वत्सन्निपातः विदित्वा यमा तत्र क्राधराजमामन्त्रयते
स्म । भो भो महाक्राधराज ! सर्वयुद्धबोधिसत्त्वनिर्घातः एव महा-
पर्वत्सन्निपातमण्डलः सर्वसत्त्वानां च रक्ष रक्ष वशमानय । दुष्टान्
दम । सौम्यान् बाधय । अपसन्नां प्रसादय । यावदहं स्वमन्त्रचर्या
ब्रुवर्त्तनं बोधिसत्त्वपिटकं वैपुल्यमन्त्रचर्यामण्डलविधानं भाषिष्ये ।
तावदेतां बहिर्गत्या रक्षय ॥

एवमुक्तस्तु महाक्रोधराजा आज्ञां प्रतीक्ष्य महाविकृतरूपी
निर्ययुः सर्वसत्त्वान् रक्षणाय शासनाय समन्तात् पर्वन्मण्डलं यमा तत्रः
क्रोधराजा अनेकक्राधशतसहस्रपरिवारितो समन्तात् चतुर्दिक्षु इत्यू-
र्ध्वमधस्तिर्यग् घोरं च नादं प्रमुञ्चमानः स्थितोऽभूत् ॥

अथ ते सर्वाः सौम्याः सुमनस्काः सवृत्ताः आज्ञां नोल्लङ्घय-
न्ति । एव च शब्दं शृण्वन्ति । यो ह्येतं समयमतिक्रमेत् । स तत्रास्य
स्फुटो भूर्त्वा अजकस्येव मञ्जरीति । बोधिसत्त्वाधिष्ठानं च तत् ॥

अथ मञ्जुश्री' कुमारभूतः स्वमन्त्रचर्यार्थधर्मपदं भाषते स्म ।
एकेन धर्मेण समवागतस्य बोधिसत्त्वस्य महासत्त्वस्य मन्त्राः सिद्धि-
गच्छेयुः । कतमेन केन, यदुत सर्वधर्माणां निःप्रपञ्चो कारतः समनु-
पश्यता । द्वाभ्यां धर्माभ्यां प्रतिष्ठितस्य बोधिसत्त्वस्य मन्त्राः सिद्धि-
गच्छेयुः । कतमाभ्यां द्वाभ्यां, बोधिचित्तापरित्यागिता सर्वसत्त्वसमता
च । त्रयाभ्यां धर्माभ्यां स्वमन्त्रचर्यार्थनिर्देशपारिपूर्तिं गच्छन्ति । क-
तमाभ्यां त्रयाभ्यां, सर्वसत्त्वापरित्यागिता बोधिसत्त्वशीलसत्त्वरारक्षणं
तथा स्वमन्त्रापरित्यागिता च । चतुर्भिः धर्मैः समवागतस्य प्रथम

चित्तोत्पादिकस्य बोधिसत्त्वस्य मन्त्रा सिद्धिं गच्छेयुः । कतमैश्वर्यं
तुर्भिः, स्वमन्त्रापरित्यागिता परमन्त्रानुपच्छेदनता सर्वसत्त्वमैज्योपसह
रणता महाकरुणाभावितचेतनता च । इमैश्चतुर्भिः धर्मः समन्वागतस्य
प्रथमाचित्तात्पादकस्य बोधिसत्त्वस्य मन्त्रा सिद्धिं गच्छेयुः । यं
धर्मा बोधिसत्त्वस्य पिटकसमवशरणता मन्त्रचर्याभिनिर्हार बोधिपूर्तिं
गच्छेयुः । कतमे पञ्च । विविक्तदेशसेवनता, परसत्त्वाद्वेषणता, लौकि
कमन्त्रानिरीक्षणता, शीलश्रुतचारित्रस्थापनता च । इमे पञ्च धर्मा
मन्त्रचर्यार्थपारिपूर्तिं गच्छेयुः । पट् धर्मा मन्त्रचर्यार्थपारिपूर्तिं ग
च्छेयुः । कतमे षट् । विरजप्रसादानुपच्छेदनता, बोधिसत्त्वप्रसादानु
पच्छेदनता, लौकिकलोकोत्तरमन्त्रानिन्दनता, निःप्रपञ्चधर्मधातुदम्भ
नता, गम्भीरपदार्थमहायानसूत्रान्त अप्रतिक्षेपणता, अखिन्नमानसता,
मन्त्रचर्यार्थेष्टि कुशलपक्षे अपरिहानता । इमे षट् धर्मा विद्याचर्याम
न्त्रसिद्धिं समवशरणता गच्छन्ति । सप्त धर्मा विद्यासाधनकालौपयि
कमन्त्रचर्यानुप्रवेशनतां गच्छन्ति । कतमे सप्त । गम्भीरनयः, प्रज्ञापा
रमिता भावना पठनदेशनस्वाध्यायनलिखनबोधिसत्त्वचर्याविमुक्ति
कालदेशनियमनपहोममौनतपअविलम्बितगतिमतिस्मृतिप्रज्ञाधृति अ
धिवासवतः बोधिसत्त्वसम्भागमहायानधर्मनयसम्प्रवेशनतः स्वमन्त्रम
न्त्राकर्षणरक्षणसाधनक्रियाकोशलतः महाकरुणा महाभेद्री महापेक्षा
महासुदिता पारमिताभाववतः निःप्रपञ्चसत्त्वधातुधर्मधातुतथतासम
सरणतः द्वायाकारसर्वज्ञज्ञानपरिगवेपणतः सर्वसत्त्वापरित्यागः, हीनया
नास्पृहणतश्च । इमे सप्त धर्मा विद्याविद्यामन्त्रसिद्धिं पारिपूर्तां ग
च्छन्ति । कतमे अष्टदृष्टादृष्टफलश्रद्धा कौतुकजिज्ञासत अपिचिकि
त्सा अष्टधर्मविद्यामन्त्रचर्यार्थसिद्धिं समवशरणतां गच्छन्ति । बोधि
सत्त्वप्रसादसफलशुद्धिविकुर्वणतः अविपरीतमन्त्रग्रहणगुरुगौरवतः बु
द्धबोधिसत्त्वमन्त्रतः आचार्योपदेशग्रहण अविस्वादनसर्वस्वपरित्या
गतः सिद्धक्षेत्रस्थानास्थानस्वप्नदर्शनकौशलप्रकाशनतः विगतमात्स
र्यमलमखिलस्त्यानमिदवीर्यारम्भसततबुद्धबोधिमन्त्रात्माननिर्पातनचः
सक्षेपतः अद्वैतकुशलमूलमहासमाद्वैतजदः सर्वविघ्नान् प्रहर्तुकामः

बोधिमण्डकमणमहाभोगप्रतिकाक्षणमदशाख्ययात्मभावत महशाख्यपु
द्गलसमवधानाविरहितकल्याणमित्रमञ्जुश्रीकुमारभूतबोधिसत्त्वमव
धानतश्च । इमे अष्ट धर्मा मन्त्रचर्यार्थसिद्धि समवशरणतां च गच्छन्ति ।
सक्षेपत मार्पा अविरहितयोधित्तस्य रत्नत्रयात्रिमुक्तस्य परमदु
र्शलस्यापि अखिन्नमानमानस सतताभियुक्तस्य मदीयमन्त्रपटलवि
सर अनन्ताद्भुतयोधिसत्त्वचर्यानिष्यदितमानसोद्भूत सिध्यतेति । ना
यथा च गन्तव्यम् । अविकल्पमानसा भूत्वा जिज्ञासनहेतारपि साध
नीयमिति ॥

अथ सा सर्वावती पथेत् सगुद्धबोधिसत्त्वप्रत्येकबुद्धार्थभावका
धिष्ठिता एव वाचमुदीरयन्त, साधु साधु भो जिनपुत्र ! विचित्र
मन्त्रचर्यार्थक्रियाधर्मेनयमवेशानुवर्तिनी धर्मदेशनासुतेक्षिता सर्वसत्त्वा
नामर्थाय अहो कुमारभूत ! मञ्जुश्री ! विचित्रधर्मदेशनानुवर्तिनी
मन्त्रचर्यानुकूला मृभाषिता । यो हि कश्चित् महाराज्ञ इमं सन्निपात
परिवर्तं याचयिष्यति, धारयिष्यति, मनसि करिष्यति, सङ्ग्रामे
वाग्रत हस्तिमारोप्य स्थापयिष्यति, विविधैर्वा पुष्पधूपगन्धत्रिलेपनै
पूजयिष्यति, प्रत्यर्थिकानां प्रत्यभिप्राया वशमानयिष्याम । परवल
सेनाभङ्गं करिष्याम । पुस्तकलिखितं वा कृत्वा स्वगृहे स्थापयिष्य
ति, तस्य कुलपुत्रस्य वा कुलदुहितुर्वा महाराज्ञस्य वा महाराज्ञीय वा
भिक्षुर्वा भिक्षण्या वा, उपासिकस्य वा उपासिकाया वा, महारक्षां
महाभोगतां, दीर्घायुष्मतां, आयुरारोग्यता, सततभोगाभिवर्धनतां,
करिष्यामीति ॥

एवमुक्तस्तु सा सर्वावती पथेत् तूष्णीमभूत् ॥

महायानमत्रचर्यानिर्देश्यमहारूपात् मञ्जुश्रीकुमारभूतबोधिसत्त्व
त्रिकुर्वणपटलविसरात् मूलरूपात् प्रथमं सन्निपातपरिवर्तं ॥

अथ द्वितीय परिचर्त ।

अथ खलु मञ्जुश्री' कुमारभूत सर्वाङ्गन्तर्पणमण्डलमवलोक्य सर्वसत्त्वमयानुप्रवेशावलाकिनीं नाम समाधिं समापद्यते स्म । समा-
न्तरसमापन्नस्य च मञ्जुश्रिय' कुमारभूतस्य नाभिमण्डलप्रदेशाद्
रश्मिर्निश्चरन्ति स्म । अनेकरश्मिकोटीनियुतशतसहस्रपरिवारिता स
मन्तात् सर्वसत्त्वधातुमवभास्य पुनरेव तं शुद्धावासभवनं अवभास्य
स्थिताभूत् ॥

अथ खलु वज्रपाणिवाधिसत्त्वो महासत्त्व मञ्जुश्रिय कुमार
भूतमामन्त्रयते स्म । भाप भाप त्व भो जिनपुत्र ! सर्वसत्त्वसमयानु
प्रवेशन नाम + + + + + + + + + + +
+ + + समनुमविश्य त्वदीय मन्त्रगण सर्वलौकिकलोकोत्तरं
च मन्त्रसिद्धिं समनुप्राप्नुवन्ति । एवमुक्त आशुह्यकाधिपनिना यक्षेन्द्रेण
मञ्जुश्री कुमारभूत, परमगुह्यमण्डलत त्रं भापते स्म । सर्वविद्यसञ्चो
दन नाम स + + विकर्षणं विदन्तयति । दक्षिणं च पाणिमुग्रम्य
भङ्गुल्याग्रेण पर्पन्मण्डलमाकारयति स्म । तस्मिन्भङ्गुल्यग्रे अनेकविधा
राजकोटीनयुतशतसहस्राणि निश्चेरु । निश्चित्वा च सर्वावन्तं भुङ्क्ता
वासभवनं महतावभासेनावभास्य च स्थिता अभूवम् ॥

अथ मञ्जुश्रीः कुमारभूत, यमान्तकस्य क्रोधराजस्य हृदय
सर्वकर्मिक एकरीर आवाहनमिसर्जनशान्तिकपौष्टिक आभिचारक अ
न्तर्धानाकाशगमनपातालप्रवेशपादप्रचारिकारूपणविद्वपणवशीकरणस
र्वगन्धमाल्यविलेपनप्रदीपस्वमन्त्रतन्त्रेषुप्रदान सक्षेपत यथा यथा
प्रपन्नते, तथा तथा साध्यमान अक्षर नाम महावीर्य सर्वायसाधन
महाक्रोधराजम् । कतम च तत् । ॐ । आ० । हूँ । इदं तं महाक्रोधस्य
हृदयम् । सर्वकर्मिक सर्वमण्डलेषु सर्वमन्त्रचर्यासु च निर्दिष्ट महाम-
त्त्वेन मञ्जुघोषेण सर्वविघ्नविनाशनम् ॥

अथ मञ्जुश्रीः कुमारभूतं दक्षिण पाणिमुन्यस्य क्रोधस्य मूर्ध्नि
स्थापयामास । एवञ्चाह — “नमस्ते सर्वबुद्धानाम् ।” समन्वाहरन्त

बुद्धा भगवन्त । ये केचिद् दशदिग्लोकधातुव्यवस्थिता अनन्ताप-
र्यान्ताश्च बोधिसत्त्वा महर्द्धिका समयमधितिष्ठन्त ।” इत्येवमुक्त्वा तं
क्रोधराजान् भ्रामयित्वा क्षिपति स्म । समनन्तरनिक्षिप्ते महाक्रोध-
राजे सर्वावत लोकधातु सत्त्वा क्षणमात्रेण ये दुष्टाशयाः सत्त्वा मह-
र्द्धिकाः तां निगृह्णानयति स्म । तं महापर्षन्मण्डलं शुद्धावासभवनं
प्रवेक्षयति स्म । व्यवस्थायाञ्च स्थापयित्वा समन्तज्वालामालाकुलो-
भूत्वा दुष्टसत्त्वेषु च मूर्ध्नि तिष्ठते स्म ॥

अथ मञ्जुश्रीं कुमारभूतं पुनरपि तं पर्षन्मण्डलमवलोक्य
‘शृण्वन्तु भवन्तः सर्वसत्त्वाः यो ह्येन मदीय समयमतिक्रमेत् तस्या-
य क्रोधराजा निग्रहमापादयिष्यति । यत् कारणमनतिक्रमणीया बुद्धा-
नां भगवता समयरहस्यमन्त्रार्थवचनपथाः बोधिसत्त्वानां च मह-
र्द्धिकानां समासनिर्देशतः कथयिष्यामि । तं श्रुणुत साधु च सुष्ठु
च मनसि कुरुत भाषिष्येऽहम् । नमः समन्तबुद्धानाम् । ॐ र स्मर
अप्रतिहतशासनकुमाररूपधारिण हूँ हूँ फट् फट् स्वाहा । अयं स
मार्याः॥ मदीयमूलमन्त्रः । आर्यमञ्जुश्रियं नाम मुद्रा पञ्चशित्वा महा-
मुद्रेति विख्याता तं प्रयोजये अस्मिन् मूलमन्त्रे सर्वकर्मिकं भवति
हृदयम् । बुद्धो सर्वकर्मकर शिवम् । ॐ धान्यदं नमः । मुद्रा चात्र
भवति त्रिशिखेति विख्याता सर्वभोगाभिवर्द्धनी । उपहृदयं चात्र भ-
वति । बाह्ये हूँ । मुद्रा चात्र भवति त्रिशिखेति विख्याता सर्वसत्त्वा-
कर्पणी । परमहृदयं चात्र भवति । मु । मुद्रा भवति चात्र मयूरास-
नेति विख्याता सवेसत्त्ववशङ्करी । सर्वबुद्धानां हृदयम् । अपरमपि महा-
वीरं नाम अष्टाक्षरं परमश्रेयसं महापवित्रं त्रिभववर्त्तीयच्छेदं सर्वदुर्ग-
तिनिवारणं सर्वशान्तिकरं सर्वकर्मकरं क्षेमनिर्वाणप्रापणं बुद्धमिव स
मुखदर्शनोपस्थितम् । स्वयमेव मञ्जुश्रीरयं बोधिसत्त्वः सर्वसत्त्वानाम-
र्थाय परमहृदयं मन्त्ररूपेणोपस्थितः सर्वाशापारिपूरकं यत्र स्मरितमा-
त्रेण पञ्चानन्तर्याणि परिशोधयति । कः पुनर्बादो जायेत । कतमं च
तत् । ॐ आः धीर हूँ स्वचरः । एष सः मार्या गृयमेवाह अष्टा-
क्षरं महावीरं परमशुभाहृदयं बुद्धत्वमिव मत्प्रत्ययस्थितम् । सर्वकार्येषु

चात्र मुद्रा पट्टवा नाम सर्वाशापारिपूरिका । पुष्पमन्त्रा चात्र भवति ।
नमः सर्वबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् । नमः सङ्गुसुमितराजस्य तथा
गतस्य । तद्यथा — कुसुमे कुसुमे कुसुमाढ्ये कुसुमपुरवासिनि कुसु
मावति स्वाहा । तेनैव धूपमन्त्रेण पूर्वोक्तेनैव धूपेन धूपयेत् ।

सर्वबुद्धां नमस्कृत्य अचिन्त्याद्भुतरूपिणाम् ।

गलिमन्त्रं प्रवक्ष्यामि सम्यक् सम्बुद्धभाषिताम् ॥

नमः सर्वबुद्धबोधिसत्त्वानामप्रतिहतशासनानां तद्यथा — हे
हे भगवन्! महासत्त्व! बुद्धावलोकित! मा विलम्ब । इदं बलि
, गृह्णापय गृह्ण हूँ हूँ सर्वविश्व र र ट ट फट् स्वाहा । निवेद्य चानेन
दापयेत् । बलिं च सर्वभौतिकम् । भवति चात्र मुद्रा शक्तिः
सर्वदुष्टनिवारिणी । नमः सर्वबुद्धानामप्रतिहतशासनानां सर्वतमो-
ऽन्धकारविध्वसिनां नमः समन्तज्योतिगन्ध्यावभासश्रियाय तथा
गताय । तद्यथा — हे हे भगवन्! ज्योतिरश्मिशतसहस्रप्रतिम
'ण्डितशरीर! विकुर्व विकुर्व महाबोधिसत्त्वसमन्तज्वालोत्थोत्थितमूर्तिं
खुर्दं खुर्दं अवलोकय अवलोकय सर्वसत्त्वानां स्वाहा ॥ प्रदीपमन्त्रा ।
प्रदीप चानेन दापयेत् । मुद्रा विकासिनी नाम सर्वसत्त्वावलोकिनी ।
नमः समन्तबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् । तद्यथा — उवल उवल
ज्वालय ज्वालय । हूँ । विबोधक हरिकृष्णपिङ्गल स्वाहा । अग्नि
कारिका मन्त्रा । भवति चात्र मुद्रा सम्पुटनाय लोकविश्रुता । सर्व
सत्त्वप्रभोद्योतनी भाषिता मुनिवरैः पूर्व बोधिसत्त्वस्य धीमत ॥

अथ खलु मञ्जुश्री' कुमारभूत' वज्रपाणिं बोधिसत्त्वमामन्त्रयते
स्म । इमानि गुह्यकाधिपते मन्त्रपदानि सरहस्यानि परमगुह्यकानि

त्वदीय कुलविख्यातः सुतं घोर सदारुण ।

य एव सर्वमन्त्राणां साध्यमानानां विचक्षणैः ॥

मूर्धूदक इति विख्यात + + + जकुलयोरपि ।

तस्य निर्नाशनार्थाय विद्येय सम्प्रवक्ष्यते ॥

नमः सर्वबुद्धबोधिसत्त्वानामप्रतिहतशासनानाम् । उ कर कर कुरु कुरु
मम कार्यम् । भञ्ज भञ्ज सर्वविघ्ना । न्ह दह सर्ववज्रविनायकम् । मूर्ध
टकजीवितान्तकर महाविकृतरूपिणे पच पच सर्वदुष्टा । महागणपतिजी
वितान्तकर बन्ध बन्ध सर्वग्रहा । पण्मुखो पद्भुज ! पद्चरण ! रुद्रमा
नय । विष्णुघ्नानय । ब्रह्माद्यां देवानानय । मा विलम्ब मा विलम्ब ।
शल्ल शल्ल मण्डलमध्ये प्रवेशय । समयमनुस्मर । हँ हँ हँ हँ हँ हँ हँ हँ
फट् स्वाहा । एष सः परमगुह्यकाधिपते परमगुह्यः महावीर्यः मञ्जुश्री
पण्मुखो नाम महाक्रोधराजा सर्वविघ्नविनाशक । अनेन पठितमात्रण
दशभूमिप्रतिष्ठापितबोधिसत्त्वा विद्रवन्ते । किं पुनर्दुष्टविघ्ना । अनेन
पठितमात्रेण महारक्षा कृता भवति । मुद्रा चात्र भवति महाशूलेति
विख्याता सर्वविघ्नविनाशिका । अस्थैव क्रोधराजस्य हृदयम् । ॐ ह्रीं
झीं विकृताननं हुम् । सर्वशत्रु नाशाय स्तम्भय फट् फट् स्वाहा ।
अनेन मन्त्रेण सर्वशत्रू महाशूलरोगेण चतुर्थकेन वा शृङ्गापयति ।
शततजपेन वा यावद् रोचते, मैत्रता वा न प्रतिपद्यते । अथ करुणा
चित्तं लभते । जापान्ते मुक्तिर्न स्यात् । मृत्युत इति रत्नत्रयापकरिणा
कर्तव्यं नाशेष सौम्यचित्तानां मुद्रा महाशूलैव प्रयोजनीया । उपहृदय
चात्र भवति । ॐ ह्रींः कालरूपं हु ख स्वाहा । मुद्रा महाशूलैव
प्रयोजनीया । सर्वदुष्टा यमिच्छति तं कारयति । परमहृदयम् ।
सर्वबुद्धाधिष्ठित एकाक्षरं नाम । हँ । एष सर्वकर्मकरः । मुद्रा महाशूल
यैव प्रयोजनीया । सर्वानर्थनिवारणम् । सर्वभूतवशङ्करः सक्षेपतः ।
एष क्रोधराजः सर्वकर्मेषु प्रयोक्तव्यः मण्डलमध्ये जापः सिद्धिकाले च
विशिष्यते । विसर्जनमन्त्रा भवति । नमः सर्वबुद्धानामप्रतिहतशास
नानाम् । तद्यथा — जय जय सुजय महाकारुणिक विश्वरूपिणे गच्छ
गच्छ स्वभवनं सर्वबुद्धांश्च विसर्जय । सपरिवारां स्वभवनं चान्तु
प्रवेशय । समयमनुस्मर । सर्वार्थाश्च मे सिद्ध्यन्तु मन्त्रपदा मनोरथ
च मे परिपूरय स्वाहा ॥ अयं विसर्जनमन्त्रः सर्वकर्मेषु प्रयोक्तव्यः ।
मुद्रा भद्रपीठेति विख्याता । आसनं चानेन दापयेत् । मनसा सप्तज
प्तेन विसर्जनं सर्वेभ्यः लौकिकलोकोत्तरेभ्यो मण्डलभ्यः मन्त्रेभ्यश्चैव
मन्त्रसिद्धिः । समपजपकालनियमेषु च प्रयोक्तव्येति ॥

अथ खलु मञ्जुश्री कुमारभूतः पुनरपि तं शुद्धावासभयानम
बलोरय त महापार्षन्मण्डल स्वक च विद्यागणमन्त्रपटलावसर भाषते
स्म । नमः सर्वबुद्धानाम् अप्रतिहतशासनानाम् । ॐ रिटि स्वाहा ॥
मञ्जुश्रियस्येदम् अनुचरी केशिनी नाम विद्या सर्वकर्मिका । महामु
द्राया पञ्चशिखाया योज्यसर्वविपर्ययसु । नमः समन्तबुद्धानामप्रति
हतशासनानाम् । ॐ निटि । उपकेशिनी नाम विद्येय सर्वकर्मिका
मुद्रया विकासिन्या च योजयेत् । सर्वग्रहकर्मेषु । नमः समन्तबुद्धाना
मप्रतिहतगतीनाम् । ॐ निः ।

विद्येय बलिनी नाम सर्वकर्मकरा शुभा ।
मुद्रया भद्रपीठया संयुक्ता यक्षिणी आनयेद् ध्रुवम् ॥
नमः समन्तबुद्धाना अचिन्त्याद्भुतरूपिणाम् ।
मुद्रया शक्तिना युक्ता सर्वडाकिनीघातिनी ॥

ॐ झैः स्वाहा ।

विद्या कापतलिनी नाम मञ्जुघोषेण भाषिता ।
समन्तासर्वबुद्धैश्च प्रशस्ता दिव्यरूपिणी ॥
नमः समन्तबुद्धानाम् अप्रतिहतगतिप्रचारिणाम् ।
तद्यथा — ॐ वरदे स्वाहा ।
मुद्रा त्रिशिखेनेव प्रयोजयेत् । श्रेयसात्मकः ।
बहुरूपधरा देवी क्षिप्रभोगप्रसाधिका ॥
नमः समन्तबुद्धाना अचिन्त्याद्भुतरूपिणाम् ।

ॐ भूरि स्वाहा ।

मुद्रया शूलसंयुक्ता सर्वज्वरविनाशिनी ।
नमः समन्तबुद्धानामचिन्त्याद्भुतरूपिणाम् ॥

ॐ जु रे स्वाहा ।

विद्या तारावती नाम प्रशस्ता सर्वकर्मसु ।
मुद्रया शक्तियष्टया तु योजिता विघ्नघातिनी ॥
नमः समन्तबुद्धानामचिन्त्याद्भुतरूपिणाम् ।

तद्यथा — ॐ विष्णोकिनि स्वाहा ।

विद्या लोकवती नाम सर्वकोशवञ्चकरी ।

योजिता वज्रमुद्रेण सर्वसौख्यप्रदायिका ॥

नमः समन्तबुद्धानामचिन्त्याद्भुतरूपिणाम् ।

तद्यथा — ॐ विश्वे विश्वसम्भवे विश्वरूपिणि कह कह आविशा-
विश । समयमनुसर । रुरु तिष्ठ स्वाहा ।

एषा विद्या महावीर्या दक्षिता लोकनायकैः ।

दंप्रमुद्रासमेतास्त्रसर्वसत्त्वा + वेशिनी ॥

शुभा वरदा सर्वभूतानां विश्वेति सम्प्रकाशिता ।

नमः समन्तबुद्धानामचिन्त्याद्भुतरूपिणाम् ॥

तद्यथा — ॐ श्वेतश्री वपुः स्वाहा ।

प्रयूरा ॐ मुद्रेण विन्यस्ता सर्वकर्मिका ।

महाश्वेतेति विख्याता अचिन्त्याद्भुतरूपिणी ॥

सौभाग्यकरण लौकै नरनारीवञ्चकरी ।

नमः समन्तबुद्धानामचिन्त्याद्भुतरूपिणाम् ॥

तद्यथा — ॐ । खिखिरिखिरि भङ्गुरि सर्वशत्रु स्तम्भय जम्भय मो-
हय वशमानय स्वाहा ।

एषा विद्या महाविद्या योगिनीति प्रकथ्यते ।

योजिता वज्रमुद्रेण दुष्टसत्त्वप्रसादिनी ॥

नमः समन्तबुद्धानामप्रतिहतगतिप्रचारिणाम् ।

तद्यथा — ॐ श्री ।

एषा विद्या महालक्ष्मी लोकनाथैस्तु दक्षिता ।

मुद्रा सम्पुटया युक्ता महाराज्यप्रदायिका ॥

नमः समन्तबुद्धानां सर्वसत्त्वाभयप्रदायिणाम् ।

तद्यथा — ॐ । अजिते ! कुमाररूपिणि ! एहि आगच्छ मम कार्यं कुरु
स्वाहा ।

अजितेति विख्याता कुमारी अमृतोज्जवा ।
 मुद्रया पूर्णया युक्ता सर्वशत्रुनिवारणी ॥
 नमः समन्तबुद्धानामचिन्त्याद्भुतरूपिणाम् ।

तद्यथा — ॐ जये स्वाहा । विजये स्वाहा । अजिते स्वाहा । अपरा
 जिते स्वाहा ।

चतुर्भगिन्य इति विख्याता बोधिसत्त्वानुचारिका ।
 पर्यटन्ति महीं कृत्स्नां सत्त्वानुग्रहकारिका ॥
 भ्राता स्तुम्बुरुविख्याता एतासामनुचारक ।
 नौयानसमारूढा अन्दुर्धतु' निवासिन' ॥
 शृष्टिमुद्रेण विन्यस्ता सर्वाशापारिपूरिका ।
 नमः समन्तबुद्धाना लोकाग्राधिपतीनाम् ॥

तद्यथा — ॐ । कुमार ! महाकुमार ! क्रीड क्रीड पद्मग्वबोधि
 सत्त्वानुज्ञात ! मयूरासनसङ्घोद्यतपाणि रक्ताङ्ग ! रक्तगन्धानुलेप
 नम्रिय ! ख ख खाहि खाहि खाहि । हु नृत्य नृत्य । रक्तापुष्पाचि
 तमूर्ति समयमनुस्मर । भ्रम भ्रम भ्रामय भ्रामय भ्रामय । लहु लहु
 भाविलम्ब सर्वकार्याणि मे कुरु कुरु चित्ररूपधारिणे तिष्ठ तिष्ठ हु
 हुं सर्वबुद्धानुज्ञात स्वाहा ।

भाषिता बोधिसत्त्वेन मञ्जुघोषेण नायिना ।
 पट्टिकारा मही कृत्स्ना प्रचचाल समन्ततः ॥
 हितार्थ सर्वसत्त्वानां दुष्टसत्त्वनिवारणम् ।
 महेश्वरस्य सुतो घोरो ब्रैनेयार्थमिहागतः ॥
 स्कन्दमङ्गारकञ्चैव ग्रहचिह्नैः सुचिह्नित ।
 मञ्जुभाषिणी ततो भाषे करुणाविष्टेन चेतसा ॥
 महात्मा बोधिसत्त्वोऽयं बालानां हितकारिण ।
 सत्त्वचर्या यतः प्रोक्तो विचेरुः सर्वतो जगत् ॥
 मुद्राशक्तियष्ट्यानुसयुक्तो स महात्मनः ।
 आवर्तयति ब्रह्माद्यां किं पुनर्मानुष फलम् ॥

कौमारभित्तमखिल कल्पमस्य समासत' ।
 कार्तिकेयमञ्जुश्री' मन्त्रोऽयं समुदाहृत' ॥
 सत्त्वानुग्रहकाम्यर्थं बोधिसत्त्व इहागतः ।
 त्र्यक्षरं नाम हृदयं मन्त्रस्यास्य उदाहृतम् ॥
 सर्वसत्त्वहितार्थाय भोगाकर्षणतत्परः ।
 मुद्रया शक्तियष्ट्या तु विन्यस्त सर्वकर्मिकः ॥

ॐ ह्रीं ज ।

एष मन्त्रः समासेन कुर्यान्मानुषक फलम् ।
 नमः समन्तबुद्धानां समन्तोद्यातितमूर्तिनाम् ॥

ॐ विकृतग्रह इह फट् स्वाहा ॥

उपहृदय चास्य सयुक्तो मुद्राशक्तिना तथा ।

प्रावर्तयति भूतानि सग्रहां मातरा तथा ॥

सर्वमुद्रितमुद्रेषु विन्यस्ता सफला भवेत् ।

वित्रासयति भूतानां दुष्टाविष्टविमोचनी ॥

एष मञ्जुश्रियस्य कुमारभूतस्य कार्तिकेयमञ्जुश्रीर्नाम कुमार
 अनुचर सर्वकर्मिक जपमात्रेणैव सर्वकर्माणि करोति, सर्वभूतानि
 त्रासयति, आकर्षयति, वशमानयति, शोषयति, घातयति, यथेष्टिसत्तं
 वा विद्याधरस्य तत् सर्वं सम्पादयति । नमः समन्तबुद्धानामप्रतिह
 तशासनानाम् । तद्यथा — ॐ ब्रह्म सुब्रह्म ब्रह्मवर्चसे शान्तिं कुरु
 स्वाहा ॥

एष मन्त्रो महाब्रह्मा बोधिसत्त्वेन भाषितः ।

शान्तिं प्रजगुर्भूतानि तत्क्षणादेव शीतला ॥

मुद्रा पञ्चशित्वायुक्ता क्षिप्रं स्वस्त्ययनं भवेत् ।

आभिचारकेषु सर्वेषु अथवा चेदपठ्यते ॥

एष संक्षेपत उक्तो कल्पमस्य समासत' ।

नमः समन्तबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् ॥

तद्यथा — ॐ गरुडवाहन! चक्रपाणि! चतुर्भुज! हुं हुं समयमनु-
 स्मर । बोधिसत्त्वो ज्ञापयति स्वाहा ॥

आज्ञप्तो मञ्जुघोषेण क्षिप्रमर्थकर शिव' ।
 विद्रापयति भूतानि विष्णुरूपेण देहिनाम् ॥
 मुद्रा त्रिशिखे युक्त' क्षिप्रमर्थकर स्थिरः ।
 य एव वैष्णवे तन्त्रे कथिता, कल्पविस्तरा, ॥
 उपायवैनेयसत्त्वानां मञ्जुघोषेण भाषिताः ।
 नमः समन्तबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् ॥

तद्यथा — ॐ महामहेश्वर! भूताधिपतिवृषध्वज! प्रलम्बजटामकुटधारिणे
 सितभस्मधूसरितमूर्तिं ह्रुं फट् फट् । बोधिसत्त्वो ज्ञापयति स्वाहा ॥

एष मन्त्रो मया प्रोक्त' सत्त्वानां हितकाम्यया ।
 शूलमुद्रासमायुक्ता सर्वभूतविनाशक ॥
 यन्मया कथितं पूर्वं कल्पमस्य पुरातनम् ।
 सैवमिति वक्ष्यन्ते सत्त्वा भूतलयासिनः ॥
 विविधा गुणविस्तारा शैबतन्त्रे मयोदिताः ।
 नमः समन्तबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् ॥

तद्यथा — ॐ शकुन महाशकुन पञ्चविततपक्ष सर्वपद्मगनाक्षक ख ख
 स्वाहि स्वाहि सगयमनुस्मर । हु । तिष्ठ । बोधिसत्त्वो ज्ञापयति स्वाहा ॥

एष यत्रा महावीर्य' वेनतेयेति विधुत' ।
 दुर्दान्तदमको श्रेष्ठ' भोगिनां विपनाशनम् ॥
 महामुद्रया समायुक्तः हत्यनर्थं मृदारूणाम् ।
 विचिकित्सयति न सन्देहो विष स्थावरजङ्गमम् ॥
 सत्त्वानुपायवैनेया बोधिसत्त्वसमाज्ञया ।
 विचेरुर्गरुडरूपेण पक्षिराट् स महाद्युतिः ॥
 यावन्त. गारुडे तन्त्रं कथिता' कल्पविस्तराः ।
 ते मयैवोदिता, सर्वे सत्त्वानां हितकारणात् ॥
 गरुत्मा बोधिसत्त्वस्तु वैनतेयार्थमिहागत' ।
 भोगिनां विपनाशाय विचेरु' पक्षिरूपिण' ॥

यावन्तो लौकिका मन्त्राः तेऽस्मि कल्प उदाहृताः ।
 वैनेयार्थं हि सत्त्वानां विचराभि तथा तथा ॥
 ये तु ताथागतीमन्त्राः कुलिशाङ्गुलयोरपि ।
 तेऽस्मिन् कल्पविस्तरे भाषिता पूर्वमेव तु ॥
 यथा हि धात्री बहुधा बालानां लालति यन्नत' ।
 तथा बालिशबुद्धीनां मन्त्ररूपी चराम्यहम् ॥
 दशबलैः कथितं पूर्वे अधुना च मयोदितम् ।
 सकल मन्त्रतन्त्रार्थं कुमारोऽप्याह महाश्रुतिः ॥
 जिनवरैश्च ये गीता गीता दशबलात्मजै ।
 मञ्जुस्वरेण ते गीता अचित्याद्भुतरूपिणाम् ॥

अथ खलु मञ्जुश्री कुमारभूत सत्त्वान्त शुद्धावासभवन त च महा
 पर्षन्मण्डलमवलोक्य सर्वसमयसञ्चोत्तना नाम समाधि समापद्यते स्म ।
 यत्र समाधेः प्रतिष्ठितस्य अशेषसत्त्वनिर्हारचयोमनस सर्वसत्त्वा प्रति
 ष्ठिताः भवेयुः, समनन्तरसमापन्नस्य मञ्जुश्रिय कुमारभूतस्य सर्वा
 वन्त शुद्धावासभवन विचित्रमणिरत्नव्यूहालङ्कारमण्डल अचित्या
 द्भुतबोधिसत्त्वविकुर्वण सर्वप्रत्येकबुद्धार्यश्रावकचयाप्रविष्टैरपि बीभ्र
 सत्त्वैः दशभूमिप्रतिष्ठितेश्वरैरपि न शक्यत मण्डलं लिखितुं वा,
 क' पुनर्वादो पृथग्जनभूतैः सत्त्वे तन्व्यमार्थमण्डलसमयनिर्हार
 वस्थानाग्रस्थितं मञ्जुश्रिय कुमारभूतं दृष्ट्वा सर्वे पुद्गा भगवन्त सर्व
 प्रत्येकबुद्धा, सर्वे आर्यश्रावका, सर्वे वाधिसत्त्वाः, दशभूमिप्रति
 ष्ठिता, यौवराज्याभिषेकसमनुप्राप्ता आर्या प्रतिपन्नाश्च सर्वे सत्त्वा
 साश्रवा अनाश्रवाश्च मञ्जुश्रिय कुमारभूतस्याधिष्ठानेनाचिन्त्य बुद्ध
 बोधिसत्त्वाचार्यानिष्पदितं समाधिविशेषमानसोद्भवं मण्डलं प्रविष्टमा
 त्मानं सञ्जानन्ते स्म । न शक्यत तत् पृथग्जने सत्त्वैः समनसाप्या
 लम्बयितुम्, कः पुनर्वादो लिखितुं लेखयितुं वा ॥

अथ मञ्जुश्री कुमारभूत, ता महापर्षन्मण्डलसमयमनुप्रविष्ट
 सत्त्वानामन्त्रयते स्म । शृण्वन्तु मापा ! अनतिक्रमणीयमेतत् तथा

गतानां बोधिसत्त्वानां च समय', क' पुनर्बादोऽन्येषां सत्त्वानाम्
आर्यानार्याणाम् । अथ मञ्जुश्री कुमारभूत' वज्रपाणि गुह्यकाधि-
पतिमामन्त्रयते स्म । निर्दिष्ट भो जिनपुत्रातिक्रान्तमानुष्यक स-
मय मानसांस्त्रय मानुष्यक तु वक्ष्ये परिनिर्वृतानां च तथागतानाम्,
यत्र सत्त्वा समनुप्रविश्य सर्वमहालौकिकलोकोत्तरा सिद्धिं गच्छेयु ॥

अथ खलु वज्रपाणिर्गुह्याधिपति' मञ्जुश्रिय कुमारभूतमामन्त्र-
यते स्म । भाष भाष त्व भो जिनपुत्र! यस्येदानीं काल मन्यसे ।

परिनिर्वृते लोकनाथे शाश्वतसिंहे अनुतरे ।

बुद्धत्वं इव सत्त्वानां त्वदीयं मण्डलं भुवि ॥

दृष्टमात्रो हि लोकेऽस्मिन् मन्त्रा सिद्धिं प्रजग्मिरे ।

अज्ञानविधिहीनं तु ज्ञानविकृतेन वा ॥

मन्त्रा सिद्धिं न गच्छेयु ब्रह्मस्यापि महात्मन' ।

अनभियुक्ता तन्त्रेऽस्मिन् अदृष्टसमयोदिते ॥

मन्त्रा सिद्धिं न गच्छन्ति यत्नेनाप्यनेकदा ।

समयप्रयोगहीनं शक्रस्यापि प्रयत्नतः ॥

मन्त्रा सिद्धिं न गच्छन्ति किं पुनर्भुवि मानुषे ।

समयशास्त्रतत्त्वज्ञे चर्याकर्मसु साधने ।

पठितमात्रा हि सिध्यन्ते मात्रा आर्या च लोकिना ॥

मण्डलं मञ्जुघोषस्य प्रविष्टं सर्वकर्मकृत् ।

मन्त्रसिद्धिर्भुव तस्ये कुमारस्येव शासने ॥

अथ खलु वज्रपाणिर्गुह्याधिपति' तं महासत्त्व मध्ये भाषते स्म ।
संक्षेपतः भो भो महाबोधिसत्त्व! सत्त्वानामर्थाय मण्डलविधानं भा-
षस्वेति ॥

- एवमुक्तस्तु गुह्यकाधिपतिना मञ्जुश्री कुमारभूत सर्वसत्त्वा-
नामर्थाय मण्डलविधानं भाषते स्म । आदौ तावत् प्रतिहारकपक्षे
चैत्रवैशाखे च मासे सितपक्षे प्रशस्तदिनसे शुद्धग्रहनिरीक्षिते शुभन-
क्षत्रसंयुक्ते शुक्लप्रतिपदि पूर्णमास्यां वा अन्ये वा काले प्रावृण्मासवि-
जृजिते पूर्वाह्ने भूमिमाधिष्ठातव्यं महानगरमासृत्य यत्र वा स्वयं तिष्ठे-

मण्डलाचार्यः श्व समुद्रगामिनी वा नदीर्माश्रित्य, समुद्रतटसमीप वा महानगरस्य पूर्वोत्तरे निग्भागे नातिदूरे नात्यासन्ने मण्डलाचार्येण सत्त्वाना सप्ताह पक्षमात्र वा एका त उडयं कृत्वा प्रतिवस्तव्यम् । य तस्मिन् स्थाने सुचोक्ष पृथिवीप्रदेश समन्ताच्चतुरश्र पोडशहस्त द्वादशहस्त वा अपगतपापाणकठण्णभस्माङ्गारतुपत्रपा ग्रास्थिवर्जित सु चोक्ष सुपसुपरिकर्मित पृथिवीप्रदेश निघ्रात्प्रकेनादकेन पञ्चगव्यस निमिश्रितेन चन्दनकर्पूरकुङ्कुमोत्केन वा यमान्तरेण क्रोधराजेनाष्टस हस्ताभिमन्त्रितेन पञ्चशिखमहामुद्रामयुक्तं त पृथिवीप्रदेश अभ्युक्ष येच्चतुर्दिक्षु इत्युर्ध्वमधस्तियग विन्दिषु च सर्वतः क्षेपेत् । तता त पृ थिवीप्रदेश समन्ताच्चतुरश्र पोडशहस्त द्वादशहस्त वा अष्टहस्त वा, तत्र षोडशहस्त ज्येष्ठ, मध्य द्वादशहस्त कन्यस अष्टहस्तम् । एतत् त्रिविध प्रोक्त मण्डल सर्वदर्शिभि राज्यकामाय तता ज्येष्ठ मध्यम सम्भोगव र्धनं कन्यस समयमात्र तु सर्वकर्मकर शिवम् । ततोऽन्यतम मनसेप्सित मण्डलमालिखेत् । तत्र तं पृथिवीप्रदेश द्विहस्तमात्र खनेत् । तत्र पापाणा ङ्गारभस्मास्थितेश्चाटयो विविधा वा प्राणकजातय यदि दृश्यन्ते, अन्य पृथिवीप्रदेश खनेत् । निरुपहृत्य निरुपद्रव भवत् । न चत् पर्वताग्रन दीपुल्लिनसमुद्रात्सङ्गमहानदीपुल्लिनसिङ्गतादिचय महता प्रयत्नत स प्रत्यवेक्षित सुचोक्ष नि प्राणक कृत्वा लिखेत् । त पृथिवीप्रदेश भूयो नि प्राणेनोदकेन पञ्चगव्यसा मश्रेण नदीकूलमृत्तकया मेध्यया बल्पी कमृत्तिनया, वा यत्र प्राणना न सति, तया मृत्तकया पूरयितव्यम् । पूरयित्वा च स्वाकोटित समतल समन्तात् त्रिविध मण्डल यथेप्सितं कारयेत् । चतुर्दिक्षु चत्वार खनिरङ्गीलका निखनेत् । क्रोधराजे नैव सप्ताभिमन्त्रित कृत्वा, पञ्चरङ्गिकण सूत्रेण सप्ताभिमन्त्रितेन क्रो धहृत्येन कृत्वा समन्ता तमण्डल चतुरश्राकारेण वेष्टयेत् । एव म ध्यमे स्थाने एवमभ्यन्तरे चतुरश्राकार कारयेत् । मध्यस्थानस्थितेन मण्डलाचार्येण विद्या अप्सहस्त मूलमन्त्रा उच्चारयितव्या महामुद्रा प ञ्चशिखा ब्रह्मा मूलम त्रेण ससम्वायगता आत्मरक्षा च वाया । ज पतश्च निष्कसर्वहिमण्डल प्रदक्षिणीकृत्य प्राङ्मुख कुशविण्डकोपविष्टः

सर्वबुद्धबोधिसत्त्वानां मनसि कुर्वाण' । समन्ताच्च तन्मण्डलं चतुर
भ्रुकारेण वेष्टयेत् । बहिर्नाथः, एकरात्रोषितां कृत्वा प्रवासयेत् ॥

तत्र मण्डलाचार्येण कृतपुरश्चरणेन स्वतन्त्रमन्त्रकुशलेन उपा
यसत्त्वार्थमहायानाधिमुक्तेन एकरात्रोषितेन सुसखायसमेतेन विधिशा-
स्त्रदृष्टेन कर्मणा पञ्चरत्निकेन चूर्णेन श्लक्ष्णोज्ज्वालेन सुपरिकर्मक
तेन षडक्षराभिमन्त्रिते हृदयेनाभिमन्त्र्य तं चूर्णं मण्डलमध्ये स्थाप
येत् । बहिर्नाथोच्छ्रितः वज्रपताकतोरणे चतुष्पथालङ्कृतः कदलीस्तम्भ
रोपितफलभरितपिण्डीभिः, प्रलम्बमानमाहतभेरीमृदङ्गशङ्खतन्त्रीनिर्घो
षनिनादितं पृथिवीप्रदेशं कुर्यात् । प्रशस्तशब्दधर्मश्रवणचतुष्पथानु
लम्हायानसूत्रां चतुर्दिक्षु पुस्तकां वाचयन् ॥

तद्यथा — भगवती प्रज्ञापारमिता दक्षिणा दिशि वाचयेत् ।
आर्यचन्द्रप्रदीपसमाधि पश्चिमायां दिशि । आर्यगण्डव्यूह उत्तरायां
दिशि । आर्यसुवर्णप्रभासोत्तमसूत्र पूर्वायां दिशि । एवमधीतचतुःसू
त्रान्तिकं पुद्गला धर्मभाणकं पुस्तकाभावादद्ध्ययेत् । धर्मश्रवणाय
ततो मण्डलाचार्येणोत्थाय चन्दनकूपूरकुङ्कुमव्यामिश्रकेण श्वेतसुगन्ध
पुष्पैः, मूलमत्र जपता सर्वतस्त मण्डलमभिकिरेत् । अभिकीर्य च
बहिर्निर्गच्छेत् । सप्ताहाद्द्विग्याहारोपिता द्वौ त्रयो वा उत्पादि
तबोधिवित्त उपपाषध उपवासोचितां चित्रकरा निपुणतरां प्रवेशयेत् ।
मूलमन्त्रेणैव शिखाबन्धं कृत्वा, ततः सुवर्णरूप्यविविधरत्नपञ्चवि
चित्रोज्ज्वलचारुसूक्ष्मचूर्णताम्रा प्रतिगृह्य, महाभोगे, सत्त्वैः महारा
जानैश्च धार्मिकैः लिखापनीयम् । बोधिपरायणीयं बोधिपरायण
नियतं ॥

मण्डलं दर्शनादेव किं पुनर्मन्त्रसाधने ।

सत्त्वानामल्पपुण्यानां निर्वृते शाक्यपुत्रवे ॥

कुत एवविधा भोगा विधिरेषा तु कल्प्यते ।

दरिद्रजनतां दृष्ट्वा मञ्जुघोषो महाद्युतिः ॥

उदीरयेत् कल्पसंक्षेपं मण्डलं तु समासतः ।

शालितण्डुलचूर्णेस्तु सूक्ष्मैः पञ्चरत्नोज्ज्वलैः ॥

शुक्लपीतरक्तकृष्णहरितवर्णैर्वर्णयत् ।

पूर्वस्थापितक चूर्ण मण्डलाचार्येण स्वयं गृह्य, महासुद्रा पञ्च-
शिखा वद्ध्वा मूलमन्त्रं जपता तं चूर्णं मुद्रयेत् । अपरेण तु साधका-
चार्येण मण्डलपरिर्दक्षिणपूर्वार्था दिशि विधिवद्वृत्तं कर्मणा अग्नि-
कुण्डं कारयेत् । द्विहस्तप्रमाणं हस्तमात्रनिम्नं समं तात् पञ्चपुष्करा-
कारं गृहे' पञ्चपुष्कराकारा पलाशकाष्ठसमिद्धिं अग्निं प्रज्वाल्य
श्रीफलकाष्ठसमिधानां वितस्तिमात्रप्रमाणानां साक्षां दधिमधुघृताक्ता
मूलमन्त्रं षडक्षरहृदयेन वा सुद्रामुष्टिं बध्वा आह्वयेत् । आहूय च
पूर्वोक्तैर्नैव एकाक्षरमूलमन्त्रहृदयेन भूयो अपृशत जुहुयात् ॥

ततो मण्डलाचार्येण वद्धाष्णीपिकृतपरिकर आत्मना चित्रक-
रांश्च निपुणतरानात्मना कारयेत् । ततो मण्डलाचार्येण बुद्धबोधि-
सत्त्वा मनसि कुर्वता पूर्वोक्तैर्नैव धूपमन्त्रेण धूपं दहता अञ्जलिं
कृत्वा सर्वबुद्धबोधिसत्त्वा प्रणम्य, मञ्जुश्रियं कुमारभूतं नमस्कृत्य
चूर्णं गृहीत्वा, आकारयेत् । रूपं चित्रकरेश्च परायितव्यम् । एतेन
विधिना प्रथमत एव/बुद्ध भगवन्तं शाक्यमुनिं सर्वाकारवरोपेतं रत्न-
सिंहासनोपविष्टं शुद्धावासवभनस्थं धर्मं देशयमानमालिखत् । लिखि-
तश्च मण्डलाचार्यस्यानुसाधकेन आत्मरक्षाविधानं मूलमन्त्रेण कृत्वा
सर्वभूतिका बलिर्देया चतुर्दिक्षूर्ध्वमधः बहिर्मण्डलस्य क्षिपेत् ॥

ततो स्नात्वा अग्निकुण्डसमीपं गत्वा शुचिवस्त्रप्रावृत्तं शुचिना
कृता रक्षाविधानेन घृताहुतीनां कुडकुमभिप्राणामष्टसहस्रं जुहुया मूल-
मन्त्रेण । ततः कुशत्रिण्डकोपविष्टेन जपं कुर्वत तत्रैव स्थानध्यम् ।
श्वेतसर्षपाणामष्टाभिमन्त्रितं कृत्वा यमान्तकक्रोधराजेनाभिमन्त्र्य शरा-
वसम्पुटे स्थापयेत् । अनेकाकारविकृतरूपघोरस्वरवातवर्षदुर्दिनयन्य-
तयान्यतमं वा विघ्नमागतं दृष्ट्वा हुतेन सर्षपाहुतयः सप्त होतव्याः ।
ततो विघ्नाः प्रणश्यन्ति । मनुष्यविघ्नैर्वा पञ्चाहुतयोः होतव्याः ।
स्तम्भिता भवन्ति अशक्तिव तं पुरुषा मृयन्ति वा । अमानुष्यैर्वा
शृङ्गन्ते तत्क्षणादेव न सन्देहोस्ति । कथञ्चन शक्रोऽपि त्रियते क्षि-
प्रम् । किं पुनर्दुष्टचेतसा मनुष्या', इतरे वा विघ्ना यमान्तकक्रोध-
भया निर्नष्टा विद्रवन्ति इता इत इति ॥

ततोऽनुसाधकेन तत्रैव कुशगिण्टिकापात्रेण यमान्तकक्राधरा
 जानं जप कुर्वाण स्थातव्यम् । तता मण्डलाचार्येण भगवतः शाक्य
 मुने प्रतिमाया दक्षिणे पार्श्वे द्वा प्रत्येकबुद्धौ पञ्चासनापावणौ पयङ्केनो
 पविष्टौ काया, तयारधस्ताद् द्वौ महाश्रावकौ धर्म शृण्व १ कार्यौ ।
 तेषामपि दक्षिणतः भगवानार्यावलोकितेश्वरः सर्वालङ्कारविभूषितः श
 रत्काण्डगौर पञ्चासनोपविष्टः, वामहस्तेन पद्मं गृहीत्वा दक्षिणहस्तेन
 वरदः । तस्यापि दक्षिणतः भगवती पण्डरवासिनी पद्महस्ता दक्षिणेन
 हस्तेन भगवन्तः शाक्यमुनिं वन्दमाना पञ्चासनोपनिषण्णा जटामकुटधा
 रिणी श्वेतपद्मसूत्रनिवस्ता पद्माभ्युक्तोत्तरासङ्गिनी कृष्णभस्मवृण्डी-
 कृता । एव तारा, धुकुटी स्वकस्यासनेर्यायथे सुस्थिता, काया ।
 उपरिष्ठाश्च भगवती तेषां प्रज्ञापारमिता, तथागतलोचना, उष्णीष-
 राज्ञा स्वकार्या । एव बोधिसत्त्वा, षोडश कार्या । तत्रथा—
 समन्तभद्रः, क्षितिगर्भः, गगनगङ्गा सर्वनीवरणविकम्भी, अपाय
 जह मेत्रेयः, चमरव्यग्रहस्तः, बुद्ध भगवन्तः निरीक्षमाणः, विमल
 गतिः, विमलकैतुः, सुधनः, चन्द्रप्रभः, विमलकीर्तिः, सर्वव्या
 धिचिकित्सकः सर्वधर्माश्वरराजः, लोकगतिः, महामतिः, पतिधर
 श्रेति । एते षोडश महाबोधिसत्त्वा प्रसन्नमूर्तयः सर्वालङ्कारभूषिता
 लेख्याः । प्रधानविद्याराजः, विद्याराज्ञी अव्यक्ते रूपकमुद्रा ।
 स च यथास्मरतः आगमनश्च यथास्थानेषु वा शेषा लेख्याः । अन्ते
 च स्थानं चतुरश्राकारं स्थानं स्थापयेत् पद्मपुष्पसंस्कृतम् । येन स्म-
 रिता विद्या देवता तेऽस्मिन् स्थाने तिष्ठन्तिवति ॥

एव दक्षिण पार्श्वे भगवतः शाक्यमुने द्वौ प्रत्येकबुद्धौ गन्धमा-
 दनः, उपरिष्टश्चेति । एव प्राङ्मुखं मण्डलं सर्वतः प्रवेशद्वारं का-
 र्यम् । भगवतः शाक्यमुने पार्श्वे अपरौ द्वौ प्रत्येकबुद्धौ च दनसिद्ध
 श्रेति आलेख्यौ । तेषामधस्ताद् द्वौ महाश्रावकौ महाकाश्यपमहाका-
 त्यायनश्चालेख्यौ । तेषामपि वामतः आर्यवज्रपाणिकुत्रलयश्यामा
 भः प्रसन्नमूर्तिः सर्वालङ्कारभूषितः दक्षिणे चामरव्यग्रहस्तः वामेन
 क्रोधमूर्तिः, वज्रमुष्टिः वज्राङ्कुशः वज्रशृङ्खला मुखाद् वज्रसेन

यथावेषचिह्नस्थानासनसर्वविद्याराज्ञास्त्रीसपरिवारः रूपमुद्रादिषु यथास्मरणा लेख्याः । तेषामपि वामतः चतुरश्राकारमुभयवज्रमुद्रां छिन्नेत् । लिख्य च वक्तव्यम्, येऽत्र स्थाने न स्मरिता विद्यागणा, तेऽत्र स्थानेन स्मरिता विद्यागणा, तेऽत्र स्थाने तिष्ठन्त्याति ॥

तेषामुपरिष्ठात् वेद्यारमिता भगवती मायकी आलेख्या सर्वालङ्कारविभूषिताश्च तां प्रसन्नमूर्तयः ॥

तेषामप्युपरिष्ठा अष्टौ उष्णीपराजानां समन्तज्वालमालाकुलाः । मुद्रा च स्वकस्वरूपानि महागजचक्रवर्तीरूपाणि आलेख्यानि । कनकवर्णमुप्रसन्नेन्द्रियाणि सर्वालङ्कारविभूषितानि । ईपत् तथागत प्रतिमदृष्टिजातानि । तद्यथा — चक्रवर्ती, उष्णीष, अभ्युद्गतोष्णीष, सितातपत्र, जयोष्णीष, कमलोष्णीष, तेजोराशि, उन्नतोष्णीष इति ॥

एते अतः उष्णीपराजानां प्रत्येकबुद्धानां वामतः आलेख्य, द्वारे बुद्धो बोधिसत्त्वो कार्यप्रवेशतदक्षिणतो लोकप्रतिक्रान्तगामी नाम जटामकुटधारी सौम्यमूर्तिः दक्षिणहस्तेन अक्षसूत्रं गृहीत्वा वामहस्तेन कमण्डलुं द्वाराभिमुखः ईपद्भुङ्कुटीवदनं वामतः प्रवेशे महाबाणिसत्त्व अजितज्जयो नाम आलेख्य । प्रसन्नमूर्तिः जटामकुटधारी दण्डरूपं ण्डलुवामकरावसक्तः दक्षिणहस्तेन अक्षसूत्रं गृहीत्वा वरप्रदानकरः ईपद्भुङ्कुटीवदनं द्वाराभिमुखः आलेख्य ॥

सिंहासनस्याधस्ताद् धर्मचक्रं समन्तज्वालमालाकुलं, तस्याप्यधस्तात् रत्नविमानः, तत्रस्थो भगवां महाबोधिसत्त्वः मञ्जुश्रीकुमारभूत कुमाररूपी कुङ्कुमगौराकारः प्रसन्नमूर्ति चारुरूपी इपित् प्रहसितवदनः वामहस्ते नीलोत्पलावसक्तः दक्षिणहस्तेन श्रीफलाय सक्तवरदः सर्वबालालङ्कारभूषितपञ्चचीरकोपशोभितः मुक्तावलीय श्लोषवीतः पट्टांशुकोचरीयः पट्टवस्त्रनिवस्तः समन्तप्रभं समं तज्वालमालाकुलः पद्मासनोपनिषण्णः यमान्तरुकोधराजगतदृष्टिः षण्डलप्रवेशद्वाराभिमुखः चारुदर्शनो सर्वतः आलेख्यः ॥

मञ्जुश्रीमूलकस्ये

तस्य दक्षिणे पार्श्वे पद्मस्याधस्ताद् यमान्तकः क्रोधराजा आलेख्यः महाविकृतरूपी समन्तज्वालमालाकुलः आर्हा प्रतीच्छमानः महाबोधिसत्त्वगतदृष्टिः सर्वत आलेख्यः । वामपार्श्वे पद्मस्याधस्ताच्छुद्धावासकायिकाः देवपुत्ररूपिणः बोधिसत्त्वाः पञ्च आलेख्याः । तद्यथा — सुनिर्मलः, सुदान्तः, सुशान्तः, सशुद्धः, तपोद्धातनः, समन्तावलोकश्चेति । सर्वे च ते शुद्धावासभवनोपनिषण्णः अनेकरत्नोज्ज्वलशिलातलाकारः समन्तज्वालविचित्रपुष्पावकीर्णशाररूपी आलेख्यः ॥

बहिः समन्ताच्चतुरश्राकार चतुस्तोरणाकार चतुर्दिश विचित्रपञ्चरङ्गोज्ज्वल सुप्रगुणरेखावनद् अभ्यन्तरमण्डलं कार्यम् । पूर्वायां दिशि भगवतः शाक्यमुनेः उपरिष्ठाद् रेखाभिः मध्ये सङ्कुसुमितराजेन्द्रः पद्मासनोपनिषण्णः तथागतविग्रहः स्वल्पमात्रः कार्यसमन्तज्वालमालाकुलः वरदप्रदानहस्तः पर्यङ्गोपनिषण्णः ॥

तस्य दक्षिणतः उष्णीषचक्रवर्त्तिमुद्रा लेख्या । वामतस्तेजोराशिमुद्रा लेख्या । तन्नातलोचनाया उपरिष्ठात् प्रज्ञापारमितामुद्रा लेख्या । भगवतः आर्यावलोकितेश्वरस्योपरिष्ठात् प्रज्ञापारमितामुद्राया दक्षिणतः भगवानमिताभः तथागतविग्रहः कार्यः वरप्रदानहस्तः पद्मासनोपनिषण्णः समन्तज्वालमालाकुलः ॥

तस्यापि दक्षिणतः पात्रचीवरमुद्रे कार्या । एवमनुपूर्वतः प्रवेशस्थाने पद्ममुद्रा कार्या । भगवतो सङ्कुसुमितराजस्य तथागतस्य वामतो उष्णीषतेजोराशिमुद्रा लेख्या समन्तज्वालमालाकुलाः ॥

तस्यापि वामतः रत्नकेतुस्तथागतः कार्यः, रत्नपर्वतोपनिषण्णः धर्मदेशयमानः नीलवेद्मरकतपद्मरागविचित्रज्वालार्चिर्निर्गत समन्तात्समन्तप्रभ आलेख्यः ॥

तस्यापि वामतः जयोष्णीषमुद्रा समन्तज्वालमालाकुला आलेख्या । तस्यापि वामतः धर्मचक्रमुद्रा आलेख्या समन्तज्वालावती । तस्यापि वामतः खखरककमण्डलमक्षसूत्रकमण्डलं भद्रपीठमुद्रा आलेख्या । अनुपूर्वतः द्वारस्थाने वज्रसूक्तोभयतः समन्तज्वाल

द्वितीय परिवर्त ।

आलेख्यः । भगवतो मञ्जुश्रियस्याधस्तान्महामुद्रा पञ्चशिखा नाम्
उत्पलमुद्रा वा लेख्या । समन्तज्वालिनी एतौ अन्योऽयासक्त समन्त-
मण्डलाकारमालेख्यम् । द्वारतः पश्चान्मुखप्रवेशतः माहमुखश्च कार्यः ।
सर्वेष्वपि बहिर्मण्डलं भवति पञ्चवर्णरङ्गोज्ज्वलं विचित्रचारुदर्शनं,
चतुःकोणविभक्तं, चतुस्तोत्राकारं चतुर्दिशं द्विहस्तमात्राभ्यन्तरमण्ड-
लतो बहिरालेख्यम् । पूर्वस्यां दिशि महाग्रह्णा चतुर्मुखं शुक्लवस्त्रा-
वस्तः श्वेतवस्त्रोत्तरासङ्गिनः श्वेतयज्ञोपवीतः कनकवर्णः जटामकुटधारी
दण्डकमण्डलु वामावसक्तपाणिः ॥

तस्य दक्षिणतः आभास्वरो देवपुत्रः कार्यः कनकवर्णः ध्या-
नान्तरगतमूर्तिः पट्टवस्त्रनिवस्तः पट्टांशुकोत्तरीयः सुप्रसन्नवदनः जटा-
मकुटधारी श्वेतयज्ञोपवीतः पर्यङ्कोपनिषण्णः दक्षिणहस्तेन वरदः ॥

तस्य दक्षिणतः अकनिष्ठो देवपुत्रः कार्यः सर्वालङ्कारभूषितः प्र-
सन्नमूर्तिः ध्यानगतचेतसः पट्टवस्त्रनिवसननिवस्तः पट्टांशुकोत्तरीयः ॥

तस्य दक्षिणतः पर्यङ्कोपविष्टः दक्षिणहस्तेन वरदः श्वेतयज्ञोप-
वीतः ॥

एवमनुपूर्वतः, सन्तुषितं मुनिर्मितं, परनिर्मितं, सुयामशक्रप्र-
भृतयो देवपुत्रा आलेख्याः यथानुपूर्वतः यथावेषसंस्कृताः ॥

शक्रस्याधस्ताच्चातुर्महाराजकायिकाः सदामत्ताः मालाधारिणो
करोटपाणयः वीणाद्वितीयका लेख्याः । भौमाश्च देवपुत्रा यथानुपूर्वतः
यथावेषेनालेख्याः ॥

एव दक्षिणायां दिशि अवृह अनय सुदृश सुदृशन परीक्षाभ-
पुण्यप्रसवप्रभृतयो देवपुत्रा आलेख्या यथावेषस्थानाः ॥

एव पश्चिमायां दिशि चोत्तरायां त्रिंशः तेषामधस्ताद् द्विष-
द्वक्ति आश्रिता आलेख्याः । द्वितीयमण्डलाद् बहिस्तृतीयमण्डलं
भवति । चतुर्दिशं चत्वारो महाराजानः अनुपूर्वतः आलेख्याः ॥

उत्तरायां दिशि प्रविशतो दक्षिणः धनदः, निधिसमीपस्थः
सर्वालङ्कारभूषितः ईषद्भग्नकिरीटः यक्षरूपी । तस्य दक्षिणतः मणिभद्र-
पूर्णभद्रौ यक्षसेनापती आलेख्यौ ॥

एवमनुपूर्वतः, हारीती महायक्षिणी आलेख्या । प्रियङ्कर कु
मार उत्सङ्गोपविष्टो मण्डलं निरीक्षमाण आलेख्या । पञ्चित्र पि
ङ्गल भीषणश्च आलेख्यः ॥

तेषां च समीपे यक्षाणां मुद्रा आलेख्या । एवमनुपूर्वतः वरु
णो पाशहस्तः पश्चिमाया दिशि आलेख्यः । नागौ नन्दोपनन्दौ त
क्षकवासुकिप्रभृतयाऽष्टौ महानागगजान आलेख्याः ॥

एव द्विपङ्क्त्याश्रिताः अनुपूर्वतः यक्षराक्षसकिन्नरमहोरगरूपयः
सिद्धमेतपिशाचगरुडकिन्नरमनुया मनुयाद्या ओपधयश्च मणिरत्नवि
शेषाः पर्वता सरितः, द्वीपाश्च अनुपूर्वतः सर्वे प्रधाना लेख्याः ॥

दक्षिणाया दिशि यम आलेख्यः सपरिवारः । मातराः सप्त
पूर्वदक्षिणस्या दिशि । अग्निः समन्तज्वालमालाकुलः दण्डकमण्डल
अक्षमूरन्यग्रपाणि जटामकुटधारी श्वेतवस्त्रनिवस्तः पद्माशुकोत्तरास-
ङ्गिरः श्वेतयज्ञोपवीतः कनकवर्णः, भस्मत्रिपुण्डरीकृतः ॥

एव नानाकरणप्रहरणवेपसस्थानवर्णतत्त्वद्विपङ्क्ती आश्रिता आ
लेख्या । सर्वे तः प्रविशतोऽग्निर्मण्डले उमापतिर्पद्माहनस्त्रिशूलपाणिः,
उमा च देवी कनकवर्णा सवालङ्कारभूषिता, शक्तिकेशश्च मयूरासन
शक्त्युद्यतहस्तः कुमाररूपी पण्डुर रक्ताभासमूर्तिः पीतवस्त्रनिवस्तः ।
पीतवस्त्रोत्तरासङ्गः वामहस्तेन घण्टा गृहीत्वा रक्तपताकां च अनुपू
र्वतः भृङ्गिरिति अत्यन्तक्रशाकारः महागणपतिर्नदिश्वरमहाकालौ
मातराः सप्त यथाभरणप्रहरणवेपसस्थानाभिलेख्याः । अष्टौ यस्य,
सप्त ऋषयः, विष्णुश्चक्रपाणिश्चतुर्भुजो गदाशङ्खासिहस्तो गरुडासनः
सर्वालङ्कारभूषितश्च । अष्टौ ग्रहाः, सप्तविंशतिनक्षत्राः, येषु चरन्ति
शुक्लि मण्डले उपग्रहाश्चाष्टौ तेषां लेख्याः अनुपूर्वतः पञ्चदश तिथयः
सितकृष्णा, द्वादश राशयो पदः कृतवा, द्वादश मासाः सप्तसरश्च ।
चतुर्भिर्गणैः नागाभिर्वृद्धाः भ्रातृपञ्चमाः सलिलवासिनश्चेति सक्षे
पता मुद्रासु व्यवस्थाप्या हि देवता अनुपूर्वतश्च द्विपङ्क्त्या श्रिताश्च
कार्या सक्षेपतो मण्डलत्रये पितृमण्डलाश्रयः । अभिलेख्यः चतुरश्रश्च ।
त्रिमण्डलेष्वपि व्यवस्था सैषा भवति । सक्षेपतः बुद्धो भगवान्

सर्वसत्त्वानामग्र अवश्यमभिलेख्य । अजकुले आर्यावलोकितेश्वरो
दक्षिणत अवश्यमभिलेख्य । वामत उज्जकुले वज्रपाणिरवश्यमभि
लेख्यः । बोधिसत्त्वानामग्र आर्यसम तद्भद्रोऽवश्यमभिलेख्य । मञ्जु
श्री कुमारभूतोऽवश्यमभिलेख्य । सैषा मुद्रासु यथाव्यवस्थायामभि
लेख्या । एतदभ्यन्तरमण्डल मध्यमण्डलेऽपि ब्रह्मा सहाम्पात पूर्वायां
दिश्यवश्यमभिलिखितव्यः । एवमाभास्वरो दक्षिणायां दिशि, अरुनिष्ठ
अरूपिणश्च देवा मण्डलाकारा अव्यक्ता नैव सज्ञानासज्ञायतना देवा,
उत्तरायां दिशि शक्रो देवराजा सयामः सन्तुपितः सुनिर्मित पर-
निर्मितः परीक्षाभप्रभृतयो त्रेपुत्रा अवश्यमग्नेः त्रेवराजोऽभिलिखि
तव्यः । सैषा मुद्रासु व्यवस्थाप्या ॥

एव तृतीयमण्डलेऽपि उत्तरायां दिशि ईशानो भूताधिपतिः
सहोमयावश्यमभिलिखितव्यः । द्वितीयद्वारासमीपे शक्तिरूपमञ्जुश्री
मयरासन शक्तिपाणि, रक्तावभासमूर्ति पीतवस्त्रनिवस्तोत्तरासन्नि
दक्षिणहस्ते घण्टापताकासक्त, कुमाररूपी मण्डल निरीक्षमाण ।
पूर्वायां दिशि वैनतेयः पक्षिरूपी । ऋषिर्मार्कण्डः अवश्यमभिलिखि
तव्यः । सैषा मुद्रासु च व्यवस्थाप्याः ॥

दक्षिणपूर्वतः चतु कुमारा कुमारभ्रातृसहिता नौयानसंस्थिता
महोदधेः परिभ्रमन्त्यः । अग्निश्च देवराट् अवश्यलिखितव्यः । एवं
दक्षिणस्यां दिशि लङ्कापुरी विभीषणश्च राक्षसाधिपतिः, तत्रस्थितः
पिञ्जमन्दवृक्षाश्रितः जम्भलजलेद्रनामा यक्षरूपी बोधिसत्त्वाऽवश्यम-
भिलिखितव्यः ॥

एवमनुपूर्वतो यमो राजा प्रेतमहर्दिकाऽवश्यमभिलिखितव्यः ।
एवं पिशाचराजा विकरालो नामावश्यमभिलिखितव्यः । सैषा मुद्रासु
व्यवस्थाप्या ॥

अत्र दक्षिणपश्चिमायां दिशि न तपोनन्दौ नागमुखयो अवश्य
मभिलिखितयो । ग्रहमन्त्र्यादित्यः पश्चिमायां दिशि ऋषिन्मृनि-
र्नाम ऋषिवरो निर्ग्रे धर्तीर्थरूपरूपश्च निर्ग्रे रूपा अनुपूर्वतः । सैषा
मुद्रासु व्यवस्थाप्या । उत्तरपश्चिमासु च दिशासु यक्षगावः धनदः,

गन्धर्वराट् पञ्चशिख किन्नरराजा हुम , एतेऽवश्यमभिलिखितव्याः ।
सैषा मुद्रासु च अनुप्राप्त यथास्थान सस्थिता अभिलिखितव्या
इति ॥

चतुर्थमण्डल वहि पञ्च रेखा चित मुद्रमालाभिश्चापशोभित
चतुरश्र चतुस्तारणाकार चतुर्भूटाराजविभूषित यथानुपूर्वस्थिता ।
तद्यथा — मुद्रा भवन्ति पुर प्रदेशे नीलोत्पलमभिलेख्यम् । दक्षिणतो
वामत पद्मवज्र परशुखड्गशूलत्रिशूलगदाचक्रस्यस्तिकरुलशमीनशङ्खकु
ण्डलवज्रपताक पाशघण्टाकद्वारकधनुर्नाराचमुद्गर एतैर्विविधाकारप्रहर
णक्षेत्र समन्ताच्चतुरश्रमालाकुलं कुर्यादित्यत वहिश्चतुर्दिश चत्वारो म
हासमुद्राः स्थापनीयाः ॥

उत्तराया दिशि चतुरश्राकार मण्डलक कृत्वा उभयवज्रं त्रिस्र
व्याकार समन्तज्वाल त्रिकोणाकार मण्डलक कृत्वा स्थापयेत् ॥

दक्षिणायां दिशि धन्याकार मण्डलक कृत्वा पात्र समन्तज्वाल
स्थापयेत् । पश्चिमायां दिशि समन्तप्रभाकार मण्डलक कृत्वा नीलो
त्पलं सनालपत्रोपेत समन्तज्वाल विदिशु च चत्वारो मुद्रा भवन्ति ।
उत्तरपश्चिमायां त्रिश पाश वर्तुलाकार मण्डल कृत्वा समन्तज्वाल
दक्षिणपश्चिमायां दिशि दीर्घाकारमण्डलक कृत्वा दण्ड समन्तज्वाल
दक्षिणपश्चिमायां दिशि परशु सम तज्वाल त्रिकोणाकार मण्डलक
कृत्वा पूर्वोत्तरायां दिशि खड्ग समन्तज्वाल स्थापयेत् ॥

आलिख्य सर्वत इत्यु र्गमधस्तिर्यग् त्रीणि मुद्राद्वारसमये वहि
र्मण्डलस्यालेख्या चूर्णैरेव । तद्यथा — वज्रव्यजनोपानहौ च समन्त
ज्वालितस्त्रेते अभिलेख्या इति ॥

एत मण्डलविधानं कथितं त्विह समाप्तम् ।

सत्त्वानां हितकाम्यार्थं मञ्जुपापेण धीमता ॥

ततो मण्डलाचार्येण शिष्याः पूर्वमेवानुगृहीतव्याः अत्रिकले
त्रियाः सर्गाङ्गशोभनाः ब्राह्मणक्षत्रियत्रिदशूद्राः उत्पादितवाधिचित्ता
महत्तानयायिन इतरयानारपृष्ठणशीला महासत्त्वाः श्रद्धा कल्याणध
र्मिणः महाराज्याभकाक्षिणः अल्पभागजुगुप्सनाः महाभोगाभिरुचि

तवन्तः भद्रा विनीता' शीलवन्त' भिक्षुभिक्षुण्युपासकोपासिका निय-
मस्था उपोपवोपवाससवरस्था महाबोधिसत्त्वाद्रपिणो महायज्ञ'कुली-
ना प्रकृत्यैव धर्मचारिण अहोरात्रोपिता शुचिर्वस्त्रमावृता' सुग ध-
केशा त्रि'स्तायिन' मोनिनश्च । तदहा कर्पूरकृद्भुजमुलवद्भुजसुग'धमुखग-
धिन नित्य चोपस्पृशितव'त' कुशपिण्डकोपविष्टाः कृतरक्षाविधाना'
ब्रह्मचारिण सत्यव'त + + + + + मण्डल + + + + +
नात्यासन्ने स्थापनीया' । शुचिन सुचौक्षाः अष्टाना प्रभृति यावदक-
नान्येषाम् । ते च परस्पराससक्तिन, सत्रिया मूर्द्धाभिषिक्ताश्च महा-
राजान । तेषां च सुता, कुमारकुमारिकाश्च अविदितग्राम्यधर्माण-
कारण भगवान् कुमाररूपी महाबोधिसत्त्वो मञ्जुश्री' बालजनप्रबो-
धक' कुमारक्रीडनपरश्च । अत' प्रथमतर एव कुमार प्रवेशयितव्यः ।
महाराज्ञाभिवर्द्धन आयुरारोग्यैश्वर्यकाम भोगाभिवर्द्धन च विशेषतः
बालानां मन्त्रसिद्धि' धूप स्थिता इति ॥

एता पूर्वस्थापिता कृत्वा सुसखायोपेता अग्रमत्ता ततो मण्ड-
लाचार्येण कर्पूरधूप दहता पृष्ठतो बहिर्निग तव्यम् । निर्गत्य च य-
थासुखजुकोदकेनाष्टशताभिमन्त्रितेन मूलमन्त्रेण महासुद्रा पञ्चशिख-
मुद्रितेनोदकेन स्नात्वा उपस्पृश्य च शुचिर्वस्त्रमावृतेन शुचिना अभि-
कुण्ड गत्वा कुशपिण्डकोपविष्ट' उत्तरपूर्वाभिमुखः आहुतीनां कर्पूरकु-
ङ्कुमचन्दनमिश्राणामष्टसहस्र जुहुयात् ॥

पूर्वाक्तेन विधिना आहूय विसृज्य च भूयो मण्डल प्रवेष्ट-
यम् । प्रविश्य चाष्टो पूणकलशा, शुचिर्वस्त्रोपेताः सहकारपल्लवविभू-
षिता, सुवर्णरजतरत्रधान्यव्रीहिप्रक्षिप्तगर्भ एक भगवतः शाक्यमुनेः
प्रतिपादयेत् । द्वितीय सर्वबुद्धानाम् । तृतीय सर्वप्रत्येरुबुद्धार्यश्वाव-
कसङ्घस्य । चतुर्थ' सर्वमहाबोधिसत्त्वानाम् । पञ्चमो महाबोधिसत्त्वस्य
आर्यमञ्जुश्रियस्य । षष्ठ' सर्वदेवानाम् । सप्तमाष्टमौ द्वितीयमण्डले
द्वारकोष्ठके स्थापयितव्यौ । शुचिर्वस्त्रोपेता । एक' सर्वभूतानाम् ।
द्वितीय पूर्वसत्त्वपरिणामित' साधारणभूतं स्थापयितव्येति ॥

ततः पूर्वाक्तेनेव विधिना धूप दहता महासुद्रापञ्चशिखां

बद्धा भूयश्चागहनं कुर्यात् । सर्वबुद्धानां, सर्वप्रत्येकबुद्धानां, षार्य
श्रावकमहाबोधिसत्त्वानां, सर्वभूतानां, सर्वसत्त्वांश्च मञ्जुश्रियं कुमार
भूतं च पूर्वोक्तेन विधिना आवाहनयेत् ॥

एवं पुष्पधूपगन्धप्रदीपे निवेद्यांश्च पूर्वनिर्दिष्टेनैव कर्मणा नि
वेद्यः । सर्वेषां सर्वतः अनुपूर्वेणैव कुर्यात् । प्रदीपग्रहणेनैव घृतदीप
दद्यात् । सर्वभ्य आर्यानार्येभ्य निवेद्यग्रहणेन शाल्योदनं दध्मोपेत
मधुपायसविशेषप्रिशेष्योपरचितघृतपक्कपूपान् अशोरुवर्त्तीखण्डखाद्य
काद्यां सर्वं तथागतभ्यो नियातयेत् । हविर्पूर्णं श्रीवेष्टमधुशिरपयो
पक्कभक्षाद्या सर्वप्रत्येकबुद्ध्यश्रावकमहाबोधिसत्त्वानार्यदेवतानां च
निर्यातयेत् । एव लड्डुकागर्भोक्तारुविशेषान् प्रोपकारणान् सर्व
देवभूतगणान् सर्वसत्त्वांश्च मन्त्रोपेतान् विधिना निर्यातयेत् । एव सु
गन्धपुष्पान् जातीतगरनागपुष्पपुष्पागप्रभृतिं पूर्वनिर्दिष्टान् सर्वबुद्ध
प्रत्येकबुद्ध्यश्रावकमहाबोधिसत्त्वेभ्य आर्यानार्येभ्यो निर्यातयेत् ।
विशेषतः तथागतकुले जातीकुसुमं पद्मं पद्मकुले तथा कुवलय कुलि
शपाणे अन्यमन्त्रेभ्यो इतरमिति कर्पूरधूपं तथागतकुले चन्दनं पद्म
कुले तथा गुग्गुलुं गुग्गुले द्रव्यं वज्रिणस्यैव शस्यते । अन्यमन्त्रेभ्य
सर्वेभ्यः धूपं दद्यात् इतरघृतप्रदीपानार्येभ्यः सर्वेभ्यश्चैव दापयेत् ।
अनार्येभ्य मन्त्रेभ्य सुगन्धतैलं तु दापयेत् ।

अनुपूर्वेण विधिना पूर्वदृष्टेन हेतुना ।

गन्धः । । तथैवांक्त सर्वमन्त्रेभ्यो नित्यशः ॥

अवलोकितेन यत् प्रोक्तं यत् प्रोक्तं कुलिशपाणिना ।

स्वकस्वकेषु तन्त्रेषु मन्त्रचर्यार्थसाधने ॥

तेष्वेह कल्पे द्रष्टव्याः अनुवर्त्त्याश्च सर्वदा ।

इति ॥

ततो मण्डलाचार्येण पूर्वदृष्टेन विधिना आवाहनपूजनधूपना
दिनिवेद्यप्रदानानुवर्तनक्रियां कृत्वा, ततोऽनुसाधकेन कुशलेन त्वर
माणेन सार्वभौतिकं बालं निरामिषां सर्वतश्च पटहशङ्खध्वनिनन्दीश
न्दघोषनिनादितेन धूपपुष्पदीपमालाभिरचितः चतुर्दिक्षु विदिक्षु च

इत्यूर्ध्वमधस्तिर्यक् सर्वतो बहिर्मण्डल प्रदक्षिणी + + + व
भौतिकां क्षि + + + + + र्या दधिमधुघ्नताक्तानां शा
लित दुलाहतीनामष्टसदृश जुहुयात् । पङ्क्षरमूलमन्त्रहृदयेन जुह्वत
पूर्वस्थापितकां मण्डलानुप्रवेशमहासत्त्वां कृतरक्षाविधानानां मण्डला
चार्यशिष्यत्वाभ्युपगतानामुत्पादितबोधिचित्तानामुपोषधिकानां सर्वेषु
ज्जगोधिसत्तात्मानिर्यातितमूर्त्तीनां सिद्ध्यर्थसत्तोपभोगसाधारणभूता
नामनुत्तराग्निमण्डाक्रमणकुशलाणां सर्वज्ञज्ञानबुद्धलिप्सकामानां म
ण्डलदर्शनादेव मुच्यते सर्वकलितपात् । आनन्तर्यहारिणाऽपि ये मु
च्यन्ते । तत्क्षणोज्जना इति ॥

ततो मण्डलाचार्येण अनाहतेन वस्त्रेण तत्रोद्भूतेनापगतकेशेन
मूलमन्त्रसप्ताभिमन्त्रितेन सुगन्धचन्दनकुङ्कुमाभ्यक्तेन पटेन मण्डल
प्रवेशकानां मुख वेष्टयित्वा प्रथमतः बालषोडशप्रभृति यावज्जीणि
वर्षजन्मिन् पञ्चचीरकोपशोभित एकचीरकोपशोभितं शिखोपशाभितं
अशिरस्क वा राजपुत्रं मूर्धाभिषिक्त क्षत्रियपुत्र वा, अन्य वा महो
त्साहमहाराज्यकाम वा प्रवेशयेत् ॥

द्वितीयमण्डलस्थितं मुख वेष्टयित्वा, उत्पलमुद्रां बद्ध्वा, मञ्जु
श्रियः कुमारभूतस्य मूलमन्त्र सकृज्जप्त्वा, कारापयित्वा मृगधपुष्पं
दत्त्वा, च तनकुङ्कुमाभ्यां मिश्र सचीक्षाभ्यां हस्ताभ्यां पुष्पाणि
क्षिपापयितव्याः । यत्रास्य पुष्पमधितिष्ठति तमस्य मन्त्रं तस्यान् ।
स्वमन्त्रेति कीर्त्यते । सैवास्यानुज्झा जन्मपरम्परामु सैवास्य कल्याण
मित्रा बाधिमण्डक्रमणमहाबोधिसत्त्वज्ञानपरिपूरणार्थमभिनिर्हरति ।
सैवास्य साधनीयम् । महाभोगमहाराज्यमहेशाख्यपुद्गलसमवधान
ता चास्यमभिनिर्हरति । इहैव जन्मनि अविचारतः साधनीयं सिध्यते
सर्वकर्मेषु च । एवमनुपूर्वत एव प्रति तावद् यावदष्टानां नान्येषां
मिति सिद्धिकामैः । अयेषां यथेप्सत पापक्षपणार्थं समयमात्रं स्या
दिति अभिषेक दत्ता मण्डलाचार्येण आदौ ताव मण्डले बहिर्नातिदूर
नात्यासन्ने पूर्वोत्तरे दिग्भागे भूप्रदेशे अविष्टाय मन्त्रपूतं त्वा मूल
मन्त्रेण ततः राज्याभिषेकमिव मन्यमानमात्मानं एकातनुद्धर्मसङ्घा
भिमसन्नं श्राद्धं महोत्साहिर्न अविरहितबोधिचित्तं महायानयायिनं

रत्नत्रयोपकारिण अविकलेन्द्रिय अकुत्सितमिहैव जन्मनि मन्त्रां
साधयितुकाम । भद्राशय मन्त्रचयाद्युक्तमानस होतुरुजातीय जिज्ञा
सनहेतोरपि अविकल्पितम त्रार्थतद्गतमानस ण्ठ प्रभृति यावत्यग्रे अ
भिपन्त्या रो-याज्या इति । प्राज्ञा अमृतागता इति । शपता अभि
पेच्या । नान्येषामपि । तत सर्वराज्याभिपेक्षमिवापकरण सम्भृत्य
आचार्या या येन तुष्येत । तत त्रितात्रितानोच्छ्रितभजपताकश्वे
तच्छत्रमूर्धनि धार्यमाण, सितचामरे निग्रीज्यमाण महता सत्कारेण
नन्दीशब्दनिर्घोषशङ्खभेरीमृदङ्गजयशब्दै गङ्गलगानाभिः प्रशस्तस्वस्ति
कगाथाभिश्च जिनभाषितेरभिस्तूयमान प्रदक्षिणीकृत्य च तन्मण्डल
सर्वगुद्बोधिसत्त्वा प्रणम्य आचार्य शिरसा प्रणम्य, एव च वक्तव्यम्
ॐ + + + आचार्यसर्वगुद्बोधिसत्त्वरमन्त्रचर्यानिर्हार समनुप्रवेष्टु
सर्वलाङ्घिकातिका तरुस्यविमोक्षमण्डल रामनुप्रवेष्टु सर्वधर्मराज्यम
मनुप्रवेशगुद्बुद्धत्वमधिगन्तु सक्षेपतो उक्तव्य बुद्धो भूयामिति ॥

ततः कुशविण्डकोपविष्ट पूर्वाभिमुखः म + + +
+ + + + +
पञ्चशिखां प्रक्षापयितव्य' । ततो स्वस्थितं मन्त्र या यस्य रोचते
भूर्जपत्रे गारोचनया लिखितव्यम् । लिखि या च दातुङ्कुमाभ्या
हस्तौ प्रक्षयित्वा शरावसम्पुट च ततरत भूर्जपत्र शरावराम्पुटभ्य
न्तरस्थ + + + बोधिगन्तस्य पादमूले
स्थापनीयम् ॥

ततरतत्रोपविष्टेन त्रियामूर्धमन्त्रा अष्टशतवारानुच्चारयितव्य' ।
पूर्वमेव तु ततः त कुशविण्डकोपविष्टमभिपेक्षनीयम् । तन्मण्डले य
सर्वसत्त्वसाधारणभूत पूर्णफलगत पूर्वस्थापितक द्वारमपीप त गृही या
आचार्यण मूलमन्त्र पठता मूर्धनि अभिपेक्ष्यः । शेषा यथेष्टमुद
केनेति ॥

ततस्त शरावसम्पुट तस्यैव दातव्यम् । प्रतीपेन च पाठयित
व्यः । यदि सा एव भवति मन्त्रा क्रमात् सिध्यति यत्नतः । अथ
अ यो मन्त्रपठनादेव सिद्ध्यति । अथ मन्त्राक्षरहीनातिरिक्ता या

दत्ता भवति, प्रथमसाधन एव सिध्यतीत्यविकल्पत' । सा एष पूर्व-
लिखिता आचार्येण त्रिभिः साधनैः कृत्वा सिध्यतीत्ययन्नतः ॥

एवं प्रथमतः त्रिणाभिपेक्ष दद्यात् । द्वितीयमण्डलाभिपेक्ष द्विती-
यमण्डले सर्वदेवानां यत् प्रतिपादितं पूर्णकलशं, तेनाभ्यषिञ्चेत् ।
मूर्धनि यथैव वा पूर्वक तेनैव विधिना मुच्यते सर्वकलिवपात् । अनु-
ज्ञातश्च भवति सर्वबुद्धैः सर्वलौकिकलोकोत्तरसमयमण्डलं सर्वमन्त्र-
मुद्रासाधनेषु च अव्यष्टो भवति । सर्वबोधिसत्त्वैरिति आचार्याभिपेक्ष
दद्यात् ॥

तृतीयमण्डले सर्वश्रावकमत्येकबुद्धेभ्यः पूर्णकलशं निर्यातितं
तेनैव विधिना मूर्धन्यभिपेक्षयेत् । वक्तव्यं अनुज्ञातस्त्वं सर्वबुद्धैः
बोधिसत्त्वैश्च महर्द्धिकैः सर्वलौकिकलोकोत्तराणां मन्त्राणां लिखनपठ-
नमण्डलोपदेशमन्त्रतन्त्रमुद्राचार्यानिर्देशं स्वयं चरितुं निर्देष्टुं वा । इहेव
जन्मनि परम्परासु च यावत्पश्चिमं नियतं बुद्धत्वं प्राप्तव्यमिति ॥

एव जयविजयाभिपेक्षेऽपि पूर्वनिर्दिष्टेन विधिना भगवतो बुद्ध-
निर्यातितं पूर्णकलशेन वाधिसत्त्वनिर्याति । तेन च पूर्णकलशेन तथैवा-
भ्यषिञ्चयेत् । एव च वक्तव्यमनुज्ञातस्त्वं सर्वबुद्धैर्भगवाद्भिर्महाबोधि-
सत्त्वैश्च श्रावकैः,

अष्टम्यं सर्वभूतानामगित सर्वत्रेहनाम् ।

विजयत्व सर्वमन्त्राणां साधयस्व यथैवमत ॥

ततो मण्डलाचार्येण एकैकस्य यथेप्सत' ।

पञ्चाभिपेक्षा दातव्या सर्वेभ्यः पञ्च एव तु ।

ततस्तामनुपूरणं मण्डलं प्रदक्ष्य रावबुद्ध्याधिसत्त्वानां निर्यात-
यित्वा मण्डलं त्रिं प्रदक्षिणीकृत्य विरार्जयितव्यं । तदहो परेण अनु-
पूर्वेण शिक्षयितव्या मन्त्रचर्यासु नियोक्तव्या । तत्क्षणादेव भगवतो
मञ्जुश्रियस्य महाबोधिसत्त्वस्य यः पूर्वनिर्यातितं पूर्णकलशं गृही-
त्वा तेषां मण्डलं प्रविष्टात्तामुत्कचुलुकं पर्वभिमुखं कृत्वा पाययेत् ।
वक्तव्याश्च — 'इयं भा ! महाप्राधेयस्य मञ्जुश्रियः कुमारभूतस्य

समयरहस्य मातिक्रगिण्यथे'ति मा वह् अणुण्य प्रसतिण्यथे'ति । रार् मन्त्राश्च न प्रतिक्षेप्तया । सर्वबुद्धबोधिसत्त्वाश्च न विसवादीयाः । गुरुराराधनीयश्चेति । अ यथा समयातिक्रम' स्यात् । मन्त्राश्च सिद्धि न गच्छेयु' । बहुपुण्य स्यादिति । एव विसर्जयित'या' ॥

ततो मण्डलाचार्येण भूयो दधिमधुघृताभ्यक्ता गालिर्नहु लाहुतयोऽपारहृदयेन होतव्या । ततोन्धाय मण्डलमध्य प्रविश्य पूर्वनिर्दिष्टै पुष्प पूर्वोक्तेन विधिना अर्घ्य देय' सर्वेभ्यः मनसा चिन्तयेत् । पूर्वोक्तैव धूपेन सर्वबुद्धबोधिसत्त्वा प्रत्येकबुद्धार्थश्राव का सर्वदेवनागयक्षगरुडगन्धर्वकिन्नरमहोरगयक्षराक्षसपिशाचभूतयो गिनसिद्धरूपयः सर्वसत्त्वा सन्धूष्य पुष्पैरवकीर्य चन्दरकुङ्कुमो दनेनाभ्यषिञ्चेत् । पूर्वोक्तैव विधिना विसर्जयेत् । मनसा मोक्षः सर्वेभ्य इति ॥

ततो मण्डलाचार्येण निवेद्य बलि चूर्ण स्पर्श नद्यां प्राप्तयित व्या । दु खितेभ्यो वा प्राणिभ्यो दातव्यम् । सुप्तमृष्ट सुकेलायितं सुशोभितं पृथिवीप्रदेशं कृत्वा गोमयेन लेप्तव्य । उदके वा प्राप्त यितव्यम् । मृच्चौक्षमृत्तिकाया वाभ्यलिम्प्य सिकताया वा अस्यैव कार्यं यथेष्टता गन्तव्यम् । तैर्मण्डलप्रतिष्ठैरात्मनः क्षीरोदनाहारेण हविष्याहारेण वा भवितव्यमिति ॥

बोधिसत्त्वपित्रावतसरामहाकरूपराजेन्द्रामञ्जुश्रीकुमारभूतविकुर्वणात्

बोधिसत्त्वपटलविसराद् द्वितीय मण्डलविधिर्दिश

पारवर्त ममाप्त इति ।

अथ तृतीया परिचर ।

अथ खलु गङ्गाश्री' रुपाभूत पुररपि त शुद्धावासभवनमव
लोक्य तां महापर्वन्मण्डलसन्निपतिता सर्वमुद्रवोधिसत्त्वां प्रणम्य,
एकाक्षर परमशुभ सर्वविपघातसर्वकर्मिन् च मत्र स्वमण्डलसाधनौप
यिक सर्वक्षुद्रकर्मेषु चोपयोज्य भाषते स्म । कतम च तत् । नमः सम
न्तबुद्धानाम् । तद्यथा — जः । एष समार्पा सर्वभूतगणाश्च अस्यैव
मन्त्रमेकाक्षरस्य द्वितीय मण्डलविधान सक्षेपता योज्यम् । अष्टहस्त
चतुर्हस्त वा भूमदेश सशो य पञ्चराङ्गिकैरेव चृणः स्वय लिखितव्यम् ।
न परै । यत्र वा तत्र वा न चात्र दोष । सम चतुरश्र त्रिमण्डलो-
पशोभित पञ्चशिखां महामुद्रा प्रथम च तावद्विवेत् । भगवतो मञ्जु-
श्रिय' उत्पलमुद्रां दधामुद्रां वक्रमुद्रां यष्टिमुद्रां च । एते मुद्रा अभ्यत
मण्डलपूर्वदिग्भागे आलिखितव्याः । तत पद्मवज्र उत्पलध्वजपताक
च्छत्रतोरणरथकुञ्जर अश्ववलीवर्दमहिपस्वस्तिकमयूर अजमेघपुरुषकु
माररूपी वहिर्द्वारमूले आलिखितव्यः । यथानुपूर्वतः पङ्क्ति आश्रिता
आलेख्याः त्रिमण्डलाश्रिता एवं कार्या स्युरिति ॥

ततो एकाक्षरेणैव मन्त्रेण पूर्वदाक्षणे दिग्भाग अभिचार्य का
र्यम् । अपामार्गसामधारा दक्षिणधुष्टाक्ताता अष्टशत होतव्यम् । ततः
पुष्पैरन्यो देयः । एकाक्षरेणैव मन्त्रेण बलिनिवेद्यप्रदीप यथेप्सितं
दातव्यम् । धूपं वा, आहारपरिमर्जनं न्यादिति ॥

तत प्रवेशयेत् राज्यकाम नगरमध्ये आलिखेत् । भोगकाम व-
टवृक्षसमीपे, पुत्रकाम पुत्रजीवकवृक्षसमीपे, अनपत्नीक हस्त्यश्वकाम
कुञ्जरशालायां राजिशालायां वा, दष्टक महावृद्ध नागायतने वा, चा
तुर्थकनित्यज्वरसर्वज्वरेषु च एकलिङ्गे ग्रामदक्षिणदिशि वा, राक्ष
सगृहीतं श्मशाने शन्यग्रहे वा, पिशाचगृहीत विभीनकवृक्षसमीपे एरण्ड
वृक्षसमीपे वा, यातरसर्पगृहीतेषु तनुपणेषु मृतकमृतकगृहसमीपे वा,
ब्रह्मराक्षसगृहीत तालवृक्षे श्लेष्मातकवृक्षे वा, गरदत्तक एकाक्षरेणैव
मन्त्रेण उत्तम सप्ताभिर्मन्त्रितम् ॥ तत्रैव मण्डलमध्ये पातयितव्यं
सु-यो ॥

एव स्त्रियाया पुरुषस्य वा यशोर्धिन च चत्वरे ब्रह्मस्थले वा
 आलिखितव्यम् । मृतवत्साया सफले वृक्षे क्षीरवृक्षे वा, शालिधा
 न्यपक्वकेदारमध्ये अनपत्याया लिखितव्यम् । विविधरोगस्त्रीकृतान्य
 दुष्टतः प्रतरादिषु महारोगस्पृष्टासु, रक्षोघ्न नदीपुलिने कूले वा पर्वताग्रे
 चाभिलेख्यम् । सूर्यरोगेषु सर्वत । डाकिनीकृतान्यपि ब्रह्मपालिकायां
 शूयवेश्म एकान्तस्थान निम्नप्रदेशे वा । एव सर्वरूपेषु अर्धरात्रे
 मध्याह्ने वा सर्वकालमभिलिखितव्यम् । तेनैवैकाक्षरमन्त्रेण पुष्पैरर्घ्यं
 दत्त्वा विसर्ज्य च मण्डल उदकेन प्लावयितव्यम् । सर्वग्लानानां महती
 रक्षा कृता भवति ॥

मुच्यते सर्वरोगेभ्या ईप्सितमर्थं च सम्पद्यन्ते ।

अपुत्रो लभते पुत्र दुर्भग सुभगो भवेत् ॥

दरिद्रो लभते अर्था दर्शनादेव मण्डलम् ।

स्त्रियस्य पुरुषस्यापि श्राद्धस्यापि कल्पत ॥

यथेष्टविविधाकारां प्राप्नुयात् सम्पदां सदा ।

इति बोधिमन्त्रपटलविसरा मञ्जुश्रीकुमारभूतमूलकस्यात

तृतीयो मण्डलविधानपरिवर्त ।

चतुर्थः पटलविसर' ।

नमो बुद्धाय सर्वबुद्धबोधिसत्त्वभ्य' । अथ खलु मञ्जुश्रीः
सर्वावन्तं शुद्धावासभवनमवलोक्य, पुनरपि तन्महाप्रर्पणमण्डलसन्निपा-
तमवलोक्य, शाक्यमुनेश्वरणयोर्निपत्य, ग्रहसितवदनो भूत्वा, भगव-
न्तमेतदवोचत् ॥

तत् साधु भगवां सर्वमत्त्वानां हिताय मत्रचर्यासाधनविश्रा-
ननिर्हारनिष्पन्दधर्ममेघप्रवर्पणयथेप्सितफलनिष्पादनपटलविसर' पट-
विधान, अनुत्तरपुण्यप्रसव, सम्यक् सम्बोधिबीजमभिनिर्वर्तक सर्वज्ञ-
ज्ञानाशेष अभिनिर्वर्तक सक्षेपत' सर्वाज्ञापारिपूरक सर्वमत्रफलसम्यक्
सम्प्रयुक्तः सफलीकरण अवन्ध्यसाधितसाधक सर्वबोधिसत्त्वचर्या
पारिपूरक महाबोधिसत्त्वसन्नाहसन्नद्ध' सर्वमारवल अभिभवनपरापृ-
ष्ठीकरणं तद्वदतु भगवानस्माकमनुकम्पासुपादाय सर्वसत्त्वानां च ॥

एवमुक्ते मञ्जुश्रिया कुमारभूतेन, अथ भगवांऽञ्जाक्यमुनि-
र्मञ्जुश्रिय कुमारभूतमेतदवोचत् ॥

साधु साधु मञ्जुश्री' ! यस्त्वं बहुजनहिताय प्रतिपन्नो लोका-
नुकम्पायै यस्त्वं तथागतमेतमर्थं परिप्रष्टव्यं मन्यसे । तच्छृणु साधु च
सुष्ठु च मनसि कुरु, भाषिष्येह ते त्वदीयं पटविधानविसरसर्वसत्त्व-
चर्यासाधनमनुप्रवेशमनुपूर्वकं वक्ष्येऽहं पूर्वनिर्दिष्टं सर्वतथागतै' । अहं
मप्येदानीं भाषिष्ये ॥

आदौ तावच्छ्रुत्वा पृथिवीप्रदेशे रजोविगते पिचु गृह्य समय-
प्रविष्टै सत्त्वं' तत् पिचु सशोधयितव्यम् । सशोध्यं च अनेन मन्त्रेण
मण्डलाचार्येणाभिमन्त्रितव्यम् अष्टशतवारां । 'नमः सर्वबुद्धबोधि-
सत्त्वानामप्रतिहतमतिगतिप्रतिचारिणाम् । नमः सशोधनदुःखप्रश-
मनराजेन्द्रराजाय तथागतायार्हते सम्यक्सम्बुद्धाय । तद्यथा — 'ॐ
शोधय शोधय सर्वविघ्नघातक ! महाकाशणिक ! कुमाररूपधारिणे ।
विकुर्व विकुर्व । समयमनुस्मर । तिष्ठ तिष्ठ हुम् हुम् फद् फद्
स्वाहा' ॥

तत अरितथग्राम्यधर्मदुगारीब्राह्मणकुलशत्रियकुलप्रसूतं वैश्य
कुले प्रसूत नाति क्राणवर्णयानिवर्णयोनिवर्जितां अविश्रुत सर्वाङ्गशोभनां
मातापितृ अनुष्कृता उपापधपरिग्रहीत उत्पान्तिबोधिचिन्तां कारुणिकां
अवदातवर्णा अ गणावर्जितां सक्षेपत स्त्रीलक्षणमुपशस्तचिह्ना स
शोभनेऽहनि शुरुपथ शुरुभग्रहनिरीक्षिते विगाधुपनिर्हारवत्लापगते
विगतवाते शुचो प्रदेश पूर्वेनिदिष्टां दुमारी स्नापयित्वा, शुचिव
स्त्रप्रावृत्तेन सुानवगता कृत्वा, अननैय मन्त्रेण महामुद्रापेतरक्षा कृत्वा,
श्वेतच दनकुम्भं निष्पाणकेनात्त्रेनाठात्ता तत् पित्रतां च मन्यां
तेनैव मन्त्रेण सशोधननाभ्युपगता । चतुर्दिश च क्षिपेत् श्वेतचन्दन
कुङ्कुमैर्दक, इत्युर्ध्वमधश्च त्रिदिशु श्वेतचन्दनकुम्भगर्भे चैकीकृत्य
पूर्वं दापयत् । स्वयं यात्रयात् । सायकायाय या । तदेव वाचा
भाषितव्यं त्रीन् वारा — 'अधितष्ठन्तु बुद्धा भगवतो इदं पटसूत्र
दशभूमिप्रतिपठताश्च महावाधसत्त्वा । ततस्त बुद्धा भगवन्तो सम
न्वाहरन्ति । महावाधिसत्त्वाश्च । धूप दहता तस्मिन् समये मयूरकौ
ञ्चहससारसचक्राश्च त्रिदिशः शुभशक्त्या जलमथञ्चरिणाऽन्तरिक्षी
गच्छेयुः । शुभं वा जगत्पथम् । तत् सौधकेन ज्ञातव्यम् । सफलं मे
एतत् कर्म आधाप्यत म बुद्धर्भगवद्भिर्महावाधसत्त्वा मे । तत् पटसूत्र
सुजीवितं गहजमानं अयभ्याग मन्त्रासिद्धिः । पटहभेरीमृदङ्गशङ्ख
वीणत्रेणुपणयमुपगताद वा भवेयुः ।

+ + + + + एवं वनेयूरक
ल्पस्मात् तस्मिन् समये जयसिद्धिः सिद्धात्तं दिनं गृह्य श्रेयसः सफलं क
शरप्रभूत एवमादयो अये वा शुभा शब्दा प्रव्याहरन्ति । घण्टा
निःस्वनं वा भवेयुः न तीव्रं वा । ततो विद्याधरेण ज्ञातव्यम् ।
बुद्धानां भगवता महावाधिसत्त्वानां चाधिष्ठानमेतत् । तान्यत्र अ
न्यसिद्धिरिति ॥

अथ ते तस्मिन् समये नमः प्रव्याहरन्ते गृह्य गताद गतापय
नष्टं विनष्टं रूपं दूरं सुदूरं तास्तीत्येवमाख्यं शब्दा निश्चरन्ति यान-
रमहिषक्रोष्णगर्दभमाजारकुलितततिर्यग्द्विपञ्चतुःपत्नानां शब्दा नि
श्चरेयुः । ततो सायका ज्ञातव्यं तास्ति मे सिद्धिरिति । इह जन्मानि

सहर्तव्यः । भूयो वा पूर्वसर्वां कृत्वा प्रारब्धव्यम् । एव यावत्
सप्तवारान् । पञ्चान तर्करिणस्यापि सप्तमे कर्मप्रयोगे सिध्य
तीति ॥

ततः साधकेन तां कुमारीं कृतरक्षां कृत्वा कुशविण्डकोपविष्टकां
कारयेत् । पूर्वाभिमुखामुत्तराभिमुखां वा सस्थाप्य आत्मनश्च हवि
ष्याहारः तां च कन्यां हविष्याहार भोजयेत् । पूर्वमेव परिकल्पित
कुशविण्डकं तेनैव विधिना तं पिबु कर्तापयेत् । तत् सूत्र सुकर्तितं
शुक्ल पूर्वशिक्षापितकन्यया सहृत्य, अप पञ्च त्रीणि एक प्रभृती यावत्
षोडशमात्रां पलां वा कर्पा वा सुप्रशस्तगणनमेता कुर्यान्मन्त्रये अष्ट
मां गाथा इतरे पञ्चैक वा क्षुद्रसाधयेषु कर्मसु यथाशक्तित कुर्यात् स
र्वकर्मिषु मन्त्रवित् ॥

ततः प्रभृति यत् किञ्चित् पाप कर्म पुराकृतम् ।
नश्यते तत्क्षणादेव मृत्युर्था च न चेत्तने ॥
सद्गुणमिदं सूत्र शुचौ भाण्डे निवेशयेत् ।
न हि तत्तुगतो कृत्वा धूपयेत् रूर्ध्वधूपनैः ॥
आप्राण्याङ्गसमुत्थ वा कुङ्कुमच दानान्निभिः ।
अर्चित सुगन्धपुष्पैर्मल्लिकचम्पकादिभिः ॥
शुचौ प्रवेशे सस्थाप्य कृतरक्षापिथागतम् ।
मन्त्रवित् सर्वकर्मज्ञा कृतजापः सुसमाहृत ॥
तन्तुवाय गतो गत्वा मूल्य दत्त्वा यथप्सितम् ।
अव्यङ्गमकुश चैव शुक्लधर्मसदारतम् ॥
अव्याध्यर्तमवृद्ध च कासश्वासाविनिर्मुक्तम् ।
कासश्वासाविनिर्मुक्त अपण्ड यानिरात्यजम् ॥
अनवद्यमकुब्ज चैवापद्गुपतिवर्जितम् ।
समस्तलक्षणोपेत प्रशस्त चारुदर्शनम् ॥
शुभबुद्धिसमाचार लोकिकीं वृत्तिमाश्रितम् ।
सिद्धिकामोऽत्र त याचेदुत्तमे पञ्चायने ॥
प्रशस्ता शुभवर्गे वा बुद्धिमन्तो मुनिक्षितः ।
अतोत्कृष्टतमैः श्रेष्ठैः पञ्चायनश्रेयसैः ॥

उत्तमे उत्तम कुर्यान्मध्यमे मध्यसाधनम् ।

इतरैः क्षुद्रकर्मणि निकृष्टान्येव सर्वतः ॥

यथामृतं ततो दत्ता यथा रदो शिपिना ।

प्रथमे वारुसमुत्थाने शिल्पिनस्य स मन्त्रवित् ॥

दद्यात् पुण्यं ततः क्षिप्रं धीरक्येति रा उच्यते ।

प्रार्थनादेव चतस्य पुण्यभावेन जायते ॥

क्षिप्रसिद्धिकरो ह्येव पटश्रेष्ठो निरुत्तरः ।

सर्वकर्मकरो पूज्यो दिव्यमानुषसोख्यदः ॥

श्रेयसः सर्वभूतानां सम्यक् सम्बुद्धभाषितम् ।

इति ॥

ततो विद्याधरेण तत्तुगागस्य पोषध दत्त्वा सशुभे नक्षत्रे प्रा-
तिहारकपक्षे शुक्लेऽहनि शुभग्रहनिरीक्षितेऽन्ये वा शुक्लपक्षे सुसुमित-
सहकारमञ्जरीरतरुपुष्पाढ्यसन्तसमये ऋतुवरे तस्मिन् काले त-
स्मिन् समये पूर्वाहादिते सवितरि पूर्वनिर्दिष्टं तत्तुवाय हविष्याहार-
शुचिवस्त्रप्रावृतवद्धोष्णीपशिरस्कसुस्नातं सुविलिप्तं श्वेतचन्दनकुङ्कु-
माभ्यामन्यतरेणानुलिप्ताङ्गं कर्पूरवासितवदनं हृष्टमनसं क्षुत्पिपासाप-
गतं कृत्वा सर्वत्र भाण्डं रज्ज्वाद्युपकरणानि च मृद्भोग्याभ्यां प्रक्षाल्य
प्रत्यग्राणि च भूयो भूयो पञ्चगव्येन प्रक्षालयेत् । ततो निःप्राणके-
नोदकेन प्रक्षाल्य, श्वेतचन्दनकुङ्कुमाभ्यामभ्यपिञ्चेत् । शुचौ पृथि-
वीप्रदेशे अपगतकोलाहले विगतजनपदे विविक्तासने प्रसन्ने शुभे
पुष्पार्चिते ॥

ततः साधकेन सशोधनमन्त्रेणैवाष्टशताभिर्मन्त्रितं कृत्वा श्वेत-
सर्षपान् चतुर्दिक्षु इत्यूर्ध्वमधः विदिक्षु च क्षिपेत् । ततो तन्तु-
वार्यं सर्षपेः स ताड्य, महामुद्रां पञ्चशिखां उद्भवा, शिखावन्धं कु-
र्वीत । महारक्षा कृता भवति । यदि ज्येष्ठं पटं भवति चतुर्हस्तविस्ती-
र्णमष्टहस्तसुदीर्घं एतत्प्रमाणं हि तत्तुवायोपाचितं कुर्यात् । मध्यमं भ-
वति द्विहस्तविस्तीर्णं पञ्चहस्तदीर्घत्वम् । कन्यसं सुगतवितस्तिप्रमाणं

अङ्गुष्ठहस्तदीर्घत्वम् । तत्र भगवतो बुद्धस्य वितस्तिमध्यदेशपुरुषप्र-
माणहस्तमेक एषा सुगतस्य वितस्तिरिति कीर्त्यते । अनेन प्रमाणेन
प्रामाण्यमाख्यातम् ।

उत्तिष्ठ सिद्धिर्ज्येष्ठा तु कथिता लोऋपुद्गवै ।
मध्यमे राज्यकामागामन्तर्भागे परे मु ॥ ॥
महाभोगार्थिनां पुसा त्रिदेवासुरभोगिनाम् ।
कन्यसे सिद्धिमाख्याता मध्यमे सिद्धिमध्यमा ॥
क्षुद्ररूपाणि सिध्य ते क यसे तु पटे सन्ता ।
सर्वकार्याणि सिध्यते सर्वद्रव्याणि वै सदा ॥
पटत्रयेऽपि निर्दिष्टा सिद्धिः श्रेयार्थि ॥ तृणाम् ।
विधिभ्रष्टा न सिध्येयुः शक्रस्यापि शचीपते ॥
सिध्य ते क्षिप्रमेव तु सर्वरूपा न य नन ।
विधिना च समायुक्ता इतस्यापि तज्जमिनः ॥
एष मार्गः समाख्यातो जिनैः जिनवरात्मजैः ।
श्रेयसः सर्वसत्त्वानां दरिद्रानाथदुःखिनाम् ॥
बोधिमार्गो ब्रह्मोपस्तु दर्शितस्तत्त्वदर्शिभिः ।
बोधिहेतुरय वर्त्म मन्त्रमार्गेण दर्शित ॥
मन्त्राः सिध्यत्ययत्नेन सर्वलौकिकमण्डला ।
लोकोत्तराश्चापि सि यन्ते मण्डला ये उदाहृता ॥
बोधिहेतुमतिर्येषां तेषां सिद्धिः सन्ता भवेत् ।
नान्येषां कथ्यते सिद्धिः अहिता ये जगे सदा ॥
बोधाय प्रस्थिता सत्त्वा सदा सिद्धिरुदाहृता ।
मञ्जुश्रियस्य महात्मानो कुमारस्येह विशेषतः ॥
क्षिप्रकार्यानुसाध्यर्थं प्रानुयात् सकृद्वान्निह ।
अनुपूर्वं ततो शिल्पी पट वायेत यत्नतः ॥
दिवसैः पञ्चरष्टाभिः पादशाद्विचतुरारुयोः ।
अहोरात्रेण वै क्षिप्र समाप्तिः पटवायने ॥

अहारात्रेण त्रै श्रेयो उत्तमा सिद्धिलिप्सुनाम् ।
 शौचाचारसम्पन्ना शिल्पिणो नित्यधिष्ठिता ॥
 दूरादायस्तथा गत्वा कुम्भिस्रावमुत्सजेत् ।
 सचेलस्तु ता स्नात्वा अ यत्रासान्निवास्य च ॥
 शुक्लाम्बरधर' स्रग्मी उपस्पृश्य पुन पुन' ।
 श्वेतच दनलिप्ताङ्गा हस्तो उद्धृत्य शिल्पिन ॥
 भूयो वयंत यत्नेन श्रृङ्खण सन्धोत सदा ।
 एवमात्रै' प्रयोगेस्तु अन्यैर्वा जिनभाषिते ॥
 विचारशीली यत्नेन पत्रस्याशेषवायना ।
 समाप्ते तु पट प्रोक्ते पूर्ववर्मसु निमिते ॥
 प्रमाणस्थे अहीने च कुर्याद् भट्टेऽहनि' समम् ।
 अबतारयेत् ततो त त्रा शुरुपसे सुशोभने ॥
 परिस्फुटं तु पटं कृत्वा दशा उद्धानुशोभनम् ।
 वेणुयष्ट्यावनद्ध तु पत्रं गृह्य ततो त्रजेत् ॥
 शिल्पिण स्वस्त्ययित्वा तु सत्रिभागार्थविस्तरे ।
 गत्वा यथेष्टता मन्त्री मुममाचारमुत्तरी ॥
 सुग धपु'पैरभ्यर्च्य शुचा त्रश तु त न्यस्यत् ।
 अनेनैव तु म त्रेण कृतरक्षापथातितम् ॥
 येन तत् पित्रुर्न पूर्णं सशो य बहुधा पुन ।
 तेनैव कारयेद् गत्वा मात्मनश्च पत्रस्य वै ॥
 मञ्जुश्रियो महावीर' मन्त्ररूपेण भाषितः ।
 अतीतैर्बहुभिर्मन्त्रैर्मयाप्येतद् हि पुन पुन ॥
 स एव सर्वमन्त्राणां विचेरु मन्त्ररूपिणः ।
 महावीर्या महातेज' सर्वम त्रार्थसाधकः ॥
 करोति त्रिविधाकारां त्रिचित्रा त्राणहेतव' ।
 जम् द्वीपगता' सत्त्वा' मूढाचारचेतना' ॥

अथाद्धविपरीतस्तु मि० याचारसलालुपा० ।
 न साधयन्ति मन्त्राणि सर्वद्रव्याणि वै पुनः ॥
 अत एव भ्रमन्ते ते ससारान्धारचारके ।
 यस्तु शुद्धमनसो नित्यं श्राद्धो कोतुरुमद्वले सदा ॥
 औत्सुको सर्वमन्त्रेषु नित्यं ग्रहणधारणे ।
 मिद्धिकामा महात्मानो महोत्साहा महोजसा ॥
 तेषां सिद्धचन्त्ययत्नेन म त्रा ये जिनभाषिताः ।
 अथाद्धानां तु जतूनां शुक्रो धर्मेण रोहते ॥
 बजिमूपरे क्षिप्तं अङ्कुरोऽफलो यथा ।
 श्रद्धामूलं सदा यमे उक्तं सर्वार्थदर्शिभिः ॥
 मन्त्रसिद्धिः सदा प्रोक्ता तेषां धर्मार्थशीलिनाम् ॥

इति ॥

ततो साधने शिल्पिनः, सुशिक्षितचित्रकरो वा आत्मनो वा कुशला लेख्याः । अश्लेशकैरङ्गैः सर्वोज्ज्वल रङ्गोपेत वर्णकं गृह्य पूर्व-
 णैव विधिना यथा तन्तुवाययायनेनैव लक्षणसमन्वागतेन चित्ररूरेण
 पेयाल विस्तरेण कर्तव्यं यथा पूर्वं तन्तुवायविधिः, तेनैव तत्पटं चि-
 त्रापयितव्यम्; स्वयं वा चित्रितव्यम् । कर्पूररुक्मचन्दनादिभिरङ्गं
 वासयितव्यम् । धूपं दहता तनव मन्त्रेणाष्टशतवारं परिजप्य नागके-
 सरपुष्पागवकुलचम्पकवापीरुधानुकारिकमालतीकुमुमादिभिः तं पट-
 मभ्यवकीर्य पूर्वाभिमुखः कुशविण्डकोपविष्टः स्वस्थशुद्धिं सर्वशुद्धो-
 धिसत्त्वगतचित्तः सूक्ष्मवर्तिप्रतिगृहीतपाणिरनायासचित्तः तं पटमा-
 लिखेत् ॥

आदौ तावच्छाक्यमुनिं तथागतमालिखेत् । सर्वाकारवरोपेतं द्वा-
 त्रिचन्महापुरुषलक्षणलक्षितं अशीत्यानुव्यञ्जनोपशोभितशरीरं रत्नप-
 त्नोपरिनिर्णयणं समन्तज्वालं समन्तव्यामोपशोभितं मूर्तिं धर्मं देशय-
 मानं प्रसन्नमूर्तिं सर्वाकारवरोपेतं मभ्यस्थं वैदूर्यनालपत्रं अधश्च महा-
 सारं द्वौ नागराजानौ तं पद्मनालं धारययानौ तथागतदृष्टयो दाक्षिण-

हस्तन नमस्यमानौ शुक्रो सर्वालङ्कारभूषितौ मनुष्याकारार्द्रसर्पदेह ।
 न त्वापनन्दौ लेखनीया । समन्ताच्च तत् पञ्चशर पद्मपत्रपुष्पकुङ्कुमल
 विरसितजलजप्राणिभिश्च शत्रुसमीपान्निभिर्व्याप्त अशेषवि यस्तमुचि
 रसुशोभनास्तरमभिलेख्यम् । यद् भगवतो मूलपद्मदण्ड विटपं, तत्रैव
 विनिरुतायनेनानि पद्मपुष्पाणि अनुपूर्वाञ्चतानि वामपार्श्वेऽष्टौ पद्मपु
 ष्पाणि । तेषु च पद्मेषु निपण्णानि अष्टौ महाबोधिसत्त्वविग्रहामाभि
 लेख्या । प्रथमं तावदार्यमञ्जुश्री', इष्टपद्मकिञ्चलरुगौर' कुङ्कुमरुन
 कवर्णा वा कुमारकाशारागद्वारकरूपी पञ्चचीरकशिरस्कः कुमाराल
 ङ्कारालङ्कृतं वामहस्तनीलोत्पलगृहीतः, दक्षिणहस्तेन तथागत नमस्य
 मान चारुमूर्त्तिस्तथागतगतदृष्टि' सौम्याकार' ईषत्प्रहसितवदनः सम
 न्तज्वालायुद्धमण्डलपर्येष । अपरस्मि पद्मे आर्यचन्द्रप्रभ' कुमार
 भूत तथैवमभिलेख्य' । तृतीये मुधन', चतुर्थे सर्वनीवरणः, पञ्चमे
 गगनगङ्गाः, षष्ठे क्षिपिगर्भ', सप्तमऽनघ', अष्टमे सुतोचनमिति ॥

एते सर्वं गुणाद्वारकाकारा आभिलेख्या । कुमारालङ्कारभू
 पिता दक्षिणपार्श्वं भगवत अष्टौ महाबाधिसत्त्वा' सर्वालङ्कारभूषिताः
 वर्जयित्वा तु मेत्रय भगवतः समीपे आर्यमैत्रेयः ब्रह्मचारिवेषधारी
 जटामकुटायुद्धशिरस्कः कनककर्ण रक्तकपायधारी रक्तपर्वाश्रुकोत्त
 रीयः तपुण्ड्रकरुतचिह्नः कायरूपी दण्डकमण्डलुयामत्रिन्यस्तपाणिः
 कृष्णसारचर्म वामस्कन्धावाक्षमन्त्रक्षिणहस्तगृहीताक्षसूत्रः तथागतं न
 मस्यमान' तद्वतदृष्टि' ध्यानालम्बनगतचित्तचरित' ॥

द्वितीयास्मि पद्म समन्तभद्रः प्रियङ्गुवर्णश्यामः सर्वालङ्कार
 शरीरः वामहस्ते चिन्तामणिरत्नविन्यस्त' दक्षिणहस्ते श्रीफलविन्य
 स्तहस्तवरन् चारुरूपी तथैवमभिलिखित' ग्रम् ॥

तृतीये आर्यावलोकितेश्वर' शरत्काण्डगौरः सर्वालङ्कारभूषितः
 जटामकुटधारी श्वेतयज्ञोपवीतः सर्वज्ञशिरसीकृत आर्यामिताभ दश
 बलजगन्तोपलम्भापरिष्ट चारुरूपं चामरहस्तारविन्दविन्यस्तं दक्षिण-
 हस्तेन वरन् ध्यानालम्बनगतचित्तचरितं समन्तद्योतितशरीरम् ॥

चतुर्थ आर्ययज्ञपाणि वामहस्तविन्यस्तवर्त्त कनकवर्ण सर्वा
 लङ्कारभूषित दक्षिणहस्तोपरुद्धसफल वरद च चारुरूपिण सौम्यद

शर्नं हाराद्धहारोपमुष्णितनेह मुक्ताहारयज्ञापत्रीं रत्नोज्ज्वलविच्छु-
रितमकुट पट्टचलननिवस्त श्वेतपर्णाशकात्तरीय तथेयार्यार्लोकितेश्वरं
समन्तभद्र तीर्थगिरामोत्तरासङ्गनेह आतारनश्च यथापूर्वेनिर्दिष्टम् ॥

पञ्चमस्मि तथा पद्मे आर्यगहामति, पष्ठे शान्तमतिः, सप्तमे
'वैरोचनगर्भः, अष्टमे अपायजहश्चेति ॥

। इत्येते बोधिसत्त्वा अभिलेखाः । फलपुस्तकविन्यस्तकपा-
णयः सर्वालङ्कारसुशोभनाः पद्माशुक्लात्तरीयाः सर्वालङ्कारभूषिताः प-
ट्टचलनिकानिवस्ताः ॥

तेषां चोपरिष्ठा अष्टौ प्रत्येकमुक्ता अभिलेख्याः । भिक्षुवेपथा-
रिणो महापुरुषलक्षणशरीरा रक्तरूपागमगमना पर्यङ्कोपरिष्ठाः र-
त्नोपलनिपण्णाः शान्तरेपात्मरूपाः राम तञ्जालमालाकुलाः सुगन्धपु-
ष्पाणि कीर्णाः । तथा — मालतीवापिकाधनुस्कारिकापुष्पागना-
गकेसरादिभिः पुष्पैः राम तात् पट्टमभ्यङ्गरीयगाण लिखित भगवतः
शास्त्रमुनेः वामपार्श्व आर्गमञ्जुनियस्यापरिष्ठा अनेकरत्नोपरचित
सुदीर्घाकार विमानमण्डल शेलराजोपशाभिः । रत्नोपलसञ्छन्नपर्वता-
कारमभिलिखेत् ॥

तत्रस्था बुद्धा भगवता अष्टौ लिखेत् । तथा — रत्नाशि-
खिवैदूर्यप्रभारत्नविच्छुरितराम तव्यामप्रभ पञ्चरागे द्रनीलमरकतादि-
भिः वैदूर्याश्मगर्भादिभिः महामणिरत्नविशेषैः समन्ततो प्रज्वाल्यमाण,
ईपदादित्योदयवर्ण तथागतविग्रह पीतनीवरोत्तरासङ्गिन पर्यङ्कोपरिष्ठ
धर्म देशयमान पीतनिवासितोपरिवस्त महापुरुषलक्षणकवचितदेह,
अशीत्यानुव्यञ्जनोपशोभितमूर्तिः प्रशान्तदर्शन सर्वाकारवरोपेत रत्न
शिखिं तथागतमभिलिखेत् ॥

द्वितीय सङ्कुसुमितराजे द्र तथागत कनकवर्ण अभिलिखेत् सु-
तरां नागकेसरवकुलादिपुष्पैर्भ्यङ्गरीयितमभिजिगे । आर्यमभिनि-
रीक्षमाण समन्तप्रभ रत्नप्रभाविच्छुरितद्योतिपयम् ॥

तृतीय शाले द्राज तथागतमभिलिखेत् । पद्माक्षय्यकाभ धर्म
देशयमानम् ॥

चतुर्थं सुनेत्रं तथागतमभिलिखेत् । यथेम दुःप्रसहम् । पष्ठ
वैरोचनं जिनम् । सप्तमं भैषज्यवैदूर्यराजम् । अष्टमं सर्वदुःखप्र
शमनं राजेन्द्रं तथागतमभिलिखेदिति ॥

सर्वं एव कनकवर्णां तथागतविग्रहाः कार्याः अभयप्रदान
कराः । उपरिष्ठाच्च तथागतानां मेघात्तरालस्थाः पटकोणे उभयतः
पुष्पवर्षमृत्सृजमानाः द्वौ शुद्धावासकायिकौ देवपुत्रौ अभिलेख्यौ । अन्त
रीक्षस्थितौ सर्वबुद्धबोधिसत्त्वप्रत्येकबुद्धार्थश्रावकानां नमस्यमानौ अ
भिलेख्यौ ॥

प्रत्येकबुद्धानां चोत्तरतः अष्टौ महाश्रावका अभिलेख्याः बोधिस
त्त्वश्चिरस्थानाववरजोपविष्टाः । तत्रथा — स्थविरशारिपुत्रं महामौह
ल्यायनं महाकाश्यपः सुभूतिः राहुलः नन्दः भद्रिकः कफिणश्चेति ॥

प्रत्येकबुद्धापि तत्रथा — गन्धमादनः च दन उपरिष्ठ
श्वेतसितकेतुनेमिसुनेमिश्चेति । सर्वं एव सुशोभनाः शान्तवेष आ
त्मनो मुदान्ताकाराः । महाश्रावका अपि कृताञ्जलयो बुद्ध भ
गवन्तः शाक्यमुनिं निरीक्षमाणाः । उपरिष्ठाच्च शुद्धावासादेव सन्नि
कृष्टौ अपरौ द्वौ देवपुत्रौ समन्तात्पट्टवितानदीर्घापायशशोभनागृहीतो
सर्वबुद्धबोधिसत्त्वप्रत्येकबुद्धार्थश्रावकाणामुपरिष्ठाद्वारयमाणौ दिव्यमा
ल्याम्बरधरौ देवपुत्रौ अभिलेख्यौ । भगवतः शाक्यमुनेः उपरिष्ठान्मू
र्धनि मुक्ताहाररत्नपद्मरागेन्द्रनीलादिभिः ग्रथित रत्नसूत्रकलाप तस्मिंश्च
पट्टवितानमुविन्यस्तं समन्ताच्च मुक्ताहारमलम्बोपशोभितमभिलिखेत् ।
अधश्च बुद्धस्य भगवतः पद्मासनात् आर्यमञ्जुश्रियस्य पादमूलसमीपे
नागराजोपनन्दपार्श्वे महारत्न पर्वत पद्मशरादभ्युन्नत रत्नाङ्कुरगुहाक
न्दरप्रवाललतापरिवेष्टित रत्नतरु महर्षयसिद्धसेवितं तस्य पर्वतस्यो
त्तुङ्गे यमान्तकं क्रोधराजानं महाघोररूपिणं पाशहस्तं वामहस्तगृहीत
दण्डं भृकुटिवदनमाङ्गां प्रतीच्छमानः आर्यमञ्जुश्रियगतदृष्टिं त्रकोदर
ज्जर्ध्वकेशं भिन्नाञ्जनकुण्डलमेघसङ्काशं, कपिलश्मश्रुदीर्घकराल दीर्घनख
रक्तलोचनक सर्पमाण्डितकण्ठोद्देशं व्याघ्रचर्मनिवसनं सर्वविघ्नघातकः
महादाहणतरं महाक्रोधराजानं समन्तज्वाल यमान्तक क्रोधराजा अ
भिलिखेत् ॥

तस्य पर्वतस्याधस्ताच्छिलातलोपनिषण्ण पृथिव्यामवनतजानु
देह धूपकटञ्जुकव्यग्रहस्तं यथावेपसंस्थानगृहीतालङ्घ्वा यथानुवृत्तचरित
पार्थमञ्जुश्रियगतदृष्टिं सागरमभिलिखे । न दूनाग द्राराजसमीपं
भगवतः शाक्यमुनेरधस्तात्, दक्षिणपार्श्वे पद्मसराभ्युद्गत महारत्न
शैलेन्द्रराज कथित तथागतमभिलिखेत् । यमान्तकक्रोधराजरहित दि
व्यपुष्पापनीर्णमभिलिखेत् । आर्यावलोकितेश्वर' स्यात् तं पर्वतमभि
लिखेत् । तदुच्चतुर्गुणपर्वतपद्मरागोपल तमेकाङ्कुरवैदूर्यमयशृङ्गाकारमभि
लिखेत् ।

तत्रापाश्रितां देवीमार्यावलोकितेश्वरकरुणां आर्यतारां सर्वाल
ङ्कारविभूषितां रत्नपद्मांशुकोत्तरीया त्रिचित्रपद्मनिवसनां स्थूलङ्कारसर्वा
ङ्गविभूषितां वामहस्तनीलोत्पलविन्यस्तां कनकरुणां कुशोदरीं नातिकृ
शां नातिबालां नातिवृद्धां ध्यानगतचेतनां आज्ञां प्रतीच्छन्ती दक्षि
णहस्तेन वरदादीपिदवनतकायां पर्यङ्कोपनिषण्णां आर्यावलोकितेश्वर
ईशदपगतदृष्टिं समन्तज्वालामालपर्येषितां तत्रैव वैदूर्यरत्नशृङ्गे पुष्पाग
वृक्षपरिवेष्टित सर्वतः शाखासु समन्तपुष्पोपरचितविकसितमुपुष्पितं
भगवतीं तारामभिच्छादयमानां त्रैलोक्यं चापगतशाखासुचित्रं मवालाङ्क
रावनन्द विचित्ररूपरङ्गोज्ज्वलं तारादेवीमुखवलोकनमभिलेखया ॥

सर्वनिघ्नघातकी देवी उत्तमा भयनाशिनी ।

साधकस्य तु रक्षार्थं लिखेद् वरदां शुभाम् ॥

स्त्रीरूपधारिणी देवी कृष्णादशबलात्मजा ।

श्रेयसः सर्वभूतानां लिखेत् वरदायिकाम् ॥

कुमारस्येह माता देवी मञ्जुघोषस्य महागुणेः ।

सर्वविघ्नविनाशार्थं साधकस्य तु समन्ताद् ॥

रक्षार्थं मनुजेशानां श्रेयसार्थं पटे न्यसेत् ।

योऽसौ क्रोधराजेन्द्रः पर्वताग्रे समस्थितः ॥

सर्वविघ्नविनाशाय कथितं जिनवरात्मजैः ।

महाघोरो महाबन्धो महाचण्डो महाशुनिः ॥

मञ्जुश्रीमूलकल्पे

शासने द्विष्टसत्त्वानां निग्रहायैव प्रवृत्तते ।
 साधकस्य तु रक्षार्थं सर्वविघ्नविनाशकः ॥
 दारुणो रोपशीलश्च आकृष्टा मन्त्रदेवता ।
 मन्त्राणां पापघ्नी च निघेता गर्भनिर्घणाम् ॥
 जवशातां च चक्षमातेता पापराद्रप्रचारिणाम् ।
 खचरे भूचरे वापि पाताले चापि सम ततः ॥
 नाशयति सर्वदुष्टानां विरुद्धा ये शासने मुने ।
 चतुरश्रं सम ताद्वे चतुःकोणं पटं लिखेत् ॥
 अधश्चैव पटात्ते तु विस्तीर्णसरितालयम् ।
 कुर्यान्नागभोगाङ्कमैकैकं च सम ततः ॥
 शुक्लेन शुभाङ्गेन मनुजाकारदेहजाः ।
 उत्तराशिरसं स्थाप्य कृताञ्जलिपुटः सदा ॥
 सप्तस्फुटो महावीर्या महेशारयोः अनन्तो नाम नामतः ।
 तथगतं निरीक्षन्तो मणिरत्नोपशोभितः ॥
 सुशोभनां चारुरूपी च रत्नाभरणभूषितः ।
 आलिखेज्ज्वालमालिनं महानागेन्द्रविश्रुतम् ॥
 सर्वलोकहितोद्युक्तं प्रवृत्तो शासने मुने ।
 सर्वविघ्नविनाशाय आलिखेत् सरिताश्रुतम् ॥
 एतत् पटविधानं तु उत्तमं जिनभाषितम् ।
 सक्षिप्तविस्तराख्यातं पूर्वमुक्तं तथागतैः ॥
 आलिखे यो हि त्रिधा वै तस्य पुण्यमनन्तरम् ।
 यत् कृतं कल्पकोटीभिः पापं कर्म सुदारुणम् ॥
 नश्यते तत्क्षणादेव पटं दृष्ट्वा तु भूतले ।
 पञ्चानन्तर्यकारिणं दुःशीलं जुगुप्सिताम् ॥
 सर्वपापप्रवृत्तानां ससारान्धारचारिणाम् ।
 गतियोनिनिकृष्टानां पटं तेषां न वारयेत् ॥

चतुर्थ पटलनिसर ।

दर्शन सफल तेषां पट मौनी द्रभापितम् ।
दृष्टमात्र प्रमुच्यन्ते तस्मात् पापा तु तत्क्षणात् ॥
किं पुन' शुद्धवृत्तित्वात् सुशुद्धचतोरूपिण ।
मन्त्रसिद्धौ सदोद्युक्तो' सिद्धिं लप्सेयुर्मानव' ॥
यत् पुण्य सर्वसत्त्वानां पूजयित्वा कृत्पकोट ये ।
तत् पुण्य प्राप्नुयान्मन्त्री पटमालिखनाद् भुवि ॥
सिकता यानि गङ्गायाः प्रमाणं यानि मीनानि ।
तत्प्रमाणा भवेद् बुद्धाः प्रत्येकजिनवरात्मजाः ॥
खड्गिन' साधका लोके जित्वा बहुधा पुन ।
तत् फल प्राप्नुयान्मन्त्र्ये पटलिखनदर्शना ॥
वाचनादेव कायेस्य पूजना वाप्यनुमोदना ।
मन्त्रसिद्धिर्ध्रुवा तस्य सर्वरुमे प्रकल्पिताः ॥
यावन्ति लौकिका मन्त्रा' भाषिता य जिनपुङ्गवै' ।
तच्छिष्यखड्गिभिर्दिन्ये' नाधिरात्र्यर्गहात्मभिः ॥
शिद्ध्यन्ते सर्वमन्त्रा वै पन्स्याग्र तु मग्नतामति ॥

बोधिसत्त्वपिटपत्रतगता गङ्गायाः मूला

मञ्जुश्रीमलकरूपानुर्थ ।

प्रथमपटनिधाननिसर पारसमान ॥

पञ्चमः पटलविसरः ।

अथ खलु भगवाश्छात्र्यमुनिः सर्वं तत्पर्पन्मण्डलमवलोक्य मञ्जुश्रिय कुमारभूतमाम त्रयेत स्म । अस्ति मञ्जुश्री, अपरमपि त्वदीय मभ्यम पटविधानम् । तद् भाषिग्येऽहम् । शृणु, साधु च सुपु च मनसि कुरु ॥

आदौ तावत् पूर्वाभिर्दिष्टेनैव सूत्रकेण पूर्वाक्तेनेन विधिना पूर्वं परिकल्पितैः शिल्पिभिः पूर्वप्रमाणेन मभ्यमपट, सुशोभनेन शुक्लेन सुत्रतेन सदशेन अश्लेषैरङ्गैरपगतकेशसङ्कारादिभिर्यथैव प्रथमं तथैव तद् कुर्यात् वर्जयित्वा तु प्रमाणरूपकात् तत्पट पश्चादभिलिखापयि तव्यम् ॥

आदौ तावत् बुद्धावासभवनं समन्तशोभनाकार स्फुटितरत्न मयाकार सितमुक्ताहारभूषितं तस्मिन् मध्ये भगवाश्छात्र्यमुनिः चित्रापयितव्यः, रत्नसिंहासनोपनिषणः धर्मं देशयमानः सर्वाकार वरोपेतः, दक्षिणपार्श्वे आर्यमञ्जुश्रीः पद्मकिञ्जल्काभ कुङ्कुमादित्य वर्णो वा वामस्कन्धप्रदेशे नीलोत्पलावसक्तः कृताञ्जलिपुटः भगवन्तं शात्र्यमुनिं निरीक्षमाणः ईषत्प्रहसितगदनः कुमाररूपी पञ्चचीरकोप शोभितशिरस्क बालदारकालङ्कारभूषितः दक्षिणजानुमण्डलागता शिरः भगवतश्च शात्र्यमुनेवामपार्श्वे आर्यान्नाकितेश्वरः शरत्का ण्डगौरो यथैव पूर्वं तथैवमभिलेख्यम् । किन्तु भगवतश्चामरमुद्धूय मानं तस्य पार्श्वे आर्यमैत्रेयः समन्तभद्रः वज्रपाणिर्महामतिः शा न्तमति गगनगङ्गाः सर्वनीवरणविष्कम्भिनश्चेति । एतेऽनुपूर्वतोऽभि लेख्याः । यथैव प्रथमं तथैव सर्वालङ्कारभूषिताः चित्रापयितव्याः ॥

तेषां चोपरिष्ठा अष्टौ बुद्धा भगवन्तश्चित्रापयितव्याः स्थितका अ भयप्रदानदक्षिणकराः पीतचीवरोत्तरासङ्गीकृतदेहाः वामहस्तेन चीवर- कर्णकावसक्ता ईषद्भक्ताभ्यासकापायसुनिवस्ताः समन्तभद्राः सर्वाकारवरोपेताः । तद्यथा — सङ्कुसुमितराजेन्द्रस्तथागतः रत्न शिखिः शिखिः विश्वभुक् रुक्मसन्दकवरुप्रानिः काश्यपः सुनेत्र श्वेति । इत्येते बुद्धा भगवन्तश्चित्रापयितव्याः ॥

दक्षिणे पार्श्वे भगवत आर्यमञ्जुश्रियस्य समीपे महापर्षन्मण्डलं
चित्रापयितव्यम् । अष्टौ महाश्रावकाः अष्टौ प्रत्येकबुद्धाः यथैव पूर्वं
तथैव ते चित्रापयितव्याः । किन्तु आर्यमहामौद्गल्यायनशारिपुत्रौ
भगवतः श्रावयन्ने चाभरमुद्धयमानौ स्थितकायमभिलेख्या । एव
शुद्धावासकायिका देवपुत्रा अभिलेख्याः । शक्रश्च देवानामिन्द्रः स
यामश्च सन्तुषितश्च सुनिर्मितश्च शुद्धश्च निमलश्च सुदृशश्च अतपश्च
आभास्वरश्च ब्रह्मा च सहास्पतिः अरुनिष्ठश्च एवमादयो देवपुत्रा
रूपावचराः कामावचराश्चानुपूर्वतोऽभिलेख्याः आर्यमञ्जुश्रियसमी-
पस्थाः पर्षन्मण्डलोपरिचितवि यस्ताः स्वरूपत्रेपधारिणो चित्रापयि-
तव्याः । भगवतः सिंहासनस्याधस्तात्सम ता महापर्वत महासमुद्रा-
भ्युद्गत यावत् पटान्ते चित्रापयितव्यः । एकस्मिन् पटा तकोणे सा-
धको यथावेपसस्थानाकारः अवनतजानुकोर्परिशरः ध्रुपकटच्छुक-
व्यग्रहस्तः चित्रापयितव्यः । तस्मिन् रत्नपर्वते आर्यमञ्जुश्रियस्याध-
स्तात् यमान्तकक्रोधराजा यथापूर्वनिर्दिष्टमभिलेख्यम् । वामपार्श्वे भ-
गवतः सिंहासनस्याधस्ताद् आर्यावलोकितेश्वरपादमूलसमीपे तस्मिन्
रत्नपर्वतोपनिषण्णा तारादेवी अभिलेख्या । यथा पूर्वनिर्दिष्टा तथा
चित्रापयितव्याः । समन्ताश्च तत्पट मुक्तपुष्पावकीर्णं चम्पकनीलोत्प-
लसौगन्धिकमालतीवर्षिकुधानुष्कारीरुपुत्रागणेशरादिभिः पुष्पैरभ्य-
वकीर्णं समन्तात् पटम् । उपरिष्ठाच्च पटातकोणे उभयांते द्वौ देव-
पुत्रौ महापुष्पौघमुत्सृजमानौ विचित्ररूपधारिणौ अन्तरीक्षस्थितौ वा-
रिमेघान्तर्गतनिलीनौ उत्पतमानौ सितवणा अभिलेख्याविति ॥

एतन्मध्यमक प्रोक्तं पटः श्रेयार्थमुद्भवम् ।

मध्यसिद्धिस्तदायत्ता मनुजानां तु भूतले ॥

यत्किञ्चित् कृतं पापं ससारे ससरतो पुरा ।

नश्यते तत्क्षणादेव पट दर्शादिह ॥

मूत्सत्त्वा न जानन्ति भ्रमन्ता गतिपञ्चके ।

पटस्या दर्शना ये तु मञ्जुघोषस्य मन्यमे ॥

अपि किलिङ्गकारी स्यात् पञ्चानन्तर्यकारिणः ।
 दुःशीलस्यापि मिथ्येयुर्मत्रा विविधभाषिता ॥
 अपि क्षिप्रतर सिद्धिं प्राप्नुयात् कृतजापिनः ।
 रोगी म्रियते रोगाद् दरिद्रो लभते धनम् ॥
 अपुत्रो लभते पुत्रं मध्यमे पटदर्शने ।
 दृष्टमात्रं तदा पुण्यं प्राप्नुयाद् विपुलं महत् ॥
 नियतं देवमनुष्याणामसौख्यभागी भवेन्नरः ।
 बुद्धत्वं नियतं तस्य जन्म माते च भविष्यति ॥
 लिखना वाचनाच्चेव पूजजलेखना तथा ।
 दर्शना स्पर्शनाच्चेव म्रियते सर्वकिलिङ्गात् ॥
 प्रार्थनाध्येपणा लेख पटस्यास्य महाद्युतेः ।
 लभते सफलं जन्म मां क्षिप्रं चानुमोदना ॥
 न शत्रवं वाचया वक्तुमपि कल्पाग्रकोटिभिः ।
 यत् पुण्यं प्राप्नुयात् जन्तुः सफलं पटदर्शनादिति ॥

बोधिसत्त्वपिटकावतसका महायानत्रैपुल्यसूत्राद्
 आर्यमञ्जुश्रियमूलकरूपात् पञ्चम
 पत्रविसरः ।

द्वितीय पट्टिभाषात्रिमर समाप्त ॥

षष्ठं पटलविसरं ।

अथ खलु भगवां शास्यमुनिं पुररपि मञ्जुश्रियं कुमारभूत
मामत्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्री अपरगपि पटविधानरहस्य तृतीयं
कन्यसं नाम । यं सर्वसत्त्वानामयत्नेनैव सिद्धिं गच्छेयुः । पूर्वनिर्दि-
ष्टेनैव विधिना शिल्पिभिः सुगतवितस्तिप्रमाणं तिर्यग् तथैव समं च
तुरश्र पूर्ववत् पटचित्रापयितव्यः पूर्वनिर्दिष्टैरङ्गैः ॥

आदौ तावदार्यमञ्जुश्रीः सिंहासनोपनिषण्णः बालदाररूपी
पूर्ववत् धर्मं देशयमानः समन्तप्रभा अर्चिषो निर्गच्छमानश्चारुरूपी
चित्रापयितव्यः ॥

वामपार्श्वे आर्यसमन्तभद्रं रत्नोपलस्थितः चमरव्यग्रहस्तः
चिन्तामणिवामविन्यस्तकरं प्रियङ्गुश्यामवर्णं पूर्ववच्चित्रापयितव्यः ॥

दक्षिणपार्श्वे आर्यमञ्जुश्रियस्य रत्नोपलस्थित आर्यावलोकिते-
श्वरः पूर्ववत् । चमरव्यग्रहस्तः वामहस्तारविन्दवि यस्तः समं तद्यो-
तितमूर्तिरभिलेख्यः ॥

अथश्च सिंहासनात् कनकवर्णः पर्वतो यावत् पटात्ते चित्राप-
यितव्यः । पटान्तकोणस्य आर्यमञ्जुश्रियस्य सिंहासनस्याधस्ताद्
दक्षिणपार्श्वे यमान्तकः क्रोधराजा पूर्ववच्चित्रापयितव्यः । धूपकटुलु-
कव्यग्रहस्तः यथापूर्वं तथैव साधकः । उपरिष्ठादार्यमञ्जुश्रियस्य स-
ङ्कुमुभितराजे द्रस्तथागतचित्रापयितव्यः । पोडशाङ्गुलप्रमाणं रत्नप-
र्वतगुहालीनः । कूटागारसदृशाः प्राग्भारपर्वता दश चित्रापयितव्याः ।
समन्ताच्च तत्पट पर्वताकारवेष्टितं लिखेत् । उपरिष्ठाच्च पटकोणाव-
स्थितौ पर्वतप्राग्भारसश्लिष्टौ उत्पतमाननिमानपुंपोषमुत्सृजमानौ शु-
द्धावासकायिकौ देवपुत्रौ शुद्धश्च नाम विशुद्धश्च नाम पूर्ववच्चित्राप-
यितव्यौ ॥

नानापुष्पाभिकीर्णं च तत् पटमभिलिखापायेतव्यमिति ॥

एतत् कथितं सर्वं त्रिविधं पटलक्षणम् ।

कन्यसं नामतो ह्येतत् पटः श्रेयो ह्युद्रकर्मसु ॥

यत् कृतं कारितं चापि पापं कर्म मुदारुणम् ।

कल्पकोटिसहस्राणि दर्शनात् पटमुच्यते ॥

पटं तु दृष्टमात्रं वे तत्क्षणादेव मुच्यते ।
 बुद्धकोटीसहस्राणि सत्कुर्याद् यो हि बुद्धिमां ॥
 कन्यस्य तु पटं दृष्ट्वा कथा नायाति पण्डशीम् ।
 यत् पुण्यं सर्वबुद्धानां पूजा कृत्वा तु तापिनाम् ॥
 तत् पुण्यं पाप्मुयाद् विद्वां न्यसे पटदर्शने ।
 शोभनानि च रत्नाणि भोगहेतोः इहाचरेत् ॥
 यायन्ति केचन मन्त्रा ब्रह्मेन्द्रऋषिभाषिताः ।
 वैनतेयेन तु प्रोक्ताः वरुणादित्यकुबेरयोः ॥
 धनाद्यैः राक्षसेः सर्वदर्शनवेन्द्रैर्महोरगैः ।
 सोमवायुयमाद्यैश्च भाषिता हरिहरादिभिः ॥
 सर्वे मन्त्रा इहानीताः सिध्यन्ते पटमग्नौ ।
 शान्तिकानि सदा कुर्यात् पौष्टिकानि तथा इह ॥
 दारुणाणि च वर्ज्यं गहिता जिनवरैस्त्वहेति ॥

बोधिसत्त्वपिटकावतसका महायानवैपुल्यसूत्राद्
 मञ्जुश्रीमूलकल्याण पृष्ठ पटलविसर ।

तृतीयं कं यत्पटविधानं परिसमाप्तमिति ॥

सप्तमः पटलविम्वरः ।

अथ खलु मञ्जुश्री कुमारभूत उत्थायासनाद् भगवन्त शाक्य मुनिं त्रिं प्रदक्षिणीकृत्य, भगवत्श्रवणयोर्निपत्य, भगव नमवमाह —
 “साधु साधु भगवता यस्त आगतेनार्हता सम्यक् सम्बुद्धेन सुभाषि तोऽय धर्मपर्यायः सर्वविद्यात्रतचारिणामर्थाय हिताय सुगाय लाकानु कम्पायै बोधिसत्त्वानामुपायकोशल्यता नृशिता निर्वाणोपरिगामिनी वत्सोपविशेषा नियत वाधिपरायणा सत्ततिताधिसत्त्वाना सर्वम त्रा र्थचर्यासाधनीयमेतन्मन्त्ररहस्यसर्वजनविस्तारणकरी भविष्यत्यनागते ऽभवनि निर्हृते लारुगुरो अस्तमिते तथागतादित्य वश रोञ्चते सर्व बुद्धक्षेत्रे सर्वबुद्धबोधिसत्त्वार्यश्रावकप्रत्येकबुद्धैः अ धरारीभूत लोकाभा जने, विच्छिन्ने आर्यमार्गे, सर्वविद्याम त्रोपधिमणिरत्नोपगते साधुजन परिहीण निरालोके सत्त्वभ्रातौ सत्त्वा भविष्यन्ति दुर्सीदा ऽष्टस्पृहतया अश्वादा खण्डका अकल्याणमित्रपरिशुद्धीता शठाः मायात्रिता धूर्तच रिता । ते इम धर्मपर्यायं दुत्वा च सत्रासमापत्स्य ते । आलस्यकौ सीद्याभिरता न श्रद्धास्यन्ति कामगवेषिणा न पीप्यन्ति मिथ्याह ष्टिगताः । ते बहु अपुण्य प्रसविष्यन्ति सद्गर्मप्रतिक्षेपका अवीचिपरा यणाः घोराद् धारतरं गता । तेषा दु स्विनानामर्थाय अत्रशाना वश मानेता वक्ष्याना भयप्रदाय उपायकौशल्यसङ्ग्रहया म त्रपन्विधान भापन्तु भगवां । यस्येदानीं काल म यसे ॥

अथ भगवान्छाक्यमुनिं मञ्जुश्रिय कुमारभूत साधुकारम दात् । साधु साधु मञ्जुश्री ! यस्त्वं तथागतमर्थं परिप्रव्य म यसे । अस्मि मञ्जुश्री ! त्वदीय परमं गुह्यतमं विद्यात्रतमाधनचयापटलपट विधानविसर परमहृदयानामर्थं परमं गुह्यतमं महार्थं निधानभूत सर्व- मन्त्राणां, पठेते पढाक्षरपरमहृदया अविकल्पता तास्म ता उ सिद्धिं गच्छन्ति । तेषां सत्त्वानां दमनाय उपायकौशल्यसम्भारसमन्त्रप्रवश नताय नियतं सम्बोधिप्रापणताया पदसप्ततिबुद्धकोणिभिः पूर्वेभाषितम हम्प्येतर्हि इदानीं भाषिये । अनागतजन्तापक्षाय त शृणु साधु च सुष्ठु च मनसि कुरु । भाषिष्येऽहं ते । कतमं च तत् ॥

अथ रात्रु भगवां रात्र्यमुनिर्मन्त्र भाषते स्म । “ॐ वाक्यार्थ जय । ॐ रात्र्यक्षणे स्त । ॐ वाक्येयनयः । ॐ वाक्यनिष्ठेय । ॐ रात्र्येयनम । ॐ वाक्येदनम ” । इत्येते मञ्जुश्री ! त्रयीपञ्चमत्रा पञ्चराः महाप्रभावा तुल्यसमवीर्या परमहत्या परमासिद्धा शुद्धमितात्मना सर्वसत्त्वानामर्थाय सर्वत्रुद्धे सम्प्रभाषिता समयस्ता सम्प्रचलिता सर्वकर्मिका बोधिमार्गानु देशकाः, तथागतसु म त्रयसरा, उत्तममयमेतरतृधासम्प्रयुक्ता सुशोभनं कर्मफलविपाकप्रदा शासनान्तर्धानकालसमयसिद्धिं यास्यति । समयशरण गद्धर्मेनेत्रारक्षणार्थं ये साधयिष्यन्ति, तेषां मूल्यप्र योगेनैव महाराज्यमहाभोगैश्वर्यार्थं ते साधयिष्यन्ति । तेषां क्षिप्रतर तस्मिन् काले ताम्प समये सिद्धिं यास्यति । अ ततो जिज्ञासनहेतो रपि सात्त्विकीया ण्ते परमहत्याः सक्षेपत यथा यथा प्रयुज्यन्ते, तथा तथा सिद्धिं यास्यति समासत । एषा पञ्चविधान भवति तस्मिन् काले तस्मिन् समये महाभोगे पञ्चरूपायै सत्त्वा अल्पपुण्या भवि ष्यन्ति । अल्पेशाद्या अल्पजीविन अल्पभोगा मन्दवीर्या न शक्यन्ते अतिरितगतं पञ्चविज्ञानातीनि कर्माणि प्रारभन्तुम् । तेषामर्थाय भाषिष्ये सक्षिप्ततम् ॥

आदौ तावत् त्रिक्रयेण मृगक क्रीडा, पलमात्रमर्धपलमात्रं वा, हस्तमात्र दीप्तिवेन अर्धहस्तमात्र तिर्यक्कूर्पण सदृश तन्तुवायेन वाययितव्यम् । अपगतकेशमन्य वा नव कर्पणखण्ड प्रत्यग्रमत ऊर्ध्व यथेसत, द्विहस्तचतुर्हस्त वा पद् पञ्च दश चाष्ट वा सुशुद्धं गृह्य यथेसतः चित्रक्रेण चित्रापयितव्यम् । अश्लेषकैरङ्गै चन्दनकर्पूरकुण्डकुमसितै पट चन्दनकुण्डकुमरूपूर चैकीकृत्य, निम्नाणकेनोत्तरे िकलुपेना लोच्य नवे भाण्डे पट प्लावयित्वा, दिवसत्रयं सुविधान पथितं स्थापयेत् । कृतरक्षा शुचौ देशे आत्मन शुचिर्भूत्वा, शुक्लपक्षे पूर्णमास्या पटभा ण्डस्याग्रतः पूर्वाभिमुखं कुशविण्डकोपरिष्ठः इमे म त्रपदाः अष्टशत वारमुच्चारयितव्याः । तद्यथा — ॐ हे हे भगव ! उद्गुरुपद्म दि व्यचक्षुषे अत्रलाक्य अवलाक्य मां समयमनुस्मर कुमारम्प-

धारिणे महाबोधिसत्त्व । किं चिरायसि । इ इ फट् फट् स्वाहा ।
अनेन मन्त्रेण कृतजाप तत्रैव स्वपेत् । स्वप्न स्थयति सिद्धिर
सिद्धि वा ॥

ततात्थाय अत्रिलाम्प्रतासेद्विगामत्त स्वप्न दृष्ट्वा त पट लि
खापयेत्, न चेदसिद्धिनिमित्तानि स्वप्नानि दृश्य ते । तत् पट त
स्माद् भाण्डादुद्धृत्य आतपे शोपयेत् । शापयित्वा च भूय अ ये नवे
भाण्डे न्यसेत् । सगुप्तं च कृतरक्ष च स्थापयेत् । ततो भूया तेषा पर
महदयाना अन्यतम मन्त्रं गृह्णित्वा, यथेष्टतः पङ्क्त्यारणां भूयो अक्षरलक्ष
जपेत् । ततो आशु तत्पत्रं सिध्यतीति ॥

आदौ तावत् त पट गृह्य प्रातिहाररूपक्ष अ य त्रा शुक्रहनि शु
भनक्षत्रसंयुक्ते शुभायां तिथौ शुक्रपक्षत्रिवसे वा सुशोभने शकुनैः
मङ्गलसम्प्रदायां रात्रौ अर्धरात्रालसमये उपोषणिकेन पित्रमरेण त
पट चित्रापयेत् शुचौ प्रवेशे कर्पूरधूपनहता ॥

आदौ तारदार्यमञ्जुश्रिय चालदारताकार पञ्चरीगन्धिरस्त्र
बालालङ्कारभूषितं कनकवर्णं नीलपद्मचलनिकानिर्गमितं नीलपद्म
शुक्रोत्तरीयं यमं त्रेक्ष्यमानं सिंहासने अर्धपर्यङ्कपत्रिप्रभरण
रत्नपादपीठस्थं स्थापितासहासनापत्रिप्र रात्राङ्कुरागते रात्रन्तरे ई
षस्मिन्तमुग्व साधकगतदृष्टिं चित्रापयेत् ॥

दक्षिणे पाश्च आर्यसमन्तभद्रं मितचामं द्रव्यमात्रं । । मङ्गलश्याम
वामहस्तचिन्तामणित्रिन्त्यस्तं सवाङ्गशोभनं समालङ्कारभूषितं नीलपद्म
चलनिकानिर्गमितं मुक्ताहारयज्ञोपवीतं मितं त्रैलोक्यासनस्थं चित्रा
पयितव्यम् ॥

आर्यमञ्जुश्रियस्य वामपाश्चे आर्याप्रीतिश्रीशर नीलपद्मच
लनिकानिर्गमितं सवाङ्गशोभनं, सवाङ्कुरागभूषितं मुक्ताहारयज्ञो
पवीतं वामहस्ते श्वेतपद्मनिर्गमितं दक्षिणहस्ते मितोत्थमानचमरं,
हेमदण्डत्रिन्त्यस्तं मौक्त्याकारं आर्यमञ्जुश्रियमन्त्राष्ट त्रैलोक्यसम
न्तभद्रं श्वेतपद्मासनस्थो उभावयतो अभिलम्बा ॥

एकपद्मविटपान्धितो त्रीणि पद्मानि । मध्ये मूलपद्मकर्णिका
यामार्यमञ्जुश्रियस्य सिंहासन रत्नपीठं च । अपरास्मि पद्मे आर्यस
म तभद्र, तृतीये पद्मे आयात्रलोकिश्वर' । शोभन च तत् पद्मदण्ड
मरकतपद्माकार अनेकपद्मपुष्पमुकुलित पत्रापेत त्रिकसितार्धविकसित
पुष्पमहासरानतस्तोत्थित द्वौ नागराजावष्टब्धनाभ नन्दोपनन्दस
न्धारित तत् पद्मदण्ड सितरणो च तौ नागराजानी सप्तस्फटावभू
पितौ सर्वालङ्कारशोभितशरीरौ मनुष्यार्धकायो अहिभोगाङ्कितमूर्तय
आर्यमञ्जुश्रिय निरीक्षमाणो जला तार्धनिर्लानौ मणिरत्नोपशोभित
च्छदो लिखापयितव्या ॥

समन्ताच्च महासर अस्तात् साधक' तक्षिणपार्श्वे पद्मन्त
कोणे आर्यमञ्जुश्रियस्य वक्रमण्डल निरीक्षमाणा धूपकटच्छक्रव्यग्र
हस्तः अवनतशिरकोर्परजानुकायः यथा वेपवर्णत, तथाभिलेख्यम् ॥

उपरिप्राप्तार्यमञ्जुश्रियस्य उभौ पदान्तकोणाभ्या द्वौ त्रेत्रपुत्रौ
मालाधारिणो पुष्पमालागृहीतो उत्पतमानो मेघान्तर्निर्लीनौ महापु
ष्पोद्युत्सृजमानो मुशोभनो अभिलेख्यौ ॥

समन्तान्च तत्पट नागसेरादिभि' पुष्पे प्रकिरितमभिलि
खेत् । यथेष्टतश्च त्रिरूपत्राधिष्ठितं वा अभित्रिमेत् । आर्यमञ्जुश्री
धर्म देशयमान' आर्यसमन्तभद्र आयात्रलोकिश्वरश्चमरविन्य
स्तपाणयो लिखापयितव्याः । यथाभिरुचितक वा साधकस्य त्रीणि
रूपकाणि अत्रैव लिखापयितव्यानि । यथेष्टाकारा वा यथासंस्थान
सास्थिता वा साधकस्य यथा यथा रोचते तथा तथा लिखित
व्यानि ॥

मध्ये च आर्यमञ्जुश्रीः, उभयात्ते च आयात्रलोकिश्वर',
समन्तभद्रश्च यथेप्सितः अन्य अत्रैव लिखापयितव्यानि । यथालब्धे
वा कर्षटखण्डे त्रितास्तिहस्तमात्रे वा आत्मना वा परेण वा चित्र-
करणे पोषधिकेन वा अपोषधिकेन वा श्राद्धेन वा अश्राद्धेन वा
शुचिना वा अशुचिना वा शीलयतेन वा दुःशीलेन वा चित्रकरणे
लिखापयितव्य' ॥

आत्मना साधकेन अयस्य कृतपुरश्चरणेन श्राद्धेन उत्पादितबो
धिचित्तेन अवश्यं भवितव्यमिति ॥

एवं सिध्यन्ति म या वै नान्येषा पापकारिणाम् ।

श्राद्धेन तथा भूत्वा साधनीया मन्त्रदेयता ॥

सिध्यन्ते मन्त्रराद् तस्य श्राद्धस्यैवेह नान्यथा ।

श्रद्धा हि परमं यानं येन याति विनायकाः ॥

अश्राद्धस्य मनुष्यस्य शुक्लो धर्मो न रोहते ।

बीजानामग्निदग्धानामङ्कुरो हरितो यथा ॥

श्राद्धे स्थितस्य मर्त्यस्य बोद्धार हि कर्मणा ।

सिध्यन्ते देवतास्तस्य अश्राद्धस्य न सिध्यति ॥

+ + + + + सर्वमन्त्रा विशेषतः ।

लोकिका देवता येऽपि येऽपि लोकोच्चरा तथा ॥

सर्वे वै श्रवधानस्य सिध्यते विगतकल्मषः ।

आशु सिद्धिर्भूत्वा तेषां बोधिस्तद्वतमानसाम् ॥

नान्येषां कथ्यते सिद्धिः शासनेऽस्मिन् निवारिताः ।

पत्रं स्वप्ना विशेषो या मयमो पाग्नीनितः ॥

अधुना तु प्रवक्ष्यामि सर्वकर्मसु साधनमिति ॥

बोधिसत्त्वपिटका महायानत्रैपक्यसूत्रान्त्यमञ्जु

श्रियमूलकल्पात् सप्तम पटलविमरात्

चतुर्थ पत्रनिधानपटलविसर

परिसमाप्त इति ॥

अष्टम पटलत्रिसर ।

अथ खट्व भगवाञ्छास्यमुनिर्मञ्जुश्रीष कुमारभूतमाम त्रय
त स्म । ये ते मञ्जुश्री ! यया निर्दिष्टा सत्त्वा तेषामर्थाय इत् पत्रवि
धान त्रिसरमाग्यातम् । ते स्वप्नेनापायेन साययिष्यन्ते । तेषाम
थाय साधनापणिक गणत्रिंशत्प्रभेदविभागशो र्मर्मादिभाग रामनृभा
षिष्यामि । त शृणु साधु च सुष्ठु त मासि कुरु भाषिष्ये । सर्वस
त्त्वानामर्थाय ॥

अथ खट्व मञ्जुश्री कुमारभता भगवन्तमेतन्प्रोचत् । साधु
साधु भगव ! सुभाषिता तेऽस्मद्विभाजनान्प्रोतनकरा मन्त्रचर्यागुणनि
ष्पत्तिप्रभावनकरा पाणीम् । तद्वदतु त भगवा । यस्येष्टानी काल
म यसे । अस्माकमनुसम्पार्थम् ॥

अथ भगवाञ्छास्यमुनि सार्यान्त पर्पन्मण्डलमयलोक्य स्मि-
तमकार्पात् । अथ भगवन् आस्यमुनेर्मुखद्वारात् नीतपीतस्फटिकव
र्णान्या रश्मयो निश्चरति स्म । समानतर्गनिश्चरिता च रश्मयो रात्रौ
यन्त पर्पन्मण्डल अत्रास्य त्रिसाहस्रमहाराहस्य लोकधातु सर्वमार
भवन जिह्वीकृत्य सयनक्षत्रयोतिशैलगणप्रभा यत्रेमो चन्द्रमूर्या मह
धिको महानुभावा तथा प्रभया तंऽपि जिह्वीकृतो नात्रभास्यन्ते, नि
ष्प्रभाणि च भवति । न त्रिराचन्ते जिह्वीकृतानि च सन्दृश्यन्ते सर्व-
माणिमन्त्रौपचरितप्रभा नि प्रधीकृत्य पुरेण भगवन्तं शास्यमुनेः
मुखद्वारान्तर्धायते स्म ॥

अथ खट्व यज्ञपाणिर्वाधिसत्त्वो महासत्त्व तत्रेव पर्प मण्डले
सन्निपतितोऽभूत् । सन्निषण्ण स उत्थायासनात् सत्त्वग्रमाणरूपो भ
गवत्क्षरणयोनिपत्य भगवन्तमेतन्प्रोचत् । नाहेतुक नाप्रत्यय बुद्धा
भगवन्तः स्मित प्राप्तिर्कुर्याति नो भगव हेतु , क' प्रत्ययो स्मि
तस्य प्राप्तिस्तरणाय ॥

एवमुक्ते, भगवा यज्ञपाणिं प्रोधिसत्त्वमामन्त्रयते स्म । एव
मेतद् यज्ञपाणे ! एवमेतत् । यथा यदासि तत् तथा । नाहेतुप्रत्यय
तथागतानां विद्यते स्मितम् । अस्ति हेतु', अस्ति प्रत्यय' । यो इदं

सूत्रेन्द्रराज मञ्जुश्रीमूलरत्ना विद्यायानुष्ठानकर्मसाधनोपाधिकसम
वशरणधर्ममेघानि श्रित समनुप्रवेशानुवर्तनं परिगच्छति धारयिष्यन्ति
वाचयिष्यन्ति श्रद्धास्यति पुस्तकलाग्नतं कृत्वा पूजयिष्यन्ति
च दनचूर्णानुलेपनभूपमान्ये च यजपतायै विविधैर्वा प्रकारैर्वायवि-
शेषैर्वा नानातूर्यतावाचरे । अन्तशः अनुमोदतासहगतं वा चित्तसन्त-
तिर्या प्रतिलिखन्ते रोमहर्षण सञ्जनं वा कारयन्ति विद्याप्रभावशक्ति-
वा श्रुत्वा सहाय्यते अनुमोनिष्यते चर्या वा प्रतिपत्स्यन्ते ।
व्याकृतास्ते मया अनुत्तराया सम्यक् सम्बोधो सर्वे ते भविष्यति ।
बुद्धा भगवन्तः । अत एव जिना' स्मितं कुर्वन्ति नान्यथा इति ॥

आदौ तावद् दृष्टसमयं कृतपुरश्चरण लब्धाभिप्रेतः अस्मिन्
कल्पराजमूलमन्त्रहृदय उपहृदय वा अन्यतर वा मात्रं गृहीत्वा एका-
क्षरं वा अन्यं वा यथेष्टित महारण्यं गत्वा त्रिशलभाणि जपे क
लोदकाहारः मूलपर्णभक्षो वा कृतपुरश्चरणा भवति ॥

ततो पर्वतायमभिरुह्य ज्येष्ठं पत्रं पत्रा मुखं प्रतिष्ठाप्य, आत्म-
ना पूर्वाभिमुखो कुशप्रिण्डकोपविष्टः श्वेतपद्मानां श्वेतकुङ्कुमाभ्यक्तानां
लक्ष्मेरु भगवतः शाक्यमुने सर्वमुद्धयोधिसत्त्वप्रत्येकमुद्गार्यश्राव-
काणां पटस्याधस्तान्निवेदयेत् । कर्पूरधूपं च यथाविभवत् दहेत् ।
देवपुत्रनागानां च पूजां कुर्यात् । यथालब्धे पुष्पे ॥ ततोऽर्धरात्र-
कालसमये शुक्लपूर्णमास्यां प्रातिहारप्रतिष्ठाप्यां पत्रस्याग्रतः अग्निं
कुण्डं कृत्वा पद्माकारं श्वेतचन्दनकाष्ठैरग्निं प्रज्वालय कुङ्कुमकर्पूर-
चैकाकृत्य, अष्टसहस्राहुति जुहुयात् । यथाविभवत् कृतरक्षः ॥

ततः भगवतः शाक्यमुने रश्मयो निश्चरन्ति समन्ताच्च पटः ए-
कज्वालीभूतो भवति । ततः साधकेन सत्त्वरमाणरूपेण पटः त्रि-
प्रदक्षिणीकृत्य सर्वमुद्धयोधिसत्त्वप्रत्येकमुद्गार्यश्रावकाणां प्रणम्य पट-
ग्रहेतव्यम् ॥

अतीतेन पूर्वलिखितसाधकरूपान्तदेशे ततो गृहीतमात्रोत्पतति ।
अच्छटामात्रेण ब्रह्मलोकमतिक्रामति । कुसुमावतीं लोकधातुं सम्प्रति-
ष्ठति । यत्रासौ भगवां सदकुसुमितराजेन्द्रस्तथागतः तिष्ठति ध्रियते

मञ्जुश्रीमूलकल्पे

भुञ्जीत गत्वा देशे तु फलिष्क । + + + + ।
 शुचौ देशे तु सस्थाप्य भिक्षाभाजनशुद्धीः ॥
 पादो प्रक्षाल्य बहिर्गत्वा तस्मादावसथात् पुनः ।
 ।नं प्राणके तदा अम्भे प्रथमं जङ्घमेव तु ॥
 द्वितीयं वामहस्तेन जङ्घं चाश्लिष्य चाघृषे ।
 अपसव्यं पुनः कृत्वा हस्तं प्रक्षाल्य मृत्तिकैः ॥
 पूर्वसंस्थापितैः शुद्धैः शुचिभिः सप्त एव तु ।
 मन्त्रपूतं ततो चौक्षं शुचिनिर्मलभाजने ॥
 गृह्य गोमयसुद्यं तु कपिलागौपरिश्रुते ।
 निष्प्राणकाम्भसयुक्ते कुर्यात् शास्तुर्मण्डमण्डलम् ॥
 प्रथमं मुनिवरे कुर्यात् हस्तमात्रं विशेषतः ।
 द्वितीयं सुमन्त्रनाथस्य तृतीयं कुलदेवते ॥
 यं जापिनो यदा मन्त्री तत् कुर्यात्तु सदा पुनः ।
 चतुर्थं सर्वसत्त्वानामुपभोगं तु कीर्त्यते ॥
 दक्षिणे लोकनाथस्य मण्डले तु सदा इह ।
 रत्नत्रयाय कुर्यात्तु मण्डलं चतुरश्रकम् ॥
 द्वितीयं प्रत्येकशुद्धानां तृतीयं दशबलात्मजैः ।
 इत्येते मण्डलाः सप्त चतुरश्राः समन्ततः ॥
 हस्तमात्रार्थं हस्तं वा कुर्यात् चापि दिने दिने ।
 शुभे देशे तदा जापी प्रत्यहं पापनाशना ॥
 ततोत्थाय पुनर्मन्त्री हस्तौ प्रक्षाल्य यन्नतः ।
 उपस्पृश्य जले चौक्षे शुद्धे प्राणकवजिते ॥
 निर्मले शुचिने यत्नात् शुचिभाण्डे तदाहृते ।
 महासरे प्रस्नवणे वापि औद्भवे सरितासृते ॥
 शुचिदेशसमायाते शुचिसत्त्वकरोद्धृते ।
 उपस्पृश्य पुनर्मन्त्री द्वे त्रयो वा सदा पुनः ॥
 आमृशेत् ततो वक्त्रं कर्णश्रोत्रौ तथैव च ।
 + + + + + अक्ष्णौ नासाण्डौ धृजौ ॥

अथ नवमः पटलविसरः ।

अथ खलु भगवांस्त्रिभुवनं सर्वाङ्गीतं पर्यन्मण्डलोपनिष
 ण्णां देवसङ्घानामन्त्रयते स्म । श्रुत्वा तु भवतो मार्पा मञ्जुश्रियस्य
 कुमारभूतस्य चर्यामण्डलमन्त्रसाधकमोपयिकं रक्षार्थं साधकस्य परम
 गुह्यतमं परमगुह्यहृदयं सर्वतथागतभाषितं महाविद्याराजम् । येन
 जप्तेन सर्वमन्त्रा जप्ता भवन्ति । अनतिक्रमणीयोऽयं भो देवसङ्घ !
 अयं विद्याराजा । मञ्जुश्रियाऽपि कुमारभूताग्नेन विद्याराज्ञा आकृ
 ष्णो वशमानीतो सम्पत्तीभूतः । कः पुनर्वादि तदये बोधिसत्त्वा,
 लौकिकलोकोत्तराश्च मन्त्राः । सर्वाविद्याश्च नाशयत्येव महावीर्यं प्रभा
 वः । एतत् सर्वं प्राणाम् अग्रगण्ययायते । एतत् एव एका
 क्षराणामक्षरमाख्यायते । कतमं च तत् । एकाक्षरं सर्वार्थसाधकं,
 सर्वकार्यकरणं सर्वमन्त्रच्छेदनं दुष्टकर्मिणां सर्वपापप्रनाशनं सर्व
 मन्त्रप्रतिपूरणं शुभकारिणं सर्वलौकिकलोकोत्तरमन्त्राणामुपर्युपरि
 वर्तते । अमतिहृतसर्वतथागतहृदयसर्वाशापारिपूरकं कतमं च तत् ।
 तद्यथा — कल्लूहीं । एष स मार्पा परमगुह्यतमं सर्वकर्मिकं एकाक्षरं
 नाम विद्याराजा अनतिक्रमणीयं सर्वसत्त्वानाम् । अधृष्टं सर्वभूता
 नां मङ्गलं सर्वबुद्धानां साधकं सर्वप्राणां प्रभुः सर्वलो
 कानाम् ईश्वरो सर्ववित्तेशानां मैत्रात्मको सर्वविद्विषानां का
 रुणिको सर्वजतूनां नाशकः सर्वविघ्नानां सक्षेपकः यथा
 यथा प्रयुज्यते तथा तथा करोति । असाधितोऽपि कर्माणि करो
 ति । मन्त्रजपता यः स्पृशति स वश्यो भवति वस्त्राण्यभिमन्त्र्य प्रा
 वरेत् सुभगो भवति । दन्तकाष्ठमभिमन्त्र्य भक्षयेत् तत् शूलमपनयति ।
 श्वेतरुव्रीहन्तकाष्ठमभिमन्त्र्य भक्षयेत् अप्रार्थितमाप्नुयत्यतः । अक्षिशू
 ले सैन्धवं चूर्णयित्वा सप्तवारानभिमन्त्र्य अक्षिं पूरयेत् अभिशूलमप
 नयति । कर्णशूले गजविष्टोत्थितागजानि सम्भ्राणं छत्रिकां केशुकपत्रा
 यनद्धां मृद्वभिना पचेत् । मुकेलायितां मुखोष्णं सैन्धवचूर्णपूतां कृत्वा
 सप्ताभिमन्त्रितेन कर्णां पूरयेत्, तत्क्षणादुपशमयति । प्रसवकाले स्त्रिया
 या वा मूढगर्भायां शूलाभिभूतायाः आटरूपकमूलं निष्पाणकेनोदकेन
 शीपयित्वा नाभिदेशं लेपयेत् । सुखेनैव प्रसवति नष्टशल्यो वा पुरुषः ।

पुराणघृत अष्टशतवारानभिमन्त्र्य पाययेत्प्रेषयेद् वा तत्प्रदेश तत्क्षणा
 दव नि शल्यो भवति । अजीर्णविशूचिमायातिसारे मूलेषु सौत्रचल
 सैन्धव वा अथ वा लवण सप्तवारानभिमन्त्र्य भक्षये तस्माद्वाधेर्मु
 च्यत तदह एव स्वस्थो भवति । उभयातिसारे सद्युतिसारे वा
 मातुलङ्गफल पीपयित्वा निम्प्राणकेनोदरेन तस्मादावाधान्मुच्यते ।
 सकृज्जप्तेन तु जप्तेन वा चन्दाया स्त्रिया वा अप्रसवधर्मिण्या प्रस
 वमाकांक्षता अश्वगन्धमूल गव्यघृतेन सह पाचयित्वा गव्यक्षीरेण
 सह पीपयित्वा गव्यक्षीरेणैवाद्वालय पञ्चविंशत्परिजप्त ऋतुकाले पाय
 ये स्नानान्ते च परदारवर्जं गृही कमिथ्याचारवर्जित स्वदारम
 भिगच्छे । स्वपतिं वा जनयते सुत त्रिपञ्चवर्षप्रसवनकालातिरेक
 वा अनेकवर्षनिष्ठो वा परमन्त्रतन्त्रोपधपरमुद्रितपरदुष्टकृत वा
 गर्भधारणविधृत वा व्याधिसमुत्थित वा अन्य वा यत्किञ्चि
 व्याधं परविधृतस्थावरजङ्गमकृत्रिमाकृत्रिम्परात्प्रिपन्न वा सर्वमूल
 मन्त्रोपधामत्रामित्रप्रयोगकृत वा सप्तविंशतिवारा पुराणघृतमयूरच
 द्रु चैकीकृत्य पीपयेत् । तत सुपिष्ट कृत्वा शर्करेण सह योज्य ह
 रीतकीमात्र भक्षयेत् । सप्तत्रिंशानि च शर्करापेत शतं क्षीरं पाययेद्
 अभिमन्त्र्य पुन पुन । मस्तकशूले काकपक्षेण सप्ताभिमन्त्रितेन उ
 मार्जायेत स्वस्थो भवति । स्त्रीप्रदरादिषु रोगेषु आलम्पुपमूल क्षीरेण
 सह पीपयित्वा नीलिकाग्लसयुक्तमष्टशताभिमन्त्रित क्षीरेणालोड्य
 पाययेत् । एव चातुर्थरूपकाहिकद्वयाहिकस्याहिकसामानि नित्य
 ज्वरविषमज्वरादिषु पायस घृतसयुक्त अष्टशताभिमन्त्रित भक्षायत् ।
 स्वस्थो भवति ॥

एव डाकिनीग्रहगृहीतेषु आत्मनो मुखमष्टशतवारानभिमन्त्र्य
 निरीक्षयेत् । स्वस्थो भवति । एव मातरवालपूतनयेतालकुमारग्रहादिषु
 सर्वामानुषदुष्टदारुणगृहीतेषु आत्मनो हस्तमष्टशताभिमन्त्रितं कृत्वा
 गृहीतक मस्तके स्पृशेत् । स्वस्था भवति ॥

एकजप्तेनात्मरक्षा द्विजप्तेन सहायरक्षा तृजप्तेन गृहरक्षा च
 तुजप्तेन ग्रामरक्षा पञ्चजप्तेन यामगोचरगत रक्षा भवति । एव

यावत्सहस्रजप्तेन कटकचकरक्षा कृता भवति । एतानि चापराणि अन्यानि च क्षुद्रकर्माणि सर्वाणि करोति असाधितेऽपि । अथ साधयितुमिच्छति श्वद्रकर्माणि कार्याणि । गगान् गङ्गा त्रिकेतदेशे समुद्रगामिनीं सरित्समुद्भवे समुद्रकूले गङ्गानदीकूले वा अथवा महा नदीकूलमाश्रित्य शुचौ प्रदेशे उडय कृत्वा त्रिम्लायी त्रिचैलपरिवर्ती मोनी भिक्षभैक्षाहारसाधकयावरूपयो फलाहारो वा त्रिशङ्खक्षापि जपेत् सिद्धिनिमित्तं ततो दृष्ट्वा ततो सावनमारभेत् । ज्येष्ठं पटं तत्रैव त्रेते तस्मिन् स्थाने पटस्य महतीं पूजा कृत्वा मूर्णरूपमयी ताम्रमुक्तिरुमयैर्वा प्रदीपकैः तुरङ्गकृतैलपूर्णैः गव्यघृतपूर्णैर्वा प्रदीपकैः प्रत्यग्रस्रग्गण्डाभिः खण्डाभिः कृतवर्तिभिः लक्ष्मेश्वरपत्न्यप्रतीपानि निवेदयेत् । सर्वाणि सम समन्तात् समनंतरप्रणीपितैः प्रदीपमालाभिः पटस्य रश्मयो निश्चरन्ति । समनन्तरनिश्चरितैः रश्मिभिः पटसमन्तज्जालमालाकुलो भवति । उपरिष्ठाच्चान्तरिक्षे दुःसुभयो नदन्ति । साधुकारश्च श्रूयते ॥

ततो विद्याधरेण सत्स्वरमाणरूपेण साधकपटात्तकोण पूर्वलिखितपटं निःसृतं अर्घ्यं गङ्गा प्रदक्षिणीकृत्य सर्वत्रुद्धां प्रणम्य ग्रहे-तव्यम् । ततो गृहीतमात्रेण सर्वप्रदीपगृहीतैः सर्वे सार्धं समुत्पतिति गङ्गागमप्रमाणतक्षणं वा गच्छन्ति । निव्यत्यर्थप्रतिसद्युक्ते मधुरध्वनिगीतगान्तिनृत्यापेतैः विद्यागरीभिः समन्तादाकीर्णं तं साधकं विद्याधरकर्ता राज्ञ्य अभिषेचयति । रात्रौ ते प्रदीपधाराणि अजगमगलीली भवति । महारत्नपद्माग्री भवति । उन्तितान्त्यसङ्काशं दिव्याङ्गशाभी प्रचित्राम्बरभूषितं । त एवास्य भवन्ति किङ्कराः । तैः सार्धं विचरन्ति । सर्वविद्याधरराजास्य दाम्पत्योपतिष्ठन्ते । विद्याधरचक्रवर्ती भवति । चिरञ्जीवी अग्रव्यो भवति । सर्वसिद्धानां परमसुभगो भवति । विद्याधरकन्यानां वशेता भवति । सर्वद्रव्यानां बुद्धबोधिः सत्त्वाश्च पूजयति । ततो भवति क्षणमात्रेण ब्रह्मलोकमपि गच्छति । शक्रस्यापि न गणयति । किं पुनस्तदयविद्याधराणाम् । अन्ते चास्य बुद्धत्वं भवति । आर्यमञ्जुश्रियश्चास्य + + + + + + + + + + साधनं भवति । उत्तमतमम् । तत एरान्ते

गत्या विरेके विगतजने नि सङ्गमद्भरहिते महारण्यमनुप्रविश्य यत्र
स्थान पद्मसर्गं सारितोपत एकर्पताश्रित पर्यताग्रमभिस्तु गङ्गाक्षर वि
प्रारार्जं मञ्जुश्रीरपभाषित या तथागता गोधिगमत्वभाषित या अ
न्यतर म त्रं गृह्यतेषां यथेष्टतः पद्ममूलफलाहारो पयोपयोगाहारो
वा विद्या पद्मत्रिशङ्खुक्षाणि जपेत् । जपात्ते च तेनेत्र विधिना पूर्वनिर्दि
ष्टेन ज्येष्ठ पट प्रतिष्ठाप्य पद्मपुष्पाणां श्वेतचन्दनकुङ्कुमाभ्यक्तानां ख
दिरकाष्ठेरसि प्रज्वाल्य पूर्वपरिकल्पिता पद्मां पद्मत्रिशत् सहस्राणि जुहु
यात् ॥

तता होमावसानं भगवत शान्त्यमुने पटस्य रश्मयो निश्च
रन्ति । तता साधकमवभास्य मूर्धान्तर्धीयन्ते । समनन्तरस्पृष्टश्च सा
धक पञ्चाभिज्ञो भवति । बोधिसत्त्वलब्धभूमि दिव्यरूपी यथेष्ट वि
चरते । पद्मत्रिशत्कल्पां जीवति । पद्मत्रिशद्बुद्धक्षेत्रानतिक्रामति ।
तेषां च प्रभाव समनुपश्यति । पद्मत्रिशद्बुद्धानां प्रवचनं धारयति ।
तेषां च पूजोपस्थानाभिरतो भवति । अन्ते च बोधिपरायणो भवति ।
आर्यमञ्जुश्रीकल्याणमित्रपरिगृहीता भवति । यावद् बोधिनिष्ठ निर्वा
णपर्यवसानम् इति ॥

बोधिसत्त्वपिटकावतसमाद् महायानपुस्तकज्ञाद् आर्यं

मञ्जुश्रीमूलकल्पा नाम पट विंशति ॥६॥

उत्तमसाधनापथिककर्म्मपटलविसर

परिसमाप्त इति ॥

अथ द्वाभ पटलविसर ।

अथ खलु भगवच्छास्त्रमुनि पुनरपि कर्मसाधनोत्तम भाषते स्म । इह कल्पराजे अ यतम मन्त्र गृहीत्वा गङ्गामहानदीमतीर्य नौ यानसंस्थित गङ्गाया मध्ये क्षीरात्पाहाग त्रिशल्लक्षाणि जपेत् यथेष्टदिवसै ॥

ततो जपान्ते सर्वान् नागा पश्यति । तत साधनमारभे तत्रैव नोमये अग्निकुण्ड कारयेत् पद्माकारम् । ततो नागकेसरपुष्पैः पटस्य महतीं पूजा कृत्वा ज्येष्ठ पट पश्चा मुख प्रतिष्ठाप्य आत्मनश्च पूर्वाभिमुखं कुशविण्डकोपविष्ट नागकेसरपुष्प एकेक सप्ताभिमन्त्रित कृत्वा खदिरकोष्ठे धनाग्निप्रज्वालिते जुहुयात् । यावत् त्रिंशत्सहस्राणि श्वेतचन्दनकुङ्कुमपूताना नागकेसरपुष्पा नायेषा नागानां दर्शनम वेक्ष्य सिद्धद्रव्यैश्च प्रलोभयन्ति । न गृहीतव्यानि ॥

ततो होमात्ते नौयानेन सार्द्धमुत्पतति । विद्याप्रचक्रवर्ती भवति । सर्वनागे द्रराजाश्चास्यानुचरा भवति । प्रत्या इव तिष्ठन्ते । त्रिंशत्यन्तरकल्पा जीवति । स्वच्छ दचारी चास्य भवति । अमति हतगतिः आर्यमञ्जुश्रिय साक्षात् पश्यति । स मूर्ति स्पृशति स्पृष्टमात्रश्च पश्चाभिज्ञो भवति । नियत बुद्धिमाधिगच्छति । अपरमपि उत्तमकर्मपथिकसाधन भवति । गङ्गामहान्दीमतीर्य एकराष्ट्रैर्नैव विलग्नमयन नौयानं वा गुप्तं मुक्तं तत्र समाभिषेद्य विलकाष्ट्रकमय वाहनं तेनेन ता नौ अनुगाथकनः व्यक्तेन निपुणतरेण वाहये गङ्गामहान्दीमतीरित्यज्य गार्ह्ये ममन्तात् । निर्यङ् दीर्घं वा । अतान्यतर मन्त्र गृहीत्वा मूलमन्त्रपङ्क्तिरमकृत् अष्टाक्षर एकाक्षर वा रोधदूतीदूत अपरा वा अन्यतर वा मन्त्र गृहीत्वा ज्येष्ठ पटं तत्रैव पश्चान्मुख प्रतिष्ठाप्य आत्मनश्च पूर्वामुखं प्रथमतः पश्चाद् यथेष्टं भवति क्षीरयावत्फलाहारा वा उदकं दमूलफलाहारो वा मौनी त्रिंशत्कालायां त्रिचेलपरितता शङ्खमममाचारी सुशुक्लबुद्धिः । प्रथमं तावत् पटस्याग्रतः यथापादपूर्वद्विप्रविधिं विद्या पटिलक्षाणि जपेत् । ततो जपान्ते नौर्महासमुद्राभिगामिनी भवति ॥

तता साधनं तापहरणानि सत्कृत्वा पूर्वस्थापितकानि कुर्यात्
तत्रैव नौयाने । तता गङ्गाममुद्र गच्छता न भतव्यम् । तापि निवार
यितव्या । न च शक्यते निरर्त्तापयितुं तर्जयित्वा सागरकनशात् ॥

ततो मूर्तमात्रेणैव मत्तारामुद्रं प्रविशति योजनसहस्रस्थितापि,
किं पुनः स्वल्पमभयानम् । तत्र प्रविष्टः सङ्गितालये साधनकर्ममार
भेत् । खदिरकाष्ठेराग्नं प्रज्वाल्य पूर्वमारिताग्निकुण्डे कुम्भकारकारिते
वा मृद्भाण्डे नागकेसरकिञ्जल्काहुतीनां श्वेतचन्दनम्पूरव्यामिश्राणां
स्वल्पतराणां प्रभूततर्पणमाणां वा पट्टिलक्षाणि जुह्यात् ॥

जुह्वतश्च लङ्कापुर्गिवासिना गन्धसा बहुरूपधारिण हाहाकार
कुर्वन्ता नागपुरिभागयतीयासिनाश्च नागराजान् उत्तिष्ठते विविधरू
पधारिणो धूरतरा सौम्यतराश्च । ते नागराक्षसाश्च एवमाहुः — उ
त्तिष्ठतु भगवानुत्तिष्ठतु भगवानिति । अस्माकं स्वामी भवतु । एव अ
सुरा यक्षा देवा महारगाः सिद्धा सर्वमानुषाः प्रणोभयन्ति ।
नोत्थातव्यं न भेतव्यं च ॥

ततो त्रिधाधरेण मन्त्रं जपता वामहस्ते तर्जया तर्जयितव्या ।
ततो विद्वरन्ति इतश्चामुतश्च प्रपठाय ते नम्यन्ति च । तता होमाव
साने सा नौत साधकं गृहीत्वा क्षणेनारुनिष्पन्नं गच्छन्ति । अप
राण्यपि लोकाभात् गच्छत्यागच्छति च त्रायिसत्त्वचित्त्रिणो भवति
पञ्चाभिज्ञः महद्भिः भवति महानुभावः । आर्यमञ्जुश्रिय चास्य स
तत पश्यति । सर्वनागा सगराक्षसा सर्वदेवाः सत्रासुरा सर्वसत्त्वा
चास्य वश्या भवन्ति । आज्ञाकरा स्थापयित्वा सर्वगुह्योधिगन्ध
प्रत्येकबुद्धार्यश्रावकानामिह मत्प्रसिद्धानां च । ते चास्य भेत्तात्मना
भवन्ति अनुमतार यावत्सर्वसत्त्वानामधृष्यो भवति ॥

अपरमपि कर्मणि कोत्तमसाधनं भवति । विग्वकाष्ठैर्महता नो
यानं कारापये । एरुकाष्ठान् सङ्घातैर्वा महतामस्थानं च कुर्यात् ।
गङ्गामभ्यस्थे द्वीपकं तत्रस्थं नौयानं कुर्यात् । तस्मिन् नौयाने विशा
त्तरशतं पुष्पाणां प्रदीपव्यग्रहस्तानां नौयानमभिरूढानां शुक्लाम्बरव
सनानां क्रतरक्षाणां ज्येष्ठपत्न्यैर्विधिसंस्थापितकस्याग्रतः संस्थाप-

येत् । ततो पत्न्यस्य महता पूजा कृत्वा नागररक्षणानां कुदकुम्भेन
त्र दत्तपूगव्यामिश्राणां गदादिगान्त्र आहूतासहस्राणि पञ्चविंश जुहु-
यात् ॥

तता होमावसाने सा गो क्षणमात्रेण ब्रह्मलोक गच्छति ।
आगच्छति च । यथप्र विचरत । आर्यमञ्जुश्रय साक्षात् पश्यति ।
दृष्टमात्रश्च भूमिप्राप्ता भवति पञ्चाभिज्ञ चिरकालजीवी महाकल्प
स्थायी महाविद्याधरचक्रवर्तिराजा भवति । ते चास्य प्रदीपधरा
सिद्धविद्याधरा भवन्ति । सहायका ते सार्द्धं यथप्र विचरते स्वच्छ
न्तर्भागी भवति । बुद्धानां भगवता पूजाधिरता भवति । अन्ते च
बुद्धत्वं नियतं भवति । अपरमपि कर्मापथिकसाधनोत्तमो भवति ॥

नदीकूले समुद्रकूले वा हिमव तगिरौ तथा ।
पर्वते त्रिन्धिराजेऽस्मि साधयेत् कर्ममुत्तमम् ॥

समो मलये चैव अनुदे गन्धमादन ।
तुक्कटे पर्वतराजेऽस्मि साधयेत् कर्ममुत्तमम् ॥

महासमुद्रे तथा शले वृक्षान्ते पुष्पसम्भवे ।
एते देशेषु सिन्धु ते मन्त्रा वै जिनभाषिता ।
विविक्तल्लेहे शुचौ प्रान्ते ग्राम्यधमत्रिजने ॥

सिन्धुन्ते मन्त्रराजं सर्वे तथैव गिरिगह्वर ।
प्रान्तशय्यासने रम्ये तथैव जिनपापने ॥

दुष्टसत्त्वविनिर्मुक्त सिन्धु ते सर्वमन्त्रराज् ।
धार्मिके नृपे दशे शौचाचाररते जने ॥

मातृपितृभक्ते च द्विजवर्णाविवर्जिते ।
देवता सिद्धिमायाति नस्मि स्थाने तु नान्यथा ॥

भागीरथीतटे रम्ये यमुने चैव मुशोभने ।
सिन्धुधर्मदवक्षे च चन्द्रभागे शुचौ तटे ॥

कावेरी सरस्वती चैव सिता देवमहानन्दी ।
 सिद्धिक्षेत्राण्येतानि उक्ता दशवलात्मनै ॥
 दशवले काथता' क्षेत्रा उत्तरापथपर्वता ।
 कश्मीरे चीनदेशे च नेपाले कात्रिभे तथा ॥
 महाचीने तु वै सिद्धि सिद्धिक्षेत्राण्यशेषत ।
 उत्तरा दिशिमाश्रित्य पर्वता' मरिताश्च ये ॥
 पुण्यदेशाश्च ये प्रोक्ता यत्रगोभ्रमभोजिनः ।
 सत्त्वा दयालवो यत्र सिद्धिस्तपु धनं भवेत् ॥
 श्रीपर्वते महाशैले दक्षिणापथसङ्गिणे ।
 श्रीधान्यरटके चेत्ये जिनधानुधरे भुवि ॥
 सिद्धयन्ते तत्र मन्त्रा ये क्षिप्रं सर्वार्थकर्मसु ।
 वज्रासने महाचेत्ये र्मचक्रे तु शोभने ॥
 शान्ति गत मुनि' श्रेष्ठो तत्रापि सिद्धिं दृश्यते ।
 देवावतारे महाचैत्यं सङ्गम्ये महाप्रतिहारिके ॥
 कपिलाह्वये महानगरे वरे वने लुम्बिनि पुङ्गवे ।
 सिद्धयन्ते मन्त्रराट् तत्र प्रशस्तजिनश्रृणिते ॥
 गृध्रकूटे तथा शैले सदा सीतवने भुवि ।
 कुसुमाह्वये पुरधरे रम्ये तथा राशीपुरी सदा ॥
 मधुरे कन्यकुब्जे तु उज्जयनी च पुरी भुवि ।
 वैशाल्या तथा चैत्ये मिथिलायां च सदा भुवि ॥
 पुरीनगरसु'यास्तु ये ग्रान्ये जनसम्भवा ।
 प्रशस्तपुण्यदेशे तु सिद्धिस्तेषु विधीयते ॥
 एते चान्ये च देशा वै ग्रामजनपदकूर्वटा ।
 पत्तना पुरधरा श्रेष्ठा पुण्या वा सरिताश्रिता ॥
 तत्र भिक्षानुवर्ती च जपहोमरतो भवेत् ।
 लपने चाभ्यवकाशे च गून्यमायतने सदा ॥

पूर्वसेवां तु कुर्वीत मन्त्राणां सर्वकर्मसु ।
 मन्त्रदेशे सदा मन्त्री जपेन्मन्त्रं समं ततः ॥
 जापप्रवृत्तो सन्नायुक्तः त्यागाभ्यामात्मानं मन्त्रिणम् ।
 शीलाचारमुसत्यश्च रावेभूतहिते रतः ॥
 श्राद्धो मन्त्रचयायां पूर्वमेव जपेत्तदा ।
 शुचौ देशे मुखे स्नेहोत्पलैस्तस्करवर्जिते ॥
 सरीसृपादिषु सर्वेषु वर्जितं च विगिन्यते ।
 फलपुष्पसमापेते प्रशस्ते निर्मलादकम् ॥
 सर्वे मन्त्रविन्मन्त्रं नायदेशेषु मीर्यते ।
 देवालये स्मराने वा एकस्थानवर्जिते ॥
 एकलिङ्गे तथा ग्रामे सर्वं मन्त्रं तु मन्त्रवित् ।
 आत्मरक्षां सखाया तु कृत्वा वै स पुरश्चरी ॥
 मन्त्रयुक्तो सदा मन्त्री सेवे मन्त्रमुत्तमम् ।
 महारण्ये महावृक्षे कुसुमाढ्ये फलाढ्ये ॥
 । । + । + । । । पर्वताग्रं तु निम्नम् ।
 उत्कस्थाने शुचौक्षे च महासरित्ते वरे ॥
 सेवेत मन्त्रं मन्त्रज्ञा स्थानेऽप्येह + + + + ।
 प्राग्देशे च लोहित्ये महानद्ये नदीशुभे ॥
 कामरूपे तथा देशे वर्धमाने पुरोत्तमे ।
 यन्नासो निम्नगा श्लिष्टातिषुण्याग्रसरिद्वरा ॥
 तस्मिन् स्थाने सदाजापी भजेत् सुविगाञ्चि ।
 पूर्वसेव तु तस्मादे कुर्यात्सर्वकर्मसु ॥
 गङ्गाद्वारे तथा नित्यं गङ्गासागरसङ्गमे ।
 शुचिर्जपेत् मन्त्रं ते प्रयागं च सप्ततः ॥
 महाश्मशानान्येतानि जापी तत्र सन्ना जपेत् ।
 विमलोदरानि सरित्तानि त्रिभिर्भोजितानि च ॥

अतएव जपी तत्र जपे म त्र समाहित ।
 न पुण्य तत्र ये मिश्रिद् दृश्यते लोकचेष्टितम् ॥
 किं तु मन्त्रापदेशेन मिश्रित्वा यतो ये ।
 अन्यत्र वा ततो गच्छे समये सामग्रहे तत्रत् ॥
 समयप्राप्ता यमत्र मिश्रित्वा न नान्यथा ।
 अन्यत्र वा ततो क्षिप्र गच्छे शक्ता तु मन्त्रवित् ॥
 सुगतभूषितचेत्येषु भूतलेषु सदा वसत् ।
 लाभतीर्थानि सर्वाणि कुक्षिपतितानि च ॥
 अन्धानि तीर्थस्थानानि मन्त्रविद् वर्जये सदा ।
 न यस्तु तत्र म त्रज्ञो कुक्षिगतिमुद्धवाम् ॥
 आक्रान्त जिह्वेर्यस्तु भूतल प्रत्येकखड्गिभि ।
 यात्रिसत्त्वर्महासत्त्वे श्रावकजिनपरात्मजै ॥
 तानि सर्वाणि देशानि सेवेन्म त्रविन्मन्त्रजापी ।
 पूर्वमेव शयनेन तस्मि स्थाने सदाचरे ॥
 विधिभूटेन मन्त्रज्ञा जप-मन्त्र पुनः पुनः ।
 पाप एवैष नाशयति जपहामैश्च देहिनाम् ॥
 तस्मात् सर्वप्रयत्नेन जपे-मन्त्र सुसमाहितमिति ॥

एतानि स्थाना युक्तानि सर्वकर्मषु च उत्तमकर्मपथिकसाधनेषु ।
 एवामलाभेन यत्र वा तत्र वा स्थाने शुचो पूर्वसदा कार्या श्रद्धा
 विमुक्तेन सा यनापयितोत्तमकर्म समाचरेत् ॥

आत्मा तारज्ज्यपृष्ठ पट पश्चान्मुख प्रतिष्ठाप्य आत्मनश्च पूर्वाभि
 मुख प्रतिष्ठाप्य वत्सीकाग्रमृत्तिका वा गङ्गानदीकूलमृत्तिका वा शुष्क
 क्षरीरश्वेतच दनकुङ्कुम वा रत्नपूरान्निभिर्व्यतिमिश्रयित्वा मयुगाकार
 कृत्वा । त पटस्याग्रतः स्थापायत्वा अन्विच्छन्नाग्रैः कुशः शुचिनेशस
 मुद्धरे, चक्रासार कृत्वा पटस्याग्रतः तक्षिणहस्तेन गृहीत्वा तामहस्तेन
 मयुर शुक्लपूर्णमास्या रात्रौ पटस्य महती पूजा कृत्वा कर्पूरधूपं दहत्य
 तावज्जपेद् यावत्प्रभात इति ॥

ततः सूयोदयकालसमयं तं पृथग्य गगुर्गं महामयुरगजा भवति । चक्रश्चात्मीयः । आ मनः प्रविश्यतेऽपी न्दियमान्याभ्यगभरणविभूषित उदितदिनसङ्काशं कामरूपी । सरेन्दुद्वारासत्त्वानां प्रणम्य पटं प्रदक्षिणीकृत्य पटं गृहीत्वा तस्मिन् मयूरामन निषण्णं मुहूर्तं ब्रह्मलोकमतिक्रामति । अनेकविधा ररकागीतयुतशतसहस्रपरिवारितं विद्याधरचक्रवर्ता भवति । पट्टिमन्त्रं तर्जयित्वा जीवति । यथेष्टप्रतिप्रचारो भवति । अप्रतिहतगतिं न्दियमम्पत्तिममवागतो भवति । आर्यमञ्जुश्रियं साक्षात् पश्यति साक्षात् पश्यति । स एवास्य कल्याणमित्रो भवति । अने च पुद्गलं प्राप्नोतीति ॥

एवं दण्डकमण्डलुयज्ञापीतमनजिनागोपनगन्धनागचभिण्डपालपरशुनानाविधाश्च महारणविशेषां मृन्मयां द्विपञ्चतुष्पट्ठां पक्षिवाहनविशेषां सिंहव्याघ्रतर्जानां च वामारमृत्तिसमयां नन्दीमत्तिकमया वा सुगन्धगन्धाभिधुतां आसनवाहनशयननाहनमितातपत्रमकुटाभरणविशेषां सर्वाश्च रत्नविशेषां सर्वाश्च प्रव्रजितोपकरणविशेषां अक्षमूत्रोपागहकाष्टपादुकापादरीरग्यवर्गभूचीजस्त्रप्रभृतयो पुष्पलोहमयानि अन्ये वा यस्मिन् सर्वापकरणभाण्डप्रभृतयो पुष्पलोहमयां राक्षसीमृत्तिसमयां कृत्स्नमृत्तिसमया वा ता सर्वा पञ्चगव्येन प्रथालयित्वा अभ्युत्तायत्वा वा अष्टगतनाभि मन्त्रित कृत्वा सप्ताधनमत्रणमपराक्षरणं मत्रणं वा अयनगणं वा मन्त्रेण हस्तपराजोक्तेन रजयित्वा गुग्गुलीनापयित्वा मत्रेण यत्र तं यथाभिरुचित आत्मनो कृतं रक्ष सहायकां च कृतपरित्राणं सगुप्तं मन्त्रतन्त्रज्ञैः पूर्वनिर्दिष्टेषु स्थानेषु पश्चात् पुनः प्रतिष्ठाप्य आत्मना पूर्ववत् पश्यत्यमहर्ता पूजां कृत्वा ज्येष्ठस्य रक्षेत्रं तत्रैव तत्रा पवति । निर्दिष्टानां महारणोपकरणसर्वविशेषां पूर्वनिर्दिष्टकृत्रिमां शुक्लपूर्णमास्यां रात्रौ अयतरं सहस्रं तेषां रात्रौ तावज्जपेत् यात्रं गुर्यान्त्यकालसमयम् ॥

अत्रा तरे महामाभामाली पटो गन्धयतः । यदि वाहनविशेषसाधकेन गृहीतो भवति तन्माभिरुक्तं यथेष्टं गन्धति । यत्राभरणविशेषां महारणविशेषो वा तं गृहीत्वा पश्या वा विद्याधरचक्रवर्ती

अथैकादशः पटलविसरः ।

अथ खलु भगवा शाक्यमुनि पुत्रपि शुद्धावासभवनमव
लाभ्य मञ्जुश्रिय कुमारभूतमामन्त्रयत स्म । अस्ति मञ्जुश्री ! त्व
दीय म यम पन्विधान मभ्यमरुमापयिष्यामि । समासते तां
भाषिष्ये । त् शृणु । साधु च सुष्ठु च मर्नास कुरु । भाषिष्य ॥

अथ खलु मञ्जुश्री कुमारभूतो भगवन्तमवमाहु — 'तद् वदतु
भगवां लोकानुसम्पकां शास्ता सर्वसन्निहिते रत । यस्येदानीं
काल मयसे । अस्माकमनुकम्पार्थमनागताना च जनतामपेक्ष्य ॥

एवमुक्ते भगवा मञ्जुश्रिया कुमारभूतेन भगवानतन्वोचत् ।
शृणु मञ्जुश्री ! आदौ तावत् शीलव्रतशीलाचारनियमजपहोमभ्या
नविधि यत्र प्रतिष्ठिता सर्वमन्त्रचर्यासाधनकृमाण्यवन्भ्यानि भवन्ति
सफलानि । आशु च सर्वमन्त्रचर्यासाधनकर्मा यव यानि भवन्ति
सफलानि । आशु च सर्वमन्त्रप्रयोगानि सिद्धिं गच्छन्ति । कतम च
तत् । भाषिष्येऽहं शृणु कुमार ! ॥

आदौ तावद् त्रिप्राप्तशीलचर्यासमाप्तान् प्रथमत एव समाद
देत । प्रथमं तावन्मण्डलाचायापन्नेशनमयमनुप्रविशेत् । त्वन्तीय
मन्त्राणां तावत् तावत् मन्त्राणां तावत् मन्त्राणां तावत् मन्त्राणां तावत्
कुशलं व्यक्तं धामकं सत्यवादिनं महात्साहं स्तब्धं हृत्सोहृद् नाति
वृद्धं नातिशालं । नस्पृहं सर्वत्राभसं स्तब्धं त्रिप्राणिं कारुण्यं न
लाभमात्रेण भोगहेतोर्वा अनुनयहेतोर्वा न मृपां यन्ते कं पुनर्वादा
स्वल्पमात्रेण लाभमोहप्रकारं न प्रतिज्ञां समतां सर्वभूतेषु दयावां
दानशालं कुतः परश्चरणं त्वदीयगुणमन्त्रानुजापी पूरेसेवक्रतविद्यं त्व
दीयमण्डलसमनुपूर्वप्रतिष्ठां लारुणं विविक्तं समनुग्राहकं कार्या
वां विचक्षणं श्रेयसप्रवृत्तं अभीरुं अन्तर्भिनममङ्गुभूतं हृत्-
वीर्यं अव्याधितं यनं व्याधिना अकर्मशीली महाञ्जकुलप्रभूत
श्रेति । परिभुर्गौर्युक्तो मण्डलाचाया भवति ॥

साधकश्च तत्समं न्यूनो वा किञ्चिदङ्गैः तादृशं मण्डलाचार्यं
मभ्यर्थ्य प्रार्थयेत् । इच्छाम्याचार्येण महागोधिसत्त्वस्य कुमारभूत

स्वार्थमञ्जुश्रियस्य समयमनुपावपुम् । तन् रत्नाचार्याऽस्माक
मनुकम्पार्थं विनायको दयाया ।

ततस्तत्र मण्डलाचार्येण पूरितात्पन रयिता शिष्या यथा
पूर्वं परीक्ष्य प्रवेशयत् । पूर्ववन्भिषेकं रत्ना, म त रत्नात् । यथावत्
क्रमशो समयं दर्शयेत् । रहस्यां त्रमुद्रामनुकम्पाणि च प्रभृतमालेनैव
सुपरीक्ष्य आशयं ज्ञायां दर्शयत् । सर्वतः समं त्रान्तिषु कृमाणि ना
न्येषामिति विमिरेषा प्रसीक्षिता ॥

ततः शिष्येण मण्डलाचार्यस्य यथाशक्ति आचार्याया येन
तुल्येत, आमात्रा भागाश्च प्रतिपादयेत् ॥

ततस्तेन मण्डलाचार्येण पुत्रसंज्ञा उपस्थापयितव्या । पुत्रस्य
प्रतिपत्तव्यम् । मातुश्च भोगा उपसहर्तव्या इति ॥

ततस्तेन सायनेन अयाम म त्र ग्रन्थी वा ण्णा त गत्वा पूर्व
निर्दिष्टे स्थाने पयाल तरेत्र म त्र आद्यातात्रिसर्जनाप्रनीपग यधुप
बलिनिवेश्य मण्डलाक्तन त्रिभुजा त्रिभुजेण कर्तव्यम् । आहूय अ
र्घ्यभासन रत्ना त्रिस या त्रिभुजागी त्रिभुजपारवर्त्ता जाय कृत्वा
प्रत्यहं तत्र सन् यात्राल नाम रात्र्यन्ता प्रभात यात्रा युगमात्रादि
त्योदयम् । अत्र तरे प्रथमं स यमुच्यते । मर्त्यान्तं च आदित्ये
उभयान्तरे युगमात्रं प्रमाणं योस्ति सान्नात्रत रत्रिमण्डलं म य
संभ्यमुच्यते । अस्तमनमाले च युगमात्रं प्रतीयं संभ्यमुच्यते
इति ॥

शीलव्रतसमायुक्तमाचार्यं तक्षपण्डितम् ।

महाकुलाच्चप्रसूतं च तन्वीयं तु सर्वतः ॥

मन्त्रतः प्राभियुक्तं च सर्वकार्येषु तक्षणी ।

सूक्ष्मो निपुणमन्त्रज्ञः शर्मजातुयुग सन् ॥

महात्माहीन तेजसो लाज यमानुपशिण ।

श्राद्धो मुनिवरधर्माऽस्मि लोकिकानां तु वर्जिताः ॥

कृतजापी विवेकज्ञो पूर्वसेवानुसेवि ।

अज्ञो मञ्जुपापस्य हृष्टप्रत्ययतत्परः ॥

लोकिकानां प्रयागज्ञा मन्त्राणां चन्द्रभाणिताम् ।
 कृतरक्षो दृढस्थायी शोचागमस्त मदा ॥
 बुद्धोपदेशित मार्गमनुवृत्ता च सवत ।
 उद्युक्तो मन्त्रजापऽस्मि प्रशस्ते जनवाणो ॥
 दृष्टकर्मफले नित्य परलोके तथैव च ॥
 भीरु स्यात् सर्पपापानामणुमात्र तथैव च ॥
 शुचिर्दक्षोऽयनलस मेधावी प्रियदर्शन ।
 नश्वरं स्थिता मन्त्रास्तथैव जिनमुनुभि ॥
 लोकिका ये च मन्त्रा वै वज्रान्तकुलयोरपि ।
 तेषां कृतश्रमा नि य ग्रन्थशास्त्राथगमना ॥
 अव्याधितो नशक्तिष्ठो जरायाल्याप्रिवर्जित ।
 सिद्धमन्त्रो तथागमो आशुकारी तु सर्वत ॥
 अदीर्घसूत्री तथा गानी इक्षितज्ञो विशेषत ।
 ब्रह्मचारि महाप्राज्ञो ण्माकीचगसङ्गकृत् ॥
 लब्धाभिषेको शूरश्च तन्त्रेऽस्मिन् मञ्जुभाषिते ।
 कृतजापा तदुद्युक्तो कृतविद्यो तथैव च ॥
 महानुभावा लाकणो गतितन्त्रानुचि तम् ।
 श्रेयसायैव प्रयुक्तश्च दाता भूतहिते रत ॥
 तथा विशिष्टो आचार्या प्रार्थनीयो सदा तु वै ।
 लिखितं तेन मन्त्राणां मण्डलं सिद्धिमर्छति ॥
 अभिषेकं तु तेनैव दत्तं भवति महत् फलम् ।
 सिद्धिकामस्तु शिष्यैर्वा पूज्याऽसौ मुनिवत् सदा ॥
 अलङ्घ्य तस्य वचनं शिष्ये कर्तव्यं यतन ।
 भोगाग्नस्य दाताया यगारिभगम्भरा ॥
 स्वल्पमात्रा प्रभूता वा येन वा तुष्टिं गच्छति ।
 वायजीवितहेत्वर्थं चित्तं तेन यथा पित ॥

तथैव शिष्यो धर्मज्ञा आचार्याय नमः परम् ।
 प्राप्नुयाद् यश सिद्धि आयुराराग्यमव तु ॥
 पुण्ड्रं गतिमान्नाति शिष्यो प्रज्यस्तु त गुरुम् ।
 य तस्मिन् च सिध्यति विप्रिमाणापन्ननात् ॥
 सेवनाद भजनाद् तेषां मानना पजनादपि ।
 तुल्यत सर्ववद्भास्य तथैव जिनपरात्मजा ॥
 सर्व देवास्तु तुल्यन्ते सक्रिया तु गुरो सदा ।
 एतत् स्थित सर्व गुरुणा म नदक्षिणाम् ॥
 समयानुप्रशिक्षिनां पूर्वं प्रथम वा सायकेन तु ।
 जनो या तत्समा वापि उत्कृष्टा या भवद् यदि ॥
 तामयो गुरुनित्य मेवाद्वा अधिमापि या ।
 तेनापि तस्य त त्रेऽस्मि उपदेश सदा तु ये ॥
 कर्तव्यो मन्त्रेभिर्द्रुम यथामत्तानुश्रिते ।
 न मत्सरा भवत् तत्र शिष्येऽस्मि पूर्वनिर्मिते ॥
 मन्त्रानुवातेनी यश्च मुपार्ताष्टान्निनाम् ।
 तमेव कुर्यान्निष्ठयत् आचार्या शिष्यहेतव ॥
 अ यान्यानुवर्तिनी यत्र स्नेहसन्ततिमानिनी ।
 स्निग्धसत्तानानुवरा तु मन्त्र दद्याच्च तत्र ये ॥
 आचार्या शिष्यमेव तु शिष्यो या गुरुर्शने ।
 उत्तुको भवत नित्या साध्वमयागत उभा ॥
 तपा नित्य तु मार्ग ये मन्त्रचर्यानुश्रिते ।
 सफलानुवर्तनो मन्त्रज्ञो उभया पितृपुत्रणो ॥
 धृतिं तुष्टि च लेभे तो तथा शिष्य गुरु सदा ।
 रक्षणीया प्रयत्नेन पुत्रा धर्मवत्सलः सदा ॥
 अव्यवच्छेदमुद्धानां धर्मता भवति तेषु वै ।
 तदभावे ह्यनाथानां दयान्मन्त्रं यथोदितम् ॥

दरिद्रेभ्यश्च सत्त्वेभ्या ऋग्वेभ्या विशेषत ।
 सर्वेभ्योऽपि सत्त्वेभ्या मन्त्रचर्या विशिष्यते ॥
 सर्वकाले व कुर्वीत अधमोत्तममभ्यसे ।
 सदा सर्वस्मिन् धर्मेषु कुर्यानुग्रहहेतुत ॥
 ईप्सितेभ्योऽपि प्रदानव्य गतिगामिनिरेप्तिने ।
 शिष्येणैव तु तस्मै तु मन्त्रं गृह्य यथागमम् ॥
 तेनैवोपदिष्टेन मार्गेणैव नायथा ।
 सिद्धिकामो यतेत् तस्मिन्निनरेषां परायिके ॥
 पितृवत् प्रणम्य शिरसा वैनतो गच्छे यथेष्टत ।
 एका तं ततो गत्वा जपे मन्त्र समासत ॥
 भिक्षुभैक्षाशुद्धी तु मौनी त्रि कालजापिन ।
 पूर्वनिर्दिष्टमेव स्याद् यथामागे प्रवर्तक ॥
 तदानुद्धी सेवी च स्थानमायतनार्हा च ।
 महारण्य पर्वताग्र तु तदीकूले शुचौ तथा ॥
 गोष्ठे महापुरे चापि विहिते जनपजिते ।
 शून्यदेवकुले वृक्षे पङ्कलिङ्गे शिथोच्चये ॥
 महोदकतटे रम्ये पुलिने वापे दीपके ।
 विविधैः पूर्वनिर्दिष्टे दशश्चापि मनारम ॥
 एतैश्चान्यैः प्रदेशेस्तु जप मन्त्र समाहित ।
 सखायैर्लक्षणापेतैः मन्त्रार्थं गीतिताम्रिणैः ॥
 इङ्गिताकारतत्त्वज्ञैः आत्मसमसादृश ।
 शूरैर्विजितसङ्ग्रामे सात्विकैश्च राक्षिण्युभ ॥
 श्राद्धैर्मन्त्रचयाया श्लासजसेम जिनोदते ।
 प्रशस्तैर्लक्षणोपेतैः क्षमिभिस्तु सहायकैः ॥
 सिध्यन्ते सप्तर्माणि त्रय तैस्तत्तम्य ॥
 प्रातरुत्थाय शयनात् स्नात्वा चैव शुभे जले ॥

न प्राणके जले चैव सरिन्महासराद्भवे ।
 सद्घृष्य गात्र मन्त्रज्ञो मृद्वोमयचूर्णितै ॥
 मन्त्रपूत ततो कृत्वा जल चाक्ष सनिर्मलम् ।
 स्नायीत जपी युक्तात्मा नातिकाल विलङ्घये ॥
 ततोत्थाय तटे स्थित्वा हस्तो प्रक्षाल्य मृत्तिकै ।
 सप्त सप्त पुन सप्त वारा येरुविशति ॥
 उपविश्य ततस्तत्र दन्तकाष्ठ समानरेत् ।
 विसर्जयित्वा दत्तधावन ततो रदेत तापिनम् ॥
 वदित्वा लोकनाथ तु पूजा कुर्यान्मनोरमाम् ।
 विविधे स्तोत्रोपहारैस्तु सस्तत्य पुन पुन ॥
 सुगन्धपुष्पैस्तथा शास्तु अर्घ्य दत्त्वा तु जापिन ।
 प्रणम्य शिरसा पुद्गानां तथा तु शिष्यसम्भवां ॥
 तेषां लोकनाथानां अग्रतो यापदेशना ।
 निवेद्य चाशनो तत्र पटस्याग्रत मध्यमे ॥
 कुशविण्डकृत तत्स्थ निपण्णोपसमाहित ।
 जप कुर्यात् प्रयत्नेन अक्षमूत्रेण तेन तु ॥
 यथालब्ध तु मन्त्र वै ना यमन्त्र तदा जपेत् ।
 अतिहीन च वर्जात अतिउत्कृष्ट एव वा ॥
 मध्यमं अभ्यर्क्यपु जपेन्मन्त्रं सदा त्रती ।
 अत्युच्च वर्जयद् यत्नाद् वचन चापि चैतरम् ॥
 मध्यम मध्यकर्मेषु प्रशस्तो जिनपणितः ।
 नात्युच्च नातिहीनं च मध्यम तु सदा जपेत् ॥
 वचनं श्रेयसायुक्तो सर्वबुद्धैस्तु पूर्वकै ।
 न जपे परसामीप्ये परकर्मपथे सदा ॥
 शुभे चात्मविदे देशे जपेन्मन्त्रं तु मध्यमम् ।
 तथा जपे तु प्रयुक्त स्यात् कश्चिन्मन्त्रार्थसुश्रुतः ।
 भूयो जपेत् त मन्त्रं मन्त्रार्था सिद्धिमिच्छत ॥

तस्मा जन्तुविगते म व्रतत्वार्थमुते ।
 विवेके विगतसम्पाते जपोमन्त्र त जापिन ॥
 चतुर्थे रात्रिभागे तु तदर्ध अर्ध एव तु ।
 ताम्बारुणे युगमात्रे च उदते रश्मिगह्वर ॥
 प्रथम स ध्यमेव तु कथित मुनिपुङ्गवै ।
 युगमात्रं चतुर्हस्ता मन्त्रमा पारशीर्तित ॥
 अतो व्याघ्रे दित भाना मन्त्रजाप तदा त्यजेत् ।
 मन्त्रजाप तदा त्यक्त्वा विसर्ज्यार्घ्यं ददौ व्रती ॥
 शेषकाल तदायुक्ता कुशलेऽस्मिन् शासने मुनौ ।
 सद्धर्मवाचनादीनि प्रज्ञापागमितादय ॥
 पुस्तका दशभूमाख्या पूज्या वाच्यास्तु वै सदा ।
 कालमागम्य तस्मा वै प्रणम्य जिनपूङ्गवा ॥
 स्वमन्त्र मन्त्रनाथ च ततो गच्छेन्न जी । म ।
 कालचारी तथा युक्तो कालभागी जितेन्द्रिय ॥
 धार्मिको सायकोयुक्तो प्रसन्ने वृद्धशासने ।
 प्रविशेद् ग्रामा तर माती शान्ताचाररता सदा ॥
 गृहे तु धार्मिके सन्ने प्रविशेद् भिक्षा गपी सदा ।
 निष्पाणोदकससिद्धे राक भूचसम्पते ॥
 सम्यग् दृष्टिसपत्नीके प्रसन्ने वृद्धशासने ।
 तथाविधे कुले नित्य भिक्षार्था भक्षणान्तेत् ॥
 यथा योध सुसन्नद्धा प्रविशेद् रणसङ्घटम् ।
 अरीन् मर्दयते नित्य रिपुभिर्न च ह यत ॥
 एव मन्त्री सदा ग्राम प्रावशद् भक्षानुगाविन ।
 रञ्जनीय तथा दृष्टा रूप श्रुद्धास्तु वै शुभाम् ॥
 रागप्रशमनात्पाय भावयेन्नुभा शुभा ।
 दृष्टा कलेवर स्त्रीषु गौरा रात्राभ्यापताम् ॥

भावयन्शुनिदुर्गन्धा पृथिमृत्रान्किङ्किणाम् ।
 किमिभि र्मिश्र इमशानस्थ अनित्य दु ख क्लेशम् ॥
 बालिशो यत्र मृता न भ्रमणि गतिपञ्चके ।
 ग्रथिता कममूत्रैस्तु गिरकालाभिर्शोभन ॥
 अज्ञानाव्रतमृतास्तु जात्यन्ता दुःखहेतुताः ।
 विपरीतधियो यत्र सक्ता सीदति जन्तव ॥
 विविधं कर्मनेपथ्ये अनेकाकारश्रिता ।
 दीर्घदालाभिरूढास्तु गमनागमनषु चेक्षिताः ॥
 नृत्यतापैर युक्तस्तु परणाशारेणिता ।
 सीदति चिरमध्वानं यत्र सत्त्वा शुचे रता ॥
 अरघदघटाकार भरणैरजलोत्तरा ।
 न क्षयं ज म तर्पा न दुःखवारिणमपुताम् ॥
 दुःखमूल तथा लुप्तो स्त्रिया उद्देशु केवल ।
 श्रावर्षैर्वाधिरात्रैस्तु प्रत्येकमुनिभिस्तथा ॥
 एतन्महार्णव दुःशोप अक्षाभ्य भयसागरम् ।
 यत्र सत्त्वानि मज्जन् स्त्रीषु भेतराज्जता ॥
 नरक तिर्यङ्गाश्च यतःकरा न सायुरम् ।
 मानुष्य लोका वे त्थि य त्थि चैव गति सदा ॥
 पर्यन्तं त सम ताद्रे अशक्ता स्त्रीषु वञ्चिता ।
 निमज्जन्ते महापदात् ससारार्णवचारकात् ॥
 स्त्रीषु सक्ता नरा मृता कुण्ठेणैव कोष्ठका ।
 यत्र सत्त्वा रता नित्य तीर्त्वा दुःखां सहन्ति वे
 निर्नष्टशुभ्रधर्माणां प्रतिष्ठा भुङ्क्षुःशराणे ।
 निवारयति सत्राणि द स्वा नैव भरणवे ॥
 मन्त्रजापरतोऽयक्ता महेशाक्षा मनस्विन ।
 तेजस्विनो जितमित्रा तर्पा दुःखो न विद्यते ॥

एकादश पत्रमिमर ।

सयता ब्रह्मसत्यज्ञा गुरुदेवतपूजना ।
 मातापठभक्ताना स्त्रीषु दुःखेन त्रयते ॥
 अनित्यं दुःखता गन्धं परमार्थासुमेतिनाम् ।
 गण्डशल्यं तथाभूतं जापिनां स्त्रीचलेनम् ॥
 रागी बालिशश्च दुर्बुद्धिः ससारादपलायितः ।
 स्त्रीप्रसक्तो भवन्नित्यं तस्य सिद्धिर्न विद्यते ॥
 न तस्य गतिरुत्क्रष्टा न चापि गतिमयमा ।
 कन्यसा नापि सिद्धिश्च दुःशीलस्येह जापिने ॥
 दुःशीलस्य मुनीन् द्रेण मन्त्रमिद्धिर्न चादिता ।
 न चापि मार्गं दिदश वै निर्वाणपुरगामिनम् ॥
 कुतः सिध्यन्ति मन्त्रा वै बालिशस्येह कुन्तिष्ठे ।
 न चापि सुगतिस्तस्य दुःशीलस्येह जतुन ॥
 न चापि नाकपृष्ठं वै न च सौख्यपरायणः ।
 कः पुनः सिद्धिमिव स्या मन्त्राणां जिनभाषिताम् ॥
 छिन्नो वा तालवृक्षस्तु मस्तके तु यदा पुनः ।
 अभव्ये हारतन्त्राय भङ्गुराय पुनः काया ॥
 एव मन्त्रसिद्धिस्तु मन्त्रस्येह प्रकीर्तिता ।
 दुःशीलो पापकर्मस्तु स्त्रीषु सङ्गी पुनः सदा ।
 अकल्याणमन्त्रसम्पर्कं कुतः सिध्यति मन्त्ररादः ॥
 तस्मादातो सदा जापी स्त्रीदापमन्त्रिचारकः ।
 सङ्गतेषु वर्जितः सिद्धिस्तेषु विनाशः ॥
 नान्येषां कथिता सिद्धिः बालिशा स्त्रीषु मूर्छिताम् ।
 अव्यग्ररतो धर्मा शापेदभयमङ्गकृतः ॥
 दुःशीला दृष्टश्च राहूदो प्रियदशनः ।
 धर्माधर्मविचारज्ञा सिद्धिस्तेषां न दुर्लभा ॥
 एतं प्रवृत्तो मन्त्रो ग्रामभिसाध्यमात्रिणे ।
 यथाभिरुचितं गत्वा तस्याः पूर्वाकल्पतमः ॥

॥ शुभ्रामूलकल्पे

तदेव हस्तायुत्तानौ अङ्गुलीभि ममन्ततः ।
 मङ्गुलिनिर्मिताकारौ अङ्गुष्ठाङ्गुलिमत्कौ ॥
 द्वितीये पर्वता न्यस्तौ अङ्गुष्ठौ तर्जनि चोभयौ ।
 स ण्णा मुद्रवरा ख्याता सम्पुद्गेखिदशालया ॥
 ए । मुग्ग महामुद्रा अष्टा ते ते समरुमिकौ ।
 तु यग्गभा महावीर्या सपुद्गैः सम्प्रकाशिता ॥
 पट्टिविम्बरकोट्यस्तु अशीति सहस्रवै ।
 अतीतैर्मुनिपरासङ्गैर्मुद्रा ह्येते प्रकाशिता ॥
 शतमष्टाधिकं प्रोक्त मुद्राणां विधिसम्भवम् ।
 एतैः सर्वैस्तु मन्त्राणि मन्त्ररुमाश्च साधयेत् ॥
 सर्वमन्त्रां तथा कर्मा सर्वान्येव प्रसाधयेत् ।
 एतन्मुद्रामतः प्रोक्त सर्ववृद्धै महर्द्विके ॥
 विधिना याजिता ह्यने क्षिप्रमत्यप्रसायिका ।
 इत्युक्त्वा मर्निना मुख्यः शाक्यसिंहो नरोत्तमः ॥
 मङ्गुष्ठोप तदा त्रे गोधिमन्त्र महर्द्विकः ।
 एष मङ्गुष्ठश्रियाकल्पे मुद्रासम्भसम्भर ॥
 त्वयैव सम्प्रदत्तोऽयं रक्षार्थं शासने भुवि ।
 युगान्ते वर्त्तमाने वे मयैव परिनिर्वृते ॥
 रक्षार्थं शासने मया सर्वद रयित मया ।
 मुद्राणां लक्षणा लक्ष मन्त्राणां च सविस्तरम् ॥
 रक्षस्थ सर्वलाकानां गुण चापि उदीरितम् ।
 एत क व्याधिषे मने गुणविस्तारविस्तृतम् ॥
 अनेकधा च मन्त्राणां गुणवर्णसमोदयम् ।
 बहुधा म त्रयुक्ति र त त्रयुक्ति उदाहृता ॥
 मभावगुणसिद्धान्त व्यापि तां हेतुसम्भवम् ।
 फलोदयशुभा लुक्तः सन्धानां गतिपीनयः ॥
 कुमार ! त्वदीयमन्त्राणां सिद्धिहेतुनियोजिता ।
 एषमुक्तस्तु मङ्गुष्ठौ कुमारो नगनायकः ॥

एकादश पटलविसर ।

मूर्ध्नि नाभिदेशे च सस्पृशेत् शुभवारिणा ।
वारां पञ्चसप्त वा कुर्यात् सर्वं यथाविधिम् ॥
शौचाचारसम्पन्नो शुचिर्भूत्वा तु जापिन ।
भिक्षाभाजनमादाय गच्छेत् सलिलालयम् ॥
पत्र प्रतिष्ठिता वारि निम्नगा चोद्भवे तथा ।
नदीप्रस्रवणादिभ्यो भिक्षां प्रक्षालयेत् सदा ॥
ततोत्थाय पुनर्गच्छे विहारमावसथ तु वै ।
पूर्वसन्निश्चितो यत्र वशे तत्र तु त व्रजेत् ॥
गत्वा त तु वै देशं न्यसेत् पात्रं तं जपी ।
उपस्पृश्य तत् क्षिप्रं शृण्व पात्रं तथा पुन ॥
पात्रे मृन्मये पर्णे राजते हेम्न एव वा ।
ताम्रे बल्कले वापि दद्यात् शास्तुर्निवेदनम् ॥
निवेद्य शास्तुनो दद्यात् स्वमं न मन्त्रराद् पुन' ।
एकं तिथिमागम्य तु खितेभ्योऽपि शक्तित' ॥
नातिप्रभूत दातव्यं निवेद्य चैव सर्वत ।
नात्मानुपाया मन्त्रज्ञो कुर्याद् युक्ता तु सर्वत ॥
कुक्षिमात्रप्रमाणं तु स्थाप्यमानं ददौ सदा ।
न बुभुक्षापिपासार्त्ता शक्तो मन्त्रार्थसाधने ॥
नात्याशी मलप्रभोजी वा शक्तो मन्त्रानुवर्तने ।
अत एव जिनेन्द्रेण कथितं सर्वदेहिनाम् ॥
आहारस्थितिसत्त्वानां येन जीवन्ति मानुषा' ।
देवाप्सुरगन्धर्वनागयक्षाश्च किन्नरा ॥
राक्षसा' भ्रेतपिशाचाश्च भूतोस्तारकसग्रहा' ।
नासौ सविद्यते कश्चिद् भाजने योऽवहितपेक्षिण ॥
औदारिकमाकारकवडीकाहारश्च कीर्तिता ।
सूक्ष्माहारिकसत्त्वा वै इत्युवाच तथागत. ॥
ध्यानाहारिणो दिव्याः रूपावचरचेष्टिता ।
आरूप्याश्च देवा वै समाधिफलभोजिन. ॥

अ नराभवसत्त्वाश्च गन्नाहारः प्रकीर्तिता ।
 कामरागी तथा सत्त्वा विनात्राहारभाजना ॥
 रामिस्तु नरग यासं यत्रियाहारभाजना ।
 अत एव । तत्र द्रव्यं यत्रियं यमहदुभि ॥
 आहारस्थितं सत्त्वात्ता सत्त्वां च प्रकीर्तिता ।
 जापना नित्ययुक्तस्तु मात्रा एव भुजक्रिया ॥
 शक्तो हि सावतु मन्त्रा भाजनेऽस्मि प्रतिष्ठत ।
 आचारपरिशुद्धस्तु कुशलो ब्रह्मचारिण ॥
 मात्रज्ञता च भक्तस्मि सिद्धिस्तस्य न दुर्लभा ।
 यथेवाक्षपभ्यज्य शाकटी शम्भुरय तु ॥
 चिरमालाभिस्थित्यत्थं भारद्वाहनहतम् ।
 तथैन मन्त्री मन्त्रज्ञा आहार स्थितय दत्ता ॥
 कलेवरस्य याप्ययाव्य ई पोषयेत सदा जपी ।
 मन्त्राणां सा यनार्थाय त्राधसम्भारकारणा ॥
 जपे मन्त्र तथा मत्स्य लाकानुग्रहकारणात् ।
 अत एव मुनिः श्रष्टा इ युवात्र मन्त्रा गुत ॥
 काश्यपा नाम तामन पुरा तस्मि मदा भुवि ।
 श्रेयसार्थं हि भूताना इदं मन्त्रं प्रभाषत ॥
 दुःखिनां सर्वलाकाणां दीना दारिद्र्यखेदिनाम् ।
 आयासोपरतां त्रिषां तेषामर्थाय भाषितम् ॥
 श्रेयसायेव भूतानां समेताना तथा पुन ।
 आहारार्थं तु भूताना इदं मन्त्रं वदेत् ॥
 शृण्वन्तु श्रावका सर्वे त्राप्तिसन्निश्रिताश्च ये ।
 महोद वचन मन्त्रं गृह्यन्त्या व्याधिनाशनम् ॥
 क्षुद्रव्याधिपीडिता य तु ये तु मन्त्रा पिपासिताः ।
 सर्वेदुःखापशा ल्यर्थं शृण्वन्ध्व भूमिकाक्षिणः ॥
 इत्येवमुक्त्वा मुनिप्रणये काश्यपोऽगो महानुतिः ।
 श्रावका तुष्टमनसो प्रार्थयामास त विभुम् ॥

षदस्व मन्त्र धमज्ञा धर्मराजा महासुनि ।
 सत्त्वानुकम्पक अग्रा रामयो प्रत्युपस्थित ॥
 इत्युक्त्वा मुनिभि अग्रा मन्त्र भाषत विस्तरम् ।
 कलचिह्नरुताघोषा दु दुभीमेघनिस्वन ॥
 ब्रह्मस्वरो महावीर्या ब्रह्मणा गगणी जिन ।
 शृण्वन्तु भूतसङ्घा वै ये केचिदिहागता ॥
 अपदा बहुपदा चापि द्विपदा चापि चतुष्पदा ।
 सक्षेपतो सर्वसत्त्वार्थ मन्त्र भाषे सुखादयम् ॥
 अतीतानागता सत्त्वा वर्तमाना इहागता ।
 सक्षेपतो नु वक्ष्यामि शृण्वध्व भूतकाक्षिणम् ॥ इति ।

नम सर्वबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् ॥ तथा — “ॐ
 गगने गगनगङ्गे आनय सर्व लहु लहु समयमनुस्मर आकर्षाणि
 मा विलम्ब यथेप्सित मे सम्पादय स्वाहा ।” इत्येवमुक्त्वा भगव
 काश्यप तूष्णी अभूत् ॥

अत्रान्तरे भगवता काश्यपेन सम्यक् सम्बुद्धेन विद्यामन्त्रप
 दानि सविस्तराणि सर्व त गगन महार्हभोजनपरिपूर्णमेघ सहस्रयते
 स्म । सर्व त त्रिसाहस्र महासाहस्रलाङ्घ्र्यातु भाजनमेघसञ्छन्नगग-
 नतल सन्दृश्यते स्म । यथाशयसत्त्वभाजनमभिकाक्षिण यथाभिरु
 चितमाहार तत्तस्मे प्रार्तते स्म । यथाभिरुचितैश्चाहारै भोजनकृत्य
 क्षुद्दुःखप्रशमनार्थ पिपासितस्य पात्र पानीय चाष्टाङ्गोपेत वारिधार
 तत्रैव मनीषितं निपतति स्म ॥

सर्वसत्त्वाश्च तस्मिं समये तस्मिं क्षणे सर्वक्षुद्रयाधिप्रशमन
 सर्वतृपापनयन च कृतामभूत् । सा च सर्वावती पर्पत् आश्चर्यप्राप्तो
 औद्विग्यप्राप्तो भगवता भाषितमभिन य अनुमोद्य भगवत पादो शि-
 रसा वन्दित्वा तत्रैवान्तर्हिता । भगवा काश्यपश्च तथागतविहारै
 विहारियुरिति मया च भगवता शान्त्यमुनिनाप्येतर्हि भाषिता चा
 भ्यनुमोदिता च ॥

अस्मि कल्पराजोत्तमे सर्वसत्त्वानामर्थाय क्षुत्पिपासापनय
नार्थं गर्भेण तत्रापिनां त्रिशेषतः पूर्वं तावज्जापिना इमं मन्त्रं साध-
यितव्यम् । यदि नोत्सहेद् भिक्षामटितुं, पर्वताग्रमभिरुह्य पट्टलक्ष्णाणि
जपेत् त्रिशुलभोजी क्षीराहारा वा । ततः तत्रैव पर्वताग्रे आर्यमञ्जुश्री-
यस्य मध्यमं पटं प्रतिष्ठाप्य पूर्ववन्महतीं पूजां कृत्वा उदारतरं च
बलिं निवेद्यम् । अनेनैव काश्यपसम्यग्रुसम्पुद्गेभाषितेन मन्त्रेण ख-
दिरसमिद्धिरग्निं प्रज्वालय ओदुम्बरसमिधानां त्रिधिमधुघृताक्तानां
सार्द्राणां वितस्तिमात्राणां श्रीफलसमिधानां वा अष्टसहस्र जुहुयात् ॥

ततोऽधरात्रकालसमये महाकृष्णमेघघातमण्डली आगच्छति ।
तत्र भेतव्यम् । नाप्यान्थाय प्रक्रमितव्यम् । आर्यमञ्जुश्रियाष्टाक्षरहृद-
येन आत्मरक्षां मार्गा मण्डलं तत्र सहायानां च पूर्ववत् । ततो सा कृ-
ष्णवातमण्डली अतर्धायते । स्त्रियश्च सर्गालङ्कारभूषिता प्रभामालिनी
दिशाश्चात्रभास्यमाना साधकस्याग्रतां कुर्वते । उत्तिष्ठ भो महासत्त्व-
सिद्धास्मीति । गतं साधकेन गन्धोदकेन जातीकुमुदसमिश्रेण अर्घ्यं
देयं । ततः सा तत्रैवातर्धायते । तदह एव आत्मपञ्चविंशतिमस्य
सहायैर्वा गन्धाभिरुचिते कामिकं भोजनं प्रयच्छति । यथेष्टानि चोप-
करणानि सन्तुधाति । ततः साधकेन त्रिसंयार्थं दत्त्वा पटं त्रिंशद-
क्षिणीकृत्य पटमादाय सर्वगुदबोधिसत्त्वान् प्रणम्य यथेष्टं स्थानं
साधनापयिकं पूर्वनिर्दिष्टं महारण्यं पर्वताग्रं वा निर्मानुषं वा स्थानं
गन्तव्यम् ॥

तत्रात्मनः सहायैरा उदयं कृत्वा प्रतिरस्तव्यम् । प्रतिवसतां
च तासु स्थाने आकाशगमनादिकर्माणि कुर्यात् । ततः साधकः
पूर्ववत् कुशत्रिण्कोपत्रिष्टेन मध्यमं पटं प्रतिष्ठाप्य प्रतिष्ठाप्य पूर्ववत्
खदिरकाष्ठरश्मिं प्रज्वालय त्रिसन्ध्यं श्वेतपुष्पाणां त्रिधिमधुघृताक्तानां
अष्टसहस्र जुहुयात् दिवसान्येकविंशति ॥

ततोऽधरात्रकालसमये होमान्ते आर्यमञ्जुश्रिय साक्षात् प-
श्यति । ईक्षितं वरं ददाति । आकाशगमनं तर्जनीबोधिसत्त्वभूमि

प्रत्येकबुद्धत्व श्रावकत्व पञ्चाभिज्ञत्व वा दीर्घायुफलं वा महाराज्य
महाभोगतायैर्वा नृपमियत् वा । आर्यमञ्जुश्रिया साधमन्त्रावचरता
सक्षेपतो वा यन्मनीषितं तन् सर्वं ददाति । यः सा यावत् तमनुप्रय
च्छति । सिद्धयद्रयाणि सा सर्वाणि कृता । आत्मानं प्राप्नुयात्
च करोति । सक्षेपतो यथा यथा उच्यते तन् सर्वं करोति । प्राक्तनं वा
कर्मापराधं वा सशोधयतीत्याह भगवांश्चाख्यमुनि ॥

अपरमपि कर्मापयिकमध्यमसाधनं भवति । आत्मा तावत्
तथा विशिष्टे स्थाने शुचौ देशे नद्या, पुलिनकूले वा पूर्ववत् सर्वं कृत्वा
पञ्चान्मुखं पटं प्रतिष्ठाप्य आत्मनश्च पूर्वाभिमुखो भूत्वा कुशविण्ण
कोपविष्टः पेयालं विस्तरेण कर्तव्यम् । त्रिसन्ध्यं पदं लक्ष्माणि जपेत् ।
जपपरिसमाप्ते च कर्णिकारपुष्पाणां शुक्रचन्दनमिश्राणां कुङ्कुममि
श्राणां वा शतसहस्राणि जुहुयात् । पूर्ववत् तत्रेवाग्निं प्रज्वाल्य होम
पर्यवसाने च पटप्रकल्पने मन्त्रित्वं पत्ररश्म्यवभासे निश्चितं च रश्मो
राज्यं पटसमन्तज्वालमालाकुले चतुर्भारान्नरायित्वराज्यत्वं वा
निश्चरणे पटे त्रयं त्रिदशेश्वरत्वं शक्रत्वं पद्ममेदेवनानयगणं गोभि
सत्त्वत्रिभूमेश्वरत्वं पटप्राज्ञमग्निं स्पशने पञ्चाभिज्ञासप्तभूमिपानुप्रापणं
दशबलनियतमनुपूर्वप्रापणमिति ॥

अथ साधकेन भगवत्काश्यपभाषितं न मन्त्रे साधिते भुविप्रा
साप्रतिपातार्थमनुभाषेते तेरे विधिना तेनेपोपररणेन मन्त्रार्थार्थं
साधनापयिके धर्मं समुपेयम् । ना यथा आहुरिति ॥

एवमनुपूर्वमन्त्रचर्यामनुव्रत्तिं समन्तानुप्रया निष्ठां गच्छति ।
द्रव्योपकरणोपध्याये शेषाणि मणिरत्नाणि यत्राप्रोक्तानि सति ॥

मन्त्रज्ञा मन्त्रजापी च । वा रश्मिं वा आभासं ।

तस्मिन् देशे तदा मन्त्रो भुविजन्मदादिसु ॥

भुक्त्वा तु तुष्टमनसो पारपुष्टो द्रव्यं गच्छ ।

गृह्य तं पात्रशेषं तु सविद्धं गच्छे शुभात् ॥

एकांते स्थापयित्वा तु त्रिभुजा २-१-१ ।

तिर्येभ्यो तु दत्त्वा वै पात्रं प्रक्षाल्य यत्र ॥

मृमय तु पुन पाक तत कुर्वत यन्नत ।
 शेषपात्र तु कुर्वीत निस्नेह निराभिषम् ॥
 ग धं चैव सन्त्याज्य शेषपात्र मुनिर्वर ।
 यस्मिन् पात्रे अटे भिक्षा न जग्धे तत्र भोजनम् ॥
 न भक्षे तत्र भक्षाणि फलद्रव्याणि तु सदा ।
 न भुञ्जेत् पत्रपात्रेण न चापि कुवलयोद्भवैः ॥
 सौगन्धिकेषु वर्जित न भुञ्जे तत्र मन्त्रिणः ।
 कौमुदा ये च पत्रा वै प्लक्षोदुम्बरसम्भवा ॥
 न चापि वटपत्रैस्तु कर्णशाकोगोलिणाम् ।
 न चापि आम्रपत्रेषु तथा पालाशमुद्भवैः ॥
 शालपत्रैः शिरीषैश्च बोधिवृक्षसमुद्भवैः ।
 यत्रासां भगवां बुद्धं शान्त्यासिंहा निपण्णवा ॥
 त वृक्ष वर्जयेद् यन्नात् तत्काष्ठं चापि न खनेत् ।
 नागकेसरवृक्षेषु न कुर्यात्पत्रशातनम् ॥
 नापि भुञ्जे कदा कस्मि सर्वे ते वर्जिता बुधैः ।
 नापि लङ्घेत् कदा मोहा मुनीनां पर्णशालिनाम् ॥
 समयाद् भ्रश्यते मन्त्री तेषां पर्णेषु भोजने ।
 अन्यपणर्न भुञ्जीत भोजनं तत्र मन्त्रिणः ॥
 मृन्मये ताम्रनिर्दिष्टै तथा रूप्यै सातमुद्भवैः ।
 स्फटिकैः शैलमयेर्नित्यं तथा भोजनमाददे ॥
 न भुञ्जे पर्णपृष्ठैस्तु तथा हस्ततले तथा ।
 निवेद्यसम्भवा ये पर्णा मारारेर्दशबलात्मजां ॥
 मत्प्रेक्षकखड्गिणां ये च तथा श्रावकपुङ्गवाम् ।
 वर्जये त जपी पर्ण पद्भ्यां चैव न लङ्घयेत् ॥
 विविधां भक्षूपमां तु तथा पानं च भोजनम् ।
 न मन्त्री आददे यस्मात् सर्वं चैव निवेदितम् ॥

जिनानां जिनचाराणां च तथा श्रावकपुङ्गलाम् ।
 रत्नत्रयेऽपि दत्त वै त जापी वर्जयेत् सदा ॥
 मन्त्रास्तस्य न सिद्ध्यन्ते स्वल्पमात्राणि देहिनाम् ।
 क' पुन श्रेयसा दिव्यं सर्वमङ्गलसम्पत्ताम् ॥
 गैष्टिक शान्तिक चैव सर्वाशापरिपूरिणम् ।
 २ सिद्ध्यन्ति तदा तस्य निवेद्य बलिभोजिन ॥
 शुचिनो दक्षशीलस्य घृणिना भार्मिणस्तथा ।
 सिद्ध्यन्ति मन्त्राः सर्वत्र शौचाचाररतस्य वै ॥
 अन्न सर्वेषु दत्वाद्य न भुङ्क्ते तत्र जापिन' ।
 अन्यमन्नं न भुङ्क्तीत भुङ्क्तीतान्येभ्यो प्रतिपादितम् ॥
 भोजनं स्वल्पमात्रं तु स्यदत्तं चापि आददे ।
 य एव प्रवृत्तो मन्त्रज्ञो तस्य सिद्धिं करे स्थिता ॥
 अनेन विधिना त जापी भोजन आददेद् व्रती ।
 मुनिभि सम्प्रशस्त तु सर्वमन्त्रेषु साधने ॥
 विधिदृष्टां समासेन सर्वभोजनकर्मसु ।
 अतः परं प्रवक्ष्यामि मन्त्र सर्वशोधने ॥
 उपस्पृश्य ततो जापी इदं मन्त्रं पठेत् सदा ।
 सप्तवारां ततो मन्त्री जपित्वा कायशोधनम् ॥
 भृशु तस्यार्थविस्तार भूतसङ्घानुदेवता ।
 सर्वकार्यं परामृश्य इदं मन्त्रं वदेन्मुनी ॥
 नमः सर्वबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् । तद्यथा —

“ॐ सर्वकिल्बिषनाशन ! नाशय नाशय सर्वदुष्टप्रयुक्तां समय
 मनुस्मर हूं ज स्वाहा ॥” अनेन मन्त्रेण भिक्षोदनं य वा अन्य
 परिभुङ्क्ते स मन्त्राभिमन्त्रितं कृत्वा परिभोक्तव्य' । भुक्त्वा चो
 पस्पृश्य पूर्ववत् मूर्ध्निप्रति सर्वं कायं परामृज्य ततो विश्रान्तव्यम् ।
 विश्राम्य च मुहूर्तं अर्धार्धेहयाम वा तत' पटमभिवन्द्य सर्वबुद्धानां
 सद्धर्मपुस्तकां वाचयेत् । आर्यप्रज्ञापारमित आर्यचन्द्रप्रदीपसमाधिं
 आर्यदशभूमक. आर्यसुवर्णप्रभासोत्तमः आर्यमहामायूरी आर्यरत्न

केतुधारिणीम् । एषामयतमायतम वाचयेद् यगमात्रसूत्रप्रमाणता
लम् । ततो परिनाम्य यथापरिशक्तितश्च वाचयित्वा पुस्तकामुत्सार्य
शुचिवस्त्रप्रच्छन्ना वा कृत्वा सद्धर्मं प्रणम्य ततो स्नानायमवतरे
नदीकूल महाह्रद् वा गत्वा निष्पाणकां मृत्तिकां गृह्य मसमन्त्रा
भिमन्त्रितां कृत्वा अनेन मन्त्रेण जल क्षिपेत् । कृतमेन ॥

नमः समं तबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् । तद्यथा — “ॐ स
र्वदुष्टां स्तम्भय हूँ इदीवरधारिणे कुमारक्रीडरूपधारिणे बन्ध बन्ध
समयमनुस्मर स्फद् स्फद् स्वाहा ।” अनेन तु रक्षा कृत्वा दिशाबन्ध
च सहायानां च मण्डलबन्ध तुण्डबन्ध सर्वदुष्टप्रदुष्टानां सर्वार्कपण च
शुक्रबन्धं सप्तजप्तेन सूत्रेण कटिप्रदेशावबद्धेन सर्वतश्च पर्यटेत् । जपकाले
च सर्वस्मिं सर्वकालस्नानकाले च दुष्टविघ्नविनाशनमुपशमनार्थमस्य
मन्त्रस्य लक्षमेक जपेत् । तत सर्वकर्मणि करोति । षड्चशिखमहा
मृदोपेतं यसेत् सर्वकर्मणु । सर्वा करोति नान्यथा भवतीति ॥

तत साधकन मृद्नामयचूर्णादीं गृह्य स्नायीत यथासुखम् ।
निष्पाणकेनोदकेन स्नातव्यम् । सर्वत्र च सर्वकर्मसु निष्पाणकेनैव कु
र्यात् । ततो स्नात्वा मृद्नोपयानुलेपनैरन्यैर्वा सुगन्धगन्धिभिश्चोपकर
णविशेषैः नापि सलिले खेदमूत्रपुरीषादीनुत्सृजेत् । सलिलपीक
धारां वा नोत्सृजे । नापि कीडेत् करुणायमान सर्वसत्त्वानामात्म
नश्च प्रत्यवेक्ष्य अनात्मशून्यदुःखोपरुद्धवेदनाभिनुच रूर्णमिव मातृ
विप्रयोगदुःखितसत्त्वा । एव साधनरहितो मन्त्रज्ञो हि तथाविध शत
उपतनविकिरणविभवसनादिभि दुःखापधानैरुपरुद्धयमान ससारार्ण
गहनस्थमात्मान पश्येत् । अलयनमन्त्राणमशरण अदीनमनसमात्मा
नमवेक्ष्य । ध्यायीत कण्ठमात्रमुदकस्थो नाभिमात्रमुदकस्थितो वा
त्रैव तु जलमध्ये चित्तैकाग्रतामुपस्थाप्य ॥

प्रथमं तान् महापद्मविटप महापद्मपुष्पोपेतं महापद्मपत्रोपशोभित
रुदर्शनरत्नमयं वेदूर्यकृतगण्डं मरकतपत्र पद्मकेसर, स्फटिकसह-
यत्र अतिविकसितं तदा न जातस्फटिकपद्मरागपुष्पोपशोभित

तत्रस्थ रिहासन रत्नमयमने करत्नोपशोभित दुग्धपुष्पप्रतिच्छर्भं तत्रस्थ
बुद्ध भगवत् ध्यायीत धर्म देशयमाग कनरावदात समन्तज्वालमा
ल्लिन ध्याय प्रभामण्डलमण्डित महाप्रमाण व्याम्निरिव उल्लिखमान
पर्यङ्गोपानपण्णम् । दाक्षिणतश्च आर्यमञ्जुश्री सनालङ्कारवरोपेत प
द्यामनस्थ चामरग्राही भगवत् स्थितको नो निपण्ण 'रक्तगोराङ्ग' पि
पृक्कुम्भवणो वा वामतश्च आर्यावलोकितेश्वरः शरत्काण्डगौर चम
रव्यग्रहस्त । एवमष्टो बोधिसत्त्वा आर्यमैत्रेय सम तभद्र क्षितिगर्भ
गगनगञ्ज सर्वनीवरणविष्कम्भी भपायजह आर्यवज्रपाणि सुधन-
श्रेत्येते दश बोधिसत्त्वा' दाक्षिणता प्रत्येकबुद्धा अष्टौ भ्यायीत ।
च'दन गन्धमादन केतु सुकेतु सितकेतु ऋद्रुपारिष्ठनेमिश्रेति । अष्टौ
महाश्रावका तत्रैव स्थाने । तत्रथा — आर्यमहामाद्गल्यायन शारिपुत्र
गवाम्पति पिण्डोल भरद्वाज पिलिन्दवत्स आर्यराहुल महाकाश्यप
आयोनन्त्रेति । इत्येषा महाश्रावकाणा समीपे अनन्ना भिक्षुमङ्ग
ध्यायीत । प्रत्येकबुद्धानां समीपे अन ता प्रत्येकबुद्धा भ्यायीत ।
महाबोधिसत्त्वानां चाष्टासु स्थानेषु अन त बोधिसत्त्वसङ्घ भ्यायीत ॥

एव अस्तं नभस्तल महापर्यन्मण्डलोपेत भ्यायीत । आत्मनश्च
नाभिमात्रोदकस्थो नात्रात्रिधै पुष्पे दिव्यमानुष्यके मा दारवमहा-
मा'दारव पद्ममहापद्मधातु कारिकइन्नीवरकुसुमेष्व नानात्रिधै महा
प्रमाणै' महाकूटस्थै पुष्पपुटै भगवत् पूजा कुर्या । सर्वश्रावकप्रत्येक
बुद्धबोधिसत्त्वानां चूर्णच्छत्रध्वजपताकै न्दिव्यमानुष्यके प्रभूतै प्रदी-
पकोटीनयुतगतसहस्रैश्च पूजां कुर्यान्मनोरमाम् ॥

एव च बलिधूपनिवेद्यादिसर्वपूजोपस्थानान्युपकरणान दिव्य
मानुष्यकान्युपहर्तव्यानि । भगवत्तश्च शान्त्यमुने ऊर्णकोशाद्रक्षि-
मभिनिश्चरन्त चात्मानमवभास्यमान सर्वासां ध्यायीत । समन
न्तरध्यानगतस्य जापिनः ब्राह्मपुण्यफलावाप्ति' नियत बोधिपरायणो
भवतीति ॥

इत्येवमादयो ध्याना कथिता लोकेषु वै ।

श्रेयस' सर्वभूतानां हितार्थं चैव मन्त्रिणाम् ॥

आदिमुख्यो तदा ध्यानो हितार्थं सर्वमन्त्रिणाम् ।
कथयामास सत्त्वेभ्यो मुनि श्रेष्ठोऽथ सत्तमं ॥

मण्डलाकारतद्वेपथ्यमे मुनिभाषिते ।

द्वितीयं मण्डलं चापि तृतीयं मन्त्रमतः परम् ॥

प्रथमे उत्तमा सिद्धि मध्यमे तु तथा परम् ।

कन्यसे क्षुद्रसिद्धिस्तु निगम्य मुनिपुङ्गवः ॥

पटाकारं तथा ध्यानं ज्येष्ठमध्यमकन्यसाम् ।

समासेन तु तद्बुध्यानं सर्वकिल्बिषनाशनम् ॥

नातः परं प्रपद्येत ध्यानाकारमनीषिणः ।

सिद्धयति तस्य मन्त्रा वै ध्यानेऽस्मिन् सुप्रतिष्ठिताः ॥

यथेष्टं विधिनाख्यातं ध्यानं ध्यात्वा तु जापिनः ।

विसर्ज्य तत्र वै मन्त्रं अर्घ्यं दत्त्वा यथासुखम् ॥

उत्तीर्ष्य तस्माज्जलौघात् ततो गच्छेद् यथासुखम् ।

स्थानं पूर्वनिर्दिष्टं विधिदृष्टं सुसयतम् ॥

जपेन्मन्त्रं तदा मन्त्री पूर्वकर्म यथोदिते ।

विसर्ज्य मन्त्रं वै तत्र आहूता याश्च देवताः ॥

ततो निकृत्वा रक्षा सहायानां वा तथैव च ।

कुशलो कर्मतत्त्वज्ञो विधिकर्मरतो मतः ॥

विविधैः स्तोत्रोपहारैस्तु सस्तुत्वा अग्रपुङ्गवम् ।

स्वमन्त्रं मन्त्रनाथं च श्रावकां प्रत्येकखड्गिणा ॥

बोधिसत्त्वां महासत्त्वां त्रैलोक्यानुग्रहक्षमां ।

ततोत्थाय पुनस्तस्मादासनान्मन्त्रजापिनः ॥

दूरादावसथाद् गत्वा बहिर्वातान्तवर्जिताम् ।

विमृजेच्छठसिंहाणं मूत्रप्रस्रवणं तथा ॥

दिवा उदयमुखं चैव रात्रौ दक्षिणामुखम् ।

न तत्र चिन्तयेदर्थं मन्त्रजापी कदाचन ॥

न जपेत्तत्र मन्त्रं वै स्वकर्मकुलभाषितम् ।
प्रशस्ता गतिचिन्तायै' उपविष्टो तदा भुवि ॥
उपस्पृश्य जले शुद्धे शुचिबद्धा तगालिते ।
प्रक्षाल्य चरणौ जानोर्भुचिकैः सप्त एव तु ॥
प्रश्रुतो सप्त गृहीयात् + + + + + + + + ।
पुरीषस्त्रावणे त्रिंशत् उभयान्ते करे उभौ ।
खेटच्छोरणे चैव सिङ्घाणे द्वय तथा ॥
उपस्पृश्य ततो यत्रा दूरादावस्था भुवि ।
शब्दमात्रं तथा गत्वा अध्वर्युदिपुक्षेपणा ॥
ततो परे यथेष्टं तु दक्षिणान्तां दिशां वहि ।
अध्वकेदारमौषर्ये सिरुतास्तीर्णेऽथैव च ॥
नदीवर्जा तु पार चैत्यजदत्तस्करदाशुचिम् ।
प्रच्छन्ने रहसि विश्रब्धो प्रान्ते जनविर्जिते ॥
तदा भवे तु विन्मन्त्री कुर्यात् पूतिच्छोरणम् ।
न मन्त्रजापी कालज्ञो कुर्याद् वेगविधारणम् ॥
यथेष्टं ततो गत्वा देशं वै शुचिं प्रान्ते यथाविधि ।
कुटिः प्रस्रवणं कृत्वा तस्मिन् देशे यथासुखम् ॥
उदये वा रहसिच्छन्ने शुभे वा चैव भूतले ।
मौनी सङ्गवर्जितं कुर्यात् प्रस्रवणं सदा ॥
विगते मूत्रपुरीषे तु कुर्यात् शौचं सदा व्रती ।
सुकुमारां सुस्पर्शपिष्टां तु मृत्तिकां प्राणवर्जिताम् ॥
शुद्धं तिष्ठं तथा चैकं शुद्धौ सदा उभयांते च करौ तथा ।
शुद्धं पूर्वं तु निर्दिष्टमन्त्रिणा च सदा भुवि ॥
पादौ प्रक्षाल्य यत्रेन दक्षिणं तु तूतं परम् ।
अन्योन्यनैव सश्लिष्य पादा चैव सदा जपी ॥
विस्तरः कथितं पूर्वं शौरं मन्त्रजापिनाम् ।
गन्धनिर्लेपशौचं तु कथितं शुचिभिः पुरा ॥

पात् मभय ॥ शुक्त शान्त ग ॥ रात्रिनाम् ।
 ग श्रितिरूपो शान्त श्रितिर गन्ता भवत् ॥
 इत्यने मन्त्र राजसमा इ युवा । म्ना प्रभु ।
 उपस्पृश्य तता जापा । गच्छ रथम् ॥ यात ॥
 विधिना पूजमुक्तन भक्त शुद्धा मानसा ।
 शोच पञ्चत्रिंश प्रोक्त सर्वत तपु र्मा त्रणाम् ॥
 कायशौचा तथा पा + + ध्यानश्चैव कीर्त्यते ।
 चतुर्थ सत्यशोच तु आप पञ्चग उच्यते ॥
 सत्यधर्मा जितक्रोधो तन्त्रज्ञ शास्त्रदक्षिण ।
 मृक्षगतत्त्वार्थकुशला मन्त्रज्ञ धर्मशालिन ॥
 हेतुदध्यात्मकुशला सिद्धिस्तेषु न दुर्धमा ।
 न भाषेद्विना पूजां सत्यधर्मविवर्जिताम् ॥
 पूरा नरतरां चैव सर्वसत्यविवर्जिताम् ।
 विद्वेषणीं सरोपां कर्कशा मर्मघटनीम् ॥
 सत्यधर्मविहीनां तु परसत्तापुपात्नीम् ।
 पिशुनां मिष्टचितां च सर्वधर्मविवर्जिताम् ॥
 हिंसात्मकां तथा नित्यं कुशीलां धर्मचारिणीम् ।
 मन्त्रजापी सदावर्ज्या ग्राम्यधर्म तथैव च ॥
 मिथ्यास वक्रोध न परलानानिर्भारुणा ।
 गर्हितं सर्वबुद्धेस्तु बाधिसत्त्वैस्तु धीमते ॥
 प्रत्येकत्वङ्गिभिर्नित्य श्रावणैश्च सदा पुन ।
 मृषावाद् तथा ठाक सिद्धयामार्थिनां भुवि ॥
 नरका घोस्तर याति मृषावाद्दोषभाषिण ।
 पुनस्तिर्यग्गया । या प्रो गमन्त्रोक्त सदा पुन ॥
 यमन तत्रेव । तत्ता मृषावादापज्जातिन ।
 तप । दूषा । ध्या । ता । त्र्य । प्र । ता । पा । ॥

सञ्जीवेऽसिपत्रे च तथैव शालमलीवने ।
 बहुकल्पा वसेत् तत्र मृपावाप्ती तु जन्तुन ॥
 कुतस्तस्य तु सिद्ध्यते मया ये मिथ्याभाषेण ।
 वदेजयति भूतानि मिथ्यावाचनमाहित ।
 ततोऽसौ मूढकर्मा वै मन्त्रसिद्धिमपश्ययम् ॥
 एवं च वदते वार्त्ता नास्ति सिद्धिस्तु मन्त्रिणाम् ।
 कुतस्तस्य भवेत् सिद्धिः बहुकल्पा न कोटिभिः ॥
 प्रतिसिद्धयेन बुद्धानां शामनं तु महीतरे ।
 ततोऽसौ पश्यते घोरे अविद्यां तु महाभये ॥
 सञ्जीवे कालसूत्रे च नरके च प्रतापने ।
 महाकल्प वसेत् तत्र मर्द्धमा मन्त्रिलापनात् ॥
 निरये घोरतममे पच्यन्ते बालिशजना ।
 सद्धर्म्यावमन्य तु अधेन तमसा त्रना ॥
 अज्ञाना बालभावाद्वा मूढा मिथ्याभिमानिनः ।
 पतन्ति नरके घोरे विन्याराजावमन्य वै ॥
 तस्मात् पार्पं न कुर्वीत मिथ्याचार्यं च गहितम् ।
 सद्धर्मं चावमन्य वै मिथ्याचार्यं गहिता ॥
 तस्मात् श्राद्धो सदा भूत्वा संयेन्मन्त्रविधिं सन् ।
 सत्यवादी च मन्त्रज्ञो मन्त्रानां च सन्तः स्मिन् ।
 भजेत मन्त्रमन्त्रज्ञा ध्रुवमर्चयन्तु तस्य वै ॥
 करोति विविधां कर्मां उत्कृष्टां सममन्यमां ।
 क्रियां हि कुरुते कर्म नाक्रियां हि हितं सन् ॥
 क्रियाकर्मसमायुक्तां सिद्धिमाप्स्य मदा भवेत् ।
 क्रियार्थसर्वमर्थत्वात् कर्ममर्थगदाक्रिया ॥
 अक्रियार्थं क्रियार्थं च क्रियाकर्मं च युज्यते ।
 सफलं चैव क्रिया यस्य क्रिया चैव सदा कुरु ॥

कृत्य कर्मफलं चैव कृत्यकर्मफलं सदा ।
 अफलं फलतां यान्ति फलं चैव सदाफलम् ॥
 अफला सफलाश्चैव सर्वे चैव फलोद्भवाः ।
 सयोगात् साध्यते मन्त्र सयोगो मन्त्रसाधकः ।
 असंयोगवियोगश्च वियोगो सयोगसा ॥
 साध्यसाधनभावस्तु सिद्धिस्तेषु न सिद्ध्यते ।
 सिद्धिद्रव्यास्तु सर्वत्र विरुद्धाः सिद्धिहेतवः ॥
 असिद्धा सिद्धमन्त्राणां मन्त्राः साधनकारणाः ।
 कर्तुरीप्सिततमं कर्म कर्मरिप्सु क्रियाभवः ॥
 अकर्म सर्वकर्मेषु न कुर्यात् कर्महेतवः ।
 मन्त्रतन्त्रार्थयुक्तश्च सकल कर्ममारभेत् ॥
 आरब्धं आरभेत् कर्म अकर्मा चैव नारभेत् ।
 अनारम्भक्रिया मन्त्रा न सिध्यन्ते सर्वदेहिनाम्
 पुरा गीतं श्रुतिभिः श्रेष्ठैः सर्वसद्धर्मभाषिभिः ।
 समयं जिनपुत्राणां मन्त्रवादे तु दर्शितम् ॥
 साधकः सर्वमन्त्रो कल्पराजे इहापरे ।
 देशितं मन्त्ररूपेण मार्गं बोधिकारणम् ॥
 सिध्यन्ति मन्त्राः सर्वे मे यत्र युक्तिः सदा भवेत् ।
 सोऽचिरेणैव कालेन सिद्धिं गच्छेन्मनीषिताम् ॥
 शिवार्थं सर्वभूतानां सम्बुद्धैस्तु म + + + ।
 + + + + रूपेण निर्वाणपुरगामिनाम् ॥
 बोधिमार्गं तथा नित्यं सर्वकर्मार्थपूरकम् ।
 बुद्धत्वं प्रथमं स्थानं निष्ठं तस्य परायणम् ॥
 अनाभोगे तथा सिद्धिं प्राप्नुयात् सफलानिह ।
 विचित्रकर्मधर्मज्ञा मन्त्राणां करणं भवेत् ॥
 शीलध्यानविमोक्षाणां प्राप्तिरेषा समासतः ।
 कथिता जिनमुख्यैस्तु सिद्धिः सर्वार्थसाधना ॥

पुष्कलान् प्राप्नुयादर्थं उत्तमां गतिनिश्चयात् ।
 यक्षाध्यक्ष तथा नित्य अधमा राज्यकारणा ॥
 नृसुरासुरलोकाणां प्राप्नुयात् सर्वमन्त्रिण' ।
 आधिपत्य तथा तेषां कुरुते सफलां क्रियाम् ॥
 शौचाचारसमायुक्तो शीलभ्यानरत सदा ।
 जपेन्मन्त्रं ततो मन्त्री सर्वमन्त्रेषु भाषिताम् ॥
 चित्रां कुरुते कर्मा तथा चोत्तममध्यमान् ।
 कन्यसांश्चैव कुर्वीत भूतिमाकाङ्क्ष्य मन्त्रिण ॥
 कन्यसे भोगवृद्धिस्तु मध्यमे चोर्ध्वदेहिनाम् ।
 उत्कृष्टं चोत्तमेनैव सम्प्राप्नोति जापिन' ॥
 जपान्ते विश्रमेन्मन्त्री यावत् कालमुत्तीक्षयेत् ।
 साधनं तत्र कुर्वीत प्राप्तकाले तु जापिनः ॥
 सिध्यन्ति सर्वकर्माणि तथापि तत्र नित्यं जापी पापक्षयाच्च पुसात् ।
 करोति मन्त्री विधिपूर्वकम् यत्तत् कृतं कर्मपरम्परासु ॥
 सिद्धिः स्थिता तस्य भवे कदाद्वा समग्रतां याव लभेत पुंस ।
 जपेत् मन्त्रं पुन मन्त्रजापी पापक्षयार्थं तत् कर्मनाशना ॥
 सिध्यन्तु मन्त्रास्तु तथोत्तमानि ये मध्यमा कन्यसलोकपूजिता ।
 जपेन पापं क्षपयन्त्यशेषं यत्तत् कृतं जन्मपरम्परासु ॥
 नश्यन्ति पापा तथ सर्वदेहिनां करोति चित्रा विविधाङ्गभूषणाम् ।
 मनोरमां सर्वगुणानुशालिनां यक्षे समावासनपत्वनित्यम् ॥
 सर्वार्थसिद्धिं समवाप्नुवन्ति मन्त्रं जपित्वा तु तथागतानामिति ॥

नोदिसत्त्वपिटकावतसका-महायानवैपुल्यसूत्राद् आर्यमञ्जुश्रीमूलकरूपाद्

एकादशमपटलविसराच्चतुर्थं साधनोपयिककर्मस्थानजपविधयम्

होमभ्यानशौचाचारसर्वकर्मविधिसाधनपटलविसर

सगाप्त इति ।

अथ द्वादशः पटलविसरः ।

अथ खलु भगवांश्चाक्यमुनिः पुनरपि सर्वावन्तं शुद्धावासभ-
वनमवलोक्य मञ्जुश्रिय कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । शृणु त्व मञ्जुश्रीः!
त्वदीयं विधामन्त्रानुसारिणां सकलसत्त्वार्थसम्प्रयुक्तानां सत्त्वानाम् ।
येन जाप्यन्ते मन्त्रा येन वा जाप्यन्ते अक्षसूत्रविधिं सर्वतन्त्रेषु सा-
मान्यसाधनोपयिकसर्वमन्त्राणाम् । त शृणु साधु च सुष्ठु च मनसि
कुरु । भाषिष्ये ॥

एवमुक्ते मञ्जुश्रीः कुमारभूतो भगवन्तमेतदवोचत् । साधु भ
गवां! तद् वदतु अस्माकमनुकम्पार्थं सर्वमन्त्रचर्यानुसमयप्रविष्टानां
सत्त्वानामर्थान् सर्वसत्त्वानां च ॥

एवमुक्ते मञ्जुश्रिया कुमारभूतेन भगवानस्यैतदवोचत् । शृणु त्व
मञ्जुश्रीः! भाषिष्ये विस्तरविभागशो, येन सर्वमन्त्रचर्याभियुक्ता,
सत्त्वाः सर्वार्था साधयन्ति । कतम च तत् ॥

आदौ तावन्मन्त्र भवति । नमः समन्तबुद्धानामचिन्त्याद्भुतरू-
पिणाम् । तद्यथा — ॐ कुरु कुरु सर्वार्था साधय साधय सर्वदुष्ट
विमोहनि! गगनावलम्बे! विशोधय स्वाहा ।

अनेन मन्त्रेण सर्वाक्षसूत्रेषु कर्माणि कुर्यात् । शोधनवेधनशृङ्ग
नविरेचनादीनि कर्माणि कुर्यात् प्रथममक्षसूत्रेषु वृक्ष चाभिमन्त्रयेत् ।

सप्तत्रिंशतिवाराणि कृतरक्षो व्रती तदा ।

एकरात्रं स्वप्ने तत्र स्वप्ने चैव स पश्यति ॥

अमनुष्यं रूपसम्पन्नं विरूप वा चिरकालयम् ।

क्रवते तस्य सौमित्री गृक्षमर्थयथावनः ॥

ततोऽसौ साधको गच्छेत् प्रातरुत्थाय तं तरुम् ।

चापि पश्यते स्वप्न विरूपं वा महोत्कटम् ॥

अर्जयेत् तं तर्क मन्त्री अन्यत्र बाध गच्छेय ।

प्रथमं रुद्रमर्षं तु इन्द्रिमेक्षमतः परम् ॥

पुत्रस्त्रीवकमिष्टं वा अन्य वा फलसम्भव ।
 वृक्षारोहसुसम्पन्नै सहायैश्चापि मारुहेत् ॥
 सहायानामभावेन स्वयं वा आरुहेज्जपी ।
 ऊर्ध्वशाखाफलस्था + + + + + ॥
 + + + + + तस्मि ऊर्ध्वशाखाविनिर्गतः ।
 ऊर्ध्वशाखां फल गृह्य ऊर्ध्वकर्म प्रयोजयेत् ॥
 ऊर्ध्वे उत्तमा सिद्धिः कथितं ह्यग्रपुङ्गवै ।
 मध्यमे मध्यमा सिद्धिः कन्यसे त्रयमेवतु ॥
 फल तेषु समादाय अकुप्सां प्राणिभिः सदा ।
 पश्चिमे शाखिनां प्राप्य सिध्यन्ते द्रव्यहेतवः ॥
 उत्तरे यक्षयोऽन्यादीं भानयेद्देवतां सह ।
 कृत्यमाकर्षः ख्यातो सर्वभूतार्थशान्तये ॥
 देवतासुरगन्धर्वा किन्नरामथ राक्षसा ।
 विधे सुकुरुते कर्म सर्वभूतार्थपुष्टये ॥
 सफलां कुरुते कर्मा अशेषा भुवि चेष्टिताम् ।
 पूर्वायां दिशि ये शाखा तत्रस्था फलसम्भवा ॥
 तेषु कुर्यात् सदा यत्नाद् दीर्घायुष्यार्थहेतवः ।
 करोति विविधाकारां यत्र सिद्धिः फलैः सदा ॥
 या तु दक्षिणतो गच्छेत् शाखा पर्णानुशालिनी ।
 तं जपी वर्जयेद् यस्मात् सत्त्वानां प्राणहारिणी ॥
 दक्षिणासृतशाखासु फला ये तु समुच्छ्रिता ।
 अक्षैः तैः सम जप्याः शत्रूणां पापनाशनम् ॥
 त जापी वर्जयेद् यत्नाद् बहुपुण्यानुहेतवः ।
 अधःशाखावलम्बस्था फला ये तु प्रकीर्तिता ॥
 गच्छेद् रसातलं तैस्तु दानवानां च योपिताम् ।

अधो या यां तु निलयां पाताल तेन त व्रजेत् ।
 प्रविश्य तत्र वै दिव्य सौख्यमासाद्य जापिनः ॥
 आसुरीभिः समासक्तो तिष्ठेत् कल्प वसेच्चसौ ।
 गृण्य अक्षफलं सर्वां ततो अवतरेज्जपी ॥
 कृतरक्षो सहायैस्तु ततो गच्छेद् यथामुखम् ।
 गत्वा तु दूरतः स्थानं शुचौ देशे तथा नित्यम् ॥
 तिष्ठेत्तत्र तु मन्त्री शोधयेमक्षमुद्भवाम् ।
 गृण्य अक्षफलमुक्तो सशोध्य बाध सर्वतः ॥
 सशोध्य सर्गतः अक्षां वेधयेन्मन्त्रशालिनः ।
 वृत्तसप्तष्टकं वा चारां ते एकविंशति ॥
 शोधयेन्मन्त्रसप्तज्ञो पूर्वगन्त्रेण तुः सदा ।
 सप्तजपेथमष्टैर्वा ततो भुवि समिप्यते ॥
 कन्याकूर्तितमन्त्रेण पद्मनालासमृत्थितैः ।
 त्रिशूलैः पञ्चभिर्युक्तो कुर्याद् वसितकं व्रती ॥
 तं ग्रन्थेन्मन्त्रतत्त्वज्ञो फलां सूक्ष्मां सुवर्तुलाम् ।
 अच्छिद्रां प्राणकैर्नित्यं अव्यङ्गां वाप्यकृत्सिताम् ॥
 शोभनां चारुवर्णास्तु अच्छिद्रामस्फुटितां तथा ।
 रुद्राक्षं सुतजीर्णं वा इन्द्राक्षफलमेव तु ॥
 अरिष्टां शोभनां नित्यं अव्यङ्गां फलसम्पताम् ।
 ग्रन्थेन्मन्त्री सदा ह्युक्तो असमालां तु यत्नतः ॥
 सौवर्णमथ रूप्यं वा माणिक्यं स्फाटिकं समम् ।
 शङ्खं सुसारं चैत्रं मौक्त्यं वापि विधीयते ॥
 प्रवालैर्विविधा माला कुर्यादसमालिकाम् ।
 अन्यरत्नांश्च वै दिव्यान् कुर्यात् शुभमालिकाम् ॥
 पार्थिवैर्वर्तुलैर्गलिकैर्ग्रथेत् मन्त्रे समाहितः ।

कुशाग्रग्रथिकां चैव कुर्याद् यत्नानुजापितः ।
 शताष्ट पञ्चविंश वा पञ्चाश चैव मध्यमाम् ॥
 एतत्प्रमाणमालां तु ग्रथेन्मन्त्री समाहितः ।
 सहस्रं साष्टकं चैव कुर्यान्माला तु ज्येष्ठिकाम् ॥
 एतच्चतुर्विधां मालां ग्रथित नित्यमन्त्रिभिः ।
 ततो ग्रथितुमाला वं त्रिमात्रां द्विक एव वा ॥
 पुष्पलोहमयैः कटकैः सौवणः रजतैस्तथा ।
 ततो ताम्रमयैर्वापि ग्रथेन्मालां समासत ॥
 ततोऽन्ते पाशकं कृत्वा न्यसेत् तदानुपूर्वतः ।
 वेष्टयेत् तं तृसन्ध्यताद् यथा वद्धोऽयनिष्ठति ॥
 परिस्फुटं तु ततो कृत्वा मण्डलाकारदर्शनम् ।
 सर्वभोगतथाकारं परिवेष्ट्याभिभूयितम् ॥
 मुक्ताहारसमाकारो कण्ठिकाकारनिर्मितः ।
 स्नात्वा शुभे अम्भे सरिते वापि निर्मले ॥
 स्नात्वा च यथापूर्वं उत्तिष्ठे सलिलादयात् ।
 उपस्पृश्य यथायुक्त्या गृह्यमक्षाणुमृजितम् ॥
 मक्षाल्य पञ्चगव्यैस्तु तथा मृत्तिकचूर्णिकैः ।
 मक्षाल्य शुभे अम्भे सुगन्धैश्चानुलेपनैः ॥
 मशस्तैर्वर्णकैश्चापि श्वेतचन्दनकुङ्कुमैः ।
 मक्षाल्य यत्नतो तस्मात् ततो गच्छेदुदयं तथा ॥
 यथास्थानं तु गत्वा वै यत्रासौ परमध्यमः ।
 जिनश्रेष्ठो मुनिर्मुख्यो ज्ञान्यसिंहा आरोत्तमः ॥
 शास्तुविम्बे तथा नित्यं भुवि धातुपरे जिने ।
 ५ + + + + + + + + + + समीपतः ॥

अहोरात्रोपितो भूत्वा ददो मालां मुनिसत्तमे ।
 कृतजापी तथा पूर्वं प्रमाणे ऽयं गम ॥
 परिजप्य ततो मालां रात्रौ तत्रैव सन्यसेत् ।
 स्वपेत् तत्रैव मन्त्रज्ञः कुशसस्तरणे भुवि ॥
 स्वप्ने यत्रसौ पश्य शोभना स्वप्नदर्शनाम् ।
 सफला स्वप्ननिर्दिष्टा सिद्धिस्तस्य विधीयते ॥
 बुद्धश्रावकवदगीणां स्वप्न यत्र नश्यते ।
 सफल सिद्ध्यते मन्त्री भुव तस्य विधिक्रिया ॥
 कुमाररूपिण गाल त्रिचित्र चारुदर्शनम् ।
 स्वप्ने यत्रसौ दृष्ट्वा मालां दद्या तथैव च ॥
 अमोघ तस्य सिद्ध्यन्ते मन्त्रा सर्वार्थसाधका ॥ इति ।

बोधिसत्त्वपिटकावतसका महायागवेपुरयसूत्राद्
 आर्यमञ्जुश्रियमूलकरूपाद् मध्यम
 षटविधानविसराद् द्वादशम
 अक्षसूत्रविधिपटलविसर
 परिणामात् इति ॥

अथ न्योदश' पटलचिसर' ।

अथ खलु भगवां शाक्यमुनिः पुनरपि पुनरपि शुद्धावासभ-
वनमवलोक्य मञ्जुश्रिय कुमारभूतमामन्त्रयतेस्म । अस्ति मञ्जुश्रीः!
त्वदीयं मन्त्रपटलसमस्तविद्यस्तविशेषविधिना होमकर्मणि प्रयुक्तस्य
विद्यासाधकस्य अग्न्योपचर्याविशेषविधानतः । यत्र प्रतिष्ठिता सर्व-
विद्याचर्यानियुक्ता सत्त्वा प्रयुज्यन्ते । कृतमं च तत् ॥

रहस्यविद्यामन्त्रपदानि । तद्यथा — “ॐ वृत्तिष्ट हरिपिङ्गल! लो-
हिताक्ष! देहि ददापय । ह्रं फट् फट् सर्वविघ्नां विनाशय स्वा-
हा ।” एष सः मञ्जुश्रीः! परमाग्निहृदय सर्वकर्मकर सर्वकामदम् ॥

आदौ तावत् साधकेन अनेनाग्निहृदयेन सकृज्जप्त घृताहुतित्रय
अग्नौ होतव्यम् । अग्निराह्वानितो भवति । तथाप्रयुक्तस्य शान्तिकपो-
ष्टिकरौद्रकर्मेषु त्रिधा समिधाकाष्ठानि भवन्ति ॥

अशोककाष्ठं शान्त्यर्थं सार्द्रं चैव मिशिष्यते ।

वितस्तिहस्तमात्रं वा त्र्यङ्गुलं चापि चोचृतम् ॥

स्निग्धाकारप्रशस्तं तं मिशिषेया मिथीयते ।

अकोटरं असुपिरं चापि शुरुपानिभं तथा ॥

हरितं शुक्लवर्णं वा कृष्णवर्णं विवर्जयेत् ।

कुमिभिर्न च भक्षितं वर्ज्यमकोटरं याप सन्दधेत् ॥

अन्यवर्णो मृकृष्टास्तु अधर्मश्चैव वर्जिता ।

नातिशुष्का न चार्द्रापि न च दग्धं समारभे ॥

अपूर्तिं अवक्रं चैव अत्युच्चं चापि वर्जयेत् ।

अग्निकुण्डं तथा कृत्वा चतुःकोणं समन्ततः ॥

अधश्चैव खनेद्यत्नाच्चतुर्हस्तं गमायतः ।

त्रिहस्तं द्वे तु हस्तानि एकहस्तं तथैव च ॥

चतुरश्र चापि यत्नेन कुर्याच्चापाकृतिं तथा ।
 तत्राकारगङ्गाश उभयाग्र त्रिसूत्रिकम् ॥
 कुर्यादाग्निहोत्रेऽस्मि द्विहस्ता त्रिगुणं तत् ।
 शुचां दशे परामृष्टे नदीकूठे तथा परे ॥
 एतस्यापरदेश च श्मशाने शून्योश्मनि ।
 कु + ह्योम सुसरन्धो पर्वताग्रे तथैव च ॥
 शून्यदेवकुले नित्य महारण्ये तथैव च ।
 यानि साधनदेशानि कथितान्यग्रपुङ्गवे ॥
 एतानि स्थाना युक्तानि होमकर्मिणि सर्वतः ।
 कुशविण्डकोपविष्टेन स्थित्या हस्तमात्र ततः ॥
 कुर्यात् तत्र मन्त्रज्ञो होमकर्म विशेषतः ।
 क्षिप्रमेभिः स्थित सिद्धिः स्थानेष्वेव न संशयः ॥
 प्राङ्मुखो उदङ्मुखो वापि कुर्यात् शान्तिकपौष्टिके ।
 दक्षिणेन तु रौद्राणि तानि म त्री तु वर्जयेत् ॥
 प्राङ्मुखे शान्तिका सिद्धिः पौष्टिके चापि उदङ्मुखे ।
 एभिर्मन्त्री सदाकाल मन्त्रजाप तु मारभेत् ॥
 त्रिगुणपुष्पसन्ध्याग्रौ कुर्यात् कर्मणि पौष्टिकम् ।
 आभिचारककाष्ठानि शुष्करुद्राभ्युक्षणाः ॥
 तानि सर्वाणि वर्जितं निषिद्धा मुनिभिः सदा ।
 शान्तिके पाष्टिके कर्म सार्द्रकाष्ठा मन्त्रस्यते ॥
 रौद्रकर्म तथा कर्मा वर्जिता मुनिभिः सदा ।
 तेषामभावे समिधानां काष्ठ तेषां तु कल्पयेत् ॥
 समन्ता कुशसस्तीर्ण उभयाग्र तु कल्पयेत् ।
 हरितैः स्निग्धसङ्काशैर्मयूरग्रीवसन्निभैः ॥
 तत्राविधैः कुशैर्नित्यं कुर्यात् शान्तिकपौष्टिकम् ।
 मरुताकाशसङ्काशैस्तथा शुकैः त्रिणैः सदा ॥

कुर्यात् पावककर्माणि निपिद्धा जितरगिह ।
 निर्मले चाम्भसो शुद्धे कृमिभिर्वर्जिते सदा ॥
 ततोऽभ्युक्ष्य समता वै कुर्याच्चापि प्रदक्षिणम् ।
 ज्वालेयेद् वह्नि युक्तात्मा उपस्पृश्य गथाविधि ॥
 शुचिना तृणमूलेन कुर्यादुल्कां प्रमाणतः ।
 मुष्टिमात्रं ततो कृत्वा ज्वालेयेद् वह्नि यत्नतः ॥
 न चापि मुखवातेन वस्त्रान्तेन वा सदा ।
 निवासनमावरणाभ्यां वर्जिता नायमम्भरे ॥
 न चापि हस्तवातेन उपहन्याभिरतेन वा ।
 शचिव्यजनेन तथा वस्त्रे पर्णे चापि प्रवातये ॥
 समीरिते कृते बहौ एभिरुद्भूतमारुते ।
 ज्वालेयेदधिमन्त्रज्ञो होमार्थी सुसमाहितः ॥
 त्रीन्वारं ततोऽभ्युक्ष्य कृत्वा वा अपसव्यकम् ।
 आहुतित्रयं ततो दद्यात् आज्ये गव्ये तु तत्र वै ॥
 ततो कुर्यात् प्रणामं वै सर्वबुद्धानतायिनाम् ।
 स्वमन्त्रमन्त्रनाथं च ततो वन्दे यथेष्टतः ॥
 अग्निहृदये ततो मन्त्रे जप्तं जप्तेन वै सदा ।
 आह्वयेद् वह्नियुक्तात्मा पुष्पैरेव सुगन्धिभिः ॥
 आह्वयति नित्यं मन्त्रज्ञो स्थानं न्यायं विचक्षणः ।
 श्रावणं स्थानं दत्त्वा तु तेन मन्त्रेण तान्यवै ॥
 दधिप्रतमाज्यमिश्रं तु मवाक्तं समिधां त्रयम् ।
 जुहुयादग्निपूजार्थं मन्त्रकर्मणः सर्वतः ॥
 उभयस्थं तदा कुर्यात् समिधानां द्रव्यमिश्रितम् ।
 आज्यमध्वक्तसंयुक्तां दध्यमिश्रे तथैव च ॥
 सहस्रं लक्षमात्रं वा शताष्ट्रं चापि कल्पयेत् ।
 गुह्यमन्त्री तथा मन्त्रं सकृज्जप्या सिषेत् शिखो ॥

ज्वालापाग्निं ब्रह्मो ण्यवात् तत्र च ।
 शान्तिश्रमणि जुहीत त्रिभुम चापि पाष्टिस्मृ ॥
 गभ्रुम गोद्रुर्माणि गहिने जितवर्णिते ।
 होमस्मर्पयुक्तस्तु अग्नौ यणा भवेयाद् ॥
 शान्तिके सितवर्णस्तु शस्त जिनसरे सत्ता ।
 सिद्धयन्ति तत्र म त्रा ते मितेऽग्नौ जुह्वतो यदि ॥
 रक्तवर्ण तथा नित्य पौष्टिकान् सिद्धिमिष्यते ।
 कृष्णे वा भूमयणे च रुपिले चापि पाष्टिस्मृ ॥
 इत्येषा त्रिभिधा सिद्धिः त्रिधा वर्णप्रवर्तिता ।
 अ यवर्णाभ्रवर्णा वा विविदासागवर्णिता ॥
 । । । । । म त्राणां पूजयित्वा मत्तात् ॥
 ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥
 ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥
 भूयाऽपि रुजजापस्तु म त्रासिद्धिभवेद् यन्ति ॥
 पुनहाम प्रवर्तीत विधिप्रेन स्मरणा ।
 त्रिसज्जोद्धानना चैव नाह म-त्रमुत्तीरयत् ॥
 पूर्वप्रकृतिपौराणि मण्डलेऽस्मि यथाविधि ।
 तेनैव कुर्याद्दोष वे त्रिसज्जोद्धानागवर्णाम् ॥
 सर्वस्मर्याणि तेनेव कुर्यात् तत्रैव स्मरणि ।
 अग्निचर्या तथारूप पटम्याग्रत मारभेत् ॥
 सिद्धयन्ति तत्र मन्त्रा ते पूजयुक्त तथागते ।
 जिनवर्णितकर्माणि कुर्यान्न तत्र वे सर्वत ॥
 नान्यकर्माणि कुर्यात् पापकानि विगेषतः ।
 गहीता जिनवरेर्यद् विरुद्धां शोककुत्सितान् ॥
 उत्तिष्ठ चक्रवर्तिर्वा बोधिमन्त्रोऽथ भूमिपः ।
 पञ्चाभिज्ञ तथा लाभे देवत्व वाथ सिद्धयति ॥

पटेऽस्मिन् नित्ययुक्तज्ञो होमकर्मविशारद ।
 पातालाधिपत्य वा अ तरोक्षचरामथ ॥
 भौम्यदेवयक्षत्व यक्षाभारुपणे सदा ।
 राज्ये आधिपत्ये वा । त्रपयेऽस्मि ग्राम एव वा ॥
 त्रिधाभरमसुरत्वं सर्वसत्त्वपशानुगे ।
 आरुपणे च भूताना महासत्त्वा महात्मनाम् ॥
 बोधिसत्त्वा महासत्त्वा ऋषभृमिसमात्रिणाम् ।
 आनयेद्धोमकर्मण कि पुनमोनुप भुवि ॥ मि
 सेनापत्य तथा लोके गेभ्यर्षे च विशेषत ।
 सर्वभूतसमावश्य नृपात्य तथापि च ॥
 वक्ष्यार्थं सर्वभूतानां नृपतेर्नापि सम भुवि ।
 सर्वकर्मन् तथा नित्यं कुर्याद्वामा सर्वत ॥
 सर्वतो सर्वयुक्तात्मा सर्वकर्म समाश्रयेत् ।
 नियतं सिद्ध्यते तस्य कर्म श्रेयोऽर्थमुत्तमम् ॥
 मध्यमाश्चैव सिद्ध्यते कर्मा कृत्यस एव वा ।
 सर्वद्रव्याणि तत्रैव सिद्धिमुक्ता त्रिधा पुनः ॥
 दृश्यते सफला सिद्धिर्होमकर्म प्रवर्तिने ।
 मुद्रा पञ्चशिखां यथा म तां चैव केशिनाम् ॥
 कुर्यात् सर्वकर्माणि आत्मरक्षावानुमी ।
 होमकर्म प्रवृत्तस्तु पठेन्म त्रिमित तत ॥
 सप्तजप्ताष्टजप्त या कमेऽस्मि इत् सप्ता ।

“नमः सर्वबुद्धबोधिसत्त्वानामप्रतिहतशासनानाम् । तत्प्रथमं

ॐ ज्वल तिष्ठ हूं रु रु विश्वसम्भव सम्भवे स्वाहा ।”

अनेन मन्त्रप्रयोगेण जपं कृत्वा पुनः पुनः ।

द्विजप्तं सप्तजप्तं वा जुष्टादशौ वा मन्त्रवित् ॥

पुष्पधूपगन्धं वा सर्वं । त्रयं समं ततः ।

वारिणा मन्त्रजप्तनं अनेनैव तं प्राक्षयेत् ॥

ततो सर्वकृमाणि आरभेद् विधिहेतुना ।
 पूर्वप्रयोगेणैव कर्त्तव्यो सर्वकर्मसु ॥
 पूर्णपञ्चशिखा बभूवा महागुद्रां यशस्विनीम् ।
 कृतगङ्गा ततो भूत्वा गेशिन्या चैव सदा जयी ॥
 आरभत् सर्वकृमाणि सिद्धिहेतो विशारदा ।
 शकुना यदि दृश्यन्ते शब्दा चैव शुभा सदा ॥
 सफलास्तस्य मात्रा वै वरदाने यथेप्सत ।
 आदिर्गण्यु प्रयुक्तस्तु प्रवृत्ता म गहेतुना ॥
 सफला राकला चैव सिद्धिस्तेषु विधीयते ।
 जयशब्द पटहो वा दु दुभीनां च निस्त्रयम् ॥
 सिद्धि' सर्वत्र लुक्ता होमकर्म समाश्रित' ।
 अन्या वा शकुना श्रेष्ठा पक्षिणानां वा शुभा कृता ॥
 विविधाकारनिर्घापा शब्दार्था जिनवर्णिता' ।
 प्रशस्ता दिव्या मङ्गल्या दिव्या मनोज्ञा विविधा कृता ॥
 छत्र वज्रपताकाश्च यापिताप्यलङ्कृता' ।
 पूर्णकुम्भ तथा अर्घ्यदर्शनं सिद्धिहेतवः ॥
 अनेकाकारवर्णा वा प्रशस्ता लोकरूपजिता ।
 तेषा दर्शनं मिथ्यन्ते मन्त्रा विविधगाचरा ॥ इति ।

गामिगत्याग्न कान्तसका महायागवैपुल्यसूत्राद्
 आयगञ्जुश्रीमूलकल्पा १ त्रयोदशम
 पटलविमर पारगमासमाप्त ॥

अथ चतुर्दश' पटलविसर ।

अथ खलु भगवांश्चाख्यमुनि पुनरपि शुद्धावासभवनमव
लाभ्य मञ्जुश्रिय कुमारभूतमाम त्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्री ! त्व
दीयविद्यारहस्यसाग्नोपयिक्तसर्वमन्त्राणां समनुज्ञ तथागतमकोश
विमृतवर्ममेघानुप्रविष्टगगनस्वभावसमन्त्राणां लोकिकलोकात्तराणां
प्रभु ज्येष्ठतम , यथा कुमार सर्वसत्त्वानाम् । तथागतो अत्र आरयायते
ज्येष्ठतम श्रेष्ठा देवमनुष्याणां पुरुषार्थप्रदो भगवा । एवं हि
कुमार ! सर्वमन्त्राणामय विद्याराजा अग्रमानयायते श्रेष्ठतम पूर्वाभि
दिष्ट तथागतै अनभिज्ञाप्यैर्गङ्गानदीरिम्भितपुण्येभ्युद्भैर्भगवन् रत्नके
तोस्तथागतस्य परमहंस्य परमगुण सर्वमङ्गलसम्पत्कार्यपुद्गलानुत्तम
शस्त सर्वबुद्धसत्त्वसमाश्वासन सर्वपापप्रणाशक सर्वममद सर्वाशाप
रिपूरकम् । कतम च तत् ॥

अत्रान्तरे भगवत शाख्यमुनेः ऊर्णाकोशात् सर्वगद्गसञ्चोदनी
नाम रश्मि निश्चरति स्म । येय दशदिक्ष र्गगन सर्वाङ्गानुद्गक्षेत्राण्यव
भास्य सर्वसत्त्वा मन्त्राणि तादाय उपाय भगवत शाख्यमुनि उष्णीषा
अन्तर्धीयते स्म ॥

उष्णीषाञ्च भगवत समन्तज्जालात्तमूर्ति आवरोहनीयो
सर्वसत्त्वै दुर्धर्ष महामभावसमुद्भूत प्रभामण्डलालङ्कृतदेह विवि
धाकाररूपी महाचक्रवर्तिरूपी विद्याराजा पकाक्षगो नाम निश्च
रति स्म । निश्चरित्वा सर्व गगनतलमत्रभारय सर्वविद्याराजपरिवृत
अनेकविद्याकोटीनयुतशतसहस्रपुष्करत पूज्यमाना सर्वलोकात्तरै वि
द्याचक्रवर्तिराजायै अभिषेकमाना सर्वमन्त्रै प्रभाव्यमाना सर्वपुद्गलो
भिसत्त्वै दशभूमिप्रातलया महात्माभि सर्वगगतत्त्वापूर्ण दि
व्यरत्नोपशोभितमहावणिरत्नालङ्कृतदेह चारुणी प्रभास्वरतर
त्रिविधरूपनिर्माणकोटीनयुतशतसहस्रमुत्सृजमान पञ्चाक्षर शब्दमुदा
रयमान महारश्मिजाल प्रमुञ्चमान अन्तरिक्षे स्थितोऽभूत् भगवत
शाख्यमुनेरुपनिष्ठात् सम्मुखमगलान्यमान सर्वाङ्ग त शुद्धावासभवन
महापर्धन्मण्डलञ्चावभासमान ॥

अथ भगवाइडास्यमुनि एसाक्षर विद्याचक्रवर्तिनः सर्वतथा
गतहृदय रत्नमेतुनाम तथागतस्य परमहृदयपरमगुह्यतम सर्वतथागत
भगवत रत्नमेतौ सन्ति । ए साह राजा मामाभ द प्रसह मुनय
सुकेतु पुण्ये द्र गुणिना तलाकमुनि कनका ररा मागतैर्भाषित चानुभ्य
मादित च सवशातीर्त सम्यक् सम्बुद्धं उचित चानुमय च । स्तमं
च तत् । तद्यथा — 'धू' ।

एष स मञ्जुश्री परमहृदय' सर्वतथागताना असर्गगुणा विद्या
चक्रवर्तिनः एसाक्षर नाम महापवित्रम् । अनेन साध्यमान सर्वमन्त्रा
सिद्ध्यते । त्वन्नीय ये कुमारकल्पपराजयरे सर्वमन्त्रानुकूल परमरहस्य
अग्र सममुक्त सर्वकर्मावरणविशोधक अवश्य तावत् साध ।
+ + । + । + । + कर्माणि सर्वमन्त्रेषु अस्मि कुमार!
त्वदीयकल्पराज सर्वलोकिरलोकोत्तराणि च मन्त्रतन्त्राणि साधयित
व्यानि ॥

अनेन कृतरक्ष , अधृणो भवति स भूतानामिति । सर्वविघ्नश्च
लाककलोकोत्तरेर्गाभिभूयत इति ॥

समन्तरत्नभाषिते च भगवता शास्यमुनिना सर्वाजप त्रिराहस्य
महासाहस्रो लोकाभातु पञ्चविंशति प्रकाशिता अभूव । सर्वाणि च
तुद्धक्षेत्राणि अवभासितानि सर्वत्र तुद्धा भगवन्त सन्निपातना
भवयु ॥

तस्मिन् पर्पन्मण्डले शुद्धावामभवनोपनिषण्ण सर्व च त्रयोविंश
त्वा दशभूमिप्रतिलब्धा अत्रैवतिका ह्यनुत्तरायां सम्यक् सम्बोधौ सर्व
श्रावकप्रत्येयत्रयाश्च सर्वसत्त्वा महाद्विंश विद्यागजराजिमसञ्चोत्तिता
आगच्छेयुस्ततोभूता । अ ये च रात्र्या उदय अनन्तापय-तलाकभातुव्य
वस्थिता नरकतिर्यग्भेददृ स्वगतिसान्निप्रिता तेन महता रश्मियभा
सेन स्पृष्टा अवभासिता । गणपिचद्वेदद्वारान्वरय' गुगलान्तिम
नस' नियत त्रिगयानसन्निधिता भवेयुरिति ॥

अथ भगवाइडास्यमुनि' त महापर्पन्मण्डलमलास्य मञ्जुश्रिय
कुमारभूतमामन्त्रयते स्म ।

शृणु मञ्जुश्री ! इमं त्रियाराजं महर्द्धिकमेकवारं सर्वकर्मिकं
सर्वविद्याराजचक्रवर्तिनं सर्वमत्मानामाशापारिपूरकं सर्वकल्पवि-
स्तरे त्वन्तीयमन्त्रतः परमपविस्तरममनुपपिष्टं सर्वं प्राणा साधकं
साधारणभूतं महेशाय महात्साहसत्तराधत्तावशपञ्चापायकौशलस-
र्वबोधिमार्गसशोधकर्त्तिगणप्रतिष्ठापनाक्रमणवाधिमण्डनिपदनाक्रमण-
कुशलसम्भारभूतं अस्येयं समासतः पत्रपिस्तरं पत्रविधानमण्डलं
ससाधनोपयुक्तं पूर्वमन्त्रार्थानुचरितं यत्र प्रतिष्ठिता सत्त्वा साधयि-
ष्यन्ति महाचरित्रं त्रियाराजं महत्तमं सर्वं प्राणा परमेश्वरं प्रभ-
ङ्करं सर्वाशापारिपूरकं विनायकं सर्वजगद्धितं बुद्धमिव साक्षात् प्रत्युप-
स्थितं स्वयम्भुव उच्चमोत्तिष्ठमध्यमहन्यससर्वकर्मिकम् ।

क्षेमङ्गम शिवं शान्तं सर्वपापप्रणाशनम् ।

देवानामपि तं देवं मुनीनां मुनिपुङ्गवम् ॥

बुद्धमादित्यत बद्धं वशुक्त्रं लोकविश्रुतम् ।

सर्वधर्मस्वभावज्ञं भक्तमोदितगनाविलम् ॥

वक्ष्ये कल्पनरं तस्य शृणुष्व भूतिकाक्षेणाम् ।

आदौ तावत् पद्मे दिव्ये विफेसे श्लेषवर्जिते ॥

त्रये शृङ्गे त्रिशेपेण सदृशे चैरमालिङ्ग्येत् ।

द्विहस्तमात्रप्रमाणेन हस्तमात्रं त्रिर्धरम् ॥

तथाविधे श्रुते चैव निमले तारुण्ये ।

सिते दोम्ये तथा शुक्ले मृत्रते पिचिवर्जिते ॥

शङ्कागपस्ये शङ्कं पदे चैव दुरुठये ।

आतस्ये वात्कले चैव शुद्धे तत्तुपिवर्जिते ॥

किमानिलभसम्भने जन्तूनां तानुपापने ।

अर्काक्षये तथा चान्धे यात्राञ्जतं साधुसार्णते ॥

तादृशे च पदे श्रेष्ठे कुर्यान्मालिङ्गमात्रयम् ।

शास्तुविम्बमालिङ्ग्यं प्रभामण्डलमालिनम् ॥

हेमवर्णं तन्मालिख्य ज्वालामालिनं विद्धम् ।
 एकाकिनं गुणलीनं परितस्थं महायमम् ॥
 रत्नमालावनद्धं वै कुर्यात्पट्टवितानरुम् ।
 उपरिप्रादुर्भो देवौ धार्यमाणौ नु मालिखेत् ॥
 पर्वतस्थोपरिष्ठा वे कुर्याद् रत्नमालकाम् ।
 समन्ततश्च वितानस्य मुक्ताहारार्द्धभूषितम् ॥
 उपरिष्ठाच्छेले राजस्य सर्वमालिख्य यन्नतः ।
 अधश्चैव तथा शैले महोदधिसमप्लुतम् ॥
 पटान्ते चैव पुष्पाणि समन्ताच्चैवमालिखेत् ।
 नागकेसरपुष्पागवकुलं चैव यूथिकाम् ॥
 मालतीकुसुमं चैव म्रियङ्गुरुरवकं सदा ।
 इन्दीवरं च सोमगन्धीं पुण्डरीकमतः परम् ॥
 विविधानि पुष्पजातीनि तथान्यां गन्धमाश्रिताम् ।
 एतेषामेव पुष्पाणि + + + + + ॥
 + + चैव पूजार्थं दद्युः शास्तुर्मनोरमम् ।
 पूर्वनिर्दिष्टविधिना पटे ज्येष्ठे तथा पटे ॥
 सूत्रं तन्तुनायं च तथा चित्रकरं मतम् ।
 प्रातिहारकपक्षे च आलिखेन्लुद्धतमेऽहनि ॥
 तथाप्रवृत्ते च काले च जापे चैव विधीयते ।
 सर्वं सर्वमेवास्य पूर्वमुक्तं समाचरेत् ॥
 रत्नोज्ज्वलं त्रिचित्राढ्यं शास्तुर्विश्वं समालिखेत् ।
 अनेकाकारसम्पन्नं कर्णिकारसमप्रभम् ॥
 चम्पकाभासमाभासं आलिखेद्धेमवर्णितम् ।
 एभिराकारसम्पन्नं मुनिमालिख्य रत्नजम् ॥
 रत्नकेतुं महाभागं श्रेष्ठं वै मुनिपुङ्गवम् ।
 सर्वधर्मवशिषासं बुद्धरत्नं तमालिखेत् ॥

रत्नपर्वतमासीन गुहारत्नोपशोभितम् ।
 पर्यङ्कोपरिविष्ट तु दत्तधर्मानुदेशनम् ॥
 ईपिस्मितमुख वीर भ्यानालम्बनचेतसः ।
 गुहाबहिः समालिख्य अपश्चैव समन्ततः ॥
 पटान्तकोणे सन्निविष्ट साधक जानुकर्पूरम् ।
 धूपव्यग्रकर चैव ईषित्कायावनामितम् ॥
 उत्तरासङ्गिन कुर्याद् यथावेपानुलिङ्गिनम् ।
 दक्षिणे भगवतस्याधः महोदधितलादपि ॥
 आलिखेन्नित्ययुक्तात्मा मन्त्रिणं श्रेयसार्थिनम् ।
 एतत् पटविधानं तु कथितं लारूपूजितैः ॥
 मण्डलं तस्य देवस्य साम्प्रत तु प्रवक्ष्यते ।
 युक्तमन्त्रस्तदा मन्त्री तस्मिन् काले सुमन्त्रवित् ॥
 कृतसेवः सदामन्त्रे अभ्यस्ता जापसम्पदे ।
 अभिषिक्तस्तदा मन्त्रे कल्पेऽस्मिन् मञ्जुभाणिते ॥
 मण्डलाचारसम्पन्ने नित्य चाभिषेचिते ।
 अभिषिक्तः सर्वमन्त्राणां मण्डलेऽस्मिन् विशारदः ॥
 युक्तिमन्तः सदा तन्त्रे आत्मरक्षे हिते मतः ।
 सहायाश्चैव रक्षन्तः सुपरीक्ष्य महाद्युतिः ॥
 आचार्यः सुसरब्धः आरब्धाग्रतसेविनः ।
 महाप्रज्ञोऽथ सुस्निग्धः श्रीमान् कारुणिकः सदा ॥
 सहायानां च सर्वेषां तथा लक्षणमादिशेत् ।
 एकद्वौ त्रयो वापि तथाचाष्टमथापराम् ॥
 कुर्याच्छिष्यां मृसम्पन्नां प्रभूतांश्चापि वर्जयेत् ।
 पूर्वदृष्टविधानं तु मण्डलेऽस्मिन् सदा चरेत् ॥
 प्रथमा ये तु निर्दिष्टा मण्डला दशबलोदिता ।
 मञ्जुघोषस्य नान्य तु आलिखे नान्यकर्मणा ॥

प्रमाणं तु प्रवक्ष्यामे मण्डलस्य महाद्युते ।
 चतुर्हस्त द्विहस्त वा तथाचाष्टमत पराम् ॥
 शुचो देशे नदीकन्धे पर्वताग्रे विशेषतः ।
 पञ्चरात्रिकचूणन पूर्वदृष्टेन कर्मणा ॥
 चतुरश्र चतुर्द्वार चतुस्तोरणभूषितम् ।
 चतुर्गोण समं त्रिव्यं त्रिव्याचारसमप्रभम् ॥
 रत्नोज्ज्वलं त्रिचित्रं च चारुवर्णं सुशोभनम् ।
 समुगन्धं सुरूपं च सुसहायं समारभेत् ॥
 मोनीं त्रतममाचारं अष्टाङ्गोपसेविनः ।
 अलिष्टचित्तो मायज्ञं धार्मिकोऽथ जपे सदा ॥
 अपापकर्मसमारम्भं शास्त्रिकरूपौष्टिकं ।
 मन्त्रमन्त्रा ते ततो विद्म्य आश्रित्वैव शास्त्रं त्रिभिः ॥
 प्रथमं सर्वं तं लेख्यं नानारत्नविभूषितम् ।
 गुहासीनं महातेजं रत्नकेतुं तथागतम् ॥
 पद्मेङ्गोपविष्टं तु धर्मचक्रानुवर्तकम् ।
 पद्मे यथैव तत् सर्वं आलिखेच्छास्तु पूजितम् ॥
 त्रिपद्भिस्तथा रेरे मुद्राश्चाङ्गलङ्कृतम् ।
 कुर्यात् सञ्छादिता सर्वा पद्भिश्चैव समन्ततः ॥
 अयस्तां समस्तां च अनानुलिततद्गताम् ।
 तेषां तु मध्ये कुवातं चक्रवर्ती महाप्रभम् ॥
 उदितान्नित्यसङ्काशं कुमारकारमचिपम् ।
 आलिखेद् यत्नमास्थाय महाचक्रानुवर्तिनम् ॥
 महाराजसमाकारं मुकुटालङ्कारभूषितम् ।
 किरीटिनें महासत्त्वं सर्वालङ्कारभूषितम् ॥
 चारुपद्मार्द्धसंवीतं चित्रपद्मनिर्मासिनम् ।
 स्रग्मिणं सोम्यवर्णाभि मालयाम्बरविभूषितम् ॥

जिघ्रन्ता दाक्षणेनेव करण ऋकुलमालम् ।
 ईषिस्मितमुखं देव महावीर्यं प्रभविष्णुवम् ॥
 सुरूपं चारुरूपं वै बालवृद्धावेवर्जितम् ।
 वामहस्तसदाचक्रं दीप्तमालिनं परामृष्यन्तम् ॥
 तदालेख्य अर्द्धपर्यङ्कं मुनिविष्टमर्द्धेन भुजसन्निभितम् ।
 आलिखेद् दिव्यवर्णाभिं सुरूपं रूपमाश्रितम् ॥
 निषण्ण रत्नखण्डेऽस्मिन् सर्वतानो महाद्युते ।
 श्रेयसः सर्वमन्त्राणां प्रवृत्तो वरदः सदा ॥
 ज्वलन्तं बुद्धिरागः । । मण्डलशामिनम् ।
 तत्र चालामालापज्य ज्वलन्तं वायुमोरितम् ॥
 एव मन्त्रप्रयोगैस्तु ज्वालयन्ते मानुषं भुवि ।
 तथाविधं महावीर्यं सर्वमन्त्रप्रसाधकम् ॥
 पश्येद् यो हि स धर्मात्मा मुच्यते सर्वकृत्स्विपात् ।
 पञ्चानन्तर्यकारीपि हृत् शीलो मन्दमधमः ॥
 सर्वपापप्रशान्ता वै मुच्यते दर्शनाद् विभो ।
 मण्डलं दृष्टमात्रं तु देवदेवस्य चक्रिणः ॥
 तत्क्षणा मुच्यते पापा येऽ ये परिशीतिता ।
 ततः पूर्वद्वारं सशोध्य मन्त्रेणैव समं विभो ॥
 परिक्षिप्तं तोरणैः सर्वं कदल्याभिश्चापशाश्रितम् ।
 परिस्फुटं मण्डलं कृत्वा अशेषं चारुरूपिणम् ॥
 बलिं धूपं प्रदीपं च गन्धमाल्यं सन्नाशुभम् ।
 पूर्वैर्णैव विधानेन कुर्यात् सर्वमादरात् ॥
 मध्यस्थं पूर्णकुम्भं तु चक्रिणस्याग्रतो न्यसेत् ।
 तत्कुम्भं विजयेत्वाख्यां मन्त्रज्ञस्तं न चालयेत् ॥
 तथाग्निकुण्डं पूर्वं तु विधिदृष्टेन कर्मणा ।
 होमकर्मसमारम्भो विशुद्धमन्त्रेण नान्यं वै ॥

होम चाष्टसहस्रं तु ग्वदिर-धनवह्निना ।
 पालाशं चापि श्रीगण्ड । वादुम्बरचाक्षरम् ॥
 अपामार्गं तथा जुहुयात् सर्वकर्मषु यत्रत ।
 तिलं वा आज्यसपृक्तं दग्धं धसमयुतम् ॥
 जुहुयात् सर्वकर्मेषु सहस्रं साष्टकं सदा ।
 त्रिसन्ध्यं पूर्वनिर्दिष्टं स्नानं चेष्टावधारणम् ॥
 त्रिशलं शुभनक्षत्रं कथितं च मनीषिभिः ।
 पूर्वनिर्दिष्टकर्माणि जापं होमं तथापरम् ॥
 कुर्यान्मन्त्रयुक्तेन चक्रवर्तिकुलेन वा ।
 एकाक्षरेणैव सर्वाणि कुर्यात् सर्वकर्मसु ॥
 महाप्रभावायुक्तोऽसौ एकवीरः सत्पापरम् ।
 आचरेत् सर्वमन्त्राणां कल्पं तेषु सदा जपी ॥
 सिद्धयं ते सर्वकल्पानि लोकिका लोकात्मना ।
 लोकोत्तराश्च महावीर्या विद्याराजाश्च महातपाः ॥
 सिद्धयं ते सर्वं वा वै अस्मिन् कल्पे तु ता यतः ।
 मुनिभिः कथितं ये वै मन्त्रं तथा दशरत्नात्मजैः ॥
 शक्राद्यैर्लोकपालैस्तु विष्णुरीशान्त्रयणैः ।
 चन्द्रसूर्यस्तथान्यैर्वा यक्षैः देवाक्षसेस्तथा ॥
 महोरगैः किम्बरैश्चापि तथा ऋषिर्वरुणैः ।
 गरुडैर्मर्तरेर्लोकैः तथान्यैः सत्त्वसंज्ञिभिः ॥
 भाषिता ये तु मन्त्रा वै सिद्धिं गच्छति ते इह ।
 आकृष्टा सर्वमन्त्राणां प्रणेता सर्वकर्मणाम् ॥
 वशिषा सर्वमन्त्राणां प्रणेता सर्वकर्मणाम् ।
 वशिषा सर्वभूतानां तन्त्रेण त्रसन्निभैः ॥
 एष एकाक्षरो मन्त्रः करोति सर्वमन्त्रिणाम् ।
 सफलं जप्त्वा त्रस्तु आकृष्टा सर्वदेवताम् ॥

वशिता सर्वरूपानाश्चपी एकाक्षरा महाम् ।
करोति विविधाकारां त्रिचिन्ना सा युगार्णिताम् ॥
लोकिनां गम्यन्त्रा त गा रय गम्यन् प्रयाणात् ।
रिस्फुट तु पठ कृत्वा अशेष चारुदर्शनम् ॥
शुचौ दशे नदीहूले पर्वनाग्रे च तं न्यसेत् ।
पूर्वरूमप्रयोगेण कुर्यात् पथान्मुख सदा ॥
साधकः प्राञ्जुखो भूत्वा विविद्येन कर्मणा ।
दभविण्डोपविष्टस्तु कुर्याज्जपमनाहुलम् ॥
नोच्चशब्दो न मृदुः नापि चित्तपरस्य तु ।
दृष्य सर्वभूतानां क्षिप्रमिन्द्रिर्भवेत्तिह ॥
मेनचित्त सदा लोके दु ग्वितां कृपणां सदा ।
अनाथां दीनमनसा व्यसक्तार्त्ता सुदुर्बलाम् ॥
पतितां ससारघोरेऽस्मि कृपाविष्टोऽथ सिद्ध्यति ।
पठस्याग्रत यत्रेन महाप्रज्ञा त्यसेत् सदा ॥
मानसा मानुषीत्यापि दिव्या हृत्यमुत्तराम् ।
चितयेत् कुर्याद्वापि जिने द्रविश्वपठस्य तु ॥
तत्रैवाभिकुण्ड कुर्या तत्तत्रिगात' ।
सुग ' ' तातो हागि जहात्ता माह्रा ।' ॥
श्वेतन्न तनरूपूर कुडुप मिनाग
अताष्ट आहुतिं शुद्ध पद्मौ द' ॥ १५ ॥
खदिरे पश्य यत्रापे पालाशे चापि निव्यन ।
ण्या समुद्रते राम ज्ञात्रेण राक्षसगिरि ॥
ण्णामभागे काष्ठानाम य राम सगाह्नत ।
पित्रुर्गद तदमल त तत्र गतात्तत्र ॥
मरीकण्ठात् तर्ज्या पातापयु ताता ॥
एकाक्षरेण म तेषा कुर्या या तत्र ताताप ॥

आशु सिद्धिर्भवेत् तस्य पापं नम समाप्तेन ।
 सर्वं नश्वरा एव सारुपा कृपायस्तरा ॥
 प्रयोक्तृणां निराकरणं सिद्धिं गच्छति न मया ।
 आकृत्यन्त तदा मया यदा चेत् भवति ह ॥
 पलाशोदुम्बरसामधानां पृक्ष यत्रोत्पन्नं यत् ।
 घृताक्तानां धनसयुक्ता म बोधेता समाहिताम् ॥
 जुहुयात् सर्वतो मन्त्री राज्यकामो महीतये ।
 देवी राज्यमाप्सि जुहुयात् कुटुम्ब दनम् ॥
 विद्याधराणां देवानां आपिपत्यमकाशयम् ।
 जुहुयात् पञ्चलक्षाणि पत्रत्रिशत् सन्नेमराम् ॥
 होमान्ते वे तत्र कुत्रात् अर्घ्यं शास्त्रनिवेदनम् ।
 समन्ता ज्वलते तत्र पत्रश्रेष्ठा जिह्वादित ॥
 तं च स्पृष्टवान् तु उत्पतेद् ब्रह्मभारयम् ।
 अरुनिष्ठा यावदेवास्तु यावाच्चापातालमश्रयम् ॥
 अत्रान्तरे सर्गभिद्धानां राजासां भवते सदा ।
 विद्रापयति भूतानि महावीर्या दृढव्रत ॥
 क्रमं विद्याधराणां सदा राजा भविता कर्मसाधने ।
 पुनश्च कल्पमात्रं तु स जीवेद् दीर्घमभ्युत्थनम् ॥
 द्युतस्तस्मिन् महानालं नियतो गोविपरायणः ।
 अपरं कर्मनित्येप कथितं सक्षपविस्तरम् ॥
 श्वेतपद्मां समाहृत्य श्वेतचन्दनसयुताम् ।
 जुहुयाच्छतलक्षाणि रत्नकेतुः स पश्यति ॥
 दृष्ट्वा तं जिनं श्रेष्ठं पञ्चाभिज्ञो भवेत् तदा ।
 महाकल्पं चिरं जीवेद् बुद्धस्यानुचरा भवेत् ॥
 पश्यते च तदा बुद्धा अनन्ता दिशि सस्थिताम् ।
 तेषां पूजयेन्नित्यं तथैवेव च सत्रगेत् ॥

रत्नावती नाम धात्रेण यत्रासौ भगवा यमेन् ।
 मुनि' श्रेष्ठो वरः अग्नौ रत्नकेतुस्तथागत' ॥
 तत्रासौ वसते नित्यं य प्रपूतो न सशय' ।
 अपर कर्ममिष्टं च कथितं ह्यग्रपुङ्गवे ॥
 नागकेसरकर्पूर चन्दन कुङ्कुम समम् ।
 एकीकृत्य तदा मन्त्री जुहुयाल्लक्षाष्टसप्तति ॥
 होमावसाने तदा देव आयातीह सचक्रिण ।
 तुष्टो वरदो नित्यं मूर्ध्नि स्पृशति साधकम् ॥
 स्पृष्टमात्रस्तदा मन्त्री सप्तभूम्याग्निपो भवेत् ।
 जिनानामौरस' पुत्रो बोधिमत्त्व स उच्यते ॥
 नियत बोधिनिष्ठस्तु व्याकृतोऽसौ भविष्यति ।
 तत प्रभृति यत्किञ्चिद् ज्ञान ज्ञेय जिनात्मजम् ॥
 जानाति सर्वमन्त्राणां गतिमाहात्ममूर्जितम् ।
 पञ्चाभिज्ञो भवेत् तस्मिन् दृष्टमात्रेण मन्त्रराज ॥
 करोति विविधाकारामात्मभाव सदा यदा ।
 सर्वाकारवरोपेतां पूजाकर्मि सदा रत ॥
 भवते तत्क्षणादेव उद्युक्ता बाधिकर्मणि ।
 क्षणमात्रे तदा लोकां बुद्धक्षेलां स गच्छति ॥
 लोकधातुसहस्राणि अण्डा हिण्डति सर्वत' ।
 बुद्धानां बोधिसत्त्वानां पश्य ते चरितां तदा ॥
 धर्मं शृणोति तत्तेषां पूजां कमे समुद्यत ।
 अपर कर्ममस्तीह चक्रवर्तिजिनोद्भवे ॥
 प्रदीपलक्षणं दद्याच्छ्रुतिरतिष्ठत समे ।
 सौवर्णं भाजने रोप्ये ताम्रे मृत्तिकामेऽपि वा ॥
 ते तु प्रज्वलिते दीपे पुरुषैर्लक्षप्रमाणिभि' ।
 गणमात्रस यस्ते शनसाहस्रनाविकै ॥

स्त्रीवर्जं पुरुषेश्यापि प्रदीपहस्ते समततं ।
 पट शास्तु विम्बाराये दद्यात् पूजा च कर्मणि ॥
 सम सर्वप्रवृत्तास्तु प त्रे कैरुसमन्त्रिते ।
 दद्याच्छास्तुनो मन्त्रैस्तत्क्षणात् सिद्धिमादिशेत् ॥
 समन्ताद् गर्जितनिर्घाप दुन्दुभीनां च निःस्वनम् ।
 देवसङ्घा ह्यनेकै वै साधुकार प्रमुञ्चयेत् ॥
 बुद्धा बाधिसत्त्वाश्च गगनस्थ तस्थुरे तदा ।
 साधु साधु त्वया प्राज्ञ ! मुकृत नर्म कारितम् ॥
 न पश्यसि पुनर्दुःख ससारार्णवसंछुतम् ।
 क्षेमे शिवे च निर्वाणे अभये बुद्धत्तमाश्रित ॥
 मार्गे शुभे च त्रिमले अष्टाङ्गे साधुचेष्टिते ।
 प्रपन्नस्त्व मन्त्ररूपेण च त्रिमैकाक्षराक्षिते ॥
 अपर कर्ममेवास्ति उत्तमा गतिनिश्चितः ।
 महाप्रभावार्थविज्ञात सर्वबुद्धे सम्प्रकाशितम् ॥
 शृणु निम्नमयं काष्ठं कुर्याद् यत्तं त्रिशुचिकम् ।
 उभयाग्र मध्यपार्श्वं तु कुर्यात् कुलिशसम्भवम् ॥
 मन्त्रपूत ततः कृत्वा पटस्याग्रतः कन्यसे ।
 परामृश्य ततो मन्त्री जपेन्मन्त्रा समाहितः ॥
 लक्ष्योदशकाष्ठं च समाप्ते सिद्धिरिष्यते ।
 एकज्वाली ततो वज्र समन्तात् प्रज्वलते हि सः ॥
 उज्जहार ततोऽचि त्यमूर्ध्वसक्रमते हि सः ।
 अद्भ्यलोक ततो याति अन्यां वा देवसम्पत्तिम् ॥
 आकाशेन ततो गच्छे सर्वसिद्धेः अग्रणीः ।
 कुरुते आधिपत्यं वै सिद्धविद्याधरादिषु ॥
 चक्रवर्त्तिस्ततो राजा भवते देवसन्निधौ ।
 करोति विविधाकार आत्मभावविचेष्टितम् ॥

दश चान्तरकल्पानि चिर तिष्ठन्न चालयेत् ।
 सौख्यभागी सदा पूज्यः सुरुपो रूपवा सदा ॥
 बोधिचित्तो समाचारो ज मद्दु खविवर्जित' ।
 भवते सुरसिद्धस्तु सर्वपापविवर्जितः ॥
 द्युतस्तस्माद् भवेन्मर्त्यो बहुसौख्यपरायण ।
 गतिं सर्वा विचेरुस्थ भवते बोधिपरायण ॥
 अनन्ता विविधा कर्मा ण्डुलोकार्थपूजितम् ।
 पठ्यन्ते मन्त्रराजेऽस्मि सरूपाकल्पनिस्तरात् ॥
 भौम्याधिपत्य शक्रत्व चक्रवर्तित्व च वा पुन' ।
 विद्याभराणां तथा देवा कुरुते चाधिचेष्टितम् ॥
 अनेकाकाररूपं वा + + + यदिहोच्यते ।
 सर्वसिद्धिमवामोति सुप्रयुक्तस्तु मन्त्रिणा ॥
 रात्रौ पर्यङ्कमारुह्य + + अचिन्त्यं जपतो त्रती ।
 प्रभाते सिद्धिमायाति पञ्चाभिज्ञो भवेज्जपी ॥
 श्मशाने शवमाक्रम्य निशलो न जपेद्दु त्रती ।
 एकाक्षर महार्थं तु प्रभाते सिद्धिमिष्यत ॥
 श्मशानस्थो यदि यप्येत विद्याराजमहद्विक ।
 षण्मासै' सिद्धिमायाति यथेष्ट कुरुते फलम् ॥
 यत्र वा तत्र वा स्थाने जप्यमानो महर्द्धिः ।
 तत्रस्थ सिद्धिमायाति सुप्रयुक्तस्तु मन्त्रिभि' ॥
 सितं छत्रं तथा खड्गं मणिपादुककुण्डलम् ।
 हारकेयूर पटक + + + चाङ्गुलीयकम् ॥
 कटिसूत्रं तथा वस्त्रं दण्डकाष्ठरुमण्डलम् ।
 यज्ञोपवीतमुष्णीप कवचं चापि चमिणम् ॥
 अजिन कमल चैव अक्षसूत्रं च पादुके ।
 सर्वे ते भूषणाश्रेष्ठा लोकेऽस्मि समतायुभा ॥

सुरैर्मर्त्यस्तथा चा ये + + + भूषणानि ह ।
 सर्वं सिद्धिमायाति पटस्माग्रत जापिन ॥
 सर्वद्रव्य तथा धातु भूषणे मणयोऽपि च ।
 अनेकप्रहरणा सर्वं विररता पटमग्रते ॥
 सकृज्जप्ताथ सशुद्धा लक्ष्मणो भिमान्नता ।
 ज्वलते सर्वसमुक्ता उत्तिष्ठे स्पृशनाञ्जपी ॥
 सत्त्वप्रकृतयो वापि विविधानारूपिण ।
 भूषणा प्रहरणाश्चापि मृन्मया वा स्वभाविका ॥
 सुरूपचेष्टप्रकृतय नानापक्षिगणादपि ।
 सर्वभूतास्तु ये ग्याता कृत्रिमा वा ह्यकृत्रिमा ॥
 सत्त्वसङ्गाथ नि राज्ञा सिद्धयन्ते मन्त्रपूजिता ।
 विविधद्रव्यवि यस्ता विविधा भा गिता ॥
 । । । । । वापि गतियानिसुपूजिता ।
 विरयस्ता पटमग्रऽस्मि पूर्णदृष्टानधानत ॥
 आमृष्य त जपेन्मन्त्री पट लक्षाणि च सप्त च ।
 जपान्ते ज्वलिते तेषु सिद्धिं प्राप्नोति पुष्कलाम् ॥
 स्पृष्टमात्रेषु तत्तपा उत्पलेषु त्रुर्दिशम् ।
 चिर जीवेच्चिर सौख्यं प्राप्नोतीह दिवौकसाम् ॥
 यथा यथा प्रयुज्यते विद्याराजमहर्द्धिकः ।
 तथा तथा च तुर्येत वरदो च भवेत् सदा ॥
 अन्यकर्मप्रवृत्तास्तु कर्मभि कल्पविस्तरैः ।
 तैरेव सिद्धय ते क्षिप्रं विद्याराजमहर्द्धिकः ॥
 शुचिना शुचिचित्तेन शुचिकर्मसत्कारत ।
 शुचो देशेऽथ मन्त्रज्ञः शुचिसिद्धिं समृज्जति ॥
 तत्कर्म तत्फलं विन्नादधिकादधिकं भवेत् ।
 मध्ये मध्यमकर्म तु कन्यस तु मत परम् ॥

कर्मा प्रभूतमर्थं दत्त्वा करोति भूतचेष्टितम् ।
 असाधितं कर्मसिद्धिस्तु फलं दत्त्वाल्पमात्रकम् ॥
 नित्यं च जापमात्रेण महाभोगाऽथ महाफल ।
 राज्ञा प्रियत्वमन्त्रित्वं करोति जपिनः सदा ॥
 पापं प्रणश्यते तस्य सकृज्जप्तस्तु मन्त्रराट् ।
 द्विजस्य सप्तजप्तो वा आत्मरक्षा भवे महा ॥
 सहायानां सर्वतो रक्षा अष्टजप्तं करोति स ।
 वस्त्राणामभिमन्त्रीत उभौ मन्त्री तदा पुनः ॥
 मुच्यते सर्वरोगाणां उभौ वस्त्राभिमन्त्रितो ।
 स्पर्शनं तेषु मन्त्रेषु ज्वरं नश्यति दहिनाम् ॥
 सुखं चाभिमन्त्रितः, अक्षणी वा चापि यत्नतः ।
 क्रुद्धस्य नश्यते क्रुद्धो दृष्टमात्रस्तु मन्त्रिभिः ॥
 ये च भूतगणा दुष्टा हिंससा पापकर्मिणः ।
 मुखं तेषु निरीक्षेत त्रिशज्जप्तेन मन्त्रराट् ॥
 हस्तं चाभिमन्त्रीत स्वरुचं चैव पुनः पुनः ।
 तेषां ग्रहणमावर्ज्यामुच्यते सवदेहिनाम् ॥
 बालानां नित्यकुर्वीत स्नपनं पानभाजनम् ।
 षष्टिजप्तवरे मन्त्रे उत्कृष्टे देवपूजिते ॥
 त्यजते सर्वदुष्टास्तु कव्यादां मानराग्रहाः ।
 मन्त्रधीतास्तु नश्यन्ते त्यजन्ते गालिशान् सदा ॥
 एवम्प्रकाराद्यनेकानि कर्मा चैव महीतले ।
 मानुषाणां तथा चक्रे क्षिप्तं चैव सदा न्यसेत् ॥
 सरिष्ठता ये तु भूता वै विविधा स्थावरजङ्गमाः ।
 सविषा निर्विषाश्चैव नश्यन्ते मन्त्रदीरिताः ॥
 ये केचिद् विविधा दुःखा या काचित् सत्त्ववेदना ।
 विद्यस्ता मन्त्रराजेन शान्तिमाशु प्रयच्छति ॥

विविधायासद ग्याणि महाभायापुनर्गि ग ।
 नश्यन्ते क्षिप्रमत्र त ग ३ नोत्र पञ्चाम् ॥
 कुर्याद्भोग्यार्थाणि ग नग्नभाज्यमित्राम् ।
 नीलात्मज गुण य ते गान्ध चाष्ट प्रजायाम् ॥
 शाति तिलेन भूताणि मज्जम् स्वरस्थिता जग ।
 एतम्परायनराणि वृत्तान्तसमुद्भवाम् ॥
 सर्वा करोति क्षिप्र व सुप्रयुक्तस्तु मन्त्रिभि ।
 जपमात्रेण कुर्यात् अरीणा कायशाशाम् ॥
 अनेकमन्त्रार्थयुक्ताया वृत्ताना बहुविस्तराम् ।
 विधिदृष्टा भवेत् तेषा तेषु सिद्धिर्निश्चिन्त्यते ॥
 अवश्य क्षुद्रकर्मणि म जज्ञप्ता करोति ह ।
 सर्वान्येव तु जप्तेन क्षिप्रमर्थकर सदा ॥
 यदयार्थ सर्वभूतानां त्रिमन्त्र जपमित्यते ।
 होमकर्म च कुर्यात् मातल्या ऋगुगै सदा ॥
 श्वेतवर्णात्तर्पणं कुरुत्वा विधीयते ।
 वरजापिने मत्र गफलां कुरुते सदा ॥
 मनीषेणान्साधयन्थो नित्यशमेन जापितम् ।
 कर्पूरादिभि युक्तेषा नित्यहोम प्रकल्पितम् ॥
 साधयद् विविधा कर्मा यथप्रपञ्चिषिताम् ।
 अपादपमर कम मम ॥ श्रान्तमुद्राम् ॥
 मध्ये मध्यकर्मणि गता साद्वर्द्धनाहता ।
 तस्मात् सत्रय कर्मषु कुर्याद्भोग्यप्रशयत ॥ इति ।
 बोधिसत्त्वपित्रावतमरा महायानापुन्यसूत्रात् आर्यमञ्जुश्रिय
 सूत्रात्पातयति ॥ ग ३ ॥ ग २ ॥ ग ३ ॥ ग २ ॥
 सायनापथिकान्तर पारममाप्त इति ॥

अथ पञ्चदश पत्राणि समाप्तम् ।

[illegible]

एवमुक्ते भगवांश्चात्त्यमुनि वच्रपाणि गोधिसत्तमेतन्बोचन् ।
साधु साधुस्त्व यक्षेश ! बहुज महिषाय त्व प्रणिपत्त बहुजनमुखाय
लोकान्तुकम्पायै महतो जनकायस्यार्थाय हिषाय सुगाय सर्वविद्या
साधकानामर्थाय । त गृणु, माधु च सुप्र च पासि कुरु, भाषि
ष्येऽह ते ॥

आदौ तावत् पूर्वकमारम्भ सर्वकर्मणु निराङ्ग स्थान गत्वा,
पर्वताग्रे नन्दीकूले वा गुहा च वरकेषु वा, शृचो देगे उदय कृ वा,
पटे प्रतिप्राप्य मही पृष्ठां १ ॥, तत्र निर्यात् पूर्वार्धे सर्वकर्मणु
शुक्लपक्षे प्रातःहारापक्षे वा अवश्य भुञ्जेत्तु रात्रौ प्रथमं यामे श्वेत
च दक्षिणपूर्वकृद्धमं त्रेणीकृत्य, गान्धर्वप्रसंगि पञ्चाल्य, पटस्थ
ग्रतश्चतुर्हस्तप्रमाणमाग्राथत आहृत गहसाष्ट जुहुयान्निर्धुमे विगत
ज्वाले चाङ्गाग्ने तद् होमात्ते पणपूण्याप्रसादस जुहयान् । श्वेतच दनां
भ्यक्तान् । यामा त च भद्रपीठ मुद्रां १ ॥ आग्रा दद्यात् स्वम तस्य
स्वम त्रेणैव । अनेन म त्रेण तु होग कृयात् । “नम समन्तत्रुद्धानामप्रति
हतशामनानाम् । तद्यथा — ॐ कृपारूपिण तर्जय तर्जयमात्मनो भूति
रामृतावय स्वा । ग । ॥ १ ॥ गथाश्रित । ईं हं फन् फन् स्वाहा ।”

अनेन मन्त्रेण क्रूररक्षा ह्यमकर्मणि मयान्यस्मि कर्म कुर्यात् ।
ततो भयाग्नां कुशां सस्तीये कुशविण्डमशिरोप रानपूर्वशिरः पन्स्याग्रतो
नातिदूरे नात्यासन्ने स्वपेत् प्रथमं याम जागरिमायोगमनुयुक्तः सर्व
बुद्धबोधिसत्त्वानां प्रणम्य पापं च प्रतिदेय आत्मानं निर्यातयेत्
सर्वबुद्धाणाम् । ततो निर्द्रा वशमागच्छेत् यथा सुखमिति ॥

प्रथमे यामे तु ये स्वप्ना ता विदुः श्रेयससम्भ्राम् ।

द्वितीये पितृमृत्यानाद् गर्हिता लोकसम्भवा ॥

तृतीये वातिके विद्याचतुर्थं सत्यसम्भवाम् ।

श्लेष्मिके स्वप्नमुग्रे तु ईदृशां पश्य वे सदा ॥

मणिक्कृत् मुक्ताहारश्च समन्ततः प्रभूताम् ।

अम्भराक्षिं तृप्तं चात्मानं स पश्यति ॥

समन्तात् सरितां कीर्णं महोदधिसमग्राम् ।

तत्रस्था मात्मनेहस्था पश्ये चैत्र यत्र वै ॥

तत्र तं देशमाकीर्णं पुष्करिण्या मम ततः ।

पुत्रं चादुपायं न पानागारं न वेण्याम् ॥

उद्देश्यैरुण्णमानं तु पश्येच्चैत्र समन्ततः ।

हिमालयं तथाद्रिं वा स्फटिकस्थं महानदम् ॥

नगं शैलं च राजं च स्फटिकाभिः समं वितम् ।

मुक्ताजालसङ्छन्नं मुक्ताराशिं च पश्यति ॥

महावर्षं जलौघं च पश्यतेऽसौ कहावहः ।

श्वेतं सितं छत्रं पाण्डुरं वापि भूषणम् ॥

कुञ्जरं भुक्तरूपं वा रुफिने स्वप्नमुच्यते ।

सितं चामरपुरुषं वा अम्बरं वापि दर्शनम् ॥

स्पर्शनं सैन्धवादीनां लग्नानां च सर्वतः ।

कर्पासं क्षौमपद्मं वा लोहं वा तथागुरुम् ॥

स्पर्शने ग्रसने चैव श्लेष्मिके स्वप्नमिष्यते ।

मापाभ्यातकाश्चैव तिलपिष्टा गुडोदना ॥

विविधा मापभक्षास्तु कफिने स्वप्नमिष्यते ।
 स्वस्तिकापूपिका चान्ये कूसरा पायसा परे ॥
 तेषां भक्षणा स्वप्ने श्लेष्मिकस्य विधीयते ।
 शङ्कुल्या पर्पटा स्वाद्या विविधा मृणजातयः ॥
 स्पर्शनाद् भक्षणाश्चैव स्वप्ने श्लेष्माघ्नवृहणम् ।
 अनेकप्रकारपूर्वास्तु स्वाभोजयानुसम्भता ॥
 भक्षणास्पर्शनात्तेषां कफिने स्वप्नचेष्टितम् ।
 आशने सयनयानवाहनसत्प्रसम्भयम् ॥
 स्पर्शारोहणाश्चैव प्रथमे यामे तु दर्शयम् ।
 स्वप्ना यदि दृश्येर कफिने सर्वमुच्यते ॥
 एवम्प्रकारा ये स्वप्ना जलसम्भवेष्टिता ।
 विविधा वा स्वाभोजयाना श्लेष्मिका वा च दर्शनम् ॥
 तेषां स्वप्ने दृष्ट्वा त्रै श्लेष्मिकाणां तु चेष्टितम् ।
 अचित्यां वा येका कथिता स्वाप्ना लोकराथकैः ॥
 पौत्तिकस्य तु स्वप्नाणि द्वितीययामाह देहिनाम् ।
 चलन्तमग्निरूप वा नागारवसमुद्भवाम् ॥
 अग्निदाहमहोल्कना ज्वलतस्तप्तदिशः ।
 स्वप्ने पश्यते जगत्पित्तगम्भीरतामग्नौ ॥
 पित्तगता तथा रक्तान्य वा रक्तगम्भयम् ।
 स्वप्ने दर्शनं विन्द्या पौत्तिकस्य तु देहिनाम् ॥
 अग्निसंवेचनादाघातस्पर्शनाद् भक्षणादपि ।
 विविधा पीतवर्णानां स्वप्नपित्तप्रचिन्तते ॥
 तपन्त नित्यमादित्य आतपः कटुकसत्ता ।
 स्वप्ने यानि पश्यत पित्ताग्नेर्देहप्रचिन्तते ॥
 हेमवर्णं तदास्वाशपीतवर्णं मशीनम् ।
 स्वप्ने योऽभिपश्येत् पित्तगतामभयम् ॥

सम ताज्जात वरि योतमान गगनसालम् ।
 पश्यते स्वर्गादेजाग पिताकान्त तिमिहेन ॥
 ह्रमण तत्र भूमि पतत ता गिलाचयम् ।
 गहाताग तथा या । सर्व हेममय मन्त्र ॥
 पश्यत रित्यस्वमस्थो पित्तोष्माभिर्मूर्च्छत ।
 सर्व हेममय भाण्ड गान भूषणतानम् ॥
 आसन शयन चापि जातरूपममृतम् ।
 स्पृशनाराहणाद्यैरपैत्तिर स्वपदजनम् ॥
 पीतमाल्याम्बरमचीत पीताम्बोपगोभिः ।
 पीतनिर्भासम मन्त्र पीतगङ्गापरीणि ॥
 पीताम्बर च आ गान स्वप्ने याऽभिपश्यति ।
 पित्तमूर्च्छासमुत्थादन्तिीये गामे तु दर्शनात् ॥
 पद्मम्भारगान्तिरा या यम्य ममात्तुरर्णिता ।
 मित्रिभा पीतनिर्भासा ममा पित्तममृता ॥
 म यम गामनिर्भरा । गान तात्तु ॥ म ॥
 अनेरात्रारूपारतु पातागामममृत वा ॥
 तथिता त्रिकर्मस्त स्वपा । य ममृता ।
 यातका य त रान्ता ॥ त तीय ताम नृ कथ्यते ।
 मभास्वरा सम ताद्रे । । सर्व तु मन्त्रे ।
 आका मग । तामि तिर्ग चापि गभान्त ॥
 समन्ता गन्ते नित्य आका । त गभस्तानम् ।
 रातिर स्वानमिद्युक्त ईश्वर त । रभीयत ॥
 पुत्रा उद्ध । चर तस्या चाभिगेहणम् ।
 पठन सर्वशास्त्रा म गाना । त निमय । ॥
 भाषा जप । तामि मृ । तामि तामि ।
 मोहण रण मन्त्रा त यत्तप ता ॥ । म ॥

कटुम्ल सर्वखाद्यानां भक्षणं चापि वातिके ।
 वातसङ्गधमुखायां फलानां वातिनापिताम् ॥
 तेषां तु भक्षणे स्वप्नं विदिष्टं नानामग्भया ।
 भक्षहारविशेषाणां द्रव्याणां च वातजम् ॥
 क्षिप्तचित्ता तथा जन्तुस्पर्शनाद् भक्षणादपि ।
 भृत्यता सर्वभूतानां दर्शनाच्चापि आत्मनाम् ॥
 स्वप्ने यो हि पश्यति तांश्च वातिरिति विदुः ।
 विविधाकारचेष्टां तु शिथिलिङ्गाभापनाम् ॥
 विविधाघोरभाषास्तु वातिरेकस्याङ्गीते ।
 एवमादीनि स्वप्नाणि वातिनां लक्षणानि ॥
 त्रिधा प्रयोगान्युयुक्तानि रागद्वेषमाहेताम् ।
 रागिणां विद्याच्छ्लेषजं पक्षिकं द्वेषमुद्धवम् ॥
 मोहजं वातिकं चापि व्यतिमिश्रं त्रिभिश्चेत ।
 स्वप्नोपघातं रागाद्यैर्गाम्यगर्भं तन्मूर्धनम् ॥
 स्त्रीषु सङ्ख्या भवेत्तत्र स्वप्ने ह्युपागमुद्धवे ।
 द्वेषिणां कलञ्जालान्ये स्वप्ने पित्तमम्लद्वये ॥
 माहजं क्षिप्तमताकां स्पृतातपपदम् ॥
 व्यतिमिश्रेण सयुक्तानि स्वप्ना दृश्यान्तत्रैव सदा ॥
 तस्मान् सप्तपरांशेन गन्तां यः शतैर्गजैश्च ।
 क्रियाकालसमैर्न निष्प्रमत्तचर्द्वाभम् ॥
 श्लेष्मिकाणां वातिनां गन्तां वर्णान् न प्रियवदा ।
 दीर्घायुषोऽथ दुर्मया स्निग्धाणां प्रेशारदा ॥
 गौरा प्रागुक्तानां स्त्रीषु सङ्गे सन्तास्ता ।
 धर्मिष्ठा नित्यशराय बहुमातागिरिना सदा ॥
 नक्षत्रे जातिनिर्दिष्टं मत्सराम्यान्निहिता ।
 महीपाला तथा चान्ये सेनापत्यार्थगिरिभवे ॥

जायते भोगयथा यथाकामपिजीविन ।
 स्वकमकठतिदिष्टं न मन्त्र कर्मयजितम् ॥
 न कर्म म प्रमुख्य तु कथित लाकनायनै ।
 तस्मात् श्लेष्मिके सत्त्वे सिद्धिरुक्ता महीतले ॥
 भूम्याधिपत्य महाभोगे सिद्धिमायातु तस्य तु ।
 आहारं श्लेष्मिका सर्वा नातिसेवी भवेज्जपी ॥
 अत्यर्थं सेविता येते स्वप्ना शुद्धयार्थसम्भवा ।
 ता न सेवे तदा म त्री भिद्यथा तु वर्णित ॥
 नापि स्वप्ने तदा काले युक्तिम तो विचक्षण ।
 पंचिकस्या तु सत्त्वस्य कथ्यते चरित सदा ॥
 द्वेषाकारबुद्ध तु कृष्णप्रणाऽथ दुर्बल ।
 दूरं कूटमा तु गता वना विधीयते ॥
 शूर साहसिना । तस्य मन्त्रादिगमयित ।
 बहुभाष्ये बहुभिन्ना बहु । तत्त्वमाधिग ॥
 धार्मिक विग्रहार्था । द्वेषमुत्थानयित ।
 मनस्वी महत्कथं जायते द्वेष शक्तिः ॥
 शूर द्वेषी न वार्ता लाज्जाल प्रयदर्शित ।
 निष्कृता नि स्पृहापि भीरो दुःसह सदा ॥
 मानी गत्सर उद्ध स्त्रीषु सा तो सदा भवेत् ।
 महोत्साही दृढा त्री न महाभोगोऽथ जायते ॥
 आकम्प्य चरते सत्त्वा यथाकर्मानुबन्धिनाम् ।
 नित्य तस्य सिद्धयन्ते गन्त्रा प्राणोपरोभिः ॥
 क्षिप्रं साधयते तर्था गरणां गुनिर्गणिताम् ।
 सत्त्वोपघाता य कृता सिद्धय ते तस्य देहिता ॥
 विविधप्रयोगास्तु ये समा प्रयुक्ता सर्वगणिनाम् ।
 प्राप्ता ते । तदा ते । तदा ते । तदा ते । तदा ते ॥

द्वेपिका ये तु मत्रा वै परसत्त्वात्तुपीडित' ।
 परमन्त्रा तथा च्छिन्दे क्रोधसत्त्वस्य सिद्धयति ॥
 परद्रव्यापहारार्थं परप्राणोपरोधिन ।
 सिद्धयन्ते क्रोधमन्त्रास्तु ना यमन्त्रेषु योजयेत् ॥
 कुरुते चाधिपत्यं वै एष सत्त्वोऽथ द्वेषज ।
 कृष्णवर्णोऽथ श्यामो वा गोरो याय मिश्रित ॥
 जायते क्रोधनो मर्त्यो हेमवर्णविजित ।
 रूक्षवर्णोऽथ धूम्रो वा कपिलो वा जायते नर' ॥
 शूर, कूर तथा लुब्ध वृश्चिकाराशिमुद्भव ।
 अङ्गारग्रहक्षेत्रस्थ श्लेष्मणाय बृहस्पते ॥
 जायते ह्यल्पभाजी स्यात् रद्वन्तरगसन्नि ।
 आयुष्य तस्य दीर्घं तु स्मृतिमन्त्रोऽथ जायते ॥
 यातिरस्य तु यक्ष्यऽहं तग्नि गत्तरोपितम् ।
 विवर्णां रूक्षवर्णस्तु प्रमाणा नातिदुर्ल ॥
 नष्टबुद्धि' सदा प्राज्ञो हन्स्थिरो त्वरस्थिर' ।
 गात्रकम्प भ्रमिश्चापि उर्द्धं प्रथयन् गहु ॥
 बहासी नित्यभोजी च तदागतो भवे हि म ।
 विरुद्ध सर्वदागतां वदमित्राऽथ जायते ॥
 दुःशीलो दुःखितश्चापि जायतोऽभो गहीतले ।
 भन्तद्भोतिकमन्त्रा ने तस्य गिाद्गुदाह्वाम् ॥
 वातप्रकोपना ये भक्षस्तो तस्यानुवर्तिन ।
 न न सेवेत् सदा जापी कर्मसिद्धिमर्काक्षयम् ॥
 मोहामुद्भयमेपां तु सत्त्वानां वातकोपिनाम् ।
 मोहजा रथिता ह्येते मृन्मन्त्रप्रमाधिता ॥
 नित्य तेषु मृत्तानां मोहानां सिद्धिरित्यते ।
 नक्षत्रे जलजाराशौ ग्रहसत्यार्थमीक्षिते ॥

नाचरेन्लुभकर्माणि यातिके सत्त्वमुच्छिते ।
वश्याकर्षणभूतानां मोहा जम्भन तथा ॥

वातिकेऽपि रात्रेषु माहने पापमुद्भवै ।
कथिता लक्षणा ह्येते मन्त्रानां गत्यदर्शना ॥

मुनिभिर्वर्णिता ह्येते पुरा सर्वासाधका ।
मेघो वृषो मिथुनश्च कर्कट सिंह एव तु ॥

तुला कन्या तथा ऋशीश्च अनुर्भकर एव त ।
कुम्भमीना गज' न्द्रिय वानरमसुर एव तु ॥

सिद्धगन्धर्वयक्षाद्या मनुजानां ये प्रकीर्तिता ।
राशयो बहुसत्त्वानां कथिता ह्यग्रपुङ्गवे ॥

बहुप्रकारा विचित्रार्था विविधा कर्मव्रणता ।
तेषु सर्वेषु कर्म च फलति गुणविस्तरा ॥

न कर्मगुणनिर्मुक्त पन्था गतु रेहिताम् ।
गुणे च कर्मसयुक्त' करोति पुनरुद्भवम् ॥

गुण धर्मार्थसयुक्त सिद्धम तेषु जायते ।
जापी गुणतत्त्वज्ञः कर्मगन्धगुणागणम् ॥

न हितां कुरुते कर्म यद् गुणेऽपि रात्रिगाम् ।
क्रिया हि कुरुते कर्म न क्रिया गुणवजिता ॥

क्रियार्थगुणां चैव सयुक्त साधगिगति ।
विधिपूर्व क्रिया कर्म उक्त न्यायलै परा ॥

क्रिया कर्मगुणा ह्येते द्रष्टा सत्त्वोपचेष्टिता ।
विविधा स्वप्नरूपास्तु दृश्यन्ते कर्ममुद्भवा ॥

तस्मात् स्वप्ननिमित्तेन प्रयोज्या' कर्मविस्तराः ।
विधाकारचित्राश्च मनोज्ञा' मियदर्शना ॥

विघ्नरूपा, अरूपाश्च दृश्यन्ते स्वप्नहेतवः ।
महोत्साहा महारीर्या सिद्धिमाकांक्षिणो नरा' ॥

उत्तमाधमम येष सिद्धिस्तेषु प्रकल्प्यते ।
 रौद्रा क्रूरकर्मास्तु स्वप्ना सद्यः कदा सदा ॥
 उत्तमा ध्रुवरुर्मासु चिरमालेषु सिद्धये ।
 लोमिका लोममुखाया गुणात्पान्नासम्भवा ॥
 दृश्यन्ते त्रिविधा स्वप्ना चापिना मन्त्रसिद्धये ।
 असिद्धयर्थं तु मन्त्राणा निद्रा तद्भी प्रकल्प्यते ॥
 विघ्नघातनमन्त्रं तु तस्मिन् काले प्रकल्प्यते ।
 युक्तिरूपा तदा मन्त्रा जापिना त प्रयाजयेत् ॥
 पदभुजोऽथ महाक्रोशः पण्मुखश्चैव प्रकल्पिते ।
 चतुरक्षरो महामन्त्रः कुमार मूर्तिनिसृज ॥
 घोररूपा महाघोरो वराहाकारसम्भव ।
 सर्वविघ्नविनाशार्थं कालगात्र तदेव राट् ॥
 व्याघ्रचर्मनिवस्तस्तु सर्पाभोगत्रिलम्बित ।
 असिहस्तो महासत्त्वः क्रुता तरुणी महोजसः ॥
 निर्घृणः सर्वविघ्नेषु विनायकाया प्राणहनाच्छ्र ।
 शृणुतु सर्वभूता वै मन्त्रः तत्र सुरारुणम् ॥
 नाशको दुष्टसत्त्वाना सर्वत्रि नापहारिक ।
 साधकः सर्वमन्त्राणा देवसङ्घा शृणोय मे ॥

नमः सम तदुद्धानामगतिहातासत्त्वानाम् । तयथा — 'हे हे
 महाक्रोश ! पण्मुख ! पदपरण ! सर्वविघ्नघातक ! हूँ हूँ । किं चिराय
 सि विनायक ! जीवितान्तक ! दुस्त्रय मे नाशय । लङ् लङ् ।
 समयमनुस्मर फट् फट् स्वाहा ॥

समन्त-नरभाषितोऽयं महाक्रोशराजा सर्वविघ्नविनायका आ-
 र्ता भीता भिन्नहृदया त्रस्तमनसो भगवन्तः शान्त्यमुक्तिं, मञ्जुश्रिय
 कुमारभूत नमस्कार कुर्वते स्म । समयं च तस्थुः ॥

अथ भगवा शारामा । सर्वं त शङ्करामभयनमत्रोक्तम्,
त च मन्त्रपर्व मण्डलं, पञ्चमाह — भा भा देवसङ्घा ! अथ काथ
राजा सर्वं शक्तिं शारत्तगणा मन्त्राणां सा यमानानां या हि दुष्ट
सत्त्वं जापेन । गेयम्, तस्याय प्रोधराणां सङ्कुलं दमयिष्यति ।
शापयिष्यति । त च प्राणापगमं करिष्यति । परिताप्यं परिशोष्यं
व्यवस्थायां स्थापयिष्यति । जापितस्य रक्षामरणयुक्तये स्थास्यति ।
अनुबृंहयिष्यति । या हेन समयमतिक्रमत् काथराजेन कृतरक्ष साधक
विहेठयेत् ॥

सप्त रास्य स्फुटे मूला अजैकस्येव मञ्जरी ।
इत्येवमुक्त्वा मुनिः प्रष्टा मञ्जुघोषं तदाब्रवीत् ॥
कुमार ! त्वन्तीयमं प्राणां सरुलार्थार्थविस्तराम् ।
मन्त्रतः प्रार्थयुक्ताणां सायमानां विशेषतः ॥
क्रोश्याद् दधितं तं ते सर्वविप्रमनाशनम् ।
लोम्नाथे पुरा गेयत् तथैव रानियाजितम् ॥
दुष्टमिष्टमिनाशाय अरीणां क्रोश्यात्तमम् ।
जापितां सततं ह्येतां प्राप्नुवथ्ये सदा ॥
एष रक्षाभयतन्त्रानां दुर्गव्यासा च नाशनम् ।
कायतं तान्मुनयेस्तु सर्वमं प्रार्थयामहे ॥
अतः परं प्रवक्ष्यामि पुरुषाणां लक्षणं शुभम् ।
यत्तु मन्त्राणां सिद्धयं ते उत्तमाधमं यमा ॥
तेजस्वी च मन्त्रा च कर्माभा महोदर ।
विशालाक्ष्माश्च सुस्तिग्मो मन्दराङ्गी क्रोशवर्जितः ॥
रक्ता तनया विद्याभाषी उग्रम तस्य सिद्धयति ।
तनुत्वनोऽथ श्यामाभो तन्त्रज्ञो नातिदीर्घकः ॥
मनोत्सानी महोजस्रः सत्तुष्टो रासतः शुभः ।
उत्तुष्टो यानितः शुद्धः अत्येन्द्रेयः दुर्बलः ॥
तस्य मिद्धिर्ध्रुवा श्रेष्ठा दृश्यते सर्वस्मिन् ।
अहीनाङ्गाश्च सर्वत्र पूरयामा महोजसः ॥

अल्लिष्टचित्तो मनसो न त्रानागम सन् शुचि ।
 + वासाभिरतो नित्यं त्रानागम धममायी न ॥
 बहुमित्रो सदा त्यागो मात्रा च चरता सन् ।
 शुचिन दक्षशीलश्च शोभात्रागम सन् ॥
 सत्यवादी घृणी चेत उचमा तस्य गि याते ।
 अव्यङ्गगुणविस्तार कृत्वा गो गामिक सदा ॥
 मातृपितृभक्तश्च ब्राह्मणातिभिपूजक ।
 अतिकारुणिको धीरस्तस्यापि मन्दिरुत्तमा ॥
 श्यामावदात स्निग्धश्च अल्पभाषी सन् शुचि ।
 मृष्टान्नभोजनाकाक्षी शुचिद्वाराभिगामिन' ॥
 लोकाङ्गो बहुमत सत्त्वस्तस्यापि सिद्धिमुत्तमा ।
 नातिह्रस्वो न चोत्कृष्ट भिन्नाञ्जनमूर्धन ॥
 स्निग्धलोचनवर्णश्च शुचि स्नाताभिरत सन् ।
 रत्नत्रये च प्रसन्नोऽभूत् तस्यापि मिष्टिमुत्तमा ॥
 उत्कृष्टरूपप्रयुक्ता च गत्वा तामागयान्ति ।
 सहिष्णुः प्रियवाक्यश्च प्रसन्ना जिगमनुना ॥
 लोकोत्तरी तदा सिद्धि' राफन्ता तस्य गिप्यते ।
 महासत्त्वो महावीर्य' महाजग्नो मष्टा ॥
 महाभोगी च मन्त्रज्ञ सर्पत त्रेषु तत्ताता ।
 वर्णतः क्षत्रिया ह्यग्रा ब्राह्मणा ता मनस्विता' ॥
 स्त्रीषु सेवी सदा गगी मनसाभाऽथ त्रता ।
 दृश्यते प्राशुर्गौरश्च तद्गनासो महाभज ॥
 प्रलम्बवाहु शूरश्च महाराज्याभिराक्षिण ।
 प्रसन्नो जिनपुत्राणां स्यारयादेरिपूजकः ॥
 रत्नत्रये च भक्तश्च बोधित्तत्रिभूषित' ।
 अतिकारुणिको धीरः कचिद् रोषा महोज कचित् ॥

महाभोगी मनात्यागी मन्त्रजस्मा दुरासद् ।
 स्त्रायु प्रथमरूपाय तस्यापि सिद्धिरुत्तमा ॥
 आताम्ररत शर स्त्रीषु सद्भा सदा पुन ।
 कनकाभ स्वरूपभाजश्च प्रिप्तीण रुडिन शुचि ॥
 घृणी कार्शिक दक्षा लोचन बहुमता गुणै ।
 म प्रजापी सदा भक्त जिने द्राणा प्रभङ्करम् ॥
 तेषु श्राव्यपुत्राणा खदिना च सत्ता पुन ।
 प्रभविष्णुभारुमुग्रश्च वणत द्वितीय शुभे ॥
 अन्यज्ञ सार्वत अत्रै धूय साहसिक सत्ता ।
 त्यागशीली जितामित्रा यमायमविरारम् ॥
 नातिस्त्रुगो नातिरुशो नातिनीर्घा न हृम्भरु ।
 म यमो मनुज श्रेष्ठ सिद्धिस्तस्यापि उत्तमा ॥
 आताम्रनखगुम्निभ रक्तपाणितत् शुचि ।
 चरणान्त रक्तत स्निग्धश्चस्वारारभूषत ॥
 ध्वजतोरणमत्स्याश्च पताका पद्मगुत्पला ।
 दृश्यन्त पाणिचरणयो मनुजा लक्ष्यभणौ ॥
 तान्श' पुरुष श्रेष्ठ अग्रगोद्धरु नृत्यते ।
 शुभदण्ड अगुपिरस्तुङ्ग शिखरिण समा ॥
 तुङ्गनासो विशालाग्न्य सहतश्चचिपुके शुभा ।
 गोपक्षमलोकचिह्नस्तु कृष्णदन् नागमाश्रित ॥
 ललान यस्य प्रिप्तीर्ण छत्राकारशिर शुभ ।
 उष्णीषाकारशिरथैव वर्णा शोभात शुभौ ॥
 सिंहाकारहनु सदा अग्रो पक्षिभ्रममप्रभौ ।
 पद्मपत्ररक्ताभा जिह्वा यस्य दृश्यत नालुकाचाभिरक्तिका ॥
 ग्रीवा कम्बुमदृशा पीनस्पर्धा समुद्भवा ।
 कक्षवक्ष शुभ श्रेष्ठ प्रिप्तीर्णरिस्तथैव च ॥

स्वल्पतो नाभन्तश्च विस्तीर्णकठिन शम्भ ।
 गम्भीरप्रदभिणा नाभो मिराताञ्च अकृता ॥
 प्रलम्बमाहुर्महाशुज रजितगर्गिण्येव ।
 ऊरू चास्य र्जुलसो कोपरा राताजिभो ॥
 एणेषजङ्घ सुसम्पत्तुर्गता प्रकीर्तिता ।
 चरणौ मासलापेता अङ्गुलीभिः समुत्तरो ॥
 रक्ती रक्तनखो रत्नगता उन्नतो मागशाभयो ।
 अथ शिरा महीतलावणा शाभनो प्रियदर्शितो ॥
 अश्लिष्टो वर्णित शब्दा प्रगस्तो आसन्निहितो ।
 उपरिष्ठास्तु तेषां न शिराजाल अनुन्नता ॥
 पुरीषप्रसूयणो मागा गम्भीरावत्या णो ।
 प्रशस्तो स्वल्पतरो गत्य वृषणो गुरुत्वा शुभो ॥
 अयसो अयण्यो न अनस्येव कीर्तित ।
 अङ्गजात यदा शुद्धया गगा न समान्तरा ॥
 स्वप्नकाले चाहारे ग्रयाणा रान्नभाजने ।
 प्रथतो वर्णतो तीव्रा रक्ता वा यन्ति न रते ॥
 प्रभूवास्त्रावा भ्रमरा शम्भन्तान्तरा ॥
 तथाविद्ये रात्र्याग्ये उतमा गगान्तरा ॥
 तपुरीपी पण्मूरी न आत्मागम्यता शान्ति ।
 शयते यो हि यामा ने मातृत्वाणि जगत् ॥
 तस्य शुद्धि सदा श्रुता दृश्यत सप्तमिना ।
 फला विविधासारा गच्छन्ता नृणां पुन ॥
 अनुभाक्ता भवे ग येलगणेशगितायत ।
 नक्षत्रैश्च तथा जात पुण्ये रेताफ मुने ॥
 मघासु अनुरागया त्रिजगद्भिणः फलिते ।
 जनक तेषु दृश्यस्थ समर्था गह्वरिणि ॥

प्रभातकाल यो जात मिद्विस्तपु प्रदृश्यते ।
 मध्याह्न प्रातरथापि अत्रा त च शुचिग्रहा ॥
 शुभ्रा सामशुभा पीतका पुन प्रम्पणि ।
 सामर्थ्यमायसिद्धयर्थं निरीयत सर्वज तूनाम् ॥
 अत्रांतर च ये जाता मनुज' शुभरूपिण' ।
 तेषा सिद्धञ्चन्त्ययत्नेन मन्त्रा सत्राथसायने ॥
 मध्याह्नापरतेनेय सत्रायास्तमने सन्ता ।
 अत्रान्तरे सदा शूरा ग्रहा पश्यति देहिनाम् ॥
 आन्त्याद्गारक दूरा' केतुगद्गुञ्जनिश्चर ।
 ये च ग्रहमुत्थासु सम्पत्तिप्रातर्गुण ॥
 तारा घोरतमश्चैव कृष्णारिष्टसमस्तथा ।
 कालमारकुरु रौद्रो दृश्यते तस्मि कालत ॥
 आदित्योदयकात्रे च बुध पश्यति मदिनीम् ।
 युगमात्रे रथयुचे पश्यतेऽसौ बृहस्पति ॥
 शुक्रः परेण धनाभ्यक्षो पश्यतेऽसौ युगे रवी ।
 मध्याह्नादापूर्यते च द्र दर्शन च द्रदेहिनाम् ॥
 बुधनाले भवेद् राज्य बृहस्पतो अर्थभोगस्तु ।
 शुक्र धननिष्पत्ति महाराज्य भागसम्पदम् ॥
 दीर्घायुष्म तथा च द्रे ऐश्वर्य चापि साफलम् ।
 मध्यदिने तथा भाना ग यन्त्रिमादिता ॥
 मध्याह्ने निगते नित्य आन्त्या निश्मीक्षते ।
 युगमात्रे ह्यसिता नाचे नेत्रुरेयमुत्पाहता ॥
 राहु' शनैरधेय तमकाऽयुगा तक्र ।
 तत परेण ह्स्याया निष्टरिष्टोत्तरम्पक ॥
 अत्रैतन्मन्त्रं यन्त्रैः छिन्नात्तत्रादिने ।
 याऽसौ ग्रहमुख्यस्तु वालदारकवाणन' रूपिण ॥

शक्तिहस्तो महान्तर अङ्गारम्भ ॥ १ ॥
 ततो युगान्तार्पिते भाना शुभाना ग ॥ १ ॥
 आदित्यदर्शनाज्जात रा साहासा भान् ॥
 सत्यकाङ्गारके जात दुद्रुब्धोऽभिमानिन ॥
 केतुरिष्टातिपुत्राणां जना ते व्यापितम्भान् ॥
 दरिद्रा व्यापिनो लुब्धा मू र्वाथेन जा सग ॥
 कालस्तमकम्पाना उत्क्रिन्ता ग्रहकुसिताम् ।
 कम्पनिर्घातताराणामशनिनैव प्रतापि ॥
 वज्रो रिष्टतथा चान्या ऋषादीना मरु गो ।
 राहुदर्शनाघोरस्तु दृश्ये सर्वज तुताम् ॥
 दरिद्रानाथदुःशीला पापघोरनरा मता ।
 जायते दुःखिता मर्त्या जना व्यापिमाणया ।
 कुष्ठिनो बहुरोगाश्च कृष्णस्वस्त्रसदञ्जुया ॥
 षण्ढपण्डेऽनपत्याश्च दुर्भगा स्त्रीषु कु मता ।
 नरा नार्यस्तथा चान्ये दर्शनागहकुसिताम् ॥
 जाय ते बहुधा लोका जातयेऽप्ये जातम् ।
 शुक्लपीतग्रहा रेष्ठा तपु जातिशुभाया ॥
 वर्णतः शुक्लपीताभा शशस्ता गिनरगिता ।
 चत्वारो ग्रहमुख्यास्त शुभे च द्रवर्गम् ॥
 तेषां दर्शनसिद्धिर्न जायता रासा मयु ।
 बालिशानां च सन्नाता चातय मता शुभा ॥
 सवेसम्पत्सदा भिषा कथिता गरुडम् ।
 क्षणमात्र तथो मेघनिगम प्रापि अन्धम् ॥
 यथा संक्षेपते जाति रमि ॥ १ ॥

शुभाशुभसरा ते न म न णसन् सदा ।
 ते देवगुरुसमागता तु + + + + + ॥
 एतदा वन्ति मिश्रि पापमुद्दिस्तु जायत ।
 शुभाशुभफलासत्त्वा जाय ते बहु रा पुन ॥
 स पदा न्निमित्तमित्याह्वयणा र्गभोजिताम् ।
 सत्त्वाता सत्त्वरमाया । १ श्रीप्रणामित्यगतरा ।
 दृष्ट्याऽप्य श्रमाभेपम-उत्ता त्पारता गति ।
 तत नात्र प्रसृत्यते + + + + + ॥
 पातकालप्रमाण तु न्निमित्तमग्रमुद्दिभि ।
 अत पर प्रसृत्यामि नियते जातके सदा ॥
 मुहूर्त्ता द्वाद ॥ तेन काल माल यापुद्गेत ।
 अपान तेन प्रसृत्यन्ते सिद्धिहेतुर्न या पुन ।
 शमन तेन शोभाना दृष्ट याप्य पुन पुन ।
 गणपद्म च दार्भस + + + गते शुभम् ॥
 कालाशत तदा माय शिः चक्रे मदा जन ।
 कुरुम्पोऽऽ निमित्तमुक्त चा सधूमिनः ॥
 गन्तव्यतागणा चान्त न श्रमा अभम् ।
 चरित सर्वभूताना शिवाशिवान्नाष्टम् ॥
 नव्यान् मातंग तेन रौद्रसत्त्वापघातिनाम् ।
 दृष्टसत्त्वा तथा प्रसृत्य चारत पाशताशनाम् ॥
 प्रसन्नाना नेत्रता यत्र रत्न र्मग्नमुद्दिनाम् ।
 शुभकर्मसदायुक्ता मेतन्निन्दयालयाम् ॥
 साधुप्रेष्ठार्थमुद्दिता परपूर्त्तिसमाश्रिताम् ।
 आकृष्टा मन्त्रमुक्तीभि आपन्नाहारहेतुताम् ॥
 विस्तर चरित प्रसृत्य लक्षण यत्र आश्रिता ।
 परदेह समाश्रित्य तिष्ठ ते मातुपा सता ॥

देवा पुनस्तमित्याहममग माहेतुता ।
 द्विविधा तेऽपि तत्रस्था पापया सुरामुग ॥
 तेऽपि तत्र द्विधा याति तत्र सा राग्णा पुन ।
 तेऽपि तत्र द्विधा याति शुभाशुभगतिपञ्चमम् ॥
 तत्रस्था त्रिविधा यान्ति त्रिप्रिगन्तमन्तरम् ।
 अकनिष्ठा यावदेवेन्द्रा यामासङ्गमभूपका ॥
 अपर्यन्त याव धातूनां लोकाना च शुभाशुभम् ।
 या वां ससारिका सत्या यावा चाय रात्ररा ॥
 बुद्धप्रत्येकबुद्धानां तद्दोरसा च मनुनाम् ।
 बोधिसत्त्वां महासत्त्वा दशभूमिप्रतिष्ठिताम् ॥
 सर्वसत्त्वा तथा नित्य सत्त्वयानिसमाश्रिताम् ।
 सर्वबालिसजन्तूनां गतियोनिसमाश्रिताम् ॥
 विनिर्मुक्तानां ससाराहे बुद्धाना सपर्याम् ।
 सर्वतो नित्य लक्षण चारत सदा ॥
 बाचामिद्विततत्त्व तु तेषा वक्ष्ये सप्रिस्तरम् ।
 आकृष्टा सर्वभूतास्तु ग ततन्त्रसमुत्तभि ॥
 आविष्टाकृष्टमन्त्रज्ञो पग्नेहसमाश्रिताम् ।
 कुशलै कुशलकर्मज्ञैरग्रमणे सजापिभि ॥
 अमूर्त्तचरितैः सर्वैर्ग्रिहानुग्रहभूमै ।
 आकृष्टा भूतला लेक मानुष्ये मन्त्रजापिभि ॥
 तेषां सिद्धिनिमित्त तु सर्व वक्ष्ये तु तत्त्वत ।
 तेषां देहानुरोधार्थ मानुषाणा सदारुजाम् ॥
 नित्यमत्यन्तधर्मार्थ मोक्षार्थ ग प्रकल्प्यते ।
 निग्रह तेषु दुष्टानां त्रिगुणाना तु पूजना ॥
 निग्रहानुग्रह चैव मन्त्रातत्र प्रकल्प्यते ।
 यात श्रेयमपिचाता त्रिभिधात्र त्रिधा त्रिधा ॥

तेषां तु प्रपयन्ति त्रिविधं क्रमात् ।
 तत्र मन्त्रे सन्तु क्रियन्मातुषाणां चित्तसितम् ॥
 महाभूतविस्तृतं भूतो भूताणि स्मृत ।
 अभिभूतं तथा भूतेरभिभूतं स उच्यते ॥
 अधिभूतो यदा ज तुरस्यास्य जनयेत् तदा ।
 भूतं भूतप्रसारं तु । द्वायं तु प्रकल्प्यते ॥
 सत्प्रभूतस्तथा नित्यमसत्प्रभूतं प्रकल्प्यते ।
 पित्तश्लेष्म तथा चायुर्य चाये + + + + + ॥
 चत्वारश्च महाभूता पञ्चममाशमिष्यते ।
 आपस्तेजो समायुक्तं पृथिवी वायुममायुता ॥
 असत्प्रसङ्गमित्याहुर्बुद्धिमन्तं सदा पुनः ।
 लोकाग्राधिपतिं ह्यग्र इत्युवाच महायुतिः ॥
 असत्प्रसङ्गं तमानुष्य + + + + + ।
 मानुष सत्त्वमित्याहुर्ग्रन्थीर्दत्ता परः ॥
 अमानुष मानुष यापि सत्त्वसङ्गं सत्त्वैव तम् ।
 सत्त्वात् श्रेयसार्थं तु सर्वज्ञं वचनं पुनः ॥
 अतीतानागतैर्द्वे प्रत्यक्षैस्तथैव च ।
 भाषितं कर्ममेव तु शुभाशुभफलोत्थम् ॥
 केवलं वचनं ब्रह्मानामयस्य कर्म करोति ।
 तन्निमित्तं गोत्रसामान्यात् सिद्धिरेव गृह्यते ॥
 सर्वज्ञं ज्ञानमित्याहुः क्षेमं शान्तं सदा शुचिम् ।
 निष्ठं शुद्धनैरात्म्यं परमार्थं माक्षमिष्यते ॥
 तदेव वर्त्म सत्त्वेषु इदं सूत्रमुदाहृतम् ।
 तत्र मन्त्रसदोपभ्यां अशेषं वचनं जगे ॥
 भूतं भविष्यमत्यं तं सर्वशास्त्रसुपूजितम् ।
 लोकाम्यं धर्मनैरात्म्यं सदाशांतं शिवं पदम् ॥

णतत् सार्वज्ञवचन निष्ठ तस्य पर पत्न्य ।
 केयठ तु प्रसृत्यत गङ्गाज्ञानमन्त्रम् ॥
 प्रभाव सर्वबुद्धानां त्रिमित्तानां च धीमताम् ।
 मन्त्राणां सर्वकर्मणु मिद्धि सर्वा त्रिजिता ॥
 अत एव मुनीन्द्रेण कल्पराज प्रभाषित ।
 अनेन वर्त्मना गन्तव्यं प्ररूपेण देहिनाम् ॥
 निर्वाणपुरमाप्नोति सा तर्जिरसम्पत्म् ।
 अशोक विरज क्षेम योधानिष्ठ सन्नाशिवम् ॥
 य एष सर्वबुद्धानां शासन मन्त्रजापिनाम् ।
 कथिते भूतले तन्मन्त्रेण मन्त्रजापनाम् ॥
 सर्व ज्ञानज्ञेय च कर्महेतुनिवन्धनम् ।
 सर्वमेतं तु मन्त्रार्थं त्रिविधा योधिनिष्ठागा ॥
 अशेषज्ञानं तु बुद्धानामिह कल्प प्रसूतम् ।
 सत्त्वानां च हिताथाय सर्वत्राफेषु प्रवर्तनम् ॥
 ये हास्ति कल्पराजेऽस्मिन्नान्यकल्पेषु दृश्यत ।
 योऽयकल्पेषु कथित मुनिपुत्रैस्तु मुनिररे ॥
 ते हास्ति सर्वमन्त्राणां कल्प विस्तरमेव तु ।
 अत एव जिनेन्द्रेण कथित रासदाहनाम् ॥
 महीतले च त्रिलारेऽस्मिन् न सौ वि + + + ।
 योऽस्मिन् कल्पराजन्त्रं नानीता न त्रीन्त्र ॥
 अस्तगते मुनिचन्द्रे अन्ये भूतत्रयण्डले ।
 इह कल्पे स्थिते लोके शासनार्थं करिष्यति ॥
 कुमारः सर्वभूतानां मञ्जुषोषः सदा शुभ ।
 बुद्धकृत्य तथा लोके शासनेऽस्मिन् करिष्यति ॥
 प्रभावं कल्पराजस्य चिरमालाभिलाषिणाम् ।
 श्रुत्वा सकृदधिमुच्यन्ते तेषु सिद्धिः सदा भवेत् ॥

अत्र यः सर्वभूतानां प्रणामं सदा शुभम् ।
 यो यथा सर्वभाषां तापनाय सदा ययाम् ॥
 त्र्यद्विकृषु ज्ञानेषु ज्ञात यत्र प्रवर्तते ।
 स एव प्रवर्तते आस्मिन्त्पराजे यगत्तमे ॥
 मन्त्रप्रतिष्ठा वृद्धाया आगमनं स इहादितम् ।
 निविशन्पस्तु तं मत्रं विप्रं पेऽस्मिन् तदिहान्यते ॥
 करोति सर्वसत्त्वानामथानर्थं शुभाशुभम् ।
 गतिमुद्धिस्तथा सत्त्वं लोकानां च शिवाशिवम् ॥
 स एव प्रपञ्च्यते कल्पे नि प्रपञ्चास्तथागता ।
 लोकातीता स्वसम्बुद्धा लोकहेतोरिहोच्यते ॥
 अत्रिंशत् सर्वधर्माणां लोकधर्मा ह्यतिरमा ।
 करोति त्रिविधां कर्मां त्रिचित्रां लोकपूजिताम् ॥
 मन्त्रराजं कर्ममुक्तं सत्त्वरशेस्तथा हितम् ।
 कुमारो मञ्जुघोषस्तु बुद्धकृत्यं करोति स ॥
 तस्यार्थं गुणनिष्पत्तिलोकाधानं शुभाशुभम् ।
 अभ्येष्टाहं प्रयत्ना ये नाभ्येष्टा धर्ममुच्यते ॥
 केवलं सर्वसत्त्वानां हितार्थं बुद्धभाषितम् ।
 अतीतैः सर्वबुद्धेस्तु भाषितं तु प्रपञ्च्यते ॥
 बुद्धवशमविच्छिन्नं भविष्यत्यधिमुच्यते ।
 ते सर्वज्ञानमुद्धवमत्रिणा सर्वकर्मसु ॥
 सर्वज्ञज्ञानप्रवृत्तं तु कर्ममेकं प्रपञ्च्यते ।
 पूर्वकर्म स्वकं लोके तदधुना परिमुच्यते ॥
 तस्मात् कर्म प्रकुर्यात् इह ज मनु दुःकरम् ।
 यत्रा सिद्ध्यत्ययत्नेन कर्मैव न इहापि तम् ॥
 जन्म मिद्धि रयात्तह कमऽपि दृश्यत ।
 तस्मात् सर्वबुद्धेस्तु कर्ममेकं प्रपञ्चितम् ॥

विधियुक्तं तु तत् कर्म क्षिप्रं सिद्धिं ददाति तत् ।
 भ्रमति सत्त्वा विविहीना गतिगामु प्रमादता ॥
 तस्मात् सर्वप्रकारेण कर्म एकं प्रशंसितम् ।
 विधिं कर्मसमायुक्तं सयुक्तं साधयिष्यति ॥
 विविहीनं तथा कर्म सुचिरेणापि न सिद्ध्यति ।
 न हि ध्यानैर्विना मोक्षं न मोक्षं ध्यानवर्जितम् ॥
 तस्माद्ध्ययानं च मोक्षं च सयुक्ते बोधिमुच्यते ॥ इति ।

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतसका
 महादानवैपुल्यसूत्रात् *त्रयोदशमं सर्वकर्मक्रियार्थं
 पटकत्रिसरं परिसमाप्तं इति ।

त्रयोदशस्य चतुर्दशस्य च पूर्वं सङ्ख्यातात्वाद्, इह त्रयोदश इति अनन्तरप
 टलविंसरे चतुर्विंश इति तदनुसारि उत्तरोत्तरसंख्यायां चादर्शमत्रे दृश्यमानं लेखकप्रमादात्
 लभिति प्रतिभाति ।

अथ याज्ञिकः पटलावसरः ।

अथ खलु भगवा शास्त्र्यमुनि पुनरपि शुद्धावासभवनम्
लोक्य, मञ्जुश्रिय कुमारभूतमाम त्रयते स्म । शृणु मञ्जुश्री ! त्वदीये
सर्वार्थक्रियारूपपञ्चमिमर पूर्वाभिर्निष्ठ पर्ष मण्डलमध्ये सविस्तर
वक्ष्येऽहम् ।

पृष्ठोऽय यक्षगजेन रत्नहस्तेन धीमता ।
सर्वमन्त्रार्थयुक्तानां स्तनानां च शुभाशुभम् ॥
अतः प्रसङ्गेन सर्वद कथित मन्त्रजापिनाम् ।
यक्षराद तुष्टमनसो मूर्ध्नि कृत्वा तु अञ्जलिम् ॥
प्रणम्य शिरसा शास्तुरभ्युवाच गिरा मुदा ।
अनुग्रहार्थं तु लोकानां कथित ह्यग्रतुद्धिना ॥
ममैवमनुकम्पार्थं सत्त्वानां च सुखोदया ।
जापिनां सर्वमन्त्राणां स्वप्नानां च शुभाशुभम् ॥
चरित गुणविस्तार सत्त्वाधिष्ठितकृष्टिनाम् ।
उत्तमा गति योनिभ्या हेतुज्ञानविचेष्टितम् ॥
अतीतानागत ज्ञान वर्तमान शुभाशुभम् ।
सर्वं सर्वगत ज्ञान सर्वज्ञज्ञानचेष्टितम् ॥
अनाभास्यमनाग्भ्य नि प्रपञ्च प्रपञ्चितम् ।
मन्त्राकारवरोपेत शिरः शान्तिमुदीरितम् ॥
प्रभाव सर्वतुद्धानां वर्णित ह्यग्रतुद्धिना ।
सर्वम त्रार्थयुक्तानां जापिना च विशेषतः ॥
कर्म कर्मफल सर्वं क्रियाकाल तथैव च ।
पात्र स्थान तथा वेप स्वप्नप्रसङ्गे प्रचोदितम् ॥
यक्षराण्युनिवर श्रेष्ठं सप्तमन्त्रतथागतम् ।
भद्ररूपे तु ये बुद्धाः सप्तमोऽय शास्त्र्यपुङ्गव ॥
शास्त्र्यसिंहो जितामित्रः सप्तमोऽय प्रकल्पितः ।
युगाधमेऽभिसम्बुद्धो लोकनाथो प्रभङ्गरः ॥
महावीर्यो महाप्राज्ञो महास्थामोदितो मुनिः ।
वज्रपाणिस्तु त यक्षो बोधिसत्त्वो नमस्य तम् ॥

स्वकेषु आसने तस्थुस्तूष्णीम्भूतेऽथ बुद्धिमान् ।
 मञ्जुश्रियोऽथ महामानः पृष्ठाऽमौ मुनिना तन्ना ॥
 अभ्येषयति त बुद्ध कथं स मुनिसत्तमम् ।
 साधु भगवां सम्बुद्धः कर्मज्ञाऽसविस्तरम् ॥
 जातरु + । । । । । । । सदा शुभम् ।
 चरित बहुसत्त्वानां कर्मज्ञानसहेतुम् ॥
 निविष्टाविष्टचेष्टानां श्रेयसार्थार्थयुक्तिनाम् ।
 जापिनां सिद्धिनिमित्तानि साध्याभ्यासिन्विताम् ॥
 भूतिकामा तथा लोके ऐश्वर्याभोगकाङ्क्षिणाम् ।
 राज्यहेतुमकृष्टानां सिद्धिधारणकामिनाम् ॥
 सर्व सर्वगत ज्ञान सक्षेपेण प्रकाशतु ।
 इत्युवाच मुनि श्रेष्ठो अ येष्टो जिनसुतुना ॥
 कलविङ्करो धीमान् दिव्यदुःखभिनाम्नि ।
 ब्रह्मस्वरो महावीर्यपर्जन्यो घोपनि स्वन ॥
 बुद्धवाचोदितः शुद्धो वाचे गाथा सप्तमो मुनिः ।

एष कुमार! परार्थगतानां सिद्धिमजायत लाङ्घितानाम् ।
 श्रेयसि सर्वहिते जगति प्रणितारो शुद्धयतु तिष्ठतु मोक्षविह्वनाम् ॥
 सत्ययाक्षयवीर्यवां हि तच्चित्ता मदमग्रता स तदानरता ये ।
 सिद्धिभवे सद तेपु जनेषु नान्य कथञ्चन ।सिद्धिमुपाय ॥
 मन्त्रवरे सद तुष्टिरता ये शासनि चक्रधरे तथा मञ्जुधरे वा
 धर्षयिमार प्रवर्त्तयि चक्र सोऽपि ह चक्र मरो इह युक्तः ॥
 वाचा दिव्यमनोरम यस्या बालिशजन्तु विप्रार्जितनित्या ।
 दिव्यमनोरमकर्णमुखा च प्रेमणीया मधुरा अनुकूला ॥
 चित्तप्रहादनसौख्यप्रदा च मञ्जुरिति समुदीरय बुद्धा ।
 यस्य न शक्यमभावमजान तेऽपि तथागतज्ञानविशेषे ॥
 तेषु सुताय च भूमिप्रविष्टा दिव्यमकृष्टदशतथागतसङ्ख्या ।
 तेऽपि सुरेश्वरलोकविशिष्टा दिव्यमभावमजानमशक्या ॥

रूप्य अरूप्या तथा अभूमा सापेकदिव्य नृजा मनुजा वा ।
 यागिन सिद्धिगता अत्र लोके सर्वप्रतिष्ठा तथा नगम्या ॥
 सत्त्वमसो न स विद्यति साश्रद् यो प्रतिजानि तु तस्य त्रिया मे ।
 एष सिरिपरिरुत्पिततुल्य मञ्जुसरीति प्रतिजानि तु बुद्धा ॥
 मञ्जुश्रिय परिरुत्पिततुल्य नाममिय तथ पूर्वजिनाभि' ।
 एष कृता तव सङ्गितरूपे दिव्य अनागतबुद्धमतीने ॥
 नामश्रुणि पर्यस्तत्र भुद्धो नास्य मनो भवि णक्रमनो वा ।
 तस्य मिम शिवशान्ति भवेय वाधिवरा भवि अग्रप्रतिष्ठा ॥
 मात्र अशेष तु सिद्ध भवेया उत्तमयोनि गति लेभे ।
 उत्तमिधर्मि समाश्रये नित्य विघ्नविजित सिद्धि भवेया ॥
 ईप्सितमन्त्र प्रसाधयि सर्वा क्षिप्र स गच्छति बोधि ह मञ्जुम् ।
 लप्स्यति बोधिगतो मुनिगुण्य गत्य निपीदति सत्त्वहितार्थम् ॥
 बुद्धयि बोधिप्रवर्तयि चक्र एष गुणो कथितो जिनमुख्यै' ।
 मञ्जुरिति शिरीं त्वाये सस्मरि नाम अचिन्त्यगुणा' काथिता जिन
 [मुख्यैः ॥
 दर्शतु नित्यप्रभात्र त्वदीयं पूर्वकसर्धगतोजिनमुख्ये ।
 कल्पभणे या न शयमसङ्गये मन्त्रशता तत्र शुद्धकुमारः ॥
 मञ्जुश्रिय तत्र मन्त्रचर्य भाषित सर्वमशेषकबुद्धै' ।
 एष कुमार य सर्वगता वे ज्ञासन तुभ्य रतोत्तम वीरा' ॥
 शुद्धायासनिपण्णजना वै सत्त्वमशेषत ईहय सत्ता ।
 न क्रमिमन्त्र त्वदीय कदाचि नापि कथञ्चिह ये तव मन्त्रम् ॥ इति ।

आर्यमञ्जुश्रीमूलरूपा महायानवेपुल्यसूत्रात्
 चतुर्दशम गाथापङ्कलनिर्देशविसर
 परिसमाप्तमिति ।

अथ सप्तदश पटलविसरः ।

अथ खलु भगवाङ्मन्यमुनि सर्वतथागाविह्वलितं नाम स
मार्धि समापद्यते स्म । समनन्तरसमापन्नस्य भगवतः शाक्यमुनेः
ऊर्णाकोशाद् रश्मयो निश्चरति स्म । नीलपीतावदातमाङ्गिष्ठस्फटिक
वर्णं । सर्वं चेद बुधक्षेत्रमवभास्य, सर्वलाकृधात्व तराणि चालाक
यित्वा, सर्वग्रहनक्षत्राश्च मुहूर्तमात्रेण जिह्मीकृत्याकृष्ट्वा । आकृष्टा च
स्वरुस्वका स्थानानि सन्नियोज्य तत् पर्प मण्डलं बुद्ध्याग्निष्टानेनाकृष्य
च, तत्रैव भगवतः शाक्यमुनेरूर्णाकोशात्तर्धायते स्म । सर्वं च ग्रहन
क्षत्रतारका ज्योतिषोरुपस्थिता आर्ता भीता भगवन्तः शाक्य-
मुनिं प्रजग्मुः । कृताञ्जलयश्च तस्थुरे प्ररुम्पयमाना महर्षिर्बुधश्च धर
णितले प्रपतनमाना ॥

अथ भगवाङ्मन्यमुनि सर्वेषां ग्रहनक्षत्रतारकाज्योतिषाणां
च बालिशोपजानितबुद्धीनां च देहिनामनुग्रहार्थं वाचमुदीरयते स्म ।
शृण्वन्तु भवन्तो मर्षा ! देवसङ्घा समानुषा ! कर्म एव सत्त्वानां
विभजते लोकवैचित्र्यम् । यश्च पुधानां भगवतां यज्ञरायशरीरताम
भिनिष्पत्तिर्यश्च सगुरासुरस्य लोकास्य भ्रमत्सारात्स्वीकात्तारप्रवि
ष्टस्य लोकास्य विचित्रशरीरतामभिनिष्पत्तिः सर्वदं कर्मजं शुभाशुभ
निवन्धनम् । न तत्र कर्ता कारकं ईश्वर प्रधानो वा पुरुषा सा
ङ्गथापमृष्टो वा प्रवर्तते किञ्चिद् वर्जयित्वा तु कर्मजं सर्वकर्मप्रत्य
यजनितो हेतुमपेक्षते । स च हेतुप्रत्ययमपेक्षते । एव प्रतीत्यसमुत्पत्ति
प्रत्ययान्तोऽन्यमुपश्लिष्यते श्लेषमाणा च भूताभिनिष्पत्तिमहाभूतां
जनयते । ते च महाभूता स्काधा तरमनादिगतिरित्वा प्रतिपद्यन्ते ।
प्रपन्नाश्च गतिदेशांतर विस्तरत्रिभागशोऽप्युपपद्यन्ते । काला तराप
रोधयिलोमताज्ञानबद्धिमीरिता कर्मोपरचितयासना अशेषमपि निर्दे
हन्ते । त्रिरायानममता नि प्रपञ्चता समतिनिर्हरन्ते । महायानदीर्घ-
कालोपरचितकर्म स्वरु मध्यमालप्रत्येक्यदागतां स्वयम्भु ज्ञानं
प्रवर्तते । परधोपानुप्रवृत्तिश्रवश्रावकानां ह्रस्वकालाचिराधिराज्य ते
ज्ञात्यप्रवृत्तिधर्मान्तर बुद्धिरेव प्रवर्तते बालिशाना विमोहिताम् ॥

अथ च पुनर्विचित्रकर्मजनितोऽयं लोकसन्निवेशदेशवेपोपरतः
शिव निर्जगत्सम्पदमशोकविरजकर्मलान्सिद्धिमपेक्षते । विमल मार्गं
विनिर्मुक्तमप्राङ्गापेतमुशीतलं कर्म एव कुरुते कर्म नायं कर्मपेक्षते ॥

समाकर्मविनिर्मुक्तो नि प्रपन्नः स तिष्ठति ।

त्रिधा यानप्रवृत्तस्तु नायं शांतिमजायते ॥

त्रिविधैव भवेन्मत्र त्रिधा कर्म प्रकीर्तिता ।

त्रिविधं फलनिष्पत्तिस्त्रिविधैव विचारणा ॥

विपरीतं त्रिधा कर्म त्रिविधैव प्रदृश्यते ।

कुशलं तत् त्रिविधं प्रोक्तं पुनस्तत्रे प्रदृश्यते ॥

पुनरेव विधौ गोत्रं मन्त्राणामास्पदं शान्तम् ।

शांतिं निर्वाणगोत्रं तु बुद्धानां शुद्धमानसाम् ॥

तदेव कर्म प्रत्यक्षं मन्त्राङ्गे प्रकीर्तितं ।

ज्योतिषाङ्गं तथा लोके सिद्धिहेतोः प्रकल्पितम् ॥

तदेव अक्षं कर्म त्रै प्रत्यक्षांशे प्रवर्तते ।

यथा हि शार्ला त्रीहीणामङ्कुरेण त्रिभाव्यते ॥

तथा हि सिद्धद्रव्याणां लक्षणेन त्रिभाव्यते ।

यथा हि शुक्रो वर्णस्तु व्यवहारेण प्रकल्प्यते ॥

तथा हि ज्योतिषयुक्तीनां व्यवहारेण प्रकल्प्यते ।

सर्वतः सर्वयुक्तीनां कर्म एव प्रशंसितम् ॥

न तत् कर्म विना चिह्नं कचिद् देहं सस्थितं ।

चिह्नैश्च चरितैश्चापि जातैर्गतिमाश्रितैः ॥

विविधे शकुनैर्नित्यं तत् कर्म चोपलभ्यते ।

न कचिद् विग्रही कर्म अतलीनोऽन्यलक्ष्यते ॥

ज्वरितं सर्वतो जन्तुर्विकारैश्चोपलक्ष्यते ।

एव देहे समासृत्य कर्म दृश्यति देहिनाम् ॥

शुभाशुभफलाचिह्नजातरास्तु प्रकीर्तिताः ।

विविधा शकुनयः सत्त्वा त्रिविधा कर्मसुद्भवा ॥

बलकाल तथा यात्रा विविधा प्राणिनां कृता ।
 शुभाशुभफला + + + + + + + + सदा ॥
 सिद्धयसिद्धिनिमित्तं तु प्रत्ययार्थमपेक्षते ।
 निमित्तं चरितं विद्वन्प्रत्ययेति प्ररूपितम् ॥
 तस्मात् सर्वप्रयत्नेन प्रत्ययं तु अपेक्षते ।
 यज्जापिना सता मन्त्रे सिद्धिहेतारपेक्षयेत् ॥
 कर्मस्मृत्यान्वयतानि अव्ययानि लक्षयत् ।
 अलक्षितं तु सर्वं वै विघ्नकर्म मुदाकृणुते ॥
 तस्मात् सर्वाण्येतानि अङ्गानीति धृत्वा च ।
 सालेन्द्रगज सर्वज्ञो बोधिमण्डे समाविशेत् ॥
 मन्त्रं उदीरयामास सर्वविघ्नप्रनाशनम् ।
 दुःस्वप्नं दुर्निमित्तं तु दुःसहं च विनाशनम् ॥
 तस्य बोधिगतं चित्तं सर्वज्ञस्य महात्मने ।
 मारेण दुष्टचित्तेन कृतो विघ्ना महाभयो ॥
 अनिमित्तं तेन दृष्टं वै तर्गेर्मूले महाभयम् ।
 अनिमित्तात् तस्य जायते भनेकाकारभीषणा ॥
 तस्य पुण्यप्रलापानां चिरकालाभिधापिणा ।
 तेन मन्त्रवर्णं तस्य चलागा भग्नाशो नमुनिस्तदा ॥
 ऋद्धिम तो महावीर्या सत्रताऽसौ महानुति ।
 तस्य मन्त्रभावेन लिप्ते बोधिमुत्तमाम् ॥
 स एव पश्यते मन्त्रं दातुं गोपयातनम् ।
 दुःस्वप्नं दुःसहं चैव दुष्टसत्त्वनिग्रहणम् ॥
 शृणुतु देवसङ्घा वै ग्रहक्षत्रज्यातिपाम् ।
 मन्त्राद् भाषितं पूर्वं शाले द्रेण जिनेन वै ।
 निग्रहार्थं च दुष्टानां ग्रहक्षत्रनाशनाम् ।
 भूतां चैव सर्वेषां सौम्यचित्ता प्रबोधनाम् ॥

शृण्वन्तु भूतगणा' सर्वे ये केचित् पृथिवीचरा' ।
 अपदा बहुपदा वापि द्विपदा वापि चतु'पदा ॥
 सब सक्षेपत सत्त्वा ये केचित् त्रिषु स्थावरा' ।
 नम' सम तद्बुद्धानामप्रतिहतशासनानम् ॥

“ॐ ख ख खाहि खाहि । हुम् हुम् । ज्वल ज्वल । प्रज्वल
 प्रज्वल । तिष्ठ तिष्ठ । णी फन् फद् स्वाहा ।”

एष बुद्धाद्भयुपितो मन्त्र ज्वालोष्णीपेति प्रकीर्तित' ।
 यानि कर्मसहस्राणि अशीति नव पञ्च च ॥
 करोति विविधां कर्मां सर्वमङ्गलसम्मत' ।
 दुःस्वप्नान् दुर्निमित्तास्तु सकृज्जापेन नाशयेत् ॥
 करोति अपरां कर्मां सर्वमन्त्रेषु स्वामिन ।
 वशिता सर्वसत्त्वानां बुद्धोऽयं प्रभवो गुरुः ॥
 स्मरणादस्य मन्त्रस्य सर्वे विघ्नाः प्रणश्यन्ते ।
 देवातिद्वयसम्बुद्ध इत्युक्त्वा मुनिसत्तम ॥
 हृहर्त तस्थुरे तूष्णीं यावत् कालमुदीक्षयेत् ।
 तस्थुरे देवसङ्घाश्च शुद्धानासोपरिस्तदा ॥
 सर्वपां देवमुख्यानां नक्षत्रग्रहतारकाम् ।
 समय जग्मु ते भीता उष्णीषो मन्त्रभाषिताः ॥
 तुल्यवीर्यो महावीर्य उष्णीषाख्यो महाप्रभा' ।
 शतपञ्चचतुष्कां वा सप्ताष्टा नयतिस्तथा ॥
 द्विपष्टि पञ्चसप्ताया उष्णीषेन्द्रा' प्रकीर्तिताः ।
 एतत् सङ्ख्यमसङ्ख्येया राजानो मूर्धजा शुभा ॥
 तेप तुल्यो अयं मन्त्रः जिनमूर्धजजा इति ।

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतसकात्

महायानवैपुल्यसूत्रात् पञ्चदशम

कर्मस्वकप्रत्ययपटलविसर परिसमाप्त इति ।

अथाष्टादश' पटलत्रिसर' ।

अथ भगवा शाक्यमुनि पुनरपि शुद्धावासभवनमवलोक्य तं
च पर्पन्मण्डल मञ्जुत्रिय कुमारभूतमाम त्रयते स्म । अस्ति मञ्जु
श्री ! त्वदीयमन्त्रचर्याभियुक्तस्य बोधिसत्त्वचर्यापरिपूरणार्थाभिप्रा-
यस्य बोधिसत्त्वस्य महासत्त्वस्य क्रियाकालक्रमणयोगानुकूलयोग
चर्यानुकूलनक्षत्रव्यवहारानुवर्तनक्रम सर्वमन्त्रचर्यार्थसाधनोपयिकपट
लत्रिसरम् । भाषिष्ये, त शृणु, साधु च शृणु च मनसि कुरु ॥

एवमुक्ते भगवता मञ्जुश्री' कुमारभूतो भगवन्तमेतदबोचत् ।
आश्चर्यं भगवं! यावद् भाषित परमेणानुग्रहेणानुगृहीता बोधिसत्त्वा
महासत्त्वा सर्वबोधिसत्त्वचर्यानुवर्तिनां सर्वमन्त्रचर्यार्थपरिपूरकाणां
सत्त्वानाम् । तद्वदद् भगवानस्माकमनुकम्पार्थम् ॥

एवमुक्तो मञ्जुश्री' कुमारभूत' कृताञ्जलिपुटो भगवन्तमवलोक्य
कथमान ता' तूष्णीमेवमवस्थितोऽभूत् ॥

अथ खलु भगवा शाक्यमुनिर्लोकानुग्रहकाम्यया ।

वज्रेन्द्रवचन श्रेष्ठ हितार्थ सर्वदेहिनाम् ॥

इदं भो ! भद्रमुखा ! श्रेष्ठ नक्षत्र हिताहित ॥

सर्वमन्त्रार्थचर्यायां युक्तायुक्ता समाहिता ॥

सिद्धमर्थं तथापूर्णमनुकूलं चापि ऋयते ।

सिद्धिहेतोस्तथा मन्त्री मन्त्र तन्त्रोपलक्षयेत् ॥

शुचेऽहनि शुचो देशे शोचाचाग्रते सदा ।

प्रशस्ते तिथिनक्षत्रे शुरुपक्षे सदा शुचि ॥

स्नातो ध्यायी व्रती मन्त्री मन्त्रतन्त्रार्थकोविद ।

होम जाप तथा सिद्धिं कुर्यात् कर्म सविस्तरम् ॥

रेवती फल्गुनी चित्रा मघा पुष्याथसाभिजा ।

अनूराधा तथा ज्येष्ठा मूला चापि वाणता ॥

आषाढाबुधो भाद्रपदौ सदा सिद्धयर्थं श्रवणा ।

सिद्धयर्थं श्रवणा श्रेष्ठा घनिष्ठा चापि वर्णिता ॥

सिद्धिहेतोस्तथा धनौ शोढण्या शृगशिरास्तथा ।
 अश्विन्यो पुर्वमयुक्ते नक्षत्रातिरेकतो ॥
 शशस्ता गाणता धते त्रिमासाः । तत्परम् ॥
 एतेषामिदुवां तु विधिरेवमुदाहृतम् ॥
 शैत्यै शान्तिरु शपकाले ततो विन्यापुष्ट्यर्थं चापि तत्परम् ।
 मध्याह्ने दिवसस्य च तदेव चापि गर्हितम् ॥
 अर्धरात्रे स्थिते तदेव कुर्यात् कर्माभिचारकम् ।
 तृतीये याममनुप्राप्ते पुष्ट्यर्थं समारभेत् ॥
 पुष्ट्यर्थं साधयेन्मन्त्रं भोगहेतोस्तदा नृषु ।
 उदयान्तं भास्करं विन्यात् सर्वकर्मषु युक्तित ॥
 रक्ताभाये तथा भानौ कुर्यात् कर्माभिचारकम् ।
 शेषकाले ततो विन्यात् पूर्वाह्ने रविमण्डले ॥
 युगमात्रोत्थिते तथा नित्यं कुर्यात् शान्तिरूपमपि ।
 ततो द्विहस्तिता ज्ञेयं प्रमाणे चैव गमस्तिने ॥
 कुर्याच्छान्तिरुर्माणि शान्तिकेऽपि योजिते ।
 मन्त्रमुद्रेस्तथाश्रेष्ठेर्जिनाग्रकुण्डगम्भये ॥
 मध्याह्ने सवितरि प्राप्ते कुर्यादाभिचारकम् ।
 अतः परेण आक्रमेद् वश्यार्थं च योजितम् ॥
 युगमात्रावनते भानौ अपराहोपगते तथा ।
 कुर्यात् सर्वकर्माणि श्रुदार्थं च योजिताः ॥
 ततः परेण काले ते सूर्यं वानमते तदा ।
 वश्यार्कपणसर्वाणि कुर्यात् कर्माणि धीमते ॥
 अस्तं याते तदा भानौ रक्ताकारसमप्रभे ।
 कुर्यात् तानि कर्माणि रक्ताभाससमोदिताम् ॥
 कान्तकामाः सदा कुर्यात् कर्मश्चापि रागिभिः ।
 कुलत्रयेऽपि शान्त्यर्थं कथितं धर्मं निन्दितम् ॥

अन्यार्थां कारयेत् सिध्दं यथाऽगमोदितम् ।
 प्रथमे यामे तदा कर्म साधयेत् सत्त्वयोजित ॥
 अतः परेण सर्वत्र सर्वकर्माणि कारयेत् ।
 अर्धरात्रे तदा च द्वा ग्रहं पश्येद् वसुन्तराम् ॥
 प्रविशेत् पश्चिमां देशां तास्मात् रात्रे गमादिनाम् ।
 ततः परेण ग्रहं पश्येत् सूर्या सनराधिपाम् ॥
 प्रसवे दक्षिणां देशां सिद्धयया मयोजित ।
 मर्त्येऽपि लभते सिध्दं कार्यसिद्धिं तु पुष्कलाम् ॥
 अजापी जापिनश्चापि + + + लभते फलम् ।
 यथेष्टां कुरुते सिद्धिं जापिनस्यापि धीमते ॥
 तृतीये यामे सदा गच्छेद् दिशं चापि यत्नतः ।
 दक्षिणपश्चिमान्मध्ये व्रजेत् तत्र फलोद्भवी ॥
 उदयन्ते तथा भानो प्रभवोदुत्तरां दिशम् ।
 ततः परेण काला ते युगमात्रोत्थिते रवौ ॥
 गच्छेद् विदिशं तत्रज्ञं सिद्धिकामफलोद्भवाम् ।
 पश्चिमोत्तरयोर्मध्यं स देशः परिकीर्तितः ॥
 अजापी जापिनस्यापि युक्तिरुक्ता तथागतैः ।
 निर्दिष्टां कार्यनिष्पत्तौ सिद्धमत्रस्य वा तदा ॥
 मध्याह्ने पूर्वतो गच्छेद् दिशांश्चैव सर्वतः ।
 ततः परेण कर्माणि + + + + कारयेत् ॥
 अर्धरात्रे तदा च द्वौ ग्रहं पश्येद् वसुन्तराम् ।
 कालान्ते विदिशान्ते मुनि + + + + बोधिना ॥
 पूर्वमुत्तरयोर्मध्ये सहस्रं सिद्धिं लिप्सताम् ।
 ततः परेण दिशः प्रोक्ता पूर्वदक्षिणयोः सदा ॥
 कथितं कालभेदश्च दिशश्चैव विदिक्षु वा ।
 अपराह्ने तथा भानोः प्रविशेदेत्यमालयम् ॥

सुरङ्गेषु च सर्वेषु सत्त्वेषु रूपयामिषु ।
 सत्रेथा श्रीमृगयत्रेय सर्वत्र पातालोज्ज्वलासिताम् ॥
 ततः परेण यामा ते रक्ताङ्गे ग्रहमण्डले ।
 प्रविशेद् यक्षयोगीना निलयाश्च सुकशमलाम् ॥
 त्रजत् परिशृता क्षिप्रफालेयैः नियाजितम् ।
 उत्तिष्ठ त रात्रये मन्त्र प्रसादाश्रयसम्भवाम् ॥
 आरुरुक्ष पुगाग्र वै असिद्धि सिद्धिरेव वा ।
 आरुरोह स्वप्नायास प्रासादाग्र तु मानवी ॥
 सिद्धन्ते चिन्तिता तस्य कालेष्वेव मृयोजिता ।
 म त्रसिद्धि सदा तस्य म त्रतन्त्रविशारदैः ॥
 दिशे गमनेनैव सिद्धिमात्रां समुच्यते ।
 अथ ग्री गानत्र क्षिप त्र्यने फलमयवायु ॥
 ईश्वरतां सायदथा ग्राम्याश्चैव च मानुषाम् ।
 काला निगमत प्रोक्त दिशाश्चैव समन्ततः ॥
 प्रसरेत् सत्रता म त्र कालेह देशेषु च ।
 अश्विनी भरणिरयुक्ता कृत्तिका मृगशिरास्तथा ॥
 एतेष्वेव ।ह सर्वत्र तक्षत्रेयैः योजिता ।
 शातिकर्म्म निर्दिष्ट फलहेतुसमोदयम् ॥
 रोहिण्यां साधयेत्तर्था पुष्टिकाम सदा जापी ।
 आर्द्राया कारयेत् कर्म्म वश्याकर्म्मणहेतुभिः ॥
 पुनर्वसु तथा पुष्ये साधयेद्भूतसम्पदाम् ।
 विचित्राभरणस्त्राश्च अञ्जन समन शिलाम् ॥
 रोचना गेरिकाश्चैव आज्य चैव सुपूजितम् ।
 वश्याकर्म्मणमेषा च पुष्येषु च नियाजयेत् ॥
 आश्लेषाया तथा कमा आरुष्टाप्रहरणाभ्यम् ।
 मघासु कुर्यात् तथा कर्म्म रात्र्यमर्थाभिवार्धनम् ॥

फलान्याबुभौ श्रेष्ठौ आरूढ स्वराहनम् ।
 विचित्राणि कमाणि हस्तेनेव विधीयते ॥
 स्वात्या विशाखयोः कुर्याद् द्रव्यकर्मसमुद्भवाम् ।
 अनुराधा तथा ज्येष्ठा उभौ नक्षत्रयोजितौ ॥
 सिद्धिकाम सदा कुर्याद् राज्यकामस्तथा सदा ।
 भौम्यार्थसम्पदाश्चापि विविधा योनिजा पराम् ॥
 साधयेद् धननिष्पत्तिं नक्षत्रेभ्यः याजिता ।
 उभौ ह्यपानौ तथा प्रोक्तौ ज तुर्मभ्यु याजयेत् ॥
 धातुजेष्वपि सर्वत्र दृश्यते सिद्धिमानवे ।
 मूले मूलकर्माणि आपःया विविरोद्भवाम् ॥
 साधयेत् मन्त्रत्रयो मन्त्रत्रयान्ति य ।
 मन्त्रत्रयं सदा कुर्यात् श्रेष्ठं यथाशक्तम् ॥
 निर्वाणप्रापक धर्म मन्त्रज्याः अपि याजयेत् ।
 धनिष्ठसु सदा कुर्याद् धूपपुष्परिसा मन्त्रम् ॥
 वृक्षां वाहना चैव रक्षा रैव विधानविद् ।
 कुर्यात् शतभिषक्त र्गो हस्ताप्राणिषु चिन्त्याम् ॥
 प्राणापरोधसत्त्वेषु कृत्स्नितां तां विवर्जयेत् ।
 उभौ भद्रपदौ श्रेष्ठौ भ्रम्यार्थनिवारकौ ॥
 सम्पदा कुरुते क्षिप्रं कृष्णेन हि याजितौ ।
 सेनापत्यार्थसाधने + + + + + ॥
 राज्ये भगिन्पत्तिभूषणाभरणादिषु ।
 नानाधातुगणाश्चैव + + + + यथेष्टिताम् ॥
 साधये मन्त्रत्रयं उभौ नक्षत्रयोजितौ ।
 रेवत्यां सा रयेद् द्रव्यं नानाधातुसमुद्भवाम् ॥
 साधयेन्मन्त्रकर्मणि नानारत्नसमुद्भवम् ।
 सर्वोदकानि सर्वाणि साधये मन्त्रवित सदा ॥

अभिप्रेत्यथ भरणाय कृत्वा तां तथा । ३५ ।
 एतदङ्गारके प्राक्त क्षेत्रे न नभस्तटे ॥
 तस्या वारं तत्रा जीतं साम्रां गा ययं तत्ता महीम् ।
 कृत्वा न्यक्षकं विद्याद् राक्षिणामृगाजगो परो ॥
 एतद् भार्गवे विद्यात् क्षेत्रं चेन्न नभस्तटे ।
 मृगशिरांश्च तथा चेन्न आद्यायां च भुयाजिता ॥
 पुनर्वसुश्च तदा विद्यात्त्रात्यर्थं क्षेत्रमद्भ्यम् ।
 पुण्याङ्गं तथाश्लेषं मघं चेन्न निद्राजितम् ॥
 एतद् भानो' सदा क्षेत्रं कुर्यादाभिचारकम् ।
 फल्गुं या तु उभौ साङ्गो ग्रहचिह्नितचिह्नितो ॥
 इन्दुवारं तथा विद्यात् क्षेत्रं तस्य निशाकरे ।
 हस्तचित्रौ तथा सांशो कुर्यात् कर्मानिमानितम् ॥
 बुधस्थाने तु उदिष्टः सर्वकर्मप्रसाधकः ।
 स्वात्या विशाखसयुक्ता सांशा वापि कीर्तिता ॥
 द्वितीय क्षेत्रनिर्दिष्ट दिवाकरस्य न मज्जय ।
 अनुराधाज्येष्ठसांशौ तौ निर्दिष्टा पृथिवीसुतो ॥
 द्वितीयमङ्गारकक्षेत्रं वृश्चिकातसमुद्भवम् ।
 सर्वधर्मार्थसंयुक्तं कर्मयुक्तार्थसांयेत् ॥
 दर्जयेद् धीमतो हिंसा प्राणहिसाभिचारकम् ।
 साधयेद् विविधानर्था कर्माश्चैव सुपुष्कलाम् ॥
 मूलापातौ तथा प्रोक्तौ उभौ साशत्रिकोद्भवौ ।
 एतद् बृहस्पते क्षेत्रं नभस्तटे दृश्यते भुवि ॥
 साधयेत् कर्म युक्तात्मा विधानाच्च निवारकाम् ।
 महाभोगार्थसम्पत्ती सफलार्थैव फलोद्भवा ॥
 धनिनि राशिनिर्दिष्टो कुर्यात् सर्वसम्पदाम् ।
 श्रवणा धनिनिर्दिष्टा शतभिर्षां सममादिता ॥

एतत् शनिश्चरक्षेत्र द्वितीय काथत पुरा ।
 राश्यमकरनिर्दिष्टा सप्तानथनिवारक ॥
 तत्रस्थो यदि कर्माणि आरभेत । यचभण ।
 सिद्धयत्ययत्ना म त्रज्ञस्तास्म माले प्रयोजता ॥
 राश्यः कुम्भनिर्दिष्टा प्रोक्ता मुनिभिः पुरा ।
 चभौ भद्रपदौ प्रख्यौ रेवती च यशस्विनी ॥
 अङ्गहीना तथा पूर्वा शुभेन्द्रग्रहचिह्निता ।
 प्रशस्ता' शोभना सर्व तत् क्षेत्र गुरवे + दा ॥
 मीनराशिसमासेन कथित लोचचिह्निते ।
 ग्रह प्रधान सर्वत्र तिर्यङ् मुक्ता सर्वकर्मसु ॥
 समैते कथिता ह्यग्रमानुपाणां गणागमे ।
 अनन्ता ग्रहसुर्यास्तु अन ता ग्रहकुत्सिता' ॥
 मध्यस्था कथिता ह्येते मानुपाणां हिताहिता । इति ।
 तेषां सत्त्वप्रयोगेषु निर्दिष्टा म त्रजापेनाम् ॥
 सत्त्वासत्त्वं तथा माल नियम चैव त्रीर्तितम् ।
 नाग्रहो धर्मसयुक्त न कमा ग्रहाचक्षितम् ॥
 सयोगग्रहनक्षत्रो मन्त्रमिद्विमुदाहृता ।
 न सिद्धि' कालमिति ज्ञेया नासिद्धि कालमुच्यते ॥
 सिद्धयसिद्धावुभावेतो सङ्गाकालत' क्रमा ।
 विपरीतरता धर्मा न धर्मा धर्मचारिण ॥
 धर्मकर्मसमायोगा सयुक्त साधयिष्यति ।
 न तैवान् कर्मयुक्तम् मिद्विर्न मिद्विर्द्वयमुद्भवा ॥
 तत्कर्मश्च मिद्विश्च तैवमय नियाजयत् ।
 न तैवात् कर्मयुक्तरा तैव समागत परम् ॥
 कर्मक तु मत पा ॥ १११॥ निर्दिष्टेतुता ।
 ग्रहा कर्मयुक्तरा तु । ११२॥ ११३॥ ॥

तस्मात् कर्म सम तेषां कर्मार्थं सिद्धिर्गम्यते ।
 कथिता गणना लोके नम एव सत्यतम् ॥
 ७ ग्रहा राशयो गार्गा राश्याश्च मृषाजता ।
 कर्म एव सदा प्रियाद विगमक्ता समाप्तिना ॥
 फलाद्भव च सदा रूप युक्तिर्मन्त्रेषु भाषिता ।
 तस्माद् युक्तित कर्म न ग्रहो नापि राश्यजा ॥
 नक्षत्राणां तिथीनां च गतियोनि समासत ।
 कालप्रमाणनियमश्च न पर कर्मया सदा ॥
 तस्मात् तत्र वित् सर्व धर्म एव नियाजयेत् ।
 अनन्तग्रहाणां लोके राशयो विविधा परे ॥
 तिथयो गणिता सङ्ख्ये क्षेत्रश्चैव नियोक्तृभि ।
 तस्मात् सक्षेपतो यक्ष्ये कथ्यमान विप्रोऽयताम् ॥
 मेघो वृषो मियुनश्च रुरुकटश्च सुयोजितः ।
 सिंहकन्यतुल्य चैव वृश्चिकधनिनौ परौ ॥
 मकर कुम्भ इति क्षयी मीनवानरयोऽपरे ।
 मानुषा देवराशिश्च अपरो गरुडापरौ ॥
 यक्षगाक्षसाराश्यो तिर्यग्मेतश्चुभो परे ।
 नरका राशिनिर्दिष्टा अनन्ता गतियोनिजा ॥
 निर्दिष्टा राशयः सर्वे नानाधातुसमुद्भवाः ।
 असङ्ख्येया मुनिभिः प्रोक्ता राशयो बहुधा परे ॥
 तेषां गतिचिह्नानि सत्ययोनिसमाश्रयम् ।
 कथितं कथयिष्येऽहं अनन्तां नक्षत्रां ग्रहाम् ॥
 क्षेत्रा च बहुधा प्रोक्ता नानाग्रहनिषेविता । इति ।

बोधिमन्त्रपिटकावतमका महायात्रेपुल्यगुत्रा

दार्ढ्यमञ्जुश्रियमूलकल्पात् षोडशपटल

विसराद् द्वितीयो ग्रहाक्षत्रलक्षण-

क्षेत्रज्यातिपञ्चापरिवर्त

पटलविमर ।

अथ एकोनविंश पटलविसर ।

अथ सलु भगवांश्चागम्यां पुराणं श्रुत्वा वासभवनामव
लोक्य मञ्जुश्रिय कुमारभूतमाम त्रयते स्म ॥

अस्ति मञ्जुश्री ! तृतीयमपि ज्योतिषज्ञाननियमपरिवर्त भाषि
त्ये पूर्वकै सम्यक् सम्बुद्धेर्भाषित चाभ्यनुमोदितं च त्वदीयमन्त्रत
त्रार्थरूपितम् । शृणु साधु च सुष्ठु च मनसि कुरु ॥

एवमुक्ते भगवता शास्त्र्यमुनिना मञ्जुश्री कुमारभूतो बोधिसत्त्वो
महासत्त्व उत्थायासनादेकांशमुत्तरासङ्गं कृत्वा, दक्षिणं जानुमण्डलं
पृथिव्यां प्रतिष्ठाप्य, येन भगवा, तेनाञ्जलिं प्रशृणु, भगव तमेतदवो
चत् । तत् साधु भगवां भाषतु ज्योतिषज्ञानपटलविसरम् । तद्
भविष्यति सत्त्वानामर्थाय हिताय सुखाय । देवमनुष्याणां सर्वमन्त्र
चर्यानुप्राविष्टानां च सत्त्वानामनुत्तरायां सम्यक् सम्बोधो,^१ अभिप्र-
स्थितानां च, उपायकौशल्यमन्त्रचर्यां सुखेन साधयिष्यन्ति । सर्वस
त्त्वानुकूल योगविधानकर्मानुकूल कालनियमनिष्पद्यितकर्मस्वरूपां
नक्षत्रवारग्रहयोनिक्षेपराशिसमोदयाम् । तद् भविष्यति सुखसाधनो
पायं मन्त्रानुवर्तनं सुखविपाकं तद् भविष्यति ते बोधिसत्त्वानां विष्णु
भित्तविकुर्वण ऋद्धयधिष्ठानम् ॥

एवमुक्ते मञ्जुश्रिया कुमारभूतेन अथ भगवां मञ्जुश्रिय कु
मारभूतमेतदवोचत् । साधु साधु मञ्जुश्री ! यस्तथागतमेतमर्थं परि
पृच्छसे । तेन हि शृणु साधु च सुष्ठु च मनसि कुरु । भाषिष्ये सर्वं
सत्त्वानामर्थाय ॥

एवमुक्ते मञ्जुश्री' कुमारभूतो भगवत्श्रवणयोर्निपत्य, निषण्णो
धर्मश्रवणाय ॥

अथ भगवां सर्वत्र तं शुद्धावासभवनमाभया स्फुरित्वा, सर्वं
बुद्धायलाकूनश्चेतनीं नाम समाधिं समापयते स्म । समनं तरसमाप
क्ष्म्य भगवत्-कायात्रीलपीतावदातमाङ्गिष्ठस्फटिकवर्णादयो रश्मयो
निश्चरति स्म । निर्गत्य च सत्त्वानां बुद्धक्षेत्रां अवभास्य, सर्वाणि च

ग्रहनक्षत्रयोः समान्यगणनाया भवता यवमास्य, मगतागता
नरकृतियेकप्राप्तभारतगुण्यगणमन्त्रभरनाति तत्रभास्य सर्वदृष्टा
नि त्रयप्रिप्रभ्य गणित्वा ता पुनरभगता तत्रायमुो तये
ऽ तर्द्धीयते स्म ॥

अथ भगतागतायमागतागता समान्यगणनाया भवता यवमास्य, मगतागता
क्षत्रग्रहराशिन्त्रगङ्गाताम तय स्म । अथ तु भवता सर्वत्रयदेव
सङ्गा ! या ह्यस्मिन् समितिनय मन्त्रयया गमनुप्रप्रि इह कल्पत्रि
सरे तत् साधयत सर्वग ताणा सर्वद्वयम्प्रिमाताम्प्रि, न भवति
स्तत्र प्रिप्र तत्तय सपरत मन्त्रिपनित रक्षापमानतान्त्रिभ्य कथयि
तव्यम् । यो ह्येन समयमतिक्रमे, तय यमान्तक कातराजा सर्वेन
क्षत्रग्रहाणां तत्क्षणादेवमपर्यन्तत्रा मनुस्थिताना समुताना मन्त्रधवा
सपार्पदानानयति स्म, दमयति स्म, समनुशासयति स्म, भगवत स
मीपमुपनामयति स्म, गतर्पा च मूर्धनि स्थित्वा पात्ताक्रम्य त्रिप्रि
धानि ऋक्मन्त्रद्विप्राहायाणि दर्शयति स्म, उद्गादिप्रागेन प्राणेर्षि
योजयति स्म, समये च स्थापयति स्म, त्रिकारपमानान दर्शयति
स्म, अ ते सर्वभूतयक्षगणक्षत्रग्रहागता । मन्त्रगणमन्त्रमन्त्रग
गणा सर्वभातामस्ता, मन्त्रगणमाता, महाविताण कुवाण भगवत
पादयोर्निपत्य प्रकथयमाता गममाह — “पारत्रायस्व भगव ।
परित्रायस्व । मगत अनाथा स्म, अत्राणा स्म महाकाधराज भय
भीता जीवित नाभगता समनुप्रयत्रास्माकम्” इत्येवमुक्त्वा तूष्णी
भूता प्रवेपमानगात्रा ॥

अथ भगतागतायमुनि । ता नक्षत्रग्रहसङ्गाताश्च यक्षराक्ष
सप्रेतपिशाचमागगणातामन्त्रयते स्म । मा भद्र्य मार्पा ! मा भेद्र्य
मार्पा ! नास्ति तथागतानामा त्रक उपसन्क्रान्ताता भय वा मरण
वा । सर्वदृष्ट्या तिरार्या हि मार्पा ! उद्भ शरणं मन्त्रेद, त्रिपाना
मध्य धर्म शरणं गन्त्र, त्रिगणाणामध्य गङ्गा शरणं मन्त्रेद, गणा
नामध्य न तय भवता । आगर्हणम् । गङ्गा त तत्त्वा ताम पुनर्दीदो
मृत्युभय सर्वभयदुःखेभ्या मुक्त एव द्रष्टव्य । गर्वसारारक भय न

कदाचिद् विद्यते । दुःखोपशम आन्त निज्जर सान्यत बोधिपरायण
पदमवाप्नुयादिति ॥

।। । गणादेर गमा ।। तेषां गर्भद गामि । तथा प्रतिप्रमु
गमानीति गमा ।। । गमा ।। भग ।। गण ।। । पत्य, मन्त्रुशि
यस्य क्रमाभ्यास्य रागीप गानपण्णा ।। ग ।। गणाय ॥

सर्वे न ते ग्रहनक्षत्रगणा' सर्वेदु खानि । प्रतिप्रश्नभ्यन्ते स्म ।
सर्वश्च केतवा भगान्ता निपण्णाश्च धर्मव्यवसाय स्वस्थीभूता एकाग्र
मनसो भगवत व्यवलाम्बिता ।। रम्भया ।। । गणा ।। + द्विन्मनसश्च
सदृत्ता अभूव ॥

अथ भगवता लोकानुक्रमार्थं तथा तथा धर्मदेशना कृता च
तुरार्यसत्त्वसम्प्रयुक्ता यथा यथा त सर्वे कैश्चित् सत्यानि दृष्टानि
कैश्चित् कृतम्, कैश्चित् प्रत्येकवाच, कैश्चित् अनुत्तराया सम्यक् स
म्बोधोपितान्युत्पादितानि, सर्वे च नियता-या कृतानुत्तरायां सम्यक् स
म्बोधो, रा ।। गणिता न्यपापदुर्गातविनिपातानि देवगुण्यपपत्तौ द्वा
राण्युत्पादितानि, स्वर्गार्गलमपावृतम् । सर्वे च समयमधितिष्ठन्ति ॥

अथ भगवाच्छाक्यमुनिस्तेषामनुशयं ज्ञात्वा, विनयकालस
मयमनन्तरमेव तेषां विनीतां रात्वा ज्ञा या, धर्म भायते स्म ॥

अरिदुःखसमाक्रा त नोपज विनिधाश्रयम् ।

अभावा देवगणा' सर्व पूज्यते गाराणे इह ॥

आरभ्य पर वीर्य बोधिसोपागहेतुकम् ।

प्राप्नुयादेव सङ्घाता' शान्तनिज्वरमालयम् ॥

अशोक विरज क्षेम निर्वाण वापि नैष्ठिकम् ।

निर्गत गगनत-या य अभावे तु ररभावित्रम् ॥

परं प्राप्स्यथानिदितं दिव्यं सुजुष्टमनावृतम् ।

अनित्यदुःखशून्यार्थमनात्म तु समोदितम् ॥

भावय तो दिवा सर्वं प्राप्स्यन्ते च नैष्ठिकमिति ।

मन्त्रत आभिधानेन चर्या चैव सुखान्या ॥

कथिता जिनवरै श्रेष्ठा मन्त्रसिद्धिरुदाहृता ।

उपायं सत्त्वानां अग्रे नियोगेनैव धीमतैः ॥

कथिता म त्रसिद्धिस्तु फलशाले समोदये ।
 विचित्र कर्मणां जाति विचित्रेव याजिता ॥
 विचित्रा कर्मतः सिद्धिर्विचित्र कर्मगोविजम् ।
 विचित्रा तिरस्मरण म तैरभिधायिता ॥
 विचित्रार्था कर्मविरतरा विचित्र कर्म उच्यते ।
 कर्म चित्या तथा चित्र अचि त्य चापि चित्तितम् ॥

तस्मात् प्रारम्भमपि त्री म त्रचित्रेषु पुष्कलाम् ।
 राशय कथिताश्रिता तेषु जाता नरा सदा ॥
 सदेवासुरमुख्यास्तु विविधा प्राणिविहङ्गमा ।
 तेषां च यानि विह्वानि तानि सिद्धिषु योजयेत् ॥
 मेघराशौ तथा जात मनुजा वा दिवौकसा ।
 बहपत्यो बहुभाष्यो मुरूपश्चापि जायते ॥
 वणिक् शीली तथा शूर मनुजः स्त्रीषु वर्णितः ।
 वक्रो लुब्धचित्तश्च भूपतिर्गृहसेविनः ॥

तत्रस्थश्चन्द्रमा प्रोक्तः सर्वकर्म प्रयाजयेत् ।
 आदित्या यदि दृश्येत मेघराशिसमाश्रितः ॥
 तत्र कर्म सदा सिद्धिः कूरकर्मसुयोजिताम् ।
 यान गमनं चैव आसनं शयनं सदा ॥
 न भजेत् तत्रमन्त्रज्ञो विरुद्धा सर्वयोगिभिः ।
 तत्र जातः सदा मर्त्यो मन्त्र देयाभिचारकम् ॥
 वृषराशौ तदा जातो मनुजो भोगराः सदा ।
 स्त्रीषु कान्तः सदा लुब्धः धर्माधमविचारकः ॥
 ग्राम्यसेवी सदा यक्षो देवराज्ञानि बोधनाम् ।
 तत्रस्थश्च द्रुमा जातो धार्मिकाऽमौ सुरेश्वरः ॥
 भवेत् तस्य चित्तं वै राज्यमाश्रयता सदा ।
 तस्य मन्त्राः सदा देया चैत्या जिनभाषितः ॥

तेन च द्वाथयुक्तेन गश्रयोऽर्थनिरोधिना ।
 गमनागमन कर्म स्मथुरुर्म च युक्तिमाम् ॥
 आचरेद ग्रहमार्गाणि न कुर्यात्प्राभिगान्त्रम् ।
 सर्वकर्मसमुत्पाग मन्त्रासद्भिमुगादयम् ॥
 आलिखेन्मण्डलादीनां बुद्धिर्मात्रं काश्येन ।
 सिद्धद्रव्यसुराश्रेष्ठा साभ्यमाना इवाकसा ॥
 सिध्यन्ते मन्त्रिभिर्युक्ता नक्षत्रेणैव गिसिपु ।
 मिथुनस्य यदा जातो मानुषोऽथ दिवाकस ॥
 तेषां च गतिचिह्नानि सिद्धरात्रि विप्रभाम् ।
 आढ्यो उद्युक्तचित्तश्च गठा मूर्गा य जायते ॥
 तत्रस्थो यदि विख्यातः तक्षत्रा विप्रि भूषणम् ।
 ततः कान्तो कवेन्मत्या च पूना ब्रह्म गता ॥
 धनाढ्यो युक्तिमन्तश्च महेशाख्योऽथ जायते ।
 शैवैः ग्रहैः करैस्त विप्रि रेश्यापि कृगिने ॥
 जायते धूर्त्तरागात्त व्यासमिश्र सपाकुत्र ।
 नेदद्युस्तस्य मन्त्रा वै ज्ञान्ता पौष्टि पम् ॥
 भुद्रां कश्मलाश्चैव क्रव्यादा पिजिगानिनाम् ।
 करैः ग्रहमुखास्तु दर्श ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥
 एतेषां मन्त्रमिध्यर्थं करकर्मषु याजये ।
 निषिद्ध गमन तत्र अग्रपञ्चविजितम् ॥
 गमनागमनयोस्तत्र न सिद्धिः सर्वकर्मसु ।
 क्षुद्रकर्म तथा तेषां तत्र साता जाता ॥
 सिताख्यौ ग्रहमुख्यौ तो पातकां द्वे परेऽपरो ।
 चतुर्था ग्रहमुख्यानां तत्रात्र त्रेयसाङ्गम् ॥
 उभौ रक्ता उभौ कृष्णौ दग्धेन कृष्णमिणाम् ।
 सिता शुक्लेन्दुमुख्यौ तां पीतकौ दुधदृढम्पता ॥

स भक्त्यै तासां जन्मसंयमं वर्तते ।
 प्रयापाने श्रवणं च उतागपानं च ॥
 भावोपपन्नं यत् ॥ गङ्गा शशी ॥ गङ्गाभावात् ।
 ग्रहस्यागमं नित्यं द्वापय ॥ अपजायते ॥
 श्रवणं निष्ठान्तापूर्वभद्रपदम् ।
 शतभिषेष्टं यदा च द्रुगाणां ता यन्ति मृगये ॥
 कृष्णभावं समाश्रित्य गङ्गास्यागमं विदुः ।
 महातशोरुमायासं दुर्भिक्षं च समं ततः ॥
 सर्वा जनपदां विन्त्या राजचारुमहद् भयम् ।
 रेवत्यामथ तक्षत्र उत्तराभद्रपदा यदा ॥
 राहुणा ग्रस्यते पूर्वं गङ्गिनी भास्करमण्डली ।
 पश्चाद् भानोऽथ विन्त्यस्तं पक्षेनकेन दृश्यते ॥
 राश्याद् भ्रश्यते मतेः मागधो नृपतिः पतिः ।
 एते च कथिता विद्वा गङ्गागमनं यदा ॥
 दिशासु यासु गङ्गात गङ्गिनी भास्करमण्डलम् ।
 तेषु तेषु तदा नेश उच्यन्ते शुभाशुभम् ॥
 य एव भूतत्रे कम्पा रथिता लोकादिभ्यः ।
 ग्रहापरागं च विद्यान् तत्र तत्र शुभाशुभम् ॥
 धूमिका वृष्टिहेतुः स्याद् दिव्यात्यस्य पञ्च वै ।
 ततोऽर्द्धं लोकां विन्त्या तीरभुक्तिगमाया ॥
 नश्यन्ते जनपदा सप्त व्याप्तिमम्भयमाख्या ।
 नृपतिश्चापि नश्येत् गङ्गानीम् उत्तर ॥
 हिमं तस्या कौतूहलं दुर्भगञ्चरमाध ॥
 भूपाला चापि विन्त्यस्ता मोदु पात्रा गग ॥ ॥
 गङ्गाया उचरे तीर तीरभुक्तिगमाया ।
 विविधे लोकेषु तापे मृयन्तेऽसौ नराणिप ॥

सशुभ्रभार्यया सार्द्धं नश्यतेऽमी तमाधय ।
 नश्येपु येषु कम्पा व तेषु धूम गमाग्निन ॥
 दिशः सर्वासु भ्रमाश्च पागः रत्नलान्निता ।
 पञ्चाहा सर्वाक्रा ताः । हरेतागने ग ॥
 नश्येत् परस्परा मत्या भाता गानुपातरा ।
 न दृष्टिस्तत्र प्रवर्तन्ते गानुपाणां परस्परम् ॥
 यि ध्यामहद् भय तत्र गगण नपात हरेत ।
 येषु एव भवेत् सम्प उत्तरापात गग तत ॥
 पर्येषां चापि विन्यस्त द्वित्रिश्चैव तारुण ।
 रात्रौ इ द्रधनुश्चैव श्वेतपक्ष यदि त्रायमम् ॥
 शृङ्गवर्णाऽथ कृष्णो वै कृष्णो शुक्लोऽथ दृश्यते ।
 विपरीता पक्षिणो वर्णा विपरीता ऋनुनिस्वना ॥
 विपरीताः पक्षिणः सति यत्र तत्र महद् भयम् ।
 द्विपदाश्चतुष्पदाश्चैव सर्वे बहुपदापदा ॥
 पक्षिणः तिर्यक् प्राणा विपरीतास्तु महाभयम् ।
 ऊर्ध्वतुण्डा तथा श्वागा रय ते च मुहर्मुह ॥
 दिवा वा यदि या रात्रौ यत्र तत्र महाभयम् ।
 एवम्प्रकारा अनेकाश्च गहवा यत्र प्रक्षत्पिता ॥
 अनादृष्टिर्भवेत् तत्र राज्ञाश्चक्र विनश्यति ।
 यथा हि जातकर्माग्यात प्राणिनां च शुभाशुभम् ॥
 तथात्पाता ता जाता दुर्ग ॥ ह शुभाशुभम् ।
 नान्यथा दृश्यते मिश्रिनिमित्त पूर्वहतुना ॥
 नाहेतुक प्रवर्त ते विघ्ना उत्पातमम्भवा इति ॥

भार्यमञ्जुश्रियमूलतत्त्वाद् बोधिमत्तापित्कावतमका

महाया तौपुल्यमत्राह्वावैशनिनम निमित्त

ज्ञा । ज्योतिषपटल । स

परिमामास इति ॥

तत्र कर्म समुद्दिष्ट पापिक गिद्धिनिमित्ताम् ।
 उत्तिष्ठ खेचर चापि आतमानसमाहृतम् ॥
 ना य कर्म समुद्देत समान चापि वर्जयेत् ।
 तत परेण सिंहस्य न यरागगिरी रम्य ॥
 तत्र जातो भवेद्धर्तृदास्कर कृपण शठ ।
 स्त्रीषु कृत सदा दुःख दूर साहसिक सदा ॥
 मूर्ख पर्यागी च स्तथा मानान्नत सदा ।
 शुभनक्षत्रपारेण शुभदृष्टिग्रहोदिते ॥
 पीतशुक्लेर्ग्रहेष्टा जायते च महाधना ।
 शुद्धमत्र सदा धीमान् शुचिप्रतिसमाधये ॥
 सम्भूता मन्त्रत त्राश्च साधयेत महीतले ।
 क्षिप्रमर्थक्यं ये तु पुष्ट्यर्थं ये तु कीर्तिता ॥
 साधये म त्रिं सत्ता जिनाद्भीकुलयोगिनि ।
 जिने द्रमुग्या य मन्त्रा वृद्धा चापि कीर्तिता ॥
 साधये म त्रिं सत्ता ग गर्भनेन जातिषु ।
 तत परेण भवेद् राज्ञि तज्जानामनि कीर्तिता ॥
 प्रसिद्धा कर्मभूयिष्ठा तन्नामेतेषु तन्नाश्रिताम् ।
 तुलाया जागत पीणाम तन्मिदेष गजिन ॥
 न नारयेत् साधनां सता उत्तिष्ठ भूतिवन्धनाम् ।
 सर्वम त्रप्रसिद्धं य गीयातिषु आचरेत् ॥
 भूर्त कृपणा दुःख गत्सारी चैव जायते ।
 तुलाया राशिजातस्था ह यने न सदा रतः ॥
 त कुर्यात् सदा मन्त्रा तस्मिन् राशौ समासृत ।
 य न चापक्षत लाके भूमिरर्थसम्पदाम् ॥
 ग्रहमुग्ये तदा जातो पीतः शुक्ले च सर्वतः ।
 न भजे म त्रसिद्धि च यन्नरसार्थसम्पदे ॥

क्षणमात्रे तथा सर्व साधयन्त नियोजितै ।
 शुभैर्ग्रहैर्यदा दृष्ट पीतैः शुक्लैश्च सर्वत ॥
 महात्मा जायते शूर धामिना य नगाधिप ।
 क्रूरतरैर्ग्रहैर्दृष्ट शयनीङ्गारसिंहजै ॥
 तुलाया जातराश्यर्थ मत्सरो भवते पुमा ।
 बहुरोगो दरिद्रश्च व्याधिरोगार्तसमुद्भवम् ॥
 प्रचण्डः सर्वकर्मेषु क्रूर साहसिकः सदा ।
 न भजेच्छान्तिरूपानि जिनतत्त्वाङ्गभाषितम् ॥
 रौद्र कुरुते कर्मा वज्रिणे समुदयोदिताम् ।
 आभिचारककर्माणि नानायुद्धकृतानि तु ॥
 तस्मिं राशौ सदा तत्र कुले तत्र समुद्भवे ।
 कुत्सिता जिनवरैः कर्म सिद्धिमायाति तत्र तु ॥
 प्रधानगुणविस्तार प्रभाव चापि वर्जयेत् ।
 प्रवासगमनं चैव नाचरेद्दिशि माशुजम् ॥
 मन्दर वाहन चापि सत्त्वधातुक्रताकृतम् ।
 नाचरेत् सर्वकर्माणि तस्मिं राशौ दिवाकरे ॥
 दृश्विकास्तु समुत्पादे सत्त्वयोनि समाश्रयेत् ।
 भवते ऋद्धयेचिन्त्य यः यमान निरायताम् ॥
 तीव्रः साहसिकः क्रूरः दुर्गमा मानदर्पित ।
 यक्रो लुब्धस्तथा मर्त्या जायते वसुधातले ॥
 प्राज्ञो धार्मिको विद्वान वक्रश्चैव दुरासदः ।
 स्त्रीषु कान्तो भवे मर्त्यः क्रूरज्ञा अपराक्रमः ॥
 तन्मन्त्रसदोद्युक्त सेवायां गुरुपूजकः ।
 दर्शनं ग्रहमुख्यानां शुरुचद्रनुधा गुरु ॥
 अशस्त श्रेयस लक्ष्य आयुरारोग्यवर्द्धनम् ।
 तेषां दर्शनसिद्धयर्थ मन्त्रिणाम् वससाधने ॥

स धर्मधातु नि सत्य स्थिताऽय विश्वरूपिण ।
यथा हि बुद्धानां शरीरा प्र ता यातया जन ॥
सामिषा लाम्पूज्यास्ते निरामिषा पु विशेषत ।
सद्धमयातय प्राक्ता निरामिषा ऋकहेतव ॥
सामिषा यलयरे प्रोक्ता जिने द्राणां महद्विरा ।
विविधा धातव प्राक्ता मुनिचन्द्रा निगश्रवा ॥
सामिषा निरामिषाश्चैव प्रसता लोकरहेतव ।
धर्मधातु समिश्र सत्त्वानां करुणावशात् ॥
तिष्ठते मन्त्ररूपेण लोकरनाथ प्रभङ्कर ।
म विश्वरूपी सर्वज्ञ नश्यते ह महीतः ॥
मर्वार्थसाधना मन्त्र सर्वबुद्धेस्तु भाषित ।
एष सक्षपतो मन्त्र जप्ताऽय त्रिभिना स्वयम् ॥
करोति सर्वमर्म वै ईप्सितां सफला सदा ।
अस्य कल्प समाप्तेन पुन ऋते प्रचक्ष्यते ॥
युगा त मुनिपरे लोके अस्त याते तथागते ।
कल्पसिद्धिस्तथा काल म त्रसिद्धिरुत्पाहता ॥

अथ भगवतश्चक्रवर्तिनस्तथागताणीपस्य परक्रमेप्रयोगविधय
सनकरस्याजितजयस्य सर्वमन्त्राधिपते सर्वबुद्धरोधिसत्त्वानुनीतस्या
णीपचक्रवर्तिन सक्षेपत कल्पमेवाक्षरस्य प्रवर्तिपूर्व विस्तरतः ॥

आदा तावत् यस्मि स्थानेऽय जग्यते, तस्मि स्थाने पथे
योजनाभ्यन्तरण सर्वदृष्टग्रहा प्रपलायति, सर्वम ॥ सिद्धा अपि
न प्रभवन्ति, सर्वदेवा सान्निभ्य त्यजति, अ यत्र साधकस्येच्छया
न्येषां लौकिकलोकोत्तराणां साधकाना सिद्धिमपहरति, परप्रयोग
पन्त्रा छिन्नभिन्नउत्कीलनतां मोचयति ॥

स्वयं विद्याच्छेद र्चकाम कुशानां हरितानां मुष्टि गृहीत्वा, अ
ष्टशताभमित्रत कृत्वा, शस्त्रेणच्छिन्त्यात् तां विद्यामुद्दिश्य, सा छिन्ना
भवति । अनेन प्रतिकृति कृत्वा, हृदये कीलकेन ताडयेत् । कीलिता भव
ते । सप्तजप्तेन सूत्रेण कुसुम्भरक्तेन ग्रन्थि कुर्यात् । यद्धा भवति । शरा

वेणाष्टशतजप्तेन पिथयेद्, रुद्धा भवति । शस्त्रेण हृत्य द्विधा कुर्याद्,
भिन्ना भवति । राजिकाभिर्विषरुधिररक्ताभि रञ्जयच्छिट्ठा भवति ।
करवीरलतया आहनेत्, पीडिता भवति । सत्रविद्याभिचारकमि
च्छया करोति । सर्वत्र पूतिक तम मुक्ताक्षरेण स्नापयित्वा, होमं
कुर्याच्छाति । घृतहामेन सर्वपा शांतिराप्यायन कृत भवति ।
मुष्टिवन्धेन सर्वमन्त्रा स्तम्भयति, मनसा माक्षयति, मन्त्र साधयितु
कायस्तमनेनैवोपरुद्धय साधयेदन्यरूप साधयितुमिच्छति, तमने
नैव साधयेत् । सिद्धयति । अनेनैव म त्रेणायाहन भवति । पुनरने
नैव विसर्जन भवति । अनेनेव यस्य रक्षा नियते, सोऽप्यदृश्यो
भवति । यो मन्त्रो न सिद्धयति, प्रत्यादेश वा न ददाति, अनेनैव
सह जपेत् । शीघ्र सिद्धयति, प्रत्यादेश वा ददाति । यदि न सि
द्धयति, प्रत्यादेश प्रयच्छात । सा मृत्यते ॥

दधिमधुघृताक्तानां तिलानामप्रशन जुहुयात् त्रिसंध्य सप्ताहं
य म त्रमुद्दिश्य, सोऽस्य वशी भवति । यदुपयते तत् कर्म करानि ।
प्रत्यादेश वा प्रयच्छामि देवा वशीकर्तुं काम देवतागमि गानामप्रसहस्रं
जुहुयात्, सप्तरात्रेण वक्ष्या भवान् । नागा वशीकर्तुं काम त्रिमधुर
जुहुयात् । वक्ष्या भवति । यक्षा वशीकर्तुं कामा दधिभक्त जुहुयाद् ।
वक्ष्या भवति । यक्षिणी वशीकर्तुं कामेन त्रिभक्त जुहुयात् । मन्त्र
न्धैर्गन्धैर्वशीकराति । अश्वत्थभियङ्गुगामिद्धि इगुभवा यक्षिणी
नागिनागग्रहाणां राजिकाभि राजावसिद्धाम्ने ब्रह्माण पुपहामन,
वेद्य त्रिषीरधनेन, शूद्र तुपयामुभि, स्त्रिया उषणहामेन, गण्डा
मापजम्बूलिकाहोमेन, कया लाजाहामेन, मयान घृततेलहोमेन
वक्ष्यां करोति सर्वत्र त्रिसंध्य सप्तरात्रम् । इत्युक्त्वा तूष्णीम्भूतो
जिनोत्तम ।

देवमह्ना तदा मन्त्रे सप्तमा मुनिपुङ्गव ।

प्रहस्य लाकधर्मज्ञ मुक्ताऽगो गतरीमन्ता ॥

मुनि श्रेष्ठस्तदा ज्येष्ठ पुङ्गवुर्न तदालपेत् ।

मञ्जुश्रोत तदा वने बाधिमत्त महाद्वरम् ॥

सिद्धयन्ते पापकर्मास्तु रोद्रकर्माणु योजिता ।
 तत परेण मीनेति राशिरुक्ता तथागते ॥
 तत्रस्था मानवा सर्व दृश्य ते बहुलिङ्गेन ।
 मीनराशिसमाजाता रूपाण्येतानि समुद्रवै ॥
 प्रभुमानधी श्रीमा भोगसम्पच्छतान्वित ।
 प्रभव' सर्वलोकानां जायतेऽसा महीतले ॥
 क्षिप्रमर्थकरो धीमा नराधिपोऽथ अजायत ।
 शुकेन्दुदर्शनाज्जात भवेत्लोके नरात्तम ॥
 दर्शनाद् बुधजीवानां धनाढ्याऽथमजायत ।
 प्रांशुमूर्तिर्विशालास स्त्रीषु कान्ता भवेत् सप्ता ॥
 बहूमित्रा नरा यश्च शत्रुभोगमजायत ।
 बहुमित्रोऽथ शुक्रश्च जायते मित्रवत्तमल' ॥
 तत' परेण क्रूरो वै ग्रहमुख्यो दिवाकर' ।
 पश्यते यद्यसौ मर्त्या शनिराहुर्भूषिजा ॥
 तदा ऋषमिति भवज' ऋग्भोग जायते ।
 पूर्ववत् रुधिरा ते ग्रहाः कृष्णा तश्चरया ।
 कुर्यात् सर्वैरुर्माणि मीनराशिसमाश्रया ।
 तत्रस्थश्चन्द्रमां पश्येत् सर्वाश्चैव साधयेत् ॥
 अत परेण राशीनां गजमानुपमानुषाम् ।
 गन्धर्वा राक्षसा गरुडाश्चापि पद्मगा ॥
 तेषां स्वरूपतो जातिगणितेश्चमचिह्नित ।
 मना उद्भवस्तेषां लिङ्गैरेवैस्तु लक्षयेत् ॥
 यथा सत्त्वप्रकृतिश्च तथा त्रिङ्ग विभाष्यते ।
 स्वमन्त्रा भाषिता ऋते तेषां चैव नियोजयेत् ॥
 राशय' रथिता ऋके द्वात्रिंशे गणोज्जया ।
 गणिता ग्रहमुख्यैस्तु नक्षत्रैस्तु नियोजिता ॥

सक्षेपात् कथिता ह्येते कथ्यमानानिविस्तरा ।

मानुषाणां तदा चक्रे तत्रैव ग्रहमण्डलैः ॥

अत ऊर्ध्वं तु देवाः ॥ ऋषीणां च महर्द्धिः ।

ज्ञानं प्रवर्त्तते तत्र एतमानुषाण्यष्टित ॥

अचिन्त्या बुद्धधमाणाः ॥ तत्रैव तत्रागमाः ।

साधयत् सर्वमन्त्रज्ञं शाश्वतात्तं गमुद्भवा ॥

+ रक्षत्रातिथयो नित्यं शुक्लपक्षे रामाचरेत् ।

सिद्धिस्तेषु सदा प्राक्ता कृष्ण कृष्णार्मिणाम् ॥

ग्रहे सितैः पीतैः त्रिभिरेव समाचरेत् ।

ऋष्यगणाः च त्रिंशदागमास्तत्र यातव्यम् ॥

प्रतिपच्छुक्लपक्षे तु तृतीया चैव साचरेत् ।

पञ्चमी सप्तमी चैव त्र्यम्बकस्तोत्रवागम् ॥

त्रयादश्यां तथा शुक्लपक्षे गोविन्द आचरेत् ।

पुण्यार्थं शान्तिवागम् च गणेशवागम् । अभासवागम् ॥

आत्मनो वागम् तत्रैव त्रिंशदागमाः सदा ।

भूषणं यातमात्रासं स्मरन् च श्रीमताम् ॥

प्रोक्ताः सर्वतोऽपि तदा गन्धर्वाणि श्राम्यते ।

भोगसम्पत्सन्तानिर्दिष्टाणि तत्रैव समाचरेत् ॥

निर्दिष्टं मुनिमुन्येव च त्रिंशदागमाणि च यथा ।

धनार्थिभिः श्रीमते शिवा कुर्यात् मन्त्रार्थसाधनम् ॥

+ + + + + । त्रिंशदागमास्तत्रैव ।

वारैर्ग्रहवर्गैर्निर्दिष्टैः सुपूजितैः शुचिमङ्गले ॥

निर्दिष्टैः समाचरेत् निर्दिष्टाणि भाषयत् ।

योगैर्घोररूपैस्तु ग्रहेभ्यो वागमात्रं गदा ॥

पक्षैः प्रातिहाररूपक्षे सिद्धयति । अथ सिद्धमायेण सर्वयमो आमु-
खीभयति । मयाभङ्ग प्रतिलभत । सर्वबुद्धयात्रिमत्तयाभिनन्ति सर्वे
सत्त्वानुपवेश मित्रो भयति । लासयात्वं तस्यै महत्सुपरिवारश्चक्र-
वर्ती भयति ॥

अथाष्णीप साधयितुकाम हस्तमात्र दण्डे सावर्णरजतताम्र-
मय मणिमय वा कृत्वा तावज्जपेद् यावत् प्रज्वलितमिति । त-
मुहीता यथेष्ट विररति । सत्त्वैभ्यो धर्मं देशयति । महाकल्प-
जीवति ॥

अथ भद्रघट साधयितुकाम, सोवर्ण भद्रघट कृत्वा सर्वबीजर-
लौपाधेपरिपूर्ण शुक्रवस्त्रात्रकुण्ठित तमनेन साधयेद् एकस्मिन् प्रातिहा-
ररूपक्षे कुमारभट्ट, अपरस्मिन् सिद्धयति । तास्म हरते प्राप्स्य य-
मिच्छति त लभते । अक्षय भयति ॥

अथ त्रि तामणिरत्न साधयितुकाम सोवर्णदण्डो जाल्यमणि-
स्फटिकमाण च सोवर्ण वा प्रस्त्रावलम्ब्यन्त कृत्वा अननेन विधानेन
साधयेद्, यं चि तयति तत् सर्वं सिद्धयति । दमनुयेषु चानेन
मुहीतेनाप्रतिहतपराक्रमो भयति । अथ भगवत मोह जपेत्, स्व-
शरीरेणोत्पतति । दिव्यबहुमहाकल्प जीवति । अन्ये वा योरमितातप-
प्रमसुरादय तदप्यनेन भगवतो दशलक्षजप्तन कर्माणि कर्तव्यानि
सिद्ध्यति । एवमप्रतिहत तथागतोष्णीप परकल्पविधानेनापि यथा-
यथा प्रयुज्यति, तथा तथा सिद्ध्यति । अचिरादत्र भगवत उष्णीप-
चक्रवर्त्तिन दशलक्षजप्तं सर्वं साधयति सर्वविद्याम प्राधिपतिच-
क्रवर्ता ॥

अथ वज्र साधयितुकाम रत्नच दनमय एरसूचिक वज्र-
कृत्वा, अथवा पुष्पलाहमय कृत्वा, पञ्चगव्येन प्रक्षाल्य, शुक्लपञ्चदश्यां
पटस्याग्रत उदारा पूजा कृत्वा, घृतमदीपान् प्रज्वालय, गन्धोदकेन
प्रक्षाल्य, यक्षा रक्ष्या भयति । सर्वबुद्धयात्रिसत्त्वानमात्मानं नि-
योत्य, अनेनोष्णीपराज्ञा परिग्रहेण तजाराशिमितातपत्रेण वा रक्षा

कृत्वा, मण्डलबन्ध सहायानां च रक्षां कृत्वा, वज्र दाक्षणेन हस्तेन
गृहीत्वा, प्रथमे यामऽतिक्रांते द्वितीये याम उपविश्य गङ्गाप्रचित्त
तावज्जपेद्, यावत् प्रज्वलितामनि । अगस्तरे सवित्याग्रा सव
देवनागयश्वाः सन्निपतति । सवै च विद्याधरराजान आगच्छति ।
तैरभिष्टूयमानं विद्याधरपुर गच्छति । विद्याधरचक्रवर्ता भवति ।
वज्रपाणिसदृशकाय वज्रपाणिसमबल क्षणत्वमुहूत्तेनाकनिष्ठ देव
भवन गच्छति । महाकल्पस्थायी भगवन्तमार्यमैत्रय पश्यति । धर्म
शृणोति । मृतो यत्रेच्छति, तत्रोपपद्यते । यन्निच्छति वज्रपाणिसका
शादुत्पद्यते ।

अथ खड्ग साधयितुकाम , निर्व्रण खड्ग गृहीत्वा, अहारा
त्रोपित भगवतोदारां पूजां कृत्वा, तावज्जपेद्, यावज्ज्वलितेन
सिद्धेन सपरिवारेणोत्पतति । आकुञ्चितकुण्डलकश द्विप्रवर्पाकृति
अप यस्यायी अगम्य सर्वविद्याधरणां अ तरकल्प जीवति ॥

अथ मन शिला साधयितुकाम , वीरक्रेयेण कृत्वा पुष्पयो
गात्रोपित सङ्घोद्विष्टां भिक्षां भोजयित्वा आज्ञात्पयितव्या ।
अनुज्ञातस्तत्र साधन प्रविशेत् । उदारां पूजा कृत्वा, घृतप्रन्तीयसहस्र
प्रज्वालितव्यम् । त्रिगत्रोपित सर्वमन्त्रानां मेत्रचित्तमुपाय आ
मान निर्यात्य मन शिलां गृह्णात्वा तावज्जपेद् यावत् त्रिविधा
सिद्धिः । उत्पन्नप्रज्वलितपूर्वमव चि तयितव्यम् । अमुक्तास्त्रिह
ष्मायमानतिलक कृत्वा, सर्वदेवनागयश्वापिशाचानां जम्बूद्वीप
निवासिनश्च मन्त्रात्प्राप्तभूता भवन्ति । त्रिङ्गुग भवति । वपसहस्र
जीवति । धुमायमाने तिलक कृत्वा, अन्तर्द्रायत । यन्निच्छेद् देवा
नामयन्त्रया भवति । क्षणत्वमहन्त नश्यत । पुनरन्तर्धायत । स
र्वा तर्द्धानिकानां राजा भवति । प्राणि वर्षसहस्राणि जीवति ज्वलि
तेन विद्याधरो भवति । सपत्न्यार उत्पतति । विद्याधरराजा भ
वति । देवकुमारपु अर्धर्पणाय सप्तदानां क पुनर्विद्याध
राणां कल्पस्थायी भवति । मालगतस्तूपिते दधनिकाय उपपद्यते ॥

भूमिस्थितिनाशश्च न यथयति विविधाश्रयात् ।
 मयमानुषमत्तेषु भूतलेऽस्मिन्निबोधयाम् ॥
 कथं या विविधाश्चापि पक्षिणश्च गमाकुटा ।
 दृश्यन्ते सर्वेता लोके तस्माद् देशादपक्रमेत् ॥
 रात्रा शक्रायुधं नृणां धनुश्चापि विशेषतः ।
 शरनाराचपाशाश्च विविधा ग्रहरणाद्भवा ॥
 दृश्यन्ते गगनाद् रात्रौ तस्माद् देशात्पक्रमेत् ।
 चन्द्रमिमे यदाकाशे दृश्यन्त विभूतारूपिणः ॥
 कथं धा पुत्तलाश्चैव नृत्यन्ता गगनालय ।
 सुपिरि त्रिद्विमित्याहर्दृश्यन्ता आशमण्डल ॥
 पुरुषा उच्चगीर्णा यः यः तां शः । गण्डले ।
 दृश्येयुर्मानुषे लोके तस्माद् देशात्पक्रमेत् ॥
 विविधा प्राणहाराणां ताताभतगणास्तथा ।
 नृत्यमाना यद्धयेयुर्गगनाद् देशादपक्रमेत् ॥
 मण्डलाकारसद्भासं नृपस्य शशिगण्डलम् ।
 तादृशं तु ततो दृष्ट्वा तस्माद् देशादपक्रमेत् ॥
 युद्धं च तां सर्वसङ्घातं दृश्यन्त शशिगण्डले ।
 एतस्तत्र पतेत् क्षिप्रं यम्य यो निर्निःश्रितः ॥
 त देवदिशिमत्याहुः भवतिर्मृयते क्षुब्धः ।
 तादृशं दृष्ट्वा सत्त्वान्य विविगागगम्भयम् ॥
 भविरात् तत्र भयात् क्षिप्रं तस्माद् देशादपक्रमेत् ।
 शरनाराचजक्तिश्च दृष्ट्वा तत्र निःशरः ॥
 तस्करोपद्रवः क्षिप्रं शस्त्रगम्पातजः भयम् ।
 दृष्ट्वा विकृतरूपास्तु नानासन्तसमाश्रयाम् ॥
 रात्रौ भूतले च द्वे तरमाद् देशादपक्रमेत् ।
 कृष्णवर्णा विहङ्गास्तु शुक्ला चैव सपीतला ॥

रक्ताश्व तथा पुमा स्वभाविक्ताया ।
 त ते विरर्णार्णिका २५ । ते भवते मया ॥
 तावज्जलण दत्ता १५ ॥ १५ । १५ ।
 शुक्ला पक्षा भवेत् २५ ॥ १५ ॥ पक्षा तथा सिता ॥
 इत्ये ते विक्रान्ताया १५ । १५ गद्दीतले ।
 तावज्जलण दत्ता १५ ॥ १५ ॥ १५ ॥
 मृगक्राव्त्तया १५ ॥ १५ ॥ १५ ॥
 स्वापत्ता २५ ॥ १५ ॥ १५ ॥
 भवेयुर्भयकृतोपा द्वापत्ता १५ ॥ १५ ॥
 विरिमा भवत्तया १५ ॥ १५ ॥ १५ ॥
 विरुताविक्तरूपिण्य यमगम्यकिन्तरा ।
 दिवा रात्रौ तथा गित्य नत्य १५ ॥ १५ ॥
 तावज्जलण दत्ता १५ ॥ १५ ॥ १५ ॥
 नरनागीकमारा १५ ॥ १५ ॥ १५ ॥
 रात्रौ दिवा तथा गित्य व्याधिस्तत्र मिहागम ।
 उरगा विक्रतवीभन्सा इत्ये ते वसुधातले ॥
 ग्रहे इत्ये तया भिन्ध्या मन्त्रिरे वक्षस्मनिगौ ।
 सर्वता २५ ॥ १५ ॥ १५ ॥
 महामायापसर्ग च विपविष्फोन्मन्त्राय ।
 दुभिक्ष राप्भङ्ग च भवत्तया जनागम ॥
 विक्रताविक्तरवीभ गा गा १५ ॥ १५ ॥
 उ १५ ॥ १५ ॥ १५ ॥
 अर्धरात्रौ तु गद्दीतले उभ गये च कुन्तिता ।
 भवे महाभय विप्र परात्तयागमय ॥
 दुभक्षमतिवृष्टि १५ ॥ १५ ॥
 मारासेकन सप्ताष्ट मारा गद्दीतले ॥

एतैः दिन यत् आज्ञाय यत् प्रेषयेति । तत् एतैः यत् प्रयच्छति । तस्य आज्ञा तत् या । याजनज्ञतादाय स्त्रियमानयति । प्रभाते तत्रैव नयते । आपानेव तस्य भक्त प्रयच्छति । प्रपुमारण यत्रेच्छति । तत् गच्छति । तया । रमायन ददाति । आज्ञाः सर्वं करोति ॥

अथ यज्ञपाणि साधयितुकाम चतुर्गण सप्तगुण पूर्वसेवां कृत्वा प्रातिहारमप्येव सप्तगुणद्वारां पूजां कृत्वा यावत् पूर्णमासीति पूर्णमास्या पूजां कृत्वा भित्तय सङ्कादिपूजा भोजयित्वा आर्ययज्ञ धरस्तेन अनुमानितया तत् उदाग पूजा कृत्वा प्रथमे यामेऽपि कृते द्वितीय यामे पयङ् पद्व्या उपविश्येकाग्रमनस वज्रधर द्रक्ष्यामीति चित्तं सङ्कल्प्य गङ्गुदुग्धस्नानां पत्रास्थिमणानां रात्रायेत्याग जुह्यात् । तदा भगवतः सद्गामचक्रं भजति । भू प्रकम्पति । मेघा गुह्युगतायन्ति । मयः त्रिगुणाः पुण्यपर्व प्रवर्पन्ति । अत्रा तत्र भगवा यज्ञपाणिरागच्छन्ति रात्रिर्त्रिभिः परितः त्रिभ्यो त्तमप्रसूता । । रात्रेः पारितः सर्वेः सर्वेः सर्वेः सर्वेः किन्तरेषाधिसत्त्वं परितः आगच्छति । तत्क्षणं नारकाणां सत्त्वानां तीव्रताः प्रपन्ना भवा । । मधोऽप्येव अर्घ्या देय । प्रणिपत्य स्थातव्यं तदा यज्ञपाणिं यज्ञाते किं ते यत् ददामि । विद्याधरचक्रं वृत्तिं । तेलमप्येव रात्रिं अतर्ज्जितं यद्वा रात्रिं तस्यैव भगवतः सकृदशास्त्रं भवते । यद्वा रात्रिं विद्याधरचक्रं तस्यैव सर्वत्रिधाधराणां चक्रं वृत्तिं यज्ञपाणि वज्रपाणिरादृशः त्रितमात्रेण सर्वप्रहरणान्युत्पन्नं ते । महारूपस्थायी । यदा मया तदा वज्रभवनं गच्छति । अयेषा मयि त्रिधाधराणां गप्यं त्रिभिः सत्त्वपतायानि वज्रपाणिरूपे यानि अवलाकितधररूपे यानि च भगवता प्रोक्तानि कृत्पाणि यानि ब्रह्मरूपे यानि महेश्वररूपे सक्षेपतो लोकिकलोकोचरेषु रूपेषु ये साधनीयाः, ते एतेनैव साधनया सिद्ध्यन्ते । महामन्त्रा साधयमाना न सिद्ध्यन्ति । अनेन सार्द्धं जगन्व्या सप्तारात्रं नियतं दर्शनं दद्याति । अथ न ददाति तिनश्यति । महेश्वरप्रमुखानां देवानां अग्र्यां यादे जपति सप्तगुणाभ्यन्तरेण तर्ज्जितं ददाति । यन्ति न

ददाति त्रिसप्तश मूर्त्ता स्फुरति । च द्रग्रहे गता लयहे वा घनपञ्चाञ्ज
नपवित्रदण्डकाष्ठयज्ञापरितहरितात्मन शिवाद्य साधयितव्या ॥

अथ द्रव्य साधयितुमस्य मनःशक्ता ग्रन्थ मानुषक्षीरेण
पीपयि या पञ्चगुलिना रर्त्तव्या । अगुरुममृतं प्राप्य श्वासे
द्वार्थरुगहिता साधयेत् । च द्रग्रहे सूर्यग्रहे वा त्रिभिधान कृत्वा
यत् सर्पं चिटिचिगीयति तथा प्रथमा मिठा या या सर्वजन
वशीकरण तथा सर्वस्य लोकिकेया त्रिषेया भवति । यदुच्यते तत्
मर्व करोति । अथ ध्रुमायने सप्तान्दार्द्रानिशाया राज्ञा भवति ।
अ तरङ्गण जीवति । पञ्चालने तदा त्र्यम्बुमागपु तरुणार्कतजा वि
द्याधरराजा भवति । महाकल्प जीवति ॥

एव गोपनाहमिताशानि साधयितव्यानि ॥

अथाञ्जन साधयितुम आराञ्जन तीलोत्पल कुष्ठ चन्दन
चैरुत कृत्वा ताम्रभाजने मस्थाप्य चन्द्रग्रहे तावज्जपेद् यावद्
ध्रुमायति । तेनाञ्जितनयन अन्तर्द्ध्यते रामरूपी सर्वा तर्द्धानिकान्
राजा भवति ॥

अथ यत्न साधयितुम निर्घण यत्नमात्राया कृष्णाप्रभ्यां
कृष्णचतुर्भ्यां वा पद्मदागं पूजां कृत्वा शालिवान च कृतस्य
स्वयं त्रिणहमेन गृही या तावज्जपेत् याव स्फुरति । त्रिहमे
स्फुरिते महाकीर्त्याय राजा भवति । ज्वरिता सर्वा यत्नमात्राया
राजा भवति । अप्रतिहतपलपराक्रमं गेहेष्यते याश्च पश्यति तै
महापति ॥

अथ यज्ञ साधयितुम पुष्पपत्राहमय तत्र कृत्वा षोड
शाङ्गुत उभयत्रिंशत् सप्त त्रयोदशानुलिप्य प्रातिहारपत्रानिपद
मारभ्य पद्मदागं पूजां कृत्वा जपेत् प्रातिहार तर्द्धाना भिक्ष
वो भोजयितव्या । अ त्रिगतापित पद्मसागुके चैत्ये प्रतिष्ठाप्य
उदागं पूजां कृत्वा घनपत्नीपञ्चा पञ्चात्य कुम्भाण्डसाधयेत् यज्ञ
सुभाभ्यां पाणिभ्यां गृहीत्वा तावज्जपेद् यावज्ज्वरितामिति । त

वसुधातलेन गच्छन्ति तस्मि देशे ततो त्रजेत् ।
 यत्र सशयते वृष्टि यत्र गच्छति तारजा ॥
 तं देशं मा विशेत् क्षिप्रं यत्र वृष्टि महद् भयम् ।
 त देश नश्यते क्षिप्रं परचक्रसमागमम् ॥
 दुर्भिक्षं शस्त्रसम्पातं तं विद्याद् देशमाकुलम् ।
 चोरोरगव्यालानां म्लेच्छधूर्तसमागमम् ॥
 त देशं नराधिपा नित्यं प्रसेत् सर्वतो दिशम् ।
 विलुप्तराज्यो विभ्रष्टपरचक्रसमाश्रित ॥
 वर्षा अष्ट एक च त देशं तत्र लेभिरे पुन ।
 माप्नुयात् तदा राज्यं देशादागमनं पुन ॥
 ज्ञात्वा दुपक्रमात् सर्वां प्रक्रियां क्रिययोजिताम् ।
 क्रियाकालं समासेन तं जापी आरभेत् सदा ॥
 उलकापातं महान्तो वै दृश्यते यन्मि मिश्रितम् ।
 समन्ताभित्यकालं च तस्माद् देशादपक्रमेत् ॥
 उल्लिखन्तो बहुधाकारा दृश्यंते तेषां विवेधाश्रया ।
 विचित्रा चित्ररूपिण्य' यक्षिण्यश्च महर्द्धिकाः ॥
 ज्वलन्तां वक्रदेशाभ्यां क्रव्यादाश्च पिशाचिकाः ।
 तस्मात् परीक्षयेदुल्कां लिङ्गैरेभिः समोदिताम् ॥
 अतिदीर्घं तथा ह्रस्वो मभ्याश्चैव प्रकीर्तिता ।
 चतुर्हस्ता द्विहस्ता वा हस्तमात्रप्रमाणतः ॥
 दृश्यन्ते भूतले मर्त्यैराश्रयन्ते महोदया ।
 महाप्राणा स्वरूपाश्च देवतैषा महर्द्धिकाः ॥
 विचित्राकाररूपास्तु हूतास्ते च दिवौकसाम् ।
 देवासुरेऽथ सद्ग्रामे वर्तमाने महद्भये ॥
 शक्रमाज्ञामिह क्षिप्रं गच्छन्तेऽथ भूतले ।
 ऋद्धिपगतां मर्त्यां नराध्यक्षा नराधिपाम् ॥

पश्यन्ते सर्वलोकांश्च धर्माधर्मविचारणाम् ।
 मातृज्ञा पितृभक्ताश्च कुले ज्येष्ठापत्यायता ॥
 महामन्त्रधरा सर्वे जापिनो यद्यजाम्बूद्वीपगता नरा ।
 तदा देवा महोत्सवापि जायन्ते तदा दैत्या कुर्वन्ते च पराभवम् ॥
 धर्मिष्ठा भूतले मर्त्या जाम्बूद्वीपनिवासिन ।
 महोत्साह तदा काले तृदशाभ्यक्षोऽथ वासवः ॥
 तदा भगवतोत्साहा असुरा भिन्नमानसा ।
 अभिमानं लभेतां येन पाताले तेन ता ॥
 प्रविशन्ते स्वपुरं ता गिगमाता कृता ॥
 महाप्रमोद तदा देवा लेभिरे तृदशधरा ॥
 तदा जम्बूद्वीपेऽथ सर्वत्र सुभिक्षमाराग्यते जना ।
 स्वस्था च सर्वतो जग्मुः नरनारी गतव्यथा ॥
 तस्मात् सर्वप्रकारेण युदे भक्तिं क्रूये जना ।
 धर्मगङ्गे च भूयिष्ठे गतद्वे द्वे विरामये ॥
 पूजां कुरुथ मर्त्यातो लालिलिंसा सर्वसम्पन्नाम् ।
 मन्त्रचर्या तदा चक्रे ते चार्ता भवादया ॥
 दशकर्म यथालोकां सगतिष्ठा विरोपणाम् ।
 कुरुध्व जनसम्पातां विधा शुद्धेन माता ॥
 विरतिः प्राणिवधे नित्यं अत्तं प्रापि वाचरेत् ।
 न भजेदङ्गनाद या अगत्यापरिग्रहिताम् । जपेत् ॥
 सन्तुष्टिः स्वेन धर्मण सहकृत्वा जनराजगा ।
 मृपावाद न भाषेत विपातं यत्र कुरादम् ॥
 नाभाषेत् कर्कशां तार्णां सार्गचार्तां सदा ॥
 यत्किञ्चित् क्लेशसयुक्ता ताचार्थावत्राजताम् ॥
 शून्या धर्मार्थसयुक्तामभिर्ता ॥चरेत् सदा ।
 पैशुन्यं वर्जयेन्नित्यं वचनं पथ ॥

क्लिष्टचित्तस्य सर्वत्र निषिद्ध मुनिपुङ्गवै ।
 अभिध्य नाचरेत् कर्म परसत्त्वोपकारिण' ॥
 यो यस्य सदा सत न कुर्याद् द्वेषसमुत्थितम् ।
 व्यापाद वर्जयेत् कर्म सत्त्वद्वेषमनास्पदम् ॥
 उपधातं परसत्त्वस्य न कुर्यात् सर्वतो जनाः ।
 मिथ्यादृष्टि न कुर्यात्तां सर्वधर्मविनाशिनीम् ॥
 नास्ति दत्त हृत चैव न चेष्टमन्त्रसाधने ।
 न सिध्यन्ते तथा मन्त्रा सर्वतन्त्रार्थकल्पिता ॥
 न बुद्धानां सुखोत्पत्तिः न शान्त निर्वाणमिष्यते ।
 न चापि चयो तथा बोधो प्रत्येकार्थसम्भवाम् ॥
 न चार्हत्वं भुवि लोकेऽस्मि नापि धर्मेषु जायते ।
 स्वभावैषा विविधा लोके अर्थादभ्युत्थतया ॥
 एवमाद्यां अनेकाश्च विविधाकाराः प्रकृतिता ।
 न तां भजेत् सदा मन्त्री पापदृष्टिसमुद्भवाम् ॥
 दशकर्म यथा प्रोक्ता विरत्या रत्नार्गापगा स्मृताः ।
 भावना चैव फल तेषां निर्वाणामर्थसम्भवाम् ॥
 अनिष्टा तु भवे लोके तदा सुराणां पराजयम् ।
 दैत्यानां वर्धते मानः अतिदर्पार्थसम्भवाम् ॥
 जनालये तदा सर्व जम्बूद्वीपनिवासिनः ।
 बाध्यन्ते व्याघ्रिभिः क्षिप्र अन्योन्यां तेऽपि मूर्छिता ॥
 जनाभ्यक्षास्तदा सर्वे अन्योन्यापराधिनः ।
 क्षिप्र नश्यन्ति ते सर्व मुनिधर्मार्थवर्जिता ॥
 समरे क्रुद्धचित्तानां शस्त्रसम्पातमृत्युव ।
 न ते भेजे देवमुखाणां तर्जन्यापग्ननालये ॥
 शुद्ध धर्म तथा सह न पूजेदशुभा नृपा ।
 न मन्त्रां जप ते क्षिप्र ते नृपा तन्मथरे सदा ॥

विनश्यन्ते तदा लोका विविधायाम्बुजिता ।
 ततस्ते दैत्यवरा' क्षिप्र सुसरब्धा क्रूरोह तम् ॥
 सुमेरुपर्वतमूर्धानमाविश ते जनसत्तमा ।
 परिपण्डो तदा मेरो विभजे मदिरा शुभी ॥
 समन्ताद्भनविध्वस्त दिवौकसां कारयति ते ।
 विविधा रथवरै रूढा नानाभरणभूषिता ॥
 नानाप्रहरणा दद्यु पुर' श्रेष्ठां पराजयाम् ।
 ततस्ते खर भेजे अप्सराणां भज जग्रहे ॥
 ईश्वरा प्रभव सर्वे असरास्ते बलदयिता ।
 जग्राह सुरक-यां वै सुधा चैव च भोजनम् ॥
 ततस्ते सुरवरा, श्रेष्ठा प्रविष्टा नगरोत्तमम् ।
 मेरुमूर्ध्नि ततो गत्वा नगर दर्शनाश्रयम् ॥
 शक्कानुयाता सर्वे वै पिशिता द्वारपुरोत्तमे ।
 न तु माया पुरी भीति उपजगु मुदाश्रयम् ।
 निवर्त्य तत्र वै सर्वे स्वालय जग्मु ते सुरा
 यदेका मन्त्रसिद्धिस्तु निवशेर्जयुमाश्रयम् ॥
 जप्तमन्त्रोऽपि वा मर्त्य' निवस तत्र आलये ।
 तत्र देशे न चार्त्तानि न दुर्भिक्ष न शत्रव ॥
 न रोगा नापि भय वि त्राज्जप्तमन्त्रे स्थिते भुवि ।
 न चास्या दस्यव सर्व शक्नुव तीह हिंसितुम् ॥
 न चार्त्तिमृत्यवस्तत्र अमर्यादा प्रवर्तते ।
 न रुजा व्याधिसम्भूता ज्वररोगापहारिण ॥
 विभ्यन्ते भूतले तस्मि जप्तमन्त्रो यदाश्रय ।
 येऽत्र मन्त्रवरा ह्युक्ता जिनेद्रकुल + ऋवा ॥
 अब्जाके तु तथा मन्त्रा मन्त्रिण मन्त्रपूजिता ।
 न्नत्र मन्त्रवरा मन्त्री जह्नुनापमर्दिकाम् ॥

तदा ते सुररागा अपा समरागाः । पञ्चजय ।
 गन्धमुक्ता गणा गन्धमुक्ता भवते कदा ॥
 तार्क्षिणा तारसाहाय तस्य ॥२॥ मर्षात्ते ।
 ब्रह्मेपो इति ॥३॥ ॥३॥ ॥३॥ ॥३॥ ॥
 गीत ऋषिभेज्ञानमुक्ता गन्धोत्तिनाम् ।
 निर्दिष्ट तत्र निर्दिष्ट विनातस्य प्रत्ययने ॥
 उल्कापाते गन्ध ॥३॥ निर्दिष्टा भूति मण्डले ।
 प्रद्युम्नगर्जना तस्यान्वृणते त्वमसीत् ॥
 भृश चक्षुषः त्वेति निर्दिष्टा ॥३॥ ॥३॥ ॥
 अतुल्यशक्तिविधा तदा तदा तदा तदा ॥
 श्रूयते गर्जे च शिष्य महामोहना त्वेति ।
 पृथक्चमथमप्रमया त्रयान्वृणामथ श्रयते ॥
 कृष्णपक्ष तथा तिल ताप्या त्वं चार्क्षिणी ।
 नक्षत्रैरेभि मयाना तदा तपि गन्धो ॥
 अभिन्याः रुचिराता त्वमगन्धया तदा तत्रोपताम् ।
 पूर्वभद्रपद त्वं आर्क्षिणी त्वमगन्धुक्त ॥
 । । । । । । । । गन्धो तपि मपूजिते ।
 अन्यर्क्षिणी त्वं तस्या त्वितो गदा ॥
 अवर्षात्तया त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं ।
 महद भय त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं ॥
 परचक्रभय त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं ।
 निर्दिष्ट पत्ने त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं ॥
 वारैरशुभेषापि गद्गे कृष्णरक्तो ।
 तत्र त्वेते नृपा भय त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं ॥
 तस्मिन् काल रात्रे त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं ।
 विविधा त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं ॥

मृत्युस्तत्र भवेद गगनादेभिरपि । विचै ।
अनावृष्टि सदासां तां तां तां तां तां ॥
पश्चिमां दिशिमां तां तां तां तां तां ॥
निर्घात मृत्युसङ्गीतं तां तां तां तां ॥
मध्याह्ने तु तदा तां तां तां तां तां ॥
उदयन्त भास्वरं तां तां तां तां तां ॥
त्रिःसन्ध्यान् कर्मा तां तां तां तां तां ॥
अर्धरात्रे यदा तां तां तां तां तां ॥
शुक्लां पुरवरां तां तां तां तां तां ॥
नानाम्लेच्छगणा तां तां तां तां तां ॥
परद्रव्योपहारार्थं कर्मा तां तां तां तां ॥
शेषकाले भवेच्छब्द तां तां तां तां तां ॥
मन्त्रिमुख्यो भवेत् तां तां तां तां तां ॥
बहुव्याधितः च तां तां तां तां तां ॥
पत्नी वा हन्यते तस्य मन्त्रिमुख्यस्य हन्यते ।
सर्वे सौलिककास्तत्र नाताजातिसमाधिता ॥
हन्यन्ते मृत्युना तेऽपि तां तां तां तां तां ॥
प्रकृष्टा वणिजा मृगया निगृह्णा मर्त्यो नपा ॥
मध्याह्नपरिमित्याह कृतिभूता तां तां तां ॥
निर्घातमनुले तां तां तां तां तां ॥
व्याधिभिर्व्यस्नर्गता तां तां तां तां तां ॥
अन्यथा तुमुल तां तां तां तां तां ॥
अकस्मात् सर्वतो तित्वा नपमत्र न जीयते ।
दक्षिणां दिशमाश्रित्य निर्घाता पातच्छब्द ॥
विद्युच्चोर्ध्वं तां तां तां तां तां तां ॥
पूर्वायां दिशिमाधितं तां तां तां तां तां ॥

निर्घातस्य भवेत् तत्र प्राच्याध्यक्षो विनश्यति ।
 हिमाद्रिकुक्षिसन्निविष्टा जनास्तत्र निवासिनः ॥
 शुश्राव शब्द महाभैरवे ग्रहे त्रिद्विते ।
 तस्मिन् देशे जनाध्यक्षो विनश्यन्ते म्लेच्छतस्कराः ॥
 वत्से वत्साश्च ये मुग्या नेपालोधिपतिस्तदा ।
 हन्यन्ते शत्रुभिः क्षिप्रं नानाद्वीपनिवासिनः ॥
 विदिक्षु भैरव नादे ऊर्ध्वमुत्तरतो भवेत् ।
 कामरूपेश्वरो हन्या गोडाध्यक्षेण सर्वदा ॥
 लौहित्यात् परतो ये चै जराध्यक्षाश्च जीविना ।
 कलशाद्वा चर्मरक्षाश्च समोतद्याश्च वज्रकाः ॥
 नृपाश्च विविधां हन्या सशब्दे भैरवा ग्रहे ।
 पूर्वदक्षिणतो भागे यदि शब्दो महद् भयम् ॥
 कलिङ्गा कोसलाश्चैव सामुद्रा म्लेच्छवासिनः ।
 हन्यन्ते शस्त्रिभिः करे तदाध्यक्षाश्च नृपा चराः ॥
 पूर्वपश्चिमतो भागे यदा शब्दो महान् भवेत् ।
 मेघगर्जनवत् करो दिगाराग्री महाम्बुदे ॥
 तं निर्घातमिति बोधि देवसङ्घा निबोधताम् ।
 शुभाशुभं तदा चक्रे मानुषाणां जनोत्तमा ॥
 यदा शुभे च नक्षत्रे लग्ने चापि शुभोत्तमे ।
 तिथिश्रेष्ठे सिते चापि शब्दो शुश्राव मेदिनीम् ॥
 शुभो सुभिक्षमारोग्यं सम्पत् कीढाय साधनम् ।
 सिद्धमत्रस्तु जायेत वरदा जापिना सदा ॥
 तदा काले भवेत् सिद्धिः सर्वकर्मसु योजिता ।
 क्रूरैर्ग्रहैश्चापि विन्ध्यात् शुभैश्चापि फलोदया ॥
 कर्मसिद्धिर्भवेत् तत्र सर्वकर्मसु योजिता ।
 निर्घाता बहुधा प्रोक्ता क्षमातलेऽस्मिन् निबोधता ॥

केचित् प्राणहराः सद्य केचित् सत्यफलोदया ।
 सर्वार्थसाधना केचिच्छब्दा गम्भीरनादिनः ॥
 तं च शब्द श्रुयात् क्षिप्र देवसङ्गा निबोधताम् ।
 धीरो गम्भीरयुक्तश्च स्तनित चापि गर्जिते ॥
 दीर्घदुन्दुभयो यद्वत् तच्छब्दसम्मुखानहम् ।
 स शब्दो भैरव क्रूरो यथानिर्दिष्टकारकः ॥
 उल्कापातसमे काले भूमिकम्पान्न जायते ।
 शब्द क्रूरनिर्घोषं निर्दिशं चापि योजयेत् ॥
 महद् भयं तदा विन्त्यात् सर्वनिर्देशभामिमाम् ।
 सत्त्वाघातं ततो विन्त्याद् दुर्भिक्ष व्यधिसम्भवम् ॥
 अमानुष च तदा चक्रे मायोपद्रवादिकम् ।
 भूपालां तदा मृत्युर्दिवसैस्त्रिंशत्त्रिंशति ॥
 ययोद्दिष्टकराः सर्वे शब्दा रोद्रनिनादिते ।
 भूमिकम्पं तु निर्दिश्ये कः यमान निबोधत ॥
 नक्षत्रेष्वेव कम्पा ये + + + + + ।
 तिथिभिः सर्वत्र योज्य स्यान्नक्षत्र चापि युक्तवाम् ॥
 निर्घाते यथा सर्व कर्मेष्वेव योजयेत् ।
 अभिन्यां चलिता भमिर्दुर्भिक्ष चापि निर्दिशेत् ॥
 भरण्यां कृत्तिकां चैव उभो कम्पौ सुखोदयो ।
 रोहिण्यां मृगशिरः कम्पो जायते अर्थसम्पदः ॥
 आर्द्रः पुनर्वसुश्चैव राक्षसा परिचिह्नितो ।
 एषु कम्पेद् यथा पृथ्वी तत्र त्रैशे महद्भयम् ॥
 मध्यदेशा विनश्यन्ते तद्देशाश्च नराधिपाः ।
 पुष्ये यदि कम्प्येत मूर्खा भूतलवासिनीम् ॥
 तत्र देशे शिव ज्ञान्ति सुभिक्षमारोग्य विनिर्दिशेत् ।
 आश्लेषायां चण्डे क्षिप्र कृन्मा चैव वसुधरा ॥

तत्र तेषां सगारीर्णं गङ्गासङ्गमनिम्बम् ।
 मघासु चञ्चिता गङ्गा गङ्गा गङ्गा ॥
 अङ्गुलीशे विना गङ्गा ॥ गङ्गा गङ्गा गङ्गा ॥
 मागधा जगन्नाथ गङ्गा ॥ गङ्गा गङ्गा गङ्गा ॥
 उभां फल्गुना गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा ॥
 हिमाद्रिकुक्षिगन्तिनेषां गङ्गासङ्गमनिम्बम् ॥
 हन्यते गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा ॥
 वैशाल्यामधिपा गङ्गा हन्यते अग्निभिस्त्रिदा ॥
 विविधा स्लेच्छमुखास्तु विना गङ्गा सङ्गमनिम्बम् ॥
 निरस्ता कुक्षिगङ्गा नितम्बप्रेत गङ्गा गङ्गा ॥
 स्लेच्छाभ्यक्षरा गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा ॥
 हस्तवित्रो यदा गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा ॥
 स्लेच्छाभ्यक्षरा गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा ॥
 स्वात्मा विजागम्यता गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा ॥
 चलते यदि गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा ॥
 विजागम्यता गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा ॥
 व्याधिभिः शरगङ्गागङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा ॥
 अनुरावे जगन्नाथ गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा ॥
 भ्रमते सङ्गमनी गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा ॥
 यदा गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा ॥
 क्षमातु कुरु गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा ॥
 भवेत् तत्र भय गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा ॥
 मरणं दिवसं गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा ॥
 नश्यन्ते पुरवरा क्षिप्रं गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा ॥
 ईषञ्च चञ्चिता भूमिगङ्गागङ्गा गङ्गा गङ्गा ॥
 सम्यक्विपात गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा गङ्गा ॥

मूलाषाढामिति ज्ञेय नक्षत्रेष्वेव कम्पते ।
पूर्व उत्तरापादे तथा दु खरामोन्त्ये ॥
व्याधिदुर्भिक्ष सर्वात्र तस्करादिभिः पीडयते ।
मेदिनी सर्वतो ज्ञेया यदि कम्पो भवेद् दिवा ॥
श्रवणासु चलिता भूमिर्धनिष्ठेष्वेव सर्वतः ।
सुभिक्षमायुरारोग्य दुर्भिक्षैश्चापि वर्जिता ॥
मेदिनी सस्यसम्पन्ना यदि कम्पो भवेन्निशम् ।
शतभिषे भद्रपदे चापि यन्ति कम्पेत मेदिनी ॥
दुर्भिक्ष राष्ट्रभङ्ग वै दृश्यते तत्र आस्पन्दे ।
हन्यते तस्करे मर्त्या दुर्भिक्ष चापि कुत्सितम् ॥
भवन्ति भूतले मर्त्या अर्धरात्रे निशि कम्पते ।
उत्तरासु च सर्वासु रेवत्यासु च कीर्त्तिता ॥
उभौ नक्षत्रौ सर्वत्र रेवती भद्रपदस्तथा ।
एतेष्वेव हि सर्वत्र यत्र कम्प अजायत ॥
नक्षत्रेष्वेव पूर्वोक्तकम्पो दृष्ट सुखावह ।
एते कम्पा समाख्याता निर्घाता वरचिह्निता ॥
उल्कापातसमे काले त्रिदोषा जन्तुपीडना ।
निर्याते च यदा पृथ्वी निर्दिष्ट विस्तरान्वितम् ॥
गुहास्तत्रेव कर्तव्या सर्व चैव दिशाहये ।
सरय कम्पनिर्दिष्ट मातर्यामिने मृगशिरसम् ॥
सिद्धिकाले तत्र सर्वे दृश्यन्ते मन्त्रजापिनाम् ।
योगिनां च तथा तस्माद् अभिज्ञां तु सम्भव ॥
बोधिसत्त्वानां तथा जाते बुद्धवाधि च प्राप्तय ।
प्रभावा ऋषिमुख्याना ऋद्ध्या वज्रचेतसाम् ॥
सुरश्रेष्ठस्तदा काले आगम चापि कार्त्तयेन् ।
सालोका सरया मूर्त्ती घापन्ति स्वनगर्जनम् ॥

कम्पमुत्पद्यते क्षिप्रं एतेऽप्येव च कारणे ।
 नि शब्दा न निरालोका यदा कम्पेन मेदिनी ॥
 नारकाणां तु सत्त्वानां चलितानां तु निर्दिशेत् ।
 दुःख बहुविधैः खिन्ना मया कायाति भीषणा ॥
 तेषां च कर्मज दुःख पश्यमावृत्तिं दृश्यते ।
 कथितां कर्मनिर्घापां त जनावृषिसत्तमा ॥
 निबोधयमगिल मर्यादां गुरोः श्रद्धया ।
 केतुना दृश्यते सर्वं गगनस्थं तु कीर्तयेत् ॥
 रात्रौ दिवा च कथ्येते दृश्यन्ते चोत्तरा नभे ।
 मध्याह्नि सर्वत्र दृश्यते दीर्घतो ध्रुवा ॥
 धूम्रवर्णा महारश्मा धूमाय त महद् भयम् ।
 यदेव देशमाश्रित्य धूमयेत नभस्तलम् ॥
 तदेव देशे तपो तपो हन्यते व्याधिभिर्ध्रुवम् ।
 यदेव ग्रहमाश्रित्य तार नक्षत्रमुज्ज्वला ॥
 दृश्यते धूम्ररेखाया गगनं तपि उज्ज्वलम् ।
 तदेव राशिनक्षत्रं ग्रहं चेन्न सुलक्षयेत् ॥
 तदेव हन्यते जन्तुः शस्त्रिभिर्व्याधिभिस्तदा ।
 यस्मात् तु दृश्यते रेखा धूम्रवर्णा महद्भया ॥
 तं देशं नाशयन् क्षिप्रं ग्रहं वरा न मन्यते ।
 म्लिग्धा च नीलसङ्काशा धूम्ररेखामजायते ॥
 तच्छिवं शांतिरूपं पित्रादायुरारोग्यवर्धनम् ।
 रूक्षवर्णां विषाणां वा धूम्रवर्णां तु निन्दिता ॥
 प्रशस्ता शरुसङ्काशा चतुरशिरामुज्जवा ।
 सौम्या कीर्तिता नित्यं शुभवर्णफलप्रदा ॥
 कीर्तिता पुष्पलक्ष्मणं तं विद्यां यत्र मां तिथा ।
 हिमपुञ्जानिवा शुभ्रा म्लिग्धस्फटिकसन्निभा ॥

सोमसौम्य विज्ञेया रूक्षार्णसमप्रभा ।
 कल्याण चार्थनिष्पत्तिं दुःखनिर्वाणते दृशम् ॥
 + + + + + यस्मिन् नेशे समोदिता ।
 नक्षत्रे चापि युक्तेऽग्रे तले ताररुमण्डले ॥
 निर्गते नभसि विख्याते दृश्यते यं महीतले ।
 सर्वा सम तादायुरारोग्यं जाता ये तारकाश्रयाः ॥
 प्रभविष्णु भवेत् तत्र सुखी धर्मचर प्रभु ।
 श्रेष्ठो जायते मर्त्यः तस्मै नक्षत्रमाश्रयेत् ॥
 ग्रहे वा शुचिते प्रोक्ता सर्वदुःखनिवारणी ।
 रेखा च दृश्यते यत्र त विन्ध्यात् सुखसमर्पितम् ॥
 प्रहृष्टरूपसम्पन्नस्निग्धाकारभूषितम् ।
 रेखा नभस्तले याता धूमाय ती महद्भया ॥
 ततोऽन्यश्रेयसि युक्ता प्रशस्ता चापि नभस्तले ।
 शिवं सुभिक्षमारोग्यं त देशं विदुर्वुधाः ॥
 वार्षिकं तत्र भूयिष्ठं धूमकेतोरजायते ।
 सिता स्फटिकमङ्गाशा प्रभा सञ्च्यु सर्वत ॥
 एकशः श्रीमता ख्याता तारकेऽस्मि नभस्तले ।
 ततः स्फटिकसङ्गाशा रश्म्या चापि मृतिज ॥
 प्रभवाः श्रीमतः ख्याता तस्मिन् नक्षत्रमाश्रयेत् ।
 तेन वा बहुधा लब्धा महर्षी द्वा तयोऽथ वा ॥
 त्रिंशमेकं च तद्वधा नानाकर्मफलादया ।
 केचिच्छ्रेष्ठा तथा मन्त्रा केचिद्दर्मपरा मुख्वा ॥
 उदयत तदा केचि महद्भयमुत्पारुणा ।
 स्निग्धाकारसमा ज्ञेया स्फटिकाकारसमप्रभा ॥
 स्निग्धा शाश्वता ज्ञेया स्फटिकाकारसमप्रभा ।
 स्निग्धा शाश्वता ज्ञेया चाक्षणीरूपभागता ॥

केचित् तिर्यग कूरा उत्तरा दक्षिणा परा ।
 श्रेयसा चैव भूतानां उदय ते शशिसमप्रभा ॥
 महाप्राणा विकृतास्तु अतिदीर्घा नृपनाशना ।
 मध्ये उदिता ह्येते प्राच्यावस्थितरश्मिजा ॥
 पूर्वपश्चिमतो याता पूर्वदेशाधिपति हनेत् ।
 पूर्वपश्चिमतो याता पश्चाद् देशा नृपति हनेत् ॥
 समन्ताद् रश्मिजाताया समन्ताद् दुर्भिक्षमादिशेत् ।
 विदिक्षा ह्युदिता ह्येते म्लेच्छप्रत्यन्तगणाधिका ॥
 निहनेत् सर्वतो याता तस्मिन् स्थाने समादिशेत् ।
 धूम्रवर्णा विवर्णास्तु रूक्षवर्णा महाभया ॥
 प्रभव सर्वतो याता सर्वप्राणिषु आदिशेत् ।
 दिवा सर्वतो नित्य मन्त्राङ्गे यन्मिदृश्यते यदा ॥
 महद् दुःख महोत्पात नृपतीनां तदा विशेत् ।
 यत्र तिर्यग्गता रेखा यत्र स्थिते समोदिता ॥
 तत्रस्था नृपतिं हन्ति यस्मिन् देशे समागता ।
 दिवा विदिक्षु निर्दिष्टा महाव्याधिसमागमम् ॥
 तस्करोपद्रवां मृत्यु तस्मिन् स्थाने समादिशेत् ।
 नीलवर्णं यदाकाशे दिवा पश्येत् केतवम् ॥
 विविधायासदुःखैस्तु विविधोपद्रवभूमिषा ।
 समन्तात् रुधिरा ह्येते महादुःखभयानकाः ॥
 यातिरौद्रा दिवाद्युक्ता रात्रौ केचित् शुभोदया ।
 रक्तवर्णं यदा पश्येत् केतुश्चन्द्रसमाश्रितम् ॥
 रुधिराक्तां महीं क्षिप्रं शस्त्रसम्पातितं तदा ।
 पृथिव्यां क्षिप्रमसृक्त + + राज्यवस्तुन्धराम् ॥
 बहुसत्त्वापघाताय बहुदुःखविराश्रयम् ।
 जायते जनपदास्तत्र यस्मिन् स्थाने सयादिशेत् ॥

पीता च पीतनिर्भासा दृश्यते व्योम्नि मूर्तिना ।
 हरिद्राकारसङ्काशा हरितालसमप्रभा ॥
 हेमवर्णा यदाकाशे केतवो उदयन्ति वै ।
 तत्र विग्रान्महद् दृश्य सर्वसत्त्वेषु लक्षणम् ॥
 महामारिगताभ्यक्षा जनास्त्वेव निरोधिता ।
 द्वादशाब्द तथा हन्ति अनाद्यष्टोपद्रवादिषु ॥
 अतिकृष्णा रौद्रमित्याहरतिधूम्रास्तु वर्जिता
 अतसीपुष्पसङ्काशा पावकोच्छिष्टवर्जिता ॥
 महामेघसमाकारा नीलकज्जलवर्णिता ।
 बराहाकार तथा केचित् परपुष्टसमप्रभा ॥
 दृश्यन्ते गगना घोरा तस्माद् देशान्पकमेत् ।
 महाकूरा तथा रौद्रा दृश्यन्ते कूरकर्मिण ॥
 महादुःख महाघोर मार्योपसृष्टिरेव वा ।
 महादुर्भिक्षमित्याहुस्तस्मिन् देशे भयानकम् ॥
 ओद्गुप्पसमाकार रक्तभास्करविद्विपम् ।
 अस्रग्वर्ण यदा पश्येदुदित केतुनभस्तलम् ॥
 सर्वत्र व्याधितद्वेगं बहुसत्त्वोपरोधिनम् ।
 नृपतीनां तदा मृत्युस्तत्क्षणादेवमादिशेत् ॥
 अकस्मात् पश्यते यो हि नरो वा यदि वा स्त्रियः ।
 तस्य मृत्यु समादिष्टं सप्ताहाभ्यन्तरेण तु ॥
 द्विरात्रैस्त्रिभिर्वापि दिवसैः शस्त्रिभिर्हन्यते ।
 तदा दिवा वा यदि वा पश्येदकस्मात्त्रिशिरेव वा ॥
 तस्य मृत्यु समादिष्टा तत्क्षणादेव भूतले ।
 विप्रेण हन्यते ज तु शस्त्रिभिर्वा न सशयः ॥
 शुक्ला स्निग्धवर्णाश्च निशिरेव मुखोदया ।
 अन्यथा दर्शन नेष्ट विविधाकाररूपिणाम् ॥

स्वकायपरकाये वा यदि नेतुममाश्रिता ।
 रात्रौ चापि दिवा यापि सद्यः प्राणहरा स्मृता ॥
 शृङ्खवर्णा यदा पश्य शशिगाक्षीरसमप्रभाम् ।
 हिमकुन्दसमाकारां नानारत्नसमप्रभाम् ॥
 तस्य राज्य समारयात सिद्धिर्वा म त्रजापिने ।
 एते केतवो इष्टा शरीर मन्दिरेऽपि वा ॥
 स्वसं यपग्मेन्ये वा यारथं ता फलप्रदम् ।
 तमाहुः कीर्तितां श्रुता नानाचित्रसमप्रभाम् ॥
 दृश्यन्ते सर्वतो मत्स्य उद्गार्थावद्वा स्मृता ।
 सर्वतः कथिता मर्त्यर्षिग्रहे मन्दिरेऽपि वा ॥
 केतवः सिद्धकायानां सर्वेष्टा सफला स्मृता ।
 अन्यथा कुत्सिता सर्वे उहुदुःखभयप्रदा ॥
 सर्वे वै कथिता ह्येते केतवो ग्रहचिह्निताः ।
 पूर्ववत् कथित सर्वे तिथिनक्षत्रराशिजाः ॥
 विविधैर्वारयोगैस्तु ग्रहैश्चापि महर्द्धिकाः ।
 पूर्ववत् सर्वमित्येषा कथिताः सर्वतः लोके ॥
 तदा सर्वे ते सङ्गिनो केचिच्चारुसमप्रभा ।
 चित्रा कचित्ततः शुभ्र स्निग्धो वर्णतः शुभः ॥
 सुनेत्रो नेत्रनाम शशिकुन्दसमप्रभः ।
 सुध्रुवः सुनयनश्चैव रुग्मवर्णः सहेमजः ॥
 सर्वः सिता त्रिचित्राश्च नानानामसमोदिताः ।
 षड्वर्णानामपि तेषां केतूनां निरोधिता ॥
 नानावर्णरूपाणां तत्सङ्गाश्च प्रयोजयेत् ।
 नानाविकृतिनो येऽपि येऽपि घोराः सुदारुणाः ॥
 ये मया कथिता पूर्व तत्सङ्गाः सर्वाः ।
 एवमाद्याधिका प्रोक्ता केतवो धुरूपिणः ॥

मानुषाणां तदा चक्रे शुभाशुभफलोदया ।
 विग्रहा ग्रहमुख्यानां दृश्यते च समन्ततः ॥
 देवासुरे च युद्धे वे दर्शयन्ति तदात्मनाम् ।
 महाप्रभावा महेशाख्या दिव्या दिव्ययानय ।
 सिता शुभोदया सर्वे देवपक्षसमाश्रिता* ।
 विकृताविकृतरूपास्तु कृत्तिता मित्रावर्णिन ॥
 सर्वे वै असुरपक्षे तु क्रूरकर्मात्तचारिणा ।
 यदा देवासुरे युद्धे वतमाने महद्भये ॥
 असुरा पराजिता देवैः केतव सूचयन्ति ते ।
 दर्शने भू(त)ले मर्त्यं प्रदद्युः सर्वतो नभः ॥
 सिताः शुभफला नित्यमिष्टाश्चैव सुरप्रिया ।
 दर्शयन्ति तदात्मानं देवपक्षसमाश्रिता ॥
 मर्त्यानां तदा क्षिप्रं सुभिक्षमारोग्यमिनिर्दिशेत् ।
 असुरैर्निर्जिता देवा यदा काले भवति वै ॥
 तदा विकृवर्णस्तु क्रूरकमनियोजिता ।
 असुराणां तदा पक्षे केनय उच्यन्ति वै ॥
 तदा सर्वतः क्रूरा जाता प्रायन्ति जन्तुनाम् ।
 महादृष्टिमनादृष्टिनामाश्चैव क्रूरिणः ॥
 मृमोच विषजा तोयं बहुव्याघ्रिसमाकलम् ।
 मानुषाणां तदा चक्रं विषमिस्फात्मन्त्रैराम् ॥
 विविधा राक्षसाश्चैव दैत्ययक्षसमाश्रिता ।
 कुर्वन्ति मानुषां हिंसामतिदारुणविघ्नकाम् ॥
 प्राणापरोधिनं दुःखं कुर्वन्तीह महीतले ।
 अश्मदृष्टिं तदाकाशे प्रपतेद् भूतले तदा ॥
 महाबाता प्रवायन्ति तस्मिन् काले तु भीषणा* ।
 प्रचण्डा वायवो वान्ति बहुसत्त्वापकारिणः ॥

नानातिर्यगता प्राणा सस्याश प्रयत्निरे ।
 बहुभूतगणां कृरा कुर्वन्तीह च भूतले ॥
 मानुषाणां तदा विघ्न चरित्रे प्राणोपसारायाम् ।
 एवम्प्रकारा एतेका । बहुविघ्नसमाश्रया ॥
 नानातिर्यगताश्चैव चण्डाश्चापदमोरगा ।
 विविधा नागयोनिस्था सत्त्वानामपकारका ॥
 प्राणोपरोधिन कुर्याति विप्रिभा म्लच्छतस्करा ।
 कपिला भासतो वर्णा वाता वराश्च अभिजा ॥
 वायन्ति विविधा लोके यदा देवपराजयेत् ।
 अधर्मिष्ठा तदा मर्त्या जाम्बूद्वीपगता सन्ता ॥
 तदा ते देवपक्षास्तु हीय ते तैत्ययोनिभिः ।
 यदा धर्मवतः सत्त्वा भूतलेऽस्मिन् समागता ॥
 बुद्धधर्मरता श्रेष्ठा सङ्घे चैव सदा यरा ।
 मातृपितृभक्ताश्च सत्यसत्त्वा जपे रता ॥
 तदा ते सर्वतो देवा निजिजे दैत्ययोनिजम् ।
 तदा सस्यफलसम्पन्ना बहुपूर्णा वसुधरा ॥
 दीर्घकालायुषो मर्त्या बहुसङ्ख्यपरायणा ।
 धार्मिका नृपतय सर्व सुखदा सोऽख्यपरायणा ॥
 तदा तासु सुखा सैत्या द्वादिगो व्याधिनाशकाः ।
 भवेयुः सर्वे ते लोके सुखकारणशीतला ॥
 ततिशीता न चोष्णा वै ऋतव सुखदा सदा ।
 नानापक्षिगणाश्चैव कूजयेन्मधुर सदा ॥
 बहुपुष्पफलाढ्या तु तरवः सर्वतो शुभा ।
 सर्वे व्याधिबिनिर्मुक्ता जन्तयो भूनिवासिनः ॥
 न चोद्देग नन्ता चक्रे नृपनिर्धार्मिको भवेत् ।
 बहुधा यमुखाश्चैव नानागन्धमान्दगम् ॥

पश्यते सर्वयो यास्तु जम्बूद्वीपगता नरा ।
 फलाढ्या तरवो निस्थ बहुक्षीराश्च धेनव ॥
 धर्मायतनशत्राश्च नृपवाप्य समन्ततः ।
 पूर्वतो न नगाः सर्वा जम्बूद्वीपगता नरा ॥
 बहुधा बहुविधाश्चैव प्राणिर्मरत स्थिताः ।
 समन्तात् सर्वतो तेषा यस्य पूर्णा वसन्तरा ॥
 विपरीता तद् यथा तेषा भ्रष्टमर्यादचेष्टिताम् ।
 कर्मे युगाधमे काले अन्यथा फलमादिशेत् ॥
 नि फल सफल चैव + + + + + ।
 विकृत हेतुज कर्म अशुभा चैव कामयेत् ॥ इति ।

बाधिसत्त्वपिटकावतराका महायानवेपुल्यसूत्राद्

आर्यमज्जुश्रियमूलकल्पाच्चतुर्थे

निमित्तज्ञानमहोत्पादपटलपरिवर्त

परिसमाप्त इति ।

अथ एकविंशः पटलविम्वरः ।

अथ खलु भगवाद्वाक्यमुनिः पुनरपि शुद्धावासभवनमवलोक्य
मञ्जुश्रिय कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्री ! त्वदीये कल्प
विसरे सर्वसाधनोपयिके म त्रयर्थाभियुक्तस्य साधनकाले सर्वमन्त्रा
णां सर्वकल्पविस्तरेषु राहुरागमनसुराणामधिपते, सर्वग्रहानायकस्य
ग्रहसङ्गा च द्रविदाकरादिषु नक्षत्रयागेन दृश्यन्ते । त शृणु साधु च
सुष्ठु च मनसि कुरु ते भाषिष्ये ॥

एवमुक्ते भगवता शाक्यमुनिना सम्यक् सम्बुद्धेन मञ्जुश्रीः
कुमारभूत उत्तरासङ्ग ऋत्वा भगवत्स्त्रिप्रदक्षिणीकृत्य दक्षिण जा
नुमण्डलं पृथिव्यां प्रतिष्ठाप्य येन भगवा तेनाञ्जलि प्रगृह्य भगवत्
श्वरणयोर्निपत्य पुनरेवोत्थाय भगवन्तमनिमिष व्यलोकयमान
वत्फुल्लनयनो भूत्वा हृष्टतुष्टो भगवत्तमेवमाह — तत् साधु भगवां
निर्दिशतु राहुरागमनम्, यत्र सत्त्वानां म त्रयर्थाभियुक्तानां सिद्धि
कालं भवेयुरिति सर्वसत्त्वानां च सुखोदय शुभाशुभानिमित्तं वा, तं
निर्दिशतु भगवां । यस्येदानीं काल मन्वसे ॥

अथ खलु भगवाद्वाक्यमुनि मञ्जुश्रियस्य कुमारभूतस्य
साधुकारमदात् । साधु मञ्जुश्रीः ! यस्त्व तथागतमेतमर्थं परिप्रश्नसे
सर्वसत्त्वानां च हितायोद्युक्त । तेन हि मञ्जुश्री ! शृणु भाषिष्ये ।
सर्वसत्त्वानां निर्दिशश्चेति ॥

आदौ ताव ग्रहे क्रूरैः राहोश्च द्रमण्डले ।

आगमोदिते काले यथायन्त निबोधिता ॥

यदा नेवासुरं युद्धं वर्तते च महद् भयम् ।

तदासौ दैत्यराजा वे दानवेन्द्रो महद्दिकः ॥

महाभयः प्रमाणा वै समन्तादुच्छिन्नो महां ।

+ + + + + सुमेरोरधिको भवेत् ॥

महाप्रमाणः पुरोऽसौ अतिदर्पातिदर्पितः ।

प्रभविष्णुर्ग्रहो मृगयो यदा भजे सुरालयम् ॥

तत पाणिना परामृश्य मुपेरु देवगाम्मिणिम् ।
 अप्सरां प्रेक्षते दैत्य यदा काले नभस्तलम् ॥
 तदा चन्द्रमसपूर्णं करे वामे स दैत्यराट् ।
 नानामणयस्तस्य करे कङ्कनतां गता ॥
 तदा भुवि लोकेऽस्मि ग्रहभूतेति कथ्यते ।
 यदा पद्मरागेऽस्मि अर्चिर्भवति रक्तका ॥
 तदा तार्किका मानवा आहु आग्नेय मण्डल विभो' ।
 यदा तु नीलरक्तेऽस्मि प्रभा नीलतां त्रजेत् ॥
 तदा नीलमिति ज्ञेय शशिने भास्करेऽपि वा ।
 माहे द्रमिति कथ्यते तार्किका भुवि मानवा ॥
 वायव्यमण्डलमित्याहुस्तार्किका एव ते तदा ।
 विविधा रत्नमालेभ्या विविधा रत्नसम्भवा ॥
 विविध तार्किके शास्त्रे विविधा गतियोनिजा ।
 विविधैव क्रिया तेषां विविधा फलसम्पदा ॥
 सम्यग् ज्ञानविहीनानां वालिशानामिय क्रिया ।
 तस्मात् तथागत ज्ञान सम्यक् तेन नियोजयेत् ॥
 असुरस्य तदा दृष्टि अज्ञानेष्वेव दिवौकसाम् ।
 रथ सम्पूर्णयामास शशिनस्य महात्मने ॥
 यदा काले भुवि मर्त्यानां राहोरागमन भुवि ।
 शशिमण्डलमाक्रम्य यन्ति तिष्ठति स ग्रह ॥
 तदा मङ्गद् भय विन्यासप्रेम्णैव नियोजताम् ।
 अश्विन्येव यदा युक्त' शशिने भास्करमण्डलौ ॥
 उभो तो युग्मत वास त्वा रात्रौ च ऋ यते ।
 अश्विन्यागमन नित्य दुर्भिक्ष त त्रिदुर्भृताः ॥
 भरण्या तु यदा चन्द्र ग्नेर्वा मण्डलाश्रयेत् ।
 विविधा सस्यान्'पत्ति' माभेक्ष तापि शिशेत् ॥

मन्जुश्रीमूलकल्पे

कृत्तिकासु यदा चन्द्र राहुना ग्रस्यते ध्रुवम् ।
 रात्रौ वा यदि प्रभाते वा यामान्ते निन्दित हितम् ॥
 तदा विद्या महद् दुःख व्याधिसम्भवमेव वा ।
 मध्यदेशेषु ना यत्र भवेन्नक्षत्रमादिभिः ॥
 जनपदेष्वेव वक्तव्यो नृपैर्नापिविधोद्भवैः ।
 मृगशिरासु यदा चन्द्र भास्करो वा नभस्तले ॥
 राहुणा ग्रस्तपूर्वा तौ अस्त यातौ महर्द्धिकौ ।
 पूर्वदेशे नरा यातु व्याधिभिर्हियते तदा ॥
 नृपाध्यक्षा गतायुष्या तत्र देशे विनिर्दिशेत् ।
 आर्द्रायां पुनर्वसुश्चैत्र ग्रस्तौ च शशिभास्करो ॥
 रुधिराक्ता महीं सर्वा म्लेच्छदेशेषु कीर्तयेत् ।
 अयोन्यहतनिध्वस्ता हतप्राणा गतायुषा ॥
 निर्दिष्टा तत्र देशेऽस्मिन् पूर्वमुत्तरयोस्तदा ।
 निरुद्धा पापकर्मणः म्लेच्छतस्करतां गताः ॥
 पुष्याश्लेषौ यदा चन्द्रे भास्करो वा नभस्तले ।
 राहुणा ग्रस्तमिम्बा तौ मध्याह्ने वार्द्धरात्रतः ॥
 तदा विद्यान्महादोष पश्चादन्यां नृपेश्वराम् ।
 मघासु यदि ग्रस्येतौ शशिभास्करमण्डलौ ॥
 राहुणा सह मुद्यन्तौ अस्त यातौ ग्रहोत्तमौ ।
 तदा प्रहाय त विन्धाज्जम्बूद्वीपेषु सर्वतः ॥
 दुर्भिक्षराष्ट्रभङ्ग च महामारिं च निर्दिशेत् ।
 उभौ फल्गुनिसंयुक्तौ राहुरागमनं भवेत् ॥
 मध्याह्नेऽथवा रात्रे च मुच्यते च पुनः सणात् ।
 शुभिशं गतौ वि जाजम्बूद्वीपेषु दृश्यते ॥
 हस्तचित्रे यदा राहुः ग्रसते चन्द्रभास्करो ।
 ग्रस्तौ सह मुच्येतौ अस्त यातौ च दुःखदा ॥

महामारिभयं तत्र तस्मैराणां समतत ।
नृपाश्च नृपवरा श्रेष्ठा हन्य ते व्याधिभिस्तदा ॥
दिशः सर्वे समन्ताद्वै दुर्भिक्ष चापि निर्दिशेत् ।
विशाखस्वातिनो युक्तो नक्षत्रवरपूजितो ॥
राहोरागमन विन्ध्यात् पशूनां पीडसम्भवाम् ।
मिवि वा कुलपुण्यास्तु ह य ते शस्त्रिभिस्तदा ॥
ज्येष्ठानुराधसयुक्तौ नक्षत्रौ वरवर्णितौ ।
राहोरागमन् तत्र सुभिक्ष वा विनिर्दिशेत् ॥
मूलेन यदि च द्रस्थ राहुर्दृश्यति भूतले ।
उदयन्त तदा ग्रस्त उदित वापि सर्वत ॥
अस्त यातेन तेनैव शाशना राहुणा सदा ।
प्राच्याध्यक्षो विनश्येयु पूर्वदेशजनालया ॥
महान्त शस्त्रसम्पात द्वाभक्ष चापि निर्दिशेत् ।
परचक्रभयाद् भिन्ना प्रस्ता गौडजना जना ॥
राजा वै नश्यते तत्र व्याधिना सह मूर्छित ।
उभौ अपादौ तदाकाले राहुर्दृश्यति मेत्निनीम् ॥
तत्र दु'ख महाव्याधि तत्र दृश्यति भूतले ।
नृपमुख्यास्तदा सर्वे दुष्टचित्ता परस्परम् ॥
धनिष्ठे श्रवणे चैव निर्दिष्ट लोकनिदितम् ।
नाना गणमुख्या वै विस्मृष्टान्योन्यतद्भवा ॥
पूर्वभद्रपदे चैव नक्षत्रे शतभिषे तथा ।
राहुरागमन दृश्येत सुभिक्ष चैव निर्दिशेत् ॥
उत्तरायां यदा युक्त नक्षत्रे भद्रपदे तथा ।
राहुरागमनं श्रेष्ठं त्वा गत्रो नु निन्तिनम् ॥
रेवत्यां तु यदा च'द्र' राहुणा ग्रस्त सर्वत ।
उदयन्त तथा भानानिगिर्वा च द्रमण्डले ॥

अस्तं यातो यदा राहर्गह्मण्येः सहोत्तमै ।
 मध्यदशाच्च पीड्यन्ते मागया उपतेर्वैव' ॥
 एतद् गणित ज्ञान मानुषाणा महीतले ।
 नक्षत्राणामेतत् प्रमाणं चैव कीर्तितम् ॥
 भक्षय मानुषैरन्ये प्रमाणं ग्रहयोनितम् ।
 नक्षत्रमाला विचित्रा वै भ्रमते वै नभस्तले ॥
 एतन्मानुषा सङ्ख्यात्ततोऽन्यद् देवयोजिजाम् ।
 यो यस्य ग्रहमुख्यो वा क्षेत्रराशिसमोदितः ॥
 नक्षत्रं कथितं पूर्वं तस्य तं कुरुतेऽन्यथा ।
 ईषत् प्रमाणं न दोषोऽस्ति बहुवाचास्ति निन्दितम् ॥
 एतत् प्रमाणकाले वै ग्रहमुख्योऽर्थकृत् स्मृतः ।
 कालं कथितं ज्ञेयं नियमं चैव कीर्त्यते ॥
 नक्षत्रराशिसयुक्तं कम्पो निर्घातं चलिक्तम् ।
 सग्रहौ यदि तत्रस्थौ रविचन्द्रौ तु दृश्यते ॥
 उभयान्तं तदा तस्य नक्षत्रा जातिभूयिताम् ।
 अन्यथा निष्फलं विन्द्यात् प्रभावं चापि निन्दिते ॥
 तस्माज्जपे तदा काले मन्त्रसिद्धिसमोदिता ।
 धूम्रवर्णं यदाकाशं दृश्यते सर्वतः सदा ॥
 तदा महद् भयं विन्द्यात् परचक्रभयेत् तदा ।
 शशिने भास्करे चापि धूम्रवर्णा यदा भवेत् ॥
 पर्येषा द्वित्रयो वा वा तत्र विन्द्यान्महद् भयम् ।
 धूम्रिकायां भवेद् वृष्टिः सर्पकाले भयानके ॥
 कुत्सितं सर्वतो विन्द्याद् व्याधिरामागमम् ।
 ग्रीष्मे शरदे चैव धूम्रिका यदि जायते ॥
 समन्तात् सप्तरात्र तु तत्र विद्यान्महद् भयम् ।
 दिवा वा यदि वा रात्रौ धूम्रिका यदि जायते ॥

नक्षत्रैर्ग्रहचिह्नैस्तु तिथिगारान्तरेण वा ।
 पूर्ववत् कथित सर्व यथा तिघात उल्किनाम् ॥
 तैरेव दिवसे पूर्व भूमिकाया नियोजयेत् ।
 अर्धरात्रेऽथ मध्याह्ने भूमिका जायते सदा ॥
 तत्र विन्धान्महोद्वेग नृपतीना पुरोत्तमाम् ।
 शरदे यदि हेमन्ते ग्रीष्मे प्रावृषेऽपि वा ॥
 भूमिका सर्वतो ज्ञेया नक्षत्रैश्चैव कीर्त्तित ।
 शुभाशुभं तथा ज्ञेय दिवा वा यदि वा निशा ॥
 नि फल चापि विन्त्या वै सफलं चापि कीर्त्तिताम् ।
 सर्वतः भूमिरुम्पे वापि तथोल्कचैकतो राहुसमागमम् ॥
 तत्र धूमो भवेद् यत्रत् समन्ताश्चैव नभस्तले ।
 अचिरात् तत्र तद् राज्य घात्यते शस्त्रिभि सदा ॥
 प्रभव सर्वतो देवे मृत्युश्चैव प्रातिर्त्यते ।
 सप्ताहाद्विजयमुख्या भुवि गता सत्त्वयोनय ॥
 घात्यन्ते सर्वतो नित्य शस्त्रिभिर्मृत्युशानुगा ।
 अन्योन्यापरतो राज्य कृपावर्जितचेतस ॥
 विभिन्ना शस्त्रिभि क्षिप्र वणिजा नृपयोनय ।
 ग्रीष्मे सितवर्णस्तु नभो यत्र प्रदृश्यते ॥
 महाभ्याधिभय तत्र नीले चैव शिवोत्थम् ।
 पीतनिर्भासमुग्रन्त सविता दृश्यते यदा ॥
 ग्रीष्मे च कथिता मृत्यु चरत्तले च निन्दितम् ।
 ह्रमन्ते च वसन्ते च ताम्रवर्ण प्रदृश्यते ॥
 अन्यथा पीतनिर्भासो विन्ति लोहवर्जित ।
 शरदे ग्रीष्मतो ज्ञेयः पितिवर्ण प्रशस्यते ॥
 प्रावृष्काले तथा शुभे पीतो वा न च + + + ।
 महाप्रभावसङ्काश महानीलसमप्रभ ॥

नभो ज्ञेय सदाकाल सर्वसौख्यफलप्रदम् ।
 विपरीत ततो विन्ध्या देशमावासापीडाम् ॥
 सस्योपघातगारि न दुर्गिणश्चापि मुच्यते ।
 अतिवृष्टिं सुरा ह्येतं भयं न रसदुषितम् ॥
 महाप्रणादं घारं च शुक्रं वै च नभस्तले ।
 तत्क्षणादेव सर्वपां त्रपतीनां प्राणोपरोधिनम् ॥
 ततोऽन्यच्छुभसयुक्तं श्रेयसां चैव कल्पयेत् ।
 सग्रहे भास्करे चन्द्रे यदा राहो महज्जये ॥
 नश्यते जनपदास्तत्र त्रिविधा र्मयोनिजा ।
 ततोऽन्यच्छुभसयुक्तं शब्दं लोकपूजितम् ॥
 श्रेयसार्थं नियाक्तासौ सुरभ्रेष्ठा ग्रहोत्तमा ।
 विविधा मत्रा सिद्ध्यन्ते विविधा मूलफलप्रदा ॥
 विविधा वा न वा सर्वं त्रिविधा प्राणसम्भवाः ।
 अनेकाकारसम्पन्ना स्वरूपा विकृतारतदा ॥
 नानाप्रहरणाश्चैव नानाशस्त्रसमुद्भवा ।
 सर्वमतयो ह्यत्रा मूलमन्त्रमुभूषणा ॥
 सर्वे ते साध्यमाने वै सिद्धिं गच्छेयुः राग्रहा ।
 ग्रहे चन्द्रे यदा भानो राहुणार्थोऽपि सग्रहे ॥
 तस्मिन् काले तन्वा जापी मन्त्रमावर्तयेत् सदा ।
 सर्वे ते वरदाश्चैव + + + + भवन्ति ते ॥
 सत्त्वोपकारं फलं ह्येतत् प्रतिष्ठा तत्र दृश्यते ।
 सिद्ध्यन्ते मन्त्रराट् क्षिप्रं ग्रहे जप्ता सगराहुके ॥
 सप्तभिर्दिवसैर्मासैः पक्षैश्चापि सुपूजिताः ।
 मन्त्राणां सिद्धिनिर्दिष्टा सग्रहे चन्द्रभास्करो ॥
 यामाते अर्धरात्रे वै सिद्धिरुक्ता तथागतैः ।
 विधियुक्तास्तु वै मन्त्रा विहीनां नेष्यते ध्रुवम् ॥

ब्रह्मस्यापि महात्मान् किं पुनर्भुवि मानुषाम् ।
 शक्रस्यापि च देवस्य रुद्रस्यापि त्रिशूलिने ॥
 विष्णोश्चक्रगताहस्ते तार्क्षस्यापि महान्मने ।
 नेष्यते सिद्धिरेतेषां विधिहीनेन कर्मणाम् ॥
 मन्त्रे सुजप्ते युक्ते च तन्त्रयुक्तेन हेतुना ।
 सिध्यन्ते इतरस्यापि + + + + + ॥
 विधिना मानुषैर्मुक्ता विद्यातत्त्वसुभूषिता ।
 सिध्यन्ते सग्रहा क्षिप्ता जप्ता ऋषेषु याजिता ॥
 ददाति फलसयुक्तं विद्या सर्वत्र योजिता ।
 हेतुकर्मफला विद्या + + + हेतुदूषणी ॥
 कर्म सहेतुकं विन्ध्या विद्यादेतुफलादया ।
 विद्या कर्मफलं चैव हेतुं चान्यं नियोजयेत् ॥
 चतुःप्रकारात्तथा विद्या चतुर्था कर्मसु याजिता ।
 दद्यात् कर्मफलं क्षिप्त्वा सा विद्या हेतुयोजिता ॥
 सा विद्या फलतो ज्ञेया बुद्धेश्चापि सुपूजिता ।
 विद्या सर्वार्थसयुक्ता प्रपन्ना सर्वकामिना ॥
 प्रदत्तुं कर्मतो सिद्धिं सा विद्या रमसु याजिता ।
 श्रेयसा चैव योजयेत् न मन्त्राणां गतिगोचरम् ॥
 प्रभाव मन्त्रसिद्धिं च लोभतत्त्वं निवाधताम् ।
 नि फलं कर्मता वा वा फलं कर्म च तत्र च ॥
 + + + + + लोभतत्त्वनियोजिताम् ।
 दृश्यते फलहेतुर्वा मन्त्रा बद्धैश्च वर्णिता ॥
 न फलं कर्म क्रमं हन्ति नाफलं कर्म क्रिया परा ।
 फलं कर्मसमारम्भात् सिद्धिं यत्र तेषु जायते ॥
 गुणं द्रव्यक्रमायोगा क्रमं द्रव्यक्रियाक्रमा ।
 मन्त्रराट् सिद्ध्यते तत्र फला कर्मेषु याजिता ॥

विधिद्रव्यसमायुक्तं वृत्तस्थो कर्मयोजितः ।
 न योऽपि कर्मता ज्ञेयः सा नियुक्तः सत्ता फले ॥
 न बृहत्कर्मतां यान्ति सिद्धिं प्राप्नुयन् सत्ता ।
 तदा मन्त्री जपे मन्त्रं विधियानिसमाश्रया ॥
 कालकृपा गुणाश्चैव विधियानिगतिसंगतः ।
 सिद्ध्यते ते मन्त्रात् सन् विधिकालार्थसाधिका ॥
 न गुणद्रव्यतो ज्ञेयः नाद्रव्य गुणमुच्यते ।
 गुणद्रव्यसमायागान् सयोगा मन्त्रमर्चयेत् ॥
 अर्चिता देवताः सर्वे आमुखेनैव याजयेत् ।
 तत्प्रमाणं गुणद्रव्यक्षिप्रं त्रेषु साधयेत् ॥
 तम कालगुणापत्तं गुणकालक्रमक्रिया ।
 चतुर्धा न्यस्यते सिद्धिं मन्त्रेणैव सुयोजिता ॥
 प्रभाय गणविस्तागं सत्तनीतिमुच्योदयम् ।
 प्रदत्तं सर्वता मन्त्रा गुणेणैव नियोजिता ॥
 प्रभव सर्वं तर्पणं गुणद्रव्यं च सिद्ध्यते ।
 नापि द्रव्या गुणामेता द्रव्यकर्माच्च वर्जिता ॥
 न सिद्धिं लब्धुं तत्क्षिप्रं गणेष्वमनसोद्भवात् ।
 मानसा मन्त्रनिदिष्टा न वाचा मनसा विना ॥
 वा यतो मन्त्रिज्ञेया न वान्या मनसे विना ।
 नान्यकर्मा मनश्चैव सयोगान् सिद्धिरिष्यते ॥
 न हृष्टिकर्मतो हीना नेष्ट कर्मविचर्जितम् ।
 सम्यग् हृष्टिः तथा कर्म वाक् चित्तं च योजितम् ॥
 सिद्ध्यन्ते ते देवताः क्षिप्रं मन्त्रतः चाक्षरोदितम् ।
 सम्यग् हृष्टिमयायोगा सम्यग् कर्मान्तयोजयो ॥
 । । । । । मन्त्रा सिद्ध्यन्ति सर्वदा सम्यक् ।
 कर्मान्तवाक्सुषोपेतं सम्यग् हृष्टिसुयोजितम् ॥

सिद्ध्यन्ते सर्वतो मन्त्रा सम्यक् तन्मन्त्राः ।
न चित्तेन विना मन्त्रं न स्मृत्या सह चित्तयो ॥
सम्यक् स्मृत्या च चित्ते च दृश्यते मन्त्रमिदमेव ।
न स्मृत्या च विनिर्मुक्ता मन्त्र उक्तस्तथागतैः ॥
स्मृत्या समाधिभावेन सम्यक् तेन नियोजिता ।
दृश्यन्ते ऊर्जित मन्त्रैः सिद्ध्यन्ते च समाधिना ॥
सम्यक्समाधिनो भावो मन्त्रा लोकासु पूजिताम् ।
तत्प्रयोगा इमा मन्त्राः समाध्या परिभाविता ॥
सिद्ध्यन्ते मन्त्रात् तत्र योग चापि सुषुक्लम् ।
सम्यक् समाधिभिर्ध्येय मन्त्रं यानादिकं परम् ॥
सिद्ध्यन्ते योगिनो मन्त्रा नायोगात् सिद्धिमुच्यते ।
यो मया कथित पूर्व सम्यगुक्तमुयोजितम् ॥
नान्यथा सिद्धिमित्याहुर्धुनय सत्त्वनमन्त्रा ।
नासङ्कल्पाद् भवेन्मन्त्र सम्यक् तत्त्वार्थयोजिता ॥
सङ्कल्पा मन्त्र सिद्ध्यन्ते सम्यक् ते त्रिधियाजिता ।
न पूज्य मन्त्रात् सर्वे सम्यक् सङ्कल्पवर्जिता ॥
सिद्ध्यन्ते सर्वतो मन्त्रा सम्यगाजीरयाजिता ।
सम्यक् सङ्कल्पतो ज्ञेय मन्त्रेष्वेव सुखोदयम् ॥
आजीवे शुद्धिर्ता याने मन्त्रा सम्यक् प्रयोजिता ।
सिद्ध्यन्ते शुचि निर्दिष्टा मन्त्रमुखा सुयोजिता ॥
आजीवे हि फल युक्तो सम्यगेव मुयाजयेत् ।
सम्यक् सञ्जीवरतो मन्त्रो शुद्धचित्त सदा शुचः ॥
शुचिनः शुचिर्मुखस्य शुचिरुक्तो तत्पारिण ।
सिद्ध्यन्ते शुचिनो मन्त्रा तत्पारिण सदा ॥
क्रव्यादा येतरा मन्त्रा ये चा ये परिकीर्तिता ।
सिद्ध्यन्ते मन्त्रिणां मन्त्रा क्रव्यादेष्वेव भाषिता ॥

रुद्रविष्णुर्ग्रहा चोरे गरुडैश्चापि महद्दिके ।
 यक्षराक्षसगीतास्तु सिध्यते मन्त्ररुद्रमला ॥
 विविधैर्भूतगणेश्चापि पिशाचैर्मन्त्रभाषिता ।
 स्वयं न सिध्यते विधिना हीना अशोचाचाररतेष्वपि ॥
 विधिना योजिता क्षिप्रं भक्षोच्चेव सिद्धिदा ।
 तस्मान्मन्त्रं न कुर्वीत विधिहीनं तु कर्मयो ॥
 सिध्यते साश्रवा मन्त्रा विधिरुर्मसुयोजिता ।
 साध्यास्तु तथा मन्त्रा आर्या बुद्धैस्तु भाषिता ॥
 तेषां सिद्धिं विनिर्दिष्टा मार्गेष्वेव सुयोजिता ।
 आर्याष्टाङ्गिकं मार्गं चतुस्रस्यसुयोजितम् ॥
 चतुर्ध्यानं सदाचेयं चत्वारश्चरणाश्रिता ।
 भिद्यते मन्त्रमुख्यास्तु प्रवरा बुद्धापदेशिता ॥
 अनाख्येयस्वभाव वै गगनाभावस्वभावताम् ।
 मन्त्राणां विधिनिर्दिष्टां आर्याणां च महौजसाम् ॥
 भूम्यानां विधिनिर्दिष्टा सिद्धिमार्गविचर्जितम् ।
 विद्यानां कथयिष्येऽहं तन्निबोध्य दिवौकसा ॥
 दशरुर्मपथे मार्गे कुशले चैव सुभाषिते ।
 सिध्यते दिव्यमन्त्रास्तु विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ इति ।

शोधिसत्त्वपिटकावतसका महायानवैपुल्यसूत्रादार्यमञ्जुश्रीमूलकल्पा

देकुनविंशतिपटलविसरात् पञ्चम

ग्रहोत्पादनियमनिमित्तमत्रक्रिया

निर्देशपरिवतपटलविसर

परिसमाप्त इति ॥

अथ त्रायिज्ञ मण्डलविसर ।

अथ भगवाद्ब्रह्मात्म्यमुनिः पुनरपि भुद्वावासभवनमवलोक्य
मञ्जुश्रय कुमारभूतमाम त्रयते स्म । अस्मि मञ्जुश्री ! उदीये मूल
कल्पपटलविसरे सर्वभूतरुतनिमित्तज्ञानपरिवर्तनिर्देश नाम । त भाषि-
ष्येऽहम् । य ज्ञात्वा सर्वमन्त्रचर्यानियोगयुक्ता' सर्गसत्त्वा सर्वमन्त्राणां
कालाकाल ज्ञास्यन्ते । त शृणु । साधु च सुष्टु च मनसि कुरु । भाषि-
ष्येऽहम् ॥

अथ मञ्जुश्री' कुमारभूतो उत्थायासनादेकाशमुत्तरासङ्गं कृत्वा
दक्षिण जानुमण्डल पृथिव्यां प्रतिष्ठाप्य येन भगवतः शाक्यमुनेः सिं
हासनं तेनाञ्जलिमुपनाम्य त्रिगुणं प्रत्यक्षिणीकृत्य भगवतः पादौ
शिरसा वन्दित्वा भगव तमेतदबोचत् । तत् साधु भगवां निर्देशतु ।
त भूतरुतज्ञाननिर्देश सर्वसत्त्वानामर्थाय । तद् भविष्यति सर्वमन्त्र
चर्यानुप्रविष्टानां सर्वकालनियमोपकरणं सिद्धिनिमित्तये । यस्येदानीं
भगवा काल मन्यसे ॥

अथ खलु भगवा शाक्यमुनि मञ्जुश्रियस्य कुमारभूतस्य
साधुकारमदात् । साधु साधु मञ्जुश्री ! यस्तु तथागतमेतमर्थं परि
प्रश्नितव्य मन्यसे । तेन हि मञ्जुश्री ! शृणुष्व निर्देश्यामि ॥

एवमुक्ते मञ्जुश्रीर्भगवतश्चरणयानिपत्योत्थाय निपण्णोऽभूद्
धर्मश्रवणाय ॥

अथ भगवां सर्वावतीं पर्यदमवलोक्य सर्वभूतरुतप्रचोदनी नाम
समार्थिं समापद्यते स्म । समनन्तरसमापन्नस्य भगवत ये केचित्
सत्त्वानन्तापर्यन्तेषु लोकाधातुषु स्थिता सर्वे ते बुद्धरश्म्यावभासिता
सर्वाश्च तां बुद्धां भगवतां शिरसा प्रणम्य अन तापर्यं तल्लोकाधातु
स्थिता अभ्यर्चयेन भगवतः शाक्यमुने भुद्वावासभवनोपरिस्थितं सिं
हासनं तेनोपजग्मु । येन च सहा लोकाधातु तेन च प्रत्यष्टात् । तच्च च
स्थिता सर्वभूतगणा बुद्धानुभावनं स्वकं स्वकं रुतं विदर्शयन्त भग
वतः पादमूलसमीपोपगता धर्मश्रवणाय । भगवन्तं प्रणम्य अभ्यर्च्य
च यथास्थानेषु च सन्निपण्णा अभूव धर्मश्रवणाय ॥

तत प्रभृति सायन पञ्चाभिज्ञा भवन्ति यथाप्रभासिष्ठ्यमूर्तिं
बाधिसत्त्वाचार द्विरष्टवर्षाकृति यथेष्टगति सर्वभूतरुतङ्ग, एरुक्षण
मात्रेण सर्वभूतानां कृत विजानीते प्रभवश्च भवति यथेष्टगामी । प
ञ्चवर्षसहस्राणि जीवते । अवैरुत्तिष्ठा भवन्ति बाधिसत्त्व । विश
तिभिः साधनप्रवेशैर्नयत । अभ्यनीति नात्र विप्रकृतिता मर्या प्र
साधितस्यापि न मन्त्र जपता पूर्णमान्तित्रैव मध्ये चैव निराधत्ताम् ॥

राज्ञान प्रभास न साभास । न तीत्यते ।

मध्ये आदितश्चैव अ ते चैव दिवौरुसाम ॥

भाषित कथ्यते लाङ्गे मध्यदेशे च कीर्तिता ।

मागधा मङ्गदेशेषु काशिपुत्रो नरोत्तमा ॥

वृजिकोसलमध्येषु नरेष्वेव यथावच ।

तथा ते देवराज सर्वे मन्त्रां यत्र स्वभावतः ॥

त्रिन्शो मध्यदेशे च वत्स पश्य दक्षार्णवा ।

अमन्ते यथा याचा तथा त्र्येणु जायते ॥

त्रिन्शेष्वेव मन्त्रं तथा प्राणीमुत्पादता ।

यामा देवमुखयाश्च निर्माणश्च सन्निर्मिता ॥

तदा याचक्रतां याचा मध्यदेशार्थवर्णिनी ।

तथारूपेण सर्वं वै अकान्तुश्च महाद्रुता ॥

सर्वे ते मुर श्रेष्ठा रूपमातुसमाश्रुता ।

भ्यानाहारगता सौम्या कदापिद्धाचामभापरे ॥

ब्राह्मीश्वरमतेला च उल्लिखितस्मृता ।

मधुराक्षरार्थार्था मन्त्राणि च मन्त्रा ॥

यत्रदार्था भेदं याचा धारगम्भीरसमुत्ता ।

तथा सर्वतो वक्त्रा दृष्ट्या चैव मुपूजिता ॥

भव ते ते सदा देवा मध्यदेशे सवाचका ।

मधुराक्षरसम्पन्ना मन्त्रगम्भीरनादिन ॥

मेघगर्जना तेषां वाचैषा तां तु लक्षयेत् ।
 म यत्नेषा यथा मर्या अत्र त्येव पूजिता ॥
 वाचा शब्दसम्पन्ना तथा ज्ञया सुरेश्वराम् ।
 अत्र पिणा इ ॥ तां अगज्ञायामगम्भराम् ॥
 अभावात्प्रश्रयान् तेषां न वाचा जग्मिरे सुरा ।
 अथ श्रेष्ठा सुरा सव म यत्नेषु वाचका ॥
 म यत्नेषां चिद्धानां वाचैषा सम्प्रवर्तते ।
 अथ देवामथ भूम्या उ यक्षाश्चैव महर्द्धिका ॥
 देवयोनिःसमाविष्टा बहुसत्त्वगणास्तथा ।
 करोत्पाणयो देवा सता मत्ताश्च वीणका ॥
 चत्वारोऽपि महाराजा चतुयोनिःसमाश्रिता ।
 त्रिंशो नैवमुग्यास्त गङ्गेण सह समाश्रिता ॥
 सुयामामथ सर्वत्र उर्ध्वं जापि मुरुपिण ।
 सर्वेऽन्वगणा श्रेष्ठा वाचा तेषां तु कीर्त्यते ॥
 मध्यदशे यथा मत्या हीनोत्कृष्टमभ्यमाम् ।
 तथा त्रैवती वाचा हीनोत्कृष्टमभ्यमाम् ॥
 वाचा त्रिविधा ज्ञेया हीनोत्कृष्टमभ्यमा ।
 त्रिविधात र्मतो ज्ञेया हीनोत्कृष्टमध्यमा ॥
 तथा देवालये वाणी मधुर चापि सूक्तजिता ।
 रुत मन तथा ज्ञेय कर्मणैव नियोजयेत् ॥
 असुराणां भवेद् वाचा गोडपौण्डोद्भवा सदा ।
 यथा गोन्जन श्रेष्ठं रुत शब्दत्रिभूषितम् ॥
 तथा दैत्यगणा श्रेष्ठ रुत चापि नियोजयेत् ।
 तेषां पयस्सन्तानां सम तानां च पुरोजयाम् ॥
 यथराक्षसप्रेतानां नागाश्चापि सपूतनाम् ।
 सन्नेषामसुरयक्षाणां यद्गसामतया ज्ञेयम् ॥

हरिकेले कलशमुख्ये च चर्मरुहे बक्षेपन ।
 सर्वेषां जनपदां वा तथा तेषां तु कल्पयेत् ॥
 त्रिप्रकारा यथोद्दिष्टा तेषां तेषां त्रिधा जयेत् ।
 देवानां च तथा नित्यं पुराणानां पारकावयेत् ॥
 प्रेतयक्षगणाभ्यक्षां स्फुटमातरमिन्द्रा ।
 नागाश्चैव सदा काले यथा वाचा निरोधताम् ॥
 लाडोद्रेषु तथा सिन्धौ यथा मुत्तरतो तथा ।
 जनेभ्यो हि सर्वत्र ता तु तेषां नियोजयेत् ॥
 नागानां च यथा लाडी वाचा तुक्ता मनीषिणी ।
 यक्षाणां तु तथा वाचा उत्तरा णिनि ये नरा ॥
 गरुडानां यथा ह्येदे किन्नराणां तु मूर्त्यते ।
 नेपाले सर्वतो वाचा यथा सा ता निरोधताम् ॥
 पूतनानां तथा नाथो वि यकुक्षिरामि राम् ।
 विभ्यजाता मनुष्याणां स्लेच्छता च या याता ॥
 पूतनानां तु सा ज्ञेया यातेषां परिशीनिता ।
 राक्षसानां यथा वाचा ता त्रे गुहाया ॥
 राक्षस्यन्क्षिणा तेषां अत्रात्रेय त्रीणि ॥
 द्रविडानां तु सर्वेषां इन्द्रायहत्या सदा ॥
 तां तु वाचा समालक्ष्ये राक्षसेभ्यो त्रिधा जयेत् ।
 त्रिप्रकारा तथा ज्ञेया राक्षसानां कृत्याय ॥
 त्रिप्रकारा यथैषा त्रिधा चेत त्रिधा जयेत् ।
 राक्षसा त्रिभिर्वा ज्ञेया राक्षसानां तेषां त्रिधा ॥
 त्रिप्रकारा तथा चर्म रज्जेश चेत याजयेत् ।
 त्रिभिर्वा सर्वेषां ज्ञेया तेषां त्रिधा कृत्याय ॥
 सम सर्वेषु तत्रैव त्रिधा त्रिधा नानाया ॥
 तानाभूतगणा प्रोक्ता नानाभूतयागिना ॥

नाना य उहभाषज्ञा नानाशास्त्रविभषिता ।
 मानुषा मानुषा त्रि-या नानावाचविभाषिताम् ॥
 नानाशास्त्रमता ज्ञेया नानाम प्रार्थशालिन ।
 नानाकर्मसमोद्देशा नानामिद्विस्तु घृण्यते ॥
 आपिप्राना यत्न मत्या पात्रस्थानसमागता ।
 तेषा च विधियुक्तेन य त्रेधापि सुयोजिता ॥
 आगता भूतके देवा वाचेनैव विभावयेत् ।
 लिङ्गमर्थ तथा पात्र तेष चैव विवाजयेत् ॥
 श्रेयसा श्रेयसे चैव आपेशानां तु लक्षयेत् ।
 नानान्देशसमाचारा नानाभाषसमोन्मया ॥
 नानाकर्मार्थसयोगा नानालिङ्गैस्तु लक्षयेत् ।
 मयन्देशावह्नियर्षा वाचा भवति चञ्चला ॥
 ते तु व्यक्त नरा ज्ञेया म्लेच्छभाषारता हि ते ।
 ये ऋरा रावगा घारा रोद्रकर्मतचारिण ॥
 इकाग्वहला वाचा लकाराव्यक्त मापो ।
 दक्षिणात्या यथा वाचा चञ्चला भवति निदिता ॥
 तथा च राक्षसस्तेषु वाचैषा परिकीर्तिता ।
 बहुधा स्तया ज्येष्ठा आगष्टानां तु त्रिजापराम् ॥
 आकृष्टा मत्रिभि क्षिप्र मय या न्ह मागता ।
 वहन्वा गृह्णन्ति सन्त्याना मातरा सग्रहा सुरा ॥
 गरुडा यक्षगन्धरी चित्रा । । । । । ।
 पिशाचा योगराक्षसाना यवपूतनाम् ॥
 आपिप्राना तथा लिङ्गा मयमाना निबोधताम् ।
 म्लेच्छभाषिण क्रयाना पिशाचा यक्तलापिनाम् ॥
 लकारावहला वाचा इकाग्वहलास्तु पूतना ।
 तेषा ने रगता ऋषि कर्मन्तेषु योजिता ॥

मात्सर्या क्रूरसत्त्वानां मृषावादादसुखे रता ।
 तेषा नोर्ध्व गता दृष्टि अधो दृक् नोर्ध्वगता हि ते ॥
 मातराणा तथा वाचा शुभार्थोपसंहिता ।
 ग्रहाणा कुमारमुख्याना वाचा भवति केवला ॥
 शुभाङ्गसम्पदा वाचा बालभाव्यर्थयाजिता ।
 प्रभावसर्वतः श्रेया सर्वतश्च दिशोरुसाम् ॥
 गरुडाना तथा वाचा आविष्टानां तु लक्षयेत् ।
 गकारसमता ज्ञेया म्लेच्छभाषेव लक्षयेत् ॥
 अव्यक्त स्फुटाभास कीर्तियुक्त शुभोदयम् ।
 सुपर्णिने पायवदित्येषा विपत्तर्पनिवारणी ॥
 नानागतया ज्ञेया नानाभूतमगमाम् ।
 नानावर्णतो ज्ञेया नानालिङ्गेस्तु लक्षयेत् ॥
 शुभाकरमभाकर मभासन्त भक्षतो नागरा पदे ।
 तामुक्तीप्रभृतयो नागा तामिमां प्रमुधातये ॥
 क्षिप्रवाचा समायुक्ताश्च वसन्तो उरगाधिपा ।
 स्वेन स्वेन तु ज्ञेयेन यो लिङ्गेन तु लक्षयेत् ॥
 तेन तेन तु लिङ्गेन त त सत्य विनिर्दिशेत् ।
 रुद्रमला रुथिता सर्वे अग्रे ऋग्मिना हि ते ॥
 तानाठिङ्गिनां ज्ञेया नानामत्तनिर्णयताम् ।
 नानाकायगतैः रूप नानाकाय निरोधताम् ॥
 षडम्परागतनेत्रा यद्वाठिङ्गाभिभाषिणा ।
 नानातुट्टिकतैः रूप नानायोगिममाश्रिते ॥
 आपिणानां भुवि मर्त्याना रुथिता ठिङ्गानि वै मता ।
 मुराणाममुराणां च यथा ताताथलिङ्गिनी ॥
 तथैव तद् योजयेत् क्षिप्र भूमिर्मानुपता गता ।
 देवानां तदा विन्यात् सप्तमनेन चेतसा ॥

निरीय ते तथा चार्धं त्रिंशं चैव समं तन ।
 अत्रिभवा मनमोद्विद्या हृष्टा रूपममन्विता ॥
 शुद्धाया अग्निमिपायाय स्निग्धा च ग्निग्धयक्रय ।
 प्रमत्तगुल्या तथा सर्वे सुरश्रेष्ठा नु लक्षयेत् ॥
 पर्यङ्कोपहिता ज्ञेया निषण्णा भूतके शुचो ।
 केचित्स्मर निःसृत्य निषण्णा खचरा परे ॥
 ब्रह्माया कथिता तेषां ध्यानप्रीतिसमाहिता ।
 तदूर्ध्वं श्रेयसा स्थाने रूपिणा बहुरूपिणा ॥
 आकृष्टा मात्रिभिर्मन्त्रे त्र्ये मन्त्रजाना सानश्रिता ।
 तेषां रूपधरा कान्ति आश्रया ते परितर्तये ॥
 ध्यानप्रीतिसमापन्ना ईषिस्मितमुग्धा सन्ता ।
 शुद्धाक्षा विशालाक्षा बहुरूपसमाश्रिता ॥
 चमन्त्यो तदा का त्या श्रिया रूपसमन्विता ।
 परज्ञानविदो देवा तेषां त निबाधयेत् ॥
 पर्यङ्कापरिणिष्ठा त्रै भ्यायन्ता ऋषियन् सदा ।
 तदापेक्ष विदुर्दुद्वया इष्टमर्थप्रसाधकम् ॥
 श्रेयसा सर्वम प्राणा हितायगोपयाजयत् ।
 कथितं सर्वमेव तु निरायत सुरेश्वरा ॥
 ऋषिणा कथिता ह्यतः सयता ते ऋषवस्थिता ।
 आशिषानां तन्ना लिङ्गा ऋषीणां कथिता मया ॥
 उर्ध्वं त्रिंशता द्या उ र्ध्वान्नाम उन्मत्ता ।
 विक्रता रौद्ररूपाश्च ऊर्ध्वकेशास्तु राक्षसा ॥
 मातराणां तत्त्वं तु केषां च त्रु दृश्यते ।
 क्रव्यादा नयका तिष्ठे सत्तेला निवेकता गता ॥
 उर्ध्वपादा विकृताग्न्या ऊर्ध्वकेशा ग्रहा परे ।
 विचेरुर्मदिनी क्रुत्स्वा सम तान् गरिनातन्याम् ॥

पश्यन् वृक्षा इमशानां च पश्यन् विद्वा पुत्रिणाञ्चयाम् ।
 देवात्रसथरयासु विभ्यकुम्भिभिर्वाचयाम् ॥
 हिमाद्रे सानुमाश्चैव गन्धर्वान्मरुताञ्चयाम् ।
 तत्रस्था विकृतरूपास्तु मन्त्राङ्गणा च मागता ॥
 शृङ्गन्ति प्राणिनां क्षिप्रं गोचाचारपराञ्चयाम् ।
 सर्वमेदिनीं गन्धेन भयादाहारमाहिताम् ॥
 शृङ्गन्ति बहुधा लाके पद्मयाधिममाश्रिताम् ।
 नानाविकृतरूपास्ते नानावेषधरा परा ॥
 शृङ्गन्ति प्राणिनां क्षिप्रं मृतरु मृत्रसुप्तकाम् ।
 तेषां च कथितं लिङ्गं चरितं तु विभावितम् ॥
 नाचमालक्षितं पूर्वं कथितं तु महीतले ।
 आविष्टानां तथा चिह्नं मानुषेष्वेव लभितम् ॥
 स्थिरप्रकारा सर्वत्र सुरश्रेष्ठा निराधता ।
 आविष्टानां तथा लिङ्गा कथिता भूतके वृणाम् ॥
 स्निग्धं प्रेक्षते नि य अनिमिषश्चापि स्मृतम् ।
 मानुषे सत्त्वसङ्क्रिष्टे सुरश्रेष्ठे तु महीतले ॥
 यत्र यमुखां यात्रा अन्तर्गङ्गा रभृषिताम् ।
 युक्ते श्रेयसे धर्मे मानुष्ये वाश्रयो गता ॥
 सुरश्रेष्ठो गतो मुख्यो ज्ञेयो सर्वार्थसाधको ।
 चिन्तितं जापिने तेन गतबुद्धिर्निवाडये ॥
 तन् सर्वं वा गयेत् क्षिप्रं मन्त्रिणे पितृतेन तु यत् ।
 पतन् मन्त्र्यगात्प्रातमात्रं मुनि दयनम् ॥
 असङ्गिनोऽपि सन्ता मन्त्रेराकृष्यते तु भूतले ।
 नभापं मधुरं वाचं न यज्ञो सत्त्वगं मुरा ॥
 निःश्रेष्ठा विप्राश्चैव स्थिता ते मोनमाश्रिता ।
 न वाचा किञ्चनस्तेषां न चित्ता नापे मानिता ॥

तस्मात् त न चाक्रये न तापा परिर्तयेत् ।
 असा य ताप तापा म तापा जिनमाद्भवाम् ॥
 नाक्रय विप्र विप्रिद दास्य तेषा जप्तमन्त्रार्थतापिनाम् ।
 आक्रयन्त तत्रा ग्राया आयमन्त्रस्त र्याक्तता ॥
 आयोणा यात विमान सङ्गि प्रावस्मम्भवाम् ।
 बाधिसन्ना महा माना दशभूमिममाश्रिता ॥
 आक्रयन्ते तथा मन्त्र समयश्चापि सुभूषिता ।
 महाद् येस्तथाणापर्मन्त्रिणमुयोजिने ॥
 बद्धपुत्रेभ्य धीमन्त्रिणजेतुकुलोदितै ।
 कुलिशाहर्मन्त्रमुर्यैस्तु कोवराजमहर्द्विके ॥
 ना ये म जगत् शक्ता शक्तिका ये महर्द्विका ।
 नापि समयायतेषा न चा क्रपो मन्त्रमीश्वर ॥
 वर्णितु गणयितु ग तु त स्थान यत्र ते सदा ।
 समयो मञ्जुचाल्यने तेषा हेतु र्मसमाहिताम् ॥
 ननु चाक्रयत तेषा हेतु र्मसमाहिताम् ।
 तत्र चाक्रयत तेषां समये उद्भवापिते ॥
 तस्मात् त न चात्रये यत्ना न वृथामर्षेण योजयेत् ।
 महर्द्विका ते महा मानो दशभूमिममाश्रिताम् ॥
 अशक्ता सर्वेषां ये ग तु यत्र ते तदा ।
 तथागताना तथा साक्षा सस्य यामरपूजेना ॥
 आगच्छेयु तदा मर्य म जप्तार्थमन्त्रवित् ।
 आक्रष्टानां भवेच्छिन्ना मानुष्योपायमानुषाम् ॥
 धीरत स्तिग्धार्णश्च गम्भीगर्थमुद्देशक ।
 धीरो गम्भीरतां यातो अल्पवाण्यो भवेत् तदा ॥
 अस्तिन्नमनसोत्क्रष्टो पृष्टश्च म त्रित् ।
 स्वपुत्रो व उगमास सुविदिशे चैव नभस्तले ॥

परमस्वयिन्तो नाना धर्मात्मा भवेत्तु ।
 नीति प्रीतिसुखाविष्टा कृपाविष्टम्य चेतसा ॥
 महोत्साहो न्यारम्भो उद्विग्नमर्थिभ्यः ।
 मुहूर्त्त क्षणमात्र या प्रविष्टे मानुषा इयम् ॥
 बहुरूपो सुरुपश्च उ व तिष्ठे नभस्तलम् ।
 बुद्धधर्मगता दृष्टि सधे चेत्त सगोत्रा ॥
 क्षणमात्र तदा तिष्ठेमानुषी तनुमाश्रिता ।
 सत्यमन्धो महा गानो जितक्रोधा त्रिदोषह्ता ॥
 प्रथम तावता तित्या प त्त्यैव तित्यातिता ।
 मानुषैस्तथा कृष्टा पुनर्मुक्ताश्च यथेष्टगा ॥
 स्तब्धो निरतान्ध इत्यतएवमन्धेन ॥
 अङ्गकेतुस्तदाविष्टो धीरगम्भीरसुधर ॥
 मुप्रसन्ना महात्माया तित्त न महीतः ।
 पर्यङ्कमामनाविष्टा दृष्टाविष्टाऽथ चेतसा ॥
 स मुद्रा पञ्चराशेतो महासत्त्वा समाविष्टा ।
 अवलोकितो भुवि श्रेष्ठो नाधिमन्त्रो महद्भिः ॥
 स्वेच्छया आगता लाक्षा सत्त्वत्सलकारणो ।
 अभयाग्रा कारणो + + + + + ॥
 अभयाग्रा करोपेतो उर्ध्वेष्टिसमस्थिता ।
 साधक पश्यते दृष्ट्या नृणां विष्टेयमा ॥
 ईपिस्मितमुखा नेत्रा नेत्राद् भ्रतभूषिता ।
 महासत्त्वो महात्मानो सत्त्वाना हितकारक ॥
 प्रसन्ना सर्वत मन्त्रा न तित्यान्तगतिमु ।
 क्रूर वज्रधरो मुग्धा नाधिमन्त्रो महद्भिः ॥
 आविष्टो करिणा सर्वा रक्तात्तायात्रोचना ।
 इन्दीवरत्विपाकार ईपत् काये तु लभ्यत् ॥
 प्रामृश्यन्त तदा वज्र मुद्रा न नाति पात्पनाम् ।
 तुष्टो वरदो मत्स्या भागा दापयते सदा ॥

महात्मा कृष्णवर्णा ये ईपि दृश्यन्ति तत्क्षणात् ।
 स्निग्ध गम्भीरमुक्तोऽसौ प्राज्ञा भाषते तदा ॥
 तृणां निर्माणतः प्रा कर्मरर आस्याम प्रा भुवे ।
 अथापि तज्जगामत्याहुः त्रिणञ्जिजिने त्रिणे ॥
 वरदा सप्रभा म प्रा फल दयुस्तदा तदा ।
 जिनेरागमन तत्र निर्माणो भुवि मानुषाम् ॥
 समयात् रथिता ह्येते वणाश्चैव प्रियोपिता ।
 तथागतानाश्रयाद्वि वा फलहेतुसमुद्भवा ॥
 निर्माणा कथ्यते विम्ब न विम्ब निर्माणमाश्रितम् ।
 विम्बनिर्माणयो यद्वत् प्रतिविम्ब न विद्यते ॥
 पद्मविञ्जकरणाऽसौ हेमरर्ण महायुति ।
 निर्भिन्नराचनाभासो कुङ्कुमाराभिविद्विष ॥
 उग्र तमिरार्थे ये रणिंरारसमप्रभ ।
 तान्श वित्रा विम्बे बुद्धविम्बसमास्रते ॥
 ब्राह्मश्च रनिघोषो कलप्रिङ्गरुत रनि ।
 श्रेयस गर्भूताना युक्तियागान्नियुज्यते ॥
 तान्श लक्षण दृष्टा बुद्धमित्याहु जतत्र ।
 तद्गोत्रा च विधिरतेषा राजाजकुलयो तदा ॥
 लोककाना तु म प्राणा म त्रनाथ त योजयेत् ।
 यत् प्री कथित मयं बहुप्रस्तावभूषितम् ॥
 त नियुज्य तदा म त्री मत्रप्रेत च सर्वत ।
 ऋषीणामरसंस्थान गरुडाना च निरोधितम् ॥
 स्पलिङ्गा प्राचया चैव त नियुज्यथ मत्रिणाम् ।
 बहुलिङ्गा तदा चेपा स्पलिङ्गा चैव मायये ॥
 स्पमुद्रामुद्रिता लते इतरा व्यन्तग स्मृता ।
 कथित समवेश स्वप्नस्व दु खद पराम् ॥

एष कालक्रमो योगे आवेशे चैव योजयेत् ।
 महाप्रभावैर्मुद्रैस्तु म नैथापि निगारयेत् ॥
 नियुञ्ज्यान् सर्गतो म नी गगणां न गगाम् ।
 अन्यथामाचिरद् यस्तु इतरैर्गन्त्रिभि म्ना ॥
 परिरक्ष्य तदा पात्र मन्त्रैश्चापि महर्द्धिकै ।
 दूतिदूतगणैश्चापि चेन्चेष्टिगणै मदा ॥
 इतरां लौकिकां देवां आह्वये चैव महर्द्धिकाम् ।
 यक्षराह् विविधा सर्वा यक्षिण्यश्च महर्द्धिकाम् ॥
 आह्वयेत् तत्क्षणान्मन्त्री मनमः यद्यपीप्सितम् ।
 अन्यमन्त्रा न चाह्वेया नाये देवगणा मदा ॥
 स्वयमेवागता ये तु समये तां नियोजयेत् ।
 सर्वे सम्पदका ह्येते म त्रा सर्वार्थमाधका ॥
 त तस्मा नेतरां कर्म आवेशां चापि वर्जयत् ।
 आकृष्टा महर्द्धिका देवा दिव्या आगोश्च भूमिजा ।
 अल्पकार्येऽथ युञ्ज्यान् सम्यग्भ्रशोऽ न जायते ॥
 तक्षक' प्रेक्षते स्तब्ध वागुकिश्चापि नृत्यो ।
 कर्कोटकश्च महानागो मुचिलिन्दयशान्न ॥
 शङ्खपालदुर्लभा नृत्य ते उगगाणिना ।
 शङ्खपालोऽथ शङ्खश्च मणिगगाऽ न रुग्णिना ॥
 मागरा भ्रमत मिम पत्नी न गुह्यिना ।
 सर्पयनि स्वम ने ने निगर्षा मुचिना ॥
 विवधनागयो गगना ॥ ता नेप निगारयताम् ।
 केचिद् भावयतो हृणो केचित् तिष्ठन्ति निश्चलम् ॥
 केचित् पते + + सिप्र स्वस्थाङ्गा ऊर्ध्वमूर्द्धजा ।
 पतन्ति विविधाकार पुत चापि करोति वै ॥
 अनन्ता भ्रमते क्षिप्र पञ्चवक्त्रे जने ।
 अनन्ता नागयोन्यास्तु महाराता लिङ्गवपया ॥

पूर्वैरत कथिता नाता द्वाविमहादितम् ।
 मात्रयेन दृष्टिगानेन मत्रण कात्रगजन युक्तिमांश्च ॥
 मन्त्रणेव दृष्टा त तेषा मत्रेण गात्रयेन ।
 मन्त्रास्तु पणिना यत्र निष्पिप विपनाशना ॥
 ते तु मत्रा मदा याज्या द्वाविप्रेषु मर्त्येन ।
 शेषा विप्रा तत्र कुर्या ग्रहमातरयोजिता ॥
 तेनैव मारयेत् कर्म ग्रहमातरपूतनाम् ।
 - अमङ्गला लवणा ह्येते द्वाविप्रेषु ज तुषु ॥
 तेरेव लाङ्गिरेर्म त्रेस्तत्तत् कर्म नियोजयेत् ।
 अशेष कथित एते द्वाविप्रे च उल्लणम् ॥
 अधुना बोधयिष्यामि तिर्यग्भाषां समालुषाम् ।
 नारकानां तु भाषां या न यमाना निरोधताम् ॥
 यत्र पविगणा मन्त्र मन्त्रित्य ममन्तत ।
 ग्रामग्राम तत्र चतु मन्त्राहे जनमालय ॥
 तदा ते कथये त्रात्र रेफयुक्तां मन्त्रैरनाम् ।
 क्रम कनागमित्याह तत्रा ये मन्त्रभाषिणो ॥
 कथयति भय तत्र श्रुत्वा चेत् च दर्शयेत् ।
 मयुरा कारिल्लाश्वेन मन्त्रित्य प्रगे तत्रा ॥
 क्रमं दर्शयेद्वात्रा भय तत्र निवेदयेत् ।
 बुधुश्वां मन्त्रयामास आहार चेत् योजयेत् ॥
 सदाहं सर्वकायात्ता ग्रामस्थानेषु दृश्यते ।
 तदा ते कथय त्येते ना त्रात्रा भयभैरनाम् ॥
 पण्णामां दृश्यते त्रेण ग्रामग्रामां भाजनामाम् ।
 तेषां श्रीराम त्रेय त्राय तत्र मृगादयम् ॥
 शारिकाशुक्रमुखास्तु रपाता हगितास्तथा ।
 चक्रवाता भामस्यरीता गर्वा आगत्य मालये ॥

ग्राममभ्यगता एते यदा कर्त्तुं गालयन् ।
 तदा ते कथय त्यागमार्गमभ्यगणम् ॥
 अनादृष्टिं तथा त्यागं ग्राह्यान्ततमम् ।
 लता विष्कान्ता नैव महातस्करता गाम् ॥
 अवगच्छन्तु भयं ता वै पदभिर्माभेधोवायने ।
 यदा सर्वपक्षिणां परं चक्रतर्धशतारुणम् ॥
 रोदमाने तदा गर्गे मत्त्वानां च निवेदिता ।
 यथास्थिता यथाकालं तदेव तत्र याजयेत् ॥
 दकारबहुलं वाचं मनुष्यभाषिणा यत् ।
 आगत्य ग्रामवामेऽस्मिं कथयति यथा हि तम् ॥
 रात्रौ स्वस्त्ययनं कृत्वा तस्माद् देशादपक्रमेत् ।
 मधुराक्षरमयुक्तं यदा नेदु मपक्षिजा ॥
 तस्मात् सुभिक्षमाराग्यमेव चाहुतिदेयेत् ।
 यदा दक्षिणतो गच्छे मृगा गच्छेथ मग्रतम् ॥
 मिट्टिं च निर्दिशते ता मृगा नैव मुपुष्कलाम् ।
 श्वानजम्बूकनित्यस्था ते मृत्युं दर्शयति ते ॥
 न गच्छेत् तत्र मेधावी जम्बूकैश्च विचारित ।
 मविशेत् स्थालयं क्षिप्रं कथयामास ते तदा ॥
 अतिक्रान्तिनेदुम्ना अग्नौ गच्छेत् प्रपश्यन् ।
 गच्छेत् तत्क्षणां मत्रा यदि उद्गम्यते मनः ॥
 वामतो दक्षिणं गच्छेज्जम्बूका यान् गच्छन् ।
 मिट्टियां विजगतायां गच्छन्ति तत्र गच्छन् ॥
 चापा च पक्षिणा गच्छन् मृगा गच्छन् गच्छन् ।
 हरिणा शशसा गच्छन्ति तत्र गच्छन् ॥
 प्रदर्शयन्ति यत्र गच्छन्ति गच्छन्ति गच्छन् ।
 कथयामास ते गच्छन्ति गच्छन्ति गच्छन् ॥

सर्वमशोभना ह्येते उरगा श्वादादया ।
 मार्गे यदि दृश्यते स्थानगच्छेत् कुत्र वा क्वचित् ॥
 सर्वे ते कथयन्त्येव नास्ति सिद्धिनिर्वाताम् ।
 गच्छतां स्वरुमावाप्त्य स्वस्थो तिष्ठति स्वे शृङ्गे ॥
 न गच्छेत् तत्र न तद्गो उरगैस्तु निवेदितम् ।
 यदि गच्छेत् तदा काल उद्वेगो मृत्यु वा भवेत् ॥
 नानातिर्यगता प्राणा जलाग्रामा स्थलेचरा ।
 स्थावरा जङ्गमाश्चैव कथयन्ति शुभाशुभम् ॥
 विपरीतैर्भयं विद्यात् स्वस्थैः स्वस्थतां गता ।
 केचित् तिर्यगता दिव्याः मानुषा भाषिणो तदा ॥
 योऽयं निवेदये वाचा त तथैव निगोजयेत् ।
 स्वलिङ्गे मदा स्वरूपं य वरैश्चापि सुभेरयम् ॥
 तत् तथैवावधारणार्थं बुद्धिं दद्याथ मन्त्रवित् ।
 लिङ्गावनेरुधां लक्ष्ये नानायोनिममात्रिताम् ॥
 मानुषाणां तथा वाचा युक्ता मभ्यार्थभाषिणो ।
 मभ्यदेशे तु या प्रागा शब्दपदार्थावभाषिता ॥
 स मानुषी वाचमित्याहुः ततोऽयं म्लेच्छवाचिनी ।
 वाणी मर्मतनो ज्ञेया मभ्यदेशे निरोधिता ॥
 मधुराक्षरसयुक्ता हृद्या कर्णमुखाग्रहा ।
 अनेला मानमोद्धूता अत्रिक्षिप्तार्थभाषिणी ॥
 स ज्ञेया मानुषी प्राचा एत चेव स्वभायत ।
 ततोऽये सर्वतोऽन्तथा सा वाचा म्लेच्छवर्णिनी ॥
 कथितं मानुषं प्रायं पशुनां प्राणित्थोच्यते ।
 सिद्धोऽपि देशमाक्रम्य गच्छेत् पुनर रादा ॥
 भृशं तत्र हरेत् क्षिप्रं तस्मै रुद्राङ्गनाम् ।
 कथ्यते पथुराजा वै न रुण दत्ता विदेगेत् ॥

महद् भय तदा गियात् मरेदे ॥ ग २२॥
महापुरे यदा रावं पशुराज्ञति गये ॥
पश्चिमे महद् भय विन्याव दाक्षिण शान्तिरामताम् ।
पूर्वेण तु भवेच्चक्र पशुरागम विद् ॥
उत्तरेण भवेद् घारा अतिदृष्टाद् सप्लवम् ।
विदिक्षेष्वेव रात्रि भय चैव निवेदयेत् ॥
गवैर्द्विस्त्रिभिर्ज्ञेय त्रिभिर्द्विष्टु महद् भयम् ।
क्षेमदक्षिणता सर्व सिंहेन गियान्त ॥
चत्वारो मथ पञ्चा वा सप्त पष्ठ निगताः ।
अष्टात् परेणमित्याहु नि फलं चैव नियोजयेत् ॥
दक्षिणावस्थिता श्रेया अत्र उच्यते सत्पदा ।
क्षेम + रुसामीष्ये देवायतनचत्तरे ॥
सदाराव तदा वर्ज्य तस्माद् देशादपक्रमन् ।
यथा सिंहे तथा सर्वं सवप्राणिषु याजयन् ॥
शरभै शार्दूलान्येवं यथा तत् सर्वं निगोयताम् ।
अभावा मातुपावास हिंस शरभया तदा ॥
किन्तु प्रासादिकु ज्ञान कथ्यते ता गुणेक्षमाम् ।
क्रोष्टकेषु च सर्वत्र तां तथैव नियोजयेत् ॥
पूर्वपश्चिगतो भागे यदा हस्ती रुदेव भयम् ।
तस्मान्महद् भय विद्यात् तां देशेषु गतुनाम् ॥
श्मशाना वायसाश्चैव उभातुष्ठा रुदति वै ।
तत्र विद्यामहोद्देगं वायसैश्च निवेदिताम् ॥
प्रस्थितो मन्त्रिणे काल यत्रदेशाभिराशिणम् ।
गच्छतो वामत तासां भक्तानि सदाश्रयम् ॥
न गच्छेत् तत्र मे शरी वायसा निवेदिताम् ।
रोति दक्षिणता श्रेय अगतस्तु निशरयत् ॥
न गच्छेत् तत्र महा गच्छा मृत्युशो भयेत् ।
शोमय भक्षयत् पक्षी यदा रौति सुखोदयम् ॥

मृपानभाजन पि या गालाभ चैव निर्दिशेत्
 मन्त्रिगरूपात्यस्थो यदा गैति स त्रायस ।
 अर्धरात्रे तथा काल गृहभेद समादिशेत् ।
 या यपुञ्जगरूपा यदा गैति स त्रायस ॥
 मृगुभ ऋजते त्रिप मधुर चापि भाषिणाम् ।
 भचिरान् त फल त्रि द्या बहुधा यधनागमम् ॥
 गृहद्वार यदा पश्य त्रायसो रवतो भ्रमम् ।
 तत्र रात्रौ भवेत् तस्य शस्त्रसम्पात चौगिभिः ॥
 श्रीरवक्षे यदा श्रेष्ठो कण्टके कलहप्रिय ।
 हस्तिस्कन्धसमारूढ अश्वपृष्ठे च शोभनम् ॥
 भागिनां मस्तके राज्य पद्मपुष्पेषु सम्पदा ।
 तानात्रिभिधसम्पत्त्या मधुराक्षरऋजिता ॥
 मर्यतो लिङ्गमर्थानां तत् पूर्वं कथित हितम् ।
 +++ ऋजन तत्र मम गर्वेषु योजयेत् ॥
 गिराय मर्यता ज्ञेया त्रिभिणेन फलप्रदा ।
 तत रार्व मित्रता ज्ञेय शिवाशु सर्वदा ॥
 कूरा अशोभनाराया दीना मृ युपरायणा ।
 सतता मृगयिष्यति फल सस्यममुद्रयन् ॥
 रात्र शिशमणा प्राक्ता शायम्प्राते च शोभना ।
 पश्यात्तेति यत्रेता त्रिभिणां दिशमात्रिता ॥
 शिवा शिरतमा प्राक्ता द्वितीया रात्रे तु क्रीर्त्यते ।
 तृतीये रात्रे तथा ज्ञेया राज्ञे अर्थावहा भवेत् ॥
 चतुर्थं तु महालाभ पञ्चमे पुत्रदा स्पृता ।
 षष्ठे च धानिपत्तिः सप्तमे न भवे शुभा ॥
 अष्टमं पि फलं पि या तद् पूर्वं भगणीदिता ।
 पत्र करोति शिवा तत्र असङ्कोचा ते प्यनिष्टदा ॥
 पश्चिमेन शिवा ज्ञेया परचक्रभय तदा ।
 द्वितीय दुर्गिद्धरू तारे कुरावा यदा भवेत् ॥

तृतीये अर्थनाश तु चतुर्थ प्राणरोधिनम् ।
 पञ्चमे कथिते रागे अमात्यानां व्यापिणीडका ॥
 षष्ठे चोरागम विद्या सर्पतस्तु शिवा तु सा ।
 सप्तमेन महाव्याधि अपमे तापि निदिता ॥
 तदूर्ध्वं भयभीतात्ता क्षुधिता वा प्रभापते ।
 उत्तरेण तु यो रागो शिवाया श्रयते सदा ॥
 महाघोरतम व्याधि तत्र स्थाने विनिर्दिशेत् ।
 द्वितीये क्रूररावे तु दुःखता सा भवेत् तदा ॥
 तृतीये अर्थनाश तु चतुर्थ अशिसम्भवम् ।
 पञ्चमेन महावृष्टि षष्ठे राजापसद्व्ययते ॥
 सप्तमेन महायुद्ध शस्त्राम्पातगान्धिजेन ।
 अष्टमे नि फल विद्या तदूर्ध्वं यः किञ्चि रोदिति ॥
 पूर्व्वेण च यदा रोति शिवा यामे तु मतिमे ।
 तदा राजागमं विद्या द्वितीयारावे तु प्रेषिणाम् ॥
 तृतीय राजतो मृत्युः बद्धो या गति श्रयते ।
 चतुर्थ चोरतो दुःख पञ्चम प्राणगाधिनम् ॥
 षष्ठे च भयते व्याधि सप्तम अग्निता भगम् ।
 अपमे निःफल विद्या गग प्रीतिन सदा ॥
 यदा दक्षिणपूर्व्वेण त्रिन्दिशे व्याहरे शिवा ।
 प्रथमेन भवेत् सौख्य द्वितीये गर्वता ताम् ॥
 तृतीये धननि पत्तिश्चतुर्थ मस्यमम्पता ।
 पञ्चमे सुभिक्षानिष्टि षष्ठे क्षेम सगान्धिजे ॥
 सप्तमे सर्पतो ज्ञेयमपमे नि फल सदा ।
 यदा दक्षिणभागेन पश्चिमामभ्यतो सदा ॥
 निर्दिशे च ध्रुवा ज्ञेया शिवा करतमा मृता ।
 प्रथमेन भवे मृत्यु हन्यते ब्राह्मणा द्विजे ॥

तृतीये क्षत्रिय इत्या चतुर्थ वैश्यमित्याहु ।

पञ्चमे शूद्रयोनय ॥

पष्ठे म्लेच्छिणां इति सप्तमे तस्मिन् तदा ।

अष्टमे नि फलं विद्या जानेद्दुःखं पूरयिष्याम् ॥

असङ्ख्येयानां तु दृश्यते ।

उत्तरापश्चिमाभागे यदा तीव्र विरोति सा ॥

अतिक्षिप्र महाव्याधि राज्ञे वा व्याधिमान्निशेत् ।

द्वितीयेन ह यते हस्ती राज्ञो मुख्यो गजोत्तमम् ॥

तृतीयेन भव मृत्युः मादिष्टः तत्र वै ।

चतुर्थेन भवे मृत्युः मृग्यानां च धनेश्वराम् ॥

पञ्चम धननाश तु पष्ठे व्याधि सम्भवेत् ।

सप्तमेन भवे दुःखं सर्वतो च भयावहम् ॥

अष्टमे नि फलं विद्या पूर्वं वै सर्वतो तदा ।

उत्तरे पूर्वयोर्मध्ये विदिक्षु चैव लक्षयेत् ॥

अतिक्रमा यदा विप्र शिवा व्याहरते तदा ।

उत्तरे पूर्वतो मध्ये विदिक्षुश्चैव लक्षयेत् ॥

अतिदूरा यदा क्षिप्र शिवा व्याहरते तदा ।

मृत्युना हन्यते ज तु पोरमुख्यो भवेश्वरः ॥

द्वितीयेन हन मन्त्री तृतीये गजमादिशे ।

चतुर्थं विविधयायास्तु ग्लेच्छतस्करजीविनः ॥

चतुर्थेन भवद् व्याधि सवर्षा च तदा जने ।

पञ्चमे हन्यत पुत्रो अमान्यो वा नृपतेर्भुवम् ॥

पष्ठे मृत्युमान्निषा महादेव्या तु नराधिपे ।

सप्तमेन हनेद् राप् मुक्त चापि विनिर्दिशेत् ॥

अष्टमे नि फलं विद्या पूर्वतः कथिता सदा ।

अत ऊर्ध्वं तथा रावा शिवाणां च भवे यदा ॥

अमानुषं तं विदुर्मर्त्या महोपद्रवकारकम् ।
 अपक्रम्य ततो गच्छेत् स त्रैर्वा स्वमादिशेत् ॥
 महाप्रभावेर्विग्यातेर्जिनाऽगृह्यते ॥३॥ ।
 होमकर्माणि कुर्वीत शान्तिं तत्र समादिशेत् ॥
 एवम्प्रकारा ह्यनेकानि बहुभाष्या पशुयोनय ।
 नानापक्षिगणाश्चापि स्तुत चैव निबोधये ॥
 बहुधा तिर्यगता केचिच्चापसुमूर्तिजा ।
 केचिद् विकृतरूपास्तु रौद्रा सत्त्वनिष्ठका ॥
 केचित् प्राणापरोधिकां सत्त्वां हिण्ड्य तेऽथ महीतले
 असृम्पानरता तेऽपि अन्त्याहि दानि मेदिनी ॥
 केचिद् रुधिरगन्धेन भ्रमन्ते मेदिनीतलम् ।
 विविधा मातरा ह्येते ग्रहमुख्यास्तु पात्रिणा ॥
 कुमारकुमारिकारूपाः ग्रहा प्रोक्ता त्रिभिर्वा परा ।
 भ्रमन्ते मेदिनीं कृत्स्नां क्षणमात्रेण सर्वत ॥
 सहस्र योजनं केचिद् वायुगद् भ्रमतापरा ।
 पशुवेषकृता केचिद् दृष्टा तेषां न जन्तुषु ॥
 विविधं करोति सर्वे ते सर्वत्र प्रसुधातले ।
 मृतपूतकसत्त्वेषु गता उपहृते तथा ॥
 युक्ते मानुषां केचिद् पात्रिणाऽप्यार्थागणान् ।
 सर्वेषां मानुषां तानि जगत्ते तेऽपि तेषां तान् ॥
 सर्वाकारविदो ज्ञेया गृहस्था विचारिण ।
 शुभा अशुभरक्षायां ज्ञेया त्रिद्वैतगर्ता ॥
 शुभाशुभफलं सर्वं विज्ञातं गता ।
 आगमैर्नहुर्मिथैर्ज्ञेया तानि तत्त्वार्थाणि ते ॥
 ऋषिभिर्जिज्ञासुतैश्च गदगिभिर्विचार्ये गदा ।
 श्रावकैर्महर्षिभ्यै सर्वं नानायागिसमाभितम् ॥

ग्रहैर्ग्रहवैरै र्व्यानै प्रकृष्टेलाकप्रहितै ।
 ज्ञेय शास्त्रानां तत्त्वं आगमाधिगमापि ना ॥
 नानालिङ्गविधानेन गणितोपनिभातत ।
 ज्ञेय शुभाशुभं सर्वं नै मांम्यश्च लिङ्गैर्भि ॥
 छत्रं शित पताक च मत्स्य मांस च सार्द्रयां ।
 वक्षिष्ठा न मेदिनी पन्नयन गामयं तदा ॥
 दधि पुष्प फलं चैव स्त्रिय चाम्बरभूषिताम् ।
 शुरुवस्त्र तथा ज्ञेय द्विः श्रेयार्थभाषिणम् ॥
 घृण गजं तथा ज्ञेय अश्व चामरभूषितम् ।
 प्रदीप भाजने यस्त पूर्णधा यफलोदयम् ॥
 देवद्विजप्रतिमां वा पूज्यमाणा गदा नृपैः ।
 अभिषेका र्थयुक्त वा नृपसिम्बाथ मन्त्रिणाम् ॥
 शङ्खस्त्रा भेरींश्च पटह चापि सुदुर्दुभिम् ।
 घण्टाशब्द प्रहृष्ट च जयशब्द प्रघोषितम् ॥
 मानुषोदीरितां नाचां जयसिद्धिफलप्रदम् ।
 एता निमित्ता मात्रेण इष्टां चैव निवेदिताम् ॥
 सर्वमग्न कर लेग इष्टं चैव सुपूजिताम् ।
 सर्वा मानुषादत्यां साक्षां मानोत्तराम् ॥
 मन्त्रजापं नानो गच्छेत् सिद्धय र्थां सिद्धिमादिशेत् ।
 सर्वेषां सर्वगन्तायां प्रस्थिताया तु निश्चिन्तेत् ॥
 योऽय देवताभ्यक्ष इष्टो गोत्रजो परो ।
 आध्येष्टयो भवेन्नित्यं तं त्रिह्री पश्यतो फलम् ॥
 विविधाकारचिह्नास्तु देवाः प्रोक्तास्तु सर्वदा ।
 तल्लिङ्गिना तथा प्रोक्ता निविधा नेपचिह्नय ॥
 यो यमिपतर पठयेत् सो नश्येन फलोत्तरम् ।
 वाचां बहुभिर्भां नरे यदा ते मानुषा भुवि ॥

कथयन्ति शुभां वाचां अ योन्यात्रापमासृता ।
 परेषां च यदा वने बिम्बस्ताश्च गमन्ततः ॥
 एव च वाचिरे मृत् शुभ श्रेय जप सदा ।
 क्षेममारोग्यसर्व वै स्रस्तिशान्तिमुखोदयः ॥
 धनिनः देवतो मुख्य सुरो धर्मराजास्तथा ।
 सर्वतो भास्करश्चैव छत्रध्वजपताक्रयोः ॥
 बुद्धधर्मतदा सङ्ग मन्त्र तारमिति सदा ।
 कुमारं काञ्चनं शुभ्र अग्निस्कन्ध होत्सवम् ॥
 जिन पञ्च तथा वज्र लोकेश बोधिमुत्तमम् ।
 बोधिसत्त्वा तथा लोकां ब्रह्मश्चैव सुरोत्तमाम् ॥
 बहुप्रकारा ह्यनेकानि प्रशस्तां साधुवर्णिताम् ।
 श्रुत्वाव शब्दां यथा गन्ता सर्वासं प्राप्नुया हि सौ ॥
 ततोऽन्ये लोकविद्विष्ट स शब्द चापि निन्दितम् ।
 प्रशस्ता शकुनयो ह्येता प्रस्थितानां जपे रताम् ॥
 सर्वेषां च मय योगो उद्योगार्थसमम्पदाम् ।
 ततोऽन्य निन्दितं सर्वं न लेभे कायितं फलम् ॥
 प्रशस्तैव सर्वतो गच्छे अप्रशस्तैश्च न गेत् ।
 प्रणम्य सर्वतो बुद्धास्त्रय कृत्वा प्रदाक्षणम् ॥
 स्वमन्त्रं मन्त्रनार्थं च मातापित्रो य नु रगम् ।
 प्रणम्य सर्वतो गच्छे शिव तत्र विनिर्दिशेत् ॥
 आचार्यगुरुमुखायानामुपाध्यायं चैव यत्नतः ।
 प्रशस्तधार्मिकथिक प्रशस्तं चैव वने रतम् ॥
 यथार्हं तदाभ्यर्च्य इष्टदेवमनेहितम् ।
 स्नातशुक्तोऽथ त्रिम्बस्त प्रत्यूषे वा जिनेन्द्रिय ॥
 शौचाचाररतो मन्त्री गच्छेत् सर्वतो दिशाम् ।
 यथाशाफलसयोग प्राप्नुयात् सर्वतो शुभाम् ॥

शातिस्वस्त्ययनं तेव आयुरागोगवर्द्धनम् ।
श्रीसम्पत् रथितामग्या यथेष्टं मानमेप्सितम् ॥

इति महायानवेपुल्यसूत्राद् बोधिसत्त्वपिटकावतसका
दार्यमञ्जुश्रीमूलकल्पाद् विशतिम् सर्व
भूतरुतज्ञाननिमित्तशकुननिर्देश
परिवर्तपटलत्रिसरं परि
समाप्तमिति ॥

आर्यमञ्जुश्रीमूलकल्पम् ।

अथ त्रयोविंशतितम पटलविसर ।

एवमुक्ते भगवां मञ्जुश्री कमार्भूतो उत्तायामनादेकांगु
तरासङ्ग कृत्वा, नक्षिण जानुमण्डलं पृथि-या प्रातप्राप्य, येन भग
वांस्तेनाञ्जलिं प्रणम्य, त्रि प्रणमिणीकृत्य, भगवत्स्वरणयानिपत्यो
त्थायैवमाह — 'तत् माधु भगवां निन्दिषु । श-ञ्ज्ञागणनानिर्देश
नाम धमपयाय श्रुत्वा सर्वम प्रचयातुपात्रणा गत्वातां च सर्वश-
गणनाज्ञान तद् भविष्यति सर्वगत्त्वानां सर्वम प्रचयानुप्रविष्टानां च
हितोदयं सुखावह सर्वशब्दगणनागमतिक्रमज्ञान तद् भगवा अर्थ
कामो हितैषी सर्वसत्त्वानामर्थ भाषय ॥

अथ खलु मञ्जुश्रीभगवता कृताभ्यनुज्ञातस्तत्तात्पर्यं स्व आ-
मनं निषण्णोऽभूद् धर्मश्रवणाय भगवन्तं व्यलङ्घयमाना ॥

G I L 1000 600 111)

भवनानि च सर्वनरकतिर्यक्प्रेतायाम्लोकिना असुरभवना अवभा
सयित्वा, महादुःखवेदनां प्रतिप्रश्रुत्य, पुनरेव भगवतः शाक्यमुने
कायान्तर्द्धाय ते स्म ॥

सर्वसत्त्वा सम्प्ररोध्य भगवानयमाह —

अथ शब्दगिद ज्ञा १ राभ्य भगवत्पूजितम् ।
गणनां च लक्षणं भाषिणे मधुरा गिराम् ॥
राभ्यात् पदतो ज्ञेयं सद राभ्यसुभषितम् ।
धातुस्तेनातिविस्तार प्रत्ययान्न क्रियाद्भवम् ॥
लिङ्गं शब्दं ज्ञेयं न लिङ्गं शब्दवर्जितम् ।
शब्दलिङ्गरामुत्तेना नीतं यमार्थया ॥
नाना नेयं शब्दं च ज्ञानं न शब्दं ज्ञानयाजितं ।
ज्ञानशब्दाच्च या भावः स शब्दात्त्वार्थयाजनः ॥
प्रत्यया हेतुता ज्ञेया प्रत्ययो हेतुमुद्भवः ।
प्रत्यये तु तदा हेता क्रियागावनापिनी ॥
धारणा वा तदा लुक्ता आश्रया प्रत्यया विना ।
धातुप्रत्यययागेन शब्दो भगवत्पूजितः ॥
न शब्दा अर्थतो ज्ञेयं न शब्दात्त्वार्थमिष्यते ।
अर्थप्रत्यययागेन स शब्दा शब्दविशेषिणा ॥
उद्भवा धातवो प्राक्ता प्रत्यया १ तदा प्रया ।
य प्रती य तदा शब्दा विभजुस्त वराश्रया ॥
यन शब्दविशेषे प्रिया मन्त्रा तत्त्वार्थभाषिता ।
न तां शब्दप्रत्ययगच्छ मन्त्राणां प्रत्ययविना ॥
नोत्पद्यन्ते तथा स ता विना प्रत्ययमाश्रया ।
न तां विद्वद्भु सर्वत्र मन्त्रां प्रत्ययता गिराम् ॥
अर्थप्रत्ययता शून्या धातवैश्च विवर्जिताम् ।
न तां विद्वद्भु मयोगः । लङ्कारावयार्थसम्मतम् ॥

[illegible]

विकार रहधानस्य पञ्चकार निगन्ते ।
 स्त्रीषु मलिकिनी पञ्चा अपम तेष याजयेत् ॥
 पञ्चप्रकारा ये स त्रा पञ्चमर्थाभ्यन्तता ।
 नपुमकठिङ्गमार्था उक्तो धर्मार्थयर्जिता ॥
 ये तत्र सिता म त्रा अपात्नानाथयाजता ।
 सर्वेषाणहारा स्मृता ।
 मूर्धन्यमयायोगानि सृता आपृढतया ॥
 जिहा पिपीत्ता येऽत्र शब्दप्राणापरारिका ।
 समप्रत्ययज्ञा ता ते शमि यातुमयोजिता ॥
 प्रपन्नामरुगन्तानां अस्त्ययोर याजयेत् ।
 पुष्ट्यार्था धात्रा य तु शब्दा प्रत्ययार्थमुशोभिता ॥
 तां विद पुष्टिर्गणेषु अपात्नानेषु याजता ।
 विभज्य य स्थान येऽन्ये परिकीर्त्तिता ॥ २५७
 शब्दाश्च विपुषा ने धातु विरमते स्फुटा ।
 पुस्कलिङ्गा तथा म त्रा महाप्रभार्थयोजिता ॥
 चतुर्थसंभित्तिभ्यामनर मात्रभूषितम् ।
 परगं काथन लग्न प्रग मर्त्यार्थकम् ॥
 रेफप्रत्ययममादभूत उकारायथ शोभनम् ।
 म यचित् । परगं च भकार गतिभूषितम् ॥
 विद प्रग शब्द मर्त्यकर्मार्थमाधनम् ।
 नियत त्रेष्टिके र्ग म वाधिमन्त्रे नियोजिते ॥
 अनुत्तर शब्दमित्याह महाशक्तिपथ पथम् ।
 य जप मानुषो विप्र मर्त्यमन्त्रा प्रमाधयेत् ॥
 पञ्चमार्थगतं प्राक्ता अन्तरमन्त्रि तम् ।
 अ तज परगमकारात्त विद मन्त्रा ॥
 द्वितीय लोफमुत्तं तु शब्दमित्याह मानसा ।
 न त शब्दमयायागा नि समानविभूषितम् ॥

न्याविज्ञानेन परलाभम् ।

अज्ञेया प्रवरो मन्त्रो उत्कृष्टो शब्दयोनिजो ।
बुद्धो लोकगुरुः श्रेष्ठ उन्नोष्णीपेति लभ्यते ॥
अन्ते तकारवर्गे तु कथिता लोकगुरा त्रिकम् ।
मन्त्रा सर्वतः ज्ञेये सशब्दो लोकपूजिता ॥
अकारान्तं विभक्तार्थं विमर्गन्तं विरोधितम् ।
मन्थलि + सशब्दात् अ त शब्दविभूषितम् ॥
त विदुः शब्दमुत्कृष्टं मन्त्रं तेषूपजितम् ।
पञ्चमार्थं नियुक्ता ये मह्ये गणनाद्वे ॥
विभक्तपञ्चमे ह्येते विभक्त्यार्थसुपञ्चमाः ।
अनन्ता कथिता मन्त्रा अनन्ता जिह्वापिता ॥
मन्त्रा उष्णीषा जिनमूर्द्धजा ।
अनन्ता शब्दविदो ज्ञेया शब्दाः मन्त्राश्चम्पन्ताः ।
चतुःषष्टिपरोपेता मन्त्रा शब्दयोजितम् ॥
स शब्दा सर्वतः श्रेष्ठो पवर्गे यः चतुर पदम् ।
चतुर्षकारसयोगाः अ ते नि प्रयोजिता ॥
सशब्दा मन्त्रमुरयास्तु छत्रमङ्गार्थमाधकाः ।
चतुर्थगणना प्रोक्ता विभक्तिः शब्दानिजाः ॥
सम्प्रदानार्थमन्त्राणां द्विलिङ्गान्ताश्रयतां गताः ।
कथिता अञ्जिन मन्त्रा पुष्टमर्थार्थसम्पन्ताः ॥
चतुर्थ कथिता मन्त्रा चतुःप्रकारा निप्रयोजिताः ।
चतुरम्बरशब्दानां मूर्धममाथ नालम् ॥
कथित शब्दनिर्देशे त्रिंशत् मन्त्राजयन् ।
विकामार्थं स्फुटधातूनां प्रत्यये लिङ्गेषु योजयेत् ॥
प्रथमे अ ते च यः शब्दाः स शब्दो लोकपूजिताः ।
वर्गे मन्त्रो प्रधानाग्या मन्त्रियोजितो ॥
स शब्दा पुष्टिना लुक्ता अन्ते तु मन्त्राः ।
अन्तो त्रिकसमायोगो मन्त्रा ततोऽतिवर्णिताः ॥

स शब्दो लोकमुद्योगो प्रागो भवता गता ।
 गन्तापत गता । २ गमा । ३ प्रया । ४ यत् ॥
 उपसम । ५ तत् । ६ तत् । ७ तत् । ८ तत् । ९ तत् । १० तत् ।
 मधुराश्वस्सम्पन्ना उत्तम ता पुनि याजेताम् ॥
 स शब्दो लोकमुद्योगो प्रागो भवता गता ।
 चतुष्टयां तमक्षर वर्ज्य द्वितीयाया पार्श्वान्तिता ॥
 रा द्वेया शान्तिरुत्थार्थं प्रथमं बुद्धभाषिता ।
 तृतीयो भाषणप्राण म गताशो तत्राजाम् ॥
 पुष्टिलिङ्ग गता युक्तो भवता तत्राजता ।
 ऊर्ध्वान्ति, तथो भ्रान्त स म त्रो चरुभाषिता ॥
 तृतीयं विभक्तिमास्य यो गता भ्रमिगजवत्या ।
 आया वर्णता ग्राणाया शान्तिरुत्थार्थं पार्श्वान्तिता ॥
 द्वितीयं कर्मणि प्राक्त तृतीया रमणे रथा ।
 उभयो विभक्तया नैव मन्त्रादा म त्रमन् स्मृतः ॥
 प्रथमं कर्मागत्याह कृता य स्वतन्त्रया ।
 जिनाब्जकुलशे मन्त्रे मन्त्रनाथा हितान्तथा ॥
 द्विती विभक्त य ता मयेता द्वेया प्रत्ययातात्र धातुजा ॥
 मलिङ्गमर्थतो नैव गतायात् पत्याद्धेन ।
 मन्त्रा का मतमुद्यास्तु विभा, जिनाजा सुरा ॥
 जिनाब्जकुलया म त्रा तन्निष्ठा तन्निष्ठास्तथा ।
 मर्थवत धान परिश्रुता मन्त्रमाम् ॥
 उदात्तानुदात्ताश्रव मन्त्रिता द्वयार्थमापना ।
 म त्रा तन्निष्ठा ता त म य त्वा तथास्तथा ॥
 भनादिनिम्न उन्त त म त्राश्च योजयन्त ।
 निबान्ता कल्म ताश्च रफयका । विरागा ।
 बाध्याथपत्यामध्य या लिङ्गच्छविच्छ्रुतम् ॥

नै त्रिङ्ग रागिणोऽपि मिमं गतेषु याजयेत् ।
 प्रानुपत्या सत्ता ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 पदयोर्मभ्यान् प्याति याता गता ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 तस्मात् त पाग्न्येयार्थं मुख्यं न्यायताम् ॥
 फलार्थे निष्पन्नं येन गता घटभाषा ॥
 अभासस्वभावता कां रत्नात् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 नयानिजरय शा त पञ्चम्यथेयगिताम् ।
 वास्य परतो त्रय शा तम गता श्रमम् ।
 य ज्ञया मन्त्रिभिर्मन्त्रा प्रशस्तं पुत्रभाषता ।
 इतिमेकाक्षरं ब्रह्म आ गतार्थभाषताम् ॥
 ज्ञेया रूपिण शुभा प्रशस्ता मङ्गलात्ता ।
 कल्याणार्थकता ह्युक्ता प्रशस्ता मङ्गलात्ता ॥
 उक्तो लाकनाथस्तु ग मन्त्रा मृग्यता रत्ना ।
 विविधायाश्च शब्दमुग्यान् मुग्यशब्दं परेस्तथा ॥
 स शब्दो धर्मिण रया क्रियासात्त्वपात्रिता ।
 आदित्यवशान्ते मे मत्रा दीप्तिशताभाषता ॥
 उवलन्ते पात्रे मन्त्रा सौम्यागाम्याग्ययाजिता ।
 गुरूपा सौम्यनिता नक्षत्राभाषता सदा ॥
 चन्द्रेऽस्मि उन्तिता गता शब्दं द्वात्रयोन्ति ।
 शुचयो निर्मला प्रोक्ता अक्षरा पत्रजा परा ॥
 अमात्रसहविग्याता राक्षसार्णा महद्भिदा ।
 मन्त्रा अग्रतः प्रोक्ता उग्याता ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 विविधाकारयोगास्तु यागतुष्टिग्वि स्थिता ।
 प्रसन्ना शुचया रित्य प्र यज्ञार्थभाषिता ॥
 प्रत्येकबुद्धयोमन्त्र प्रशस्तं शास्त्रैकर्मण ।
 स्वाहाप्रमानयोर्मत्रा आङ्गागर्थपूजिता ॥

ऋद्धिर्मज्ञा मां स मन्त्रो गवन्ममृ ।
 श्रयसैव सदा याज्या म येनाजामुद्धरा ॥
 न त' सहितो ज्ञेय प्रीदाया-तगभ्यमम् ।
 बहुलिङ्गिनो मन्त्रा बहुगन्त्रार्थमभरा ॥
 बहुधा धातवो हेते । । पाता निबोधिता ।
 मन्त्रां तां तु वे सिद्धि' तवर्ग मादिमन्त्रम् ॥
 म्फा-ते आदित ताडये-मन्त्रा-जसम्भवा ।
 तारय दु-यिता सत्त्वां करुणैषामवल्लोभिते ॥
 मा वै तारयन्त्या तु अनन्ता मन्त्रा हि वै तुरे ।
 त्वर्याच्छब्दयोर्मन्त्रे पवर्ग मामरी स्मृता ॥
 पवर्ग देव विख्याता कुलमातार्थता रनी ।
 मितचिह्ना प्रसिद्धानि देवी पण्डितासिनी ॥
 तारा तु कथितं पूर्वं रक्षाऽर्थं तां प्रयोजये ।
 लकारबहुला योधर्गच्छदात ते त्रयोद्वयम् ॥
 जिनाङ्गमसज शब्द देवी लोचनमुत्थत ।
 शब्दमर्थाक्षर सिद्धि' सर्वमन्त्रेषु योजयेत् ॥
 कुलमात्राप्रसिद्धेय जिनवज्राब्जसर्वत' ।
 सर्वमन्त्रेषु प्रयोक्तव्या पूर्वमादित शान्तये ॥
 लोचना भुवि विख्याता मन्त्राया तत्र साधनी ।
 यत' सर्वमिति ज्ञेय आन्त्रि तेषु योजयेत् ॥
 प्रसिद्ध्यर्थं च मन्त्राणा आत्मरक्षार्थकारणम् । ।
 सप्रसिद्धा सर्वतो ज्ञेया देवी त जिनलोचनाम् ॥
 अनेकारूपस्तु मन्त्रा स शब्दते सन्ता ।
 आदिमन्त्रेषु वर्णेषु चतुषष्ट्याक्षरेषु च ॥
 सर्वत्र सर्ववर्णेषु मन्त्रां तन्त्राश्च योजयेत् ।
 आदिमेषु च सर्वत्र तवर्गा तच्च वर्णयो' ॥

सर्वे शान्तिनः प्रोक्तानां त्रिधा प्रयोजयेत् ।
 तंकारात् प्रकृतिवर्णेषु लङ्कारात्ता र्गगोनिजा ॥
 ते मयः पोष्टिका वृणो तदन्यः प्राभाकाराः ।
 ते पुनः त्रिधा ज्ञेयाः पृश्नातिप्रपोष्टिकाः ॥
 तथा ते त्रिप्रकारास्तु तथा ह्युक्ता त्रिधा त्रिधा ।
 योगसमायामा अनन्ता ते पुरास्त्रिधा ॥
 सौम्यां अक्षरां विद्धि ज्ञातये तं प्रियाजयत् ।
 वरदा ह्यक्षरा केचिन्मभ्यमा पृष्ठितेका ॥
 रौद्रां पापकरां ज्ञेयां ह्यङ्गां तामक्षरां पद्मा ॥
 एतन्मत्तं प्रयागेण शान्त्यापि सुभ्रातृभ्याम् ॥
 अनं तां ह्यक्षरां विद्धि अनं तां मं प्रदेयता ।
 मन्त्रमेतेन योगेन अनं तां मं प्राप्तिं याजयेत् ॥
 तं त्रिदुर्गं त्रिगङ्गां पृश्नं सर्वार्थिगङ्गां तम् ।
 एकारसहितो यो वर्णः स शब्दो मं तन्मन्त्रः ॥
 नपुंसकं तं त्रिदुर्गं त्रिगङ्गां त्रिपुष्पं योजयेत् ।
 इकारसहितो यो वर्णः स मं त्रां त्रिगङ्गां त्रिपुष्पं ॥
 सा स्त्रीतरे मन्त्रेषु प्रसिद्धा क्षुद्रकर्मणः ।
 ते त्रिधा पुनः सर्वेऽत्र तानाशब्दाभिधिताः ॥
 त्रिधा तां त्रिधा तां रार्गं सर्वार्थमपु याजयेत् ।
 पुल्लिङ्गसंज्ञो यो वाक्यो पुरुषोऽर्थो सर्वतो मतः ॥
 तं त्रिदुर्गं पुरुषं त्रिगङ्गां त्रिपुष्पं योजयेत् ।
 नपुंसकलिङ्गे यो मन्त्रः तां त्रिदुर्गं त्रिगङ्गां त्रिपुष्पम् ॥
 कुर्यात् सर्वकर्मेषु सर्वमौग्यमुखादयम् ।
 स्त्रीलिङ्गसंज्ञो यो मन्त्रः तां त्रिदुर्गं त्रिगङ्गां त्रिपुष्पम् ॥
 सर्वकर्मकरा तेऽपि नित्यं रक्षेयुः योजयेत् ।
 अनन्तकर्मकरा मन्त्रा अनन्ताथा शब्दयानय ॥

विविधा शब्दमुखास्तु नानात प्रगच्छताम् ।

तथैवाचरे क्षिप्रं मत्ता मन्त्रात्प्रत्ययत ॥

कथितं शब्दविज्ञानं सर्वं प्रार्थमात्मनम् ।

+ + + + । गणनं कीर्त्यते पुनरे ॥

जापिना हितप्राम्यार्थं तां तु विद्धि दिगोरुताः ।

एतद्विरुपमायागा + यात्रञ्जतमुच्यते ॥

दशगुण पञ्चकां विगन् महम् तं निबोधताम् ।

दशसाहस्रिणो मन्त्राय अयुतानि परिकीर्यते ॥

दशायुतास्तथा नित्यं प्रयुतं उक्षमुच्यते ।

लक्षसाहस्रिणो कृति स्थानायुतं स्पृताम् ॥

तश्चार्तुदो निर्गुदा ज्ञेयं समुद्रं च तत् परे ।

दशोऽन्यत् सागरो ज्ञेयस्तां तश्चार्थं समुच्यतः ॥

अक्षोभ्य परे त्रिन्त्राक्षि क्षोभ्य च तत् परे ।

देवराट् सर्वे विराह कीर्त्यते पुनरे ॥

अधिका दश तरे तस्य गद्गमित्याह त्रिणिजा ।

निखड्गं तद् त्रिदुर्गं त्रीं निखड्गं चापि गद्गगिनम् ॥

तत् परेण शब्दस्य त्रे मन्त्राया तस्य परेण तु ।

सा मया गणितं ज्ञेया महामायनिपश्चिमा ॥

अमहन्त्या या त्रिदुर्गत्यां तताऽयं देवयोनिजाम् ।

दशार्थगणिता सर्वं मां रीं तं त्रिन्त्राजिताम् ॥

तत् परेण शब्दस्य त्रे अक्षस्य चापि दुजयम् ।

अर्चितापचितं रथायै इतिस्थानं त्रिदुर्गम् ॥

ततो कृपिनिर्गुप्तिश्च अनं तानन्तयोनिजा ।

तत् परेण पुद्गातां ज्ञानं श्रावकगद्गिताम् ॥

बुद्धपुत्रं महान्मानो येऽपि तत्त्रयिदां मुखा ।

अनं तां गतया क्षेपां गणनं स्थानमुत्तमम् ॥

अथ चतुर्विंशतिनम पटलत्रिसर ।

अथ भगवां शाक्यमुनि सर्वेनक्षत्रग्रहतारकज्योतिषां सर्वे
लोकधातुपर्यापन्नानां सर्वेन्निग्न्यवस्थितां सर्वमङ्गर्द्धिकोत्कृष्टतरां ग्रह
णामत्रयत स्म । शृणु तु भवन्ता मापां ! सर्वग्रहनक्षत्रप्रभावस्ववा
क्यं प्रभावं निर्देशयितुं भवन्तः सर्वमन्त्रक्रियार्था साधयन्तु भवन्तः ।
इह कल्परारे मञ्जुघोषस्य शासने सिद्धिं परतश्चान्यां कल्परारां
औत्सुक्यमाना भवन्तु भवन्तु इति ॥

अथ भगवां शाक्यमुनि,

ग्रहाणां चरितं सर्वं सत्त्वार्थं ग्रहेकार्थम् ।

सर्वजापिनां म त्रार्थं च प्रसाधितम् ॥

+++++ रक्ष्ये सर्वं म सर्वत्रित् ।

अश्विन्या भरण्या कृत्तिका ॥

ज्येष्ठा त्रिविधा येते अङ्गारग्रहचिह्निता ।

मेघराशिप्रकृते तेषु सिद्धिर्न जायते ॥

उत्तमा मघमाश्चैव क यसा सिद्धिं दृश्यते ।

न गच्छेत् सर्वपत्थानां करग्रहणितारितम् ॥

रोहिणी मृगाशिरश्च आर्द्रं नक्षत्रमुच्यते ।

पुनर्वसुपुष्यनक्षत्रौ अश्लेषश्च प्रकीर्तिताः ॥

मघाफल्गुन्यौ उभौ त्रापि हस्तचित्रौ तथैव च ।

स्वात्यविशाखमनुराधज्येष्ठमूलस्तथैव च ॥

आषाढौ तो शुभप्रशस्तौ ज्येष्ठापिनां हेता ।

श्रवणधनिष्ठनक्षत्रा करकर्मणि ॥

शताभयभद्रपत्नी उभौ नक्षत्रौ सिद्धहेतवः ।

रेवत्या जायते श्रीमान् यद्राशेण्डो विशाखः ॥

क्षेपा नक्षत्रमुपायतु न जायते युगाधमे ।

अभिजित् मृगशिरा रिशतिपुण्या प्रकीर्तिता ॥

तिष्य उपपन्नैव कृत्तिष्ठो निष्ठः च नृ ।

भूतः सत्यस्तथा लोक आशोकश्च प्रकीर्त्यते ॥

भोगद् शुभन्र्थं अतिरुद्धा रुद्धं पत ।
 यशोदरतेजराट् राजा ठाकस्थेव च ॥
 नक्षत्रा बहुया प्रोक्ता तत् पण्डितद्वारा ।
 न एतेषां प्रभावोऽयगास्मात् तां युगायमे ॥
 कथिता केवल ज्ञाने न पराजे मुगादये ।
 स्वयम्भुप्रभावास्तु सत्ता वे तस्मिन् तां कृतौ युगे ॥
 आकाशगामिन सर्वे जरामृत्युविरजिता ।
 अस्मिन् काले न नक्षत्रा नार्कच द्वा न तारका ॥
 न देवता नासुरा लागे आदा काठे युगोत्तमे ।
 न सज्ञा नापि गोत्र न निधिर्न च जानस्म ॥
 नोपवासा न म त्रा ने न च र्भ नुभाशुभम् ।
 स्वच्छन्दा विचरन्त्येते न भोज्य तापि भोजनम् ॥
 शुद्धा निरामया ह्येते गत्वा बहुया गमा ।
 लोकभाजनसज्ञा वै ग्रस्याया प्रवर्तते ॥
 ततस्ते पूर्वेण रुमेण आक्रुष्टा यान्ति भ्रतम् ।
 भूमौ विमानदिव्यराश्यां मसुरागुग ॥
 सम्भव ततो मध्यमे
 मध्यमे तु युगं गाम मातुष्य तनुगा ॥ १ ॥ ॥
 आहारपानद्रुयातां सा प्रभा प्रणागतता ।
 गात्रे ग्वस्वत् न न अभाजभागेनेष्टिप ॥
 ततो दिवसमागा नै गत्रा नै गच्छ्या म्भया ।
 तत प्रभृति यन ताप्तिता ज्यार्ता ता तान्मेव ता ॥
 मया हि तत् कृतं सर्वं स तातागुगम्भया ।
 ऋषिभिर्नेप पम तागा ताताग ॥ १ ॥ ॥
 यशेश्वर तनुगात्रा ता ताता ताता ॥
 गारुडी तनुपाक्षज्य यक्षराश्वम ताताता ॥

पञ्चार्चा तनु पत्र स्याज्जाता जाता तन्मयहम् ।
 कुशला तान्मत्स्यास्तु तामु तानु च जातपु ॥
 उपपत्तिशान्तित्व त्रिचर्यासंगणाय ।
 बागिगत्त पुगगात्तहमय तन्म युग ॥
 अज्ञानतमसा त्ता तालिगाऽहं पुग त्ता ।
 यावति केचिल्लोकेऽस्मिन् विज्ञाना शिन्पचेष्टिता ॥
 शास्त्र नीतपुगणां च त्रेन्व्याकरण तथा ।
 छ द च ज्यापिपश्च गणित कपमम्मा ॥
 मिथ्याज्ञान तथा ज्ञान मिथ्याचार तथेय च ।
 सर्वशास्त्र तथा ताते पुग गीत मया निग ॥
 न त ज्ञान मया त्त्थ यथा जा ता मुनी तयम् ।
 त्रोरिकारणमय य ई मोत्तेनाम्प्रेय त ॥
 ससारकारण रुद्रा न च मुक्ताऽस्मि कमाभे ।
 त ॥ ११० ॥
 ताम्यक्ष त्त्था ग त्तेरतात्ताभतातम् ।
 प्राप्तोऽस्मि पिथिना कर्म, युक्तिमन्ताऽधुना स्वयम् ॥
 प्राप्त' स्वायम्भुव ज्ञान जिनै' पूर्वदर्शितम् ।
 त त पश्यामि त स्थान तहिर्माण लभ्यते ॥
 भ्रा त' ससारका तारे बोधिकारणदुलभाम् ।
 न च प्राप्तो मया ज्ञान यादृशोऽय स्वयम्भुव ॥
 अधुना प्राप्तोऽस्मि निर्वाण कर्मयुक्ता भुभे रतः ।
 केवल तु मया तेतद् वश्यते शास्त्रमद्गह ॥
 न च कर्मप्रतिर्मुक्त लभ्यते सिद्धिहेतवः ।
 दीर्घः सुमारस्त्रोऽय कर्मवद्गो निान्धन ॥
 तस्यैतद् भूतिमाहात्म्य पङ्गते त भुभाशुभम् ।
 केवल सुभयन्त्येते नभत्रग्रहज्योतिषाम् ॥

हृषराशिर्भवेदेयं वृषं च परिमर्दते ।
 मृगशिरे चैव लोतज्ञं धामिकः प्रियन्शनः ॥
 कृत्तिकांशे तथा नित्यं राजा दृश्यति मदिनीम् ।
 त्रिमसुद्राधिपतिर्नित्यं व्यक्तजातकमाश्रये ॥
 प्रादेशिकेऽथ दुर्गं वा एकदेशे वृषो भवेत् ।
 यदि जातकसम्पन्नः ग्रहे च गुरुचिह्निते ॥
 समन्ताद् वसुधां कृत्स्नां अनुभोक्ता भविष्यति ।
 दश वर्षाणि पञ्च च तस्य तस्य राज्यं विधीयते ॥
 अश्विं वा भरणीं चैव कृत्तिकांशं विधीयते ।
 एष राशिममथा चैव निज्याथायमम्पदा ॥
 यदि जातकसम्पन्नः ऐश्वर्यभोगसम्पदम् ।
 जातकं अस्य नक्षत्रे रक्ते भास्करमण्डले ॥
 अस्तं गते यथानित्यं त्रिकनिस्तस्य जायते ।
 क्रूरं साहसिकं चैव तस्य लापी च जायते ॥
 तनुत्वचोऽथ रक्ताभो दृश्यतेऽमौ महीतले ।
 अस्य जातिक्षणागपनिगिणं च प्रकीर्तितम् ॥
 अत्रातरे च यो जातस्तस्यैते गुणविस्तराः ।
 भ्रूच्छटापदमानं तु जातिरेषां प्रकीर्त्तिता ॥
 अतो जातितो भ्रूणा ग्रहाणां दृष्टिवर्जिता ।
 जायते त्रिविधा मत्वा व्यतिमिश्रे प्रजातके ॥
 व्यतिमिश्रा गतिनिगपनिर्व्यतिमिश्रा भोगसम्पदा ।
 अत एव न जायते जानिहेष्वेव वर्णितैः ॥
 जातका कथिता त्रिंशत् शुभाशुभफलोदया ।
 क्रूरजातिर्भवे ह्येषां अङ्गारग्रहचिह्निता ॥
 महोदरोऽथ स्निग्धाभो विशालाक्षः प्रियवदः ।
 जायते नित्यं धृतिमां बृहस्पतेग्रहमीक्षिते ॥

युगमात्रे तथा भाग उत ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥
 अहोरात्रे तथा तिल मयम् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 विपरीतैर्जातैरे यैः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 ग्रहदर्शनसिद्धय तु ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 मिथ्याफलनिष्पत्ति मयम् ॥ ॥ ॥ ॥
 गतियोनि समाश्रित्य क्षा जातप्राप्तेः ॥ ॥ ॥ ॥
 अवदाता महासत्त्वो भागमयः ॥ ॥ ॥ ॥
 आर्द्र पुनर्मयम् आश्रित्य ॥ ॥ ॥ ॥
 एष जाता महात्यागो ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 स्त्रीषु सङ्गी गन्ता लुप्ता ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 परन्तागभिगामी गन्ता ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 वर्णतो जायते धृष्टा उगा ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 मैथुन राशिमाश्रित्य ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 जनिश्ररति तत्रस्था ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 एष जातस्य याज्ञे ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 तस्मिन् कालेति या जातस्य ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 स भवे धननिष्पत्ति ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 पुण्ये तथैव तत्रैव आश्रित्य ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 एतत् कर्त्तव्यं राशि शुद्धिः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 पीतको वर्णता गन्ता ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 अर्द्धगत्रे तथा तिल जातस्य ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 न काल तु प्रमाणत या ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 सर्वार्थमाश्रित्य ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 राज्यधननिष्पत्ति ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 पीताभासोऽथ इयमा या हृदये ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 शौचान्तरम् श्रीमा जायतेऽग्रा ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यत्र पद्मनीव स्यात्पद्मपद्मनी ।
 भास्वर स भवत् शत्रु मिहा राशिर्विधीयते ॥
 तत्र जाता महाभूरा सांगत परभाजना ।
 गिरिद्वय गम्याश्चत्य राज्यभर्य करोति त्रै ॥
 यति तातागप । क्षमथा । ॥ ५५ ॥ ५५ ॥
 उग्रन्ते तथा भानो जातक ण्णु कीर्त्यते ॥
 उत्तम फल्गुनी राशा हस्तपित्रा तथैव च ।
 नक्षत्रेषु च जातस्थो जगश्चोरा भवेन्नर ॥
 अस्यमी पद्मारेषु सेनापत्य करोति स ।
 यन्ति जातकसम्पन्न' नियत राज्यक्राणम् ॥
 कन्याराशिर्भवे नेपा यत्रै तारका सता ।
 उभो भवेदेपा स्यामी स्याद यो तत्र कचित् पुन' ॥
 एतेषां तारका श्रेष्ठा गहो रक्षति दारुण' ।
 सौम्या वा पनर्भद्रश्च प्रसद्रः सता पति ।
 मध्याह्नापूर्णाज्जाति जातक ण्णु दृश्यते ।
 चित्राश स्यातिनश्चैव विजयास्यार्द्रसाधिरुम् ॥
 तुलाराशि प्रकृष्टार्थमामश्रुति देहिनाम् ।
 एतदारुण क्षेत्र शनिभर्गिततात्रयम् ॥
 जातक तेषु जातस्थ प्रसद्र ते विजयासु व ।
 ण्णु जाता भवेमत्यो ग्रहपातना सता ॥
 अपगल्भा तथा लीला महासम्पत्पूजिता ।
 कचिद् राज्य कचिद् भोगा प्राप्नुवन्ति कचिद् ध्रुवम् ॥
 अनियता जातके दृष्टा मात्रा वाल्यविरजिता ।
 यदि जानकसम्पन्ना ग्रहपत्या मुखोदयाः ॥
 अनुराध दृष्टनक्षत्रे प्रकृष्टः कर्मसाधनम् ।
 सैत्रात्मको बहुमित्रः शूरः साहसिकः सदा ॥

ज्येष्ठा कथित लोके जात प्रचण्डा हि मानव ।
 बहुदुःखो सहिष्णुश्च क्रूरो जायति मानव ॥
 दृष्टिकां राशिमित्याहु तीक्ष्ण माहगिक सत्ता ।
 गणेशेय गन्ता गति गता गता गता ॥
 मयदिने तथादत्य याद ज तु प्रजायते ।
 तीव्रो विजितसङ्ग्राम राजासौ भवते ध्रुवम् ॥
 बालदारकरूपास्तु ग्रहामीक्षति तत्क्षणम् ।
 योऽसावङ्गारक माक्त पृथ्वीदेवताशुभ ॥
 अत एव पृथिवी शुभ मयुत येय पारिता ।
 ततोऽ यो विपरीतास्तु जाति एव शुभाशुभा ॥
 दीपायुषोऽय तेजस्यो मनर्या चय जायते ।
 जायता ह्यनुराधायां महाप्राज्ञो मन्त्रताल ॥
 एतदङ्गारकक्षेत्र व्यतिमेष्ये ग्रहे सत्ता ।
 मूलनक्षत्रसञ्ज्ञात पूर्वापातास्तथैव च ॥
 आपाद उत्तरे अश धनुराशि प्रसीतता ।
 एतद् बृहस्पते क्षेत्र जातस्य तस्य जायते ॥
 अपराह्णे तथा मूर्य शशिने त्राप तनूनामु त्रै ।
 तस्य जातकमित्याह यो जाता राज्यान्ता ॥
 स्वकुल नाशयन्मूल यो जातः समुद्यत ।
 मयजन्मस्थिता भोगात प्राप्नुयान् म त सजय ॥
 अतिकान्त तु तारुण्य यथा भास्वगण्डल ।
 वार्द्धिक्ये भवत राजा महाभागा महायन ॥
 निम्नदेश समामया नान्यन्तशृ सो यते ।
 ततोऽये विपरीतास्तु तस्यन्त त्रिभिधा जिना ॥
 उत्तरापादमेव स्या प्रवक्षेव प्रकीर्षते ।
 धनिष्ठ श्रेष्ठनक्षत्र राशिरेषा मन्त्रा भवेन ॥

एतत् शानिश्चरक्षेत्र गत् येषां ग्रन्थिद्वितम् ।
 जातमपु चित्यस्था इयं च गृहीतये ॥
 निर्गतं गताभागं पश्यतां तं गमयम् ।
 एष जाता गताभागो नश्यत् तं गमयन्त ॥
 नीचा पीतकुलाभ्या मलापाला भवन्ति ते ।
 प्रण्डा कृष्णरणाभा इयामवणा भवन्ति ते ॥
 रक्ता तन्नाभ्या मृत् शरा राहभिरा' सदा ।
 जठार्धार्ण तन्नाभ्यो नृपति रररोति वै ॥
 दीर्घात्रुषा तापत्या बहुधा ग्या सहिष्णव ।
 तन्नाभ्यो विपरीतास्तु तद्गिद्व्याधिता जना ॥
 धनिष्ठा शोभिषश्च पूर्वभद्रपत् तथा ।
 श्रमेतद् भवेद् राशि दम्भगज्ञानि उच्यते ॥
 एतद् ग्रहसुख्यन भाम युषित सदा ।
 व्यतिमिस्तथा च द्र शुक्रौव तु धीमता ॥
 एषु ज विभेदात्ता प्रगुणे च प्रवक्ष्यते ।
 प्रकृष्टाऽयं जातता । न्त्यो लाते 'गणितशुद्धि' ॥
 अथकर्म भव मृ ग्या । दम्भत्या उन्नाहत ।
 विचित्रा भागसम्पत्तिमनुभाक्ता महीतल ॥
 तन्नाभ्यो विपरीतास्तु तद्गिद्व्याधिता जना ।
 भद्रपत्ता ॥ १५ ॥ २२ ॥ तं प्रसीतिता ॥
 पूर्वभद्रपत्ते अश गानशाश्रमलिता ।
 जातकर्मणि नि यः । न्त्यो च समन्तत ॥
 गत्या मभ्यगे यामे न्तिता ता सायचो स्थिते ।
 अत्रियामगे भातौ म याक्ते ईषदन्धितम् ॥
 स्तोत्रगात्रभिर्निर्गत ।
 हस्तगात्रायशेषे तु एरुकाल तु जातकम् ।
 शुद्ध शुक्रतरश्चैव शुक्रतैव सुयोजित ॥

शुक्रक्षत्रमिति तेषां त विद्वत्तत्त्वचारिण ।
 पीतकैः शुक्रनिर्भागेर्ग्रहैश्चापि गन्धिघ्नित ॥
 तत् क्षेत्र श्रेयसा नित्य धार्मिकं परमं शुभम् ।
 एषु जाता भवे मर्त्या सत्राद्वाथ सुशाभना ॥
 राज्यकामा महावीर्या दृढसौहृदयान्धवा ।
 दीर्घायुषा महाभोगा निम्नदेशे समाश्रिता ॥
 प्राचि दिश समाश्रित्य वृद्धिं यास्यन्ति ते सदा ।
 न तेषां जङ्गले देशे वृद्धिं जायति वा न वा ॥
 न म स्या मूठचारिण्या दृश्यन्ते ह रथञ्चन ।
 जलौघ चाभिवद्वन्ते ऋषीणामालयोऽम्भसि ॥
 तेषु जाति प्रसीत्यने गशिरेण प्रसीतता ।
 तेषु जाता हि मर्त्या वे निम्नदेशेऽतिवर्द्धका ॥
 महीपाला महाभोगा प्राच्याऽस्थिता सदा ।
 ग्रहा श्रेष्ठाभिवीक्ष्यन्ते वृहस्पत्याद्या जनैश्चरा ॥
 प्राच्याऽपि पत्युः तु कुर्वन्ति षण्णु जात न सशय ।
 राजया बहु ॥ प्रोक्ता राजाश्च अनरथा ॥
 तावन्ना ग्रहमुखास्तु चिरकाले तु ताधुना ।
 मानुषाणां गतो ज्ञात ति गय पञ्चमश्चरा ॥
 विश्वेश्वरेण इत्यगता ॥ १ ॥ माग परा ॥ १ ॥
 रक्ष पञ्चमशाहागता द्विप ॥ माग उच्यते ॥
 १ ॥ द्वादशम मागे र्पणक प्रसीतितम् ।
 षण्णु राजप्रमाण १ युगात्ते पणित्पितम् ॥
 प्राप्त र्पण्युग काले षण्णु रात्रिं या प्रसीतता ।
 मानुषाणां १ मायय जनप्रपाणि सीतिता ॥
 तेषां रावत्यगे प्राक्ता ऋतव सम्प्रसीतिता ।
 आदिम ते तथा मन्थे त्रिविधा ते परिकीर्तिता ॥

अ तत्र उच्यते स्यादायुष मातुषेणिवह ।
 नेपा मनुष्यलोके तत्राग उत्पाता । मत्तोर्नता ॥
 मानुषाणा तत्रायस्य शतरूपाणि स्त्रीवर्ततम् ।
 अमानुषा जीरन्त्येऽस्मि । तद्वदिति इतस्तत ॥
 विप्रस्ता तेऽपि भीता वै विचरन्ति इतरतत ।
 देवासुरमुन्यानां यदा युद्धं प्रवर्तते ॥
 तदा ते मनुष्यलोकेऽस्मि कुर्युः ते व्याधिसम्भवम् ।
 ततुरुत्पास्तयात्माश्च अशनिरत्र एव तु ॥
 धूम्रा दिशः राग तादृक् त्र धुमरुतु प्रपश्यते ।
 शशिमण्डल भानो वै स्वन्वाकारकीलका ॥
 छिद्रं च दृश्यत भागो चन्द्रे चैव महर्द्धिके ।
 एत हि विप्रिगारा दृश्यं त्र बहुधा पुनः ॥
 दुर्भिक्षं त्र अनायुष्यं राष्ट्रभङ्गं तथैव च ।
 नृपतेर्मरणं चैव यतीनां च मरुद् भयम् ॥
 लोकानां चैव सर्पा तत्र दृशे भयानकम् ।
 मघासु चलिता भृगिरश्विन्यां च पुनर्वसु ॥
 मध्यक्ष्मा त्र पीता । तारा साहसितास्तदा ।
 महाराज्यं त्रिलुम्पते दक्षिणापथसंश्रुतौ ॥
 भराणि कृत्तिकाश्चैव राहिण्या मृगशिरास्तथा ।
 यदा कम्पो महाभया लोका तत्र शङ्का प्रजायते ।
 पश्चिमा निशिमाश्रुता राजानां म्रियन्ते तदा ।
 येऽपि प्रत्येतवारिन्या म्लच्छतस्तरजीविनः ॥
 विन्ध्यपृष्ठे तथा कुक्षो अनुक्रीना जनेश्वरः ।
 तेऽपि तस्मिन् तदा काले पीड्यन्ते व्याधिमूर्छिता ॥
 अरीणां सम्भवस्तपाम यान्यातिशया जनाः ।
 आर्द्रं पुष्यनक्षत्रं आश्लेषाश्चैव फल्गुनी ॥

उभात्रुमरपूरीणि ।

गतेषु चलिता भ्रमिताभ्यामु तगा तपाम् ॥
 सवा च कुरुते व्यस्यं अ या भातपता तना ।
 यधरन्प्रपीडा र दृग्भाषा प्रतायत ॥
 हस्तचित्र तथा स्तात्या अनुराधा जग पत्र तु ।
 एषु कम्पा यदा जातः भूमि स्मि ताभभाजन ॥
 द्विमवन्तगता म्लन्त्रा तस्तराश गग ता' ।
 नेपालाधिपतेश्चैव खगद्राणिसमाहिता ॥
 सर्वे नृपतयस्तत्र परस्परत्रिरागिता ।
 सङ्ग्रामशीलिनः सर्वे भयत नात्र मयाय' ॥
 मूलनक्षत्रकम्पोऽयं आपातो नो पूर्णमुत्तरो ।
 नक्षत्रेष्वेव दृश्यते चरुन यमुतात्रे ॥
 पूर्व देशा मनुष्याश्च पौण्ड्रोद्रा कामरणिण ।
 बङ्गालाधिपती राजा मृयते नात्र मजय ॥
 गौडानामधिपति श्रीमात्र ऋयो पराण्य ।
 ग्लानो वा भवते मय मृत्युता जायो कविर् ॥
 समुद्रातो तथा लोका गदा हरे गगाहिता ।
 प्लाव्यन्ते उन्ते सर्वे यद्गया तपपाता ॥
 श्रवणे यदि धनिष्ठायां शाभिषा भद्रपता तसा ।
 पूर्वमुत्तरमेव स्याद रात्र्या यन्त्रि जायत ॥
 महाप्रकम्पो मयाह्वे तारुभाजनमश्चरम् ।
 प्रकम्पते यमुती मया पयता र मसानना ॥
 मय ते व्यस्तानि यस्ता मया गगते गदा ।
 उत्तरापथदेशाश्च पश्चात्पथमगाहिता ॥
 दक्षिणापथे सर्वे गता निजि समाहिता ।
 तपयरा भूतिभूयिष्ठा र गायपन्निना ॥

महाभाया न गत्वातां दार्भभगप्रभन्त ।
 प्रत्युपे न शिरा शान्तिनाहनां च प्रसम्पने ॥
 तता कृप्रेत्राया राद्रम्प प्रजायत ।
 ततात्कृप्रेत्रायापि मागतां गथात्मना ॥
 अङ्गदशाभ्य पीड्यन्ते मागधा नपातस्थाथा ।
 तता हाग मभ्याह अपगह दिवात्रे ॥
 यदि रम्प प्रत्ताड्य कृत्स्ने चेत्त महीतत् ।
 रार्प्रजिता नित्य प्राप्नुयाद् व्याप्तिसम्भरम् ॥
 ज्वरारोगश्लेस्तु व्याप्तिभिः स्फाट्य मत्ता ।
 क्रिड्य त मस्रगज्य तु श्रेयस्तेषां तत् परे ॥
 ततो हागिगत भाना क्षमास्म्या यन्त्रि जायते ।
 चतुर्गर्णतरोत्कृष्टा तात्पणा मोमपात्रि ॥
 क्रिड्य त नश्यते चापि मत्री राज्ञा न गजय ।
 पुरोहिता धर्मिणा भमात्यो वा राजगेरम् ॥
 अ यो वा प्रतिनो मुग्धा म तम वा र्तिनात्रि ।
 ब्राह्मण क्षत्रिया वापि लेड्य शद्रग्नाथे ॥
 निपुणं पण्डितश्राप शास्त्रत नार्थनीतिगाप् ।
 हन्यते नश्यते वापि व्याधिना वा प्रपाड्यते ॥
 स्मृतिमान श्रुतितत्त्वज्ञ इतिहागप्रचि तम् ।
 हन्यते व्याधिना निप त्रेणेन म पात्रम् ॥
 तताऽस्तं गते भानां ततात्कृप्रेत्राया पृथक्ते ।
 अपराक्ले युगा ते च यदि रम्प प्रजायत ॥
 व्यतिमिश्रास्तथा गत्वास्तिर्यग्योत्तिसमाश्रिता ।
 मानुषा लाकृमुग्धास्तु तस्मिन् रम्पेऽभिरी वरा ॥
 ततो रात्रे प्रथमे याम यन्त्रि तत्प्र प्रजायते ।
 महाप्रति गन्धयेत भिन्नापातनमभ्या ॥

ततो ह्यामि याम वै तत्रिन त्रमुमगीतदा ।
तस्य चिह्नं तदा दृष्ट्वा रानवर्षं मत्तु भवत् ॥
ततो ह्यामि यामा ते दृश्यते तर्धं तारुण्यम् ।
परचक्रागमनं चित्या पा ताल्य तु तत्रा तपम् ॥
ततो द्वितीया यदा कम्प प्रजायते ।
मृत्युव्याधिपरचक्रकुक्षिगोगं त तारुण्यम् ॥
पित्तश्लेष्मगता यथाध रा तापयान जन्तवाम् ।
सवेजयति भूताणि देशाद्देशागमं तथा ॥
ततो द्वितीयमध्यं तु यामे कम्प प्रजायते ।
महाप्रातः ततो विन्ध्यादक्षदेवकुलीभन्त ॥
अद्विप्राकारमृङ्गाश्च परिताना न मशय ।
विहारवमथान् रम्यान् मद्दिग्वाश्च गतेरणाम् ॥
जातयत्याशु भूताना आत्रामा तियेगता तथा ।
अर्द्धरात्रकात्रे तु या कम्प प्रजायते ॥
त यन्ते नृपवरा मुक्या मान्यातामधिपतिस्तदा ।
गुप्तो वा तस्य तस्य दागमं ता गगादिशत ॥
ततो ह्यामि यामे त अ ते यामे प्रजायते ।
कम्पो गहीतले क स्तं शाणिमागम्य । तदशत् ॥
ततोऽन्तेऽर्द्धरात्रे तु यदा कम्प प्रजायते ।
अनृपा मध्यदेशान् नृपता व्यापिर्गान्ता ॥
त्रियन्ते दारुणैर्दुर्खैः परस्परविरोधितः ।
तृतीये मास सम्प्राप्ते बालिशानां मुपान्त्यय ॥
मशदशपतङ्गाश्च मर्त्यं नश्यति तस्मिन् ।
आयुरारोग्यसौमिक्षं कुर्यात् मृत्युपक्षम्पते ॥
अग्निदाहं विजानीयान्नगणानां तु सर्वम् ।
उदयं तं यदादित्ये भूमिकम्प प्रजायते ॥

मभ्यदेशेऽथ सर्वत्र तत्करैश्च उपपन्नं ।

दृश्यते नृपतेष्टेत्यु समाहा परास्तथा ॥

यस्मिं स्थाने गत्वा तस्या दृश्यो ।। तदा तदा ।

तस्मिं स्थाने तदा तदा शुभाशुभप्रतिपत्तिम् ॥

उत्कृतिर्घातभूतम्प ण्यत्रात्रे समादिजेत् ।

उत्कृति रितमुत्कृताया यद्वक्त तत्रायत्तु तम् ॥

सितवर्णास्तथा नित्य प्रशस्त शुभन्स्तथा ।

रक्तवर्णा महाघोर अग्निदाहोऽपन्तिज्यो ॥

धूम्रवर्णाऽथ कृष्णा वा राजा म यु समादिशेत् ।

पीतवर्णाश्च रुपिला वा व्यतिमिश्रा वाथ वर्णत ॥

व्यतिमिश्र तन्वा तस्य उत्पात तैव निर्दिशेत् ।

निर्घातश्चैव स्त्रीत्यते यस्यां दिशि तस्यामान्तिजेत् ॥

यदि मभ्य तदा मभ्ये द्देशेऽथ प्रतीतिर्तम् ।

सस्वरो मधुरश्चैव क्षेममारोग्यमादिजेत् ॥

क्रूरघोरतरा लाके शुभदा दुन्दुभिस्वन ।

भीषणो हातिभीमः । द्वाभक्ष तत्र निर्दिशत् ॥

एवमाद्या प्रयोगास्तु ग्रहाणां त्रै तन्वा सदा ।

सिद्धिर्कर्म तदा कुर्यान्नक्षत्रेष्वेष्टु शोभते ॥

अश्विनी भरणी चैव पुण्या भद्रपदा उभे ।

रेवत्या चानुगाधश्च जापत्रात्रे प्रजग्यते ॥

सिद्धय ते एषु मन्त्रा वे सिद्धमर्थं तदति ते ।

मण्डल चैव आलेख्यमेतेष्वेष्टु तारक ॥

वारग्रहमुखाणां पातशुक्लावभासिताम् ।

तिथय शोभन तेते पूणमी पञ्चदशी तथा ॥

प्रदाम नैव कुर्यात् मण्डलं तु समात्रिजेत् ।

प्रथमा तृतीयापञ्चम्या तश्चमी चैव सप्तमी ॥

त्रयोदश्या तथा यात्रा तपय-तु नगाधिपाः ।
 शुभम् सर्वज तूनां यात्रायां प्रशम्यत ॥
 त त्रिखेत् सर्वम-पाणां मण्ड ॥ तम तयो ।
 न सिद्धयते एषु म त्रा वै विघ्नहेतुमुत्पन्ना ॥
 यात्रां होमत सिद्धि तिथि श्रिष्टे गङ्गामै ।
 बृहस्पति शुक्रच द्रा त्रा' त्पु मयेकर्मसु ॥
 एत ग्रहा वरा नित्य चत्वारस्तिथिभिश्चना ।
 सिद्धियात्रां तथा लागे कृते तेज महीतरे ॥
 दुष्टारिप्रविनिर्मुक्ता छेत्तभङ्गायतत्वरम् ।
 एतेष्वेव विनिर्मुक्ता दिग्गात्रे मकल्पयेत् ॥
 द्वात्रैव मुहूर्त्ताणि तस्मिन् तात प्रयागेन ।
 श्वेता मैत्र एव स्यात् तत्काला प्रसीतिता ॥
 रौद्रा महेन्द्रा शुद्धश्च भविजिथैव मुजाभत ।
 भ्रमणो भ्रमणश्चैव काले च शुभपद ॥
 साम्योऽथ वरदश्चैव कीर्त्यते त शुभपत् ।
 सामाऽपि वरदश्च इत्यो द्वात्रैव भणा ॥
 बहुधा लक्षणा मोक्ता ग्रहाणां तत्र गजका ।
 दशम्या वृष्टिरेव स्यात् चतुर्थ्या रात्रावेव च ॥
 भद्रमी द्वादशी चैव । । । । तजिता ।
 वरा या गणिते युक्तो भाग्य पक्षे तु रात्रि ॥
 विघ्नराग्नमेपां तु विनायकाह चतुर्थितः ।
 एतद्गणनयार्थुका कालगतं प्रसीतिम ॥
 एतामेवनिषेधम अत्रैव तस्मिन् गर्हा ।
 ए । कालप्रमाण त तस्मात् वक्ष्यते पुन ॥
 अत्रैवशतराहात तात । । । प्रसीतिता ।
 चतुर्नादित्यो र्गा युक्ता चतुर्थ्या मय स्पृत ॥

चतुःप्रहरो न्विमस्तु रात्र्य एभिः प्रकीर्तिता ।
 अभिरष्टेस्तथायुक्तः अहारात्रः प्रकल्पितम् ॥
 दशोभेपनिमेषः तु क्षणमात्रः प्रकल्पितम् ।
 दशताम्रप्रमाणः तु क्षणमात्रः तद्वक्ष्यते ॥
 दशः क्षणा निमित्त्याहुर्मुहूर्तः पतिकल्पितम् ।
 चतुर्मुहूर्तः प्रहरस्तु मन्त्रज्ञैः परिकल्पितः ॥
 एतत्कालप्रमाणः तु त्रिसंध्ये परिकल्पयेत् ।
 होमकाले तथा जापे सिद्धिकाले तु योजयेत् ॥
 स्वप्नकाले तथा जाग्रत्स्नानपानेऽहनि सदा ।
 अहारात्रः तु दिवसः त्रैसङ्गा एषा प्रकीर्तिता ॥
 दिवमानि पञ्चदशश्चैव पक्षमरुः प्रकीर्तितम् ।
 द्विपक्षमासमित्याहुर्गणितज्ञा विशारदा ॥
 पद्भिर्मार्तैस्तथा च द्रव्यं राहुणा ग्रयतः पुनः ।
 ततो द्वादशमे मामे वर्षशब्दः प्रकीर्तितः ॥
 ततो द्वादश वर्षाणि महावर्षं तदुच्यते ।
 विपरीता ग्रहनक्षत्रा दानवेन्द्राश्च प्रकीर्तिता ॥
 ततो द्वादशमे अन्द्रे कुर्वन्तीह शुभाशुभम् ।
 एकपक्षे यदा राहुरसुरे द्रव्यं दृश्यते ॥
 समस्तं व्यस्तान्निगम्यन्ति शशिभास्करमण्डलाः ।
 महातः शस्त्रसम्पातं दृश्यते वमुधातले ॥
 एवमात्रा सदा नि यः कालेकाले प्रयाजयेत् ।
 अनेके बहुधा चैव विज्ञा दृश्यन्ति दारुणाः ॥
 प्राप्ते काले युगान्ते चैव अग्रामिष्ठे लोकभाजने ।
 समस्तं च द्रव्यं ग्रहं भूतनक्षत्रमाश्रितम् ॥
 रात्रौ सङ्गृह्यैव अस्मिन्नेति स चन्द्रमा ।
 दिवा वा यदि । भानोरस्तमेति स पीडितः ॥

रत्रिणे च द्रमसश्चैव अर्द्धगात्रे त मग्नये ।
 अस्तमन्ति यदा भीता दानये द्रम्य च्छगया ॥
 इत्येते पूर्वैश्चस्थो राजा दुष्टा न स ॥ १ ॥
 मयक वा मृत्युमय तस्य परमा स ॥ २ ॥
 म्लेच्छानामधिपति ॥ ३ ॥ पूर्वाश वि दुष्टपते ।
 उद्रा जनपदा सर्वे उद्राणामधिपातेस्तथा ॥
 अभिषेया यदि दृश्येर रोगिण्या भग्नास्तथा ।
 कृत्तिकासो यदा दृश्या ग्रहौ च द्रवितारुणे ॥
 विविधा रागमुत्थाता नश्यत सर्वरात्रि ॥ ४ ॥
 व्यतिमिश्रास्तथा चाप्य जाय न मर्त्यद्विषाम् ॥
 विविधा रागमुत्थाता नश्यत सर्वरात्रि ॥ ५ ॥
 मघामु यन्ति फल्गु या उत्तरा पूर्वाश्विना ॥
 हस्तचित्ते ८ ॥ गता या १० गताया १० ॥ ६ ॥
 एषु चन्द्रो यदा गृह भास्वरो वा न मशय ॥
 राहुणा ग्रस्यते पूर्व अशिभास्करमत्र तो ।
 मान्यो + + + + + देवाधिपातेस्तथा ॥
 ब्रह्माङ्गमागधो राजा आश्विनान्न गृह्णात ।
 पुत्रो वा म्रियते तेषा म युवा पतिता गगम ॥
 अशोणा दुष्टात्ताता गङ्गा ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥
 मग्नशिर्वाद्विपुर्नस्वा पुण्याल्लपो १० १० ॥
 एषु दृश्यति राहुर्मुख्यअग्निन तथा ।
 मागया नृपात पीडय मागया न पदा तदा ॥
 भमात्या व्याधभग १३ यादू न १३ या सपारजाम् ।
 अतुराधाज्यपुया गर्व पथर १४ १४ ॥
 मर्वात् जनपदान व्यापि न १५ १५ ॥
 मयक-मयकिलेशां तायाभा विविधास्तथा ॥

अथ पञ्चाशद्विंशतितमः पटलत्रिसरः ।

अथ भगवांस्त्रिंशद्विंशतितमः पटलत्रिसरः । ग्रहनक्षत्रतारकज्योतिषगणानामत्रयते स्म । + + + + शृणुतु भवन्त सर्वे । अतिक्रमणीयोऽयं कपराजा मन्त्रश्रियः । दुर्गाम्भ्याम्य मन्त्रत्राभिषेकमण्डलविधानं निच जपहागनियमपित्रागाधप्रपञ्चानामस्मि कृत्परि विद्याधराणां तिथिनक्षत्रतारगणितामभिज्ञानां तक्षत्र भवद्भि विघ्न कर्तव्यम् । प्रवृत्ताणां शासनोऽस्मिन् सव्य देवमङ्गै तत्र रत्ना कार्या । सर्वे च दुष्टमन्त्रानि निषेद्धव्यानि, रोद्धव्यानि, शासयितव्यानि, सर्वे सर्व न घातयितव्यानि व्यनस्थाम् च स्थापयितव्यानि शासनेऽस्मिन् ऋषयल्लानाम् ॥

अथ भगवां शास्त्र्यमुनि सर्वतथागताष्णीपाभ्युन्नत ताम समाधिं समापयत स्म सर्वदुष्टनिवारणार्थं सर्वमन्त्रानाम् । समनन्तरसमापन्नस्य भगवतः शास्त्र्यमुनि सर्वे च ते तथागता ऋषिर्लोकधातुव्यवस्थिता भगवतः शास्त्र्यमुनि तथागत शुद्धावासभवनस्थ व्यलोक्योपसङ्गमते । उपसङ्गस्य अचि त्यबुद्धस्वकाधिष्ठानेन भगवतः शास्त्र्यमुनि तथागतमाम त्रयते स्म ॥

भाप भाप भो महावीर ! लाकानां च द्वितीयम् ।

प्रवृत्ते सर्वमन्त्राणां समन्वतत्र यथाविधि ॥

भाषितः सर्वबुद्धैस्तु त्रिपराजा महर्द्धिकः ।

एकाक्षरः प्रवरो ह्यग्रे नष्टे काले कलो युगे ॥

प्रवरः सर्वमन्त्राणां सर्वबुद्धैस्तु भाषितम् ।

उष्णीषराजा महावीर्यं सर्वभूतनिवारणम् ॥

निषेद्धा ग्रहाक्षरां मातरां दुष्टचेतसाम् ।

विघ्ना सर्व तथा लोके ये चाप्ये दुष्टचेतसा ॥

अनुग्रहार्थं तु सत्त्यानां जापिनां च सुखोदयाम् ।

सकलेऽस्मिन् शासने ह्यग्र चक्रवर्तिर्महर्द्धिकः ॥

रविणे चन्द्रमसश्चैव अर्द्धरात्रे तु मग्नौ ।
 अस्तमन्ति यदा भीता दानवेन्द्रस्य च्छायया ॥
 इत्येते पूर्वदेशस्थो राजा दृष्ट्वा न सागय' ।
 मृक वा मृत्युमय तस्य परां रा । । लुप्य । ॥
 स्लेच्छानामधिपतिर्गैव पूर्वदेश त्रिदुग्मते ।
 उद्रा जनपदा सर्वे उद्राणामधिपतिस्तथा ॥
 अभिन्या यदि दृश्येर रोहिण्यां भगणीस्तथा ।
 कृत्तिकासो यदा दृश्यो ग्रहौ चन्द्रनिष्कारौ ॥
 विविधा श्लेष्मिका गंगा पैत्तिका ताम्रमुखा ।
 व्यतिमिश्रान्तथा चा ये जाय ते मर्देहिनाम् ॥
 विविधा रागमुत्थाता दृश्यत सर्वरात्रिशाम् ।
 मघामु यन्ति फल्गुन्या उत्तरा पूर्णमेव ता ॥
 हस्तचित्ते त । । स्वात्या विगात्रामु । । ॥ ॥
 एषु चन्द्रो यदा दृष्टो भास्करो वा न मशय ॥
 राहुणा ग्रस्यते पूर्व शशिभास्करमेव तौ ।
 प्राच्यो + + + + + देशाधिपतिस्तथा ॥
 ब्रह्माङ्गमागधो राजा अभिजातन शृङ्गा ।
 पुत्रो वा मृत्यते तेषा मृत्युर्वा पत्रिता भगम ॥
 भरोणा दुर्धृत्ताता महता । । ॥ ॥ ॥
 मृगशिरार्द्रपुनर्वस्वा पुष्याश्रुषो । । ॥ ॥
 एषु दृश्यति राहुर्व सूर्यशनिन तथा ।
 मागधो नृपतिः पीड्यते मागधा जनपदा तदा ॥
 अमात्या व्याधिभग वि त्राड् न-पराजां सपोरजाम् ।
 अनुराधाज्येष्ठया गर्व दृश्यत । । ॥ ॥
 मर्वाण् जनपदान् व्याधिं जायेत् मरेगत तदा ।
 पञ्चम्याश्लेषा तामाभा पितृभारस्तथा ॥

अथ पञ्चावशतितमः पञ्चमिसरः ।

अथ भगवांश्चातम्यमुनिः पुराणं ग्रन्थवत्प्रकारकज्योतिषगणानाम् वयते स्म । + + + । शृणुतु मयि न सय । अतिक्रमणीयोऽयं नृपराजा मन्त्रादिभिः रूपाभ्याम् मन्त्राणां भाषेऽमण्डलविद्यां नित्यं जपहामास यमायागायापञ्चांगामागमनृपपरे विद्याधराणां तिथिनवताराणां नामभिज्ञातां न तत्र भवद्भिः विघ्नं कर्तव्यम् । प्रवृत्तातां शासनेऽस्मिन् सय नृपगङ्गां तत्र रत्ना कार्या । सर्वे च दुष्टसत्त्वाणि निपट्रव्यानि मद्भ्यानि, शासयितव्यानि, सर्वे सर्वे न घातायतन्यानि व्यसथाश्रु न स्थापयितव्यानि शासनेऽस्मिन् नृपवल्गायाम् ॥

अथ भगवांश्चातम्यमुनिः सर्वतथागतार्णीषाभ्युन्नतताम समाधिं समापन्नत स्म सयदुष्टानशरणां सर्वसत्त्वायाम् । समनत रसमापन्नस्य भगवतः शातम्यमुनिः सर्वं नृपे तथागता नृशदिग्लोकधातुव्यवस्थिता भगवन्तः शातम्यमुनिः तथागतः शुद्धावासभवत्स्थ व्यलोक्यापसङ्गमते । उपमङ्गल्य भक्तिं त्यजुः स्वस्वमधिष्ठानेन भगवन्तः शातम्यमुनिः न तथागतमामन्त्रये स्म ॥

भाष भाष भो महाशर ! लाक्षातां च हितादयम् ।

प्रवृत्ते सर्वम प्राणा समन्वत न यथाविधि ॥

भाषित सर्वबुद्धैस्तु विद्याराजा महर्द्धिकः ।

एकाक्षर प्रवरं यथा नष्टे काल कलो युगे ॥

प्रवर सर्वमन्त्राणां सर्वबुद्धैस्तु भाषितम् ।

उष्णीषराजा महारीर्यं सर्वभूतनिवारणम् ॥

निपेद्वा ग्रन्थशत्रां मातरां दुष्टचेतयाम् ।

विघ्नाः सर्वे तथा नाके य नाय दुष्टचेतसा ॥

अनुग्रहार्थं तु सत्त्वातां जापितां च सुखोदयाम् ।

सकलेऽस्मिन् शासने द्वात्रिंशच्चक्रवर्तिर्महर्द्धिकः ॥

उष्णीषराजा महावीर्य सस्मि परमेश्वर !
भाष त्व कालमतस्य यस्यदाना तथागत ! ॥
एषमुक्तास्तु ते बुद्धास्त्वाणीम्भाया तत्रस्थिता ।

अथ तपां बुद्धानां मानपाता सर्व त्रिमासमहामाहमो लोक
धातव सर्वसत्त्वानां च तत्राजानानि पश्यन्तीभूतानि, न च
एकसत्त्वाना पीडा अभूत् । बुद्धाधिष्ठानन महा तत्रायभासा सह
व्यन्त स्म ॥

अथ भगवा शास्यमिति सर्वं न बुद्धायासभयामपलाक्य,
तांश्च बाधिसत्त्वान्महामत्त्वान तत्रस्थितानि च दण्डपुत्रा सर्वश्रावकम्
त्येकबुद्धाश्च भगवन् महापपत्सन्निपातानामन्वयत स्म ॥

समन्वाहरन्तु बुद्धा ! भगवन्त ! सर्वप्रत्येकबुद्धार्यश्रावका
कल्पमेकाक्षरस्य तत्राचक्रवर्तिन मन्वन्थागतान्णीषाणां उपर्युपरि
वर्तमानस्याप्रतिहतशासनस्यापरिमितप्लवगक्रमस्य भगवन्त उष्णी
षराजचक्रवर्तिन पुनरपि न प भाषऽहम् अस्मि काले कलो युग ॥

अथ भगवतो दूरतिक्रमशामनस्य त्रेताक्यगुरो सर्वदेवनाग
यक्षगन्धर्वासुरगरुडकिन्नरमहोरगम क्रतस्य मरुमाथसाधनस्य म त्रे
वक्ष्ये पुनरपि कलो युगे काले शामना बुद्धानकाले समय शामना
रक्षको भगवा उष्णीषचक्रवर्ती भविष्यति । मिद्धि च यास्यते ।
सर्वकाल सर्वबुद्धाना च शामना तद्धानकालमये बुद्धोऽय भगवां
सत्त्वार्थ करिष्यति । आश्वसाऽय भगवां सर्वतथागतधर्ममोक्षम
सृष्ट । शृणु त्व भव ता देवगणा ! सर्वसत्त्वाश्च । भ्रम् ॥

एष भगवां सर्वज्ञ बुद्धम प्ररूपण यत्रस्थित ।
महाकारुणिक शास्ता विचरु मवदेहिनाम् ॥
मन्त्राणामधिपति श्रीमा रयाता उष्णीपसम्मत ।
करुणाध समागम्य स्थिताऽयमेवमत्तर ॥

एष कल्पा मया प्रोक्त एरुदेशो हि चक्रिणे ।
 विस्तीर्णं यस्य नावस्य तेऽनेऽस्य धीमतः ॥
 कल्पेऽस्य प्रमाणं तु न शक्यं भाषितुं जिनैः ।
 सक्षेपेण प्रवक्ष्ये ते मानुषाणां हिताय ॥
 एवमुक्ते तदा श्रीमा मञ्जुघोषो महद्भिरु ।
 अद्भ्येपयति तं पुत्रं शुद्धायासोपरि स्थितम् ॥
 भाष भाष महावीर ! सम्पुत्र ! क्षिपदोत्तम ! ।
 नष्टे काले युगान्ते वै मानुषाणां सुखोदयम् ॥
 कथमस्य महातेजा महावीरस्य मन्त्रराद ।
 तसिद्धिं प्रदृश्येते क्षिप्रं पञ्चविंशति कथमिति ॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतमका
 महायानैः पुण्यसूत्रात् त्र्यविंशतितम
 एकाक्षरचक्रवर्त्युद्धनपटलविसर
 परिसमाप्त इति ॥

उष्णीधराजा महावीर्य सर्वस्मि परमेश्वर ।
भाप त्व कालमतस्य यस्यदाना तथागत ! ॥
एषमुक्तास्तु ते बुद्धास्तुष्णीम्भागा तत्रस्थिता ।

अथ तेषां बुद्धानां सन्निपाता सर्व त्रिसाहस्रमहामाहम्नो लोक
धातव सर्वसत्त्वानां च लालभाजनानि ण्डज्वालीभूतानि, न च
एकसत्त्वाना पीडा अभूत् । बुद्धाधिष्ठानेन महान्तश्चावभासा सन्द
श्यन्त स्म ॥

अथ भगवा शास्यमुनि सर्वे न बुद्धावासभयामयलाक्ष्य,
तांश्च बोधिसत्त्वान्महासत्त्वान् तत्रस्थितानि च देवपुत्रा सर्वश्रावकम
त्येकबुद्धाश्च भगवत महापर्पत्सन्निपातानामब्रयन्ते स्म ॥

सम बाहर तु बुद्धा ! भगव त ! सवप्रत्यकबुद्धार्थश्रावका
कल्पमेकाक्षरस्य त्रय्याचक्रवर्तिन मन्त्रतथागतात्तुष्णीषाणा उपर्युपरि
वर्तमानस्याप्रतिहतशासनस्यापरिमतपलपराक्रमस्य भगवत उष्णी
पराजचक्रवर्तिन' पुनरपि रूप भाप इम् अस्मि काले कलो युगे ॥

अथ भगवतो दुरतिक्रमशामनस्य त्रेलाक्ष्यगुरो सर्वदेवनाग
यक्षगन्धर्वासुरगरुडकिन्नरमहोरगस क्रतस्य सर्वसमर्थसाधकस्य मन्त्रे
वक्ष्ये पुनरपि कला युगे काले शामना तद्धानकाले समय शामना
रक्षको भगवा उष्णीपचक्रवर्ती भविष्यति । गिद्ध च यास्यते ।
सर्वकाल सर्वबुद्धानां च शासनान्तद्धानकालममये बुद्धोऽय भगवा
सत्त्वार्थ करिष्यति । आरक्षकोऽय भगवा सर्वतथागतधर्मकोशम
सृष्ट । शृण्वन्तु भवन्ता देवगणा ! सर्वसत्त्वाश्च । अम् ॥

एष भगवा सर्वज्ञ बुद्धमन्त्ररूपेण तत्रस्थित ।
महाकारुणिक शास्ता विचरु सवदहिनाम् ॥
मन्त्राणामधिपति श्रीमा ग्याता उष्णीपसम्मत ।
करुणाध समागम्य स्थिताऽयमेपमक्षर ॥

एष कल्पा मया प्रोक्त एकदशो हि चक्रिणे ।
 त्रिस्तीर्ण यस्य नावस्य त्रेत्रेयस्य धीमतः ॥
 कल्पैर्यस्य प्रमाणं तु न शक्यं भाषितुं जिनैः ।
 सक्षेपेण प्ररक्ष्ये ते मानुषाणां हिताय ॥
 एवमुक्ते तदा श्रीमा मञ्जुघोषो महद्भिरु ।
 अद्वयेपयति तं पुत्रं शुद्धायासोपरि स्थितम् ॥
 भाष भाष महावीर ! सम्पुत्र ! द्विपदोत्तम ! ।
 नष्टे काले युगा ते वै मानुषाणां सुखोदयम् ॥
 कथमस्य महातेजा महावीरस्य मन्त्रराट् ।
 दसिद्विंशद्विंशेते क्षिप्रं पञ्चविंशि कथमिति ॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतमका
 महायानत्रैपुल्यसूत्रात् व्यतिशतितम
 एकाक्षरचक्रवर्त्युद्धरणपटलविसर
 परिसमाप्त इति ॥

अथ षड्विंशतितम पटलप्रसंग ।

अथ खलु भगवा शक्त्यष्टुनि पुरातन शुद्धायासभवनम
बलोऽय मञ्जुत्रियं कुमारभूमाम त्रयं स्म । शृणु मन्त्रिणी ! एषा
क्षरचरवर्तितस्य महानुभावस्य सक्षपेण पटप्रसार भवति । । । स्तरश
पूर्वमुदीरितम् । अधुना सक्षपेण युगायम् सत्त्वा अलावाया भवति,
अल्पप्रज्ञा म दचेतम । न शक्य न विस्तरण पत्रप्रमाणप्रयाग साध
यितुम् ।

सक्षपेण रक्षयः सन्नाना हितकाम्यया ।

उत्तमार्थं तु यथा मिद्धि प्रानुसृति स जापिन ॥

उत्तमसाधन कर्तुं कामन अनाहते पदे अन्तिष्ठद्दश कशापगतं
अश्लेषैर्वर्णभगवा चित्रापयितव्य । समगजा धमपकप्रवत्तन सर्व-
लोकाधिपति पुरुषात्तम द्विपदानामध्य तमागतं रत्नकेतुनामा
जिनोत्तम धर्म देशयमान सम तज्ज्वालप्रभामण्डल । अस्ताद्
ब्रह्मा आर्यवज्रपाणिश्च, उपरिष्ठा मालाधारिणो त्र्यपुरा, अवस्तात्
साधन ॥

तस्याग्रतस्त्रिसंभ्य अगुरुधूप न्हता नञ्जलक्षणाणि जपन् । पश्चात्
कमाणि भवति ॥

प्रथम चक्रमान सत्त्वा, द्वात्रिंशत् पुष्पलाहमय पत्र कृत्वा
प्रानिहारपक्षे भगवताऽग्रतस्त्रिम यमगुरुधूप न्हता नञ्जलक्षणाणि
जपत् । अन्ते पूर्णमास्या उत्तरा पूजा कृत्वा, हस्तावप्रभ्य, तावज्ज-
पत्, यावत् प्रज्वलितमिति । त ग्रहीत्वा त्रिपुरारत्रवता भवति ।
येदृश्यत या पश्यति, ते सहात्पतति ॥

अथन्त्र साययितुमाग, श्वन्त्र विचित्र चाभितव का
शयन्ता, सुवर्णपत्रिद्ध साययस्वारत्रिभवा तनात्नेर त्रिधानेन
शरगि कृत्वा जपत्, त्रि । मयमापनिष्ठति । अनन्त च भगवता-
ऽग्रतास्त्रिम यमगुरुधूप न्हता जपत् । अन्ते पूर्णमास्यामुदारां
पूजा कृत्वा, हस्तेनावप्रभ्य तावज्जपत् यावत् प्रज्वलितमिति । त
ग्रहा सा त्रिपुरारत्रवता भवति । माग माग पार्श्वमास्या पञ्चभिः

अथ त्रिशूल साधयितुकाम, पुष्पलोहमय तश्च कृत्वा, सवत्सर जपत् । ततो तालुकामय हस्तप्रमाणं चैव कृत्वा, तस्य महती पूजां कृत्वा, उत्तरं च बलि निवेद्य, दक्षिणहस्तेन तृशूल गृहीत्वा, तावज्जपद्, यावत् पर्यङ्कं गत्वा यावत् स्फुरति, ज्वलति, श्मिसहस्राणि प्रमुञ्चति । अत्रा तरे महेश्वरप्रमुखं त्रेया मागच्छति । सर्पविद्याधरा पुष्पवणं प्रार्पति । ततस्तेः परिवृतं यावता पश्यति, यैश्च दृश्यते, तैः महात्पतति । त्रिनेत्रं द्वितीय इव महेश्वरं सर्वविद्याधरं नमस्कृत्य महाकल्पस्थायी निरीक्षितमात्रेण दुष्टचिन्तां पातयति । न कस्यचिद् गम्या भवति । सदेवके लोके प्रागेव विद्याधराणां ज्युतं सुखावत्यानुपपद्यते ।

अथ वृताह साधयति । अक्षताङ्गं पुरुषं गृहीत्वा, चतुरस्रद्वारं कीलकं यन्त्रितस्योरस्युपविश्य, रत्नचूर्णं जुहुयात् । तस्य जिह्वाग्रे च तामणिरत्नं दृश्यते । तं गृह्य विद्याधरचक्रवर्ती भवति । यानि प्रहरणानि चिन्तयति, तानि मनसैवोपपद्यन्ते । याजनशतं प्रभयावभासयति । इच्छया कालं करोति । यत्रेच्छति, तत्र गच्छति । लोकधात्वन्तरेऽपि विद्याधरचक्रवर्ती भवति । ज्युतो विमलाया लोकाध्यातु उपपद्यते ॥

द्वितीयं याज्ञमाधनम् । अक्षताङ्गं यतः गृहीत्वा, वन्तरीलकैः कीलयित्वा, तस्य मुखे लोहचूर्णं जुहुयात् । तस्य जिह्वा निर्गच्छति । तं छित्त्वा, शतपण्यार उ पतति । अन्तरकल्पं जीयति । भुपेरुमूर्द्धनि त्रीडति, रमति । यदा मृयते, तदा एकदेशिको राजा भवति ॥

अथाह्नुश साधयितुकाम, कुशमयमहकुशं कृत्वा, कृष्णमया रेकतरेण पञ्चगव्येन प्रक्षाल्य, एकरात्रोपितं अह्नुशस्य हस्तं प्रमाणमात्रं कर्तव्यम् । उत्तरां पूजां कृत्वा, वज्रपाणेर्धृतमन्त्रीपशः प्रज्वाल्य यितं कर्तव्यम् । वज्रं कुर्यात् तथैव सितातपत्रस्य आत्मनः श्ला कर्तव्या । तेजोराशिना मण्डलबन्धं विकारेण क्रीलका सप्ताभिपञ्चिता कृत्वा, चतुर्दिशं निखानयितव्या । अथावन्धं स्थानं च परिग्रहं कृतं भवति । ततो द्वितीये प्रहरे एकाग्रमना पर्यङ्कं बध्वा, अह्नुशं गृह्य

अथ षड्विंशतितम पटलविसर ।

अथ खलु भगवा शक्यपुनि पुनरपि शुद्धायासभवनम्
बलोरय मञ्जुश्रियं कुमारभ्रामाम त्रयो स्म । शृणु मन्त्रं । एषा
क्षरचक्रवर्तिनस्य महानुभावस्य सक्षपेण पटविधाय भवति । विस्तरश्च
पूर्वमुदीरितम् । अधुना सक्षेपेण युगाधम् सत्त्वा अलक्ष्या भवन्ति,
अल्पप्रज्ञा मन्दचेतसः । न शक्यत विस्तरश्च पटप्रमाणप्रयाग साध
यितुम् ।

सक्षेपेण वक्ष्यऽह सत्त्वाना हितसाम्प्रदाय ।

उत्तमार्थं तु यथा मिद्धि प्राप्नुयन्ति स जापिन ॥

उत्तमसाधन कर्तुं कामन अनाहते पदे अञ्छिन्नदश कशापगते
अश्लक्ष्मैर्वर्णभगवा चित्रापयितव्य । यमगजा धमचक्रवर्त्तक सर्व
लोकाधिपति पुरुषात्तम द्विपदानामध्य' तथागतस्त्व रत्नकेतुनामा
जिनोत्तम धर्म नेश्यमान सम तज्ज्वालप्रभामण्डल । अस्ताद्
ब्रह्मा आर्यवज्रपाणिश्च, उपरिष्ठा-मालाधारिणो त्वेवपुत्रौ, अधस्ताद्
साधन ॥

तस्याग्रतस्त्रिसंभ्य अगुरुभूष दहता तज्जलक्षाणि जपन् । पश्चात्
कषाणि भवन्ति ॥

प्रथम चक्रमायन र्त्तसाम, द्वात्त्रिंश पुरणलहमय चक्र कृत्वा
पानिहाररूपक्षे भगवताऽग्रतस्त्रिसंभ्य यमगुरुभूष दहता तज्ज
लक्षाणि जपत् । अन्ते पूर्णमास्या उत्तरा पूजा कृत्वा, हस्तावपभ्य, तावज्ज
पेत्, यावत् प्रज्वलितमिति । त गृहीत्वा त्रिआधरचक्रवता भवति ।
येदृश्यत, याव पश्यति, ते सहात्पतति ॥

अथञ्छत्र साधयितुमाग, श्वतञ्छत्र विचित्र राभिनव का
र्यायत्वा, सुरर्णरत्नविद्ध राजयस्त्रात्रलम्बित तनाननेर विधानेन
शिगरि कृत्वा जपद्, त्रिंश मयमेवापनिष्ठति । अनन च भगवतो
ऽग्रतास्त्रिसंभ्य यमगुरुभूष तज्ज्वल जपत् । अन्ते पूणमास्यामुदारां
पूजा कृत्वा, हस्तावपभ्य तावज्जपेत् यावत् प्रज्वलितमिति । त
गृहीत्वा त्रिआधरचक्रवता भवति । माग माग पार्णमास्या पञ्चभिः

अथ त्रिशूल साधयितुमात्रं , पुष्पलोहमय तश्च कृत्वा, सवत्सर जपन् । ततो यात्रुमात्रं हस्तप्रमाणं चैव कृत्वा, तस्य महता पूजां कृत्वा, उत्तरं च गच्छन् निवर्त्य, त्रिभिर्हस्तेन त्रिशूलं गृहीत्वा, तावज्जपन्, यात्रुपर्यङ्कं वा यात्रुस्फुरन्ति, ज्वलन्ति, शिमसहस्राणि प्रमुञ्चति । अतो तत्र महेश्वरप्रसन्नतां तेषां प्राप्नोति । यथायात्राधरा पुष्पपात्रं प्रार्पति । ततस्तत्र पवित्रं यात्रुतां पश्यति, यत्र दृश्यते, तैः महात्पतति । त्रिनत्र द्वितीय इव महेश्वरः सर्वविद्याधरः नमस्कृत्य महाकल्पस्थायी निरीक्षितमात्रेण दुष्प्रवृत्तिं पातयति । न कस्यचिद् गम्या भवति । सद्वक्त्रं लाङ्गं प्रागेव विद्याधराणां च्युतं सुखावत्यानुपपद्यते ।

अथ वताड साधयति । अक्षताङ्गं पुरुषं गृहीत्वा, चतुरस्रान्त्रि कीलकं यत्रितस्योरस्युपरिश्य, रत्नचूर्णं जुहुयात् । तस्य जिह्वाग्रं च तामणिरत्नं दृश्यते । तं गृह्य विद्याधरचक्रवर्ती भवति । यानि प्रहरणानि चिन्तयति, तानि मनमवोपपद्यते । याजनशतं प्रभयावभासयति । इच्छया कालं करोति । यत्रेच्छति, तत्र गच्छति । लोकधातुन्तरेऽपि विद्याधरचक्रवर्ती भवति । च्युतो विमलायां लोकधातावुपपद्यते ॥

द्वितीयं यात्रुसाधनम् । अक्षताङ्गं यत्रं गृहीत्वा, उत्तरकीलकं कीलयित्वा, तस्य मुखे त्रौहचूर्णं जुहुयात् । तस्य जिह्वा निर्गच्छति । तच्छित्वा, शतपत्रिंशत् उपतति । अन्तरकल्पं जीयति । भुपेरुमूर्धनि क्रीडति, रमति । यत्रा म्रियते, तदा एकदेशिको राजा भवति ॥

अथाहंशुः साधयितुमात्रं , कुशमयमहकुशं कृत्वा, कृष्णमयो रेवतरेण पञ्चगव्येन प्रक्षाल्य, एकरात्रोपितं अहिकुशस्य हस्तप्रमाणमात्रं कर्तव्यम् । उत्तरां पूजां कृत्वा, यज्ञपाणेर्घृतमनीषशः प्रक्षालयितुं कर्तव्यम् । यत्र कुर्यात् तथैव सितातपत्रस्य आत्मना रक्षा कर्तव्या । तेजोराशिना मण्डलबन्धं विकारेण कीलकां सप्ताभिपञ्जिता कृत्वा, चतुर्दिशं निखानयितव्या । अथावन्धस्थानं च परिग्रहं कृतं भवति । ततो द्वितीये प्रहरे एकाग्रमना पर्यङ्कं बध्वा, अहिकुशं गच्छ

पुष्पधूपैरभ्यर्च्य कृतरक्ष सर्वेषु द्वयोर्मित्वा तमस्कृत्य अक्षरं
हस्तेन गृह्य तावज्जपेद्वा यातन्वा तमे नरनायिकाया देवतां वेद
ता युपशाम्यन्ते । सर्वेषु द्वयोर्मित्वा तमस्कृत्य उत्पतति । विद्याध
रराजो अपतिहतगति अन्कुल-गगहम् । सर्वदेवनामयवाङ्मय दृष्टा
दुरादेव प्रणाम कुर्याति । प्र-पस्याया यदा मृगते, ता नञ्
भवन गच्छति । वज्रपाणि पश्यति । यन्त्रि पट साधयान्, तेन ज्ञानि
तेन विद्याधरो भवति । यमि-उति तल्प साधयितु तस्य म तस्य ताम
ग्रहाय लक्ष जपेद्वा ते एकरात्रापित उदारां प्रजां कृत्वा अर्क
काष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य तिलानां दधिपधुघृताक्तातामष्टमहस जुहुयात् ।
होमात्ते आगच्छति । धनं यमिच्छति त ददाति । तस्य विप्रि
किङ्करत्वञ्च ॥

अथ महेश्वर कर्तुराग महेश्वरस्य महति प्रजां कृत्वा दक्ष
गायां मूर्त्ता अर्ककाष्ठैरग्निं प्रज्वालय अप्रगहस्र जह्यात् । हाहाका
रशब्द भवति । न भोव्य ता आगच्छति व्रजति किं कुर्याया
सर्वे महेश्वरा विद्या मम गेदा भवतु । यद्वा रात्रा त तन्वाति ।
एवमस्त्विति कृत्वा अ तर्द्धायते ॥

एव विष्णुवत्सा ममार्पयति । ये तारात्रया तस्या रेतां भवे
कर्त्तव्यः । कृतरभेण नार्थम् ॥

अथ याक्षणी आकर्षायतुक्ताय तस्य ताम पूज्य रामाय ॥
कपुष्पाणि जुहुयात् । आगच्छति वर ददाति ममेव समाहेऽयस्य
मागच्छति । माता भागनी भार्या य तारात्रा । अथ त वा
गच्छति । मूर्द्धानमस्य स्फुटति ॥

नाभीमाकर्षितुकामस्य तामपुष्पाणामप ता विधिः । यक्ष
आकर्षितुकामस्य मासत्रय दधिभक्त जुहुयात् । अ ते एकरात्रो
पिण भगवत प्रजां कृत्वा यथाणां यक्षत्राळे चोदनानि निरेय
यक्षार्कपण करिष्यामीति मनसि कृत्वा वज्र गमिष्यां दधिपधुघृता
क्तानां अष्टमहस जुहुयात् । अत्रा तमे कुवराया यक्षा आगच्छति ।
तेषां वक्रकृष्णैः अर्घा दीयते । वक्ष्यति किं कर्त्तव्यं ते । वक्तव्याः

गृह्य सप्तपरिवार उत्पत्ति । विद्याधरचक्रवर्ती भवति । वज्रपाणि
तुल्यपराक्रमः महाकल्पे जीवति । भिन्ने गेहे वज्रपाणिभवन ग
च्छति ॥

एव शूलचक्रशरशक्तिप्रभतग सर्वे प्रहरणा पटपादु कण्डकाष्ट
यज्ञोपवीतादीनि परकल्पविधानेन माधयितव्यानि । सर्वेषां त्रिविधा
सिद्धिः ॥

शांतिरु र्तुकामः पञ्चाकार वेदिं कृ या याज्ञिकै समिद्धि
रमिं प्रज्वाल्य त्वेण परमाश्नाहतीनां दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्र
जुहुयात् । निरात्रेण आत्मनः परस्य या शान्तिर्भवति । सप्तरात्रेण
ग्रामस्य वा नगरस्य वा । महामारि उपद्रवे शमीममिधानां दधिमधुघृ
ताक्तानां जुहुयात् । उदुम्बरसमिधानां दधिमधुघृताक्तानां जुहुया
दनाष्ट्रे । वृषधुर जुहुयात् । सर्वत्र परमशान्तिर्भवति । भिक्षाहारः
त्रिंशलक्षं जपेत् । प्रातिहाररूपक्षे शुक्लपूर्णमास्यां त्रिरात्रोपितः चन्द्रग्रहे
कृष्णगोश्वीर अष्टशताभिमन्त्रित कृत्वा पिबेद् रसायन गुणोपेत भवति ।
दूर्वाप्रवालानां दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्र दशरात्र जुहुयात् । अका-
लमृत्यु प्रशाम्यति । दीर्घायुर्भवति । वज्रशङ्खादीनि अभिमन्त्रयेत् । दृष्ट्वा
शुत्वा च परसंन्यस्तम्भयति । सर्वत्रोद्दिग्धोदरपरिपूर्णं नमः कलश
कृत्वा अष्टशतजप्तेन विनायकोपद्रुत स्पृष्ट्वा स्नापयेत् । अभिषिक्तो
लक्ष्मीर्वा भवति । अनेनाभिपेकेण सर्वपापेः प्रमुच्यते । मण्डलक
र्माणि करोति । ग्रहकर्माणि शतसहस्रजप्तेन मयुरपिच्छकेन सर्वत्रिपां
नाशयति । तेनैव ज्वरमक्षिशूलरोगादीं नाशयति । सूत्रकेण गर्भज्वरां
मुद्रासमेतयुक्तो मन्त्रेणासुरयन्त्राणि घातयति । खदिरसमिधानां दधि
मधुघृताक्तानां अष्टसहस्र जुहुयात् । महानिधानं प्रयच्छति ॥

ममृद्गामिनीं तन्मीमातीर्य रक्तचन्दनाक्तानां पञ्चानां शस
हस्रं प्रवाहयेत् । पञ्चराशितुल्य निधानं लभति । दीयमानमक्षय
भवति । शिल्वाहुतीनां दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्र जुहुयात् । भागां
प्राप्नोति ॥

पुष्पधूपैरभ्यर्च्य कृतरक्ष सर्वबुद्धरागिभिरात्मैक्यं अङ्कुशं
हस्तेन गृह्य तावज्जपेत् गावदत्रान्तरे नरनायिकाया देवानां वेद-
नान्युपशम्य ते । सर्वबुद्धवाधिमत्वा तमस्कृत्य उत्पतति । विद्याध-
रराजो अप्रतिहतगतिः अङ्कुशजगग्रहस्त । मर्मादेवनागयक्षादयश्च हृष्टा
हृरादेव प्रणामं कुर्वन्ति । कल्पस्थाया गदा मृगते, नदा नम्र
भवनं गच्छति । वज्रपाणिं पश्यति । यन्मि पञ्च माधयति, तेन ज्वलि-
तेन विद्याधरो भवति । यमि-उति कल्प माधयितु तस्य म तस्य नाम
ग्रहाय लक्षं जपेदन्ते एकारात्रोषितः उदारं प्रजां कृत्वा अर्क
काष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य तिलानां दधिमधुघृताक्तानामष्टमहस्र जुहुयात् ।
होमान्ते आगच्छति । धनं यमिच्छति त ददाति । वशं तिष्ठति
किङ्करवशः ॥

अथ महेश्वर कर्तुर्कामः महेश्वरस्य महति प्रजां कृत्वा दाक्ष
णायां मूर्त्तां अर्ककाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य अष्टमहस्र जुहुयात् । हाहाका-
रशब्दं भवति । न भेतव्यं तत आगच्छति नवीति किं कर्तव्यं
सर्वे महेश्वरा विद्या मम सिद्धा भवन्तु । यद्वा रोचति त ददाति ।
एवमस्त्विति कृत्वा अन्तर्दीयते ॥

एव विष्णुब्रह्मात्रमाकर्णयति । ये चाराग्याने तस्याप्येषा विधिः
कर्तव्यः । कृतरक्षेण नार्थम् ॥

अथ याक्षणी आकर्णयितुकामः तस्य नाम गृह्य सप्ताहम् ॥
कपुष्पाणि जुहुयात् । आगच्छति वर ददाति मममे रामाहेऽवश्य-
मागच्छति । माता भगिनी भार्या ये चाराचति । अथ न वा
गच्छति । मूर्त्तानमस्य स्फुटति ॥

नागीमाकर्षितुकामस्य नागपुष्पाणामेष एव विधिः । यक्ष
आकर्षितुकामस्य मासत्रयं दधिभक्तं जुहुयात् । अन्ते एकारात्रो-
षितः भगवतः प्रजां कृत्वा यक्षाणां यक्षार्कं चोदनानि निरेय
यक्षार्कपण करिष्यामीति मनसि कृत्वा वटवृक्षमभिधां दधिमधुघृता-
क्तानां अष्टमहस्र जुहुयात् । अत्रान्तरे कुबेराया यक्षा आगच्छति ।
तेषां गन्तुकामैः अर्घा दीयते । वक्ष्यति किं कर्तव्यं ते । वक्तव्या-

शृणु सप्तपरिवार उत्पत्ति । विद्यापरचक्रवत्तो भवति । वज्रपाणि
तुल्यपराङ्म' महाकल्पे जीवति । भिन्ने देहे वज्रपाणिभवन ग
च्छति ॥

एव शृङ्गकेशशक्तिप्रभवतः सर्प प्रहरणा पटपादु हण्डिकापु
यज्ञोपवीतादीनि परकल्पप्रधानेन साययितव्यानि । सर्वेषां त्रिविधा
सिद्धि ॥

शांतिरु र्तुकाय' पयाकार वेदि कृ वा याज्ञिकै सामिह्यि
रभि प्रज्वाल्य श्रेण परमाश्वाहतीनां दाधमधुघृताक्तानां अपराहस्र
जुहुयात् । तिरात्रेण आमन' परस्य वा शान्तिर्भवति । सप्तरात्रेण
ग्रामस्य वा तगरस्य वा । महामारि उपद्रवे जमीमभिधानां दधिमधुघृ
ताक्तानां जुहुयात् । उदुम्बरसमिधानां दधिमधुघृताक्तानां जुहुया
दनाष्ट्रे । वृषधुर जुहुयात् । सर्वत्र परमशान्तिर्भवति । भिक्षाहार
त्रिंशलभ जपेत् । प्रातिहाररूपक्षे शुक्लपूर्णमास्यां त्रिरात्रोपित' चन्द्रग्रहे
रूणगोत्रीर अपशताभिमात्रितं कृत्वा पित्रेद रसायन गुणापेत् भवति ।
दूषाप्रवालाणां दधिमधुघृताक्तानां अष्टमहस्र दशरात्र जुहुयात् । अका
लमृत्यु' प्रशम्यति । दीर्घायुर्भवति । वज्रशङ्खान्ति' अभिमन्त्रयेत् । दृष्टा
श्रुत्वा च पररा य स्तम्भयति । सर्वत्रीहिग धोदरुपरिपूर्ण नत्र कलश
कृत्वा अष्टशतजप्तेन विनायकोपहुत स्पृष्ट्वा स्नापयेत् । अभिषिक्तो
लक्ष्मीदां भवति । अनेनाभिपेदेण सर्वपापे' प्रमुच्यते । मण्डलक
र्माणि करोति । ग्रहकर्माणि शतसहस्रजप्तेन मयूरपिच्छकेन सर्वत्रिपां
नाशयति । तेनैव उग्रमाक्षश्च उरोगादीं नाशयति । सूत्रकेण गर्भज्वरां
मुद्रासमेतयुक्तो म त्रेणासुरयन्त्राणि घातयति । खदिरसमिधानां दाध
मधुघृताक्तानां अपराहस्र जुहुयात् । महानिधान प्रयच्छति ॥

समुद्रगामिनीं नदीमयतीर्थं रक्तचन्दनाक्तानां पयानां शश
हस्र प्रवाहयेत् । पञ्चराशितुल्य निधानं लभति । दीयमानमक्षय
भवति । पिल्लाहुतीनां दधिमधुघृताक्तानां अष्टमहस्र जुहुयात् । भोगा
प्राप्नोति ॥

देवा वशीकर्तुंकाम' अगुरुसमिधानां अधिमधुघ्नताक्तानां जुहु
यात् अष्टसहस्र । त्रिसंध्यमेतद्विशतिगात्रा दुष्टानां अधिमधुघ्नताक्ता
नामेकीकृत्य जुह्यात् । अथ यमत्र भवति ॥

यथाणां वशीकरणे गगुलुगुत्रिणां अधिमधुघ्नताक्तानां जुहु
यात् । अशोकसमिद्धिर्यथिणीनाम् नागानां नागपुष्पां आर्यवज्र
वज्रपाणिरगरुसमिधाभि विद्याधराणां गगनरुसमिधाभि अगुरु
समिधानां तुरुष्कतेलाक्तानां ग पर्वाणां कुरुहामेन प्रेतानां श्रीवा
सकहोमेन किन्नराणां सर्जरसहोमेन विनायकानां सर्वपामप्रशति
को होमः सप्ताह राजानस्य राजसर्पपनैलाक्तानां अप्रशतं जुहुयात् ।
त्रिसन्ध्यं सप्तरात्र आदित्याभिमुखं लक्षं जपेत् सर्वपापै प्रमुच्यति ॥

सर्वविद्यानामाप्ययन कर्तुंकाम गोमूत्रयावकाहार' उशीरमर्था
प्रतिकृतिं कृत्वा शुक्लपुष्पेरभ्यर्च्य क्षीराष्टशतं जुहुयात् । क्षीरेण च
स्नपयेत् । अष्टशतजप्तेन अगुरुधूपं दद्यात् । आप्यायिता भवति ।
सक्रदुच्चारितेन आ मरथा कृता भवति । द्विरुच्चारितेन परस्य त्रिरु
च्चारितेन द्रव्यस्य रक्षा कृता भवति ॥

स्त्रिभिन्ननष्टकीलितानां आप्यायनं रत्नसमं उशीरमर्था
प्रतिकृतिं कृत्वा शुक्लपुष्पेरभ्यर्च्य अनन उष्णीषगजन पत्स्याग्रत
राजभर्षपाणां अधिमधुघ्नताक्तानां अप्रगहम् जुहुयात् । त्रिगामुद्दिश्य
उत्कीलिता भवति । पापिजनातिगिक्ता त्रिगं ज्ञात्वा गारोचनया
भूर्यपत्रे लिख्य तत आमम त्रयप्रशनाभिमतिका कृत्वा भगवत
उदारां पूजां कृत्वा अनेन भगवता सार्द्धं अप्रमहम् जप्त्वा तत्रैव
कुशमस्तरे स्तपेत् । उपातगिक्तां सप्त आग य रथयति ॥

अथ पञ्च साधयितुंकाम रक्तचन्दामय पञ्च कृत्वा उदारां
पूजां कृत्वा त्रिगत्रापितं त प । त्रिगणन इमेन गृहीत्वा तायज्जपेद्
यावज्ज्वलितमिति । त्रिशतिपत्रिगं उत्पत्ति । त्रिगामरक्तवर्त्ती
भवति । अप्रतिष्ठनगतिः । यत्न मृयो नत्वा मुखाव यामुपपद्यते ॥

अथ वज्र साधयितुंकाम पद्मोदमिश्रया प्रत्तिकया बालुक
पत्रया रत्नं कृत्वा पिशाचा गार्गा अप गदायी वज्र गृह्य त्रीणि

लक्ष जपेत् । पञ्चमूर्त्तिकं यत्र कर्त्तव्यम् । तत्र वज्रमते सिद्धार्थमभ्ये
 स्थाप्य तद्ग्रहं तन्मन्त्रे स्थापयाम् । ॥३॥ तत्र यात्रा गतेषां ॥
 चित्ताया ॥ १ ॥ राग, भयत । तत्र वज्रममृहीतं मन्त्रैर्गुणैः करति ।
 पर्यंतशिराणि चूर्णयति । तामहम् शोषयति । तन्त्री प्रतिस्नातमा
 यति । तामां पिद्रापयति । पिपाणि निरपीरराते । सर्वे प्राणि
 स्तम्भयति । माह्वयति । पातयति । यन्त्राणि चूर्णयति । शक्रटप्रभृ
 तीनि च स्तम्भयति । चूर्णयति । पञ्चमात्रीनि सर्वरूपाणि करोति ।
 एष पञ्चमूर्त्तिकस्य वज्रस्य साधनम् ॥

उष्णीषचकार्त्तनं गाधयतो न रुचिञ्छक्नोति विघ्नकर्तुम् ।
 साक्षात्सर्वत्रोऽपि हि विधिना नाविधिना । अस्य च जापकाले सतत
 बुद्धलोचनां पूर्वं पश्चाच्च जप्तव्यम् । एव मौन्यं च भवति । सिद्धिस्था
 भिमुरभीभवति ॥

अथ समुद्रगामिना तदीमवतीर्थे पत्नानां लक्षं निवेदयेत् । श्री
 आगत्य परमयन्त्रं । रात्रिं दत्ताति । अथ त्रीणि लक्षाणि निवेद
 येत् । सार्वभौमिरा राजा भवति । जम्बूद्वीपाधिपतिर्भवति । विवरस्या
 व्रतः पत्रं प्रतिष्ठाप्य लक्षाणि त्रीणि जपेत् । सर्वयन्त्राणि पतन्ति ।
 निविशद्भनं प्रवेष्टव्यम् । प्रविश्य रसरमायनं निरुक्षयति । अथ त
 त्रैव तिष्ठति वेष्णवचक्रभयमुत्पद्यते । अथ प्रविशति अनुस्मरितमात्रे
 ण भस्मीभवति । मनसैव उत्थापयति । न रुदाच्चिदपि प्रविशति
 तस्मिन् ॥

शुरुप्रतिपत्तमारभ्य त्रि कालं जातीकुसुमे सङ्कज्जप्तेन भगवता
 पादाङ्गुष्ठे तापयितव्यम् । यावत् पादाङ्गुष्ठाद् रश्मिर्निश्चरति । साधक
 शरीरेऽतर्द्धायति । तत्त्वणादेराकुञ्चितकुण्डलकेशा भवति । सपरि
 वार उत्पतात । त्रियाधरराजा भवति कल्पस्थायी ॥

अथ समुद्रतटे पश्चान्मुख्यं पत्रं प्रतिष्ठाप्य नागकाष्ठैः अग्निं प्रज्वाल्य
 समुद्रस्यादिश्य नागपुष्पाणां लक्षं जुह्यात् । समुद्रे उर्मय आगच्छ
 न्ति । सिद्धिनिमित्तं च भवत्यम् । तावद् यावत् समुद्रो तादृशवेपे
 णागच्छति । तत्रोक्तं किं मया कर्त्तव्यम् । उक्तव्यम् । वश्यो मे
 भव । तदा यदुच्यते तत् सर्वं करोति ॥

पथं भूम्यां त्रिंशत्पदाणां पञ्चाध्यायः । तत्रापि ज
पेत् । भूमिं भित्त्वा उत्तिष्ठते । सहस्रपादाणां उपाते महास्रपस्थाया
विद्याधरराजा भवति । अपरिपथ्यामी तेजो पञ्च याजानि अव
भासयति ॥

प्रातिहाररूपेण जातीपुष्पाणां भगवत उष्णीषराजस्यापरि लक्ष
निवेदयेत् । एकैकं जप्यम् । तावद् यावदुष्णापात्रं रुमि निश्च
रति । साधकस्य शरीरेऽतर्हीयते । तत्पणान्ते पञ्चाभिज्ञा भवति ।
दशलक्षजप्तं यथा यथा प्रयुज्यति तथा तथा अनेनैव भगवता सार्द्धं
यदि विद्या जप्यते सा नियतमागच्छति । गान्धर्व्यं जप्यमाना
यदि न वागच्छति स मृतो म्रियति ॥

अयं च एतत्तत्र उष्णीषचक्रवर्ती तथागत एवमाक्षत् काऽयं
सदेवके लोके सर्वमन्त्रविद्यानां राजा तथागत एव । सिनातपत्रतेजो
राशिप्रमुखानि अस्य परिहारः । सर्वेषामुष्णीषराजानाम् । साधन
विधानं सर्वं अत्रैव याज्यम् । सर्वे च उष्णीषराजा अनेन साध्याः ।
उत्तमसाधन इच्छता अस्थानेन योज्यम् । यन्ति युज्यति उत्तमा सि
द्धिर्न भवति । सक्षेपत सर्वे देवा अनेनाकृत्यन्त । अथ निगान्धु
द्वाटयति । यत्र निधानं तिष्ठति तत्र गत्वा अकालकलशं गृह्य सर्व
गन्धैर्लिप्य श्वेतचन्दनादरुकुम्भे प्रक्षिप्य अप्रसहस्राभिमन्त्रितं कृत्वा
निधानं स्थापयत् । याद् निधानं तिष्ठति तदा स भूमि स्फुटति ।
यदि निधानं पुरुषमात्रे तिष्ठति उत्तमेन स्पष्टव्यम् । इत्तमात्रं
खत्वा ग्रहेतव्यः ॥

अथ सिंहसाधयितुकामः बलमीकमुत्तकया कृत्वा गोरोच
नया समालभ्य पिण्डिकायां प्रतिष्ठाप्य उत्तारां पूजां कृत्वा ताव
ज्जपेद् यावच्चलति । चलितेन मित्रा भवति । पृष्ठमारुह्य आकुञ्चितकु
ण्डलकेशः आत्मपञ्चमापतति । ब्रह्मायुषा नवरपेगहमाणि जीवति ।
सर्वविद्याधराणामागम्य ॥

एवं हस्त्यश्वमहिषश्च साधयितव्याः । यत्रासनाद् नदति
तदा देवा आसनभ्यश्चरन्ति ॥

परायणं गत्वा परायां नृणां विवेदयत् । सागन्तागम्य प्रलिल
भत । मत्कर्मसारमन्त्रिणां लब्ध जुहुयान् । रात्रौ कृत्या नृभ्यः ।
जातीषु पापानां नृभ्यः समुद्रगाभिः यां नृभ्यः प्रवाहयेत् । कन्या लभत
यामिच्छति । सर्वं ते उत्तमसाधनानि सिद्ध्यति ॥

अननाणीपानवर्तिना स यत्र गच्छति इन्द्रोऽयस्यामन् द
दाति । यत्र यद्वराजान दूरादेर ऋष्या भीता वस्ता भवति । सर्वेषां
च देवराजानां प्रभा प्रभा व्याप्तीकरोति । योजयशताभ्य तरेण
करोति ॥

अथ चक्रवर्ता तथागत एष त्रेवल्लोके सर्वं च कल्पस्य भग
वतः । षण्णीपचक्रवर्तिन एकाक्षरस्य वशे वर्तति । तन्निष्ठाश्च सर्वे
म व्रत या सकल्पका सविस्तरा इत्याह भगवा शाक्यमुनिः सिंहो
नरोत्तम इति ॥

गार्गीय-जुश्रियसूक्तं पाद् चामसत्त्रपिटकावतस

का १ महायाने पुण्यमूनात् चतुर्विंशतिम्

एका १२१ । त्रितर्क्याप्रधिप

विदेशपटलनिसर

परिममस इति ॥

मसप्रिज्ञातेतम पटलायमर ।

अथ भगवां शास्यमुनि' पारापि श्रद्धासमभवामवकोच्य
तत्रस्थांश्च देवसदां सर्वाश्च पुद्गराऽमत्ता प्रयेत्पुद्गायश्रावकां
पुनरपि मञ्जुश्रिय कुमारभूतमाम त्रयते स्म । निर्दिष्टाऽय मञ्जुश्री ।
सर्वतथागतानां सर्वस्वभूत ममेकोऽत्र त्रिन्तापाणप्रतिप्रस्य लाकानामा
शयसफलीकरणार्थं तस्मिं रात्रे युगायम ५ ये उद्भवेऽत्रे परिनिर्वातानां
तथागतानां सद्धर्मनेत्री अ तद्वा नि कालसमय तस्मिं काले तस्मिं समये
सर्वतथागतानां मन्त्रकोशसरक्षणार्थं त्वन्तीयकुमारमन्त्रेण त्राणां कल्प
राजेऽस्मि निधानभूतो भविष्यति । जप्यमाना विधिना सारभू
तोऽय मञ्जुश्रीः । सर्वतथागतमन्त्रा त्राणां त्वन्तीये च कुमारकल्प
राजेऽग्रभूतो भविष्यत्यय णराक्षरचक्रवर्ती । अनेन जप्यमानेन सर्वे
तथागता विद्याराजान जप्ता भवति ॥

अपरमपि मञ्जुश्री । त्वन्तीयकल्पराजे निधानभूत सारभूत अ
ग्रभूत ज्येष्ठभूतमेकाक्षर पूनमासीत् । अताने काले अनाते समये द्वाष
ष्टिगङ्गानदीसिकतप्रस्थे कल्पे अभितायुज्ञानविनिश्चयराज द्रो नाम
तथागतोऽहंन् सम्यक मग्नुद्ध त्रिगतागणमम्पन सुगतो लोकविद्वन्
त्तर पुरुषदम्यसारयि शास्ता त्रेगन्तुयाणां बुद्धो भगवा । यस्य स्म
रणादेव नामग्रहणमात्रेण पञ्चानन्तर्याणि लभ्य गच्छति । नियत
बोधिपरायणा बहव सत्ता ये नाममात्र श्राव्यन्ते । क पुनर्बोद्धो
ये मन्त्रसिद्धये । अवश्य च सर्वमन्त्रजापिभि अथ भगवानभितायुज्ञान
विनिश्चयराजा तथागत मन्त्रा एव गताय वर्तय । ताचा च
वक्तव्या 'नमस्तस्मै भगवत अभितायुज्ञानविनिश्चयराजे द्राय तथागत
तायार्हते सम्यक् सम्पुद्गाय' ॥

तताऽमिताभ रत्नकेतु तत सर्वपुद्गानां प्रणाम कृत्वा यथे
प्सित म त्रा जप्तव्या । आशु सिद्धि प्रयच्छन्ति । यत् कारण महाप
ण्याभिष्टुद्धये मन्त्राणां तथागतानां सङ्गापगिरार्त्तन नमस्कार च सर्वत
थागतानां च प्रमाण नियत बोधिपरायणोऽय कुशलसम्भारपरिपूरितो
भवति । बोधिसत्त्वसङ्घाय गच्छति । मन्त्रा च तस्य आशु सिद्धिं प्रय

च्छन्ति । अमितायुर्ज्ञानप्रतिभयराजेन्द्रेण तथागतेनार्हता सम्यक्
सम्यग्देन अयमकाशमन्त्र सर्वतथागतहृत्स्य सर्वमन्त्रतन्त्राभिमत
सर्वकर्मार्थसाधक मञ्जुघोष ! त्वदीये कल्पराजे परमरहस्य परमगु
ह्यतमं लारुणात्महिताय प्रयाक्तव्यम् ।

अशिष्ये चापि अधार्मिके

अप्रमत्ने तथा शास्तु शासनेऽस्मि जिनोदिते ।

दुष्ट मानिने चापि शास्तु शासनच्छिद्रेण ॥

न कथञ्चित् प्रयोक्तव्य अप्रमत्ने जिनसूनुनाम् ।

श्रारणां खड्गिणाश्चापि पूजानुग्रहमक्षमे ॥

न तस्य दय मत्र नै मिद्विरतस्य न दृश्यते ।

श्राद्ध सोम्यचित्तश्च प्रसन्नो जिशासने ॥

षोधिसत्त्वो तथा नित्य पूजानुग्रहतत्परः ।

तस्य सिद्धिर्भवेन्मन्त्रे इह कल्प मयोदिते ॥

एकाक्षरे महामन्त्रे मञ्जुघोषनियोजिते ।

तेनासील्लोकनाथेन मन्त्र दत्त सुखाग्रहम् ॥

हृदय सर्वबुद्धानां सर्वमन्त्राणां च उद्भव ।

पद्मसप्त्य तथा कोन्य पुरा गीत स्वयम्भुना ॥

मन्त्राणां श्रेयसार्थाय देहिनां पापमोहिनाम् ।

सर्वेऽस्त गता मन्त्रा शास्तुविम्ब समाश्रिता ॥

तेषु सारभूतोऽयं विद्याराजा महर्द्धिरः ।

एक अक्षरत्रयस्ता शाश्वतोऽयं प्रवर्त्तते ॥

स्थितैषा धर्मकोटिस्थ बुद्धानां तु जगद्धिताम् ।

धर्मनेत्र्या समाश्रित्य स्थितोऽयमेकमक्षर ॥

सर्वार्थसाधको मन्त्र दुष्टराज्ञां निवारकः ।

करोति कर्मचिन्त्य सर्वकर्मप्रमादकः ॥

साष्टं कर्मसहस्रं च कुरुते च ध्रुव तथा ।

विचित्रां सम्पदं दद्याद् विधिदृष्टेन कर्मणा ॥

मञ्जुश्रियस्य हृदयोऽयं मकारो मन्त्रमधुत ।
 उकारगतिनित्यज्ञ आशीर्लोभे प्रसीति ॥
 अमितायुर्ज्ञानराजेन विनिश्चितार्थं प्रसाधित ।
 मञ्जुघोषस्य बुद्धेन प्रवृत्ताऽयं प्रशस्तु ॥ ॥
 त इमं युगां तस्मै लोके शास्तरिः परिनिर्वृते ।
 सिद्धिं च यः स्यते क्षिप्रं विधिद्वयेन कर्मणा ॥
 अमितायुर्नाम आशीत् बुद्धक्षेत्रविमलितम् ।
 तत्रासौ भगवां बुद्ध धर्मचक्रप्रवर्तक ॥
 तिष्ठत्यपरिमेयं रूपं आयुर्मेवमाप्रपुनित ।
 अत एव तस्य सङ्गाभूत् अमितायुर्ज्ञानविनिश्चय ॥
 राजेन्द्र सर्वलोकानां महर्द्धिनाऽयं तथागत* ।
 स दद्यु मन्त्रवरं मुनयः पुद्गलस्य धीमते ॥
 ज्येष्ठं तन्मन्त्रमुनयः महास्थाने महर्द्धिने ।
 ततस्तेन सुतेनेतत् समं तद्भद्रस्य याजिनाम् ॥
 ततस्तं बुद्धपुत्रा वै मञ्जुघोषस्य दत्तता ।
 अधुनाहं तथागता तन्मन्त्रमस्य मुनीरयेत् ॥
 इदं तन्मन्त्रमुनयः वै भगवतोऽपि भाषितम् ।
 श्रेयसार्थं तु भूतानां गतायां गतायान् ॥

नमोऽमितायुर्ज्ञानविनिश्चयराजे द्रायं तथागतायाहते सम्यक्
 म्बुद्धा नमः सर्वबुद्धानां ज्ञाते द्रगजरागायुग्मितायुरत्नकेतुप्रभृती
 नाम् । एभ्यो नमस्कृत्वा त्रयाय मन्त्रा जगन्मन्त्राक्षरम् । कतमं च
 तत् । मुं ॥

एष स मापो! अमितायुर्ज्ञानविनिश्चयराजे द्रेण तथागतेनाहता
 सम्यक् सम्बुद्धेन भाषितम् । अमितव्युहवत्यां लाकधातौ स्थितेन सर्व
 सत्त्वानामधाय हिताय सुखाय लोकापुरम्पाये महतो जनस्यार्थाय
 आगतानां च जनतामवेक्ष्य शामनात्तद्वर्तनकालसमयं विदित्वा अन्ते
 युगाधमे रत्नत्रयापकारिणां दुष्टराज्ञां निवारणार्थं ज्येष्ठमौरस पुत्र

सर्वतथागतानां महास्थामप्राप्ताय बोधिसत्त्वाय महासत्त्वाय दत्तवा ।
बुद्धाधिष्ठानेन समन्तभद्रस्य दत्तवा । समन्तभद्रो बोधिसत्त्वो महा
सत्त्व मञ्जुश्रियस्य कुमारभूतस्य दत्तवा । ततो मञ्जुश्रियेण कुमा
रभूतेन सर्वसत्त्वानामनुग्रहार्थं महाकरुणावशेन हृदयस्थः स्वमूर्त्तौ
स्थापितवा । अनागतकालमोक्षय युगाधमे शासनान्तर्द्धानकालसमये
अहमर्षिश्चिमरुस्तथागतः दुष्टे काले कलौ युगे मम शासनसरक्षणार्थं
करिष्यत्यय मन्त्रवर ॥

अस्य कल्प वक्ष्ये समागत । शृणु कुमार ! मञ्जुस्वर ! सुस्वर !
तवैतन्माहात्म्यं कल्पविस्तरम् । अस्य कल्परारेन्द्रस्य सविस्तरतरं
वक्ष्ये ॥

आदौ तावत् पर्वताग्रमारुह्य विशल्लक्षाणि जपेत् । पूर्वसेवा
कृता भवति । क्षीराहारेण मौनिना नान्यत्र मन्त्रगतचित्तेन तृशरणप
रिशुद्धीतेन उत्पादितबोधिचित्तेन च योपधशीलसवरसमादापनाबोधि
सत्त्वसवरसवरपरिशुद्धीतेन जप्तव्यम् । ततः कर्माणि भवन्ति । आदौ
तावत् पञ्च लिखापयितव्यम् । उपोषधिकेन चित्रकरेण अश्लपकैरेण
अन्यतरेण शुचिना चेलखण्डेन पट्टके वा चन्दनकूर्पूरकुङ्कुमपर्युषितेन
शुचौ देशे शुचिना चित्रकरेण त्रिशुक्लभोजिना गन्धिवस्त्रप्रावृतेन आ-
दित्योदयकालपरिपूर्णपञ्चदश्यां विशुद्धनक्षत्रेण लिखापयितव्यं याव
न्मध्यह्नम् । परतो वर्जयेत् । एव दिवसे दिवसे यावत् परिसमाप्त
इति ॥

आदौ तावत् पटस्य अमितायुर्वर्तीं लाक गातुमालिखेत् । इ
स्तमात्रे पटे सुगतचित्तस्तिचतुरश्रे पट्टके वा समन्तादमितायुर्वर्तीं लोक
धातु समन्तात् पद्मरागन्द्रनीलस्फटिस्मरकतपर्वतैरधस्तात् उपशोभि
त उपरिष्ठाच्च तेषां महारत्नविमानोपशोभिताकारं भवजपताकोपशोभि
तोच्छिद्रताकारं तत्र मध्ये रत्नसिंहासनोपविष्टमभिनायुविनिश्चयराजेन्द्रं
तथागतं धर्मं देशयमानं समन्तमभाज्जालामालिनं ईषद्वक्तावदातं वा
मपार्श्वरत्नोपलनिपण्णं महास्थामप्राप्तं बोधिसत्त्वं महासत्त्वं चामरव्य
ग्रहस्तं तथागतदृष्टिं वामहस्तवीजपूर्णं फलन्यस्तं मियद्गुडयामावदातं

सर्वालङ्कारालङ्कृतशरीर सम तज्जाल दक्षिणपार्श्वे भगवत् समन्तभद्र
बोधिसत्त्व महासत्त्वं रत्नापलस्थित चामरव्यग्रहस्त उद्धूयमानसित
विन्यस्तपाणिं वामहस्तेन रत्नापाणिमर्गाङ्गद्वाररत्नमकुटविच्छुरितमि
यद्गुक्ष्यामावदात नीलपट्टचलनिकानिवस्त मुक्तिकाहाररत्नयज्ञो
पवीत समन्तज्वालामालावबद्ध तस्य दक्षिणपार्श्वे आर्यमञ्जुश्रियं
रत्नोपलस्थितकं कुमारभूत पञ्चवीरकोपशाभित शिर बालदारकाल
ङ्कारालङ्कृत कनकवर्ण नीलपट्टचलनिकानिवस्त मुक्तावलीरत्नव्य
तिमिश्र यज्ञोपवीत तथागतदृष्टि ईषत्प्रहसितवदन सौम्याकार चारु-
रूप कृताञ्जलिपुट सर्वाकारवरोपेतं लिखापयितव्यम् । तस्याधस्ताद्
यथा चे लिङ्ग वेषी सस्थानधारी साधका पद्ममालां गृह्य जानुकोर्प
रसस्थितः अवनतशिरः पटकोणा तन्नेत्रे लिखापयितव्यः । भगवत
उपरिष्ठाच्चत्वारो बुद्धाः भगवत लिखापयितव्यः । दक्षिणोद्देशे द्वौ अ
भिताभः पुण्याभश्च । वामपार्श्वे उपरिष्ठाद् द्वौ तथागतौ अभिलिखापयि
तव्यौ सालेन्द्रराजा रत्नत्रेतुश्च । मम तत्रभा मम तज्जाला कनकवर्णाः
सर्वाकारवरोपेता सर्वपुष्पाभिकीणा निपण्णा पद्मासनेष्वेव ना यासनेषु
धर्म देशयमानाः पर्यङ्कोपविष्टाः सौम्याकारा भगवतः उपरिष्ठात् पुष्प
वर्षं प्रवर्षयमान मेघा तर्गतलीन तथागतविग्रहपुत्पतमान मुनेग्रनामा
अभिलिखापयितव्यः । सर्वाकारवरोपेतं समन्तप्रभाज्वालामालिन द
क्षिणहस्तेन वरप्रद वामहस्तेन नीवरकर्णराजमक्तम् ॥

एतद् भगवत अमितायुर्ज्ञानविनिश्चयराज द्रस्य तथागतस्या
ईतः सम्यक्मम्बुद्वस्य पटविधानम् । एतस्येव भगवत अयमेकाक्षरो
मन्त्र । उष्णीषराजाऽय उष्णीषराकर्त्री प्रतिस्पर्द्धी ममतुल्यवीर्यः
सुख्यप्रभावः । अचि त्यमस्य गुणविस्तारप्रभाव महद्विकीऽय महानु
भाव । सक्षेपत सर्वतथागतोष्णीषराजान महाचक्रवर्तिनमेकाक्षरस्य
च यानि कल्पविस्तराणि उक्तानि तानि मर्वाणि करोति । असाधि
तोऽपि जप्तमान कर्माणि कुरुते । ५ पुनर्गोद साधितः । यथष्टफल-
मम्पदा दत्ताति । ईप्सित भवति । मनसा यदभिरुचित अस्य पटस्य
दर्शनादेव नियत बोधिपरायणा भवति ॥

तस्यैव भगवत अभितायुर्ज्ञानविनि रगराजे द्रम्याधिष्ठानेन
सर्वतथागतहृदय इत्युच्यते सर्वतथागत उष्णीषराजमित्युच्यते । च
क्रवर्ति इत्युच्यते । महाचक्रवर्तिराज इत्युच्यते । मञ्जुश्रय कुमार
भूतस्य हृदय इत्युच्यते । एकाक्षर इत्युच्यते । सत्पेत अचि त्यमस्य
प्रभावः । अचिन्त्या हि बुद्धानामधिष्ठान । अचि त्य बुद्धविकृतिवृत्तम् ।
असाधितोऽपि अकृतपुण्यश्रणाऽपि सर्वगृह्यारम्भप्रतिष्ठितोऽपि सर्वभ
क्षमन्त्रमांसप्राम्यधर्मप्रतिपेयिणोऽपि वर्जयित्वा अथाद्रस्य अनुत्पादिन
बोधिचित्तस्य । एतेषां नास्ति सिद्धिः । रत्नत्रयोपकारिणां तत्प्रति
यत्नोपघातिनां च । एतेषां क्षुद्रकूर्मापि न सिद्ध्यन्ति । क पुनर्वादो
मध्यमोत्तमा मिद्धि । सर्वकामप्रचारभक्ताचारप्रचारस्य साधिकाष्ट
कर्मसहस्र क्षुद्रकूर्मप्रयुक्तस्य सिद्ध्यन्ते । कतमे च ते ॥

आदौ तावदेकजप्त आत्मरक्षा । द्विजप्त पररक्षा । त्रिजप्तो म
हारक्षा भवति । महाबाधिसत्त्वेनापि दशभूमिप्रतिष्ठितेन न शक्यते
सक्षोभयितुम् । क पुनर्वाद तदन्यै सत्तै । पञ्चरद्विकेण सूत्रेण
चतुर्गतेन कर्त्र्यां वेष्टयेत् । शुक्रवन्त्र कृतो भवति । स्वानापघात
चास्य न भवेत् । वर्जयित्वा तु स्वेच्छया तदह एव राज्यामेको
यदि रोचते दिने दिने कर्तव्यः । अथ न रोचते यस्म सप्ताभिम
न्त्रित कृत्वा नाभिदेश स्पृशेत् । त्रिसप्ताह शुक्रवन्धः कृतो भवति ।
पञ्चजप्तो बुद्ध भगवन्त भ्यात्वा य स्पृशेत् स वश्यो भवति । च
द्रमसग्रहे शशिग्रहे शशिमण्डले अर्ककाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य विनापि पटेन
पूर्वाभिमुखः आज्याहुतीनां दशसहस्राणि जुहुयात् । राजकुलसमीपे
निम्नगानान्तरिते देवायमथे वा नान्तरित यस्मि देशे राजा ति
ष्ठति तत्र समीपे होमकर्म प्रयोक्तव्यम् । प्रभाते राजा वश्यो भवति ।
यदुच्यते तत् सर्वं करोति । यदा न पश्यते तदा तस्य चित्तं न्यस्त
वति । मान्यो वा भवति । चित्तप्रिक्षेपतां प्रतिपद्यते । भूयो प्रत्या
यनं कर्तव्यम् । क्षीराहतीनामप्रसहस्रं जह्यात् । यत्र वा तत्र वा काले ।
ततः प्रभृति स्वस्थो भवति । एतत् कर्म श्राद्धानां रत्नत्रयप्रसन्नानां
उत्पादितबोधिचित्तानां न कर्तव्यम् । यदि करोति महान्ततरं अपु

पयस्कथं प्रसज्यात् । अन्येषामपकारिण कतव्यम् । ईष्टचित्तानां
रौद्रचित्तानां दिनेदिने दर्शनं च दातव्यम् । सौम्यचित्ता भवन्ति ।
यदि न भवन्ति महता अथन विगुज्य ते । प्राणाश्रया भवन्ति ॥

पुनरपि कर्म भवति । च-द्रग्रहे पलाशसमिद्धिरग्निं प्रज्वाल्य
घृताहुतीनामष्टसहस्रं जुहुयात् । प्रभाते देशस्वामी राजा भवति म-
न्त्रापयति मन्त्रितव्यम् । सज्जावधुपदर्शयते । उपदष्टव्यं पण्मासा
भ्यन्तरं सहस्रपिण्डं ग्रामं नृदाति । यद्यर्द्धरात्रं जुहोति त्रिभिर्मासैः ।
यदि सर्वयामिकं रात्रिं जुहोति मामेनेकेन लभते । यदि मासं जुहोति
राज्या राज्यां विषयं प्रति लभते । विषयप्रतिपद्यते वा ग्रामं अथ वा
यत् किञ्चिद् वित्तम् । अरयो न प्रभवति । यदि सम्प्रभवन्ति पुन-
रपि कर्म भवति ॥

चन्द्रग्रहे अपामागंकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य पलाशसमिधानां ब्राह्म-
णारे दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्रं जुहुयात् । अन्ते पित्र्यमदपन्नाणां
कटुतैलाक्तानां आहुतिमष्टसहस्रं जुहुयात् । प्रभाते सौम्या ब्राह्मणा
राजा विद्विष्टो भवति ॥

अपरमपि कर्म भवति । च-द्रग्रहे यथोपपन्नकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य
घृताहुतीनामष्टसहस्रं जुहुयात् । होमाने च यस्यां दिशि प्रभुस्तिष्ठति
तस्यां दिशि तद् भस्म क्षिपेत् । स वश्या भवति । य वा त वा यस्मिं
वा तस्मिं वा काले रोचते भोगां विस्तरते साहाय्यतां च प्रतिपद्यते ।
स्वल्पमल्पं वा महान्तं वा ग्राममनुप्रयच्छति विषयं वा । अमोघा च
सिद्धिर्भवति षडभिर्मासैः नियतम् ॥

अथ कुद्रचित्तश्चतुर्वर्ण्या अन्यतरं विकृतस्थाने वा यातो वि-
कृष्टप्रधानलिङ्गेन वा अन्यदेवताभक्तं लौकिकेषु यस्मिं दिशि ते
तिष्ठन्ति तदेव वेश्म सोऽस्य देशान्तरं प्रक्रमते । उद्विग्नश्च भवति ।
रात्रौ प्रपलायते वा । कुटुम्ब वास्य भिद्यते । प्रत्यायनं क्षीराष्टसह-
स्राहुतयो होतव्यं । स्वस्थो भवति ॥

अपरमपि कर्म भवति । च-द्रग्रहे तेनैव विधिना बुद्धबोधिस-
त्त्वप्रतिमापटस्य वा सद्धर्मपुस्तके वा सधातुकगर्भचैत्ये वा शुचिना

शुचिवस्त्रप्राग्नेन अहोरात्रोषिणेन निष्पाणयेनोदकेन कर्म कर्त्तव्यम् । शुक्रपुष्पैः सुगन्धैः च दनकुङ्कुमपरिपूषणं कर्पूरधूपप्रपिताम्बुशतं कुर्यात् । यत्र कर्म प्रयुज्यते ब्राह्मणान्ते पञ्चानामाग्रे क्षत्रियान्ते च श्वत्थकाष्ठ वैश्यान्ते गदिरमाष्ठ गूद्वारेस्तादृशे काष्ठे अग्निं प्रज्वाल्य तदेव कर्म कुर्यात् । ब्राह्मणस्य पञ्चशतमिध क्षत्रियस्याश्वत्थसमिध वैश्यस्य गदिरसमिध शूद्रस्य अपामार्गसमिध तद् यैर्वा यथालब्धे राज्यहोमान्ते कुर्यात् । कर्म तथैव महाराज्ञा अपराजितमूलसमिध जुहुयात् । अष्टमहस्र घृताहुतीनां अष्टमहस्र अन्ते च तस्यां तदेव भस्म क्षिपेत् । यस्यां निशि महाराजा तिष्ठति । दुष्प्रचित्त आगच्छति वा उष्णीषचक्रवर्त्ती एनाक्षरमुद्रं बध्वा क्षिपेत् । उत्पलमुद्रं वा स वित्रस्तो निर्वर्त्तते । भयचक्रा वा भवति । अन्यद् वा यत्किञ्चिन्म होत्पातं भवति । महोपसर्गं चित्तदोस्थित्य येन प्राचास्य निर्वर्त्तते ॥

एतानि वा पराणि च यथेष्टानि कर्माणि भवन्ति । वस्त्रमभि मन्त्र्य प्राचरेत् । सुभगो भवति । अक्षिण्यभि मन्त्र्य अञ्जयेत् । सर्वजन प्रियो भवति । सप्ताभिमन्त्रितं कुर्यात् । अक्षिणी मुखं च सर्वतः कृत्वा कुङ्कुमस्य मुखं निरीक्षयेत् । स यशसा भवति । साम्यश्च पुष्पफलं अन्यं वा यत्किञ्चिच्च सगन्धं सप्ताभिमन्त्रि कृत्वा राज्ञो निवेदयेत् । स चिघ्नीतमात्रेण यशो भवति । अन्यो वा यः कश्चित् सत्त्वं स दर्शनमात्रेणैव यशो भवति । मवाङ्गुलैः अष्टशतमभि मन्त्रितं कृत्वा उष्णवारिणा स्नायीत । स्वस्थो भवति ॥

एतानि कर्माणि कुर्यात् दुःश्रितेभ्यः सत्त्वेभ्यः ।

अनाथे पतिते स्त्रीषु व्रतिने च हं शासने ॥

एतन्नयममनेन कुर्यात् तत् कर्म ईदृशम् ।

स्त्रीषु कर्म न कुर्याद् वे बालवृद्धे तथातुरे ॥

दरिद्रे दुःश्रिते चापि अल्पगर्भे त्रियोनिजे ।

न कुर्यात् कर्ममयं तु महासत्त्वं प्रयोजयेत् ॥

शूरे साहसिके लुब्धे महापक्षे महाधने ।

अतिमानिने प्रचण्डे च कुर्यात् कर्म ईदृशम् ॥

शासनद्वेषिणे कुद्रे परद्रव्यापहारिणे ।
 अश्राद्धे सर्वेण प्राणां ओपधीनां च योगिनाम् ॥
 प्रगल्भे दुष्टचित्ते च नृपे लारुक्कुत्सिते ।
 एतेषु कर्म प्रयुञ्जीत शार्मिकेषु विवर्जितम् ।
 अपर कर्ममित्याहुः पुद्गैस्तन् परिवर्जितम् ।
 तदेव भस्म कुद्धा वै या दिश क्षिपते जपी ॥
 तत्रस्था अरयः कुद्धा नृपतिश्चापि नश्यते ।
 दीर्घग्लायतां याति तेऽपि जना ध्रुवम् ॥
 महामार्योपसर्गं च तस्मिन् देवे तु नश्यत ।
 न कुर्यात् कर्म एव तु स कृच्छ्रपतिताऽपि हि ॥
 त्रिसप्ताहाद् भिनश्यते सर्वे तत्र जनाधिपाः ।
 यावत् तत्कर्मणा पूण द्विमप्ताहा तु मङ्गेन् ॥
 प्रथमे चित्तविक्षेप द्विमप्ताहे तु ग्लायताम् ।
 तृमप्ताहे तथा मृत्यु तस्मान् त पण्डितयेन् ॥
 प्रथमे विद्रव्यते ते द्वितीये श्लेशविभ्रमम् ।
 त्रिमप्ताहे तथा नाशं न कुर्यात् कर्म ईशम् ॥
 केवलं सत्त्वेनया निर्दिष्टं शोभनाय वै ।
 न भृशं सम्पदं ह्येते बुद्धा ते शुद्धमानसाः ॥
 प्राणापरोधिनं कर्म सर्वपुद्गैस्तु गार्हतम् ।
 न कुर्यात्तजपी कर्म उत्तमं सिद्धिमिच्छता ॥
 न रजोपपत्तिं शमयेत् एतेऽप्येव प्रवृत्त्यने ।
 केवलं तु इदं प्रोक्तं कृष्णशुभकर्मफलोदयम् ॥
 कर्मवैचित्र्यमाहात्म्यं यथा दृष्टं द्विपञ्चात्तमे ।
 शक्तं शुभोदयं नित्यं कृष्णं चास्य शुभप्रदम् ॥
 व्यतिमिश्रं तथा कर्म व्यतिमिश्रं तु पठ्यते ।
 तथैव कर्मवैचित्र्यं दर्शितं तत्त्वदक्षिभिः ॥

तां जापी वर्जयेत् कृष्ण व्यतिमिश्र कर्म एव वा ।
 शङ्क भजेत् कल्याण शुभकर्मफलोदयम् ॥
 प्राणोपरोधान्नरकं तु जापी याति पुनः पुनः ।
 तन्निवृत्तेस्तथा धर्मं अहिंसः कर्ममुत्तमम् ॥
 स्वर्गं तथा सिद्धिं मन्त्राणां च शुभा गतिः ।
 प्राप्यते सुकृतं कर्म विरुद्धैर्विरुद्धमुच्यते ॥
 धर्माधर्मं मया प्रोक्तं सर्वज्ञत्वं विचेष्टितम् ।
 शुभकर्मसदाजापी आरभेत् सिद्धिलिप्सया ॥
 मन्त्रा तस्य सिद्धयन्ते जापिनस्य शुभे स्थिते ।
 गतिर्नाम तस्य गतिर्नाम गतिर्गोपरायणे ॥
 मन्त्रिणे श्रेयसा सिद्धिः प्रवदन्ति तथागताः ।
 विनयार्थं तु सत्त्वानां कर्मवैचित्र्यमुच्यते ॥
 यथेष्टं महत्कर्म तु साधिकाष्टं च सिद्ध्यते ।
 क्षुद्रकर्म प्रकुर्यात् उत्तमं तु न लभ्यते ॥
 मध्यमं सिद्ध्यते किञ्चिद् यत्नाज्जापहोमितम् ।
 अधमं सिद्ध्यते क्षिप्तं विधिदृष्टेन कर्मणा ॥
 त्रिविधं कर्म निर्दिष्टं उत्तमाधममध्यमाः ।
 उत्कृष्टरूपी तपस्वी च लभते उत्तमं तथा ॥
 मध्यजापी तथा मध्यं कर्मसिद्धिमवाप्नुयात् ।
 स्वल्पजापी तथा नित्यं स्वल्पकर्मसमावृत ॥
 लभते क्षुद्रसिद्धिं तु नान्यसिद्धिमवाप्नुयात् ।
 कालप्रमाणजापस्तु होमे दृष्टस्त्वथा पुनः ॥
 अधिकादधिकं सिद्धिं मध्यमयोगेषु दृश्यते ।
 स्तोत्रं स्तोत्रतरं कर्म लभ्यते क्षुद्रसिद्धिरिति ॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वापिटकावतसकात्

महायानेपुल्यसुत्रात् पञ्चविंशतितम

एकाक्षरमूलमत्र आर्यमञ्जुश्री

हृदयरूपपटविधाननिरार

परिसमाप्त इति ॥

अथ अष्टाविंशतितम पटलविसर ।

अथ भगवां शान्त्यमुनि' पुनरपि श्रुत्वाऽसभयनमवलोक्य
मञ्जुश्रिय कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्री' ! अपरमपि त्व
दीयपटविधान साधनौपयिक सर्वकर्मार्थसाधकम् । एतेनैव तु एका
क्षरेण हृदयमन्त्रेण षडाक्षरेण वामकरातेन त्वदीयेन मूलमन्त्रेण वा
षडक्षरहृदयेन ॐकाराग्नेन एकाक्षरेण वा पटस्याग्रत अस्यैव कल्प
भवति । पश्चिम काले पश्चिमे ममये मयि तथागते परिनिर्हृते शूये
तुद्रक्षेत्रे युगाधमे प्राप्ते अत्राणे लोके अशरणे अपरायणे इदमेव क
ल्पराजा त्राणभूत भविष्यति । शरणभूत लयनभूत पगायणभूतम् ।
कतम च तत् ॥

आदौ तावत् पूर्वमेवानादृते पटे केशापगते सप्तहस्तायते तृह
स्तपृथुके सदशे कुङ्कुमचन्दनरसपर्युषिते तुद्र भगवत शान्त्यमुनिं
लिखयेत् । पञ्चासनोपविष्ट धर्म देशयमान मञ्जुश्रिय कुमारभूतमव
लोकयन्तम् । दक्षिणे पार्श्वे सुधन सुभूमिं आर्याश्रयमर्तिं मञ्जुश्रिय
च भगवतो नमस्कारं कुरुत कुमाररूपिण सर्वालङ्कारविभूषिताङ्गं
वामपार्श्वे समतभद्र आर्यावलोकितेश्वर भद्रपाल सुशोभन च ले
खयेत् । भगवत्प्रतिमा ह्रस्वतरा च लेखयितव्या । आर्यावलोकिते
श्वरमुधनौ चमरव्यग्रहस्तौ काया । त्रमुगा चाभस्तात् । गन्धकरण्डक
व्यग्रहस्ता पूर्वकायविनिर्गता लेखयितव्या । उपरिष्ठाच्च विद्याधर-
कुमारौ मालाधारिणौ मेघाश्च वर्षमाणाः सविग्रता लेखयितव्या ।
सर्वे च बाधिमत्त्वा पुष्पमाणा या भगवता मुग्य व्यञ्जनाय त्व क-
र्तव्या । सालङ्कारा प्रसन्नदृष्टय पूर्वकाये निषादिवनतेन लेखायि
तव्या ॥

तमीदृश पट सधातुके चैत्ये स्थाप्य पश्चा मुग्धमश्वरलक्ष जपत् ।
अस्य मञ्जुश्रिय काष्ठमौनी त्रि सालस्नायी त्वेकपरिवृत्ता सततपो
पथिक शान्त्यापन्नयथाभेषभैवाहारश्चतुर्भागमत्र कृत्वा रत्नत्रयस्य
भागमेक अय मञ्जुश्रिय अयत् सर्वमन्त्रानां शेषमान्मनो
पयुञ्जीत । प्रक्षान्तनायो मरुति भगवत कृता सर्वमन्त्राणालम्ब
नेन मनसा नात्मार्थमह किञ्चित् करोमि करिण्याम्य यत्र सर्वे

सत्त्वानामर्थायेति श्रुत्या जाप कुर्यात् । स्नान गन्धं पुष्प धूप बलिं
प्रदीपांश्च दद्यात् । स्नापन पटञ्चायाया' गन्धानधस्तात् पुष्पाणि च
बलिं च मतत दद्यात् । तत्र तेषां पूर्वं दद्यात् । रत्नत्रयस्य पश्चाद् मै
त्रेयस्य तदनन्तरमगलेणितेश्वरस्य आर्यसमन्तभद्रस्य आर्याकाश
गर्भस्य आर्यालयमते' कुमारभूतस्य च द्रुमभस्य सर्वनीवरणपिण्ड
म्भिण' आर्यवज्रधर्मस्य आर्यतारायाः आर्यमहामायूर्या आर्यपरा
जिताया भगवत्या प्रज्ञापारमितायाश्च गन्ध पुष्प धूप बलिं च सर्व
मेतेषां पूर्वं दत्त्वा पश्चात् पत्रस्य दद्यात् ॥

पश्चाद् ग्रहरेकस्मिन् प्रदेशे सर्वाष्टगन्धैर्भवहस्तिरूपाणि विनाय
कानि बल्मीकमृत्तिकाया कृत्वा तेषां चाक्षेपेत् । अविस्मृत्य पि
ण्यारूपिष्ठकतिलकृतकुलत्थपत्रस्यमाममूलकवार्त्ताकपद्मपत्रकाम राजना
नि च वर्जयेत् । कुशपिण्डकोपपिण्ड तत्रैव श्रात सर्वदुद्धानुस्मृतिं भाव
येत् । मनसा जाप कुर्यात् । अन्यत्र विविके कुशसस्तरे शय्या कल्प
येत् । अतिपानमतिभोजन अतिपर्यटन अतिदर्शनमतिशय्यां च वर्ज
येत् । त्रि. काठ दुद्धानुस्मृति भावयेत् । शुक्रवत् च कुर्यात् । शो
भनानि च स्नानानि नान्यस्य प्रमादयेत् । भगवतो निवेदयेत् ॥

एवमनुपूर्वेण त्वरमाण अक्षरदक्ष जपेत् । अन्ते च भगवतीं प्र
ज्ञापारमिता याचयेत् । जपमाले भगवतोऽथ मञ्जुत्रिय कुमारभूतस्य
मुखमण्डोक्त्य जाप कुर्यात् । अनाकूलानरपत्र । अभयत्रा त च नम-
स्कार कृत्वा निवेदयेत् ॥

अनेन विधिना पूजेसेवा कृत्वा पत्र क्वचित् स्वस्थे स्थाने स्थ य
कर्म कुर्यात् । यत्र मनसः परितुष्टिरस्ति ॥

पटविधान समाप्तम् ॥

पश्चाद् भगवत् मञ्जुत्रिय श्वेतचन्दनपर्यं पद्मासनस्थ भग
वतीं प्रज्ञापारमितां परहरते न तान् न विणेन फल न धान कारयेत् ।
तमेकस्मिन् भुजो प्रदेशे पश्चान्मुख्यं स्थापयि वा तस्याग्रताऽग्निकुण्ड
कुर्यात् । सर्वकर्म सचतुरश्रं द्वित्रिंशतिप्रमाणं अथ गन्धं सर्वधा
न्यानि च क्षिपेत् । तत्रोपनि कुर्यात् ॥

अनेन विधिना नवमग्निमुत्पाद्य अश्वत्थसमिद्धिरग्निं अथवा शोकस्य वा घृततदुलान्न क्षारन्धि मधु न मन्त्रेणुपहत्य ताम्रभाजने स्थापयित्वा अप्सहस्र परिजप्य पर्णाहुतिं त्स्यात् । पश्चात् यस्मिन् दिने शुक्लप्रतिपत्तमारभ्य कर्म कुर्यात् अश्वत्थसमिद्धिरग्निं प्रवात्य त्रिगतधुम दृष्ट्वा अग्निमायाहयेत् । “आगच्छ हरिपिङ्गल ! दीप्तजिह्व ! लेहिताक्ष ! हरिपिङ्गल ! देहि त्वापय स्वाहा ॥”

अनेन मन्त्रेणाहुतित्रयं त्स्यात् । पश्चाद् भगवन्तमायाहयेत् । “आगच्छगच्छ कुमारभूत ! सर्वसत्त्वार्थमुत्पतोऽहं साहाय्य मे कल्पय गन्धपुष्पधूप च प्रतिगृह्य स्वाहा ॥”

यद् ददाति तदनेन दातव्यम् । आगतस्य चार्घ्यं देयं सुगन्धपुष्पपानीयेन पश्चाद्भोमं कुर्यात् । सप्तवागनुदाहृत्य एकैवाहुतिं क्षिपेत् । एव सप्तदिवसानि घृततदुलानि तिलयावकेन चाप्यायनं कुर्यात् ॥

अत्रान्तरादवश्यमार्यमञ्जुश्रिय कुमाररूपिण पश्यति । द्व्यङ्गुलप्रमाणानां चन्दनसमिधानामष्टसहस्र जुहुयात् । दिनेदिने शत पृथिवीपतीनां वंशमानयति । जातीकुसुमानां लक्ष जुहुयात् । राजा वश्यो भवति । पद्मानां त्रिधिमधुघृताक्तानां महस्र जुहुयात् । द्रव्यं लभते । शमीसमिद्धिरग्निं प्रज्वाल्य त्रिंश जुहुयात् । रत्नपतिर्भवति । सातमुद्रमुद्रं जुहुयात् । प्रातरुथितं मर्दानमिषो भवति । अर्धसमिधानां त्रिधिमधुघृताक्तानां लक्ष जुहुयात् । सहस्रपिण्डं ग्रामं लभते । ऋषुत्रिंशं जुहुयात् । रुन्यां यामिच्छति तां लभते । अपा मार्गं जुहुयात् व्याधिं प्रजमयति । क्षीरवृषकाष्ठेरग्निं प्रज्वाल्य तिला हत्तीनां लक्ष जुहुयात् । यां चि नयित्वा करोति तां लभते । विषयार्थी पद्मानां लक्ष जुहुयात् । विषयं लभते । यवानां लक्षहोमेनाश्वयमन्नमु पश्यते । गुग्गुलुप्रयङ्गु न घृतेन गृहं होमयत् । पुत्रं लभते । अश्वामात्रीने जातीकुसुमानां पाणीयं जुहुयात् । सप्ताहेन ग्रामं लभते । जातीकुसुमानां जले एकं पुष्पं गृहीत्वा जुहुयात् । अत्रापि खलं यस्य प्राणाय दीप्तो न घ्राणमारेण वश्यो भवति । कृच्छ्रं

कस्तूरिकालवज्रपुष्पं च मुखे प्रक्षिप्य जपेत् । येन मह मन्त्रयते स
 वश्यो भवति । मरीचमण्डसंस्त्राभिमन्त्रितं कृत्वा मुखे प्रक्षिप्य कुट्टोऽपि
 वचनेन प्रियो भवति । शिखापनेनेव वन्नीयात् । अदृश्यो भवति ।
 शक्रं दृष्ट्वा मनमानुस्मरेद् विगतक्रोधो भवति । नित्यज्ञापेन सर्वजन
 प्रियो भवति । महति मन्त्र्युपेऽभ्युत्थाय जातीकुसुमसहितं पानीयं शु
 चौ प्रवेशे भूमौ जुहुयात् । मन्त्री भवति । अनतिक्रमणीयवचनं । भये
 समुत्पन्ने मनसि कुर्यात् । भयं न भवति । परस्य कुट्टस्यापि मैत्रीं भाव
 यित्वा अनुस्मृत्य मुखं व्यवलोकयेत् । विगतक्रोधो भवति । सर्वसु
 गन्धपुष्पैः होमं कुर्याद् यमुद्रिश्यं करोति स वश्यो भवति । सप्ताभि
 मन्त्रितं उदकं मन्त्र्युपसि पिबेत् । नियतवेदनीयं कर्म क्षपयति । स
 सज्जेनोदकेन मुखं प्रक्षालयेत् सर्वजनप्रिया भवति । पुष्पाण्यभिमन्त्र्य
 यस्य ददाति स वश्यो भवति । आचार्यत्वेनेन लक्षहोमेन तद्गु
 लानाम् । विषयपतित्वं तिलानां । पद्मानां सहस्रं जुहुयति । दीनारं
 सहस्रं लभते । वीरक्रयक्रीता गुग्गुलुसर्जरसगन्धरसश्रीवासकं चैकतं
 कृत्वा जुहुयात् । पञ्चम्यां पञ्चम्यां पण्मासम् । पूर्णं महस्रगुणं लभते । स
 र्वं धैः प्रतिक्रातं कृत्वा तीक्ष्णशस्त्रेणैकधारेण च्छित्त्वा च्छित्त्वा जुहुया
 त् । नक्षिणेन पान्ता पुरुषस्य वामपादं स्त्रियं यमिच्छति स वश्यो भवति ।
 सप्ताहं त्रिसन्ध्यं धुत्तरपुष्पाणि जुहुयात् । गावो लभते । अर्ककाष्ठे
 धान्यं शिरीषपुष्पैश्चां अशोरुपुष्पैः सुवर्णं व्याधिघातपुष्पैर्वस्त्राणि
 लभते । यद् यत्तिच्छति तत् सर्वं जातीकुसुमहोमेन करोति । यद्वर्णानि
 पुष्पाणि पानीये जुहोति सपितुरुदये । तद्वर्णानि वस्त्राणि लभते ।
 सप्तजप्तं भाजनं कृत्वा भिक्षामप्तिं भिक्षामक्षयां लभते । रात्र्यामुत्थाय
 परिजप्यात्मानं स्वयं शोभनानि स्वप्नानि पश्यति ॥

अथ राजानं वशीकर्तुकामः तस्य पादपांसु गृहीत्वा सर्पपैस्तै
 लैश्च मिश्रयित्वा जुहुयात् । सप्ताहं त्रिमन्त्र्य वश्यो भवति ॥

राज्ञं वशीकर्तुकामः मौर्वर्चलां गतपुष्पां चाराहीं चैकतं कृत्वा
 जुहुयात् । सप्तरात्रं त्रिमन्त्र्य यस्या भवति । राजमात्यं वशीकर्तुकाम
 भङ्गातकानां तिला वचा च प्रतिकृतिं कृत्वा जुहुयात् । सप्ताहं सप्तरात्रं
 च वश्यो भवति ॥

पुरोहित वशीकर्तुंकामः ब्रह्मदण्डी शतपुष्पां चैकत कृत्वा
'जुहुयात् । सप्तरात्रं त्रिसन्ध्यं वश्यो भवति ॥

ब्राह्मणानां वशीकर्तुंकामः, पायम घृतमहितं जुहुयात् । सर्वे
वश्या भवन्ति ॥

अथ क्षत्रिय वशीकर्तुंकामः, गाल्योदन घृतसहितं जुहुयात् ।
सप्ताहम् ॥

वैश्यानां वशीकरणे यावत्कां गुडसाहितां जुहुयात् । वश्यो भवति ॥

पिण्याक जुहुयात् । शूद्रा वश्या भवन्ति ॥

सर्वानैकतं कृत्वा जुहुयात् सर्वे वश्या भवन्ति ॥

चतुःपथे प्ररुशून्ये गृहे वा बालिं निनेत्र्य योऽस्य ग्लानः स
तस्माद् विनिर्मुक्तो भवति ॥

मुखं स्पृशं जपे ज्वरमपगच्छति । अपशतजप्तेन शिरसा
न्धेन सर्वव्याधिभ्यः पारमुच्यते । सर्वरोगेभ्यः मूत्रकं वन्वा शिरसा
वन्ध कृत्वा स्वप्नव्यः । सर्वरागा अपगच्छति । व्याधिना ग्रस्तः ज
पमात्रेण मुच्यते । गलग्रहे बल्मीकमृत्तिकां जप्त्वा लेपः कार्यः । व्या
धिरपगच्छति । अक्षिरोगे नीलीकलिकानि जुहुयात् । व्युपशाम्यति ॥

पटावेष्टान्मार्गैरिहम् ॥

पूर्वाक्तेन विधानेन अनाहते पटे केशापगते आर्यमञ्जुश्री कु
मारभूतः आभिलेख्यः सर्वालङ्कारविभूषितः । रक्तवर्णः कुमाररूपी प
द्मासनस्थः । दक्षिणपार्श्वे आर्यावलोकितेश्वरः कमपार्श्वे ममत्तभद्रः ।
आर्यमञ्जुश्रियस्य किञ्चिद्दूतौ । त पटः स्थापयित्वा कोटिं जपेत् ।
राजा भवति ॥

चन्दनसमिधानां कुङ्कुमाभ्यक्तानां लक्ष जुहुयात् । राजा भवति ।
अगरुसमिधानां दधिमधुघृताक्तानां लक्ष जुहुयात् । राजा भवति ।
जातीकुसुमानां घृताक्तानां कोटिं जुहुयात् । राजा भवति ॥

यत्प्रमाणानां पद्मानां गांश्च जुहोति तत्प्रमाणानां दीनाराणां राशौ लभते । यावद् यावत् तावज्जग्यमाना न वृद्धाति तावद् विद्याधरचक्रवर्ती भवति । भल्लातकानां लव जुह्यात् त्रीनारसहस्रं ददाति । व्याधिघातस्फलानां लव जुह्यात् महाधनपतिर्भवति । अष्टसहस्रहोमेन गुग्गुलुमिराना धान्यं लभते । मतततिलहोमेनायव त्रिञ्चन धान्यं लभते । गोतण्डलानां लव जुह्यात् सहस्रना गोसहस्रं लभते । बहुपुत्रिणाफलानि शमीफलानि चैव तत् क्रत्वा जुह्यात् । यामिच्छति कन्यां तां लभते । शमीपत्राणि जुह्यात् । सर्वकामदो भवति । अगस्तिपुष्पाणि श्रीराक्तानि जुह्यात् । ब्राह्मणपत्नीकरणे । करवीरपुष्पाणि शुक्रानि जुह्यात् । क्षत्रियवशीकरणे । कर्णिकारपुष्पाणि जुह्याद्वाजापत्नीकरणे । धुतूकपुष्पाणि जुह्यात् । शूद्रवशीकरणे । अर्कपुष्पाणां दधिमधुघृताक्तानां लक्षं जुह्यात् । सर्वव्याधिभ्यः परिमुच्यते ॥

अनेन विधिना पुष्पाणां सुगन्धाणां लक्ष पाप्मले निवेदयेत् । नित्यसुरी भवति । अश्वत्थसमिद्धिरग्निं प्रज्वात्य शमीपुष्पाणां सहस्रं जुह्यात् । नक्षत्रपीडा व्युपशाम्यति । गारोचनया मन्त्रमभिलेख्य शिरसि वज्रा सदग्रामऽवतरेत् । शस्त्रैर्न स्पृश्यते । हस्तिस्कन्धे मञ्जुश्रियमग्रतो नलस्य दत्त्वा दर्शनमात्रेणैव परनलस्य भङ्गो भवति । भजाग्रे कुमाररूपिण सौवर्णमयूरासनस्थं क्रत्वा सदग्राममवतरेत् । दर्शनादेव परवत्स्य भङ्गो भवति । जातीकुसुमानां पादमूले लक्षं निवेदयेत् । तत्रैव दृशसस्तरे शय्यां कुर्यात् । स्वप्ने यथाभिलषितं कथयति । प्रदीपानां सहस्रं दत्त्वा एकप्रतीपं पद्ममूत्रार्चं क्रत्वा मधुपट्टिं वेष्टयित्वा प्रज्वाल्य पश्येद् यथाभूतं मञ्जुश्रियं कुमारभूतं पश्यति ॥

द्वितीय पटविधानं समाप्तम् ।

सौवर्णं रजतं वा कुमारं क्रत्वा उरदं दाक्षणेन पाणिना । वामे न भवतीं प्रज्ञापारमितां दधानं तमीदृशं सधातुककरण्डकं पुरतः स्थाप्याक्षरलक्षं जपेत् । ५ वामरिणा कुर्यात् । बालनारकदारिका

श्राद्धाग्रतो भोजयितव्या । गीतं तांति प्रसादात् । ताभ्याम् ।
 जपपरिसमाप्तौ पुष्पत्रयेणार्घ्यं च वा प्रयोगः । प्रसादात् तिरागनाश
 हनविसर्जनं पद्ममुद्रा च वा जाप कुर्यात् । चतुर्था आवर्त्तन
 स्वस्तिकमुद्रया आसनं पूर्णमुद्रया । पश्चिद्दशमं पञ्चमं च
 रथमुद्रया प्रदीपं यमलमुद्रया भुजं मयूरमातामन्या मयूरं । षष्ठ्युद्रया
 बलिं अनेन विश्वानेन रात्रौ त्रिभिस्तै रयान् यावत्तापपरिममा
 मिरिति । पश्चात् कर्माणि कुर्यात् ॥

जातीकुसुमानां समुद्रगाण ॥ १॥ ३५ प्रायत् । त्रयम
लभते । रात्रौ जाति कुसुमौ च वा भगवतः प्रपन्नः भगवतः
पश्यति धर्म दृश्यमान नाधिसन् । अत्रि । यत्नः । तत्र नमः
कुर्यात् । नान्यस्य कुर्यात् । उपाशितः । यत्नः पाणिनाम्भश्च आनाग
कधूपं मधुमिश्र जुहुयात् राज्य लभते । तस्मात् जपत् पञ्चात्रय स्वय
मेव पश्यति धर्मदेशनां च क्रमात् । याद् ये तावत् सहाह्वययनि
सम्मुखमभ्रापते अववत्तिष्ठ । तावदगच्छ । ॥ ॥

तृनाय नि ॥ १५५ ॥

रक्तच दनमय कुमाररूपिण एव न पा ॥ १५५ ॥ अन्यत्र
त्रोरमती साशोकवृक्षाश्रयां काम्ये ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥
सर्वपराजिकाव्यामिश्रेण रक्तच दनमयि ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥
जुहुयाद् यस्य तासां ग ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥
यस्य नाम्ना जुहुयात् स वश्या भवति ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥ १७१ ॥
जुहुयाद् यस्य नाम्ना स वश्या भवति ॥ १७२ ॥ १७३ ॥ १७४ ॥ १७५ ॥
पञ्चशीकरण पञ्चमुक्ता ॥ १७६ ॥ १७७ ॥ १७८ ॥ १७९ ॥ १८० ॥
वैश्वशीकरण शाठकाणि जुहुयात् ॥ १८१ ॥ १८२ ॥ १८३ ॥ १८४ ॥ १८५ ॥
प्रसन्न जुहुयात् ॥ १८६ ॥ १८७ ॥ १८८ ॥ १८९ ॥ १९० ॥ १९१ ॥ १९२ ॥ १९३ ॥
वति ॥ निम्बपत्राणि कटुतेलाताणि जुहुयात् ॥ १९४ ॥ १९५ ॥ १९६ ॥ १९७ ॥ १९८ ॥ १९९ ॥
न्य सप्ताह यस्य नाम्ना ग ॥ २०० ॥ २०१ ॥ २०२ ॥ २०३ ॥ २०४ ॥ २०५ ॥ २०६ ॥ २०७ ॥
॥ २०८ ॥ २०९ ॥ २१० ॥ २११ ॥ २१२ ॥ २१३ ॥ २१४ ॥ २१५ ॥ २१६ ॥ २१७ ॥ २१८ ॥ २१९ ॥ २२० ॥

बृहतीकुसुमानां लक्षं जुहुयात् सुखं ततः । कालाञ्जलिः
निराकुसुमानामष्टसहस्रं जुहुयात् महान्तं वाम भवेत् । पा लघुपाणि

जुहुयाद् धान्यमभयं लभेत् । भाषणापुष्पाणि जुहुयात् सुवर्णं लभेत् ।
वचां नक्षिमधुप्रताप्तां जुहुयात् सर्वान्प्रचरवादा भवति । ब्राह्मी
रसघ्नागणितां ताम्रभाज । अथापयित्वा तावज्जपेद् यात्रद् दशमह
स्याणि पश्चात् । पश्चेत् सर्वान्प्राप्ता विजयते । यस्य ऋद्धस्याप्तसहस्रा
भिमतानि कृत्वा लाघ निपा पश्येत् सा क्रोधं मुञ्चति ॥

चतुर्थं विधानम् ।

अनाहतं पटं केशापगते उपोषधिकेन चित्रकरेण अक्षेपकैर्ब
र्णैः आर्यगन्धजुगियश्चितापायनय । पञ्चासनापविष्टं धर्मं देशयमान
नक्षिणपार्श्वे आर्यमहामेरुल्लां ताम्रपार्श्वे आर्यप्रज्ञापारमितां जापवतीं
सवालङ्कारविभितां शृङ्गयनिवसना । तस्याधस्तात् पद्मसरं, बहु
विधपुष्पराङ्गीर्णं ताम्रराजार्णं अक्रायविनिर्गतं पद्मदण्डधृतहस्तौ
आयापराजितां चैतस्मिन् विघ्नविनायकां नाशयतीं अग्निज्वाला
मृगीं भक्तृकीकृततापार्णं गन्धारम पात्रं आर्यवर्णशवरीं पाशपरशु
व्यग्रहस्तां ह्मणस्तनेत्रां मयूरपृष्ठाभिरूपां सायकपरिरक्षन्ती । सा
धकश्च पद्ममालागग्रहस्तां भगवता मञ्जुश्रियसुगमं व्यलोकय
मानं उपविष्टाचामरपुष्पमालाद् दुग्धधारिणीं देवपुत्रो लेखयित
व्यौ ॥

तं पटं पश्चात् मुखं स्थाप्य गन्धातुरं चैत्ये कटिं जपेत् । जपा
न्ते च महता पूजा कृत्वा भगवता प्रज्ञापारमितां वार्चयित्वा दश
सहस्राणि जपत् । मञ्जुश्रिया सुगमं यत्रोक्तयमानं । पश्चात् पटं
रुम्पते । राज्यं लभेत् । पुत्रुश्च लभेत् । विद्याधरो भवति । हस्ते च
ऋवर्त्ती भवति । भाषणे प्राधिमत्त्वं पथमभूमिमतिलब्धो भवति ।
धर्मदेशनां चास्य श्रणाति ॥

तस्यैव पटस्याग्रतः रुपिलायाः समानवत्तायाः गाधृतं मृत्त
ताम्रभाजो स्थाप्य तावज्जपेद् यात्रदुमायति । धुमायति । प्रज
लति । उद्गमायमानं पीत्वा परममधारी भवति । श्रुतिधरं धुमाय
मानेऽ तद्दानम् ज्वलमानो आराधयमानम् । आमशरावतम्पुटे स्थाप्य

वचां जातीकुसुमैर्वैष्टयित्वा तावज्जोद् यावत्कृमीभवति । तां भक्ष
यित्वा श्रुतिधरो भवति । अ यां सोऽन् जगत् मञ्जुश्रिय माक्षान्
पश्यति । धर्मदेशनां च शृणाति । तां तार्जमु-यत ॥

सौवर्णपद्म शतपत्र तार्जयि वा त्वाणि जातुमण्डल पृथिव्यां ।
प्रतिष्ठाप्य तावज्जपेद् यावज्जगत्तातो । ॥ ग्रीतभागेण विद्या
धराणा चक्रवर्ती भवति परैरर्पणीय । गत शिवां हरितामञ्जन
वा श्रीपर्णीसमुद्रके प्रक्षिप्य तावज्जपद् यावत् गुग्गुलाश-ररा ।
ति । गृहीतमात्रेण भूमिचराणां राक्षसपिशाचाताम्रपिपिभेन यत्राय ।
खड्गं गृह्य सल्लक्षणमङ्गीर्णं तत्रण तावज्जपद् यावद्द्वारं कृण
कृत्वा तिष्ठति । त गृह्य त्रेधाभक्त्यर्पणीं कृत्वा यत्राय । मन शि
लां तलोद्धारिवेष्टितां कृत्वा मुखे परिण्य तावज्जपेद् यावत्तुलु
चुलायतीति । अहस्यां भवाते । खड्गमन्तो अहस्य सत्राण कुण्डला
पमहितानि करोति । वर्जयि ता तामोपमहितम् । शमीप्रक्षाल्यस्याश्व-
त्थस्य मार ग्रह्य तलोद्धारिणि । कृत्वा मुखे प्राप्य तावज्जपद्
यावत्तुलुचुलायति । अभ्रया भवति वर्षमहम् जीवति ॥ रजत चक्र
कृत्वा असुरविवरस्याग्रत तावज्जपेद् यावत्कृत्वा अमुरज ताणि भित्त्वा
प्रविशति । तत्क्षणमेवासुरयुवाया तर्गच्छन् । ताभि सह प्रविश्य
कल्पस्थायी भवति । लाहमर्गं तथून् कृत्वा तस्मि विवरद्वारे जापं
करोति तत्र सर्वेय ताणि स्फुरन् । तान्वात् महच्छति तावद्भि
सह प्रविशति । कल्पस्थायो भवति । मेत्रेय त भगवन्त पश्यति ॥

पञ्चम पञ्चलिंगम् ।

श्वेताकर्मय अङ्गुष्ठमात्र भगवन्त पञ्चश्रिय तार्जयि वा अर्क
पुष्पाणां लक्ष निवेदयेत् । ताम्र-तार्जयि जातुमण । श्वेतरत्नमृ
त्तमय कृत्वा अङ्गुष्ठमात्रमेतत् पुष्पाणामेतां ताम्र निवेदयेत् म त्री
भवति । तस्मान्त्रयमय विमिश्रमाणमात्र तार्जयि वा त पुष्पाणां
लक्ष निवेदयेत् । सेनापत्य उभय । श्वत-तार्जयि विमिश्रमाणमात्र
भगवन्त मञ्जुश्रिय कृत्वा जाताकुसुमाणां लक्ष निवेदयेत् । पुगहित्य
लभते । अश्वत्थत्रयमय अङ्गुष्ठमात्रमात्र भगवन्त मञ्जुश्रिय तार्ज

यि वा भगवता पापीयङ्गम निवेद्येत । तद्भजनसम्मतो भवति ।
 मर्त्यस्य च वा माय भवन्तो विदितै रगिच्छति तपाम्ना ॥
 सततसाधनापन्नामेधार्ता जुह्वान् मन्त्री तद्व्रजस्य सम्मतो भव
 ति । साधनापेक्ष मन्त्राणां र्थाणि निनिपद्यति । मरणकाले मन्त्र
 त्रिय पश्यति । मन्त्रेश वा रस्य करोति । ज्ञायात्थाय अष्टशत जपेत्
 मर्त्यस्य साधनस्य भाति । अभिषेयी पारजस्य स्नामिन पश्येत् ।
 प्रगाढा भवति । मर्त्यस्य कर्मकरा तस्मै सप्तभिर्दिवसै र्ग्रामा
 न्तस्मै पञ्चशतीभर्त्ताम् विपद्या तस्मै चतुर्भि मासैः नद्यन्त
 रित पञ्चभिर्मासै स्तद्वृत्तत्रियानेवा यमन्त्राधिधानेन चाशेष कर्म
 कराति । तत्राग वा तामोपमद्वितम् । आभिचारकृ चेति ॥

पष्ठो विधात ।

इ युक्त युगा तद्वित + + + + तथा ।
 सत्तातागतपुण्यानां हितार्थं मुनिना पुरा ॥
 तागतान्तर्हिते जास्तु ज्ञात्यसिद्धस्य तापिने ।
 तदाद यास्यते तस्मै काले रौद्रेऽतिधीरवे ॥
 ममत् रक्ष्यते तत्र कल्पराजे सुखावहे ।
 ममात् रुधित कल्प तस्मै काले सुदारुणे ॥
 सत्त्वानामल्पपुण्यानां मार्गो ह्येष प्रवर्तित ।
 बाधिसम्भारहेतुत्वं त्रियानपथनिम्नागम् ॥
 उपायरीक्ष्यसत्त्वानां दर्शयामि तदा युगे ।
 तन्नाम्ना हि तै र्ज्ञा रागद्वेषसमाकुला ॥
 तेषां ज्ञेयाम्येत मार्गं तृष्णावशात्तुगम् ।
 तन्नाम्ना भवदास्तु कृञ्च वा कर्षितुम् ॥
 मिद्धिमाभ्य तथा द्रव्य म त्रतन्त्र समोदितम् ।
 निवार्यं तु सत्त्वानां रुधित लोकराजकै ॥
 तत्रा तस्मै माहात्म्य साधकाता तु जापिनाम् ।
 इत्युत वा मर्त्यस्य तत्र ज्ञात्यमिहो नरोत्तमः ॥

अष्टविंशतितम पटलविसर ।

कथित्वा मन्त्रतन्त्राणां उलं वीर्यं सविस्तरम् ।

अमोघ दर्शयेत् सिद्ध तास्मि काले युगाधमे ॥

शुद्धावास तदा वने देवमहा गिनोत्तमा ।

यमेत-मार्षा प्राक्त कल्परज सविस्तरम् ॥

सर्वलोकहितार्थाय मञ्जुघोषस्य शामनमिति ।।

आर्यमञ्जुश्रीयमूलकल्पाद् बोधिसत्वपिटकावतसकात्

महायानत्रैगुल्यसूत्रात् षड्विंशतितमं कर्म

विधानार्थमञ्जुश्रीयपरिषर्षपटल

विसर परिसमाप्त इति ।

अयेकोनाविश पटलप्रिसर ।

अथ भगवां शाक्यमुनि' पुनरपि श्रुद्धावासभवनमवलोक्य
मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्री' ! त्वदीये क
ल्पविधानपरिवर्त सप्तम पञ्चमविधानं यो तस्मिन् काले तस्मिन्
समये युगान्ते साधयिष्यन्ति अमोघा तस्य सिद्धिर्भविष्यति । स
फला' सुखादया सुखविपाका, दृष्टधर्मवेदनीया सर्वदुर्गतिनिवारणी-
या नियत तस्य बोधिपरायणीया सिद्धिर्भविष्यति ॥

अथ भगवां शाक्यमुनि मञ्जुश्रियस्य कुमारभूतस्य हृदयं
भाषते स्म ॥

इक्षर षड्गतिमाचनात्मक अचिन्त्यतुल्याप्रतिमं महर्द्धिकम् ।
विमोचक सर्वभवार्षावर्णव तृदु खदु खा भवबन्धवन्धनात् ॥

असङ्ग सर्वभूतानां सर्वलोकानुलिप्तकम् ।
अध्वन्य सर्वभूतानां भवमार्गविशोधकम् ॥

प्रापक बुद्धधर्माणां सर्वदुष्टनिवारणम् ।
अनुमोदितं सर्वबुद्धेभ्यः सर्वसम्पत्तिकारकम् ॥

उत्कृष्टः सर्वमन्त्राणां मञ्जुघोषस्य शासने ।
कतमं च तत् । ॐ वाक्येदं नमः ॥

अस्य रूपं भवति । शाक्यावकभिक्षुभैक्षाहारो वा त्रिकाल
स्नायी त्रिचेलपरिवर्त्ती अक्षरलक्ष जपेत् । पूर्वसेवा कृता भवति ॥

ततः अच्छिन्नाग्रदशके पटे पोषधिकेन चित्ररूपेण अश्लेषकै
वर्णकै आर्यमञ्जुश्रीश्चित्रापयितव्यं पञ्चासनस्यो धर्मं देशयमानः
सर्वालङ्कारविभूषितः कुमाररूपी मुक्तोत्तरामङ्ग तस्य वामेन आर्या
बलोकितेश्वरः पद्महस्तः चामरव्यग्रहस्त दक्षिणेन आर्यसमन्तभद्रः, उ
परि मेघगर्भविनिर्गतौ विद्याधरौ मालाधारिणौ लिखापयितव्यौ
अधस्तात् साधको धूपकदण्डकव्यग्रहस्त, समन्तात् पर्वतशिखरा लि
खापयितव्याः । अधस्तात् पद्मसरः ॥

सधातुके चैत्ये पत्र पश्चा गुग्गु प्रतिष्ठाप्य उदारां पूर्णां कृत्वा घृतप्रदीपांश्च प्रज्वाल्य जातीपुष्पाणां अप्सहस्रघ्नं एकैकमभिम त्र्य मञ्जुश्रीमुखे ताडयत् । तदा महागम्भीरहङ्कारशब्द श्रवते । पत्रे वा प्रकम्पते । हुङ्कारशब्दो गार्भीभौमसो गाना भवति । पत्रप्रकम्पने सर्व वादिपूत्तरवादी भवति । सर्वलोकैकशास्त्रज्ञः । अथ न सिद्ध्यति सर्व कर्मसमर्थो भवति ॥

अथ प्रथमं रूपं ।

अगरुसमिधानामङ्गद्वयगुलप्रमाणानां निधुमपु खदिराङ्गारेषु कृत्स्नां रात्रिं तुरुष्कतैलाक्तानां जुहुयान् । अरुणोदये आर्यमञ्जुश्रिय पश्यति । सोऽस्य यथेप्सित वर ददाति । जनेयित्वा कामोपमहितम् ॥

तस्यैव पटस्याग्रत च न्नधूपमव्यवच्छिन्नं दहं कृत्स्नां रात्रिं जपेत् । तत आर्यमञ्जुश्रा गाक्षामागच्छात गम्भीरां धर्मां देशयति । तामधिमुच्यति । अग्निमुच्य सर्वव्याधिविनिर्मुक्त वशिता प्राप्तो भवति ॥

रक्तच दनमय पत्रं कृत्वा पटङ्गुलपरिणाह सनाल रक्तच न्दनेन स्रक्षयित्वा सहस्र सम्पाताहुत सहस्राभिमन्त्रितं कृत्वा पूर्ण मास्यां पटस्याग्रत पत्रपत्रे स्थाप्य हस्तेनावष्टभ्य तावज्जपेद् यावत् प्रज्वलित इति । तेन गृहीतेन द्विरष्टवर्षाकृति तप्तकाञ्चनप्रभ भास्क रस्योपिरकेतेजा देवकुमार सर्वविद्याधरनमस्कृत महाकल्पं जीवति । भिक्षे देहे भिरत्यामुपपद्यते ॥

च द्रग्रहे श्वेतवर्चां गृह्य पञ्चगव्येन प्रक्षाल्य अश्वत्थपत्रैरव ष्टभयित्वा तावज्जपेद् यावदृष्मायति धूमायति उग्रलति । सर्वज नवशीकरणः सर्ववादिविजयी धूमायमाने अन्तर्द्वान त्रिशद्वर्षसहस्रा णि जीवति । उग्रलिते आकाशगमन महाकल्पं जीवति ॥

कपिलायाः समानवत्माया घृतं गृह्य ताम्रभाजन मत्तभिरश्व त्थपत्रैः स्थाप्य तावज्जपेद् यावत् त्रिविधा सिद्धिरिति । त पीत्वा श्रुतिधरमन्तर्धानाकाशगमनापि ॥

पुष्करबीज मुखे प्रक्षिप्य चन्द्रग्रहे तावज्जपेद् यावच्चुलुबुला
यति । त्रिलोहपरिवेष्टित कृत्वा मुखे प्रक्षिप्यान्तर्हितो भवति । उद्गी
र्णार्था दृश्यति ॥

लज्जग्नय म मुखे प्रक्षिप्य पद्मलक्षं जपेत् । यमालपति स वश्यो
भवति । क्षीरयावकाहारः लक्ष जपेद् विद्याधरो भवति । भिक्षा
हारः काष्ठमौनी लक्ष जपे अ तर्हितो भवति । कोटिं जपेदार्यमञ्जुभी
स्तथा धर्मं देशयति यथा चरमभाविको बोधिसत्त्वः भवति । सतत
जापेन सर्वार्थवृद्धिर्भवति ॥

सर्वगन्धैर्यस्य प्रतिकृतिं कृत्वा च्छित्त्वा जुहोति स सप्तरात्रेण
वश्यो भवति । गुग्गुलुगुलिकानां बदरास्थिप्रमाणानां घृताक्तानां श
तसहस्र जुहुयाद् दीनारलक्ष लभति ॥

समुद्रगामिनीं नदीमवतीर्य पद्यानां शतसहस्र निवेदयेत् । प
द्मराशितुल्य महानिधान पश्यति । क्षयं न गच्छति । गौरसर्षणणां
कुङ्कुमाभ्यक्तानां अष्टसहस्र जुहुयात् । राजा वश्यो भवति । तिलानां
दधिमधुघृताक्तानां शतसहस्रं जुहुयात् । सर्वन्ददो महागृहपतिर्भवति ।
अपतितगोमयेन मण्डलक कृत्वा मुक्तपुष्पैरभ्यवकीर्याष्टशतं जपेत् ।
ततः सद्धर्मपुस्तकं वाचयेत् । मासेन परममेधावी भवति । रोचनाष्ट
शतं कृत्वा तिलकं कुर्यात् । सर्वजनप्रियो भवति । शिगां सप्तजप्तां
कृत्वा सर्वसत्त्वानामावध्यो भवति । किरिमाळ दशसहस्राणि जुहु
यात् । सर्वव्याधिर्मुच्यते । दिनेदिने सप्तवारां जपेत् । नियतवेदनीय
कर्म क्षपयति अथाष्टशतजपेन मरणकालसमये समस्त सम्मुख आर्य
मञ्जुश्रिय पश्यतीति ॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतसकात्

महायानवैपुल्यसूत्रात् सप्तविंशतिम

मञ्जुश्रीपटविधानपरिर्तकर्म

विधि सप्तमरूपटलविसर

परिसमाप्तमिति ।

अथ त्रिंशः पटलविसर ।

अथ सन्तु भगवां शातगमनिः पुनरपि शुद्धागमभवनमव
लोक्य मञ्जुश्रियं कुमारभूतमाम त्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्रीः त्व
दीयमन्त्रतन्त्रे विद्याराज्ञां चक्रवर्त्तिप्रभृतीनां सर्वतथागतोष्णीपप्रमु
खानां सर्वमन्त्राणां सिद्धिस्थानानि भवन्ति । तत्राचरन्त्ये सर्वत्र ता
थागती विद्याराज्ञः सिद्धिं गच्छन्ति सक्षेपतः ॥

ग्निं चैव महाचीने मञ्जुघोषोऽस्य त्रयस्यति ।

ये च तस्य मन्त्रा वै सिद्धिं यास्यन्ति तत्र वै ॥

उष्णीपराज्ञां सर्वत्र सिद्धिर्हस्येयु तत्र वै ।

काविशे वखले चैव उदियाने समन्ततः ॥

कश्मीरे सिन्धुदेशे च हिमवत्पर्वतसन्धिषु ।

उत्तरां दिशि नि सृत्य मन्त्रा सिद्धयन्ति श्रेयसाः ॥

ये च गीता पुरा बुद्धैः अधुना च प्रवर्त्तिता ।

अनागता च सम्बुद्धैः उद्गीर्णां शान्तिहेतवः ॥

सर्वे वै तत्र सिद्धयन्ति हिमाद्रिकुसिसम्भवे ।

जनपदे श्रेयसे भद्रे शान्तिं कर्तुं समारभे ॥

मध्यदेशे तथा मन्त्राः सिध्यत्येते पद्मसम्भवा ।

गजोमानिकुले चापि सिद्धिस्तत्र प्रदृश्यते ॥

पश्चिक्तस्य च यक्षस्य हारीत्या यक्षयोगिजा ।

गान्धर्वा ये तु मन्त्रा वै सिद्धिस्तेषां समोदिता ॥

काशिपुर्यां ततो नित्यं मगधेषु समन्ततः ।

अङ्गदेशे तथा प्राच्यां कामरूपे समन्ततः ॥

लौहित्यां तु तटे रम्ये वङ्गदेशेषु सर्वतः ।

जम्बलस्य भवेत् सिद्धिं तथा मणिकुलोदिते ॥

समुद्रतीरे द्वीपेषु सर्वतत्र जलाश्रये ।

सिंहलानां पुरी रम्या सिद्धयन्ते मन्त्रदेवता ॥

मञ्जुश्रीमूलकरूपे

भ्रुकुटी चैव महाश्रिया यज्ञनिनी ।
 सिताख्या' रात्रिं गस्तु चतु'रुमार्या महोदधौ ॥
 सिध्यन्ते तत्र ते स्थाने पूर्णेशे राग तत' ।
 विन्ध्यरुक्षिनिविष्टाश्च अग्रे द्वे च राम'तत' ॥
 कार्तिनेयोऽथ मञ्जुश्री' मिद्वय ते च मम'तत ।
 शृङ्गारगहर' कुक्ष्यादे' व दरे च सका'ने ॥
 सिद्धिर्विनायकां तत्र विघ्नकर्ता सजापिनाम् ।
 हस्ताकारगमायुक्ताः कदा'ना महौजरात् ॥
 अश्वरूपा तथापेका रारशालिताम् ।
 ईशानस्य सुतां दि'यां विविधां विघ्नकारकात् ॥
 तत्प्रोक्ता म त्रयुक्ताश्च सिद्धिक्षेत्रं गृह्यते ।
 मातरा विविधानामां ग्रन्थै'व मुदारुणाम् ॥
 प्रेतायोऽसमादिष्टा मानुषाहारने'रुताम् ।
 प्रेतराज्ञ' समादिष्टं सिद्धि'ने'व ततोदितम् ॥
 तदाद्यान् सर्गभूतानां सिद्धिक्षेत्रं समादिशेत् ।
 वज्रक्रौञ्चो महावीर्य' सिद्ध्य'ते तत्र वै दिशे ॥
 आसुरा म त्मुख्यास्तु ये चा'ये लौकिकास्तथा ।
 सिद्ध्यन्ते तत्र म त्रा वै दक्षिणां दिशिमाश्रिताः ॥
 प्रेतराज्ञस्तथा नित्यं यमस्यै'व विनिर्दिशेत् ।
 सिद्ध्यन्ते जाल्यमन्त्रास्तु राशौ'वा च सवेष्णवा ।
 क्रूराश्चान्तरकर्षे'षु क्षेत्रमादि'गन्धनम् ।
 वज्रपाणिममादिष्टा म'त्रा' करकर्मिण ॥
 दक्षिणापथमासृत्य सिद्ध्य'ते पापकर्मिणाम् ।
 अशुभ फलनिष्कर्त्तिं दृश्यते तत्र वै दिशे ॥
 आदित्यभाषिता ये म'त्रा सौम्याश्चै'व प्रकीर्तिताः ।
 ऐन्द्रा म त्राः प्रसिद्ध्य'ते पश्चिमे दिशि शोभने ॥

स्वयं तत्र सिध्येत यथे द्राष्टव्यं महर्षिण ।
 धनद सर्वभूतानां बालिशानां तु माहिताम् ॥
 चित्तं ददाति जन्तूनां विभक्त्यै नृणां ।
 सिद्धयन्ते पश्चिम देशे भागवानर्थसाधक ॥
 धनदो नाम तामेन त्रिपुरोऽयं गरीश्वरः ।
 वज्रपाणि स्वयं यक्ष चात्रिसन्त्रा महाद्वारः ॥
 मन्त्रमुख्यो यश्चेष्टो दशभूमाधिप स्वयम् ।
 सिद्धयते सर्वमन्त्रा वै वज्राब्जकुलसम्भवा ॥
 तथाष्टकुलिका मन्त्रा अष्टभ्या दिक्षु विविक्ता ।
 उत्तराया दिशि सिध्यन्ते मन्त्रा वै गिनमम्भवा ॥
 पूर्वदेशे तथा सिद्धिः मन्त्रा वै पद्ममम्भवा ।
 दक्षिणापथनिष्ठस्य गि य ते कुलिशालयाः ॥
 पश्चिमेन गजः प्रोक्ता त्रिदशे गणिकुलस्तथा ।
 पश्चिमे चोत्तरे सन्त्रा सिद्धिस्तपुः प्रकल्पिता ॥
 पश्चिमे दक्षिणे चापि सन्त्रा यक्षकुलस्तथा ।
 दक्षिणे पूरदिग्भागे तत्रास्ति मन्त्रा गाम् ॥
 कुलाख्यं तेषु दृष्टं वै तत्र मन्त्रोऽयं गिभ्यति ।
 पूरुत्तरे दिशाभागे मन्त्रास्ति गिभ्यम्भवा ॥
 कुलाख्यं बहुमतं लोकोत्तरेऽस्ति तेषु तत्र वै ।
 अथैव दिशाभागे गि य ते सर्वलक्षिकाः ॥
 पातालप्रवेशिका मन्त्रा वै सि य त एतरेषु च ।
 लोकोत्तरा तथा मन्त्रा जम्बीराः प्रकीर्तिताः ॥
 सिद्धिमायान्ते ते मन्त्रा त्रिदशे विविक्ताः ।
 दिग्दशमन्त्रात् सर्वे मन्त्रास्ति गिभ्यति ॥
 तथान्ये मन्त्रास्ति सर्वे मन्त्रास्ति गिभ्यम्भवा ।
 सिद्धयन्ते सर्वदा सर्वे मन्त्रास्ति गिभ्यम्भवा ॥
 सिद्धयते सर्वदा सर्वे मन्त्रास्ति गिभ्यम्भवा ।
 गन्तुं क्षेत्रं तु निर्दिष्टं फलं तत्र पारजाल्या ॥

उत्पत्तेः सर्वबुद्धानां मन्त्रसिद्धिं जिनोदिताम् ।
 मध्यकाले तु बुद्धानां अन्नप्राणामुद्भवात् ॥
 मन्त्राणामयकालेऽस्मिन् तदन्येषां मन्त्रशालिनाम् ।
 सिद्धिश्च कालतः प्राक्ता नान्यत्राग्रे प्रकीर्तिता ॥
 तपसादुत्तमा सिद्धिस्त्रिभिर्जन्यैरवाप्नुयात् ।
 सातत्यजापिनां मन्त्र तद्भक्तां गतमानसाम् ॥
 मसन्नानां जिरपुत्राणां इह जन्मेऽपि सिध्यति ।
 रत्नत्रये च भक्तानां बोधिचित्तप्रभूषिताम् ॥
 सवररथां महामाज्ञ तन्त्रमन्त्रविशारदाम् ।
 मन्त्राः सिद्ध्यन्त्ययत्नेन बोधिसवरतस्थिताम् ॥
 संत्त्वानां कर्मसिद्धिस्तु आत्मसिद्धिमुदाहृता ।
 सिद्धा एव सदा मन्त्रा असिद्धा सत्त्वमोदिता ॥
 अत एव जिनेन्द्रैस्तु कल्पराज उदाहृतः ।
 सविस्तरकथा मन्त्रं बुद्धश्रेष्ठो हि सप्तमः ॥
 स वज्रे मुनिमुख्यस्तु बुद्धचन्द्रो महर्द्धिकः ।
 ज्येष्ठश्च बुद्धपुत्रं त मञ्जुघोषो महौजसम् ॥
 पृथु त्व कुमार ! मन्त्राणां प्रभावगतिनैष्ठिकम् ।
 तस्मिन् काले सदा बुद्धः धियन्ते लोकनायकाः ॥
 तस्मिन् काले तदा सिद्धिः उष्णीषाद्यां प्रकीर्तिता ।
 चक्रवर्त्तिस्तथा राजा तेजोराशिः प्रकीर्तितः ॥
 सितातपत्रजपोष्णीष ब्रह्मवर्णिता जिनैः ।
 रत्नमाद्यास्तथोष्णीषा सिद्ध्यन्ते तस्मिन् काले ॥
 चक्रवर्त्तिर्यदा काले जम्बूद्वीपे भविष्यति ।
 धर्मराजा च सम्बुद्धः तिष्ठते द्विपदोत्तमः ॥
 तस्मिन् काले भवेत् सिद्धिः मन्त्राणां सर्वभाषितामिति ।

आर्यमञ्जुश्रियमूलकण्ठाद् बोधिसत्त्वपिटकावतसका

महायानवैपुल्यसूत्रादष्टाविंशतिमं क्षेत्र

कालविधिनियमपटलविसर

परिसमाप्तमिति ॥

अथैकत्रिंश पटलाविसर ।

अथ खलु भगवां शाश्वतमुनि पुरारि शुद्धावाप्तभवनमव
यः नृश्रियं कुमारभूतगागत्रयते स्म । अणु मञ्जुश्री कुमार
नेर्दिष्टं पद सत्त्वाविष्टां चरितं शुभाशुभं । अभित च वक्ष्ये ॥

अथ खलु मञ्जुश्री कुमारभूत' उत्थायासनाद् भगवत्शरणयो
।त्य मूर्ध्निमञ्जलिं कृत्वा भगवन्तमेतदवोचत् । तत् साधु भग
वदतु सत्त्वानां परसत्त्वदेहसङ्का तानामार्गदिव्य एतिसिद्धग
यक्षराभसपिशाचमहोरगप्रभृतीना विचित्रकर्मकृतशरीराणा वि
प्रगतिनिश्रितानां विविधाकारानेकचिद्धानां मनुष्यामनुष्यभूतानां
तत्तचरितानि समयो भगवां समय सुगतः । यस्येदानीं काल म
से । एवमुक्तो मञ्जुश्रिय कुमारभूतो तूष्णीम्भावेन स्वके आसने
पु' अभ्येक्ष्य जिनवर लोकनायक जिनसत्तम गौतममिति ॥

अथ भगवां छाक्यमुनि' सत्त्वानां चित्तचरितनिमित्तज्ञानं चिह्न
कं च भाषते स्म ॥

परदेहगतः सख' आकृष्टो मन्त्रयुक्तिभिः ।

केचिदाहारलोभेन गृह्णन्ते मानुष भुवि ॥

अपरे क्रुद्धचित्ता वै पूर्ववैरात्र चाप्ते ।

गृह्णन्ते मानुषां लोके भूतलेऽस्मिद् रुणा ॥

वीतरागा तथा नित्यं कारुण्यात् समया पुन ।

अवतार मर्त्यलोकेऽस्मि गृह्णन्ते मानुषा शुभाम् ॥

प्रशस्तां शुभमव्यङ्गां नराणां वर्णसाधिकाम् ।

उदयन्त तथा भानो तेषामावेशमुच्यते ॥

अवतारास्तेषु कालेऽस्मि भानोरस्तमने निश्चा ।

रात्र्यां च प्रथमे यामे सितपक्षेपु दृश्यते ॥

प्रशस्ता शुभकर्माणां ये नरा धार्मिकाः सदा ।

शुचिदक्षसमायुक्ता अवतारस्तेषु दृश्यते ॥

आविष्टास्तु ततो मर्त्यो वीतरागेर्महर्षिकैः ।

भुनिदेशे जने नव शुभे नक्षत्र ॥२८॥
 मशम्ने दिवसे नारे शरुपक्षे शुभेऽहनि ॥
 गुह्यग्रहरायुक्ते तिथौ पूर्णसमायुते ।
 परिपूर्णे तथा चन्द्रे अवतार तेषु ॥
 अवतीर्णस्य भवे चिह्नं त्रीतरागस्य महद्विच ॥
 आकाशे तालमात्रं तु पृथिव्यामुत्प्लुत्य तिष्ठते ॥
 गर्यङ्गोपविष्टोऽसौ दृश्यते नियताश्रये ।
 नानादिव्यमतुल्यायां ब्रालार्कैर्णमुखास्तथा ॥
 उदतेऽसौ महासर्पो यत्रामो पीदधियोस्थितः ।
 उष्णीषमुद्वेराकृष्टं पततेऽसौ महीतले ॥
 महीमस्पृश्यतस्तिष्ठेदर्धं दद्यात्तु तत्क्षणम् ।
 जातीकुसुमसन्मित्रं श्वेतचन्दनकुङ्कुमम् ॥
 मिस्रत उदकं दद्यादर्धं पात्रं तु तत्क्षणम् ।
 प्रणिपत्य महीं मन्त्री अध्येष्ये हितकाम्यया ॥
 अभ्येष्टो हि सः रात्रौ वीतमत्सरचेतसः ।
 वाचं प्रभाषते दिव्यां अनेलां कर्णसुगन्तांस्तथा ॥
 यथेप्स तु ततः पृच्छे मन्त्रज्ञे हि निश्चारदः ।
 न भेतव्यं तत्र काले तु मञ्जुघ्रापं तु मस्मरेत् ॥
 मुद्रां पञ्चशिखां वद्म्या अन्यं वोष्णीपसम्भवम् ।
 दिशाबन्धं ततः कृत्वा दिव्यैर्ब्रह्मैव तु ॥
 ततोऽमौ सर्ववृत्तान्तमध्यान्तं च प्रवक्ष्यते ।
 आदिमभ्य तथा कालं भूततन्मयागतम् ॥
 वर्तमानं यथाभूतं आचष्टेऽसौ महाद्युतिः ।
 अनिमिषाक्षास्तथा स्तब्धं प्रेक्षतेऽसौ भीतविद्विषः ॥
 यस्तेनोदिता वाचा मत्स्यं नान्यथा भवेत् ।
 सिद्धिसाध्यं तथा द्रव्यं योऽनं स निचयं गतिम् ॥

मत्येकबोधिमर्हत्वं महागोर्धि नियतं तत् ।
 बुद्धत्वगोत्रनियतं । । । । । । । । ॥
 अगोत्रं चैव हात्तं नै गगनगन्तमर्हन्निम् ।
 सर्वं सो वथये ग ग गगनेताभिः शत ॥ १
 लक्षणमात्रं कथेद गामी ता-गहात्तमन्वेत् ।
 एतत्क्षणेन यत् किञ्चिन् प्रार्थये गोपागा गता ॥
 तत् सर्वं जगते विषमं ग गगतिः । केतवः ।
 प्राप्नुयात् सर्वसर्गात् गगणं ता-गता-विताम् ॥
 विसर्ज्य गत्री तत् शिषमर्षं दत्त्वा तु गम्भताम् ।
 पात्रसरस्रणां कुयोद् विधिद्वयेन र्गणा ॥
 पतितं देहमत्वा नै शयानं चैव महीपते ।
 उष्णीषमुद्रया युक्तं मन्त्रं चैव जिनागिनाम् ॥
 तेनैव रक्षां कुर्वीत मुद्रापञ्चशिक्षेता ग ।
 स्वस्थदेहस्तदा सत्त उच्छिष्टेन महीपले ॥
 सर्वमाविष्टमन्त्राणां रक्षा गणा प्रकल्पिता ।
 अशक्ता दुष्टसन्त्रा नै हितितु पात्रागिते ॥
 रक्षा च महती गोपा ज हूतां पात्रराश्वाम् ।
 वाचा तस्य मन्त्रस्था मन्त्रदेजे प्रकीर्तिता ॥
 देवयोनिं समासृत्य अरुणिष्ठा गगन-पिणाम् ।
 एतेऽ ये तानि विहाय दृश्यन्ते रूपराश्वाम् ॥
 कामधात्वेश्वरा ये तैः शक्तिभिः शक्ति-कामाम् ।
 ततो हीना गतिवहा वाचा चैव गगामुरा ॥
 ततो भूनिष्पन्ना विमानस्था मदिवौकाम् ।
 वाचा काशिपुरी तेषां यक्षाणां च समागधिम् ॥
 अङ्गदेशां तथा वाचा महोरगाणां प्रकीर्तिता ।
 पूर्वी वाचा भवेत् तेषां गङ्गानां महौज्याम् ॥

तथा वज्रे समा जाता या वाचा तु प्रवर्त्तते ।
 किन्नराणां तथा वाचा सा वाचा परिकल्पिता ॥
 यौजू वाचा भवेन्नित्य सिद्धविद्या सखङ्गिणाम् ।
 विद्याभराणां तु सा वाचा + + + + + ॥
 ऋषीणां तु कामरूपी तु वाचा निश्वरूपिणाम् ।
 पञ्चाभिज्ञ तु सा वाचा ऋषीणां परिकल्पिता ॥
 या तु सामा तटी वाचा या च वाचा हरिकेलिका ।
 अव्यक्ता स्फुटा चैव डकारपरिनिश्रिता ॥
 लकारगुह्या या वाचा पैशाचीवाचमुच्यते ।
 कर्मरञ्जारयद्वीपेषु नाडिकेसरमुद्भवे ॥
 द्वीपवारूपके चैन गगनालिसमुद्भवे ।
 यवद्वीपिवा सत्त्वेषु तदन्यद्वीपसमुद्भवा ॥
 वाचा रकारगुह्या तु वाचा अस्फुटतां गता ।
 अव्यक्ता निमुरा चैव सलोधां प्रेतयोनिषु ॥
 दक्षिणापथिका वाचा अन्ध्रकर्णाटद्राविडा ।
 फोसलाडविसत्त्वेषु सैहले द्वीपमुद्भवा ॥
 ङकारे रेफसंयुक्ता सा वाचा राक्षसी स्मृता ।
 तदन्यद्वीपवास्तव्ये, मानुष्यैश्चापि भाषितम् ॥
 स एष वचनमित्युक्त्वा सातराणां महोजसाम् ।
 पाश्चमी वाच निर्दिष्टा वैदिशीश्चापि मालवी ॥
 वत्समतसारणी वाचा शूरमेनी विकल्पिता ।
 दशार्णवी चापि पारत्या श्रीरुण्ठी चापि गौर्जरी ॥
 वाचा निर्दिष्टा आन्ध्रियाणां ग्रहोत्तमाम् ।
 तदन्यां ग्रहसुरां तु पारियात्री विकल्पिता ॥
 अर्बुदे राक्षदेने च गलये परितवासिनाम् ।
 खपद्रोण्यां तु सम्भृते जने वाचा तु यादृशी ॥

तांशी वाच निर्दिष्टा क्रामाण्डारियोनिजम् ।
 शरपस सम्भूता यरलावरुमुद्भवा ॥
 यकारप्रथिता या वाचा तानानां विनिर्दिष्टा ।
 कम्पीरे देशसमुद्भूता कापिशे च जनालये ॥
 सर्वे कुलोद्भूता वज्रपाणिकुलोद्भिता ।
 तेषां मन्त्रमुख्यानां सर्वेषां वाचमिष्यते ॥
 तथाब्जमध्यदेशस्था कुलयोनिषमामृता ।
 वाचा गतिचिदाश्च ह्यगन्ते अजसम्भवा ॥
 पूर्वनिर्दिष्टमेवं स्यात् जिनमन्त्रा विकल्पिता ।
 धातुगणां तु ये चिदा ते चिदा जिनसम्भवा ॥
 यत्र देशे भवेद् वाचा तास्था गतिचष्टिता ।
 तदेव निर्दिष्टेत् सत्त्वं तच्चिह्नं तु सर्वत ॥
 हिमाद्रेः कुभिसमिष्टा गङ्गातीरे तु चोत्तरे ।
 यक्षगन्धर्वरूपयो जने वाचा प्रश्यते ॥
 विष्णुकुक्ष्यद्विसम्भूता गङ्गातारे तु नक्षत्रे ।
 श्रीपर्वते तथा शैले सम्भूता ये च ज तत्र ॥
 गङ्गासोस्तारम्रेता त्रिगुणा मानगमगा ।
 घोररूपा महाविघ्ना ग्रहाश्चैव सुदारुणाम् ॥
 परप्राणहरा लुब्धा तज्जनाद्वाचसम्भवा ।
 तत्र देशे तु ये चिदा तद्देशे गतिचेष्टिता ॥
 तद्वाचवाचिनो दृष्टा आपिष्टा विरेष्टेनम् ।
 एतान्ये च यस्या ताप्रागतिप्रति ॥
 विचित्राकाररूपाश्च विविधाकारचिह्निता ।
 त्रिरभसत्तमुख्याता त्रिभि रायानिगम्यते ॥
 एतत्त्रिष्टुचिह्नं तु लक्षणं गतिचिह्नम् ।
 सर्वेषां त प्रकृतिं मानुषाणां मुखाम् ॥

रक्षार्थं प्रयोक्तव्या कुमारो विश्वसम्भवः ।

पङ्क्षरेणैव कुर्वीत मन्त्रेणैव जापिनः ॥

महामुद्रासमायुक्तं । । । । । । । । । ।

पञ्चचीरासु विन्यस्त महारक्षो कृता भविष्यति ॥

आर्यगजुश्रियगूरुकल्पाद् गोधिरात्त्रपिष्टात्ततसाकात्

महायाननैपुल्यसूत्रात् एकूनत्रिंशतिम आवि

ष्टचेष्टाविधिपरितर्तपटविसर

परिसमाप्त इति ॥

अथ द्वात्रिंश पटलविसर ।

अथ खलु भगवां शाक्यमुनिं पुनरपि शुद्धावासभवनमव-
लोक्य मञ्जुश्रियं कुमारभूतमाम त्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्रीः त्व
दीयमत्राणां सर्वतन्त्रेषु समनुप्रवेशसर्वविचारहस्यमनेककालशुणश-
कलफलोदयमप्यनुबन्धनिमित्तं प्रमाणतो वक्ष्ये सिद्धिकारणानि ।
तद्यथा —

जन्मान्तरिता सिद्धिः न सिद्धिः कालहेतुतः ।
तत्प्रमाणप्रयोगस्तु पूर्वसम्बद्धमुद्भवा ॥
अहितावहितो सिद्धिः भवेद् युक्तिविचारणम् ।
त्वत्कुमाराश्रययुक्तिः दृश्यते सर्वदेहिनाम् ॥
अत्र पूर्वकृतं कर्म युक्तिरित्यभिधीयते ।
तद्योगे युक्तितः धीरो प्राप्नुयात् सिद्धिमुत्तमाम् ॥
असिद्ध सिद्धयते कर्म न सिद्धिः कर्मणा विना ।
कर्मकर्तृसमायुक्त सयुक्त सिद्धिः कल्प्यते ॥
लिलेभ परम स्थान विधियुक्तेन हेतुना ।
न वने मन्त्रिणा मन्त्र अमन्त्रो मन्त्रिणो भवेत् ॥
मोनकर्मसमाचारे सिद्धिमाप्नोति पुष्कलाम् ।
जापी बीजसमाहार आजहार धियोत्तमम् ॥
वियतः श्रेष्ठतम स्थान प्रथमं गतिमाप्नुयात् ।
वियताभावतः स्वस्थो प्राप्नुया निर्जरसम्पदम् ॥
निमित्ता कालतो यस्य अकाले सिद्धिकांक्षिणः ।
न सिद्धिस्तस्य यत्राणां शक्रस्यापि समामि ॥
अहितो भूतजन्तूनां अकालाक्रमण पुनः ।
न सिद्धिस्तस्य नश्यते ब्रह्मणस्यापि महात्मन ॥
तन्दीवृष्णासमायुक्तो मदामानममन्वितः ।
शैथिल्योदीर्यमुद्देशी नित्यं प्राच्यजने रतः ॥

आठस्या मियुनमयोगी अस्य सिद्धिं कुतो भवेत् ।
 मुराणां गुरो यत्र असुराणा च येस्तदा ॥
 तेऽपि माभयितु मन्त्रं न शक्तो विप्रिजितम् ।
 विधिहीन तथा कर्म चित्तविभ्रमकारकम् ॥
 तस्मात् त जपे मन्त्रं अयुक्तं विप्रिना विना ।
 बालानां दृष्टिसम्मोहं जनयन्ति तथाविधा ॥
 समूहास्तु ततो बाला पतन्ते रघुतमा गतिम् ।
 ततस्ते मन्त्रधरास्तस्मादुज्जहार ततः पुनः ॥
 अनुपूर्व्यां ततः सिद्धिं प्रयच्छन्ति शुभां गतिम् ।
 ततो त जपिन मन्त्रां स्थापयन्ति शिवाचले ॥
 एवममोघ मन्त्राणां जपमुक्तं तथागतैः ।
 दृष्टिभ्रातेऽपि चित्तस्य अनुग्रहायैव युज्यते ॥
 एते कल्याणमित्रा वै एते सत्त्ववत्सला ।
 एतेषां सिद्धिनिर्दिष्टां त्रियानसमगां शिरा ॥
 तस्मात् सर्वप्रयत्नेन जपे मन्त्रं समाहितः ।
 अविधिप्रयोगा मन्त्रा हि प्रयुक्ता मन्त्रजापिभिः ॥
 चिरकालं तु ससारात् कथञ्चि मुक्तिरिष्यते ।
 सुचिरात् कालतरं गत्वा मन्त्राणां सिद्धिं दृश्यते ॥
 विधियुक्ता हि मन्त्रा वै क्षिप्रं सिद्धिमयानुयात् ।
 पश्यते फलनिष्पत्तिं नाफलं मन्त्रमुच्यते ॥
 इहैव जपे सिद्धयति मन्त्रा फलमयादिता ।
 न निष्पत्तिः फलकर्मणां नाफलं कर्ममिष्यते ॥
 फलं कर्मसमायोगात् सफलं कर्म उच्यते ।
 तज्जापी जन्मजनिता वियत्याभाससम्भवः ॥
 शिवं लोकनिर्दिष्टं शान्तभावा विमुच्यते ।
 तद्वत् गतिमाहात्म्यं बुद्धयन्मांजुसेविनः ॥

त्रिपरीतकलौ काले सिद्धिस्तस्यापि नश्यते ।
 इहैव जन्मे भवेत् सिद्धिं जन्मा ते न प्रवर्त्तते ॥
 यावन्निष्ठा भवेन्ग्रान्तिं त्रिपरीतकमङ्गलम् ।
 यत्तु लोकविनिर्दिष्टं शिवं स्थानं मुनिर्मलम् ॥
 बुद्धत्वं सप्रकाशं तु जनं सर्वप्रसादिताम् ।
 तदन्तं तस्य अन्तं वे मन्त्रसिद्धिरुन्महता ॥
 अप्रकाश्यमधार्तं तु जिनानां प्रत्या गगम्भयम् ।
 मन्त्रा तु कथितं लोके मुनिच द्रष्टव्यार्द्रादे ॥
 साक्षात् सिद्धिं समादधे इह ज मेऽपि नेहनाम् ।
 शू ये तत्त्वविदे क्षेत्रे मन्त्रा बुद्धन्वमाविशन् ॥
 भन्ते कलियुगे काले ज्ञान्तिं तत्त्वाग्ने गणे ।
 मन्त्रा सिद्धिं न गच्छेयुः क्षिप्रमर्थाभिकांक्षिणाम् ॥
 तस्मिन् काले प्रयोगेन विधिदृष्टेन कृपणा ।
 साधयेन्मन्त्रतन्त्रज्ञं ज्ञायनेऽस्मि मुनिर्निषे ॥
 ध्रियते तथागते सिद्धिं उत्तमा क्षिप्रमिषते ।
 मध्यकाले तथा सिद्धिं म यमा त उन्महता ॥
 युगात् कालमासाय अधमा सिद्धिरुच्यते ।
 युगे शोभने काले वियत्योत्पतनं तथा ॥
 सिद्धिश्च सर्वमन्त्राणां निदृष्टा लोचनायके ।
 तदा काले जिनेन्द्राणां कुलाग्र्यं तन प्रमिष्यति ॥
 मध्ये पञ्चकुले सिद्धिं युगान्ते पञ्चमस्य तु ।
 प्रणिशानवशात् केचित् मन्त्रा सिद्ध्या त सर्वदा ॥
 अलोकितेशो मञ्जुश्री तारा भृङ्गुनी च यमराट् ।
 सर्वं माणिचरा यक्षा सिद्धयन्ते सर्वकालतः ॥
 राशिणो ये च मन्त्राया प्रयुक्ता सर्वदैवतैः ।
 सिद्धयन्ते कलियुगे काले लोकेश य मुनिदिना ॥

प्रोक्ता त्रेयमनुजै दाने द्वैर्यक्षराश्रयै ।
 ऋषिभिर्गुरुहैश्चापि पिशाचैर्भूतगणैर्ग्रहैः ॥
 मानुषामानुषाश्चैव कामधातुममासृतैः ।
 महाद्विकै पुण्ययज्ञिश्च क्रूरकर्म सुदारुणैः ॥
 शक्रब्रह्मतथारुद्रैर् ईशानेन तथापरै ।
 विष्णुना सर्वभूतैस्तु मन्त्र प्रोक्ता महाद्विका ॥
 तेऽपि तस्मि युगान्ते वै सिद्धिं गच्छन्ति जायिनाम् ।
 क्रूरकर्म तथा सिद्धिं तस्मि काले महद्भये ॥
 वश्यकर्षणभूतानां क्रव्यादानां महीतले ।
 दृश्यते नि फला सिद्धिं परलोकान्तगर्हिता ॥
 अत एव जिनेन्द्रेण तस्मि काले महद्भये ।
 मञ्जुघोषसमादिष्टः सत्त्वानुग्रहत्परः ॥
 विनश्यन्ति तदा सत्त्वा मन्त्ररूपेण जायिनाम् ।
 शासोऽस्मिन् प्रसन्नानां त्रिरत्नेष्वेव पूजकामिति ॥

आर्यमञ्जुश्रियमूढकल्पाद् नोधिसत्त्वपिटक उत्तम-

कात् महायानत्रैपुल्यसूत्रात् त्रिंशतिम

विधिनियमकालपटलविसर

परिसमाप्त इति ॥

अथ त्रयस्त्रिंश पटलाग्रमर ।

अथ खलु भगवा शास्त्रयमुनि मन्त्रित शुद्धाग्रमभवनमव
लौक्य, मञ्जुश्रिय कुमारभूतमाम-त्रयते स्म । त्वदीये मञ्जुश्री
कल्पराजे निर्दिशसमाग्याते धर्मधातकाशायागतगर्भधर्मधातुनिष्प-
न्दानुचरिते महासूत्रवररत्नपटलत्रिसरे तथागतगुह्यवरमनुज्ञाते म न्न
वधसाध्यमाने निमित्तज्ञानचिह्नक, उषमाणा तस्मिन्साधनोपयिकानि
सर्वभूतरुतवितानि अस-त्रमन्त्रमज्ञानिर्वापानि भवन्ति ॥

शाब्दिक ज्ञान इत्युक्त अशाब्दिक चैव कीर्त्यते ।
व्यतिमिश्रं तथा युक्तिम त्राणा निमिषा क्रिया ॥
दिव्यशब्दसमायुक्ता अनित्या त्रययोजिता ।
अपशब्दापगता नित्य सस्कारार्थार्थभूषिता ॥
अबहिः सर्वसिद्धा ते आर्याम त्रा' -कीर्तिता ।
नित्य पदार्थहीन तु तत् त्रिधा परिभिद्यते ॥
गुरुलघु तथा म यैः वर्णेष्वपि त्रभूषिता ।
सा भवेन्मन्त्रदेवी तु स्वररुन्दिभूषिता ॥
सस्कृतासस्कृतं वाक्य अर्थानर्थ तथा पर ।
धात्वर्थी तथा युक्ति' गतिम त्रार्थभूषिता ॥
विकल्पबहुला वाचा म त्राणां सर्वलाङ्किका ।
एकविकवर्ण तु च्छ त्रै साश्वरिणाञ्च ॥
त्रिचतुःपञ्चषष्ठ वा सप्तमं वाष्टम तथा ।
नवम दशमं चैव त्रणां मिद्विरित्यते ॥
दशाक्षरसमायुक्ता त्रणां हेतुनाम् ।
यावद्दशगुणा ह्येते त्रणां दृश्यन्ति महीतम् ॥
शताक्षर विंशतिर्क यात्रदेकाक्षर भवेत् ।
एतत्प्रमाणैर्वर्णैस्तु ग्रथिता मन्त्रसम्पदा ॥
पदैश्चतुर्भिः सम्युक्ता मन्त्राः सप्तसहस्रमाधकाः ।
ज्येष्ठा प्रवरा ह्यायो मन्त्रा ये जिनभाषिताः ॥

त तु मन्त्रमा अधमा + + तत्ता ।
 तत्तान्मजेर्जिनपुत्रैस्तु भाषिता ते तु मन्त्रमा ॥
 अधमा य तु मन्त्रा य भाषिता गर्गर्गर्गिता ।
 निरुप्य कथिता मन्त्रा भाषिता नैवेद्यैस्तु ये ॥
 दशाष्टमस्तपिश या यावन्मन्त्राधिकं शतम् ।
 एतत्प्रमाणं तु मन्त्राणां आर्याणां जिनभाषिताम् ॥
 एतद्विस्मयं तु महस्सार्द्धं वर्णतो भवेत् ।
 यावत्प्रमाणं तु मन्त्राणां बोधिसत्त्वैः प्रकाशिता ॥
 तदक्षरे पदविन्यस्त मन्त्रयुक्तिमुदाहृता ।
 छन्तामि स्वरयुक्तानां भावार्थार्थभूषिता ॥
 बबनं सुप्रयुक्तं ये तन्त्रयुक्तिसमवितम् ।
 भवेत् कदाचिकात् भिद्धिः शब्दस्वरवियोजिता ॥
 मुद्रायुक्तं तु शब्दैस्तु मुन्नादूष्मान्ततालुके ।
 मन्त्रोष्ठरुण्डतः शब्दं विसृतं साधनं क्रिया ॥
 अन्यस्तत्रिनिवृत्तं तु सुप्रयुक्तमुदाहृतम् ।
 सम्पूर्णं वाक्यतः शब्दं सम्प्रयुक्तं साधयिष्यति ॥
 विधिभ्रष्टं क्रियाहीनं शब्दार्थश्च वियोजितम् ।
 मन्त्रं न सिद्धयते क्षिप्रं दीर्घकाठमपेक्षते ॥
 अत्रन्ध्यं तस्य सिद्धस्तु न वृथा कारयो जपी ।
 अयजमेऽपि दृश्यन्ते मन्त्रसिद्धिप्रपन्ना ॥
 तस्य मन्त्रप्रभावेन चिरकालाच्च जापिनाम् ।
 अत्र ये कुरुते कर्म समन्त्रा मन्त्रविनो जनाम् ॥
 निरुप्य सर्गमन्त्राणां लौकिका ये समानुषा ।
 सर्वभूतैस्तु ये प्रोक्ता मन्त्रा ये च ममत्सरा ॥
 तेषां न्यक्षरा प्रोक्ता एतद्विकृतिरुत्पन्नम् ।
 त्रिविधं श्लेच्छभाषैस्तु देवभाषणकीर्तितैः ॥
 ग्रथिता पदियुक्ताश्च व्यतिमित्रा शब्दतः सदा ।
 लक्ष्मं चाष्टशतं अष्टं च यावदेकं तु वर्णतः ॥

चतु'पाद् पादाद् तु गन्तव्यं त्रिगदेतम् ।
श्लोक दण्डगानैश्च गान्ध्यानाञ्चाम् ॥
प्रतिपक्षार्थयुक्तिश्च सद्व्यवहारः ॥
अपञ्चशसस्कृत शब्द अर्थहीन विरुद्धते ॥
अव्यक्तं व्यक्तहीनं तु भाषाहीनं तु गृह्यते ।
गतिदेशविसययोगात् तस्मिन्निहादुच्यते ॥

एतत् सर्वमन्त्राणां पञ्च लक्षणम् ।

शकारबहुला य मन्त्रा आङ्गाराधर्मापता ॥
तकारलक्षणत त्रस्था मिद्धिसोष्टु ध्रुव भवेत् ॥
ओङ्कारा ये मन्त्रा मन्त्रा त्रिभिर्गता ॥
शकारमहसयुक्तादवश्यं शोभन्त तया ।
तकारचतुरश्रमन्त्रा प्रत्याहारा त्रिभिर्गता ॥
तकारक्षी रेफसयुक्ता समञ्च साधनक्रिया ।
द्विरेफबहुल आन्त दृष्टारगुणमुद्भवम् ॥
वकारचतुरश्रमन्त्रे वर्णा साधनक्षमा ।
ककारं रेफसयुक्त मन्त्रा तं मन्त्रमिश्रितम् ॥
मकार मन्त्रमन्त्र तु मन्त्र मन्त्र मन्त्र उच्यते ।
तकारबहुल मन्त्र सर्वत त्रेषु उच्यते ॥
स मन्त्र सौम्यमि युक्ता याम्यहङ्कारभूषिताम् ।
ऐन्द्रावायव्यमित्यक्त भकाराहुत तु य ॥
वारुण तन्त्रमि युक्तं त्रि तन्त्रा तु पाण्डित्यम् ।
वकारबहुला या मन्त्रा मन्त्रा मन्त्रा मन्त्रा ॥
आर्यं त्रिरत्नगमनं या मन्त्रा जगन्तया ।
नमस्कार प्रवर्तनं शास्त्रहेतुं सुगन्तव्यम् ॥
तदन्यत् सर्वदेवानां नमस्कारार्थं प्रयुज्यते ।
स्वमन्त्र मन्त्रनाथ च स मन्त्र मन्त्रमिदम् ॥

दकारवहुता गो मन्त्र फलकारार्थद्विकृत ।
 एते मन्त्रा महाभूता तेजवन्ता महाजसा ॥
 प्राणापरोधिता सत्य ऋगन्त्रसुयोजिता ।
 तस्मान्न कुर्यात् कर्माणि पापकानि विशेषतः ॥
 त जापी रजयेत् यस्मात् शुभेभिर्भजिता सदा ।
 उभयाथऽपि सिद्धयन्ते मन्त्रा शातिरूपोष्ठिका ॥
 क्षणेन कृते सर्व कर्मा यावन्ति भाषिता ।
 सुजसा मन्त्रा तेने तेजवन्ता महर्द्विका ॥
 शातिरूपानि च कर्माणि कुर्यात्तां जिनभाषितैः ।
 पोष्ठिकाणि तु सर्वाणि कुर्यात् कोरुनदे कले ॥
 कर्मा पापाना सर्वे आभिचार्ये प्रयज्यते ।
 आभिचार्यगर्वाणि कुर्याद् रत्नकलेन तु ॥
 निषिद्धा आर्याश्रेष्ठु यथे द्रेण प्रशसिता ।
 मन्त्राना गित्यार्थाय मन्त्रमाहात्म्यमुद्भवम् ॥
 रथित त्रिपदा तु त्रिरन्तेष्वेव सर्वतः ।
 ये तु अप्र समाग याता कुट्याद्या घनिना स्वयम् ॥
 तेषु सिद्धिर्निगता याता त्रिपदा समादिता ।
 उत्तमा मध्यमा तीता तन् त्रिधा परिभिद्यते ॥
 शातिरूप पोष्ठिका चापि आभिचाररूपमिष्यते ।
 तेनैव मन्त्रशक्तिस्तु तत्रायातेरुदाहारा ॥
 मन्त्राणां गतिमाहात्म्य आभिचाररूपं यज्यते ।
 एतन् रूपं सिद्धये तु सर्वज्ञेस्तु गङ्गितम् ॥
 न कुर्यात् क्रन्द्यगोत्रापि कर्म प्राणोपरोधिकम् ।
 केवलं तु यथा । त कर्ममाहात्म्यवर्णित ॥
 तन्त्रयुक्तविभिर्मन्त्रैः कर्मविस्तरविस्तर ।
 कर्मराजे इहाक्त त अन्यतोऽप्यु दृश्यते ॥

न भेजे कर्महीन तु गर्भान्तेषु श्रुतिनाम् ।
 यावन्ति लौकिका मता सात्या । । । । ।
 सर्वे लोकात्तराग्रेय तस्मै गणः सगः ।
 असङ्ख्य म त्रिभिर्द्रुमस्य सगं तत्र पात्रात्यते ॥
 एकमद्वयप्रभृत्याम् त्रिशमुक्त तत्र तु ।
 ततः त्रिंशत् समारोह च चारिण तु त्रिंशत् ॥
 ततस्त्रिंशत्प्रति तु त्रिंशत् सगं तथा ।
 दश चापश्मित्याह अशीतिगद्या तु चापम् ॥
 सदश त्रिंशत्प्रति तु त्रिंशत् सगं ।
 शतसङ्ख्या तु सगं तत्र तदश महत्प्रति ॥
 दशसहस्रप्रति तु त्रिंशत्प्रति लभितम् ।
 दशलक्षाविलक्ष तु त्रिंशत् दश कतिम् ॥
 ++++++ त्रिंशत् वै दशप्रति त्रिंशत् सगं ।
 दशार्धं निर्युद्धं दश सगं सगं ।
 दशखड्गनिखड्गं तु दश सगं सगं ।
 दश निखड्गं तथा पत्र त्रिंशत् सगं ॥
 दशपद्यानि ब्राह्मस्तु दशप्रति सगं ।
 महाविवाहस्तथा दश सगं सगं ॥
 तदशमाया महामाय महामाया त्रिंशत् सगं ।
 समुद्रं गणितज्ञाने निर्दिष्ट लोकात्मक ॥
 महासमुद्रं तत्र पत्र । । । । ।
 महासमुद्रस्तथा दश सगं सगं ॥
 महासागरमित्याहुर्विज्ञानेन प्रयुज्ज । । ।
 महासागरा दश गुणीक य प्रयरा वेवमुच्यते ॥
 दशप्रयरायुक्तं प्रयरा त प्रतीर्त्तम् ।
 दशप्रयरे नामचोऽयुक्ता अशेष तु प्रयरे ॥

अशेषा महाशेष विशाद्वेन गुणीकृतम् ।
 तदसङ्ख्य प्रमाण तु कथितं लक्षणायक ॥
 सङ्ख्यायां दश सङ्ख्यामित्याहुः तदसङ्ख्य गुणीकृतमिति ।
 ततः परेणापि तत्रा + + + + + + + + ॥
 अमितात् गहस्रगुणितं तं लोकं परिकीर्त्यते ।
 लाकात् परेण महालोकं महालाकाद गुणीकृतम् ॥
 ततस्तस्त्वमगमित्युक्तं तमसा ज्योतिरुच्यते ।
 ज्योतिषो महाज्योन्मत्ता गुणीकृत्य महाराशिस्तदुच्यते ॥
 महाराश्या महाराशिरित्युक्ता राशये गम्भीरमुच्यते ।
 गम्भीरा स्थिरमित्याहुः स्थिरात् स्थिरतरं व्रजेत् ॥
 ततः परेण बहुमत्या बहुमतं स्थानमुच्यते ।
 स्थानं स्थानतरं त्याहुः गणितज्ञानसूत्रताः ॥
 महास्थानं ततो गच्छेन्महास्थानमितमिष्यते ।
 मितमितनगमं कृत्वा महार्थं तत् परिकीर्त्यते ॥
 महार्था सुनुतस्थाः ततो गच्छेन्महार्णवम् ।
 महार्णवात् प्रथममित्याहुः प्रथमात् प्रथमतरं हि तत् ॥
 प्रथमे श्रेष्ठमित्याहुः श्रेष्ठाज्ज्येष्ठा तमुच्यते ।
 ज्येष्ठान्मन्त्रिणां नाम तदचिन्त्यं परिकीर्त्यते ॥
 अचिन्त्यं भवि त्वार्थिन्यतमं धारं धोरात् राष्ट्रमिष्यते ।
 राष्ट्रात् परेण निभ्यस्ता निभ्यस्तपरतः शुभम् ॥
 शुभात् परेण महाचेतं महाचेता चेतयिष्यते ।
 चेतो चित्तविक्षेपं अभिलाष्य तदुच्यते ॥
 अभिलाष्या आभिलाष्यास्तु विश्वं च मुदाहृतम् ।
 विश्वात् परेण महाविश्वं अस्वरं तु तदुच्यते ॥
 अस्त्रगन्महास्त्रस्थानं यत्वनोऽधिगार्वतस्तथा ।
 श्रेयसं शान्तिमित्युक्तं ग्यानं गणितपारंगैः ॥

महाधृष्टस्ततो ऽपि आदक तदिहाच्यते ।
 ओदका चित्तिभिन्ना-न स्थाय तापमृत्तमम् ॥
 उत्तमात् परतो बद्धा विषय नाधमभिमिक्षाम् ।
 अक्षय मानुषाणां तु गणना गारा-पाम् ॥
 ततः परेण बुद्ध्या गारा ताप गाम् ।
 बुद्धक्षेत्र आसिम्ता गङ्गानाम्भु मयत ॥
 सम्भिद्य परमाणूनां कथयामास नायका ।
 दृष्टा त क्रियते हेतुर् तर्कज्ञान तु गोचरम् ॥
 हेतुना साध्यते द्रव्य न क्षय गणनापरैः ।
 एतत्प्रमाण मम्बुद्धा पर्युपास्ते मया पुरा ॥
 तेषामाराधयि त्रा म कल्पेऽस्मि तर्दिक्षके ।
 एतावत्कालमपर्य न बोधिमच्याह पुरा भवेत् ॥
 सत्यानामर्थमम्यत्रो बुद्ध यत्र रामावशन ।
 तत्र तत्र मया तत्रा भाषिता तत्परिस्तम् ॥
 एतत् कल्पवर ज्येष्ठमेतद् बुद्धेस्तु भाषितम् ।
 एतद् प्रमाण मम्बुद्धे कथिताऽह पुरातनम् ॥
 अधुना कुमार ! मया प्रोक्त अने काले तु जन्मिके ।
 यावन्ति लोकिरा मत्रा तत्पराजाथ भाभना ॥
 लोकोत्तरा तथा दिव्या मानुष्या मगुरासुरा ।
 सर्वेषां तु मन्त्राणा तत्रयुक्तिरुदाहृता ॥
 सम्मताऽयं तु सर्वत्र कल्पराजा महाद्विक ।
 तेषां कल्पविधानेन सिद्धिमायानि मञ्जुमाम् ॥
 अनेनैव तु कल्पेन विविना मञ्जुभाषिना ।
 तेषां सिद्धिमित्युक्ता सर्वेषां प्रभविष्णुना ॥
 किं पुनर्मानुषे लाके ये चा य मादेवना ।
 सर्वे लोकोत्तरा यत्रा लोकिरा तत्परिस्तम् ॥

अनेन विधियागन बल्परजेन सिद्धिताम् ।
 वाराता गर्भमन्त्राणां सर्वकल्पमुत्पादितम् ॥
 सम्मताऽयं तु मञ्जुश्री कल्परजे इहोत्तमे ।
 ये केनापि ज्ञेयविज्ञाना लोकिना लोकसम्मतम् ॥
 विमलज्ञानचरिता ज्योतिषज्ञानचिह्निता ।
 विमलज्ञानचरिता स्तापय शुभाशुभा ॥
 सर्वभूतस्तत्रैव चरित चित्तचिह्नितम् ।
 धातुरायतम द्रव्य + + + + + ॥
 इक्षित शकुनमित्याह स्व यधातुकेया तथा ।
 गणित व्याकरण शास्त्रां शास्त्र चैव क्रमो विधिः ॥
 अभ्यासात् ॥ चकिन्म्य सर्वमन्त्रहित सुखम् ।
 हेतुतीति तथा चा य शब्दशास्त्रं भवर्त्तितम् ॥
 छन्दोभेदाऽथ गा र्व गन्धयुक्तिमुत्पादता ।
 ने मया बोधिरान्तेन मन्त्रानामर्थाय भाषिता ॥
 पुनरहं बोधिमन्त्राऽस्मि सत्त्वानां हितकारणा ।
 भाषिता ते मया पूर्वं ममारार्णववासिनाम् ॥
 ममारगहने का तार गिरकाल उपितो ह्यहम् ।
 यथा वेदयमन्त्रानां तथा तत्र कराम्यहम् ॥
 यथा यथा न सत्त्वा ते हित कर्म समादधः ।
 तथा तथा क्रमोभ्येषां हितार्थं कर्म शुभालयम् ॥
 त्रिचित्रार्धोपस्था मन्त्राणां हितयोनय ।
 त्रिचित्रा हि तेषां तेषां त्रिचित्रार्थयानिदूषिता ॥
 त्रिचित्ररूपगयुक्ता । त्रिचित्रार्था शास्त्रवर्णिताम् ।
 न तैश्चैव क्रमोभ्येषां त्रिचित्रां रूपराम्यदाम् ॥
 अहं तथा वेदधारी स्या निचित्राङ्गं निजानिजाम् ।
 द्विजालयेन मन्त्रानां त्रिचित्रं रूपं विधिषे ॥

महेश्वर शक्रब्रह्माद्या विष्णुर्धृतिदत्तैर्द्विधा ।
 विचित्रा ग्रहरूपास्त निर्योगेन्द्र तथा पुरा ॥
 महाकरुणाविष्टमनस सत्त्वात्तामाश्रयगात्रा ।
 अनुपूर्व्या तु तेषां वै स्थापयामि शिरो पदे ॥
 पर्यटामि ससारे दीर्घकालप्रेषितम् ।
 सत्त्वानामर्थनिष्पत्ति मन्त्ररूपेण देशितम् ॥
 अनुपूर्व मतज्ञान मन्त्ररूप प्रशान्तम् ।
 चिरा मे समस्ता जन्मे उद्भूतो मे समागत ॥
 न च मे विद्यते कश्चित् कर्ता वा स्वाभिनाऽपि वा ।
 नियत गात्रमाश्रित्य घुट्टोऽन्तर्निहितमुत्तमां ॥
 क्षेमोऽहं निर्जर ज्ञात अज्ञात विमल शिरसि ।
 प्राप्तोऽहं निर्द्विजिज्ञात मत्ताऽहं ज मय रना ॥
 अधुना प्रवर्तितश्चक्र भूतकान्तिसमाश्रित ।
 दर्शयामेव रूपं वै मन्त्रवात् सविस्तरम् ॥
 न वृथा कारयेज्ज्ञापी कमरूप गायत्र्याम् ।
 यावति लोकिना मत्ता तत्प्राप्तमप्यपना ॥
 पूज्या मान्याश्च सर्वे ते अत्रात्मा तु रजिता ।
 नावमये ततो मत्ता तेषां मत्प्राप्तिं विस्तरम् ॥
 निमित्तं ज्ञातमस्ति तत्प्राप्तमप्यपना ॥
 न वृथा कारयेज्ज्ञापी मत्ता तत्प्राप्तमप्यपना ॥
 मन्त्रार्थमिदमेव तु विद्विज्यान्विष्यते ।
 सामिष लोभन सिद्धिस्तस्यान्मद्भक्तमप्यपना ॥
 प्रज्ञप्ता जिगात्ताभि स्तास्तगाथागच्छिताम् ।
 प्रज्ञप्तेर्दिवसैर्मुख्यै गितपक्षे सुताहने ॥
 शुकग्रहवरे युक्ते मत्ता मत्ता मत्ता मत्ता ।
 एवमाद्याः श्रुता युक्ता अश्रुताऽपि रजयेन् ॥

मयेव कथितं पूर्वं तस्माद्ब्रूयात्तु जापिभिः ।
 यावति केचिल्लोकेऽस्मि ज्योतिषज्ञानकौशलाः ॥
 अन्ये वा तत्र कोशल्यो नीतिहेतुमहेतुम् ।
 यायशान्त्रसुसम्पद्वा रात्र्यानां हितकारया ॥
 मयेव कथितं तत् सर्वं ब्रूयात्ते मन्त्रजापिभिः ।
 सिद्धिहेतुरयं मार्गं दर्शितं तत्त्वदर्शिभिः ॥
 सर्वं ह्यशेषसिद्धान्तं यथोक्तं मोक्षकारणम् ।
 तेनेव कुर्यान्मन्त्राणां मार्गं सिद्धिकारणम् ॥
 न वृथा कारयेज्जापी मन्त्रयुक्तिं ह्यशेषतः ।
 सर्वे लोकिका मन्त्रा उत्तमाश्च प्रकीर्तिताः ॥
 लोकोत्तरास्तथा दिव्या सप्रेष्वेव प्रयोजयेत् ।
 न मिथ्यं कारये चित्तं न दूष्ये तत्र मनः कदा ॥
 सर्वे पूज्यास्तु मन्त्रा वै समयज्ञ प्रकीर्तिताः ।
 शासनेऽस्मि तथा सास्तु बुद्धानां समताहिते ॥
 निविष्टा जिह्वापुत्राणामाकृष्टाश्च प्रवेशिताः ।
 मण्डले मुनिचन्द्राणां समयज्ञ इहोदिताः ॥
 अवध्यास्ते सदा मन्त्रैरानीता विशनाशयाः ।
 न नमे परमन्त्राणां नापि मात्रज्ञमाचरेत् ॥
 अनार्या यः तु मन्त्रा वै अवध्यास्ते परिकीर्तिताः ।
 यावति लोकाय मन्त्रा अभिरात्रापराम्भया ॥
 सत्प्रेक्षा दृग्गार्गान्ता अवध्यास्तु जापिभिः ।
 न वृथा कारये चित्तं कोपने रोषमयुतम् ॥
 रोचनं न च भक्तिं न कुर्यात् कर्म वृथाफलम् ।
 तदायत्तं हि चित्तस्य न दद्यात् सद्गतिं क्वचित् ॥
 एकमस्तु युक्तिस्थं जपं नित्यं समाहितः ।
 लभते फलमशेषं तु यथोक्तं विधिना विधेः ॥

तथाञ्च । पञ्चमिह ।

निश्चलं तु मनः कृत्वा एकमन्त्रं तं न जपेत् ।
एकचित्तस्य सिद्धयन्ते मन्त्रा गन्तव्यमाश्रयाः ॥
व्यस्तचित्तो हि मन्त्रमा गिद्विष्मस्य न ऽश्नुते ।
अशेषफलं पत्तिं प्राप्नुयाद् विपश्यन् गतिम् ॥
नित्यशुद्धं मनो यस्य स त्राद्विष्मस्य गमनम् ।
रत्नत्रये च प्रसन्नस्य सिद्धिरिष्टा ऽप्ताहता ॥ इति ।

आर्यमञ्जुश्रीमृत्कल्पान्तर्गतमर्थसंग्रहप्रणालिका
महायागवैपुल्यसूत्रात् प्रकाशगतिम् कर्मक्रिया
विधिनिमित्तानातिर्देशपञ्चमि
सर पञ्चममाप्त ।

अथ चतुर्मास पटलावगार ।

अथ यत्न भगवा शास्त्रमुनि पुनराप त श्रद्धावासभवामर
लोभय मञ्जत्रिय कुमारभृतमाम त्रयते स्म । शृणु मञ्जुश्री ! चत्वार
यमुद्रात न मरहस्य परमगततम अपराध्यमश्राद्धमन्त्रत रागतशागते
ऽनभिप्रसन्न भ्रममयानुज्ञातत्रिर नवशालु-उन्नकरे अकल्याणमित्रप
रिगृहीते पुण्यकामे दुष्टजनसम्पर्कव्यतिमिश्रिते पापमित्रपरिग्रहीते दूरे
भूते बुद्धधर्माणा नि फलीभूते कल्पेऽस्मिन्नाचार्यानुपदशे अवभिषिक्त
तत्र कुमार ! परमगुणतमे मण्डले अष्टमसमय त रागतकुले असमन्ते जने
अप्रकाश्य सर्वधनाना तम तानुवर्तिना अश्राद्धा उद्धधर्माणा दूरी
भूता हि बोधये ॥

न तस्या आपय-मुद्रां तत्र चैव न र्जयेत् ।
प्रसादा मातृगम्भः लोभाया यन्ति आपयेत् ॥
न गिद्धं न ते तन्त्रमन्त्रा ये विपरीतस्य जापिन ।
असाक्षि य रूपाय मुद्रां म त्रावेवमन्यथा ॥
मिद्धि न लभते विप्र य अरीरेणापि द्वायते ।
सौम्यातां श्राद्धचित्ताना समये तत्त्वदर्शनाम् ॥
तन्त्रम त्रप्रवृत्ताना मुद्रात त प्रकाशयेत् ।
त्रिगन्तपूजया ये च प्रमत्ता जिनशासने ॥
विधिप्रयोगगृहानां तेषां मुद्रा प्रकाशयेत् ।
बोधिचित्तविधिज्ञानां बोधित्तविधिरुपिताम् ॥
नित्य योत्रिमार्गस्थां तेषां मुद्रां प्रकाशयेत् ।
तन्त्रमन्त्रप्रयुक्तानां समये तत्परापराम् ॥
महाशोधो प्रतिच्छिन्नां तेषां मुद्रा प्रकाशयेत् ।
प्रमत्तानां जिनपुत्रेषु तेषु श्रावकसदगिणाम् ॥
दृष्टधर्मफल तेषां तेषां मुद्रां प्रकाशयेत् ।
अविकल्पितधर्माणां श्राद्धानां गतिमन्तराम् ॥

शास्तु ॥ १ ॥ यत्कृत्वा ॥ १ ॥ यत्कृत्वा ॥ १ ॥
 मुद्रा यत्कृत्वा ॥ १ ॥ यत्कृत्वा ॥ १ ॥
 १ चातिरक्ता ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 मञ्जुश्रयस्य कल्प ॥ १ ॥ मञ्जुश्रय ॥ १ ॥
 माप शतमि यत्कृत्वा ॥ १ ॥ यत्कृत्वा ॥ १ ॥
 मुद्रायैव शताप त रायता मुनिर पुग ॥
 एत प्रमाण तु कल्पस्य मुद्रामन्त्रमुद्रा ॥
 रोज सर्वत्राणा म मन्त्राणमुद्राहाम ॥
 मुद्रा मन्त्रसमापता मयुक्त ॥ १ ॥ १ ॥
 न चक्रण विता म् ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 मन्त्रा मुद्रसमापता मयुक्ता विप्रमामता ॥
 मन्त्रमात्रेय एत मन्त्रस्यममुद्रामुद्रा ॥
 वि पुनमानुष म् ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 मन्त्रमफला हता मुद्राम म् ॥ १ ॥ १ ॥
 मयुक्त उभय ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 भावतेयन्ति भूतानां जिनायाणां तु समनुताम ॥
 मन्त्र मुद्रतपैव विधा म् ॥ १ ॥ १ ॥
 यथेष्टा सम्पदा कृत्वा प्राप्नुयाजानमन्त्रा ॥
 मन्त्राणा मुद्रिता मुद्रा म त्रेषाणि मुद्रिता ॥
 १ म म् ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 मुद्रा मन्त्रसमापिता मयुक्ता मन्त्रमिन्त्रा ॥
 मन्त्रा यफता तेते म् ॥ १ ॥ १ ॥
 साधक युजितमायुज न मन्त्र म् ॥ १ ॥ १ ॥
 ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥

न या विद्यन्ति तत् स्थानं यत्राकृष्टा न सिद्ध्यति ।
 भवाद्या वीतिपर्यन्तं लोका वा वगतिं तन्म ॥
 यत्रादिषा न चाकृष्टा असा या या न विद्यते ।
 न सां सविद्यते कश्चित् सत्त्वा यां निवर्तितुम् ॥
 महाद्विषा राधिसत्त्वापि आक्रान्त्य ते विधिवादिना ।
 अमम या राधिसत्त्वापि दशभूमिसमाश्रिता ॥
 रक्षाविधानभेतुं या र्ममिद्वि निवारितुम् ।
 अत्रायं सर्वभूतानां मन्त्रमुद्रममासृता ॥
 सर्वभूतानां या हि मन्त्रे समाश्रिता ।
 मुद्रा प्रयोगयुक्ता ये एते रक्षासमुद्भवा ॥
 उच्यते सर्वमन्त्राणां सर्वमन्त्रेषु दृश्यते ।
 मन्त्रान् सर्वमन्त्राणां अयोन्यसमासृता ॥
 रूपनापनिर्गमार्गं ह्योमकर्म प्रयुज्यते ।
 अतो जातं तथा मिद्वि मुद्रा मन्त्रेषु दृश्यते ॥
 जापिना नि यमुच्युन्त सन्ता तेषु प्रतिष्ठिता ।
 सिद्धय न सर्वमन्त्रा वै अत्र यं मुनिनां वचः ॥
 वचनं सर्वगुद्धानां अयं आकाशितं हितैः ।
 । । । । । । । मन्त्रत्रेषु युक्तितः ॥
 स्मरितं या विधिमतता अशेषं यत्र मद्रया ।
 एतत् कुमार! मञ्जुश्री! कथयामि पुनः पुनः ॥
 अशेषमन्त्रमस्ति तस्मिन् मुद्रा तत्र हितोऽयम् ।
 तां वदे कल्पगजेऽस्मिन् नरतामिकं फलसम्भवम् ॥
 हितं गृह्यतमं लाके मद्रातत्र समुद्भितम् ।
 ततोऽस्या यन्तिर्मां श्रोमा सहिष्णुर्गालरूपिण ॥
 'स्मिन्मामुग्यो भूया कुमारो विश्वसम्भवः ।
 वाधसत्त्वा महावीर्यं नृशत्रुमिगमा नः ॥

प्रयच्छन्त मनिनां त्रेष्टु वद्वमानि यथा वसम् ।
 यन्नेतत्स्थितं लोके भगवत्प्रसादमम् ॥
 पूर्वकैरपि सम्बुद्धं सा रात्रिं पुनरपि ।
 अधुना शक्यमिह न विमर्शं सम्प्रकाशितम् ॥
 एतं स यज्ञया जातं भाग्यं ध्यात्वा यथा ।
 रत्नविङ्करो भूमा ब्राह्मणाज्जनमम्भवा ॥
 अन्नवीक्षु बाधिसन्त्रुतं तन्मन्त्रागमनात्प्रतम् ।
 पुराह ब्रह्मन्त्यानां समार गगना मय ॥
 लब्धाऽयं रत्नराजः सु । सच्चिदानन्दयान् ।
 तत्र तत्र मया मन्त्रा उपकारका वृत् ॥
 कुरुणावशमाग य प्रागात्र च कृतं तदा ।
 यदाह वद्वमग्नौ तं सम्भवाग यमा रम् ॥
 शामनाथ कार ता । उपचाराचुताता ।
 अथश्चिमे च रात्रिं निर्मास्यः यन्त्र भुवि ॥
 एतत्तु कल्पगते द्रुं तावत्तु न ता ।
 मयापि निर्वृते लोके ज्ञेयं जम्भयमात्रम् ॥
 दूरिभूते तथा गाम्बु यमा । तदा युग ।
 नाशनाथं तु मन्त्राणां तावत्तु यथा वृत् ॥
 तावत् सम्प्रदाय य तावत्ता गगना ।
 मन्त्रानामर्थमुक्तं ताम्भ रात्रिं भावयन्ति ॥
 अधमिष्टान्ता मन्त्रागमिन्ता वान् भवान् ।
 भव्यस्त्वस्थिना नि य गगना दृष्टमानमा ॥
 मानुषामानुषाश्चापि गर्वा गामनादिदिपा ।
 नाशयिष्यन्ति स सर्वं यमराज मया जितम् ॥
 तप विनयाथाय स त्रयोऽष्टमुदाहृतम् ।
 तत्रैतत् कुमारं प्राणधानं पूर्वाङ्गाचिन्तिताम् ॥

यावन्ति फागु बुद्धा वानयता शक्रा रा ।
तेषां आगता गाय सांग्यामि यम यम ॥

शालागुरुपाङ्कज आचारण्यामि मयंत ।
मत्ररूपेण मत्तानां विनय्यामि तत्ता तत्ता ॥

गतत् क्रमात् तुभ्य ये प्राणयान पुग क्राम् ।
तत् प्राप्तमधुना शाला निरेक्ष्यामि तनैव ॥

अन्ये उद्धृत्य अशरण्य तत्ता जन ।
मन्त्ररूपेण मत्तानां शालिशम् व समादिशन्त ॥

विनय्यामि उद्ध गतां गायम्पतितायम् ।
वरत्स्व मयमत्तानां तस्मि काले युगायम् ॥

निर्वेत हि मया लाङ्ग अ यीभूत महीतले ।
वयं शालरूपेण उद्धृत्य करिष्यामि ॥

महागण्य तत्ता रम्ये हिमय कुक्षिसम्भर ।
नया हिरण्यवतातीर्ग निर्माण मे भविष्यतीति ॥

आयम-जुश्रियमूलरूपपात बाधिमत्तपिङ्गावतमका

गतायानर्गपुल्यसुत्रात द्वात्रिंशतिम् मुद्रा

गोदात्रिभिर्ग-जुश्रीपरिघ्नन्त

निर्देशपविर्न पटल

विमः परिसणाम ।

अथ पञ्चत्रिंश पत्रलत्रिसर ।

अथ खलु भगवां जात्यमुनि पुनराप नुद्धातामभवत् । त्वल्लो
नय तथागतमहासुद्धातामभवत् । तां समापयते स्म ।
समनन्तरसमापन्नस्य भगवत जात्यमुन ऊणाकोशा महारक्षिनिश्च
चार । अनेकरक्षिकानीनयुशतमहस्रमद्वलयपरिवारा सा रक्षिमजा
ला अनेकां बुद्धयेनानयामसि ता सर्वत्रां मञ्जुत्रिय पुनरपि भ
गवत, जात्यमुने ऊणाकोशेऽन्तहिता ॥

समनन्तरमञ्जोत्तिनाश्च सर्वशुद्धा भगवत गगनस्वभावा स
माधि समापय शुद्धावासापरि गगनतले प्रत्यप्तात् ॥

अथ भगवां जात्यमुनि सर्वत्राभ्यर्त्त मञ्जुत्रिय रुपा
रभूतमामन्त्रयते स्म । अथ मञ्जुत्र्यां सुद्धातामपत्रलविधान भविष्य
सर्वेषुदैरधिष्ठितम् ॥

अथ मञ्जुश्री रुपाभूता भगवतश्रवणयातपत्य सर्वेषुद्धा
प्रणम्य भगवत जात्यमुनि तागतमनदवाप्त । तत् साधु भगवां
निर्दिशत सर्वतथागतसुद्धातामपत्र परमगन्तव्यं यस्येदानीं काल
मयमे तत् भविष्यति । बहुजातित्वाय बहुजनमुखाय लोकानुक
म्पायै महतो जाकायस्या याग त्वाय सुखाय देवानां च मनुष्याणां
च सर्वमन्त्रानां मन्त्राण्य भविष्यात् मन्त्राणिषात् ॥

अथ भगवां जात्यमुनि अथ यथा भगवता मञ्जुश्रिया कु
मारभूतेन सर्वत्रावावलोक्य सर्वसत्ता गग राह य सर्वत्राभिमुखं
सम्पश्य सर्वप्रत्येतावुद्धाय ताता सम्प्राप्तं य सर्वमत्रमन्त्रात्था
यक्तमात्रमा समुत्पद्य सर्वदण निवार्य सर्वभूता समानास्य सर्वस्य
सत्तया अमे ताते निताण प्रतिप्राप्य सर्वद गितातां मया धार्य
सुद्धातामपत्रलविधान भाषा स्म ॥

अथ रुपा ! मन्त्रभा ! तस्य = पत्रमाद्रतासु ।

ताता पञ्चश्रिया भाति महासत्ता तमा मता ॥

निश्रिय द्वितीय वि या त्वाय एकतोरात् ।

तार्त्त उ पत्रमित्याह मन्त्राणि त्रिप्रा ता ॥

पञ्चम स्थास्तेकां ऋष पष्टा षड्ज उच्यते ।
 सप्तम पूर्णमि याह म उज्ञातमुशोभता ॥
 अष्टम यष्टिनिष्ठिषा लाहनायेजितागिभि ।
 नवम उग्रनिदिष्ट ऋषम अर्क्षिस्त्वयते ॥
 एकादश तु सप्तद्विष्टा सम्पुष्ट तु समान्तिशेत् ।
 द्वादश फरगि युक्तो त्रयोदश तु गदस्तथा ॥
 चतुर्दश सप्तगिष्टिषा घटा पञ्चादशस्तथा ।
 पञ्चदश पाशाप युक्त अष्टद्विष्टा सप्तदश रघुत ॥
 अष्टादश भद्रपीठ तु जनविशतिपीठकम् ।
 त्रिंशन्मयुरामन प्रोक्तो एकविंशस्तु पट्टिष्टम् ॥
 एकत्रिंश द्विंश तु द्वित्रिंशो विशसत्रिंशम् ।
 चतुर्विंशस्तथा माता पञ्चविंश धनुस्तथा ॥
 विशत्पष्टाधिक प्रोक्त नागाचे तु प्रचलिता ।
 सप्तविंशतिमित्याहुः सप्तत्रिंशे प्रचलिता ॥
 अष्टाविंशस्तथा शलः जनविंशश्च महार ।
 तोमर त्रिंशमित्याहुः एकत्रिंश त त्रिंशम् ॥
 द्वात्रिंशत तथा वक्र त्रयस्त्रिंशत् पञ्चमच्यते ।
 चतुस्त्रिंशस्तथा रम्भः पञ्चत्रिंशे तु रघुरम् ॥
 कलश पदात्रिंशति प्रोक्ता सप्तत्रिंशे तु मौशलम् ।
 अष्टत्रिंशे त पर्यङ्क ऋषा त्रात्रिंशत पञ्चम् ॥
 चतुर्विंशतिमि याह धर्मजङ्गमत्पाहतम् ।
 चत्वारिंश स पञ्च च अङ्गुला परिकीर्तिता ॥
 द्वितीया बहुमता प्राक्ता तृतीया समनोरथा ।
 चतुर्थी जननी ऋषा प्रज्ञापावगिता मिता ॥
 पञ्चमं पात्रमित्याहुः सप्तद्विष्टा द्विपञ्चमा ।
 तारुण पष्टमिष्टुस्त सप्तम तु सुनोरणम् ॥

अथयं घोषनिर्दिष्टं जपशब्दात् तत्रमपि ।
 पञ्चाशद् भेरिमित्युक्ता धर्मभेदिता माधिका ॥
 द्विपञ्चाशद् गजमित्याहुः सप्तशतिकास्तथा ।
 चतुःपञ्चाशमिति ज्ञेयं मुद्रा तद्वाचाग्निना ॥
 पञ्चमं केतुमित्याहुः पापं नाशयन्ति ॥
 सप्तमं परशुनिर्दिष्टं अष्टमं लारुपुजिता ॥
 ऊनपष्टिस्तथा ज्ञेया भिषग्द्विपात्र समागत ।
 षष्टिश्चैव भवेद्युक्ता लाङ्गल तु समासत ॥
 एकपष्टिस्ततः पञ्च द्विपष्टिः तत्रमुच्यते ।
 त्रिपष्टिः कथितं लोके धर्मचक्र प्रार्त्तितम् ॥
 चतुःषष्टिस्तथा ज्ञेयं पुण्डरीकं समासत ।
 पञ्चषष्टिस्तथा विद्यायां वरुणं मुत्तमुत्तमम् ॥
 षड्षष्टिस्तथा वक्रा वक्रमुद्रा तु कीर्तिता ।
 सप्तषष्टिस्तथा लोके कृत्वा तमाहुर्मनापिण ॥
 अष्टषष्टिस्तथा कुर्याद् वज्रमण्डलमुत्पाहृतम् ।
 ऊनसप्ततिमेव स्यात् क्षतमेति प्रकीर्तिता ॥
 ततः सप्ततिकं विद्यायां दामुद्रं समासते ।
 एकसप्ततिमित्याहुर्विमानं मुद्रावरं शुभम् ॥
 द्विसप्तत्या समासेन स्य दनं स गृहोच्यते ।
 अथर्चनं लोकनाथानां त्रिमसान्या समासतः ॥
 पञ्चसप्ततिराग्यातश्चतुः सप्ततिस्तथा ।
 अर्धचन्द्रं च बीणा च उभौ मुद्राऽन्ताहतौ ॥
 षड्सप्ततिमि लोके मुद्रा पञ्चालया भवेत् ।
 सप्तसप्ततिमि श्रेष्ठः मुद्रा कुवलयोज्जवा ॥
 अष्टसप्ततिमि मुद्रा नमस्कारेति उपाहृता ।
 नवमं नवतिसङ्ख्या त उभौ मुद्रौ शृङ्गाचमौ ॥

संपुत्र यमलमुद्रा न महत्तया नवतिम भवत ।
 एकनवतिमियाह पुष्पमुद्रा उन्नाहता ॥
 द्वितीया चलयमुद्रा तु तृतीया धूपयेन सदा ।
 ततश्चो ग धमुद्रा तु पञ्चमी दीपना स्मृता ॥
 षष्ठ्या साधन विद्यात् सप्तम्या आमने स्मृता ।
 अष्टममाह्वानन प्रोक्त नवम त विमर्जनम् ॥
 दशपूर्णस्तथा विन्यात् मुद्रा सर्वसमिकाम् ।
 साधिक शतमि याहुर्महामुद्रा इति स्मृता ॥
 उष्णीष लारुनाथानां चक्रवार्त मुद्रा गुरो ।
 त मुद्रं प्रथमतः प्रोक्ता द्वितीया मितमुद्रा ॥
 तृतीया मूलमुद्रा तु मञ्जुषापस्य दृश्यते ।
 चतुर्थी धर्मराजस्था र्ममुद्रेति लभ्यते ॥
 पञ्चमी मङ्गलि याहुर्महामुद्रापि सा भवेत् ।
 षष्ठी तु भूतशमनी प्र यकार्दमद्वया ॥
 सप्तमी बोधिसत्त्वानां नशमी तु पराशिनाम् ।
 मुद्रा पद्ममालेति महामुद्रा तु तां विद ॥
 अष्टमा सर्वमुद्राणां म प्राणां च मलोकिकाम् ।
 महाप्रभावा महाश्रेष्ठा ज्येष्ठा त्रैलोक्यपूजिताम् ॥
 अष्टमी सम्प्रयुज्जित मुद्रा त्रेलुपनालयाम् ।
 मुद्राणां कथिता मङ्गला अस्मि त त्र महोज्जवा ॥
 शतमेक तथा प्राप्ता महत्तयामद्रेषु कल्पिता ।
 एतत्प्रमाण तु सम्पन्न पुरा गीत महीतले ॥
 निर्नेष्टे शासने शास्तु प्रचक्षिष्यति देहिनाम् ।
 आत्मी नात्र न करे न्यस्तमुभयाग्रा ररे स्थितौ ॥
 अन्यो याह्मलिमानेऽत्र मयिभ्रां च पुनस्तत ।
 उभौ करौ समायुक्ता पञ्चचलामुचिहिता ॥

विपर्यस्तस्तनस्तनपामङ्गुलीनां तु अग्रतः ।
 मन्त्रा पञ्चशिखा तथा पञ्चशिरसा त ॥
 महामुद्रेति विख्याता शक्तिपञ्चशिरसा ।
 महामुद्रायां मुद्राऽयं प्रयुक्तः सर्वशक्तिः ॥
 मञ्जुश्रियस्य मन्त्रेण हृत्पत्राणि याजयेत् ।
 रश्मि या चैव मन्त्रेण सूत्रम् त्रयं वा गन्तुम् ॥
 याजयेद् विधिपूर्वतः सर्वम् त्रयं वा पुनः ।
 कुर्यात् सत्राणि कृमाणि अत्र यत्तत्तत्तु ॥
 तथैव हस्तौ विद्यन्ते कुर्यात् तत्तत्तत्तुम् ।
 तत्रैव त्रिशिरः कुर्यात्कुलीभिर्विधिश्रुते ॥
 उभौ हस्तौ तु यदाङ्गुष्ठौ । यात्रागं तु निश्चिता ।
 मन्त्रमात्राधिकं चैव विधीयतां तत्राणयोः ॥
 एतत्तत् त्रिशिरः त्रैय त्रिंशत्तत्तत् इति पुनः ।
 एषा मुद्रा महामुद्रा मञ्जुपापस्य शमनम् ॥
 कुर्यात् सत्राणि कृमाणि त्रिशिरः त्रैय विधिः ।
 मञ्जुश्रियस्य ये मन्त्रास्तत्र सर्वम् याजयेत् ॥
 क्षिप्रं साधयेत् त्रैयं जापिभिर्जपनापतम् ।
 तदेव हस्तौ विद्यन्ते कुर्यात्त्रैयं तथा ॥
 मन्त्राङ्गुलिसाक्षेण भवदकृतिग्रा ध्रुवम् ।
 एषा मुद्रा महामुद्रा मञ्जुद्रुस्तु प्रशान्तिना ॥
 मन्त्रा कुमारसन्ध्याया ये च यदापि मन्त्राः ।
 मेढ्रस्थेऽनेन युक्तास्तु क्षिप्रं सर्वमात्रिका ॥
 अनेन मायास्तथा मन्त्रा उच्यन्ते जनभाषिता ।
 क्षिप्रं साधयेत् त्रैयं विधिद्वयेन कृमणा ॥
 तदेव करसंयुक्तौ विद्यन्ते अङ्गुलीनम् ।
 उभौ तर्जनीय मङ्गोन्म मन्त्रादङ्गुलिमादृशम् ॥

वि यस्ताहुप्यगले म याहु-या प्रगागता ।
 अनागता येणाय या त उ पठेति उदाहृतम् ॥
 यथा या अगताय सत्पत्रा । अक्षयत् ।
 तत्र मय या यत् ॥ १ ॥ पञ्चवीर्य ॥
 सर्वं तत् क्रियाय विष उत्पन्नं तु साधयत् ।
 एषा तस्या मद्रा अक्षप्रभागप्रसाधका ॥
 मयुक्ता मूत्रमन्त्रेण त्वममथैरुग भवत् ।
 उभौ कुरो तथा यत्तौ क्रियादत्तानको स्या ॥
 तत्र सम्पुटं कृत्वा कुलीभ समन्ततः ।
 वि यस्त आभवाकार स्वास्तकाशस्त्वभयम् ॥
 मयमाहगुलिमय तु क यसा तु समा भवेत् ।
 भद्रगुप्युगताय यस्त मद्रा स्वास्तस्त्वच्यते ॥
 यथा सवार्थकरा मुद्रा आन्तर्यं प्रयुज्यते ।
 हृदये पङ्क्तिर्गुणा मयकर्म करानि य ॥
 तत्र हरतो यस्मिन् अ वा याहगुलिमिश्रितम् ।
 पूर्णमुद्रेति मित्याहुगतिजात्रिगणना ॥
 आशोपादञ्जालं कृत्वा विरक्तं च समन्ततः ।
 पूर्णमुद्रेति सम्पुटं स्थयामास जापिनाम् ॥
 यथा मयमनी दग्धत्वाग्द्रुग्निताम् ।
 यथा त्रिगुणा ॥ १ ॥ मूत्रम त्रिगुणा ॥
 अपर मद्रमित्याहुः लाङ्गानमुचोपताः ।
 उभौ हस्ता तथा कृत्वा समतर्जनिमाश्रितम् ॥
 नक्षिणं तु करं कृत्वा तत्र मयगुलितस्थितम् ।
 तर्जनीया म यमा चेत् त्रिसप्त भजमुच्यते ॥
 भजमुद्रा इति ख्याता उचिन्ता शक्रधारणा ।
 धनया मुद्रया क्रियाद्वा ललाटमात्रं कुरु ॥

सर्वकर्मकरा अपा मूलमन्त्रप्रचारा ।
 तदेव हस्तौ वि यस्तौ अङ्गुष्ठाराम्भ्याम्
 मध्यपुत्रा मा भव मन्त्रा गताः प्रमाणाः ।
 त्रयेण कुरुत नम मन्त्रनाममात्रा ॥
 विधिम्पन्न म त्रा त । प्रथमप्रमाणाः ।
 म त्रैर्मञ्जुपापस्य हन्यस्थानममुत्तरं ॥
 संयुक्ता कुरुत नमा भगवा लारविदनाम् ।
 तदेव हस्तौ वि यस्तौ ताम्बुर्वापि स्थितम् ॥
 तक्षिण तजनी ग्राम तजानमात्रा ।
 एषा सर्पगिति न्याता मृदा अर्पितारणा ॥
 सर्वा समयते विन्ता तारुणानतिभग्याम् ।
 सर्वदुष्टवधाधाय गोत्रा म तजानपाम् ॥
 मूलमन्त्रसमापता विप्रमभङ्गा भवत ।
 तदेव हस्तौ वि यस्तौ यष्टाराम्भ्याम् ॥
 तक्षिण तु कर कृत्वा विस्ताराम्भ्याम् ।
 भजन मुद्रया कुर्यात्तु मन्त्रं तु मुद्रित ॥
 सर्वमन्त्रैस्तु कवीर्य कर्म रक्षाभयकरम् ।
 शत्रूणां लादयेत्तु नम ताम्भ्याम् मर्तापितम् ॥
 यथाभिरुचिता दद्यात्तारुण्यं ममानुपामम् ।
 नश्यन्त मरौवशा तै हन्ता मन्त्रा मन्त्रत्रयम् ॥
 तदेव हस्तौ कुर्यात्तु त्रयम्भ्याम् ॥
 भद्रगुणप्रयुक्त तु मन्त्रमादगालेगामिन् ॥
 भनामिकाङ्गाञ्जनाग्र तु म यष्टौ त मन्त्रमम् ।
 तदेव शक्तिनिर्दिष्टा सर्पदुष्टानवारणा ॥
 कथिता लाकनाभेस्तु रक्षा मन्त्रहनायना ।
 विस्ताराम्भ्याम् यस्तौ नम तै न रापणा ॥

कुयान् । क्षेपतर लाक नारुण पापमुञ्चनम् ।
 प्राणोपगोधिन् कर्म सर्वत्रुष्टु वर्जितम् ॥
 न ज्ञयात् सममर त विपिद्र लाग्गामे ।
 धन सर्वगार्थन्त्रे याजयेन्त्रितमन्त्रम् ॥
 लौकिका य च म ज्ञा वे नथय जिनभाषिता ।
 ता प्रयुञ्जीत मुद्रास्मि श्रुतिना सुगमाहित ॥
 दृष्ट्वा मुद्रवर घोर नश्यन्ते सर्वनर्कता ।
 पिशाचास्ताग्कप्रेता पृतना सह मातरा ॥
 बालाग्रहर्विरूपाश्च बालकाना प्रपीडना ।
 नश्य ते सर्वदृष्ट्वा वे ये नग्निं कर्करुमिणा ॥
 तदेव हस्त । य यस्त श्रुतिनाकारसम्भयम् ।
 विपरीतसम्पुटाकार भ या यादृगुलिमिश्रितम् ॥
 तदेव सम्पुटमित्याहुः सम्पुद्रा विगताद्विषा ।
 अनेन काश्यप कर्म म त्रेणराक्षण तु ॥
 पिथयेत् सत्रेयादृजा कृत्स्ना दिशाबन्ध तदुच्यते ।
 एष मुद्रा महारक्षा सम्पुटीकृत्य तिष्ठति ॥
 नश्य ते सर्वदृष्ट्वा वे ये चा य अहितानि वै ।
 नेह रक्षयन् गर्व परिवार तापि गाचरे ॥
 अशेषं रक्षन् चक यत्र जापी तसन् सदा ।
 न तस्य पातक किञ्चित् आहत चापि सम्भवेत् ॥
 क्षेम सुभिक्षमाराग्य पञ्चकथय कुतः ।
 उभौ करो ममाश्रित्य विपरीत तु काश्यप ॥
 दाक्षिण तु भयः कृ या ताममुत्तानक' महा ।
 भ यान्यमिश्रिता क्षतो फलमित्याहुर्जिनोत्तमा ॥
 निवारयति दृष्टानामराणा पापसम्भयम् ।
 उपद्रुत्याश्वरैर्युक्ता गिद्धि + + + + + ॥

पञ्चवर्णैः स मन्त्रैश्च भिन्नमभेदं गतम् ।
 विचित्रार्थां कुर्यात्तर्गा अग्निसम्भवापरां ॥
 योगिनां विपनाश च मूलमन्नप्रयुक्तिः ।
 अन्त्यां वा युक्तिकृतां दार्पां निनाशयति त्रेष्टिनाम् ॥
 एष मुद्रावरः प्रोक्तः सम्बुद्धैर्द्विपञ्चोत्तमः ।
 तदेव हस्तौ विन्यस्तां मन्त्रिष्टावकुलाभिः तन ॥
 गन्धकां तदा कुर्यात्पूजेनापि त्रेष्टितम् ।
 उभयारक्षुप्रयोर्धये च यमीभिः सुवेष्टितम् ॥
 पद्भिरङ्गुलिभिः कुर्यात् शून्याकारं मुनाभनम् ।
 एतन्मुद्रा गन्धकां सर्वगन्धकां गन्धकां ॥
 तैल्या च दुष्टविनाशं साम्यविनाशं तन्मनः ।
 नश्यते उच्यते मुद्रे गन्धे वापि सुपूजित ॥
 मूलमन्नप्रयुक्तास्तु विपन्नार्थकरी शिवा ।
 तथैव खड्गनिर्दिष्टा अनामिकाश्च मुखाच्चिनैः ॥
 तथैव हस्तौ कुर्यात् प्रसारिताश्च तु कुण्डलिनम् ।
 शरावाकारसमो कृत्वा अङ्गुलीभिः समं तन ॥
 घण्टां तां विदुर्बुद्धां गन्धकां गन्धकां त्रेष्टिनाम् ।
 तदेव हस्तौ सम्मिश्रा उभा वचनां तु सम्पुष्टम् ॥
 अन्या य मिश्रयि तां वै मन्त्रमाङ्गुलिभिस्तथा ।
 कुर्यात्तं मण्डलाकारं पाशाकारं तु तं भवन् ॥
 गर्जनीति तां यस्यां य यपर्वी मुनिधरा ।
 एष पाशमिति गन्धकां गन्धकां य उद्धाताम् ॥
 विनेयार्थं तु गन्धकां वन्मुक्ताऽतिरुणम् ।
 ये च दुष्टा ग्रहा रुगा य वै सर्वगन्धका ॥
 ईषित् प्रलापिता गेया वचनाताह समानताम् ।
 येष वन्धेत्पादा ललाटे गन्धकां गन्धकां गन्धकां ॥

किं पुनर्मानुषे गते व्र यानां पिशिताशिनाम् ।
 तन्त्र हस्तो वि यस्तौ उभौ कृत्वा तु त तमौ ॥
 वामपाणापरि यस्म त्त्रिणि त नर तथा ।
 तदेव अहकुशाकार मभ्यमाङ्गुलितर्जनी ॥
 मभ्यमं पर्वमाश्लिष्य तर्जनी कारयेद्दहकुशम् ।
 मूलमन्त्रमयुक्ताऽयमहकुशोऽय प्रचान्ति ॥
 क्षिप्र कारयते कर्मा जापिभिर्ज-मनीपितम् ।
 भानयन् क्षिप्र देवे द्वां ब्रह्माद्या मशकशाम् ॥
 मयुक्तो मुद्ररगः श्रष्ट अहकुशार्पण शुभः ।
 तदेव हस्तौ सम्मिश्रतिपरीताङ्गपिण्डरुम् ॥
 मध्यमानामिकौ नाम्य अङ्गुल्यौ वामरुगामृतौ ।
 तर्जनी क यसां चापि उभौ तज्जन्यदक्षिणा ॥
 त्रिक्षिणा हस्तनिर्दिष्टा मभ्यमानामिकुनामितौ ।
 विपर्यस्त ततो यस्त श्लिष्टो अङ्गुष्ठकारितौ ॥
 तदेव भद्रपीठ तु रुचिता मद्रररा शुभा ।
 भामन सर्वबुद्धानां कुट्टशक्रनिवारणम् ॥
 योजिता सर्वमन्त्रैस्तु जिनाग्राणां कुलसम्भवे ।
 स्थापिता सर्वबुद्धानां वागिसत्त्वा महर्द्धिकाम् ॥
 सदेवरु च लोके वै रगा निश्चलरागिका ।
 तदेव भद्रपीठ तु मभ्यमाङ्गुलिमाश्रिताम् ॥
 उपरिस्थानवि यस्तौ मभ्यानामिति शारितौ ।
 तदेव पीठनिर्दिष्टा मुनिसिद्धैर्जिताग्निभिः ॥
 उभौ हस्तौ तथोमिश्र अङ्गुलीभिर्विवेष्टयेत् ।
 ततो वेणिसमाधश्च कन्यमाङ्गुलिसूचिकाम् ॥
 मङ्गान्य मभ्यमत' क्षिप्र पञ्चपत्रायनोज्ज्वलाम् ।
 वभयोरङ्गुष्ठयोमिश्र स्थापयेत् स्थितक भदा ॥

एत मयूरासन प्राङ् गङ्गा ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥
 एतद् वासिष्ठस्य मन्त्र ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥
 आसन मुनिप्रेमता ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥
 महाप्रभावा इय मुनि पूरा लता मयूरमभि ॥
 करोति र्मवैचित्र्य मञ्जुम त्रयशक्ति ॥
 विनाशयति दृष्टान् तच्छात्रा पिनि ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥
 परिपूर्ण तथा विज मुद्राणा तु मा ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥
 कथिता लोचमुत्पद्यतु सम्पदाद्विपदा ॥
 अतः पर प्रवक्ष्यामि मुद्राणां विविधभयम् ॥
 रुद्रैः शम्भुना च रुद्रैः निमजेजठशक्ति ॥
 श्वेतचन्दनरूपरे रुद्रकुमजलमिश्रिते ॥
 बहुभिर्गन्धविशेषैस्तु उपस्पृश्यात्तद्वापि ॥
 शुचिभिः तैरैभ्यश्चैरदकुर्वथापि अट्टहठ ॥
 तदेव मुद्रां च ध्यात्वा तन्नाम्नां द्विपदामाम् ॥
 शाल सङ्गमुप तेन अगिताभ गततुम् ॥
 अमितायुज्ञानविनिर्गन्ध लोचना ॥ त्रिपङ्कजम् ॥
 क्षेम लोचनाथ च गुप्तेन गगनात् ॥
 प्रभामालीति विख्यात ज्येष्ठ श्रमिताक्षम् ॥
 एतेषामन्यतर उद्ध र्मि ता द्विपदामाम् ॥
 शुचिभूत्वा शुचिस्थाने च मुनि जपार्ति ॥
 आचार्या तु यन्मन्त्रं सन्ते ॥ विम ॥ ॥
 त तथाचारसम्पन्ना च यन्मुद्रां यन्मुद्राम् ॥
 सज्जोभ्य च विविक्त वे कृ ता मन्त्राभिर्मात्रतम् ॥
 न रुद्रो न चान्द्रिणा च रात्रि पण न ॥
 नाङ्गारे च भस्माभिर्मात्र यन्मन्त्रं सन्तान ॥
 न सन्त पन्तारण पन्तारण ये तन्मा ॥

न स्थितो न निपन्नश्च व धेन्मुद्रां मुखोदयाम् ।
 न दक्षिणामुखमास्थाय नापि पश्चान्मुखोत्थितः ॥
 न चोर्ध्वे नाप्यधश्चैव मुद्राबन्ध तु कारयेत् ।
 उदङ्मुखः पूर्वतश्चापि विदिशेज्वेतेषु तेषु वै ॥
 बन्धये मुद्रमत्रह्य मन्त्रं स्मृत्वा तु चक्रिणम् ।
 एषा विधिमत श्रेष्ठा सर्वमुद्रेषु बन्धने ॥
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि मुद्रा साधिकविंशतम् ।
 उभौ करौ समायुक्तौ कुर्यादङ्गुलिमिश्रितौ ॥
 मध्यम तु ततः शून्यं अङ्गुलीभिः समादिशेत् ।
 मध्यपर्वविधिन्यस्त शून्याग्रं कन्यसीभितम् ॥
 कारयेन्नित्यमत्रज्ञो अङ्गुष्ठौ कुञ्चितश्रितौ ।
 त्रिशून्याकारसयुक्तो पट्टिश विदुर्बुधाः ॥
 एष मुद्रवरः क्षिप्र परमन्त्रासि निच्छन्दिरे ।
 परमुद्रां तथा भिन्यात् दुष्टसत्त्वनियोजिता ॥
 त्राशयेत् सर्वभूतानां ग्रहमातरपूतनाम् ।
 करोति कर्मवैचित्र्यं क्षिप्रमानयते शिवम् ॥
 रुद्रेण मापिता ये मन्त्रा विष्णुना ब्रह्मणा स्वयम् ।
 तां विच्छेद मन्त्रज्ञो विधिदृष्टेन कर्मणा ॥
 मुद्रेणानेनैव युक्तेन पट्टिशेन महात्मना ।
 मन्त्रेण चैव युक्तस्थो जितवक्त्रसमुद्भवै ॥
 करोति कर्मवैचित्र्यं छेदभेदक्रियां तथा ।
 परसत्त्वकृतां दुष्टा नाशयेत् तामशेषतः ॥
 तदेव हस्तौ सवेष्ट्य मयानामिकमुच्छ्रितौ ।
 उभौ करौ समायुक्तौ लिङ्गाकारसमुद्भवौ ॥
 चतुरङ्गुलसयुक्त लिङ्गमुद्रमिति मतम् ।
 महेश्वरो देवपुत्रो वै आत्ममन्त्र च मुद्रिणम् ॥

कथयामास तन्त्रे वै आकृष्टौ मुनिना पुरा ।
 अन्येषां चात्मनो मन्त्रा मुद्रां चैव सविस्तराम् ॥
 प्रकाशयामास आकृष्ट समयेऽस्मि कल्पमुत्तमे ।
 एतन्मुद्रवर ह्यग्र लौकिकेषु प्रकल्प्यते ॥
 यावन्ति केचिन्मन्त्रा वे रुद्रप्रोक्ता महीतले ।
 तेषामधिपतिर्ह्यग्रे मुद्रोऽयमेकलिङ्गितः ॥
 बोधिसत्त्वप्रभावेन मञ्जुघोषस्य धीमतः ।
 आनीतो मण्डले + + नौम कर्मप्रसाधकः ॥
 यावन्ति केचिद् दुष्टा वै पर्यटन्ते महीतले ।
 ग्रहाः क्रव्यादपिशिताश्च मातराः कटपूतना ॥
 तेषां निवारणार्थाय रुद्रमिघ्रकृतेषु वै ।
 पुनरेतन्मुद्रवर ह्युक्त बलिकर्मेषु वै निशा ॥
 करोति सर्वकर्म वा बुद्धाधिष्ठानक यथा ।
 तथैव तद्विध कृत्वा द्विलिङ्गसमुदाहृत ॥
 तथैव मालमङ्गुल्यैः स माला परिकीर्तिता ।
 तदेव मालां सङ्कोच्य सम्पुटाकारसम्भवम् ॥
 तर्जन्याबुधौ श्लिष्य कुर्यादनुसन्निभम् ।
 अङ्गुष्ठौ पीडयेत्पुष्टौ धनुर्मुद्रा म लक्ष्यते ॥
 तदेवमहकुलिं कुर्याद् दक्षिणाकरनिसृता ।
 माम तर्जनी मुष्टौ निष्पीड्यन्त तु पर्वाणि ॥
 नाराच मुद्रमित्युक्तः समलिङ्ग पुनर्वदे ।
 उभौ हस्तौ ततः कृत्वा अ यान्यामृतापण्डितौ ॥
 दक्षिणाकरमङ्गुष्ठ उच्छिन्तां लिङ्गसम्भवम् ।
 समलिङ्गं त विदुः कल्पे शासनेऽस्मि विशारदा ॥
 तदेव हस्तौ उभौ कृ वा अ यो यामृतमङ्गुलम् ।
 उभौ तर्जं य सयोज्य शूलाकारं तु कारयेन् ॥

एतच्छूलमिति प्राक्त मत्तद्वदप्रानुशामनम् ।
 तद्व हस्तो निम्नं य गात्रं यथा उभा पुनः ॥
 अङ्गुष्ठौ स्थितकान् क्रत्वा मुद्रां समुदाहृतम् ।
 तदेव मुद्ररमीपचालयेत् करसम्पुटं ॥
 तामरं स्थितं यत्र मुद्रं शकनाशनम् ।
 उत्पलं तु तता य वा अनामिकाङ्गुलिभिस्तदा ॥
 अधस्तादङ्गुष्ठयोर्म य विन्यस्त चाप्रदर्शितम् ।
 एत द्दृष्टमिति प्रोक्त विद्वते ब्रह्ममुच्यते ॥
 समौ क्रत्वा तनस्तेषामङ्गुलीना मम ततः ।
 उरे दत्त्वावसव्यं त्रै विपेत् त्वा पद्ममुच्यते ॥
 उभा सम्पुटा क्रत्वा हस्तौ विन्यस्तशोभनी ।
 अङ्गुलीमङ्गुलीभिश्च अयोन्याग्रश्रेणितौ ॥
 उत्थितानामिगङ्गाय कुम्भमुद्रमुदाहृतम् ।
 तदेव मुष्टिं सयाज्यं तर्जं यां पुनरुच्छिन्तौ ॥
 कुर्यात् खरारारं त्रिणिकाकारमुद्धवम् ।
 एतमुद्रं ममाख्यातं खरतरारिस्मृता ॥
 तदेव खर ईषन्वनाम्य तु शोभनम् ।
 कुर्यात्कुष्ठविन्यस्तं कलशं तदिदमुच्यते ॥
 खच्छितं तु पुनः क्रत्वा तर्जन्यानामिमम्भवम् ।
 चतुर्भिरङ्गुलीभिः कुर्यात् मुशलाकारमम्भवम् ॥
 मुद्रं मुशलमित्याहुः मन्त्रज्ञानसमन्विता ।
 तदेव हस्तौ विन्यस्तौ मन्त्रयमानामिकौ अधः ॥
 उपरिष्ठात् तेषु त्रै नित्यं यस्त दाक्षणावायवेष्टितम् ।
 सत्रेण्य अङ्गुष्ठया यस्तो कन्यसा तर्जनी तु ताम् ॥
 समं तात् पर्यङ्कमाकारं मुद्रामाहस्तं रागता ।
 एतत् पर्यङ्कमुद्रेति ख्यातं लोके समं ततः ॥

अनया मुद्रया युक्तो मन्त्रयुक्तस्तथा पुन ।
 सर्वजिनमुस्तैस्तु वज्राब्जकुलमुद्रवै ॥
 एतैर्म वै प्रयुक्ताऽय सर्वकर्मकर शिवम् ।
 य च मुद्रास्तथा प्रोक्ता मुगलायाः मूलसम्भवा ॥
 सर्व वै क्रोधराजस्य यया तस्यह शासन ।
 उग्रा प्रहरणा ह्येत सत्त्ववैनेयनिर्मिता ॥
 बोधिसत्त्वप्रभावेन रुद्ध्या कुर्व ततस्तदा ।
 सर्व वैनेयदुष्टानां कुम्भाया मुद्रभाषिता ॥
 तदेव हस्त विन्यस्त पटहाकारसम्भवम् ।
 आवन्धेदङ्गुलिभिर्युक्त सर्वाभिश्च स्वेणिकाम् ॥
 वेणिकां कृत्यमङ्गुष्ठैस्ततो न्यस्य करे पुन ।
 मध्ये प्रादेशिनीं कृत्वा उन्निहताग्रं तु सारयत् ॥
 एतत् पटहनिर्घृष्ट मुद्रा दण्डनिवारणी ।
 तन्नेव हस्तौ विन्यस्तो अञ्जली मुप्रयाजिता ॥
 उभौ तर्जन्य मङ्गोन्त्य कुण्डलासारशाभनां ।
 अङ्गुष्ठौ ते अध कृत्वा अङ्गुष्ठौ नामितो उर्ध्वा ॥
 मविष्टौ म यष्टान्तस्थौ शङ्क भवति शासनम् ।
 एतद्धर्मसङ्घं वै वरमुद्र प्रकाशितम् ॥
 मन्त्रैर्मुनिवरोक्तैस्तु मयुक्त सवैकात्मिका ।
 कराति कर्मवैचित्र्य सर्वेन्द्राधिपभागिनाम् ॥
 निर्नाशयति सर्वास्ता मूलमन्त्रप्रयोजिता ।
 शङ्कमापूरयेज्जप्त विद्याराजमर्हाद्वक्त्रे ॥
 निर्विषोऽपि भवेत् क्षिप्र या ज तुावपमृच्छित ।
 चत्वारिंशति समाख्याता मुद्रा श्रष्टा गदाद्वका ॥
 अत ऊ र्त्रं प्रवक्ष्यामि मुद्राऽक्षणसम्भवम् ।
 तदेव हस्तौ विन्यस्तौ अङ्गुल्याग्रसवगिस्तौ ॥

भूयो दामोदयेद् यत्नादवसव्य तु कारयेत् ।
 अधस्तात् सर्वत कृत्वा शङ्कलेति उदाहृता ॥
 एषा मुद्रवरश्रेष्ठा, सर्वदुष्टार्थव धनी ।
 मन्त्रैस्तैरेभिमयुक्ता मुनिमुख्यार्थभाषित ॥
 सर्वा बन्धयते भूता ग्रहमातरकश्मलाम् ।
 तदेव हस्तौ सङ्कोच्य मुक्त्वा वेणि समुच्छ्रयेत् ॥
 तदेव विधिना बन्वा अन्येनाङ्गुष्ठम ययो ।
 मन्त्रपर्वे समाश्लिष्य उभयाभ्य कर पुन ॥
 दत्ताभमुख ह्येवैहिमन्त्रसुयाजित ।
 आवाहयेच्छिखिन होमे अभिकर्मेषु सर्वदा ॥
 क्षिप्रमाह्वयते वह्नि, मुद्रेणानेन योजिता ।
 विमर्जयेदनेनैव मन्त्रेण तर्जन्याग्रविमिश्रितैः ॥
 अङ्गुष्ठे निन्यमाश्लिष्टे विशर्ज्य गृह्णित्वैव तम् ।
 मुद्रा बहुमता ह्येषा अभिरुपप्रमाधिका ॥
 आवाहनयति देवानां यदृच्छ मत्रजापिनो ।
 एषा बहुमता मुद्रा बन्वाधिष्ठानवर्णिनी ॥
 करोति कर्मवैचित्र्यं सयुक्ता मन्त्रमुत्तमैः ।
 तदेव हस्तौ एकस्थौ सम्पूर्णमङ्गुलिमाश्रितौ ॥
 कुर्यादाकोशमञ्जल्या श्लथ वर्तुलसम्भवम् ।
 परिपूर्णं ततः कृत्वा कुट्टमल पद्मसम्भवम् ॥
 मनोरथं तु तं विन्द्या मुद्रां सर्वार्थसाधिकाम् ।
 एषा मुद्रा वरा श्रेष्ठा पुरा गीता तथागतैः ॥
 सत्त्वानां हितकाम्यार्थं मञ्जुघोषे नियोजिता ।
 मनसा काक्षते सत्त्वो यो हितार्थं मनोरथम् ॥
 तूर्णं तत् साधयते क्षिप्रं मन्त्रैर्युक्ता महर्षिकैः ।
 एषा मुद्रा वरा श्रेष्ठा मनोरथेति स उच्यते ॥

एषा मुद्रा रा भेष्टा सर्वकर्मप्रसाधिका ।
 क्षिप्र साधयते मन्त्रां द्रव्यां चैव मरिस्तराम् ॥
 एषा मुनिच द्रेण चन्द्राभा सुप्रवर्तिता ।
 चन्द्रा पञ्चकुले मन्त्रा तेनाय सुप्रयोजिता ॥
 करोति कर्मवाचिन्म मितवर्णाग्रतश्मम्भवा ।
 तदेव हस्तौ सशुद्धो उभो अङ्गुलिमाश्रितौ ॥
 षडभिरङ्गुलिमाश्लिष्टो पुस्तकाकारसम्भवौ ।
 उच्छ्रितौ वर्त्तलो कृत्वा रुन्यसाङ्गुष्ठकौचितौ ॥
 एषा मुद्रा वरा प्रोक्ता प्रज्ञापारमितामिता ।
 जननी सर्ववृद्धाना मोक्षार्थं तु नियोजिता ॥
 साधयेत् सर्वकर्म वै शांतिपुष्ट्यर्थयाजिता ।
 तदेव हस्तौ वि यस्तो दक्षिण वामतौपरि ॥
 कृत्वा नाभिदेशे वै कालम्भ निम्नमुद्भवम् ।
 उभौ हस्तौ तदाश्लिष्य स मुद्रा पात्रमच्यते ॥
 पात्रं जननी मुद्रौ जिनम त्रै सुयोजितौ ।
 करोति कर्मवैचित्र यथेष्ट मन्त्रविचक्षणै ॥
 तदेव हस्तावुद्धृत्य कुर्यात् तर्जनिमुच्छ्रितौ ।
 मन्थमाङ्गुलिमग्रं तु नामित मीपितोरणम् ॥
 तदेव उच्छ्रितौ कृत्वा रुथयामास सुतोरणम् ।
 तदेव बध्वा तदन्यान्यं प्रापनादिप्रमष्टम् ॥
 उच्छ्रितोत्तममङ्गुष्ठौ जपशब्द विदुर्बुधा ।
 तदेव उच्छ्रितौ हरतौ अङ्गुल्याग्रां मुकुञ्चितौ ॥
 सर्वैरङ्गुलिभिर्मुक्ता विरला केशसम्भवा ।
 भेरी त विदुर्बुद्धा धर्मभेरीति उच्छ्रितौ ॥
 तदेव हस्ततल उर्ध्वं दक्षिण वामतोन्मत्तम् ।
 अधस्तात् कारयित्वा तु गजाकारं सुयाजिनम् ॥

दक्षिण मभ्यमाङ्गुल्यां कराकारं तु कारयेत् ।
 एतच्च गजमुद्रं तु निर्दिष्टं ससारपारणै ॥
 एषा मुद्रा महामुद्रा सम्बुद्धैस्तु प्रकाशिता ।
 करोति कर्मा सर्वास्तास्तामशेषां लोकपूजिता ॥
 दक्षिणं हस्तमुद्यम्य अभयदत्तं परिकल्पयेत् ।
 गृहीत्वा मणिवन्धे तु वामहस्तेन मुन्यतम् ॥
 मध्यमां तर्जनीं स्पृष्ट्वा अङ्गुष्ठं मध्यतो स्थितम् ।
 मध्यपर्वश्रितं युक्तं वरहस्तं तदुच्यते ॥
 एतन्मुद्रवरं श्रेष्ठं आदिबुद्धैस्तदोदितम् ।
 अभयं सर्वसत्त्वानां मुद्रा बन्वा ददौ जपी ॥
 मन्त्रैर्मुनिमतैर्युक्तः क्षिप्रमर्थप्रसाधकः ।
 तदेव हस्तौ सयुक्तौ सम्पुङ्गाकारशोभनौ ॥
 उच्छ्रितौ मभ्यमाङ्गुल्यौ मुद्रा तद्व्रतचारिणी
 तदेवमङ्गुलिभिर्वेष्ट्य अङ्गुष्ठौ उपरि स्थितौ ॥
 न्यस्य पर्वतले न्यस्तं केतुमित्याहुः मुद्रिणम् ।
 तदेव मूर्च्छिताग्रे कं शुभो निर्दिष्टमुद्रिणम् ॥
 उभो तर्जन्यसमायुक्तो अन्योन्याग्रविमिश्रितौ ।
 सङ्कोच्य पर्वतोऽङ्गुष्ठाः कन्यसीति समुच्छ्रितौ ॥
 तदेव परशुनिर्णिष्टा मुद्रा सर्वार्थसाधिका ।
 सङ्कोच्य पुनः सर्वा वे सा मुद्रा लोकपूजिता ॥
 तदेवमुच्छ्रितं कुर्यान् तर्जन्याग्रमूचिरुम् ।
 भिण्डपालस्ततो मुद्रा लाङ्गलं चक्रतो गतम् ॥
 तर्जन्यो यत्नतः कृत्वा लाङ्गलो मुद्रमुत्तमम् ।
 एतत् षष्टिमुद्राणां कथितं विधिना पुनः ॥
 सर्वे ते प्रहरणा मुद्रा सयुक्ता मन्त्रमीरिता ।
 सर्वा विघ्नकृता दोषा ग्रहकृष्माण्डमातराम् ॥

सर्वराक्षसगुल्यानां बालसर्वानुवासिनाम् ।
 निर्नाशयति सर्वास्तां मुद्रां महरणोद्भवाम् ।'
 षष्टिमेतं तु मुद्राणां लक्षणं समुदाहृतम् ।
 अतः परं भवक्ष्यामि मुद्राणां विधिसम्भवम् ॥
 तदेव हस्तौ विन्यस्तौ पञ्चाकारसमुच्चिन्तौ ।
 प्रसारिताङ्गुलिभिः सर्वं मुद्रां पञ्च इति स्मृतम् ॥
 एषा मुद्रवरा ख्याता सन्यस्ताब्जकुलोद्भवाम् ।
 यावन्त्यब्जकुले मन्त्रा सयुक्ता तैः शुभोदया ॥
 क्षिप्रकर्मकरा ख्याता बुद्ध्याधिष्ठानमुद्भवा ।
 सर्वा साधयते मन्त्रां यावन्त्यब्जकुलोदया ॥
 मुद्राणां पञ्चमुद्रेयं मध्यमे समुदाहृता ।
 उभौ हस्तौ समायुक्तौ तर्जनीभिः समुच्चिन्तौ ॥
 मध्यमाङ्गुलिभिर्युक्तं विन्यस्ताकारसम्भवम् ।
 अङ्गुष्ठौ न्यस्य वै तत्र मध्यमाङ्गुलिपर्यायो' ॥
 तदेव कथितं वज्र कन्यसं मुद्रमुत्तमम् ।
 यावन्ति वज्रकुले मन्त्रा ते साध्यानेन मुद्रिता ॥
 सिद्धयन्ते क्षिप्रतो युक्ता विधिना सम्प्रकीर्तिता ।
 सयुक्तैः साधक कर्म यः साध्य साधयेत् सदा ॥
 तस्य सिद्धिर्भवेन्नित्यं उत्तमाधममध्यमा ।
 सर्वे च लौकिका मन्त्राः सिद्धयन्ते ह्यविकल्पतः ॥
 उभौ हस्तौ समायुक्तौ मध्यमाङ्गुलिप्रान्तौ ।
 सङ्कोच्यानामिकाङ्गुष्ठौ कन्यसौ सूचिमाश्रितौ ॥
 उभौ तर्जनिस्त्रिष्टौ मध्यपर्वार्धकुञ्चितौ ।
 मध्यमौ सूचिसमौ न्यस्ता चक्राकारसमुद्भवौ ॥
 एतच्च धर्मचक्रं वै मुद्रराजमिहोदितम् ।
 धर्मराजैस्तथा ह्युक्तो धर्मचक्रश्च वर्तितम् ॥

मञ्जुश्रीमूलकरूपे

शान्तिचक्र तदा वव्रे मुनिचन्द्रोऽथ सप्तमः ।
 त्रिमलां विच्छेदजापेन मुद्राराजेन योजिता ॥
 चक्रिण्यो ये च उष्णीषा लोचनाविद्यमुत्तमा ।
 ध्रुवदीपवक्रुले तारा मामकी चापि वज्रिणे ॥
 सिध्यन्ते धर्मचक्रेण मुद्राराजेन योजिता ।
 समस्ता लौकिका मन्त्रा विष्णुरीशानभाषिता ॥
 तां विच्छेददृष्ट्वा वै जापिनां मुद्रसयुताम् ।
 एतन्मुद्रवर श्रेष्ठ धर्मधातुविनिःसृतम् ॥
 करोति सर्वकर्म वै सत्त्वानां च यथेप्सितम् ।
 धर्मराजेन शान्त्यर्थं मुद्रेयं सम्प्रभाषितम् ॥
 अस्मिन् कल्पवरे श्रेष्ठे सर्वकर्मप्रसाधिका ।
 मुद्रेय धर्मचक्रेति मञ्जुघोषस्य शासने ॥
 अग्रिमं सर्वमुद्राणां शान्तिकर्मसु योजयेत् ।
 मन्त्रिभिर्लक्षते नित्यं शिवचक्रा तु सम्भवम् ॥
 तदेव विन्यस्तौ हस्तौ सम्पुटाकारमुद्भवौ ।
 श्लथकोशायताङ्गुल्यः उभौ सङ्कुचितौ शुभौ ॥
 पुण्डरीकमिति ज्ञेय मुद्रा सर्वार्थसाधका ।
 तदेव हस्त निक्षिप्य त्यज्य मष्ट्यायताङ्गुलिम् ॥
 प्रसारिता पराकारं वरदं मुद्रमुच्यते ।
 उभौ हस्तौ पुनः कृत्वा अङ्गुलीभिः समन्ततः ॥
 बध्वा च वेणिकाकार मुद्रैषा रज्जुमुच्यते ।
 पुनः प्रसारयस्तदेकं तु दक्षिण करमुत्तमम् ॥
 कुर्यात् सूचिकाकार मध्यतर्जनिमङ्गुलौ ।
 ईषत् सङ्कुचिताग्रं तु अङ्गुलीनां नतोत्तमम् ॥
 स्थितिकां कारयेत् तत्र सुन्यस्त तर्जनी तु तम् ।
 कुर्यात् सश्लेषिते तत्र अनामिकापर्वनिश्रिता ॥

मुद्रेय कुन्तनिं रा बहुधा लोकनायकैः ।
 तदेव हस्तौ विन्यस्तौ उभौ तर्जन्यसूचितौ ॥
 उभौ मुष्टिसमं कृत्वा अङ्गुलीभिः समं पुनः ।
 तदेव मुद्रसमाख्याता वज्रदण्ड मनीषिभिः ॥
 तदेव हस्तौ सयोज्य सम्पुटाकारकारितम् ।
 विन्यस्तामङ्गुलिमञ्जल्यमन्योन्याश्लेषमाश्रितम् ॥
 उभौ अङ्गुष्ठमाश्रित्य शतघ्नामुद्रमुच्यते ।
 ततः कृत्वा दुभौ हस्तौ समन्तान्निम्नसम्भवौ ॥
 अञ्जलिं तु ततो कृत्वा नाधायानससम्भवम् ।
 मुद्रेय भेरीति ख्याता त्रिषु लोके हितायिभिः ॥
 सन्तारयति भूतानां महाससारसागरात् ।
 तदेवाञ्जलिमुत्सृज्य चित्रहस्ततलावुभौ ॥
 विमानमुद्रमित्याहु ऊर्ध्वसत्त्वनयानुगाः ।
 तदेव हस्तौ सङ्कोच्य स्यन्दन तदिहोच्यते ॥
 त्रियानगमन श्रेष्ठ रतो ह्युक्तो नृतापिभिः ।
 नयते सर्वभूतानां जापिनां मन्त्रसम्पदाम् ॥
 उत्तमायानमाश्रित्य ययुषुर्द्वैगत तु तम् ।
 तदेव हस्तौ उभौ कृत्वा पुनश्चतुर्भुजम् ॥
 कुर्याच्चित्रतल शुद्ध वेदिकाकारमम्भवम् ।
 एतन्मुद्रवर श्रेष्ठं लोकनाथैः सुपूजितम् ॥
 शयन सर्वबुद्धानां जिनपुत्रैः समुदाहृतम् ।
 यत्रातीतास्तु सम्बुद्धा शान्तिं जग्मुस्तदाश्रिता ॥
 निर्वाणघातुसन्त्यस्ता यत्रारूढाशयानुगाः ।
 स एषा मुद्रमिति ख्याता शयन लोकनायकम् ॥
 तदेव हस्तौ विन्यस्तौ मञ्जिष्ठयाङ्गुलिभिः समम् ।
 सम्पुटाकारविन्यस्त तर्जं येन तु दक्षिणम् ॥

कुर्याद् यक्रतो तस्य अर्धचन्द्रं स उच्यते ।
 उभौ हस्तौ पुन कृत्वा दक्षिणाङ्गुष्ठमुष्टितः ॥
 वामहस्तास्रुते मये अङ्गुलीभिः समोचितैः ।
 वध्ना मुष्टि कराग्रे तु दक्षिणाङ्गुष्ठमिश्रितः ॥
 तं दक्षिणेरेव समायुक्तैरङ्गुलीभिः पुटीकृतैः ।
 कयसां विस्मृतां कृत्वा वीणमुद्रा उदाहृता ॥
 उभौ हस्तौ पुन कृत्वा आकाशौ विरलाङ्गुलौ ।
 उभावङ्गुष्ठयोर्मध्या उभौ तर्जनिमाश्रितौ ॥
 एषा वज्रालया मुद्रा सम्बुद्धैः कथिता जगे ।
 उद्धृताङ्गुष्ठकौ नित्य पुन कुवलयोद्भव ॥
 मुद्रा च कथिता लोके सम्बुद्धैर्दिपदोत्तमैः ।
 तदेवमञ्जलिं कृत्वा प्रणामाकारजगद्गुरुम् ॥
 सा नमस्कारमुद्रेय सर्वलोकेषु विश्रुता ।
 तदेव मुद्रा विष्टभ्य हस्तौ यमलसम्भवौ ॥
 एषा यमलमुद्रेय त्रिषु लोकेषु विश्रुता ।
 ईष मूलतो हस्तौ अङ्गुष्ठौ च सुपीडितौ ॥
 सा भयेत् सम्पुट्य मुद्रा शोकायासीवनाशनी ।
 एता मुद्रास्तु कथिता ये सर्वे प्रहरणोद्भवाः ॥
 पुष्पाख्या शयनयाश्च वाग्राग्रा ग्रहनामका ।
 सर्वे सर्वकरा युक्ता मन्त्रैः सर्वैस्तु भाषितम् ॥
 न तिथिर्न च नक्षत्र नोपवासा विधीयते ।
 सयुक्ता मुद्रमन्त्राश्च क्षिप्र कर्माणि साधयेत् ॥
 जापिनस्तपसा युक्तो जसमात्रो विचक्षणः ।
 मुद्रा मन्त्रप्रयुक्ता न अमाभ्य किञ्चि न विद्यते ॥
 उभौ हस्तौ पुन कृत्वा अञ्जलान्योन्यसक्तकम् ।
 कन्यसानामिकाङ्गुष्ठौ पार्श्वतो न्यस्तौ धूपमुद्रा उदाहृता ॥

आधाराञ्जलियोगेन तज यावीगन् मायत ।
 सामान्या वलिमुद्रा तु उद्रा लोभायभिः ॥
 मध्येषु पुष्पविन्यस्त यथागम्भवतां त्रिपदे ।
 दत्तं भवति मन्त्राणां तालक्रमेषु सर्वेषु ॥
 दक्षिणेनाभय हस्त कृत्वा च त्रामकरणं च ।
 मणिबन्धनयोगेन श्रावं नन्दभिषणम् ॥
 एषा ते सर्वमन्त्राणां मन्त्रमुद्रा उदाहृता ।
 दक्षिणाकरमुष्टौ तौ अङ्गुष्ठौ मन्त्रयो रादा ॥
 सूच्याकारं तत्, कृत्वा दीपमुद्रा उदाहृता ।
 अनामिकाङ्गुष्ठयोरेव अक्षमुद्रात् मन्थितम् ॥
 कन्यसां प्रसार्यतो नित्यं मन्त्रयो तस्य पृष्ठतः ।
 तर्जनीं कुञ्चितं न्यस्य अक्षमुद्रेति उच्यते ॥
 गर्भाञ्जलयास्ततो यस्य अक्षमुद्रा स मन्त्रवित् ।
 जपेद् यथेष्टतो मन्त्रं क्षिप्रं सिद्धिं वग्मदम् ॥
 शोभनं सर्वमुद्राणामेष दृष्टविशिः सदा ।
 अग्नेर्दक्षिणहस्तेन अभयाग्रं तु कारयेत् ॥
 अभिमुखं ज्वलने स्थाप्य तर्जनीं कुञ्चयेत् सदा ।
 अङ्गुष्ठं च करे न्यस्य मन्त्रे कुञ्चितमस्थितम् ॥
 एतदावाहनं मुद्रा निर्दिष्टं जातवदसः ।
 कुञ्चितं तर्जन्याग्रं अङ्गुष्ठौ चक्रयोजितम् ॥
 विसर्जनं सर्वकर्मेषु ज्वलने सम्प्रदर्शये ।
 कुर्यात् सर्वमन्त्राणां होमकर्मविचक्षणः ॥
 मुद्रैरेतैर्भिसंयुक्तं मन्त्रमग्नौ सुयोजितम् ।
 प्रणामाञ्जलिरन्तरिता अङ्गुलीभिः समं ततः ॥
 कुर्यात् तं विपरीतं तु अङ्गुष्ठौ च समिश्रितौ ।
 बहिः सङ्कोच्य तर्जन्यौ मध्यमीभिः समाश्रितौ ॥

एषा मुद्रवरा ह्युक्ता पूजाकर्मसु योजिता ।
 प्रणाम सर्वमन्त्राणां मन्त्राथ जिनोरसाम् ॥
 शोधन सर्वमन्त्राणामासर्गं च प्रदापयेत् ।
 असम्भवेऽपि पुष्पाणां मुद्रा वध्वा तु योजयेत् ॥
 पूजिता विधिना तेते मन्त्रा सर्वार्थमाधिका ।
 मुद्रावधेन पूजार्थं कृतं भवति शोभनम् ॥
 द्वितीया चित्तपूजा तु यादृशी पुष्पसम्भवा ।
 एष पूजाविधिः प्रोक्ता सम्बुद्धैर्द्विपदोत्तमैः ॥
 अभावेन तु पुष्पाणां द्विविधा पूजा उच्यते ।
 सर्वमन्त्रप्रसिद्ध्यर्थं सर्वकर्मेषु योजयेत् ॥
 सर्वकर्मकरा मुद्रा सर्वबुद्धैस्तु भाषिता ।
 आसने शयने स्नाने पानानुभोजने ॥
 शोभने दीपने मन्त्रे स्थाने मण्डलकारणे ।
 समयं सर्वमन्त्राणामधिष्ठानार्थं तु मन्त्रिणाम् ॥
 कथिता लोकनाथैस्तु मुद्रेण सर्वकर्मिका ।
 परिपूर्णं शतं प्रोक्तं मुद्राणां नियमादयम् ॥
 अतः परं प्रवक्ष्यामि मुद्रामष्टमतां गताम् ।
 तदेव हस्तौ विन्यस्य ॥ उभौ कृत्वा पुनस्ततः ॥
 तथैव प्रदेशिनीं कृत्वा मध्यमा सूचिमिश्रिता ।
 नखस्याधस्तात् तृतीये वै भागे ससक्तकारितौ ॥
 आकोशामुद्भवावेष्ट्य शून्याकारं तु कारयेत् ।
 एतन्मन्त्राधिपतेर्मुद्रा शक्तिणस्य महात्मनः ॥
 एता एव प्रदेशिन्या सञ्चार्या सममध्यमा ।
 शून्या नखस्य विन्यस्ता रागक्ता च अनामिका ॥
 एष उष्णपिमुद्रा वै जिनेन्द्रैः सम्प्रकाशिता ।
 तदेव हस्तौ विन्यस्तौ मध्यमाद्गुलिवेष्टितौ ॥

कन्यसाङ्गुलिसमुक्तौ मुद्रेयं भित्तमुद्रवा ।
 मध्यसूच्या समं कृत्वा ससक्ता च करोरुहो ॥
 निर्मुक्तः कुण्डलाकारा महामुद्रा स उच्यते ।
 तामेव प्रदेशि याग्राधिभृन्तरेल्पसतनम् ॥
 मध्यसूच्यां ततो न्यस्य अधस्तात् ससक्तपाणिना ।
 पर्वतृतीययोन्यस्तौ अङ्गुष्ठौ नग्वपीदितौ ॥
 एषा मुद्रा वरा प्रोक्ता मञ्जुपापस्य धीमतः ।
 तदेव हस्तौ विन्यस्ता अञ्जलीकारमस्थितौ ॥
 मध्यमाङ्गुलिविन्यस्तौ सूच्यग्रानामितः स्थितौ ।
 अङ्गुष्ठौ मध्यमां स्पृश्य अङ्गुलीपर्वसत्रिकम् ॥
 कन्यसाङ्गुलीभिः सूचा कृतवानामितमुच्छ्रितौ ।
 एषा मुद्रा वरा श्रेष्ठा धर्मशोभस्थितां गता ॥
 तदेव हस्तौ विन्यस्तौ विधिदृष्टममासतौ ।
 तदेवमङ्गुलिभिः सर्वं आपूर्णं शोभसस्थितम् ॥
 उभौ हस्तौ विवृणीयात् अष्टानाङ्गुलिनावृता ।
 अष्टां पुरुषतत्त्वज्ञां चत्वारो युगतां गताम् ॥
 तदेव सङ्घमित्याहुः सम्बुद्धा द्विपदोत्तमा ।
 स एव मुद्रा सङ्घेति कथ्यते ह भवालये ॥
 एषा मुद्रा वरा श्रेष्ठा सर्वकर्मप्रसाधिका ।
 उभौ हस्तौ पुनीकृत्वा अञ्जल्याकारमस्थितौ ॥
 प्रसार्य तर्जनीमेकां दक्षिणां करानि सृताम् ।
 सा एष भूतशमनी निर्दिष्टा तत्त्वदर्शीभिः ॥
 एषा मुद्रा वरा ख्याता सर्वकर्मार्थसाधिका ।
 तदेव हस्तौ विन्यस्तौ वेणिकम्पनाचिह्नितौ ॥
 पिण्डस्थौ सम्पुटाकारौ उच्छ्रिताङ्गुष्ठानामितौ ।
 एषा सा पद्ममालेति आदिबुद्धैः प्रचोदिता ॥

यापयति धर्मं च नेशयति आर्यमञ्जुश्रियं च साक्षात् पश्यति धर्मं
 शृणोति अनेन यपि गोमिसत्तशतसहस्रा पश्यति तांश्च पशुपा-
 स्ते महाकल्पसहस्रं अजरामरं गीतं भवति । पश्यन्तं तं तिष्ठति सर्वं
 बुद्धबोधिसत्त्वाधिष्ठिता भवति तेषां चाधिष्ठानं सञ्जानीते क्षेत्रं
 शतसहस्रं चाक्रामति नायकमहस्रं वा नृक्षेयात् अनेन रुद्धिप्रभा-
 समुद्रतो भवति आर्यमञ्जुश्रियश्च कल्याणमित्रो भवति नियतं
 बोधिपरायणा भवतीति ॥

बोधिसत्त्वपिटकावतमका महायानप्रपुल्यमूलाद्

जगम उत्तममाधोपयिकरुमपटल

त्रिसगन् प्रथमं रामात् इति ॥

प्रणम्य शिरसा सम्बुद्ध लाङ्गनाथ मभाकरम् ।
 दीर्घ निश्चस्य करुणार्द्रा रामरोन् तत' पुन ॥
 तस्युरे समीप बुद्धस्य आपृच्छय परदा यम् ।
 निर्नष्टे भगवा लोके म त्रसांशे महीतले ॥
 सत्त्वाना गतिमाहात्म्य कथ तस्म भविष्यति ।
 एवमुक्तस्तु सम्बुद्धो मञ्जुपाप तदालपेत् ॥
 शृणाहि वत्स ! मञ्जुश्री ! कुमार ! त्व यदि पृच्छसि ।
 मया हि निर्नष्टे लाङ्गान्याभूत महीतले ॥
 निर्नष्टे धर्मकोशे च भावकैश्चिरनिर्नष्टैः ।
 शास्त्रे विम्बस्तथा रूप कृत्वा वै द्विपत्तोत्तम' ॥
 पूजां सत्कारत' कृत्वा धूपगन्धविलेपन ।
 विविधैर्वस्त्रपरश्चान्यैर्मणिकुण्डलभूषणै ॥
 विविधैर्भाज्यभक्षैश्च सन्नियाज्य निवेदनम् ।
 विविधाकारसम्पन्न यथेष्टाकारकारिणे ॥
 तथ + मन्त्रमावर्त्य मत्प्रयानिगति शुभम् ।
 आजहार पुर श्रेष्ठ उत्तमा गतियोनय ॥
 अ ते त्रिोधिनिम्नस्थ आग्नि जग्म मपन्निम ।
 एवमुक्तस्तु मञ्जुश्रीस्तुष्टा सम्बुद्धादित ॥
 सम्प्रतु'य तता शीमा त्रिोसिद्धा महद्विक्र ।
 षतत् सर्व पुरा गीत शुद्धायासापरि स्थितम् ॥
 बुद्धाना सन्निधौ पुद्गलधर्मचक्रपरचक्र ।
 मन्त्रचक्र तन्वा ववे चिन्तागानुवर्त्तितम् ॥ इति ॥

आर्यगन्धुश्रयमृत्कृत्पाद त्रिोसिद्धात् ॥ ५ ॥ मन्त्राद्
 महायानत्रेपुण्यमृत्पाद् त्रय त्रिंशत् ॥
 मुद्रात्रिंशत्पटलात्रय
 परिसमासागता ।

अथ षट्त्रिंश पटलत्रिसर ।

अथ गतु भगवा शास्त्रमृत्तान पुनगाप शुद्धागामभवनमव
लाभय मञ्जुश्रीय कुमारभूतमाम त्रयते स्म । अग्नि मञ्जुश्री ! पर
मशुभतम त्वन्तीय मूलमुद्रासमत सपरिवार मुद्रालक्षण सर्वरूपं चाप
याज्य सर्वमम्पत्तिनायक सफट सत्रम त्राजुवर्त्तन सर्वरूपा साधकम् ।
सक्षेपत शृणु मञ्जुश्री ! ॥

आदौ तावत् प्रसृताञ्जलि , तज-न्यानामिकामध्यपर्वतानुप्रविष्टा
पृथक् पृथक् । सा एषा मञ्जुश्रीस्त्वदीया मूलमुद्रा विरचिता सर्व
कर्मिका भवति । तत्र हस्तो सगरय, अनामकासहता तर्जनी मध्य
मास्तथा त्रिपुटिकाया उ परेगास्थिताङ्गुष्ठशीर्ष । अयमपरा मञ्जुश्री
स्त्वदीया उग्रमुद्रा उदाहृता । अ यो-यसक्ताङ्गुलिमुष्टिं कृत्वा, मध्य-
माङ्गुलि विमुच्य, सूचीकृत्वा, तस्य पार्श्वयोर्वलिततर्जनीयुगलमते
यसे एषा मञ्जुश्री ! त्वन्तीयमद्वेय दष्टा भवति । मुद्राया अङ्गु
ष्ठयुगल पार्श्वयो र्यसेत् । एषा मुद्रा साक्षात् त्व मञ्जुश्री ! तस्मि
स्थाने तस्मि करपुटे मान्निभ्य समयेनाधितिष्ठसे । अ योन्यसक्ता
ङ्गुलिमुष्ट्या प्रदेक्षिनी मुक्त्वा, अङ्गुष्ठयुगल मध्यत । एषा सा मञ्जु
श्री ! त्वदीया अपरा चारुमुद्रा । प्रसृताञ्जलिपत्रणी कृत्वा, अना
मिके तर्जनी मध्यमा तत्रस्थिताग्रे । इयमपरा मञ्जुश्री ! साक्षादेव
त्व मूलमुद्रा उदाहृता । अस्यैव मुद्राया प्रसृता तर्जनी कृत्वा । एषा
सा मञ्जुश्रीस्त्वदीयनेत्रमुद्रा भवति । कन्यसानामिकावर्णाकृतकर
पुटमध्यस्थिता मध्यमो वहि त तर्जन्युपरि कुञ्चिताग्रे अङ्गुष्ठाग्रम
क्षिष्टाग्रासु । अयमपरा त्वदीया त्वन्तीया मञ्जुश्री ! वक्रमुद्रा भवति
सर्वकर्मिका ॥

एवमनेन क्रमेणैकैकाङ्गुलिमथ मुच उभा अङ्गुष्ठमहिता सर्वे अ
ङ्गुलियोगेन परुक् प्रमारये उचीकृतान्निषाङ्गुष्ठ त्वदीय मञ्जुश्री !
एषा उष्णापमुद्रा । दक्षिण सङ्क्रान्त्य त्राममुन्मिलित तलाटमुद्रा भवति
त्वदीया मञ्जुश्री ! । या ह्यै सर्वे दुष्टग्रहा प्रपलाय ते ॥

एवं भवणो ग्रीवा शुजो हन्य करौ ऋण्ड र्गटं नाभि ऊरू
जङ्घां चरणौ नेत्रौ वक्र जिह्वा चक्षुः, एव दशभिरङ्गुलीभिरनुपूर्वमु
च्छिन्नतो अनुपूर्वमुद्रालक्षणं भवति । अनुपूर्वं च कर्म करोति । वङ्गमु
द्रया मुखान्ध, दण्डमुद्रया दण्डग्रहणोचन, जिह्वामुद्रया दुष्टवचननि
वारण, हृदयमुद्रया नृपतिकोपनाशन, अ य या सत्त्वं देवासुर
मानुषामानुषाद्या विविधां वा गातेनिश्रितां रूपिताना क्रोधनाशन
भवति ॥

एवमनुपूर्व्यां सर्वतः सर्वकर्माणि कराति । एवममह्वयेयानि अ
नेन क्रमेण मुद्राणि भवन्ति । अमह्वयेयानि च कर्माणि करापि त
मञ्जुश्री ! सर्वथा सर्वमुद्रेष्य सर्वकर्माणि भवन्ति ॥

बद्धा ता यैः महावीरैः सङ्ख्यातीति तथागते ।

महामुद्रा महावीरैर्महाभूमिगतैरपि ॥

यत्र निम्ब्वरकायानि षट्त्रिंशशीतिनिरपञ्चके ।

षष्टिर्नयुतसङ्ख्यायै सर्वलोकोत्तरात्तरे ॥

सर्वमुद्रान्तर्गताः सर्वे ये चाऽया लौकिका क्रिया ।

एभिरन्यतमैर्मुद्रे कुर्यात् सर्वार्थमागाम् ॥

हस्तद्वयेनावबद्धा वै माधनकाले च मण्डले ।

पूर्वसेवाभियुक्तेन होमजापेषु वा पुनः ॥

निपण्णः स्थितको वापि यावदिच्छ जपेद् व्रती ।

महारक्षाविधानेन आत्मनस्य परम्य या ॥

कुर्यात् सर्वाणि कर्माणि सर्वमुद्रेषु सर्वदा ॥ इति ॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलरत्नाद् बोधिसत्त्वापिटकावतसका

महायानपत्रपुल्यमूत्रा चतुःप्रिगतिम

द्वितीयमुद्राविधिपटलविसर

परिममास इति ॥

[एतच्च ॥ तेऽतिमस्य पटलप्रिमस्य त्रिंशत् । तप्तस्य मगाल्यन तप्त
महामद्रापटलासमरा तप्त २३श्विन्पश्चत्तात्मननम पटलासमरा लिङ्गित उपल
भ्यन । स गतस्य चतुश्चिन्तमस्येय २३कारमेता भवितुमहतात्यन कारणादि
हेय योज्यन ।]

अथ भगवा शास्त्र्यमुनि पुनरपि श्रुद्धावायभवनमवलोक्य
मञ्जुश्रिय उमारभूमागत्रयते स्म । सर्वश्च त्रिंशत्सत्रा सर्वमत्त्वाश्च
पपत्सन्निपतिता । शृणु तु भूतगणा ! सर्व ! त्वेषुत्राश्च महद्द्विक्ता !
अस्मि मञ्जुश्रिय कुमारभूतस्य त्रिंशत्सत्रस्य महामत्त्वस्य स्तुति
सर समुद्रापटलगायनापायन समन्त्रा रचयानुपपिणता मत्त्वाना
त्रिंशत्सत्राकारण । यथा मि यन्ति रात्रम त्रा क्षिप्रतरमाकृत्यने
सर्वकर्मणि सर्वपा सत्रत मुद्राणि भवन्ति । ये मुद्रिता क्षिप्रतर
रक्षा भवन्ति । न शृणु त भव तो । भाषित्येऽह सर्वमन्त्रानाम
र्थाय । सत्रम त्राणा मुद्राणि भवन्ति ॥

अथ खड्ग भगवा शास्त्र्यमुनि सर्वमुद्रधर्माणा मडालङ्कारत
थागतगुणमाहात्म्यसमुद्रमुद्रा नाम समाधि समापयते स्म । समन तरस
मापन्नस्य भगवत सर्वतगागता सर्वमुद्रासमय भाषते स्म । तस्मात्
समाधेरुत्थाय सर्वतगागतमुद्रामुद्रित महामद्रापटलविमर सर्वमन्त्राणां
भाषते स्म ॥

आत्मे तावन् सर्वम त्रकुलेष हृत्पयानि भवन्ति । पूर्वमचार्यद्व
द्विसप्त एतन्नाम । ततो मुद्रा त्रितय्या, ना यथाप्ति । कतम
च तत् ॥

सत्रतथागताना हृत्पयम् । जिनजिम् । एष स मापा ! सवेतथा
गताना हृत्पयः सत्रकर्मिन् । तथागतकुले सर्वमुद्रा त्रितय्या । तत्र
कर्म समागभत् । आगाठिकु । अत्रलाकितस्य हृदय सर्वकर्मिक
पञ्चकुल सर्वमुद्राय धयता अय जप्तव्यः सर्वसाधनोपयिक सर्वकर्मसु ।
वज्रधरम् । एष स मापा वज्रपाणे हृत्पयम् । सर्ववज्रकुलेष च जप
ता मुद्रा त्रितय्या । मुगारम् । एष सर्वदेवानां सर्वमुद्राव धय

ता सर्वैकमसु प्रयाक्तव्य । सर्वत्राणा हृत्य । यथातः । सर्वय
 भाणां हृत्य । पिनाधः । कृत्य हृत्य । प्र । पप म मापि एताक्षर
 नाम हृत्यम् । सर्वैकैः कलासातगणाः सप्तभूतङ्गमाप्तप्राप्तकव्या
 दादिषु नवग्रहमातरम्माङ्गमाङ्गिणा मनुष्यामनुष्यमर्यसङ्गया
 तवित्राधरुषिप्रभतीना समत्त्वाना सप्तगतिमुत्तमात्रद्वाना सर्वभू
 तानामुक्ताना च वीतरागाना मन्त्रिणामहर्दिशाणा तृतापञ्चमनाना
 त्रिपङ्कनिमग्नाना सर्वसत्त्वानामथाय अयमकाभग म त्र सप्तया हृत्य
 भवति । सर्वैकमाणि रगोति । सप्तमुद्राः सप्तिया या । जप दुराणि
 अननैव हृत्यन जप सप्त । सप्त उद्राः सप्तया भवति । महाप्रभा
 वाऽय महाभुजस सप्तमसु मद्राप्तिमण्ड्याय सप्तपञ्चमाधनापयिष्वेपु
 सत्त्वानुपूर्व प्रयोक्तव्य । सर्व साधयति । य मनसाभिरुति साधये
 नति ॥

ततो मुद्राणि भवति शत चाष्टमांसम् ।

उष्णीषमुद्रा प्रथम कुयान्तराण जिने ॥

तन० परमलाके स पञ्चमद्वेति रयते ।

तृतीय वज्रमुद्र तु वज्रपाणिसमाविणे ॥

चतुर्थ त्रेवतामुद्र सस्तिर तु त्रिनिम्बिन ।

पञ्चम रत्नमुद्रा तु गायमानामिष्टान्यत ॥

षष्ठ गन्धमुद्रा तु यथाणा म प्रसातना ।

सप्तम असुराणा तु म त्राणा वज्रमष्टिमपान्तिता ॥

अष्टम शत्रुमुद्रा तु सप्तकाश पत्तने ।

नवम पुष्पमुद्रा तु यथयवीष सत्तिता ॥

दशम मुद्रा त्रिन्यात पद्मसन्त पद्म ।

द्वात्रिंश शक्तिनिदिष्टा सात्तकयस्य बालिज ॥

मञ्जुशोपस्य त्रिन्यातमुत्पल तु प्रयोजयेत् ।

त्रयोदशानां मङ्गला नदिष्टा मुनिभि मत्त्वदेशिभि ॥

चतुर्दश तु भवेच्छङ्खा भरी पञ्चादशा स्मृता
 षट्शो षोडशा ज्ञेयो द्वादुभि सप्तदशोपर ॥
 अष्टादश तथा वद्धमूनविंशत् करणमुच्यते ।
 त्रिंशत् परं तु निर्दिष्टा सङ्ख्याया तु प्रमाणतः ॥
 सितपत्रा तथाच्छत्र उष्णीषाणां प्रकीर्तितम् ।
 चीवरं पात्रनिर्दिष्टं खखरं तु मत्र परम् ॥
 कृपा मैत्री तथा प्रज्ञा ध्यानशीलं तथापि च ।
 क्षान्तिदानादिकं पदकं निर्दिष्टं लोकनायकैः ॥
 बुद्धानां कथितां चेत पदं पारमिताश्रवात् ।
 त्रिंशच्चक्रिणे मुद्रा कथिता लोकपुङ्गवैः ॥
 एकाक्षरस्य वीरस्य मन्त्राणामधिपतेर्विभो ।
 लोकेश्वरस्य विद्यानां कथिताष्टविंशति साधिका ॥
 सिताग्या महाश्वेता तथा पण्डरवासिनी ।
 भृकुटी च तथा देवी बुद्धानां हृदयोद्भवा ॥
 ताराद्या कथ्यन्ते मुद्रा उत्पलं तु नियोजयेत् ।
 हयग्रीवस्य तु भीमस्य मुद्रा वक्र इति स्मृता ॥
 वज्रपाणे तथा मुद्रा त्रिंश एव भवन्ति ते ।
 सर्वं प्रहरणा तस्य नानाकारा युधिष्ठिता ॥
 चत्वारोऽपि महामुद्रा प्रोक्ता मारमण्डले ।
 रुद्रस्य शूलनिर्दिष्टो ॥
 ब्रह्मस्याक्षमालं तु विष्णोश्चक्रमितिस्तथा ।
 यमदण्डमत परं ॥
 एतत् सर्वं देवानां सर्वयक्षनराधिपां ।
 सर्वभूतानां तथा मुद्रा सर्वसत्त्वसमाश्रिता ॥
 सरागवीतरागाणां त्रिधा गतु स्थिता परा ।
 सर्वलोकसमावृत्त्यु त्रिधा स्थावरजङ्गमा ॥

धात्वाख्यामसङ्ख्यया ये सत्त्वा भूतवादिन ।
 सर्वेषाणां तु सर्वत्र एरुमुद्रादिहोच्यते ॥
 एवमष्टशत प्रोक्तं शतमेक साष्टमाधिकम् ।
 तेषां च गुणविस्तार प्रभाव च इहोच्यते ॥
 यथा मनुष्याणां भवेत् सिद्धि संयुक्ता ष प्रयोजिता ।
 करोत्ययप्रयोगैश्च अङ्गुलीभि सशोभिता ॥
 विन्यस्ता करयोर्मध्ये क्षिप्रमर्थकरा परा ।
 तेषामादि वक्ष्ये शृणुष्व भूतिकाक्षिण ॥
 आदौ तावच्छुचौ देशे शुक्रवस्त्र शुचाम्बर ।
 शुचिकर्मसमाचारो शुचौ देशे सदारत ॥
 न धयेत् प्राङ्मुखा भूत्वा स्थितो स्तूपस्य चग्रतो ।
 नाक्षिण्याय प्रदातव्य राद्रुमान्तचारिणे ॥
 अभय अदाताय समयानुप्रवेशिने ।
 भक्तो जिनपुत्राणा बुद्धाना चापि शासने ॥
 अनुत्पादितचित्तस्य नादेय मुद्रसम्पदा ।
 भक्ताना जिनपुत्राणां बोधिसत्त्वाना च धीमताम् ॥
 प्रत्येकबुद्धानार्हतानां पूजितानां ददेत् सदा ।
 सुस्थितो बोधिचयायामाचार्या बहुमत सदा ॥
 सर्वमन्त्रप्रयोगेषु + + + उत्क्रष्ट सदा ।
 तेन मुद्रा तदा देया शिष्यस्याविचिकित्सत' ॥
 तथा मन्त्रप्रयोगज्ञ शुचिर्दक्ष कुलान्वित ।
 आचाया धार्मिको धीर्मा अभिपिक्ता दृष्टमण्डल' ॥
 तेनोपदर्शिता मन्त्रा' शिष्यो गृह्येत तन्त्रवित् ।
 शिष्येण कार्यस्तथा प्रेमो बुद्धस्येव गुरोस्तथा ॥
 अन्यथा न सिद्धि म त्राणा सर्वगुह्येषु वा सदादिति ।

आदा तावत् गुचिर्भू या प्रा मुग्धा गुग्गुलु तन्न न स्नामुद्र य
 पूर्ण तावत् समयमुद्रा पश्चितव्या । भगवता उष्णीपस्य मुद्रा । उभा
 करौ कृताञ्जलिपुटो अशुपिग र्पि कृतिता कृन्मन्त्रासंगे अयागप
 ग्राननो । अय भगवता बुद्धस्य समयमुद्रा । तदय हस्ता प्रसारितो
 सम्पुटावस्थो पञ्चविकसिताङ्गारा अयोक्रितस्य मुद्रा । उभो हस्तो
 पूर्ववत् करमावेष्टयित्वा अभ्यन्तरम्भिताभिरङ्गुलीभि रन्यस तज
 न्योपरिष्ठा निष्पीन्येत् । न्य मञ्जुत्रिय' कुमारभूतस्यात्पलमुद्रा । तदेव
 क यसो सङ्कोच्य पूरयत् तजन्याभि अङ्गुष्ठसमो स्थितिका ण्य उत्प
 लकुड्मलारार दर्शयेत् । सङ्गमानामय तारायामुद्रा । तदेव सङ्कोच्य
 नेत्राकार कृत्वा, इय मुद्रा आर्यभकुम्भ्या । तदेव ललाटे याजयेत् । इय
 देव्यदेव्या नेत्रमुद्रा । पुनरपि त मङ्गाच्याभा म यमाङ्गुलिभि म
 शाकार कृत्वा मस्तकापरि स्थापयत् । इय भगवतो चक्रवर्तिन एकाक्ष
 रस्य महामुद्रा सर्वकभिना । तदेव ललाटे स्थापयद बुद्धस्य भगवत
 हृदयमुद्रा । अक्षणा स्थापयत् । तदय चक्रवर्तिन नेत्रमुद्रा । तदेव
 मुखे स्थापयत् । तदेव त्रिप्रापिपते चक्रवर्तिन एकाक्षरस्य उरुमुद्रा ।
 एव याव म ती न मुजा जातुजङ्घावरणात्पि त्रय प्रकारा भवति
 मुद्रा अष्टा महामुद्रा भवति । सर्वसर्पसु प्रयाक्तव्या । तदेव करसम्पुट
 मध्यमाङ्गुल्यावेष्टित कृत्वा कन्यसाङ्गुलिमुचीकृता उभो अङ्गुष्ठाग्रय
 वाकारस्थिता तर्ज या प्रसारितो त्रुतमुग्धा कोशीकृता उभा निर्नामिका
 वक्रीरुतपर्य ता गुचिन्यस्तो । इय भगवता धर्मचक्रमहामुद्रा । तदे
 वाङ्गुष्ठौ विनाम्य मध्ये प्रसाये, इय बुद्धाना चतुर्भारपराजयमुद्रा ।
 तदेव मुद्रा शिरस्योपरि प्रायत्क्षयेत् । सर्वबुद्धाना सर्वकेशनिष्ठुदन नाम
 महामुद्रा । तदेव ललाटे स्थापयेत् । महाकरुणा नाम सर्वबुद्धाना मुद्रा ।
 तदेव हृदये स्थाप्य, सर्वत्रिपि । याभ्युद्वरण नाम महामुद्रा । तदय मुद्र
 उभौ न्यसेत् । सर्वत्रिप्राप्रसायन नाम महामुद्रा । तदेव मुद्रा ग्रीवा सन्य
 सेत् । सर्वानर्थप्रशमनकरी नाम महामुद्रा । तदेव मुद्रा सर्वत आमयेत् ।
 महारक्षार्थसम्पादन नाम महामुद्रा । एवमनेन प्रकारेण अष्टौ महामुद्रा
 भवति सर्वार्थसाधका । जयोष्णीपस्य मुद्रा भवति । तदेव उपलब्धो
 वामहस्तप्रसारितो दाक्षिणतस्तिर्यक् । इय ततोतानपत्रस्यच्छत्रमुद्रा ।

तदेव हस्तौ तथा विन्यस्तौ शिरसि भगवतो जयोष्णीषस्य मुद्रा ।
उभौ करतलौ सम्पुटीकृत्य मूर्ध्नि स्थापितो ज्योष्णीषाकारो इय भगवतो
अभ्युद्गतोष्णीषस्य मुद्रा । तदेव मुद्रां विष्ठापयेत् । इय ज्वालामालि-
नोष्णीषमहामुद्रा सर्वकर्मिणा सर्वभयेषु च प्रयोक्तव्या सर्वकर्मसु ।
तदेव मुद्रा उरसि स्थापयेत् । सर्वोष्णीषाणामिय महामुद्रा । तदेव हस्तौ
आवेष्ट्यावस्थितौ सुहृदौ सर्वतथागतानां महाकवचमुद्रा सर्वविघ्नेषु
प्रयोक्तव्या । तदेव हस्तौ उभयाग्रावस्थितौ पुस्तकाकारौ उरोमध्ये
न्यसेत् । इयं सा सर्वबुद्धानां जनेत्री प्रज्ञापारमिता महामुद्रा । सर्व
सत्त्वानां दर्शयेत् । सर्वविघ्नेषु सर्वानर्थां प्रशमयति । सर्वार्थां सम्पा-
दयति । स्मृतिसञ्जननं कुरुते । तदेव हस्तौ ललाटे न्यसेत् । सर्वबु-
द्धानामभिप्रेतः धर्ममहामुद्रा । सर्वाभिप्रेकेषु प्रयोक्तव्य सर्वसत्त्वानाम् ।
तदेव हस्तौ चित्राकारेण ललाटे न्यसेत् । सर्वमारविद्रापनं नाम महा-
मुद्रा । तदेव हस्तौ सहकुचिताकारौ अन्योन्यमहकुचितसक्तौ सूच्या-
कारेण व्यवस्थितौ मध्यमाङ्गुलिप्रसारितौ मूचीकृतचिह्नौ अङ्गुष्ठोद्गन्ध
परामुष्टौ । इय भगवतो तेजोराशेर्महामुद्रा । तदेव मुद्रं शिरसोपरि निषा-
य इयमपरा तथागतोष्णीषस्य तेजोराशेर्महामुद्रा । तदेव हस्तौ ललाटे
स्थापयेत् तेनैवाकारेण इयं भगवता तृतीया नेत्रमुद्रा । तदेव हस्तौ उ-
भयचित्राकृतौ अन्योन्योपरिस्थितौ दक्षिणार्थमेव वामसम्पुटाकारस्थि-
तौ अन्योन्याङ्गुलकन्यसावेष्टितौ । इय सर्वबुद्धानां महावज्रासनमूल-
मुद्रा । तदेव हस्तौ मूर्ध्नि दर्शितौ महानोधिग्रक्षमूलमुद्रा । तदेव हस्तौ
सम्पुटितौ पृष्ठाकृतौ सर्वबुद्धानां सर्वमारविचमनकरी नाम मुद्रा ।
तदेव हस्तौ अन्योन्यावसक्तौ ग्रीवायां न्यसेत् । सर्वभूतवशीकरी नाम
मुद्रा । तदेव कण्ठे धारयेत् । सर्वभूतविलोकरि नाम महामुद्रा । तदेव
जानुभ्यां न्यसेत् । सर्वदुर्गतिविशोधनी नाम महामुद्रा । तदयोर्ध्वं चि-
क्षिपेत् । सर्वदेवोत्पत्तिसन्निचय नाम महामुद्रा । तदेव हस्तौ अभयाकार
उभौ सर्वभोगत्रिपय नाम शनिर्नाम महामुद्रा । तदेवाञ्जलयकोरेण
मूर्ध्नि स्थापयेत् । सर्वबुद्धक्षेत्राकमणी नाम महामुद्रा । तदेव हस्तौ उभौ
कर्णे स्थापयेत् । स्फुटाकारेण सर्वनागदमनी नाम महामुद्रा । तदेव
हस्तौ उभौ सम्पुट कृत्वा नासाग्रे धारितव्यः । सर्वबुद्धानामालम्बनं

नाम महामुद्रा । तदेव मुद्र शिरस्योपरि त्यजेत् । सर्वबुद्धाभ्युदितोष्णीषो
नाम महामुद्रा ॥

एवमनेनाकारेणासङ्ख्यानि भवन्ति सर्वतथागतोष्णीषाणां मुद्रा
णि । असङ्ख्येयै बुद्धैर्भगवद्भिः असङ्ख्येय चक्रवर्तिकुल असङ्ख्येयाश्चक्रव
र्तिनः । तेषामधिपति एकाक्षरो चक्रवर्त्ती मन्त्राधिप असङ्ख्येयाश्च तथा
गताष्णीपराजानः, असङ्ख्येयाश्च सर्वमन्त्रेषु कल्पविसराः । तेषां संक्षे
पत वक्ष्यते मुद्रा चात्र भवत्येक एव सर्वेषां हृदय एकाक्षरं चक्र
वर्त्ती । तस्यैव यो मूलमुद्रा सा इहैवोच्यते मन्त्रेषु निर्दिष्टा महाप्रभा
वामितौजसः । यस्याः वधनादेव सर्वमन्त्राभिमुखा भवन्ति । सर्वेषु
द्धाश्च भगवतः सिद्धिमनुमयच्छते । अधिष्ठिति च विद्यासाधकं च
क्रवर्तिस्मरणादेव मन्त्रनाथ एकाक्षरमद्वितीय दशबुद्धनोटीकुशलमूला
र्जितो भवति । चतस्रोऽपि मूलापत्तयोरापन्नस्य भिक्षा तन्महान्तं
नरकोपपत्तिवेदनीय कर्मक्षय गच्छति स्मरणादेव । क पुनर्वादो जपम् ।
पञ्चानन्तर्याणि च क्षय गच्छति । क पुनर्वादोऽये अकुशलाः स
तस्मात् सर्वप्रयत्नेनाय विद्याराजाधिपो एकाक्षरं स्मर्तव्यो जप्तव्यः भा
वयितव्यो मनसि कर्तव्यं पूजयितव्यं सततमेवाराधयितव्यः । नमः
समं तद्बुद्धानाम् । ॐ । एष स मार्पा सवाष्णीपाणा तथागतभाषितानां
अयं मूलमन्त्रः । अननैव मन्त्राधिपतिना उष्णीपचक्रवर्तिना तथागतभू
र्धजेन सर्वकर्माणि कारयेत् । मुद्रोपेतेन सर्वमन्त्रेषु लोकिकलोकोत्तरेषु
कल्पविसरेषु नियतं सिध्यति । मुद्रा चात्र भवति । तदेव हस्तौ सम्पु
टाकारौ मध्यमाङ्गुलिप्रसारितौ सर्वत्राङ्गुल्याग्राभ्यं तरस्थितौ कुण्डला
भोगाकार इपिदूर्ध्वावनत उष्णीपाकार शिरस्युपरि धारयेत् । इमं ए
काक्षरचक्रवर्तिने महामूलमुद्रा । अनया सर्वकर्माणि कारयेत् । उत्तमसा
धनादिषु योजयत् । सर्वरक्षावरणगुप्तये च प्रयाक्तव्यः । नाल्पसाधम
योगादिषु प्रयुञ्जान असमयज्ञो भवति । मन्त्राचार्यस्य न सिद्ध्यन्ते ।
अन्यत्र रक्षाविधानाः । शास्त्रे च पापक्षपणार्थं नित्यमेव जप्तव्यः
शुचौ दशे पर्वतनदीसरित्पतितटेषु च नान्यस्थानेषु जप्तव्यो यत्
कारणं महाप्रभावोऽयं विद्याराजा नान्यदेशेषु जप्तव्यः । प्रभावो

— नैव स्फुरित्वा जप्तव्यः । मुद्रा चात्र

भवति । तदेव हस्तो करसम्पुङ्गाकारौ आवेणिकाकुलिभि कृत्वा म
ध्यमाङ्गुलीनां पर्यभाग तृतीय इषिद्वयामयत् । चण्णीपाकारं कार-
येत् । इमं भगवतोष्णीपराजस्य महामुद्रा । तदेव हस्तौ सम्पुट कृत्वा
ईषद्वयनामयेद्भगवताष्णीपस्य तृतीया महामुद्रा । ॐ गोदरे वीर
स्वाहा । अय सर्वेषां तथागताना हृदय सर्वकर्मिक सवार्थसाधक
सर्वानर्थनिवारक । इय स्मरणमात्रेणैव सत्रमुद्राधिष्ठिता भवन्ति ।
सर्वपापेभ्यो मुच्यते । सत्रम प्राणामुपरि वत्तत । बुद्ध एव साक्षाद्
द्रष्टव्य । अनया बुद्ध सह प्रयाक्तव्या । सर्वकर्माणि क्षिप्तत एव
करोति । अनेन जप्यमानेन सर्व एव म प्राप्ता भवन्ति । यथा
यथा प्रयुज्यते तथा तथा कर्माणि कराति । जापिनस्येन्द्रिया सर्वकर्मि
को भवति । तदेव हस्तौ करसम्पुङ्गावस्थो शिरसि धारयेत् त्रिमू
ल्याकारेण । इय भगवता बुद्धाना सर्वेषां द्वितीया हृदयमुद्रा । म त्र
चात्र भवति । ॐ गेहरे वीर स्वाहा । इम सर्वेषां बुद्धाना भगवता
हृदयमुद्रा । सर्वकर्मिणा सर्वानर्थानवारिका सवार्थसम्पादिना महा
प्रभावा सर्वमन्त्ररूपेषु साधनीया । नात्र विचिकित्सा कार्या । यथा
यथा प्रयुज्यते तथा तथा सि यतीति । पुनरपि तदेव हस्तौ सम्पुटा
कारावास्थितौ अभ्य तराङ्गुलिभि गाढमावेष्टय उभौ तर्ज यौ प्रसारितौ
ईषदाङ्गुल्येन्द्रियस्युपरि नि गाय दर्शयेत् । इम सर्वतथागताष्णीपाणां
महामुद्रा । भवाने चात्र म त्र । ॐ त्रं व प्र स्वाहा । अय सवाष्णी
पाणां मूलमन्त्र सर्वकर्मिक दिश दिश सर्ववन्धेषु प्रयोक्तव्य । सर्व
कर्माणि च करोति । माधनजपकाले होमादिषु आत्मरक्षा पररक्षा वा
सर्वद्रव्येषु सर्वमन्त्ररूपेषु च या युक्तानि लाङ्किकलाकोसरेषु ता यशे
षतमनेनैव रक्षा कार्या । महारक्षा कृता भवति । सर्वम त्रेषु प्रयोक्त
व्य । सर्वकर्मसु सिध्यति । सर्वतथागतोष्णीपाणां महाचक्रवर्तिविद्या
धिपतीनां तेजोराशिसितातपत्रजयोष्णीपमष्टतीनां यानसाधनविसरप
टलानि मुद्रामन्त्राणि तान्यशेषत विस्तरतो प्रयोक्त या सर्वाणि च लौ
किकलोकोत्तराणि मन्त्रतन्त्रविसरपटलविसरा अन तानि च मुद्राणि ।
भवन्ति चात्र मन्त्र । ॐ ज्वलितोद्गदेह विभि द हु फट स्वाहा । एष

भगवत तेजोराशेर्बुद्धस्य परमहृदयः सर्वतन्त्रेषु सर्वतः सर्वकर्मिक' प्रयो
 क्तव्यः इति । तदेव हस्तौ यमलिताकारौ मध्यमाङ्गुलिप्रसारितौ तज्ज्या
 परिवेष्टितौ कटककारेण पाशपरिवेष्टितौ उभौ कृतमण्डलाभोगौ । इयं च
 भगवतो बुद्धस्य खड्गरमुद्रा । मन्त्रं चात्र भवति । ॐ धुन जितारणं हूं ।
 एष भगवता बुद्धानां खड्गरकमुद्रामन्त्रः सर्वकर्मसु प्रयोक्तव्यः । यथाभि
 रुचितेषु सर्वमन्त्राणां प्रबोधनः सर्वभूतानां वशङ्करः सर्वसत्त्वानां समा
 श्वासकर' सर्वद्रव्याणां समुत्तेजक साधक सर्वपापानां समुच्छोपकः ।
 यथा यथा प्रयुज्यते अयमष्टाक्षरो तथागतमन्त्रः तथा तथा सर्वकर्माणि
 साधयतीति । तदेव हस्तौ आवेष्टितौ कृत्वा कृतपात्राकारौ । इयं सर्वत
 थागतानां पात्रमुद्रा तथागतपात्र इत्यवगन्तव्यः । नाभिदेशे धारयेत्
 सर्वकर्मसमर्था भवति । भवति चात्र मन्त्रः । ॐ लोकपालाधिष्ठित
 धर धर धारय महानुभाव बुद्धपात्र स्वाहा । एष भगवता बुद्धानां
 तथागतपात्रमुद्रामन्त्र अनेन संपुक्तः सर्वकर्मसमर्थकरो भवेत् ॥

करोति कर्मवैचित्र्य गतिमाहात्म्यपूजितम् ।

साधयेत् सर्वकर्माणि सर्वमन्त्रेषु भाषिताम् ॥

साधकस्येच्छया क्षिप्रं करोतीह न सशयः ।

येऽपि ताथागती मन्त्रा ये चापि अवलोकिते ॥

कुलिशाहे मन्त्रमुख्यास्तु नानादेवतपूजिता ।

ते सर्वे सिद्धिमायान्ति बुद्धपात्रसमादिता ॥

विविधा दूतिगणा शृङ्गा चेष्टचेष्टिगणास्तथा ।

नानाकिङ्करमुख्यस्तु यक्षराक्षसकम्बला ॥

प्रेष्या सर्वमन्त्राणां सर्वकर्मकरास्तथा ।

विविधैराजमुख्यस्तु देवगन्धर्वयानिजैः ॥

सिद्धिप्रियायै' मन्त्रा लोकपालाश्च महर्द्धिकाः ।

शकाद्यै ब्रह्ममुख्यैस्तु मुरश्रेष्ठैश्च धीमतैः ॥

मन्त्रा भाषिता ये स्युः सर्वकर्मकरा सदा ।

किञ्चरैर्गण्डैश्चापि महर्द्धिकैः ॥

सर्वे ते सिद्धिमायान्ति बुद्धपात्रसमोदिता ।
 आकृष्टा सर्वमन्त्राणां गतिमूर्तिसमाश्रिताम् ॥
 वशै ता य त्रराद् स्वामी प्रथु श्रेष्ठो महानुति ।
 अग्र च सर्वमन्त्राणां निर्दिष्टो तत्त्वदर्शिभिः ॥
 स मन्त्रो पात्रभूतस्थः त्रिषु चि तामणिस्तथा ।
 करोति कर्मवैचित्र्य ईप्सित साधकेच्छया ॥
 विविधागुणमाहात्म्य प्रभावातिशयापराम् ।
 करोति ऋद्धिदुर्लभ्य सर्वमन्त्रिभिः ॥

अपात्रो पात्रतां याति म त्रस्थे मुनिवर्णिते ।
 पात्रो मन्त्रप्रयुक्तस्तु मुद्राभिश्च समन्वितः ॥
 करोति गुणविस्तारं विचित्र कर्मसम्भवम् ।
 ह युः सर्वतो रोगान् भोगांश्चैव सुपुष्कलाम् ॥
 त्रिजन्मगतसत्त्वानां देवदैत्यनराधिपाम् ।
 कृपात् सम्पदां क्षिप्र सर्वकर्मसु याजिता ॥ इति ।

तदेव हस्तौ करसम्पुटाकारौ सविचित्रवेणिकावबद्धौ लला
 टदेशे स्थापयेत् । चित्रहस्त तदेव भगवतां बुद्धानां चिन्ताम
 णिरत्नमहामुद्रा । मन्त्र चात्र भवति । नमः सवबुद्धेभ्य ॐ तेजो
 ज्वाल सर्वार्थसाधक सिध्य सिध्य सिद्धिचिन्तामणिरत्नं ॥

चिन्तामणिरत्नमन्त्र सर्वार्थसाधकम् ।
 ईप्सितां साधयेदर्थान् मन्त्राश्चापि सविस्तराम् ॥
 करोति गुणमाहात्म्य चिन्तित चापि साधयेत् ।
 सम्पदां सफलाश्चापि मन्त्रतन्त्रमुभाषितम् ॥
 नैष्ठिक साधयेदर्थान् बुद्धत्वनियत तथा ।
 ईच्छया कर्मविन्यस्त करो नैवमजायत ॥
 विविधां सम्पदां सद्यः फलमुद्भववष्टिताम् ।
 सर्वाणां मन्त्रतन्त्राणां साधये त्मसाधितम् ॥

देवत्वमथ शक्तत्वं ब्रह्मत्वं वापि रूपिणम् ।
 आभास्वराणां तथा मूर्तिसदृशानां सुदर्शनाम् ॥
 सुरश्रेष्ठां सुरामग्रां बृहत्फलामकनिष्ठाम् ।
 देवभूयिष्ठां मूर्तिमाप्नोति साधनादिति ॥
 चिन्ता मनसो ह्यग्रा कथिता मन्त्रार्थविस्तराम् ।
 मुद्रासु पुष्कलाञ्चैव गतिधर्मार्थसाधका ॥
 सर्वधर्मार्थेति पत्तिं सर्वमन्त्रार्थसाधनम् ।
 सर्वगुणबोध्यर्थं धर्मधातुसमाश्रयम् ॥
 कथित मन्त्ररूपेण रत्नचिन्ताग्रपूजितम् ।
 विशेषात् प्राप्नुयात् स्वर्गरूपाञ्चैव समाश्रयम् ॥
 साधनात् प्राप्नुयात् स्वर्गं गतिमन्त्रार्थविस्तरमिति ॥

तदव हस्तौ उभौ स्कन्धावसक्तौ अर्धोपरिस्थितौ दक्षिणवामा
 बह्वृष्यौ अ-यो-यासक्तौ करमूलसुयोजितौ । इयं सर्वबुद्धानां ची
 वरमुद्रा । भवति चात्र मन्त्रः । ॐ रक्ष रक्ष सर्वबुद्धाधिष्ठिता
 मे चीवर स्वाहा । चीवरमन्त्रः । आत्मचीवरमभिमन्त्र्य प्रावरेत् ।
 सर्वभूतानां अभृष्यो भवति । महाराजक्षत्रियेन मूर्ध्नाभिषिक्तेन सर्व
 प्रभासकरेणात्मवस्त्रमभिमन्त्र्य सप्तवारं सदग्राममवतरेत् । सर्वारयः
 दृष्ट्वा स्तम्भिता भवन्ति । प्रतिनिवर्तन्ते वा । सर्वभूताश्च दृष्ट
 मात्रा वशा भवन्ति । गतमानमदर्पं न चास्य काये शस्त्र निप-
 तति । न चास्य मनुष्यामनुष्यभयं भवति । न विषो न दुता-
 शनः काये निपतति । न चास्य रोगभयं भवति । न चास्याप
 भृत्यभयं भवति । न चास्य परचक्रेण हन्यते । न डाकिनीभूतपि
 शाचैश्च यक्षराक्षसगन्धर्वैर्विचित्रैर्वा भूतगणै ओजोहारिभिः रौद्रचित्तैः
 पिशिताशनैः सर्वक्रव्यादैर्वा हिंसकैः परसत्त्वविहेठकैः पापकर्मन्त
 चारिभिर्वा राजानैर्न शक्यते हिंसयितुं उपघातं कर्तुम् । कः पुनर्वा दो
 विना रक्षा वा भेत्तु सर्वकूर्मादिषु सर्वद्रव्येषु जीविता व्यवरोपयि
 तम् । न हि तद्विद्यते सत्त्वो वा सत्त्वनिकायो वा मन्त्रो वा मुद्रो
 वा विषो वा स्थावरजङ्गमो वा शस्त्रो वा ग्रहरणानि वा विविधानि

राक्षसो वा राक्षसी वा यक्षा वा यक्षी वा यक्षमहल्लो वा यक्षमह-
ल्लिका वा यक्षपार्षदो वा यक्षपार्षदी वा पेयाल विस्तरेण कर्तव्य
सर्वसत्त्वेभ्यः । नेदं स्थान विद्यते । अतो न तथागतमुद्राचीवरमन्त्रेण
कृतरक्षाविधानेन जापमात्रेण वा स्मरितेन वा नान्यशक्तो भेत्तु तथा-
गतमन्त्रैर्वा सर्वबुद्धबोधिसत्त्वैश्च भेत्तुम् । वर्जयित्वा तस्यैव साधक-
स्येच्छया । एव महाप्रभावोऽय मन्त्र सर्वसर्गिक सर्वार्थसाधक स-
र्वदुष्टविनाशक सर्वमङ्गलसङ्गत, सर्वार्थपरिपूरक, सर्वदुर्गतिशोधकः
सर्वक्लेशनिषूदनो बुद्धधर्मा परिपूरकमिति ॥

तदेव हस्तौ पूर्ववत् मध्यमाङ्गुलिमधानामितौ अनायिकात्राव-
स्थितौ अङ्गुष्ठपरिनामितौ तृतीयपर्वमङ्गुष्ठाविश्लेषितौ कन्यसानामितौ
चक्राकारौ आरागोपेतौ नाभिभण्डलोपेतौ कृत्वा शिर स्थाने स्थापयेत् ।
इयं सर्वबुद्धानां धर्मचक्रमुद्रा । म त्र चात्र भवति । ॐ छिन्द छिन्द
हन हन दह दह दीप्तचक्र हूँ । एष स सर्वबुद्धानां धर्मचक्रमन्त्रः ।
सर्वक्लेशनिषूदन, सर्वोपायदुर्गतिविनिपातां छिन्दयति । सर्वबुद्धसर्वो
ज्वालयति । सर्वक्लेशान्धकारां आलोकीकरोति । सर्वदुःखां विहे-
यति । सर्वकर्म साधयति । सर्वदु खेभ्यः प्रमोचयति । सर्वद्वन्वा दी
पयति । भय भगवां धर्मचक्रं परमत्रकृतदुष्टसत्त्वोपदेशितमानोप
हारिणां म त्रां हिंसकां रौद्रां विकृतिस्थां छिन्दयति दासयति पाच
यति शोषयति उत्सादयति च साधकेच्छया उत्कीलयति मोचयति
यथान्यवस्थायामुपस्थापयति । यथा यथार्थं भगवां प्रयुज्यते तथा
तथा कर्माणि करोति वर्जयित्वाभिचारक कामोपसेविनां च । स
र्वशान्तिकर्मसु च प्रयोक्तव्यम् । महारक्षादिभिः सर्वतः सर्वसत्त्वोपका-
रायैव प्रयोक्तव्य । सर्वसाधनेषु लौकिकलोकोत्तरेषु मन्त्रबुद्ध्युक्त्यो-
क्तेषु सर्वकर्मसु शान्तिकपौष्टिकेषु महारक्षा अनेनैव प्रयोक्तव्यमिति ॥

तदेव हस्तौ महारावर्जितदाक्षिणाग्रकरायहस्ततर्जन्वा तज्जेय-
मान सङ्कोचितककुनिकाग्रन्थान्यप्रयोगावस्थितसन्देशेषु वा वा
नुभागावस्थितवामचरणविक्षिप्तदाक्षिणावनामित उपविष्टकिञ्चित्स्थित -

कास्थित । इदं भगवत्यापराजिताया महागुद्रा । भवति चात्र मन्त्र' —

ॐ हुलु हुलु चण्डालि माताङ्गि स्वाहा । अपराजिताया

मन्त्रा मर्वबुद्धानां सर्वमारनिषूदनी ।

सर्वविघ्नप्रशमनी आयुरारोग्यवर्धनी ॥

श्रेष्ठा सर्वमन्त्राणां रक्षार्कविधानता ।

नरनारीकुमाराणां सौभाग्यजनन परम् ॥

मनुष्यामनुष्याश्च ये चान्ये दुष्टसत्त्वचेतसा ।

राक्षसोस्तारका भेता स्कन्दापस्मारगुह्यका ॥

मातृभूतग्रहगणा योगमन्त्रकृतानि च ।

रुजो रागो व्याधयश्च नानाधातुसमुद्भवाः ॥

सर्पमूपिकलूताश्च कीटविष्फोटकानि च ।

शरीरे न क्रमिष्यन्ति कर्मणान्यत्र पूर्वकात् ॥

अध्ववात्विवादेषु राजनोरोदकाग्निषु ।

जयं क्षेम शिव शान्तिं लप्स्यते नात्र संशयः ॥

भूर्जपत्रेऽथवा वस्त्रे लिखित्वान्यत्र वा कश्चित् ।

शिरसा ग्रीवकट्या वा बाहुना पाणिनाथवा ॥

वस्त्रे वा शिरसाऽथ कृत्वा ग्रन्थिमालिकाम् ।

धारयिष्यति यो नित्यं स्वस्तिं तस्य भविष्यति ॥

यश्चेमां प्रातरुत्थाय स्वपश्च परिवर्तये ।

सुखं कालक्रियां कृत्वा सप्तजातीं स्मरिष्यति ॥

रूपवा शीलसम्पन्नो मुखेनोत्पलगन्धिना ।

म्रियश्चादेयवाक्यश्च जात्यां जात्यां भविष्यति ॥

भवन्ति चात्र सिद्धानि मन्त्रपदानि मन्त्रसङ्गानि यथोक्तार्थक
राणि तु । तद्यथा —

भञ्जने स्तम्भने धा धा धा धत्स या या या यते हा हा हा
हते परकराणि वीर्यवीर्ये गुणतेजभूतकरि भद्रकरि रौद्रकरि कुम्भवति

विषङ्गम्भवति सर्वबले भूतबले रक्ष रक्ष मां सर्वविषेभ्यः सर्वविघ्ने-
भ्यः । तद्यथा — सिद्धकरि सिद्धार्थे सिद्धमनोरथे सिद्धकार्ये कुरु
नुरूपे स्वस्ते प्रशस्ते सिद्धे सिद्धार्थे धैर्यवति समने तपने शरणे भद्रे
भवति शान्ते दान्ते शिवे हुनुनु परि परित्राण कुरु, परिग्रह कुरु, परि
पालनं कुरु, शान्तिं कुरु, स्वस्त्ययन कुरु, मम सर्वसत्त्वानां च रक्षां
कुरु स्वाहा । अय हृदय' अपराजितायाः । पूर्वं मूलविद्या । अवश्य
साधकेन कुशलपक्षाभिमुखेन भवितव्यम् । त्रि काल जप्तव्यम् । पूर्वं
तरमेव सकृत् पुस्तकवाचिकायां वाचयेदेतदेव कुशलपक्ष भवति ।
उपहृदय चात्र भवति— नमः समाना सम्यक्सम्बुद्धानां सश्रावक-
सङ्घानां सर्ववैरभयातीतानाम्

विपाश्चिनस्तेजसा ऋद्व्या च शिखिनस्तथा ।

विश्वशुक् प्रज्ञया चैव क्रकुच्छन्दबलेन च ॥

कनकमुने' शिक्षायां काश्यपस्य गुणोरपि ।

शाक्यसिंहस्य वीर्येण शिवं भवतु सदा मम ॥

तद्यथा — जये विजये अपराजिते मारसैन्यममर्दनीये स्वाहा ।
सर्वार्थसाधनीये स्वाहा । षष्ठा भगवती सर्वार्थसाधिका यथा यथा
प्रयुज्यते, तथा तथा कर्माणि करोति । सर्वत्र च रक्षाविधानेषु प्रयो-
क्तव्या । अवश्य साधकेन मनसि कर्त्तव्या । सर्वविघ्नां नाशयति ।
सर्वमारकर्माणि च विधमयति । सर्वमन्त्राणि चामुखीकरोति । सर्वदु-
द्धर्मां परिपूरयति । सर्वलौकिकलोकोत्तराणि च मन्त्र आकर्षयति ।
ऊनातिरिक्तं परिपूरयति । सर्वाश्नां सम्पादयति । सर्वदुष्टां निन्ना-
रयति । सक्षेपतः साधकस्येच्छया सर्वा करोति । मरणकाले चास्य
संमुखं दर्शनं ददाति । सर्वापायदुर्गतिं परिशोषयति । सततजापेन
पञ्चानन्तर्याणि क्षपयति । चतस्रोऽपि मूलापत्तयः तन्वीकरोति । स्पर्श-
णमात्रेण जापेनैवोन्मूलयति । सर्वदेवोपपत्तिमनुष्योपपत्तिभ्यो प्रति-
ष्ठापयति । सर्वबोधिसत्त्वचर्यां नियोजयति । सर्वबुद्धधर्मां परिपूरय-
ति । एवमपि भगवती अपरिमितगुणानुश्रुता महाप्रभावा सर्वबुद्धानां
शुद्धोद्गीर्णा सर्वमारनिर्नाशनाय भाषिता सर्वतथागतैः सर्वकेशशोषणी

अप्रतिहता मन्त्रमम् सारधारणगुणेषु च गोजगिताया । गणेव
द्वानां विष्णोर्गता । गणगितायामात् । गणगितायामभ्यगतत् ।
साधुना गतायेमात् । महाराणाभिगणपदितमेतत् । महाप्रातिहार्यक्र
द्धिमेतत् । गणान्तगमेतत् । सर्वशास्त्रपदमेतत् । सर्वबुद्धास्पदमेतत् ।
निर्वाणपदमेतत् । स्वरत्ययनपदमेतत् । अत्रभिलाष्यपदमेतत् । भूत
कोत्पिद्मेतत् । अभास्यभावपदमेतत् । यद्वा मन्त्रपद सर्वबुद्धाधि
ष्ठानपदमिति ॥

तदेव हस्तो करसम्पुटाविन्गस्तौ उभयाङ्गुलिमध्यसूचितौ लला
टदेशे न्यमेत । ण्पा अपराजिताया मुद्रा द्वितीया सर्वकर्मिणा मूलम
न्त्रेण सह नियस्ता मर्माणां परिपूरयति । हृदयस्थाने न्यस्ता हृदय
मन्त्रेण समुक्ता सर्वरक्षोघ्ना सर्वापायदुर्गतीश्च नाशयति । एषा तृतीया
भगवत्यापराजिताया हृदयमुद्रा । तदेव हस्तौ नाभिदेशावलम्बितौ अ
धोनामितौ करो । ण्पा चतुर्थी भगवत्यपराजिताया उपहृदयमुद्रा ।
हृदयमन्त्रेण सर्वकर्मणि करोति । सर्वमङ्गलममतानि च सर्वशान्ति
स्वस्त्ययन च । उत्तराभिमुख्य रूपेण परमसोभाग्यकरण अलक्ष्म्यापह
लक्ष्मीसञ्जनन श्रिया सम्पत्करणम् । तदेव हस्तौ वक्रदेशे स्थापयेत् ।
इयमपरा महामुद्रा भगवत्यपराजिताया महामुद्रा पञ्चमं भवति । एवम
नेन प्रकारेण असङ्ख्येयानि मुद्राणि भवन्ति । सर्वपराजितमन्त्रेषु च प्र
योक्तव्यमिति । तदेव हस्त दक्षिणक्षिप्त ईपिन्मुष्टोपश्लेषित वामहस्तेन
हन्मुष्टिकम् । ण्पा सर्वबुद्धानां महाशक्तिमुद्रा । मन्त्र चात्र भवति —
ॐ विजय महाशक्ति दुर्वरि ह फट् विजयिने फट् मङ्गले फट् स्वा
हा । तथागतशक्तिमया सर्वदुष्प्रसूतेषु प्रयोक्तव्या । महाभयेषु च
प्रत्युपस्थितेषु ग्रामे वा मुद्रोपेता प्रयोक्तव्या सर्वकर्मसु । ग्रहाक्षत्रपी
डासु च सर्ववेताडग्रहपृहीतेषु सर्वयक्षराक्षसापिशाचमरुतग्रहजन्मराक्षसा
दिषु गृहीतस्य मुद्रा यथा मन्त्रा प्रयोक्तव्या । तत्क्षणादेव मुच्यति ।
सर्वमहाअमशानप्रवेशेषु च प्रयोक्तव्या । सर्वविघ्ना विद्रवन्ति, प्रपन्ना
यन्ते सर्वेण सर्वे न भवन्ति । एतन्मकारान्येकानि सर्वकर्मार्थचित्राणि
मन्त्रतन्त्रमाहात्म्यानि साधयति । सर्वरक्षारणगुप्तिं च करोति । सर्व
रक्षोघ्न च पवित्र आशुस्त्रौग्यवर्धनमिति ॥

[illegible]

रौद्रचित्ता मैत्रचित्ता भवन्ति । अपक्रमन्ते तस्माद् देशात् । सर्वोपद्रवचये
 भ्यश्च मुच्यते । सर्वग्रहगृहीतेषु सर्वमातरबालग्रहेषु ब्रह्मराक्षसादिषु गो
 रोचनमभिमन्त्र्य ललाटे तिलकं कृत्वा दर्शयेत् । सर्वे दृष्टमात्रा प्रभृश्च
 विद्रवन्ति च प्रपलायन्ते । सर्वेण सर्वं तस्मै न भवन्ति न भूयो गृह्ण
 न्ते । यदि गृह्णन्ति, सर्वेण सर्वं विनश्यन्ति । एव सर्वग्रहेषु प्रयोक्तव्यः
 सर्वतः मन्त्रतन्त्राणां कल्पेषु यान्युक्तानि विविधानि साधयति लौकिक
 लोकोत्तरेषु यानि विधानमण्डलपटसाधनानि तन्यनेनैव साधयानि
 क्षिप्रतरं सिध्यन्ते । गोरोचनमभिमन्त्र्य तिलकं कृत्वा शत्रुमध्ये प्र
 विशेत् । विगतक्रोधा भवन्ति । न शक्यन्ते अभिभवितुम् । महाजन
 मध्ये जपता प्रविशेत् । सर्वे मैत्रचित्ता भवन्ति । आदेयवाक्यश्च भ
 वन्ति । परैरनभिभवनीयश्च अधृष्यश्च सर्वत्र सर्वभूतानाम् । गोरोचने
 नाभिमन्त्र्य सप्तराराननेन मन्त्रेण तिलकं कृत्वा महाश्मशानं प्रविशेत् ।
 सर्वक्रव्यादाशिनं प्रपलायन्ते । सर्वग्रहमातराश्च नश्यन्ते । अधृष्यो
 भवति । सर्वमनुष्याणां तेजसा तस्य ज्वलन्तमिव दृष्ट्वा ओजोहारा अ-
 पक्रमन्ते । तस्माद् देशादर्शनमपि न समनुप्रयच्छन्ति । क' पुन
 र्वादो ओजो हर्तुम् । क्षणमपि नाप्रतिष्ठन्ते । महाश्मशानं परित्यज्य
 सर्वभूतगणा ये तत्र निवासिनः ते प्रक्रमन्ते । इतश्चा + तश्च न श-
 क्यन्ते प्रेक्षितमपि । क' पुनर्वादो ओजो हर्तुम् हिंसयितुम् वा ।
 एवमपीय महाप्रभावा सर्वविद्या महर्द्धिका उपपरिवर्तते महाविद्या त-
 थागतोर्णो नाम । असङ्ख्यैश्च बुद्धैर्भगवद्भिः भाषिता गङ्गासिकतप्र-
 ख्यैः भाषिता चाभ्यनुमोदिता च । एतर्हि शाक्यमुनिना सम्यक् सम्बु-
 ध्देन भाषिता चाभ्यनुमोदिता च । येऽपि ते भविष्यन्त्यनागतेऽध्वनि
 सम्यक् सम्बुद्धाः । तेऽपि भाषिष्यन्ते । एवमतीतानागतैर्बुद्धैर्भगवद्भिः
 सर्वाणिता सम्प्रशस्ता अनुमोदिता मयाप्येतर्हि शाक्यमुनिना सर्वाणिता
 सम्प्रशस्ता कृताभ्यनुज्ञाता सर्वसत्त्वानां सर्वासां विधितः साधयि-
 ष्यन्तीति । यथा यथा प्रयुज्यते तथा तथा सर्वकर्माणि करोति । ब-
 र्जयित्वाभिचारकम् कामोपसहितं चेति ॥

तदेव हस्तौ सम्पुटकारौ कृत्वा अन्योन्यावावेष्ट्य चित्रीकृतौ
 भास्मोरसि मध्ये स्थापयेत् । एतद् भगवतः समाधिवज्रस्य महामुद्रा ।

यां बध्वा अवेवर्त्तिको भवत्यनुत्तराया सम्यक् सम्बोधो नियतस्थम् ।
 भवति चात्र मन्त्रः — नमः सम तनुद्धानाम् । ॐ त्रिभिदे चूर्णय चूर्णय
 वज्रधिकं वज्रधिकं हुँ हुँ ज ज समाधिज हु फट् स्वाहा । अल्पमस्थ
 विस्तरेण सर्वं त प्रयोक्तव्यम् । अपरिमितानुशश्रायम् । भगवां समा-
 धिवज्रः सर्वबुद्धानाम् । तदेव मुद्रां कण्ठदेशे न्यसेत् । इय सर्वबुद्धानां
 पद्मपद्ममुद्रा । एतदेव वामपार्श्वे न्यसेत् । उत्पलमुद्रा । एतदेव दक्षिण-
 भुजे न्यसेत् । इय भगवतो बुद्धस्य कृपालम्बनमैत्रीमुद्रा । एतदेव हस्तौ उ-
 भयाङ्गुल्यवेष्टितौ मध्यमाङ्गुलिसम्भसारितौ आभोगमण्डलाकारौ हृद-
 यमध्ये न्यस्ता । इय द्वितीया मैत्रीमुद्रा । सर्वतथागतानां सर्वकर्मिकम् ।
 अप्रतिहता । एवमनेनैव विधिना ललाटे तृतीया, ऊर्ध्वविन्यस्ता चतु-
 र्ध्या, समन्तात् परिभ्रामिता पञ्चमा भवति मैत्रीमुद्रा । ध्यानालम्ब-
 नकाले च प्रयोक्तव्या । न सर्वे मानुषा विहेठयन्ति । न ज्ञास्य काये
 किञ्चिदाबाधमुत्पादयन्ति मानुषामानुषा वा सर्वयक्षराक्षसप्रेतपिशा-
 चकटपूतनादयः । सर्वे च मारा मारकर्माणि कुर्वन्ति । सर्वे च विघ्ना
 अविघ्ना भवन्ति । भवति चात्र मन्त्रः — ॐ प्रस्फुर प्रस्फुर कृता
 लम्बनमन्त्रारम्भक ह्रौं । एष भगवतो मैत्री प्रयाक्तव्यः । तदेव हस्ता
 बन्धोन्यावावेष्टय वेणिकाकारौ कृत्वा मण्डलाद् व्यवस्थापयेत् ।
 व्येष्टाङ्गुलीयकावूर्ध्वस्थितौ ललाटदेशे न्यमेत् । एष भगवतो बुद्धस्य
 महाकरुणामुद्रा । मन्त्रं चात्र भवति — ॐ विश्वे स्वाहा । सर्वकर्मिका ।
 सत्त्वानां प्रयोक्तव्या । करुणात्मका भवन्ति । तदेव हस्ताबुद्धेष्टय चित्रा
 कृतावभयावस्थितौ । एषा बुद्धस्य भगवतो महामुद्रिता मुद्रा । मन्त्र
 चात्र भवति — ॐ मुनिमुनिगगन स्वाहा । एषा भगवती सर्वक-
 र्मिका सर्वासां परिपूरयति प्रमुन्ति तेन चेतसा प्रयोक्तव्या । सर्वं करो-
 ति । सर्वमन्त्रकल्पेषु यानि कर्माणि सर्वलौकिकलोकोत्तरेषु तान्यशेषतो
 साधयतीति । तदेव हस्तावभयाङ्गुलिविन्यस्तौ चित्राकृतौ ललाटे
 दृष्टयेदेपा भगवतस्तथागतप्रेषामुद्रा सर्वकर्मिका सर्वार्थसाधिका ।
 मन्त्रं चात्र भवति — ॐ महद्गते उपेक्ष्य सर्वधर्मा विश्वात्मने विश्वमूर्तिं
 ज्वल ज्वलय सर्वबुद्धधर्मा हुँ फट् स्वाहा । षट्पारमितासु च

पण्णमुद्रा भवति । तदेव हस्तो वरमदानी । इय दानपारमिता महा
मुद्रा । तदेव हस्तौ अन्योन्यसङ्कुचितौ नाभिदेशे स्थापितौ । इय
शीलपारमिता महामुद्रा । तदेव हस्तौ अध कृत्वा कक्षाभ्या सन्नियोज्य
स्थापयेदियं क्षान्तिपारमिता महामुद्रा । तदेव हस्तौ भ्रुजोपरि स्था
पयेत् । परामृश्यमाना विपर्यस्ताकारेण । इय वीर्यपारमिता महामुद्रा ।
तदेव हस्तौ पर्यङ्क बध्वा मुपरि स्थापये वामदक्षिणमुपरि निबध्य च
पर्यङ्कासने सर्वसत्त्वानां करुणाया माना ध्यानालम्बनगतदृष्टि । इय
भगवत्या ध्यानपारमिताया महामुद्रा । तदेव ध्यानपारमितामुद्रं पर्यङ्कम
भिन्य धर्मदेशनाकारा । इय भगवत्या प्रज्ञापारमिताया महामुद्रा । तदेव
पर्यङ्कमभिन्धात् । वामहस्तं पर्यङ्के न्यस्य दक्षिणहस्तमवलम्ब्य भूमौ स्पृ
शेत् वज्रासनाकारेण । इय भगवती सर्वबुद्धानामनुत्तरायां सम्यक्
सम्बुद्धौ महामुद्रा सर्वबुद्धधर्माणामेषा एव महामुद्रा । सर्वेषां मन्त्राणि भव
न्ति— ॐ दाने दद दद ददापय ज्वल ज्वल सर्वबुद्धाधिष्ठिते हुं हुं
जः स्वाहा । एषा दानपारमिताया महामुद्रा । ॐ शील शीलान्त्ये
क्षान्तिकरणि शिवे प्रशस्ते सर्वबुद्धाधिष्ठिते स्वाहा । शीलपारमिताया
महामुद्रा— ॐ शान्ते श्रीकरि क्षान्ते क्षान्तिकरि स्वाहा । इय क्षान्ति
पारमिताया । ॐ वीर्ये वीर्यमिति सर्वबुद्धाधिष्ठिते स्वाहा । अभाव
स्वभावे स्वाहा । वज्राक्रमणि स्वाहा । इय वीर्यपारमिताया । ॐ
क्षान्तिकरि भूधूधूर्धरि धैर्ये वीर्ये गगने रमणे ध्यानवति स्वाहा ।
इय ध्यानपारमिताया । ॐ धीः धूः इयं प्रज्ञापारमिता । ॐ त्रा
याहि भगवति सर्वबुद्धजुष्टे अनालम्बने गगनस्वभावे धर्मधातुमनुप्र
विष्टे आलोककरि विधमय विधमय सर्वक्लेशान्धकारम् । रूढोपय ता
रय माम् । अमूर्तिजे हुं हुं दालय सर्वकर्मा हुं फट् स्वाहा । एषा भ
गवती बुद्धानां भगवतां महाबोधिमन्त्रा सर्वकर्मिकं सवार्थसम्पादिकाः
सर्वार्थप्रतिधातिका सर्वबुद्धधर्मा पारिपूरिका सर्वक्लेशां निपूदिनी
सर्वमन्त्रां परकर्मकृतां विनाशनी सर्वमारविद्रापणी सर्वलौकिकलोको-
त्तराणां मन्त्राणां प्रसाधनी सर्वपापां विधमनी सर्वदुर्गतिघ्नोपिका सर्व
देवमनुज्येषु सर्वबुद्धधर्मेषु प्रतिष्ठापनीति । सक्षेपतो यथा यथा प्रयुज्यते,

तथा तथा कर्माणि कराति । न शक्यमस्या' कल्पकोटीभिर्गुणमाहात्म्यं
सर्वर्णन असङ्ख्यैश्च बुद्धैर्भगवद्भिः प्रभावपिकुर्वणचयाधिष्ठानऋद्धिब
लाधान भाषितु वर्णयितु वा । एवमस्या भगवत्या अपर्य तगुणविस्ता
रमाहात्म्यस्य विकुर्वण इति षट्पारमितामपि विस्तरेण कर्तुम् । समा
सतो निर्देशप्रभावचर्या ऋद्धि च गुणगोत्रमधिष्ठितचर्या सर्वतो ज्ञेया
विशेषाधिगमोऽपि वा ॥

गगनस्वभावा धर्माख्यां भावाभावविचारताम् ।
कल्पकल्पाक्षर प्रयोक्त + + कर्मसिद्धिषु ॥

पुष्कलां कथिता ज्ञेभि क्षिप्रं फलाकारसमुद्भवम् ।
गगनस्वभावमन्त्रार्थं मक्षरव्यक्तिभूषितम् ॥

फलान्ति बहुधा काले युक्तिमात्रि दभिमृक्षिता ।
मुद्रात वै सविस्तर कथित तत्त्वचेष्टिभि ॥

मन्त्रतत्रगतिं कालो नियमश्चैव सुयोजिता ।
जपो होमादिभिर्ज्ञेय फले तज्ज्वसमुद्भवे ॥

आश्रयाय न द्रव्याणां गतिर्लक्षणमुलक्षितम् ।
मन्त्रबोध स्वमन्त्र च कुलयानिमगोदया ॥

लक्ष्यते सिद्धिकालो हि मुद्राचिह्नसमुद्भवम् ।
तत्त्वनिष्ठागतो मन्त्री जपे-मन्त्र समाहित ॥

सिद्धय सिद्धहेतुत्वं दर्शयेत् कुलदेवताम् ।
एता मुद्रा वरा प्रोक्ता मन्त्राश्चैव महायशा ॥

सिध्यन्ते विधिना युक्ता यथेच्छा मानसोद्भवे । इति ॥

नदेव हस्तौ परिरेष्टिताङ्गुलीयको दक्षिणाङ्गुष्ठावनामितौ वामा
ङ्गुष्ठावस्थितौ । एषा मर्वबुद्धानां हृदयमुद्रा सम्यक्सम्बुद्धैस्तु भा
पिता सर्वकर्मिकास्तु । भवति चात्र मन्त्रः—ॐ त्रैलोक्यपूजिताय हूँ
फद् स्वाहा । सर्वकर्मकरा भवन्ति । सर्वमण्डलविधानेषु प्रयोक्तव्या

सर्वैः सत्त्वानां महारक्षादिषु । तदेव हस्तावृभयाग्रौ सङ्कोचितावूर्ध्वमे
तमध्यमाङ्गुलीयकौ । इयं भगवतां सर्वबुद्धानां मूलमुद्रा । भवति चात्र
मन्त्र — ॐ ढ ददातु दण्डं हूं । ॐ सर्वसत्त्वामृतप्रदेशिककराय
स्वाहा । दण्डरुमण्डलं उभौ मूलमन्त्रौ । अनेन सर्वकर्माणि कारयेत् ।
सर्वत्र च सर्वमन्त्रेषु प्रयोक्तव्यं सर्वमिदं ददं सर्वरक्षाविधानेषु प्रयोजि
तव्यौ । तदेव हस्तौ उभयकरावलग्रौ अन्योन्यावसक्तवेणिकौ शिर
स्थाने स्थापयेत् । विशेषेषु प्रयोक्तव्यं । भवति चात्र मन्त्र — ॐ ज्वल
ज्वल सर्वबुद्धाधिष्ठिते स्वाहा । अनेन तथागतकुले सर्वकर्माणि का
रयेत् । आर्यमञ्जुश्रियो मन्त्रेण वा रक्तेन करवीरेण मालतीकुसुमेन
वा द्रव्यस्योत्तेजनं कार्यम् । मञ्जुश्रीमूलमन्त्रेण सर्वतो योज्यम् । सर्व
तश्च प्रयोजयितव्यं सर्वकर्मसु । तदेव हस्तौ उभयवेणिकाकारौ शिर
स्थाने स्थापयेत् । सर्वबुद्धानामुष्णीषमहामुद्रा । मन्त्र चात्र भवति —
ज्री । सर्वकर्मिकोऽयमुष्णीषराजा । तदेव हस्तौ पद्माकारं कृत्वा हृद
ये स्थापयेत् । इयं पद्मकुलेऽवलोकितमहामुद्रा सर्वकर्मिका । मन्त्र चात्र
भवति — ज्री । तदेव हस्तौ कुङ्कुमपद्माकारौ नाभिमध्ये स्थापयेत् ।
इयमपरा अवलोकितस्य सर्वविघ्नप्रशमनी नाम महामुद्रा । मन्त्रं चात्र
भवति — जि । अयं सर्वकर्मिकोऽवलोकितसर्वभयेभ्यः प्रयोक्तव्यः ।
तदेव हस्तौ सुशिराकारौ कृत्वान्योन्यप्रतिकूलाङ्गुलिभिर्ललाटदेशे न्य
शेदिय सर्वबुद्धानां प्रभावमानसोज्ज्वलं नाम महामुद्रा । मन्त्राणि चात्र
प्रयोक्तव्यानि । एकाक्षराणि चतस्रः — ताः । वा । द्रो । हा ।
एते मन्त्रा एकाक्षरा चतस्रश्चतुर्भिर्वुद्धकोटिभिर्भाषिता सर्वबुद्धानामुष्णी
षराजानं सर्वेषां विद्यामहर्षिकानां प्रभाषा सर्वधर्माश्रयाश्चतुर्द्वि
पञ्चचरणाश्चतुरार्यसत्यमास्था बोधिप्राग्भारशिरा चतुर्विभोक्षचतुर्ध्यान
समाधिभिः सर्वैरासेवनीया अप्रकम्प्या सर्वलौकिकलोकोत्तरादिभिर्म
न्त्रतन्त्रैः परमेश्वराः सर्वविद्याराजा चक्रवर्तीनां ज्येष्ठा सर्वमन्त्राणाम्
अचिन्त्या सर्वसमाधिविशेषाणां बोधिमाप्तामिति महासत्त्वैस्त्रैलोक्याधि
पतयो सर्वकुलमन्त्रतन्त्रादिषु अगम्या सर्वबोधिसत्त्वैर्वाधिपत्येक
बुद्धैः । एतमचिन्त्या अश्वभावा अलङ्कृता गगनस्वभावाश्चतुर्द्विषम
धातुमनाविक्रमतिष्ठा इति संक्षेपतः सर्वकर्मसु प्रयोक्तव्या इति ।

अनेनैव सर्वकर्माणि कारयेत् । त्रिंशपत्र आर्यमञ्जुश्रिय मूलरूपविधानेति । तदेव हस्तो सम्पुटमाग्रे शिरस्थाने मुपदर्शयेत् । इयं सर्वतथागतकुले सर्वत्रिपनाशिनी नाम महामुद्रा सर्वत्रिपुर्णसु प्रयोजनव्या । दो ।

अनेन मुद्रया युक्त मन्त्रोऽय उद्भवापितः
निर्विषां कुरुते क्षिप्रं सत्त्वां स्थावरजगमां ।
निर्विषां कुरुते नागा उद्युक्तां त्रिपदार्पिताम् ।
सर्वदोषां तथा हति रागद्वेषजा ॥
परा मोहजाश्चैव मन्त्रोऽय मुद्रेण योजितः ।
विविधां कुरुते कर्मा विपसत्त्वममुद्रया ॥

संक्षेपत इय मुद्रा ।

वि यस्मा मन्त्रयानेन विविधा च त्रिपञ्चवाम् ।
कर्मा करोति विप चाम्य वशो भवति यदृच्छया ॥

इति लक्षणजेन । तदेव हस्तो समयवज्राकारा उभयत्रिमूर्चिको वामहस्तादधस्थितः दक्षिणहस्तादूर्ध्वविपर्यस्त कृत्वा शिरस्थाने न्यसेत् । तदेव वज्राधिपतेर्द्वयमुद्रा सर्वकर्मिका । मन्त्र चात्र भवति—
हूँ । सर्वकर्मिकोऽय सर्वार्थसाधकः । रावेन्मन्त्रेण प्रयास्तव्यः ना यथा विचिकित्सा कार्या । ॐ भद्रे भद्रवात करं गन्ध विरक्त स्वाहा ।
अस्य जापः प्रथम कार्यः अष्टशतम् । ततो मञ्जुश्रीं मिद्वयतीति । तदेव हस्तो उभयकुशिताग्राङ्गुलीयकौ मूर्ति स्थापयान्ति मम तभद्रस्य बोधिसत्त्वस्य महामुद्रा । सर्वकर्मसु प्रयाक्तव्या सर्वरक्षेणु प्रतिकृता सर्वार्थसाधनी मञ्जुश्रियसाधनेषु च पूर्णपारभेत् पश्चात् कर्म कुर्यात् कुलत्रयसामान्यमिति । तदेव मुद्रा आर्यसमन्तभद्रस्य ललाटे न्यसेत् । आकाशगर्भस्य महामुद्रा । मन्त्र चात्र भवति सर्वकर्मिकम्—स्व । तदेव मुद्रा गलदेशे स्थापयेत् । इयं त्रिमतेलगते महामुद्रा । मन्त्र चात्र भवति सर्वकर्मिकम्—ल । तदेव मुद्रा उरसि मध्ये स्थापयेत् । मैत्रेयस्य महामुद्रा । मन्त्र चात्र भवति—म । तदेव हस्तो पूर्ववज्रा-

भिदेशे स्थापयेत् । त्रितिगर्भस्य मन्त्रमन्त्रा । मन्त्रं चात्र भवति सर्वं
 धर्मिकम् । त्रि । तत्र मन्त्रं त्रितित्तं त्रियोक्त्या ऊर्ध्वं विभक्तम् ।
 इयं गगनगन्धस्य मन्त्रा । मन्त्रं चात्र भवति सर्वधर्मिकम् । मन्त्रं
 तत्र मन्त्रा त्रयो मन्त्रं यस्य त्रिगणं त्रयो मन्त्रं त्रयो मन्त्रं । यं मन्त्रं
 वोष्टिमन्त्राय श्रावणरूपत्यन्तमुक्ताम् । भवति तत्र मन्त्रं । यं मन्त्रं
 परिमितान्नुशस्यमानाभावादिगारा मन्त्रं द्रष्टव्यगुणमन्त्रं स्वयमेव ।
 तत्रेव मन्त्रं उक्तं तत्रायायनामयि ता ऊर्ध्वं । तत्र नृत्तयागन ।
 इयं सर्वदेवाता त्रिगर्भमन्त्राणां अनन्तोरुक्तानपरापन्नाता ऊर्ध्वं
 मन्त्रस्तिर्यग् सर्वतः सर्वगन्त्रानां यत्नगन्त्रीगन्धगन्धमी विस्तरण
 सर्वपां इयं महामन्त्रा सर्वगन्त्रालया नाम सर्वकर्मसु प्रयोक्तव्य । आ
 ह्वाननसिजनमण्डलपटत्रिधातससाधनेत्याप नमसु प्रयोक्तव्य ॥
 मन्त्रं चात्र भवति — आप्ते । तत्रेव हस्तो अञ्जलिहस्ताकारो मन्त्रि
 न्यसेदेषा सर्वमन्त्रेषु महात्रयान्तराणामहामुद्रा । त्रितित्तेजे न
 भ्रामयितव्या । भवति चात्र मन्त्रं त्रयो जये रुपाणि शुद्धं त्रि
 स्वाहा । अप्रवृत्तजम् मन्त्रक कयाकृतिरुक्तं त्रयो त्रयेन । शुक्ल
 न्ध त्रयो भवति । सर्वविशेषं व्यक्तयेत् । सर्वविघ्नां सम्भिता
 भवति । सर्वेश्वरज्ञा मुद्रात्रयमात्रं त्रयो मन्त्रं त्रयो मन्त्रं । त्रयो मन्त्रं
 मन्त्रं प्रयोगं काये । पदान् कर्माणि त्रयोपातीत । त्रयोमन्त्राविजक
 शतं भवति मुद्राणाम् । त्रयो मन्त्रेन यत्नञ्जलिन्यतरं प्रयोक्तव्य सर्वक
 र्मसु सर्वाणि त्रयो । त्रयोमन्त्रचेयाति त्रयो पद्यागण मुद्राणि भवति ।
 असङ्ख्येयाश्च मन्त्रा । तत्रेव हस्तो त्रयोमन्त्राकारो मन्त्रो अत्र योन्या
 कुलिभिः समस्तव्यस्ताभिरुपयाङ्गुष्ठापञ्चोभताभिः पञ्चमूर्चिकाकारे
 ण उभौ मृष्टीकृतां गिरस्थाने मन्त्रं त्रयो न्यसेत् । इयमार्यमञ्जुत्रिय
 पञ्चशिखा नाम महामुद्रा सर्वकर्मणि त्रयेति । अङ्गुष्ठोपविशेषा
 सङ्कुचितैर्गह्वानन त्रिभिर्मन्त्रिजनम् । त्रयो मन्त्रसा सर्वप्रयोगं सर्वक
 र्माणि करोति । मञ्जुश्रीमूलमन्त्रं उक्तं सर्वमन्त्रेषु त्रयो त्रयोक्त
 सर्वार्थकरा भवति । तत्रेव मुद्रां त्रिमन्त्राकारम् । एषा मञ्जुश्रिय
 स्य त्रिगिगति कथ्यते । तत्रेव कन्यगाङ्गुलिभिः मन्त्राकारं पञ्चविधेति

[illegible]

वाकारो अ योन्यविशिष्टौ अङ्गुलीभिः । इयमपरा पल्लवमुद्रा । तदेव
मुद्रयौ कृतौ । इयमपरा सरयुद्रास्पन्दमुद्रा । मञ्जुश्रिय तदेव धर्म
भेरीमुद्रा । तदेव हस्तौ सम्पुनीकृतौ म ये मृषिरा तजन्त्या परिवेष्ट्य
मूलाङ्गुष्ठतलत्रिंशस्तौ अङ्गुष्ठाग्रतौ शङ्खान्तरकृतचिह्नौ । इयमपरा
मञ्जुश्रिय धर्मशङ्खमुद्रा । चक्र पूर्णम् । धर्मचक्राकार इयमपरा
मञ्जुश्रिय धर्मचक्रमुद्रा । तदेव मुद्र ललाटे यस्त नृत्ययोग कृत्वा
क्षिपेदयसव्ययोगेन । इयमपरा महाक्रीडाविकुर्याणमुद्रा । मूलमन्त्रेणैव
महाभयेभ्यो प्रयोक्तव्या नश्यन्ते अविकल्पत इति ॥

एयमनेन प्रयोगेणासङ्ख्येयानि मुद्राणि भवन्ति । असङ्ख्येयाश्च
मुद्राकल्पमन्त्राश्च । असङ्ख्येयानि च द्रष्टव्यानि । महाप्रभावोद्गत
स्वयम्भुवोद्भवा । तानि च सर्वं प्रयोक्तव्यानि । इह कल्पविसरे
सर्वाणि च शुचिवस्त्रान्तरायनद्वेन प्रयोक्तव्यानि । यथा असमयज्ञै
सत्त्वैर्न दृश्य ते । एव महाप्रभावानि । अन्यथा समयव्यतिक्रम इति ।
एता साधनोपयिकानि क्रमुद्राणि हस्तत्रिंशस्तौ नृत्यगीतप्रयोगेश्वाने-
कानि भवन्ति । रुद्रशिखैश्च सत्त्वानां क्रमशः कथित एवमधुना मण्ड-
लसाधनोपयिकानि महामुद्राणि भवन्ति ॥

सर्पयुद्धानां तथा स्तूपा भुवि धातुपर पठे ।
बोधिसत्त्वानां तथा पद्म श्रावकाणां परिमण्डलम् ॥
चतुरश्रः प्रत्येकयुद्धानां रथिता त्रिमण्डलो ।
नानावाहननाना विविधाभरणविभूषणा ॥
नानाप्रहरणाश्चैव देवयक्षग्रहापराम् ।
त्रणा पुरुषमत स्यात् ऋषीणा दण्डकमण्डलु ॥
यस्य यो प्रहरण नित्य यो वा वाहनभूषणा ।
तस्य कुर्यान्मुद्रा सक्षेपा मण्डलेष्विह ॥
आदित्यचन्द्रौ तदा कुर्यान्मण्डलोपरिमण्डलौ ।
सक्षेपाद् यस्य यो भूमि तदेव मनसाहये ॥
विविधा प्राणिनो प्रोक्ता तेषां तेषां तदा न्यसेत् ।
बहुप्रकारा सत्त्वाख्या बहुमुद्राश्च प्रकीर्त्तिता ॥

तेषां कर्मतो कुषाद् विधानेन मण्डत ।

ब्रह्मस्य पञ्च शक्रस्य त्रयं परुणस्य पाञ्च रद्रस्य शूत्र दुर्गस्य
पट्टिश ऋषिस्य कमण्डलु यमस्य दण्ड धनस्य गदा कुबेरस्य खट्ग
हुताशनस्याधिकुण्ड पृथिव्यां कलश ण्यमान्या यया यस्य प्रहर-
णानि आभरणानि च लोकेऽयं दृष्टानि तानि सर्वत्र यथानुस्मरत
विधिना तानि सर्वाणि सर्वमण्डलेषु प्रयोक्तव्यानि उल्पोक्तेन वा वि-
धानेनालिखितव्यानि सर्वमण्डलानि सर्वसत्त्वार्तां अर्थाय हिताभ्याश-
येन चेतसा सर्वसत्त्वार्तां करुणायमानेन उत्पादितगोधित्तेन स
र्वसत्त्वानुरूपयमानेन सर्वमण्डलान्यभिलिखितव्यानि सर्वमण्डलाभि-
षेकाभिषिक्तैः महामण्डलाभिषिक्तैर्गा । आर्यमञ्जुश्रियः दृष्टमण्डलाभि-
षिक्तेन । अयमवश्यं सर्वमण्डला लिखेत । आर्यमञ्जुश्री मनसि
कर्तव्यः । यत् कारणम् । अभिषिक्तो मया सर्वबुद्धश्च गङ्गामिकताम
रयैः सर्वमन्त्राणां गम्भीरतत्त्वार्थनयधर्मनेशना कुमारबालरूपिणा
मन्त्ररूपेण सत्त्वानामथ करिष्यमीति ॥

न मन्त्रमुद्रसयुक्तं न कुर्याद् धर्मसमाहतम् ।

अहितं कुर्यान्नात्र नाहितं हिमीषितम् ॥

मुद्रामन्त्रमयायुक्ता अहितं चैव निवारयेत् ।

हिताहितं सदा सर्वं अहितं चैव निवारणम् ॥

हितैव सर्वमन्त्रो कुर्यात् मन्त्रमुद्रितो ।

न मुद्रमन्त्रं तत्कुर्यान्नि मन्त्रं मुद्रितं तदा ॥

मुद्रार्थमयुक्तो सफलार्थो नाधयिष्यत ।

सफलं मुद्रसयुक्तो मन्त्रो मुद्रफलोन्वयः ॥

साधयेत् कर्मविस्तारं मुद्रसमं चिन्ता ।

शान्तिकं यत्तु मुद्रा यन्मन्त्रा चैव शान्तिकं ॥

मन्त्रमुद्रसमायोगां शान्तिकं कर्ममारभे ।

पौष्टिकेषु च मन्त्रेषु वध्नीया मुद्रमम्भवम् ॥

पौष्टिकं मुद्रमित्याहुः रुचिता मन्ययोजिता ।

शान्तिके शान्तिकं कुर्यात् मुद्रमन्त्रेऽपि होदितैः ॥

जिनै जिनम त्रययस्मिन् मुद्रायापि विभागत ।
 शीतरेषु च सर्पतुमयमाश्रमाधयत् ॥
 पुण्यार्थं स्थिता मन्त्रा अजकृते तु समुद्रवा ।
 मन्त्रानि तोषणं मुद्रायापि तवोन्ति ॥
 विन्यासे स्थिते मे त्रे मुद्रायापि महार्द्रैः ।
 अञ्जने तु समान्तिष्ठे शुचिभिश्च दीपितैः ॥
 प्रशस्ते मङ्गलेश्वापि आरोग्याथमुपकृते ।
 क्रोधमुक्तेस्तथा मन्त्रे मुद्रायापि वर्णिते ॥
 भोगाथसम्पदादिष्टे निर्मलेश्वापि शोभनैः ।
 शुक्लैः सितमुद्रैस्तु मन्त्रमद्रममोन्ति ॥
 साधयत् सम्पन्ना मन्त्रा भोगकारा जमनि ।
 तथाविधैः मन्त्रमुद्रैस्तु साधिता सफलोदया ॥
 क्रोधमन्त्रा तथा प्रोक्ता मन्त्राया प्राणोपरोधिका ।
 कथिता वज्रिणे तन्त्रे जिनाञ्जे च समुद्भवे ॥
 तेजिनो बहुधा उग्रा दृष्टमन्त्रमापन्ता ।
 निषुक्ता प्राणहिताया न कुर्यान् ता तु धीमता ॥
 मुद्रा च दण्डमनत्रशूराभिपदिशा ।
 विविधा प्रहरणाश्च महाशूलास्तु यमा तके ॥
 संयुक्ता मन्त्रिभिः क्षिप्रं कृत्वा प्राणापहं भुवम् ।
 तन्न कुर्याच्च त धीमा सर्वप्राणोपरोधिनम् ॥
 भजे मन्त्रतन्त्रज्ञं क्रूरं क्रूरसमुद्रितम् ।
 मुद्रां क्रूरतरं प्रोक्ता क्रूरमन्त्रेषु याजिता ॥
 क्रूरसत्त्वैः यथा सिद्धा क्रूरमन्तचारिभिः ।
 विविधा नारका दुग्धा प्राप्नोतीह स दुर्मति ॥
 न कुर्यान् क्रूरमन्त्रेभ्यो दुःशीलानां चाभिचारकम् ।
 क्रूरमन्त्रं तथा मुद्रां न ददुःश्रुतं भवता जना ॥

यस्मात् फलमनिष्ट वै रतुभूये पुन पुन° ।

न विद्या सुखं तदा मन्ती दूरक + + ॥

+++++++ । । । । । मगान्ति ।

त्रिधा + + + + + सिद्धिपु दृश्यते ॥

इष्टं इष्टफलायच + + । । । । । ।

होम क्रूरकर्मेषु तस्माद्वर्मा विवर्जयेत् ॥

मुनिश्रेष्ठो स योगा । । । । । । । ।

++++ अञ्जनो गीता हीना क्रूरकर्मभि ॥

गीता वज्रकुले म त्रा त्रिधा ते परिकीर्त्तता ।

हीनोत्कृष्टम + । । + + + + । । । । ॥

+ + मुद्रसमुद्देश बहुमन्त्रार्थविस्तरम् ।

कथिता जिनवरै पूर्व अधुना य इहोदिता इति ॥

बोधिसत्त्वपिटकावतसकात् आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पात्

चतुर्विंशतिम महासुद्धापटलविसर

परिसमाप्त इति ।

अथ सप्तत्रिंश पटलविरार ।

अथ खलु भगवा शास्त्र्यमनि पुनरपि शुद्धावासभवनमव
लोक्य मञ्जुत्रय गमाग्भूतमामत्रयो रम । अस्ति मञ्जुश्री ! त्व
दीये मृदङ्गप अपरमपि मुद्रा परमगद्यतमम् । सर्वेषां मुद्रात त्रवि
धान सर्वमन्त्राणा सम्मत सर्वमन्त्रेश्वर सह सयैज्य सर्वकर्मप्रसाधक
सम्यक् सम्प्रोधिमागोवशाधक सर्वभवमार्गप्रिनागक सर्वसत्त्वोपजी
व्य आयुगारोगैश्वर्यसत्राशापारिपूरक सर्वयोगिपक्षधर्मपरिपूरक सर्वस
त्त्वसत्तोपणरर सर्वसत्त्वमनाशाभिरुचितसफटाभिरुण सर्वकर्मकर
सर्वम त्रानुप्रमाधक सर्वमुद्राम त्रसमेतम् । शृणु कुमार ! मञ्जुश्री ! ।

आन्तायवाणीपठशण भवति । प्रमत्तसमाहानोभयपाणिना
जिह्वा आनामिकाङ्गुल्यो करमाये नखे नग्य परिधाय भङ्गुष्टिणोपगूत्ता
कन्यसौ सूच्याकारेण सहताग्रा तथैव मध्यमा समनखशिखासक्त
मध्यगौ प्रणेश या सूच्याकारसम तावभामोणीपमहालक्षण नाम
महामुद्रा । भवति तत्र मन्त्र — आ म ह । तत्रैव प्रदेशिन्यौ स
ञ्चार्य नखेन नखमात्रमेव । मण्डलाकारसूच्याभि कुट्टाष्टिल्यविप
र्यासदाहन नाम महाधर्मचक्रमुद्रा । मन्त्र चात्र भवति — ॐ धुत पा
तय छि द चक्रे त्रिणि ह समयिररो भागे प्रन्निन्यो निर्गुगुगुल्या
कातृक चतुर्पारारिश्यनी । वज्रवीरा चत्राचलमहा महीशेशसनी
नाम महामुद्रा । मन्त्र चात्र भवति — ॐ वज्राननि हूँ फट् ।

पर्यङ्क तु मुद्रा म त्रा च मयुक्ता सर्वकर्मघ्न ।

नश्य ते सर्वत्रिघ्ना ये शरत्त्रे यथाभ्युत्ता ॥

चतुमारकृता ये च ये च त्रिघ्ना ममुगामुरा ।

नश्य ते दृष्टमात्र वे मुद्र पयमुत्तमम् ॥

परतस्तुल्यमुद्दिश्य तृतीया मुक्तप्रणेशी ।

सङ्कुचिताग्र्या गुभा चेव मष्टिस्तथागती स्पृता ॥

त्रैलोक्येन महामहेश्वरगभग्निमान्त्रिनी नाम महामुद्रा । मन्त्र
चात्र भवति — ॐ विजये ह । त रागतमुष्टिमुद्रा च । एभिरन्यतमेष्टिद्वै

हस्तद्वयेनात्रवा साधनशाले पूज्यवाशाले वा सङ्गद्वयार्थं यावदिच्छ
जपन् निपण्णा स्थिता वा । एव सर्वत्रातितायका भवतार न ल
भते । सिद्धिश्च अभिमुखीभवति ॥

ता एव प्रदेशिन्य सञ्चार्य म यमयागार ससस्ताग्रां कारयत् ।
उद्गतोष्णीपमुद्रा । मन्त्र चात्र भवति ॐ ज्वलज्वल दक्षिणतो
ष्णीप धुन धुन हूँ ॥

ता एव प्रदेशिन्यो सञ्चार्य मयममून्या सप्त नखगिरस-
सक्ता निश्चुम्बगुल्फकुण्डलाङ्गमुद्रा सितापत्राङ्गीप । मन्त्र चात्र
भवति — आ म म म म हू नि ॥

ता एव प्रदेशिन्यो परतस्तुल्यमुग्रस्य आश्लेष्य म यममून्ये
तेजोराशिमुद्रा । मन्त्र चात्र भवति — आ तथागताङ्गीप अनलो
कितमूर्ध्नि तेजोराशि हू ज्वल ज्वल एक एक दर पिदर च्छि द
भिन्द हू हू स्फद् स्फद् स्वाहा ॥

ता एव प्रदेशिन्याग्रा सञ्चार्य म यम यममून्य मण्डलाङ्गरो जयो
ष्णीपमुद्रा । मन्त्र चात्र भवति — आ जयाष्णीप ज्वल ज्वल बन्ध
बन्ध दम दम हूँ हूँ हूँ हूँ हूँ हूँ हूँ जयाङ्गीपमन्त्रा ॥

तथैव प्रदेशिन्याग्रा सञ्चार्य म यम यममून्या नखस्यापरि
तृतीयभागे श्लिष्टा चक्रवर्तिमुद्रा । आ नमो अप्रतिहततथागतोष्णी
पाय अनवलोकितमूर्ध्नि चक्रवर्ति हू ज्वल ज्वल ध्वज ध्वज धुन
धुन विधुन त्रासय मारयोमान्य हन हन अ अ अ अ क र
प्राणिनि प्राणिनि कुण्डल्लिनि अपराजितास्त्र मारिणि हूँ फट् । चक्रं
वर्ति ता एव प्रदेशिन्याग्रा सञ्चार्य म यममून्या नखस्याधस्तात्
तृतीयभागे सयुक्ता म त्राधिपस्य चक्रवर्तिन मुद्रा । ता एव प्रदेशिन्या
ग्रा सञ्चार्य मून्या नखस्याधस्तात् सप्तमता म त्राधिपस्य मुद्रा ।
ता एव प्रदेशिन्याग्रा सञ्चार्य म यममून्या नखपत्रगारतरे ससस्ता
महाचक्रवर्तिने मुद्रा । ता एव प्रदेशिन्याग्रा सञ्चार्य म यममून्य

[illegible]

ता णोष्णीपमृन्मुद्रायान्यतमेन वा सापचारविन्याम सर्व
 उमाणि काग्यन्तुष्टुग्रेश्चलितरनामिना परामृज्योत्कर्षयेत्वावाहनम् ।
 मत्र चात्र भवति नमो भगवते अप्रतिहतोष्णीपाय एहि एहि
 भगव ! र्षगज ! प्रतीच्छय अर्घ्यं गन्ध पुष्प धूप वलय दीप च ।
 मा चाभिरुद्राप्रतिहततलपराक्रमाय स्वाहा । आवाहन शुक्लपुष्पै
 स्वरूपेणार्घ्यपात्रमाचमनीयमासनापविशने तदानेनैव दिशि विदिशि
 अथ ऊर्ध्वं च मन्थयेत् ॥

ता एयानामिको अङ्गुष्ठाग्रैरपमृज्याथ नामयेत् । म यमे पर्वे
स्पृश्योत्थिपेत् । विमर्जनार्थेण स्वदेवताया अपमव्येन भ्रामयेत् । मुद्रा
दिशाय धा मुक्ता भवति । म त्र चात्र भवति — नमो-प्रतिहतोष्णी
पाय गच्छ गच्छ भगव ! धर्मराज ! प्रती-उ मयार्थं गन्ध पुष्पं धूप
मा च रत्नाप्रतिहृततल्परारुमाय । मुद्रा म-त्रविमर्जनार्थेण ॥

ता एव प्रवेशिन्यो अभस्तात् तृतीये पर्वे मध्यमसूत्र्ये मसक्ता
 वन्यान्व अहुपो मङ्गल्यमे । न णीडितपुष्टिः मध्यमसूत्र्यो । मन्त्रं
 चात्र भवति — नमो भगवते अप्रतिहतोष्णीपाय ॐ ॐ ह्रीं वन्ध हूं
 फट् । अप्रतिहतोष्णीप तेजाराशे । मुद्रामन्त्रा सर्गवन्धादिषूपयुज्यते
 सर्वकामिक ॥

ता एव प्रदेशिन्या आकुञ्चिताया मध्यमसूच्या तृतीयपर्वे दी
 पितृसस्रता विकरणाष्णीपमुद्रा । मन्त्र चान्त्र भवति — नमो भगवते
 । अप्रतिहोष्णीपाय विकरण धुन धुन हूँ विकरणोष्णीप' भगवतो
 विद्याधिपते महाविद्याराजा उष्णीपत त्रे सर्वविघ्नविनायकापघोतेष्व
 भिषकमात्मरश्मिर्ज्ञान धमणल्वनान्निषु सर्वकर्मेषु प्रयुज्यते ॥

ता एव प्रदेति यो विस्मिताङ्गिनायाः पत्नितान्मृता अप्रराया
हन पश्चाद्भोग्यामीति । एष एव विस्मिताङ्गिनायाः पत्नि या उवाचा
मालिन्याष्णीपमुद्रा । अप्रतिहत सर्वस्वम् । मन्त्र चात्र भवति — नमो
भगवते अप्रतिहतोष्णीपाय स्वाहा । तेजामाप्तिने भगवे स्वाहा ॥

ता एव प्रदेति या आताः ताया मया ॥ ताया एव
मध्यमपर्वयोग तरे समक्ता पत्नितान्मृतापमुद्रा । मन्त्र चात्र भवति—
नमो भगवते अप्रतिहतोष्णीपाय इमं ग र पप उप उलि टीप उ
प्रतीच्छ हर हर सर्वत्रद्वारिणि । र्मगजाप्रातः पाय स्वाहा ॥

गन्धात्पि मन्त्र — त्रिपयस्मानामिने तत्राय तत्राहुष सस
क्ता प्रदेतिन्य मन्त्राय रत्नतेजापापमुद्रा । अप्रतिहत सर्व-
विनायकानाम् । अनेन निग्रहं कुर्यात् सहायता दिक्कायना च ।
एवमेभिर्मन्त्रमुद्रै रक्षा जपकात्रे गात्राकाले मण्डलस्य मन्त्रमाणि
कर्तव्यानि । मन्त्र चात्र भवति — नमो भगवते अप्रतिहतोष्णीपाय मन्त्र
विघ्नवि मन्त्रकराय तान्य स्वाहा ॥

अनामिकयारङ्गुमुद्रा कृष्णाय स्वाहा च प्रदक्षिणा मन्त्राय
स्वरा सवत्राप्रतिहताऽपराजितोष्णीपमुद्रा । मन्त्र चात्र भवति — नमो
भगवते अप्रतिहतोष्णीपाय सर्वत्रापराजनाय समयं ज्ञातेना ग भर्मे
राजभाषिते महाविद्ये सयथमायनि स्वाहा । घृतहामात्पि जाति
कपौष्टिकानि कर्माणि कुर्यात् ॥

पतायनामिकाया कृष्णायो पतायनायाः पत्नितान्मृता प्रदेति
शङ्कराष्णीपमुद्रा । मन्त्र चात्र भवति — नमो भगवते अप्रतिहतोष्णीपाय
अ शङ्करे स्वाहा । स्वा सर्वस्वम् ॥

अङ्गुष्ठार्द्रा अनामिकयारङ्गुमाय पतायनायाः पत्नितान्मृता प्रदेति
सूच्या वज्रप्रतिहतसमयापापमुद्रा सर्वत्र समयमायगण । मन्त्र
चात्र भवति — नमो भगवते अप्रतिहतोष्णीपाय । आम् सङ्ग समय
स्वाहा ॥

अङ्गुष्ठार्द्रौ अनामिकयारङ्गौ परयाका मन्त्रेण तां द्वि-
ताया मध्यमसूच्या मन्त्रपरे समक्ताप्रतिहतमन्त्राय स्वाहा ॥

सुरेषु युज्यत समये स्थापिता । मन्त्र चात्र भवति — नमो भगवते
अप्रतिहताणीपाय ॐ शङ्करे महाममय स्वाहा । अनया मण्ड
लग्रन्थ इत्या जपचक्रवर्तिनमपि समये तिष्ठ तिष्ठ । अन्याश्चक्र
वर्तिनाशाभिभवति । तत्रेय स्थाने जप कुर्या सर्वलोकिकलाकोत्त
राणा गन्त्राणा अमक्तान्यो य त्रियाप्रभायलविघात कर्तुम् । एकास्मि
स्थाने सर्वजापिनाम् । एवमाया उणीपराजान असङ्ख्येयानि भव
ति । विस्तरेण कर्त्तव्य मर्यादागतकुलम् ।

इह हि मञ्जुश्री रत्नपराज अपरिमाणानि मन्त्राणि भव-
न्ति । मुद्राश्चैव विविधाकारा । सक्षेपतोऽह वक्ष्ये । यदि विरतरणो
कथेयम् अक्षय्य मर्यादानुगुणे अमानुषैश्च रत्नसहस्रेणापि कालप्रमाणे
नोद्बुध्यहीतु धारयितु वा । तस्मात् तर्हि मञ्जुश्री सक्षेपत कथयि
ष्यामि समासेनोपधारय ।

हृदयस्य मुने मुद्रा कथ्यते प्रवरा इह ।
ततो देवातिदेवस्य मुद्रा वै श्रक्तवर्त्तिन ॥
अवलोकितचन्द्रस्य योऽसिस्त्वस्य धीमत ।
वज्रपाणस्ततो मुद्रा यक्षे द्रस्य प्रकीर्त्तित ॥
ततो यपां तु मुद्राणां महताममितोजगाम् ।
दूतदूतीगणा सर्वा चेष्टश्चेती तथा पराम् ॥
यथा यक्षीस्तथा देवा नागनागी तथापराम् ।
निङ्कर किङ्करीणा च पिशाच पिशाचीना च ॥
महर्द्विका राक्षसीनां तथान्या सुरयोपित् ।
दैत्यमङ्गना सिद्धविद्या पराणा च मन्त्रपां च ॥
अमानुषाणा नामानुष्याश्चापि सर्वेषा त्रिभवे जन्मनि स्मृताम् ।
सर्वेषां तु जन्तूना मुद्रा ह्युक्ता पृथक् पृथक् ॥
मन्त्रास्तु विविधाकारा नानाकर्मसमाधिका ।
राजकुले मानिकुले चापि तेषां मुद्रा पृथक् पृथक् ॥
अर्हप्रत्यकरुद्राना उभा मुद्रो शुभादयो ।
सर्वेषां बोधिमन्त्रानां दशभूमिप्रतिष्ठिताम् ॥

मुद्रा हृदयमन्त्रा च एकैरुः परिकीर्तिता ।
 दिव्ययक्षकुले चापि ऋषिगन्धवर्जिते ॥
 कुले सप्तमके प्रोक्ता मुद्रा ग धर्मेमाश्रिता ।
 तथाष्टमके मुद्रा कुलेभ्यो परिकीर्तिता ॥
 सर्वे मुद्रा समाख्याता अपराश्च सुगताङ्गया ।
 पृथक् पृथक् मन्त्रेषु लौकिकेषु समोदये ॥
 मुद्रासहिता मन्त्र दीप्तो भवति र्ममु ।
 मुद्राक्षेपादिकुशल नानुयाति विनायका ॥

अथ खल्वेषां महामुद्रादीनां लक्षण भवति । मुद्रानां भगवतां
 हृदयमुद्रालक्षणं भवति । हस्तद्वयेनान्यो यमङ्गुली सन्नियम्या
 हुष्टौ दर्शयेत् । सैषा तत्रागतानां हृदयमुद्रा । एषैव दक्षिणेनाङ्गुष्ठेन
 एकैकदर्शितेन पद्मधरस्य मुद्रा भवति । वायव्येतरस्य पूर्वमुष्टिं कृत्वा म
 ध्यमाङ्गुलिपुगल प्रमुञ्च प्रसृत कृत्वैकत वज्राकारम् । एषा वज्र
 धरस्य मुद्रा । एकसूचीमवनाम्य एषा गन्धर्वहस्तिने त्रायिमत्त्वस्य मुद्रा
 पुनरेवोत्क्षिप्य मण्डलाकारं कुर्यात् । एष गजगन्धर्वस्य मुद्रा । उभयो
 रप्यङ्गुली परं कुञ्चयेत् । एषा गणिकृते मुद्रा । सर्वेषां मणिपराणां ज
 र्मले जलेन्द्रादीनां मन्त्रे तेरेव योजयेत् । तजनीपुगल द्विपरं कुञ्चि
 ता योन्यनयमयुक्तम् । एषा यक्षकुले मुद्रा पञ्चमानीना यममह
 द्विकानाम् । अन्या गनयमयुक्तं अङ्गुष्ठं नयामपरि धारयेत् । तथैव
 हस्तौ पूर्ववत् कारयित्वा म यमाङ्गुलिपुगल उभय मचक्राकार
 कारयित्वा एषा मर्त्यदेवानां मुद्रा दिव्यकुले अरुणिष्ठादीनां दिव्यो
 कमाम् । भूयस्तथैव हस्तौ सम्यग् मुष्टिं न वा अङ्गुष्ठां दर्शयन्
 सैषा पत्येन्मुद्रायश्चावकानां मुद्रा ॥

इत्येतामासां मुद्रासु कृता चाष्टममाहता ।
 सर्वेषां जिनपुत्राणां मुद्रामेकं तु वक्ष्यते ॥
 प्रसन्ताञ्जलिनिन्त्यम्न ईषित्सङ्कृतिं पुन ।
 स एषा कथिता मुद्रा मोक्षसत्ता महीयसाम् ॥

चि तामणि मग्गरु मङ्गाणी पात्रचीवरम् ।

तणाभयहस्ता उ मुद्रता मग्गरु मुत ॥

अग्निमयीप्रभाजाठग्ननतार्ण सुगत स्थिति ।

इमाग्यमा पग मुद्रा जिनस्या मगरीरजा ॥

द्रो मग्गरा गणावता मुद्रा पञ्च मया स्मृता ।

हृदयस्य मुने सहितानि त्रिशत्युक्तान्स्वयम्भूये ॥

पुरा कथिता एते मुद्रा आदिजिन तन् ।

परिवार समान्याता विजक रत्नवर्त्तिन ॥

परम परसङ्ख्याता मुद्रा मन्त्राश्च निश्चिता ।

उद्धत कुण्डलीकृत्य चिन्तामणिमुद्रा । पर्यङ्के वामताल्लेणे मुष्टिम
सदृशे धारये । मग्गरुमुद्रा भवति । हस्तसम्पुटेनायो-यमभि-
मुख सङ्गाणीमुद्रा भवति । पात्र सम्पुटाधार चीवर वामहस्तेन दृष्टा
हृदयमुद्राया वाममेकमुष्टमुन्नतम् । अभयहस्तमभयावनत वाम
चीवरावलम्बत अभयहस्त सम्पुटे म यमाङ्गुलियुगल तर्जयो
बहि कुञ्चिता निवृणयेत् म याङ्गुष्ठौ । एषा वद्वलाचनमुद्रा भ
वति । मग्गेय मग्गा पर्यङ्कुञ्चिते तजनी मग्गत कर्षाद् पुद्गमयी । अ
ञ्जलि विरलाङ्गुलिं कृत्वा तर्जयनामिरा गापयेत् सूचीत्रयेण ।
मामरी मुद्रा भवति । अञ्जलि कृत्वा तर्जनीम यमाङ्गुलिप्रति तती
यपर्व कुञ्चिते स मग्गाङ्गुष्ठो पृथक् अङ्गुल्याकारेण भागवती
मुद्रा । वामहस्तेन तज या मग्गमया च त्रिजया । त्रिणया त्र्यङ्गुल
वज्र कम्पिंशे धारयत् ॥

एवमेवाष्टो महामुद्रा आत्मना शिरसि त्रिचाराजमुद्रा उ वा स
र्वकर्माणि कारयेत् । समय वा मण्डले पुष्पाणि क्षिपेत् । पूर्वनिर्दिष्टेन
वा विधिनानेन वा कुर्यात् । यथप्पत सर्वकृमाणि कारयेन । त्रिचा-
रम प्राभिहितानि समयानि भवति मुद्रै समुद्रितानि मुद्राप्रभावानि ।
यमुद्र सहसा अस्थाने उन्नीयात् स एवास्य रणायभङ्गो भवति ।
यद् वज्र तच्छलम् । त्रिशूलवज्रयोर्विशेषो नास्ति । यद् वज्र

धरस्य मुद्रा भवति । अधस्ताच्च महेश्वरस्य । म य आचार्यगु-
रुक्षिणीया सर्वपा च मनुष्याणां गन्तव्यान्मन्त्रिणे सर्पा मनु-
ष्याणां । द्विपञ्चनृपन्त्रपन्त्रभिन्नगमि गाना म याना मुद्रा भ-
वति । द्विरुच्छित सर्पा यवयवाणां मुद्रा भवति । त्रिभिच्छित सर्व-
विद्याधरविद्याधरीणां मुद्रा भवति । चतुरुच्छितैः सप्तपाणितल्वि य-
स्ते' ससुरासुराङ्गनाना मुद्रा भवति । कृताञ्जातत्रिभ्यस्तो हस्तो
शोभनाकारसंस्थितो सर्वपां रूपाधराणां याना मुद्रा भवति ।
तदेव हस्तो आरूपाधराणां देवानां मुद्रा भवति । तत्रैव हस्ता मु-
पिरसम्पुटाकारो मुष्टिनिर्गमो कामधा यशस्वप्रतीना सर्पा काम-
धातुस्थितानां सनरतिर्यक्प्रेतयामलौकिकानां मत्त्वाना मुद्रा भवति ।
तामेव मुद्रामेकमङ्गुलिमुच्चय सर्वपा पिशाचपिशाचीना मुद्रा भव-
ति । द्विमुच्छितैः राक्षसराक्षसीनां । त्रिमुच्छितैः सर्वकव्यान्दीनां ग्रह-
मातरकूष्माण्डादीनां पिशाचादिनां सर्वपा च डाकिनीनां व्यतरा-
दीनां च सकृन्मलां चतुर्भिर्बलीभिः सङ्कुचितैः सर्वकृन्मला मुद्रा
भवति । मुद्रैराकृष्टैरारुपण मुद्रैरेकैर्विमर्जनम् । स्वचित्तेन सर्वक-
र्माणि कारयत् ॥

एभिरेव मुद्रैः यथेष्टं स्वरं स्वरं मन्त्रं नियोजयेत् । नायेषां
नान्यकर्माणि कारयेत् । ताम् तस्मिन् नियुञ्ज्याद् यस्मिन् यस्मिन्
मन्त्रा भवति ।

अनुष्टुप्छा ह्येते मुद्रा सर्वमुद्वेगघातना ।

अगता सप्तम्या ये मुद्रा अपि नापितम् ॥

मुद्रोलङ्घनाद् विनाशमाप्नुवति । मुद्राणां विनाशात् समय-
भ्रंशः सर्वविद्याव्यतिरिक्तश्च निष्ठाया गन्तव्य गतिः अतीत्याया वामहा-
नरोपपत्तिः गान्तरमयानुवतिः विघ्ननारा । ये न मुद्रासमयमधिति-
ष्ठते तेषां चिरमाव्ययमनल्पक भवति महात्वात्सापत्तिश्च गति-
निष्ठाया नियत बाधिपरायणा भवति । मत्त्वपत्ता मुद्रा बहुभारं
प्रकाशिता आदितुद्धैः योऽसत्त्वैश्च गहाद्ध । न अक्यमस्य पर्यन्त-
ग तु बहुचामणना या र्मा । मत्त्वसत्त्वेन उदग्रहीतम् । सत्त्वपत्त

यामेतरस्य पूर्वं मुष्टिं कृत्वा म यमाङ्गुलिषुगल प्रमुचे प्रसृत
कुर्यात् । उभयाङ्गुलि परं कुर्यात् । तर्जनीयुगल द्विपरं कृ
त्वा अ यो यनगसयुक्त अङ्गुष्ठनग्यापि धारयत् । एष चक्र
त्तिमद्रा मनेरमिका प्रपरा सर्वमन्त्राणा निर्दिष्टा लोकरतायिभिः । पू
र्यनिर्दिष्टन एकाक्षरचक्रं चित्ना सयुक्ता सर्वकर्मिना भवति । अनेन
सार्धमेव सर्वं तथागतकुलं सत्ता लोत्रिकलाकोत्तमं म त्रा सिद्धा
भवन्ति । अनेन जप्यमानेन सर्वमन्त्रा जप्ता भवति ॥

अ यन्मन्त्रं सायकेन पूर्वत अस्मि कल्पराजे प्रचान्तिने मन्त्र
वरे अप्सहस्रं जाप कर्तव्यं । एतमेव सर्वविद्या आमुषीभवति
आशु सिद्धिं प्रयच्छति । क्षिप्रं च परता भवति । नियतं बोधिप
रायण पञ्चममुद्राया एकाक्षरायलाकितेश्वरहृदयेन सयुक्तं सर्व
कर्मा करोति । पण्डरिकासिन्या वा विद्यामुद्रेण वा सयुक्ता तथैव स
र्वकर्मा करोति । उज्ज्वलस्य मुद्रया तस्यैव एकाक्षरहृदयेन सयुक्तं
तथैव सर्वकर्मा करोति । मामक्या वा महाविद्याया ॥

एव राजकुले एकाक्षरराजग ध्वोधिमस्वहृदयेन एव तेनेव
मुद्रया मणिकुले यन्मकुले दिव्य आर्यं तेष्विह एकाक्षरहृदयै तेष्वेव
मुद्रै सर्वकर्माणि कर्तव्यानि । एव सर्वत्र सर्वमुद्रै सर्वमैश्व सर्वक
र्माणि कर्तव्यानि । यथायुक्तित विद्यामन्त्रलाधाना न्यसेत् । ना
न्यतः कर्माणि कर्तव्यानि ॥

एव तक्षिणः रविन्यस्त स्वस्त्योत्रत ब्राह्मणस्य महाम्पते
एकलिङ्गमुद्राया महेश्वरस्य चक्रमुद्राया विष्णा अञ्जलिराजेशवि
रलिन्यस्त गरुत्मन एव ऋषीणा गायोत्रतहस्तमुद्र एव गन्धर्वाणां
ससुरामुद्राणा रामहन्तमहुष्यन्तरीकृतमुद्रमुपदेशनमष्टिस्थितं च
तु कुमार्यमुद्रा तेनेव ग त्रेण एव कार्तिकेयस्य शक्तिमुद्रया एव यम
वरुणकुपेरयश्वराक्षसपिशचमहोरगादीना सर्वेषा त्रिभवमस्थितानां
सत्त्वानां सर्वमतिपर्यापन्नाना सत्त्वधातुमन्त्रि त्रिताना सर्वेषा ग्रह
मातरश्चन्द्रादृश्मन्मन्त्रादीना सत्त्वानां सर्वत सत्त्वा मुद्रान्युत्तानि ।
मन्त्राश्चैव सत्तव नियुज्यानुपूर्वश क्रमश सर्वत सर्वं भवति नान्यत ॥

आदौ तावत् साधकेन अस्मिन् कल्पराजे तथागतगति' शुभा
महामद्रा य त्राश्च तन्त्रा निश्चिता भार्गवमन्त्रभद्रमन्त्रस्थानप्राप्तविमल
गत त्वदीया मञ्जुश्री उत्पलमुद्रा एतेषां च त्राधिसत्त्वानां च मुद्रा
अवश्य साधकेन पूर्वोभिमुखस्थितेन आदित्याभिमुखेन प्रातस्तथाय
शुचिना शुचिस्थानस्थितेन एतेषां मद्राणाम यतर, यन्त्रा आत्मशि
रस्योपरि क्षिपेत् वम् । एतेषामन्यतम च मन्त्रं जपेदप्यशतम् । सर्व
व्याधिविनिर्मुक्तो भवति । दीर्घायुष रार्धयिषैश्च नाभिभूयते । सर्व
मन्त्रानामधृष्या भवति । सर्वम त्राश्चाभिमुखीभवति । आशु सिद्धि
प्रयच्छन्ति । सर्वबुद्धैश्चाधिष्ठितो भवति । नियत बाधिपरायणो भव
ति । मञ्जुश्री कुमारभूतश्चास्य कल्याणमित्रो भवति यावदावधिम
ण्डात् । कतमा च ते मुद्रा मन्त्राश्च भवन्ति ॥

आदौ तावन्महावीरमुद्रा वक्ष्यते । हस्तद्वयं सम्पुटं कृत्वा अन्त
रिताङ्गुलिमङ्गुलमुन्नतो पर्वततीयभागाकुञ्चितौ ण्णा महावीरमुद्रा
सर्वतथागतैर्भाषिता । मन्त्रं चात्र भवति — आ वीर हू ख । अनेन
मन्त्रेण सयुक्त' मुद्रोऽय सर्वकर्मकृत् ॥

तदेव हस्तद्वयं सम्पुटं कृत्वा भूयो विकसितमङ्गुलीभि सम
न्ततो त्रिरुमितां वज्राकारम् ण्णा विक्रासिनी नाम मुद्रा वरा आ
दिबुद्धै प्रकाशिता । मन्त्रं चात्र भवति — ॐ गगनसम्भवे दीप्त
दीप्त ज्वालय ज्वालय बुद्धाधिष्ठिते विक्राशय ॥ १ ॥ शय सर्वबुद्धान् ।
हू हू विक्रासिनि फट् फट् स्वाहा । ण्णा विक्रासिनी मुद्रा । अ
नेन मुद्रेण सयुक्ता सर्वकर्मिका भवति । ग्रहाविष्टानां प्रज्ञापयति । ज
ल्पापयति ग्रहगृहीतां वव्यादकम्पलगृहीतानां विपमुच्छितानां वा यथा
यथा प्रयुज्यते, तथा तथा तत् सर्वं करोति । एष सक्षेपत सर्वार्थस
साधनी विद्याविक्रासिन्या मुद्रया युक्ता असिद्धा च क्षिप्रमर्थं करोति ॥

हस्तद्वयं सम्पुटं कृत्वा अन्तरिताङ्गुलिसम कारयेद् हृदयमुद्रा ।
हृदयं सप्तवारां हृदयमभिमन्त्र्य मोक्तव्या । एव सर्वत्र । मन्त्रं चात्र
भवति — ॐ गादरे वीर स्वाहा । तथागतहृदय ॥

तदेव हस्त सम्पुट विरुणिताङ्गुलिम योन्यमर्वाङ्गुलिमध्ये
सुपिरा उष्णीषमुद्रा । मन्त्रं चात्र भवति — ॐ द्रो वन्ध स्वाहा ।
एष सर्वैर्मितः ॥

दक्षिणहस्तेनाङ्गुष्ठं मुक्त मुष्टि वध्वा ससरकमुद्रा । मन्त्रं चात्र
भवति — ॐ धुनाजितरण हूं । खसरकम वा सर्वैर्मितः ॥

अनेनैव मुद्रया मयुक्तं वाय चीवरससक्तं कृत्वा चीवरमुद्रा ।
मन्त्रं चात्र भवति — ॐ रक्ष रक्ष सर्वबुद्धाधिष्ठितात्मचीवर स्वाहा ।
तथागतचीवर । अनेनैव मुद्रेण सर्वैर्मितः करोति । चीवर चास्याभि-
मन्त्र्य प्रावरेत्, सुभगो भवति । महारक्षा कृता भवति । सर्वग्रहमा
तरपिशिताशिनकव्यादसकृन्मन्त्रा सर्वविघ्नाश्च दृष्टमात्रा प्रपलायन्ते ॥

वामाङ्गुष्ठदक्षिणकनिष्ठिका योन्यासक्तौ कृत्वा धाः हस्तसम्पु
टाधारः पात्रमुद्रा । मन्त्रं चात्र भवति — ॐ लोकपालाधिष्ठित धर
धारय महानुभाव बुद्धपात्र स्वाहा । अनेनैव मुद्रेणार्थं मन्त्रः सयुक्ता
सर्वैर्मितः भाजनकाले स्मर्तव्यः । सर्वैर्मितः न प्रभवन्ति ॥

करयुगावनद्धमुष्टौ तर्जन्यौ मध्यकुञ्चितौ । एषा सा चिन्ता
मणिमुद्रा । मन्त्रं चात्र भवति — ॐ तेजो ज्वल सर्वार्थसाधक सिध्य
सिध्य चिन्तामणिरत्न हूं । चिन्तामणिरत्नम् । अनेनैव मुद्रेण स
युक्तो सर्वैर्मितः शुभम् । अनेन चाभिमन्त्र्य सर्वाभरणालङ्कारवि
शेषां आवन्धीत, चात्मनो महारक्षा कृता भवति । परमसुभगश्च भ
वति । स्वयमलङ्कृत्य धर्म चाभिमन्त्र्य सङ्ग्राममवतरेण चास्य काये
शस्त्रं निपतति । अशृण्यो भवति सर्वशत्रूणाम् । स्वसैन्यं पालयते ।
परसैन्यं चाक्रामति ॥

एवमादीनि कर्माणि अपरिमाणानि असिद्धं पश्य करोति । प
ञ्चरागमरक्तादीनामन्यतमं रत्नविशेषं गृहीत्वा अष्टशताभिमन्त्रित
कृत्वा ध्वजाग्रे आत्मनो शिरसि वा हस्तिस्कन्धे वा सङ्ग्रामशीर्षे
णावतीर्णो नाबन्धयितव्यम् । नियतं परसैन्यमयुद्धेनैव दृष्ट्वा भद्रमुप
जायते । महस्तम्भितत्वं वा भवति । भद्रसैन्या वा प्रपलायन्तेऽधि
पतिस्तेषाम् ॥

अन्योऽयासक्ताङ्गुलिपुष्टिं कृत्वा मध्यमाङ्गुलिस्थाने तयोस्तृतीयपर्वभागे म यकुञ्चिते तर्जयोऽय स ण्पा धर्मचक्रमुद्रा । मन्त्र चात्र भवति — ॐ छि त् भिन्द ह्य दह दीप्त चक्र हं । धर्मचक्र ॥

वामपादमुक्तं रुदाक्षणजानुभ्रामस्थ रामन पृष्ठ । प्रसारिते म हारहस्तेन दक्षिणनाहुङ्गतेन सारम्भम् । एषा अपराजितमुद्रा । मन्त्र चात्र भवति — ॐ हृत् हृत् ण्डालि मातङ्गि स्वाहा । अपराजिता धर्मचक्रापराजितमन्त्र । णभिरेव मुद्रे सयुक्तै सर्वकर्मिका भवति । संक्षेपत सर्वदु खानि छिन्ति । यथा यथा प्रयुज्यते तथा तथा सर्वकर्माणि कुर्वन्ति ॥

वेण्यात्सङ्गे तथैव हस्त कृत्वा दक्षिणेन धर्मेशाहास्तन तथा गतशक्तिमुद्रा भवति । मन्त्र चात्र भवति — ॐ विजये महाशक्ति दुर्धरि हूं फट विजयिनि फट मङ्गले फट । तथागतशक्ति । अनेनैव मुद्रेण सयुक्ता सर्वकर्मिका भवति । सर्वविघ्नां सर्वदुष्टां सर्व शत्रू सर्वदेवांश्च स्तम्भयति । एषा अपर्य तगुणा यथा यथा प्रयुज्यते तथा तथा सर्वकर्माणि करोति ॥

तथैव हस्तो परस्पराङ्गुलिकृताङ्गो करा तज याग्रा मुन्याकारेण मीलितौ विपर्यस्तमधायुग ललाट येसेत् । एषा ऊणामुद्रा बुद्धाना भगवतामादिबुद्धै प्रमादयता । गन्त्र तात्र भवति — नम सर्वतथागतैभ्योऽर्हज्जय सम्यक्सम्बुद्धेभ्य । इ हे तात्र च त तिष्ठ तिष्ठ धारय धारय निरुध निरुध ऊर्णामणि स्वाहा । तथागतार्णामन्त्र । अनेनैव मुद्रेण सयुक्ता सर्वकर्मिका भवति । गानोचन्या ललाटे तिलक कृत्वा जपता शत्रुग येऽपतरेत् । अघ्न्यो भवति । गर्वादंश्च न हिंसते । म ह्यग्राममध्य या अतरेन । परम तावद्ग न्या रुगि । नापन्वा अपरिमाणं कर्मा करोति । अपरिमाणश्च बुद्धेभ्यश्च दीपायिता ॥

अञ्जलि नग-तर्गम-या यासक्तां कृत्वा तर्ज-या-योन्यमभ्यकुञ्चिता अङ्गुष्ठान्गुण । एषा त्र्यागालाचना मुद्रा । मन्त्र चात्र भवति — ॐ रु रु स्फुरु ज्वल तिष्ठ सिद्धलाचने सवाधसाधनि स्वाहा ।

एषा तथागतलोचना मन्त्रा अनेनैव मुद्रेण मयुक्ता सर्वकर्मिका भवात् ।
अक्षीण्यभिमन्त्र्य शत्रुमध्यमवतरेत् । दृष्टमात्रा विगतरोषा भवन्ति ।
पैत्रचित्ता हितैषिणो भवन्ति । मित्रत्वमधिगच्छति । सङ्ग्रामशीर्षा वा
अक्षिणी मभिम त्र्य परसेनां निरीक्षयेत् सौम्यचित्ता भवन्ति । न
प्रतिप्रहरसमथा अयुद्धेनैव निवर्तन्ति । साहाय्य तावत् प्रतिपद्यन्ते ॥

उभौ हस्तौ तथैव पुस्तकाकाराङ्गुलिरचितौ अन्योन्याग्राश्लि
ष्टौ तिर्यक् स्थितौ । एषा प्रज्ञापारमिता मुद्रा । म त्र चात्र भवति—
नमो भगवति चारुदक्षेने ॐ थ । एषा भगवती प्रज्ञापारमिता अने
नेव मुद्रेण मयुक्ता सर्वकर्मिका भवति । म त्र जपता हृदयं परामृ
शेत् स्मृतिर्मा भवति । दुष्टारिमये जप कुर्वन् तेषां निचमपहरति ।
सहग्राममध्ये वा द्विपदचतुष्पदादा सत्त्वां प्रत्यर्थिकां विमाह्वयति ।
चित्तविक्षेप वा करोति सक्षेपत । एषा भगवती यथा यथा मयुज्यते
तथा तथा सर्वकर्माणि करोति । सक्षेपत' अपर्यन्तगुणा अपर्यन्त चास्य
कल्प भवति । अपर्यन्तास्तथागतानां मुद्रा मन्त्राश्च भवन्ति । यथा स
न्निपातपरिवर्ती चोक्त तथागतानां परिवारा तेऽत्र सर्व मुद्रा मन्त्राश्च
प्रयोक्तव्या । अयत्र चासङ्ख्येयानि कल्पानि भवन्ति । मुद्रा म त्रश्च
तेऽस्मि कल्पपराजे नियोक्तव्या ॥

एव पद्मकुले पद्ममुद्रेण सहिता । मन्त्र भवति — ॐ जि जि'
जिनाङ्गभृज्यभेदिने स्वाहा । एष म त्र अवलोकितेश्वरस्य रोभिस
स्वस्य पद्ममुद्रया मयुक्त सर्वकर्मिक भवति । अनेन जप्तन सर्व पद्म
कुल जप्त भवति । अनेन सिद्धेन सर्व पद्मकुल सिद्ध भवति । पण्डर
वासिन्या वा महाविजया । म त्र चात्र भवति — ॐ म्ने विरुटे नि
कटे कन्दकटे कटविरुक्कन्दकटे स्वाहा । मुद्रेणैव योजयेत् पद्ममुद्रेण वा
सर्वकर्मिका भवति । रक्षा न कर्तव्या सर्वशमशानगतेन ॥

एत तारा भुक्कुली च द्रा हयग्रीवस्येति विद्याराजसन्निपातप
रिवर्ते वा ये कथिताः सर्वगसङ्ख्य चा पद्मकुल प्रयोक्तव्यम् मुद्रा
मन्त्रैश्च कल्पविस्तरैः ॥

एत ध्वजकुल उभयवज्रमुद्रसहितम् । म त्र चात्र भवति —
ह । एष वज्रपाण साक्षादनेन साधितेन सर्व वज्रकुल भिद्ध भवति ।

अनन जप्तन सर्वं जप्त भवति । उभययज्ञमद्रासयु कन पूरनादयेन साधकेच्छया सर्वकर्मणि करोति । त्रिकुट्टा यपि जिनसरे मत्स्वर्गेने यवशात् । अतिकरतराज्य महायन्त्र मामया या मुद्रया महाविद्याया सर्वकर्मणि करोति । मत्र यात्र भवति — ॐ मुद्रयि बन्ध बन्ध हु फट् । एषा सर्वकर्मिका मामकी नाम महाविद्या सर्वबुद्धेर्निर्दिष्टा पूर्वप्रयुक्तेन मुद्रेण मामक्याया महाविद्याया मयुक्ता सर्वकर्मिका भवति । साधकेच्छया निदानपारयति पूरानर्त्तयेत्तत्रपाणपरिवारेण सर्व वाशेष बज्रिकुल मद्रामन्त्रमन्त्रसयोगेश्वराय प्रयाक्तव्यम् ॥

एव राजकुले गजग धस्य रात्रिमत्स्वय मत्र भवति — ॐ गजादये हूँ खचरे स्वाहा । पूर्वनिर्दिष्टेन मुद्रया सायुक्त सर्वकर्मिक । एव पूर्ववत् सर्व गजकुल सिद्धो भवान् ॥

एव समन्तभद्रस्य मन्त्र, — ॐ रामासमजिनयुत मा विलम्ब हूँ फट् ॥

महास्थानप्राप्तस्य मन्त्र — तिष्ठ तिष्ठ महास्थाने गतबोध समयमनुस्मर हूँ फट् फट् स्वाहा ॥

विमलगते मन्त्र — ॐ विमले विमले विमल मुहूर्ते धक धक समयमनुस्मर स्वाहा ॥

गगनगङ्गास्य मन्त्र, सर्वबोधिसत्त्वस्य ॐ उक्त सर्वकर्मिको भवति । एषमपायजहगदाप्रकृतिनिमित्तगर्भरत्नपाणिमैत्रयप्रभतीनां दशभूमिमनुप्राप्तानां सर्वमहावाधिगत्तानामसङ्ख्ययानां मुद्रा मन्त्राश्चासङ्ख्येया भवन्ति । तस्मिन् कल्पराजे नियोक्तव्यानि भवन्ति । स विस्तरता सर्वलौकिकलाकोतराचरता सत्राकिराश्च सर्वमनुमुद्राकल्पविस्तरा महासमयासमयमनुप्रविष्टा मर्त्यकल्पविकल्पा त इह कथितानि सा याश्च ते इह सर्वमन्त्रा ॥

एव माणकुलयक्षकुलदिव्यायमुद्रयापि प्रयाक्तव्यानि । सर्वतन्त्रमनुमुद्राश्च त्र्यध्वान्त्रिणा एव एव मुद्रा भवति ना य यदुत तथागतकुलम् । त्व च मञ्जुत्रा ! बुभार ! तथागतमुद्रा द्रष्टव्य । सर्वबुद्धबोधिसत्त्वाय नमः प्रत्यक्षमुद्रा मया यन्त्राकारकलाकातरा सा भवानाश्रवमन्त्रा मुद्राविकल्पास्तथागतकुलानि प्राप्य इति धारय ।

न तद् विद्यते मञ्जुश्री ! सर्वविमुद्रातन्मन्त्ररहस्यं यस्तथागतकुले
तथागतसमये अनुप्रविष्ट । प्रविष्टमव मञ्जुश्री ! कुमार ! धारय ।
यस्मात् तथागत अग्रमाख्यायते तस्मात् तथागतकुलं अग्रमाख्यायते ।
एव तर्हि मञ्जुश्री ! अयं कल्पराजा अयं च कलाग्रज आदिम
द्विर्बुद्धौ प्रकाशितं देशितं प्रस्थापितं विगर्णीकृतम् भगवां मकुसुमि
तराजेन भगवता शालराजे द्रेण भगवता सङ्कुसुमितगन्धोत्तमराजेन
भगवता रत्नकेतुना भगवता अमिताभेन भगवता पुण्याभेन कुसुमो
त्तमेन सङ्कुसुमन सुषुप्तेण अमितायुर्ज्ञानविनिश्चयराजे द्रेण कनकमु
निना काश्यपेन क्रतुत्सवेन शिखिनाविम्बधरा भगवता कोनाकमु
निना मयाप्येतर्हि शाक्यमुनिना प्रकाशितवां प्रकाशिष्यन्ते च ॥

एवमेतद् बुद्धपरम्परायात् अयं तव मञ्जुश्री ! कुमार ! कल्प
राजा तथागतकुलाग्रजभूत महानुशस नियत धर्मधातुनिश्चित न श
क्यमस्यानुशस कल्पसहस्रेणापि कथयितुं महागुणविस्तारा विस्तरशः
कथयितुम् । दृष्टधर्मवेदनीयाः साम्परायिकरोधिपरायणाश्च वक्तुं सर्व
सत्त्वैर्वा श्रोतुम् । त्वत्सदृशैरेवमस्यापरिमाणा महागुणविस्तरफलोदया
दृष्टधार्मिकसाम्परायिकाश्च भवन्ति । यः कश्चित् श्राद्धे अविचिकित्सः
धारयेद् वाचये स्मि तन्नेऽभियुक्तो विकल्पत मन्त्रं साधये जपेद्
वापि मुद्रां वापि वञ्चीयात् सतताभियुक्तश्च भवेत् । स दृष्ट एव
धर्मैरष्टौ गुणानुशसां प्रतिलभते । अस्खलितश्च भवति सर्वप्रत्यर्थिकैः ।
अपितु भय चास्य न भवति । विष चास्य काये नाक्रामति । शस्त्र
चास्य काये न पतति । बुद्धवाधिसत्त्वैश्चाधिष्ठितो भवति । दीर्घायु
मुखमेधावी भवति । मञ्जुश्रियश्चास्य कुमारभूत रक्षणामित्रो भव
ति । रात्रौ चास्य प्रत्यय स्वप्ने दर्शनं ददाति । सर्वमत्राश्चैनं रक्षन्ते ।
मुद्रां चास्य स्वप्ने कथयन्ति । दुष्टराष्ट्रं दृष्टसत्त्वानां चादितैपिणामव यो
भवति । नियतं रोधिपरायण ॥

इमं दृष्टानुशसा श्राद्धस्याविचिकित्सतोऽभियुक्तस्य द्रष्टव्याः । य
हेनो वा प्रव्रजितस्य वा स्त्रियस्य वा पुरुषस्य वा महासत्त्वानां शास
नोपकारिणाम् । नान्यथा पापकर्मप्रवृत्तानां विपर्यस्तमधस्ताद् भवति

रौरवादिषु । यदुक्त पुरोहे मुद्राव ध दीर्घाय्याया जयेति । तथागत
मन्त्रपरिवारेण हृदयोष्णीपायालोपाया मुद्रा सत्ततव्यम् । मञ्जु
श्रियः कुमार! तृतीयमुद्रामन्त्रेण तुल्यगीया अत तुल्यप्रभावा । यदुक्त
शुचिना शुचिवस्थानस्थितोत् । स्थानं मध्य भूपदेश अश्लयोपकृद्
अपतितगोमयोपलिप्त सुगन्धशुक्लपुष्पाभिरीर्णम् । ता स्थित मन्त्रं
जपे । मुद्रां बध्नीयात् । ना यत्र नान्येषाम यतरमेकं जप-मद्रमहितम् ॥

यदुक्त शुचिनेति अस्त गते भानो स्नायीत शुचिना जलेन
निःप्राणकेन

प्रत्यग्राम्बरनिशासी उष्णीपकृतः ।

ग्राम्यधर्मविवर्जा शुचिचौक्षरक्षगता शुभ ॥

उष्णीपकृतरक्षा वै शक्रवन्धानुवर्तिनः ।

ध्यात्वा तथागत, तत्र स्वप्ने यामविनिर्गते ॥

क-याकृतिंतसूत्रेण ब्राह्मण्या वा अरतिसम्भवाया गृहीत्वा
अष्टशताभिमाश्रितं कृत्वा अनेन मन्त्रेण — ॐ हर हर व ध व ध
शुक्रधारणि सिद्धार्थे स्वाहा — मामक्यया मुद्रासयुक्ता म त्र जपेत् ।
ततः सूत्रक कट्यां बन्धयेत् । त्रिगुणपरिवेष्टितं कृत्वा शुरुवधः कृतो
भवति । कामधात्वेश्वरोऽपि शक्त स्वप्ने मनोविघातमुत्पादयितुम् । किं
पुन स्वप्नविनायका । विधिना नाविधिना मरागस्य न वीतरागस्य
कामधात्वेश्वरस्यापि ऋषि-दुहितरश्च अशक्ता मनोविघातमुत्पाद-
यितुं विविधरूपधारिण्य रामिणाम् । किं पुन' तद-यः स्त्रियः मानु-
षामानुषाङ्गताः ॥

एव विधिना प्रातरुत्थाय विसर्ज्य दत्तधावन मुख प्रक्षाल्य
शुचिना जलेन स्नात्वा निःप्राणके विमलोदकेन पूर्ववद् विधिना पू-
र्वाभिमुखस्थितेन मुद्रा बध्नीयात् । मन्त्राभ जपत् । दीर्घायुषो भवति
सर्वकर्मसमर्थः । महाव्यग्रभिर्मुच्यते । सर्वजनप्रियो भवति । अमित्रा-
णां प्रत्यङ्गिरमुपजायते । ॥१॥मात्राश्च सर्वग्रहकन्यादरुमलादयः प्रप-
क्यायन्ते । परवलं स्तम्भयति । दर्शनमात्रेणैव सर्वकर्मा करोति शुचि-
नाशुचिना विधानेनाविधानेन ॥

एवमस्य भगवन्मया मृतागजगणपरिव्रजो यः राजा । भग
 ह्वयैश्च बुद्धेभगवद्भिर्भाषता भाषयन्ते च । मयाप्येतर्हि ज्ञायमुनिना
 तथागतेनार्हता सम्यक् समुद्भूतः भाषितो महता पर्यमण्डलभये । त्व
 मपि कुमार ! मञ्जुश्री ! सन्नियुक्तोऽयं शासनपरिसरक्षणार्थं धर्मधातु
 चिरमरक्षणार्थं च मयि परिनिष्ठिते धर्मकोटिनिष्ठिते भूतकोटिपर्यव
 साने शास्त्रीभूते महाकरुणावर्जितमात्मने सत्त्वानां हितार्थाय भाषि
 तोऽयं मया युगात्ते महाभैरवे काले वर्तमाने खत्रयापकारिणां दुष्ट
 राज्ञां दुष्टमत्त्वानां च निवारणार्थाय प्रियनार्थाय च भाषितोऽयं
 कल्पराजा विस्तरविभागश्च सर्वमत्त्वानामर्थायेति ॥

आयमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपितृकावतसकात्
 महायानवेपुल्यसूत्रात् पञ्चविंशतिम्
 म त्रमुद्रानियमकर्मविधिपटलविमर
 परिममाप्त इति ॥

अथाष्टाविंशः पटलवितर ।

अथ खलु भगवां शास्यमान पुत्रार्थं शुद्धावासभवनमवलोक्य मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । शृणु मञ्जुश्री !

सक्षेपतः शुद्धाणां लक्षणं मन्त्राणां च मविस्तरम् ।

सक्षेपतश्च मण्डलानां विधिः समयानुवर्तनम् ॥

+ + + + + शुद्धास्थानं तेषु वै ।

सरहस्यं सर्वमन्त्राणां सर्वेषु तेषु गण्यम् ॥

एतत् सर्वं पुरा प्राक्तं गर्गशुद्धैर्महादेवे ।

मन्त्राणां गतिमाहात्म्यं श्रुत्वा तत्र मुलेष्वपि ॥

आदिमद्भिः पुरा बुद्धैः सत्त्वानां हितकारणात् ।

प्रवर्त्य मन्त्रचक्रं धर्मचक्रमनुत्तरम् ॥

शान्तिचक्रानुगा याता भूतकारिणः समाश्रिता ।

शान्तिं जगाम सर्वे ते बुद्धा लोकोमहर्द्धिका ॥

एतत् सर्वं पुरा ख्यातमादिमद्भिस्तथागतैः ।

अहमप्यपश्चिमे लोके देशेयं स्वयि मञ्जुश्रधी ॥

एतत् कृत्वा तत्रा वाच्यं बुद्धस्यैव महाश्रुतं ।

कुमारो मञ्जुघापो वै प्राञ्जलिः क्रतुमग्नयः ॥

उवाच वदतां श्रेष्ठं सम्बुद्धं द्विपदोत्तमम् ।

वदस्व धर्मं महाप्राज्ञ ! लोकानां हितकारणम् ॥

सक्षेपार्थमविस्तारं गुणमाहात्म्यफलोदयम् ।

एवमुक्तस्तु मञ्जुश्रीस्तूर्णाम्भूतास्तस्युरे ॥

अथ ब्रह्मन् श्रीमां कलविद्धकृतस्वनं ।

कथयामास तत् सर्वं शुद्धामण्डलमस्थितम् ॥

मन्त्रं तन्त्रं तदा काले शुद्धावासोपरि स्थितम् ।

कथयामास सम्बुद्धः शक्यसिद्धा नरोत्तम ॥

शृणु त्वं कुमार ! मञ्जुश्री ! शुद्धाणां विधिसम्भवम् ।

मन्त्राणां तन्त्रयुक्तीनां गुणमाहात्म्यविस्तरम् ॥

आदौ सर्वतथाविद्ध सत्त्वासत्त्वं यथा च तम् ।
 आकार चरित चेष्टा सर्वमिङ्गितभाषितम् ॥
 द्विहस्तपादयोर्मूर्ध्ना एकहस्ताङ्गुलयोजना ।
 गर्भं तं मुद्रमिति प्राक्त आदिषु द्वे पुरातने ॥
 कलश छत्र तथा पद्म ध्वज पतारु तथैव च ।
 मत्स्य वज्र तथा शङ्ख, कुम्भश्चक्रस्तथैव च ॥
 विविधा प्रहरणा लोके यावन्तस्ते परिकीर्तिता ।
 उत्पलाकारमुद्र च सर्वे ते मुद्रानुमण्डले ॥
 अनुपूर्वमिह स्थिता तथैते विधियुक्तमुदाहृता ।
 सदृशाकारस्वरूपेण सर्वासां चैव लिखेत् सदा ॥
 मण्डले मुद्रमित्युक्त्वा सामान्येष्वेव सर्वतः ।
 यथास्थानमुविन्यस्त मुद्रास्ते परिकीर्तिताः ॥
 मण्डलेष्वेव सर्वेषु स्वाकार चैव योजयेत् ।
 चक्रवर्ती तथा चक्र उष्णीषे सितमुद्भवे ॥
 सितातपत्र मुख्येन मण्डले तु समालिखेत् ।
 बुद्धानां धर्मचक्र वै पद्म पद्मकुले तथा ॥
 वज्र वज्रकुले प्रोक्त गज गजकुलोद्भवे ।
 तथा मणिकुले कुम्भ नियुज्यात् सर्वमण्डले ॥
 दिव्यार्या च कुलौ मुख्यौ श्रीवत्सस्वस्तिकौ लिखेत् ।
 आलिखेद् यक्षकुले श्रेष्ठे फल फलजसम्भवम् ॥
 महाब्रह्मे हसमालिख्य शक्रस्यापि सब्रह्मम् ।
 महेश्वरस्य लिखेच्छूल वृष चापि समालिखेत् ॥
 त्रिशूल पट्टिश चापि स्कन्दस्यापि सशक्तिकम् ।
 विष्णोश्चक्रमालिख्य गदांश्चापि सदानवाम् ॥
 नानाप्रहरणा देवा विविधासनसम्भवाम् ।
 यानां च विविधाश्चापि तेषां मध्य लिखेत् सदा ॥

सरूपसक्रान्तिप्रतिबिम्ब यथास्थितम् ।
 एषामन्यतर होत्र लिखेत् सर्वत्र मण्डले ॥
 एकद्विसमायुक्ता त्रिप्रभृत्यमसङ्ख्यका ।
 मण्डला जिनवरैः प्रोक्ता वेदिकापङ्क्तिरसमा ॥
 यदोद्दिश्य मण्डल प्रोक्त त मध्ये तु निवेशयेत् ।
 आलिखेज्जिनकुले गर्भे बुद्ध वापि सुमध्यमे ॥
 अभ्यन्तरस्थ तदा बिम्ब शास्तुनो चापि मालिखेत् ।
 द्वितीय पद्मकुले न्यस्त तृतीय वज्रकुल लिखेत् ॥
 एव सर्वे तदालिख्य अनुपूर्व्या सुरासुराम् ।
 सर्वभूम्यां तत पश्चाद् यक्षराक्षसमानुषाम् ॥
 तीर्थिकानां ततो लिख्य अनुपूर्व्या यथास्थितम् ।
 दिक्पालां च तथालिख्य सर्वाश्चैव विविधागताम् ॥
 सक्षेपादेकविन्दुस्तु द्विप्रभृत्यमसङ्ख्यकाम् ।
 आलिखे मण्डल यावदुपर्य त निशमाश्रितम् ॥
 अप्रमेय तदा प्रोक्ता क्षमातलो मण्डलेऽस्य वै ।
 एकविन्दुप्रभृत्यादि अपर्यन्ते वम्बुधातले ॥
 मण्डलस्य विधिः प्रोक्तो निर्दिष्ट त्रिविधस्य तु ।
 उत्तम मध्यमं चैव क यस्य चैव कीर्तितम् ॥
 उत्तमे उत्तमा सिद्धिर्गध्यमे मध्य उदाहृतम् ।
 कथंसे क्षुद्रसिद्धिस्तु कथित जिनवरैः पुरा ॥
 त्रिधा सर्वे मनोभिश्च सिद्धिरुक्ता मिनात्मै ।
 महासत्त्वैर्महासिद्धिर्मध्यसत्त्वे तु मध्यमा ॥
 तृतीया क्षुद्रज तूनां क्षुद्रकर्म उदाहृतम् ।
 चित्त प्रसादे बुद्धत्वं उत्तमे सफलादयम् ॥
 नियत प्राप्यते सत्त्वो मण्डलादर्शनेन वै ।
 मध्यचित्तस्तदा काले प्रत्येक बोधिमाप्नुयात् ॥

इतरे नियत प्राक्तां श्रावकवचनादरात् ।
 अवध्य फलमाहात्म्य गतिशांति उदाहृतम् ॥
 मण्डलादर्शनस्वर्ग नियत तस्य भविष्यति ।
 एव मुद्रवरां सर्वा मन्त्राश्चैव सविस्तराम् ॥
 नियुक्तास्त्रिविधाश्चैव त्रि प्रकारा मुख्यावहा ।
 मुद्रा मण्डला प्रोक्ता मन्त्राणां कथ्यते हितम् ॥
 एकाक्षरप्रभृत्यादि यावत्सङ्ख्य प्रमाणतः ।
 कथिता वचना मन्त्रे यावत्त्यस्ता प्रकीर्णिता ॥
 वाक्प्रलापां रुदित हसित त्रेदित तथा ।
 सर्वजल्पप्रजल्प वा सर्वमन्त्रहित भवेत् ॥
 त्रिविधा ते च मन्त्राश्च त्रिप्रकारा समोदिता ।
 यथैव मण्डले ख्याता मुद्रामन्त्रेषु वै तथा ॥
 विधिरेषा समायुक्ता निर्दिष्टा लोकरनायकैः ।
 तथैव तत् त्रिधा याति अनेकधा चापि सहस्रधा ॥
 त्रिविध त्रि प्रकार तु त्रिधा चैवममहयकाः ।
 चित्तायत हि मन्त्र वै न मन्त्र चित्तवर्जितम् ॥
 चित्तमवसमायुक्तं सयुक्तं साधयिष्यति ।
 तथागतकुले ये मन्त्रा ये च पद्मकुले तथा ॥
 ये च पद्मकुले गीता कुलेष्वेव च मापरैः ।
 सलोकितैः सर्वमन्त्रा ये सर्वे त इह निरुताः ॥
 जिने जिनसुतैः मन्त्रो भाषितः सत्त्वकारणात् ।
 तां जपेद् योऽभियुक्तश्च नियत बुद्धो हि सो भवेत् ॥
 मन्त्रस्था ये तु मन्त्रा वै त जपेद् योऽभिजापिनः ।
 प्रत्येकमुद्गम्य यातो नियत तस्य गोत्रतः ॥
 येऽयमन्त्रे प्रवृत्ता वै प्रत्येकाहंभाषितैः ।
 सलोकितैः सत्त्वे वै अभियुक्तो मन्त्रजापिनः ॥

स भवेन्नियतं गोत्रस्था श्रावकाणां महाद्विकाम् ।
 तत्रापि कर्म प्रयोजनव्य उत्कृष्टेऽयमभ्यमे ॥
 शान्तिके बुद्धबोधि स्यात् पोष्टिः त्रिपि गद्गिताम् ।
 इतरैः क्षुद्रम त्रैस्तु श्रावकां त्रिपि गच्छते ॥
 तत्रापि चित्त द्रष्टव्यं तत् त्रिधा पणिभिन्ने ।
 पुनश्च भिन्ने बहधा असङ्ख्यं त्रिपि भदत इति ॥
 आर्यमब्जुश्रियमृत्कल्पाद् त्रिपिसत्तपिटफावनसफात्
 महायानपुण्यमूत्रात् पत्रत्रिनिम मुद्रामण्डल
 त त्रसर्गकर्मविधिपटलविमर
 र्यसमाप्त इति ।

अथैकोनचत्वारिंशः पटलविसर ।

अथखलु भगवां शाक्यमुनिः पुनरपि भुद्धावासभवनमव
लोक्य सर्वांश्च लोकांश्चानुबुद्धचक्षुषा सर्वसत्त्वानामवलोक्य पुनरपि
मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्री ! त्वदीयम् व्रत
त्रमुद्रापटलविसरे सर्वलौकिकलोकोत्तरसमयमण्डलानुप्रविष्टे सामा
न्याविधानचर्यानिर्हारे समनुप्रवेशसत्त्वामाश्रये अचिन्त्याचेष्टितं सर्व
मन्त्राणां सर्वमुद्राणां सर्वमण्डलानां सर्वमत्त्वानां सर्वमन्त्रानुप्रविष्टानां
निधाननिर्देशचर्या समासतो व्याचक्षते । तच्छ्रूयताम् ॥

अथखलु मञ्जुश्रीः कुमारभूतो बोधिसत्त्वो महासत्त्वः भगवत्
क्षरणयोर्निपत्य अध्येषयति स्म । अभ्येषयतु मे सुगतः अस्माकमनुक
म्पायै लोकस्यानुग्रहाय । तद् भविष्यति महतो जनकायस्यार्थाय
हिताय सुखाय लोकानुकम्पायै । तद् वदतु मे सुगत ! सर्वमन्त्राणां
जपहोमआप्यायनपूजननियमसर्वतन्त्रमुद्रेषु समयप्रवेशानुनिगमसाध
नोपयिकविधानं सर्वमण्डलेषु सर्वलौकिकलोकोत्तरत्रिधिविशेषणोपयि
कपटलविसरम् ॥

एवमुक्ते भगवां मञ्जुभाषी तद् तरमभूत् सर्वज्ञ गान्धर्वः तर्णः
तस्थौ तद्तरम् ॥

तुष्टः मञ्जुरवो धीरः सुगतज्ञ प्रतीच्छयम् ।

सर्वबुद्धाश्च सर्वत्र सर्वधातुसमागता ॥

बोधिसत्त्वास्तु सर्वे वै सर्वश्रावकस्त्वहगिणः ।

सर्वसत्त्वा त्रिधा ये च अनादिभवचक्रके ॥

निबद्धा योनिजा ये च गतिपञ्चमुयोजिता ।

सर्वभूतगणाध्यक्षा राक्षसोरगमानुषा ॥

दैत्यदानवयक्षाश्च कूष्माण्डकटपूतना ।

देवमुख्या गणाध्यक्षा मातराश्च महर्द्धिका ॥

सर्वे ग्रहगणा लोके चन्द्रसूर्या परेस्तथा ।

ब्रह्मेन्द्रधनदा रुद्रा विष्णुस्कन्दविरूढका ॥

धृतराष्ट्रकुबेराश्च सर्वे वै वसवस्तथा ।
 सर्वभूताश्च सर्वत्र सत्त्वधातुसमाभिता ॥
 शुभाशुभफलैः कर्म निबद्धा गतिसूत्रके ।
 मुक्तामुक्तश्च सर्वत्र आगता समये स्थिता ॥
 बुद्धाधिष्ठानबला ऋद्ध्या शृण्वन्तेह त्रिधा स्थिता ॥
 शुभयोनिजसम्भूता अशुभैश्चैव स्वरुर्मभिः ॥
 शृण्वन्ते सर्वबुद्धा वै शुद्धावासपुरे तदा ।
 तदा धर्म सौगत चार्य अग्रधर्मशुभादयम् ॥
 मन्त्रमुद्रात्रिधायुक्त नियत चापि कीर्तितम् ।
 क्षेम शिवतम मार्ग आर्याष्टाङ्गिक तदा ॥
 त्रिधा कर्मपथ श्रेष्ठ निवाणपुरगामिनम् ।
 दानशील तदा ध्यान तृधा मार्गोपदक्षितम् ॥
 भगवान्मुखाच्च सर्वज्ञ मन्त्रमार्गाङ्गप्रवर्तनम् ।
 ईपस्मितमुखो धार मञ्जुघोष निरीक्ष च ॥
 वाक्य च शुभया युक्त इदं ब्रह्मरत्नं तदा ।
 शृण्वन्तो भूतगणाः सर्व स्थिता मोक्ष्या विशारदा ॥
 मा वो समयाद् अशो भविष्यति अनर्थकम् ।
 अहित दीर्घरात्र वो बुद्धवान्यमजानना ॥
 पतिष्यथ तमस्यन्धे वत्स दूरीभावयथ ।
 इदं व' श्रेयसे युक्ता मन्त्रमुद्रा समीरिता ॥
 करिष्यथा सदा लोका सदानुग्रहनिग्रहम् ।
 मन्यथा मत्क्रियायुक्त क्रोधो वै च यमा तक ॥
 करिष्यति न सन्नेह सदा निग्रहतां युगे ।
 आदौ पुष्पाभिकीर्णे वै त्रिविक्ते विजने सदा ॥
 कर्तव्ये मण्डले बुद्ध्या ध्याननाम्न्यं मर्तत ।
 आदौ च सर्वबुद्धानां पञ्च ध्या' न बुद्धिमा ॥

द्वितीय पद्ममुद्यत अर्कस्येव महाद्युतिम् ।
 तत्रस्थो मञ्जुवर श्रीमां कुमाराकारचिह्नित ॥
 पञ्चचीररुमूर्धानो जानुर्गुणककोर्पर ।
 फलित कृताञ्जलिपुटो वालो पृच्छन्त सुगतं विदुम् ॥
 वाच च शुभया युक्तां वद तो सुगनालये ।
 यो वै सर्वबुद्धाना महापद्म स्फटिकोज्ज्वलम् ॥
 वेदर्यमय पद्म किञ्जल्क हेमजोज्ज्वलम् ।
 महामरुतीनालां कर्णिकां मह हेमजम् ॥
 महाचित्रपद्मात् महारत्नविभूषितम् ।
 पद्मरागमयै कलिकै ओकाकारसुभूषितैः ॥
 अश्वमर्धमयैर्दिव्यै अङ्कुरैश्च विभूषितम् ।
 पद्म मुनिवरे भ्यात्वा महोष्ण गगनाश्रितम् ॥
 तस्मान्न्यूनतर पद्म समचिह्न सुशोभनम् ।
 तमनः धामतो ध्याये मन्त्री प्रत्येकार्हावकाम् ॥
 तस्मान्न्यूनतर पद्म तृतीय चित्तेन यत्नधी ।
 चतुर्थ पद्ममावर्त तस्माद्भूस्वतम विदुः ॥
 ध्यायीत पञ्चम पद्म ह्रस्वाद्भूस्वतमं सदा ।
 समाकारसमोद्योत व्योम सस्थितसर्वतम् ॥
 कुर्यात् तस्य विदो पद्म चित्तया सप्तमे स्थितम् ।
 तद्व्यापणेः तथा पद्म उदय त रोर्यगा ॥
 दाक्षिणेन विदोः पद्मे तथा मञ्जुरवः सदा ।
 ततो ह्रस्वतर पद्म लोकीशस्य महात्मनः ॥
 तृतीयं पद्ममित्येव समतयोतिलाभिने ।
 चतुर्थं पद्ममित्येव अक्षयप्रतिमानता ॥
 ईषिद् विमलगते ह्रस्व कमल पञ्चमतत्त्विते ।
 तस्मात् षष्ठतमो यो पद्मः आर्य चाधर्मसंज्ञितम् ॥

अधश्चैव समन्ताद् वै उदयि चापि चितयेत् ।
 महानागेऽर्धनिर्यान्तोऽन त' न दापन दको ॥
 सर्वश्वेता महानागा सर्वालङ्कारभूषिता ।
 अब्धोज्जाता स्मितमुखो गगनालम्पनदृश्य ॥
 सप्तशीर्षमहाभोगो मणिकुण्डलभूषिता ।
 पुरुषाकारदिव्यास्तु अधभोगोरगस्तथा ॥
 सप्तस्फटा सताम्यास्तु अर्चश्चूर्गतो वार्मा ।
 रामनो मणिराग पद्मे पद्ममुष्णीपमस्थिताम् ॥
 चक्रवर्तिं तथाग्रन्तां शत्रायुधसुर्नाजिताम् ।
 एकाक्षरश्चक्रवर्तिस्तेजाराशि मितान्नत ॥
 अभ्युन्नतो जयोष्णीपवियाराजमहद्विक्र ।
 वज्रपाणिश्च यक्षश' अधश्चैव सुचिन्तयेत् ॥
 एतेषु चत्त धीमां रूपिभि सयत्न सत्ता ।
 आत्मनश्च धियो युक्तो मन्त्रविमन्त्रराइ जमे ॥
 तत्रस्थ नियमस्थ वै पद्मपत्रोपत्रिष्ठ वे ।
 भ्यायीत अधश्चात्मान पर्यङ्केनोपविष्ट वे ॥
 सर्वपापांश्च देशी मुनिनामतिरे मत्ता ।
 तत्रस्थो नियमज्ञो रूपी अभ्येग्य मुनिवरां वराम् ॥
 भगवतानुरागां गिर तां मृगनात्मजाम् ।
 तपां पुण्यगात्राम् ननुगा ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 सुश्रुत्मालतीदुग्मा पुनाग तागरेमगाम् ।
 चम्पकाशोरतिलका तगर्याश्चैव रामल्लिङ्गाम् ॥
 क्षिपेत् पद्माञ्जलिं दिव्या सव्याश्चैव गुञ्जोभनाम्
 सभूतामप्यभूतां या मिया युक्ता गुञ्जोभनाम् ॥
 विविधां पूजागरां कुर्यादग्या चैव मनारमाम् ।
 विविधा धूपवरा तेव तथा ग धानुलेपनाम् ॥

त्रिचनेन तु तन् ऋयात् सभृता म यभावत् ।
 त्रितय तान्मन्त्रं प्रतीपां तन् तन् यमेत् ॥
 त्रिविधासागसम्पन्ना त्रिचित्रात्रिभोजनाम् ।
 अन्तःसागसम्पन्ना द यात्नमशालिनाम् ॥
 यत्नोभूममुद्गश्च यात्रभाज्यमुभूषितै ।
 निवेद्य सगते भवत्या त्वाज्ञात्मानमेव तु ॥
 त पेन ता यथा तापि चित्त येनापि शिष्यते ।
 ण्णा श्रद्धा मया पूता सर्वपूजेषु शिष्यते ॥
 म भ्यात्ता जापिन सर्व नियत बाधिमवाप्नुयात् ।
 सफला म त्रिसिद्धिश्च जायते च न मशय ॥
 इहेव ज म नि सत्त्वा सि यन्ते मन्त्रदेवता ।
 अ यज मा तरे तापि मेवित् सिद्धयन्ति मानसा ॥
 त्रिचित्रा भोगमस्यात्त त्रिनेपा तापि पुष्कलाम् ।
 त्रिविधा सात्नमनायाग् भ्यान चापि त्रिधा पुरा ॥
 उद्देर्दुद्गते तापि प्रत्येकार्हाश्चात्रै ।
 त्रि प्रकारा त रा त्रिधि प्राप्नुय तौ यशस्विन ॥
 एतस्त्रिप्रकारेस्तु म त्रिसिद्धिरिहादिता ।
 त्रिप्रकारेस्तु सत्त्वाग्नय उत्तमा समभ्यमे ॥
 त्रिधा समममुदिष्टम् ।
 प्रणीत भ्यानता प्रोक्त मभ्यम शीलज स्मृतम् ॥
 न यस तानज मुख्य तच्चेत् तु पुनस्त्रिधा ।
 प्रणीत धर्मदान तु मभ्यम तु गत तथा ॥
 त्रायमामिषदान तु क यसै व तु स्तीर्यते ।
 शील चापि त्रिधा प्रोक्तमित्युपाय मुनिः पुरा ॥
 बुद्ध वपरिणामाख्य अथ्य शीलमिति स्मृतम् ।
 प्रत्येकत्रोधा मभ्य तु न यस श्रावमोद्भवम् ॥

एतल्लोकात्तर शीतल्लान्नं न प्रदद्यात् ।
 तच्चापि त्रिपराय ज्ञेयं गाम्भिर्यं परिहायम् ॥
 मुमुक्षुद्विभिर्भयं याधिज्ञात्वा अभिज्ञगम्भया ।
 अष्टा ज्येष्ठतमा ल्याये न य न त्रिपराय सन्ता ॥
 एतन्मग्नयं ठाके शालमाहर्मनापिण ।
 म यम द्वज ज्ञेयं न यम न नपद्गमम् ॥
 तच्चापि त्रिपरायेस्तु त्रिपा र्मप याजित ।
 त्रिधा च त्रिविधश्च पुनर्मुक्तः त्रिभिर्मग्नयम् ॥
 त्रिसप्त सप्तति तच्चापि त्रिपा र्मपम् ।
 प्रादुर्भूताऽहकुरोऽहमरा यानज चेत्येत्य ता ॥
 सुरेश्वरौ पुन त्रीणि पुनरष्टाष्टभूषितम् ।
 यथैव पूर्वनिर्दिष्टं ध्यानेऽप्येव च कथ्यते ॥
 एवं तरङ्गवद् भिन्नं पुनर्जालव गच्छति ।
 बुद्बुदाकारवद् ज्ञेयं लघात्पत्तिप्रभङ्गम् ॥
 एवमेवात्रप्रयोगेन जनधा भिद्यते पुन ।
 सहस्रशश्च सदा ज्ञेयममरययात्पलिनम् ॥
 सा यते यानज र्मप अभ्य मानमाञ्जयम् ।
 तस्मात् भयानजन म त्रात्त त्राय तामिनम् ॥
 अथनेनैव ते सिद्धं न स्यते म त्रद्वयम् ।
 तस्मात् सर्वप्रय नेन जापिभिः समद्विष्टाभ्याम् ॥
 कर्तव्या मानसा पूजा बुद्धाना मय न मया ।
 इहेव जमनि सिद्धं नित्यं यानजनस्य त ॥
 सर्वत्राप्रतिहता अप यानजा तात्पर्यम् ।
 नानता त्रिधया यम तात्पा मयगन्तव्यम् ॥
 उ पत्तिभ्यानात्पाना त्रय ।
 एतत् सत्यता ता त जापना म तामदय ॥

य तु तामत्रिण सर्व विप्रम तेषु तसेद्वये ।
 विप्र चानुत्तरां तार्थि प्राप्नुयति न सशयमिति ॥

त्राधिगत्त्रपिटकात्रागका महायात्रापुल्यस्तत्रात् तार्थिमञ्जुश्रियमन्त्रकल्पात्
 सप्तत्रिंशतिम महात्परानपन्त्रमिमराद् उत्तमसा
 धनोपयिस्त्वमर्चकगार्थाधनत्त्रेषु
 त्रयम या तपन्त्रावेमर
 परिममाप्त इति ।

अथ चत्वारिंश पञ्चांगेन ।

अथखलु भगवा शास्त्रमुनि शुद्ध वामभजनमवलोक्य मञ्जु-
श्रिय कुमारभूतमाम त्रयो ग्ग । अस्ति मञ्जु त्री ! त्रयीये महा
कल्पराजे पटलविसरे ध्यानजेऽनाश्रये परमश्रियशान्तीभूते अत्य-
न्तभूतकोन्धिधमधानुप्रविष्टे सर्वत रागा रागनशीभुगो परमनिर्वाणमा-
गा सानुप्रविष्टे आर्यपथममगा तीभूत मन्त्रागनरा म्यन्तु-यतास्त्रभाव-
मनुप्रविष्टे सर्वलौकिकलोकोत्तरतत्त्वाप्रताप यानानुगतमनुप्रविष्टे सर्वम-
न्त्रचर्यासाधनविधिसमामक्रीडानात्क्रान्त्रचर्यानिष्कूर्यानानुगतसतो-
पणसत्त्वचर्यानुगतैः । कृतम च तत् ॥

शृणु त्व मञ्जुरत्र ! धीमा मयगच्छानुवर्तनम् ।

ध्यान सर्वज्ञता ज्ञेय सर्वमन्त्रा प्रसादनम् ॥

पूरण सर्वमन्त्राणा शोधन पापकर्मिणाम् ।

य भ्या वा च जना, सर्व भित्ति प्राप्स्य यनावलाम् ॥

सर्वाकारवरोपेता ध्यानसौग्यमप्रतिताम् ।

बाधित्वं त्रिभिध प्राप्य उत्तमा प्रममध्यमा ॥

अतुला मन्त्रमिद्वि च अस्तुवन्ति जना भवन् ।

सर्वार्थसाधन लाभे यश कीर्त्तिमुखान्तरम्

दीप्यायुष्कता लाङ्गस्म दानां न महहतिम् ।

सर्वाशावाप्तिता क्षिप्र प्राप्नुवन्ति न सशय' ॥

द्विप्रपञ्चानुत्तरा बाधि लप्स्यते यानचि तका ।

सर्वसत्त्वाहितव्यग्र सर्वमन्त्रेषु कीर्त्यते ॥

स्मरणादेव मन्त्रेषु सर्वतन्त्रेषु च पुन ।

सिद्धय सिद्धिहेतूना क्षिप्रमाशानिग्रन्धनम् ॥

आशास्य भुवि तां मर्त्या पुनर्गन्तुन्ति दवता ।

आजहार पुर दिव्य देवतामन्दिरेगिह ॥

तिष्ठन्ते मन्त्रराज सर्ग तन्मुखापिभ्यायिन ।

आग य च पुनः सर्व देवतामखरूपणाम् ॥

कथयति यथागत्य शुभाशुभफलान्तरम् ।
 ताता प्रउद्रं स्थानं प्रत्येकं यथा जापिनः ॥
 शुभाशुभफलं कथं प्रत्यक्षं तापे त्वनाम् ।
 पयसं स्थानगतां यत्र मन्त्रिणां तापि तत् तरे ॥
 इतरां तापि न पश्यन्ते जापिना मन्त्रज्योतिषा ।
 ध्यानेन पापं क्षीयत जपे चापि सुपुण्ड्रले ॥
 मिथ्यन्ते मन्त्रगात्रं सर्वे अचिगन्तं तस्य मन्त्रिणः ।
 प्रभावा ध्यानयागस्य अचिं यादृभुतचेष्टिताः ॥
 एवमुक्तं श्रीरेण क्षात्र्यमिहेन तापिना ।
 भून्मञ्जुवरस्तूर्णीं शुद्धावासपुरे तदा ॥
 सर्वं प्रगणां मुखायां त्रिधा यातुममात्रिणा ।
 अपुत्रं वाक्यं यत्र नृपं सर्वमस्त्रेभ्यः गुरुम् ॥
 साधु साधु महावीर ! साधु सर्वमस्त्रं त्रिधा ।
 यस्मिन् हि सर्वमस्त्रानां हितार्थं मन्त्रजापिनाम् ॥
 ध्यानाच्च तत्त्वनिर्दिष्टं पूर्वनिर्दिष्टतामिति ।
 इत्यादीं तु महावीर । ॥
 एवमुक्ता मुखाः स + अग्रां ह्यग्रतमं हितम् ।
 तूर्णीं स्मृतास्तनस्तस्मिन् शुद्धावासपुरे पुरः ॥
 स्युः प्राज्ञं महाश्रीं मुनिस्तथा ।
 अभयां ताचायां स्त्रियां लारतया देवनम् ॥
 कथयामास मन्त्रद्वयं मधुगन्धमापजम् ।
 श्रुणां भूतगणां सर्वस्मिन् तां त्रिभिर्गणैः ॥
 ध्यानं च धरन्तिश्च कथयन्तं समाहिताः ।
 अनन्तरं मनानां च नैराभ्यस्तत्त्वज्ञानम् ॥
 सर्वं त्रयैरिधिमां त्रिभिर्गणैः तु त्रिकम् ।
 सर्वं सर्वमस्त्रं तत्र यथायाति स्मितिं ता ॥

चत्वारिंश पञ्चविंश ।

क्षिप्रं च जापिनां सर्वं श्राद्धं स त्राथमिद्वये ।
आदौ ध्यायीत महावीरं स्वस्त्यु तन्नागतम् ॥
स्वर्गलानिपण्णं च महावीरं स्वस्त्यु तने ।
पञ्चरागमय त्रिंश महापञ्च महापञ्चम् ॥
भगवां तत्र निपण्णस्य पर्यङ्के धर्मदशितम् ।
ध्यायन्त महावीरं पञ्चसम्भ्रमस्तु ॥
पञ्चाक्षरं च सम्बुद्धं पञ्चाक्षरं च त्रुद्धिमायम् ।
ध्यायीत मुनिवरा पञ्च रत्नाभं च तन्नागतम् ॥
समस्तं सुप्रतिष्ठिता ज्ञया गुह्येष्वेव पञ्चगु ।
सर्वा जैलमयां साद्रि पञ्चरागमय कविन् ॥
भिन्ने द्रवलीलमाभास क्वचित् स्फुटिस्त्वभिभम् ।
उक्तं मन्त्रमाभास प्रमाणं चापि ज्ञाताष्टम् ॥
योजनानां महत्त्वं तु त्र्यशपाङ्गावस्तम् ॥
उपरिष्ठात्तु सम्बुद्धा अपर्यं ता नगाक्षमा ॥
इ यूवंमयं सत्ताग्न्यान्तं चापि मन्त्रेण ।
प्राप्तं मुनिवरं सर्वं सम्बुद्धेर्द्विपदाक्षयम् ॥
चन्द्राभासं च निर्भास्ये श्वेतापुष्पस्त्रिभुवनम् ।
हंसगोक्षीरनिभास्ये जहत्तु तन्दाहेमप्रभे ॥
सम्बुद्धैः सर्वमिदं त्र्याप्तं च यू तमस्मत्प्रतियुक्तम् ।
महत्त्वाम्नि पुष्परागायं मुग्धायं समन्ततः ॥
अदृश्यतायमाख्या उपरिष्ठात्तु त्र्यसमागतः ।
अथश्चात्मानं सत्ता विन्तु पयङ्गजापरिष्टम् ॥
पञ्चपत्रे स्थितं मुग्धायं शरीरं चापि निमलम् ।
अभिपिञ्चन्त सत्तापश्य त तोयं शाराभिः सर्वतः ॥
अमहत्त्वयैर्मुनिमुनिमुनिष्वयैः सम्बुद्धैः द्विपदाक्षयम् ।
प्रसूतेर्नक्षिणाग्रस्यैः समन्तादङ्गुलिभिः सत्ता ॥

श्रुतोया बहुभिः बहुधाराभिर्बभूव ।
 समन्तात् सर्वतश्चैव मृत्तिं चात्मान एव तु ॥
 अपाङ्गगत्रिल रागाभिः सुग धैर्यगतीनाम् ।
 अन्तर्गताग्निश्चैव सर्वव्यापिहरेस्तथा ॥
 जरामृत्युप्रिनाशि यैः भिन्नस्फुटिन्मन्त्रिभैः ।
 तादृशैस्तोयधाराभिः आत्मानं चापि चिन्तयेत् ॥
 अभिपिञ्ज्यात्मतो चित्वा तैश्चाप्यायितमानसं ।
 समं तावद् भाग्यं गाराभिस्ततो भ्यामी सुग्री भवेत् ॥
 सत्तुष्टमानसो धीमा पश्येद् ज्ञानं तदासनम् ।
 चित्ते समाविता त्रिप्स्ये पञ्चाभिज्ञासु चिन्त्यधी ॥
 एव युक्तं सदा योगी पश्येद् धमा तदा स्वयम् ।
 निर्व्यं श्राव्यं तथा ज्ञानं पूर्वजातिमनुस्मरम् ॥
 ऋद्धिप्रक्रीडितं ज्योतिर्दिव्यं चक्षुरनावृतम् ।
 पराचित्तगतिं चिन्तां सर्वसत्त्वाश्रयं तम् ॥
 सर्वं ज्ञास्यन्ति योगीशो तन्म युक्तेः समाहिते ।
 अनित्यं सत्तां प्राधा अनुत्तरायां न सगय ॥
 बुद्धभूमिगता धर्मा प्रथमायामविकल्पत ।
 प्राप्स्यतेऽसौ सदा जायते अतिरत्याऽमृते पदे ॥
 अनाभोगेनैव सम्यङ्मत्रा सि यन्ति सर्वतः ।
 यं च लोकोत्तरां सर्वे अभिमुख्यं प्रभाषिता ॥
 शोभितस्त्वेतु सर्वत्र भञ्जा पञ्चोद्भवाश्च ये ।
 लोभिता यं च मत्रा व ब्रह्मरुद्रमापिता ॥
 यश्चमुन्यगणेः सर्वः ।
 मातृभूतग्रहगणेः यक्षराक्षसकिञ्चरेः ॥
 दैर्नागगण्डेश गिद्धविद्याप्रसादा ।
 कूश्माण्डैर्व्यन्तरेऽपि कूश्मन्त्रेः पिशिताशनैः ॥

परप्राणहेश्चापि राक्षसं प्रनष्टं स्य ॥
 पश्चाच्च भूतयक्षश्च अनरासारजाणिजः ॥
 य म त्रा भाषिता त्रा ॥
 ते तस्य यागिना या ॥ १३ त्रा राय या ॥ ॥
 क्षिप्रं सिद्धिता या ॥ त म त्रा मया मया ॥
 वचनं तस्य व म त्रा क्षिप्रं त्रा मया ॥
 कृपया ये च व त्रा मानुषादया ॥
 प्रसन्नं वृत्ता मया न त्रा पुमादया पुमया ॥
 सर्वं महर्द्धिकाश्चापि उत्तमा मया यमा ॥
 सर्वं लोकिना चापि य म त्रा लारूपजिता ॥
 तैश्चाप्यथ मनेन म त्रापि म त्रा ॥
 भाषिता मुनिमुन्येन सर्वं मिद्वन्ति यागिने ॥
 तन्त्रमन्त्रगताश्चापि ओष या मणिभूषणा ॥
 सर्वे म त्रा तस्य उत्तमाधमयमा ॥
 सर्वोशावाप्तये चापि अक्षयं अग्ने यत्र ॥
 सिद्धयत तस्य वं युक्तस्य मा त्राणं यत्र युक्तस्य मन्त्रिणे ॥
 एवमुक्तस्य मन्त्रस्य गोम तस्य त्रिपत ॥
 प्रथमं चिह्नलिङ्गं तु म त्राणां मिद्वन्ति ॥
 शरीरं जायते श्रेष्ठं पश्चाधामं मुपायम् ॥
 गात्रस्य अत्यन्ता तापं त्रान्ते त्रैलोक्यगतिना ॥
 कर्पूरागरुसौगन्धं य पञ्चाङ्गिजलकवणत ॥
 धक्काद् रामकूपेभ्यः गन्धो यानि सचास्पृश्यम् ॥
 जातीयूथिकपुञ्जागं नागकसरपुटम् ॥
 धानुस्सारी ससौगं ग्री जातमल्लिकमालजम् ॥
 विविधा धूपमुख्या वा विविधा ण्यजातयः ॥
 विविधा गन्धमुख्याश्च विविधा द्रव्यजातयः ॥

त्रिभिधा सप्तगता म धा अभयममोचिता ।
 तपा म यत्र ह्यत्र आभययाभिप्रयत ॥
 निव्य मा तत्र गत्वा मरिज्जम् सकोरुणम् ।
 सप्तस्तर्क्यम् तत्र आभयया प्रयायत ॥
 ततश्चिह्निगता ज्ञात्वा गात्रे य चापि गैत्यताम् ।
 त्रिचैमाग्रता च य मय्य चैव त्रिचैकजम् ॥
 प्रथम यानत्र च य त्रिच वा या तु तीरितम् ।
 मुरदु खमुपेक्षाय निग्रहे चापि विरागताम् ॥
 उपेक्ष स्मृतिपरिभुङ्क्ता द्वितीय प्रेरयत जापी ।
 तृतीय चित्तता यात्र चतुर्थ अश्रयतो तृती ॥
 यथा मुनिपराणिष्ट भयान भवता शुभम् ।
 तथा सप्तगता जापी यायन्काग्रमनामयम् ॥
 ये निर्निष्टात्रात्र द्वेरेतु वर्मानमनागतै ।
 सम्मुद्ध आयन्श्चापि भयान्ताश्चापि कीर्तिता ॥
 तेषु योगेप म तज्ञा अनुपूर्व्या यानमाचरेत् ।
 निवर्त्य आयन्ती वाय प्रत्यकजिनमुद्धताम् ॥
 महारुणानुभाषीत महामेता चापि यत्रतः ।
 यद् यद् गात्रागत त्रिच तथा चित्त तु भाषयेत् ॥
 परहितचित्तान्मत्री परदु मर्यादुता रुण्णा ।
 परतुष्टिगुन्तिता परन्तापमुपक्षमपेक्ष ॥
 श्रुत्यान् महाभागा सम्मुद्धा द्वेपन्तोत्तमा ।
 अनित्यदु खमनात्माश य तत्तत्र अत्र पदम् ॥
 क्षेम शिव पर स्थान निरुष्ट लोभनायके ।
 क्षणिक मर्यादस्फारा त्रिपथास्तत्त्वेवचेष्टिता ॥
 त एवासस्फुटा धर्मास्त्रिभिधा बोधिसत्स्थिता ।
 त एव शिवतमा लाके कथिता बोधिपरायणै ॥

पुङ्गलाभावनैरा म्य तीक्ष्णपानराणनम् ।
 त नास्ति शिर मार्ग सम उद्गापन्गित ॥
 अत्य तनिष्ठे धमऽस्मि भूतान्निभगान्नि ॥
 धर्मयातुसमान त अरिनाम्निगान्नि ॥
 शुभे धमोदये रोधा त्रिप्रसारमगान्नि ।
 अत्य तनिष्ठे माये न उद्गा भन्गान्नि ॥
 सुप्रयुक्ते सुनिष्ठे सर्वपुत्र सुन्नि ॥
 मार्गे स्थितऽथ म गच्छ सर्वपापन्नि ॥
 ये धर्मा मुनिवर सब प्रतीत्या पन्ना शुभाशुभा ।
 सर्वे ते जातिभियाग यात-या मुनिहृत्तभि ॥
 श्रावकाना तु या शिक्षा अधिशानुप्रयत्न ।
 अधिचित्त च यद् ज्ञान श्रावण्यफलहेतुम् ॥
 अनास्वर सम्पर तेय जापिभि मन्त्रा मयम् ।
 ज्ञातव्य खड्गिणा शिक्षा प्रत्यहार्यम्भयाम् ॥
 सर्वसत्त्वाख्यमत्त्वेव मुम्पर त्रिनिगान्नि ॥
 यथाजिनैश्च निगन्तु मागत्तानुगागमम् ॥
 साश्रवानाश्रव यान सवर च शुभोदयम् ।
 यथावृत्ति यथान्निग त मा नि गच्छ यस्थितम् ॥
 तद्धमामेवता जापी मन्त्रासिद्धि ममन्नु ।
 भयेय च भयाज पुण्य पुण्य तन्त्रा भादयम् ॥
 तस्य सिद्धि मन्त्रा ज्ञया यान पुण्यश्च ब्रह्मिन् ॥
 उपोह सर्वता मन्त्री जपहामन्त्रा त्री ॥
 यात-य सप्तो मुग्ध निगपुत्रा महाद्वरु ।
 मञ्जुघोषो महावीर कुम्भमागममात्तप ॥
 ईपिस्मितमुग्धा त्रेवा सन्तापमा गमणन्त ॥
 प्रसन्नमूर्ति पद्मस्थ मगन्तरऽम्यावभाषित ॥

प्रवेनिात्पजे गगने स्वमृच्याभपेरमेविते ।
 उपगिपान् नायतागणा म ये जिनरालये ॥
 तत्रस्थ त मयासीत् यायीन मञ्जुग्व शुभम् ।
 मयुद्धोभय नृपि मनमस्कार शुभ प्रभुम् ॥
 राम करमिन्यस्त नीलो पल शुभम् ।
 तक्षिणेन नरे ह्युक्त शुचिस्थाने सत्ताशुभे ॥
 सनमस्कार सत्ता उद्ध ईपन्डीलासत्रालिशम् ।
 त मया या मुनिपुत्रे वे सत्ता मन्त्री पुन पुन ॥
 तत्रस्था भयानजा धीमा आतुरायां तु पश्यति ।
 सर्व ते व्याभिनिर्मुक्ता दृष्टमात्रेण मन्त्रिणा ॥
 अधश्च पश्यत्पाताल सर्व भूमिगता धना ।
 शशिता मयमन्त्रज्ञ नित्योच्चात्नमन्त्रिणाम् ॥
 यदूर्ध्वं समपश्येत् सिद्धा व्योम्नानुगामिनाम् ।
 सर्वं वशयिता लोके सिद्धद्रव्याणि मर्यत ॥
 भयोत्तरां दिशा पश्येद् यक्षाभयानांश्च सर्वान् ।
 कृमाण्डा वित्तान्भय वित्तेन महर्द्धिना ॥
 ईशानो भूतपतिश्चैव ।
 ओषधयो ह्येसजा सर्व रुद्रश्चैव महामया ॥
 त्रिन्नरा मरुगन्धरा ऋषया गरुडस्तथा ।
 सर्वसत्ताश्रया य न तथात्तरा विदिश ॥
 विदिक्षु रेव मयेत् तया म्वावरजङ्गमा ।
 सर्वं स्युःशमायान्ति दृष्टमात्रेण जापिने ॥
 एव परिमतो ज्ञेय वरुण महर्द्धिना ।
 महानागे सत्ता सय दृष्टा याति सम्पञ्छिता ॥
 एव येरस्यता लोका यमश्चैव महर्द्धिकः ।
 सर्व ये गवसा दुष्टा योगरूपा महर्द्धिका ॥

मसुता भ्रत्यवगश्च परमाणह्ना स्वगा ।
 पिशिताश्चनरूपाश्च भीमरूपानुगा मत्ता ॥
 व्य तरा ममलाश्चैव प्रतापेतामहाद्वया ।
 पिशाचा भूतकव्यान्ता यान्त्रेय महाद्वया ॥
 अनेकाकाररूपास्तु अनेकाकारयानिता ।
 रूपा मनोजवाश्चैव सत्त्वा हिण्डिति मन्त्रिणीम् ॥
 द्दारुणा रुधिरग धेन मम तादृ याजन शतम् ।
 सहस्र पुनरायान्ति ममसमेऽनुगे सगा ।
 मानुपाणा विहेठन्ता पयन्ति महीतत ॥
 आहारार्तिथन' केचित् केचित् क्रीडानुगापिन ॥
 सर्वे स्युर्वशमायान्ति द्रष्टमात्रेण जापिने ।
 एव पूर्वयां तथा निष्ठु पूर्वोपयान्तिशानुग ॥
 सवितु' सर्वनक्षत्रा मज्योतिग्रहच द्रमा ।
 महोत्पादोपग्रहां सत्त्वे विराजाश्चैव दिशा पति ॥
 मसुतो सपरिवारो वै शस्त्री वा चापि सव्रत ।
 सर्व ते वशमायान्ति यानेनाप्रजित जिता ॥
 विनिष्ठुश्चैव सर्वत्र सर्व सवासु दिगुप ।
 मुरश्रेष्ठा मुरश्चैव स्त्रीणमात्ये भुवि ॥
 सर्वसत्त्वा तथा यान मानुषा अमानुषाद्वया ।
 सर्व ते वशमायान्ति य सत्त्वा त्रिष समावरा ॥
 ये तु यातुजा मुरया तथा म यमयमा ।
 सर्वे ते वशमायान्ति अन्धयो द्यवाश्च यापिने ॥
 त्रिभिर्ध यानज रुम ज्येष्ठम यमय यगम ।
 ज्येष्ठे उत्तमा योश्च प्राग्य यायी ननर्त्तते ॥
 अनुत्तर च पत्ता तान्त्रिके मागयन्गणिनाम् ।
 रुन्धसा श्रावकी याधि प्राग्यने परनिमिता ॥

प्रतालो पत्तिरुपमाणां त्रेतुसम्भूतश्चक्षणम् ।
 तर्पां नगरां रमणां च त्रयानी नरोत्तम ॥
 माथाक्रियन महत्त चतुरा पत्नसम्भवाम् ।
 हेत्वाभामपि चान्त्र यना द गगम्भयम् ॥
 नेरात्म्य रमता निष्ठ अत्य त भूतसोदिजम् ।
 निरोधमार्गयद् वगनर्हत्त चापि र यमम् ॥
 आलयाद्वातना रत्नापठ्ठो रदनात्मताम् ।
 पिपासा प्रतिपत्तोपावत्मापठ्ठोऽय देहिनाम् ॥
 रामनयां सहतरणां शाकश्लयोऽथ देहिनाम् ।
 रु य त मयतो याने मागऽस्मि यानजे हिते ॥
 त्रिप्रकार तथा र्म अनेनारारचिहितम् ।
 त्रिधा चेत्त ममुखाणां विविधा राधिकीतिता ॥
 र यम श्राव्य राधि प्रत्येकार्हखदगिणाम् ।
 म यम च सत्ता तार निर्दिष्टा जिनयरे पुरा ॥
 उताम तु मत्ता राधि मय्यत्त मम्पुद्गतां गतिम् ।
 पत्रमाया प्रयागन त्रिधा र्मक्रियाक्रमम् ॥
 शतधा भिद्यते तत्र सहस्रोऽथ मसह्यचक्रम् ।
 त्रीन्वड्कुरयत्त त्रय पुन त्रेनाड्कुरयत्त सदा ॥
 तताऽड्कुराड्कुरयान्नत्य म तत्या सम्प्रकीतिताम् ।
 त्रीजापधयत्त र्म शुद्धधर्मसमायित ॥
 मत्तत्रिज्ञासत्त या पुताम्नायतरद् भवत् ।
 प्रयतते यानजा धर्मा पनयियीत दुद्धिमाय
 यथा यानगता यागा दुद्धि प यत्त सदा ।
 त्रिविध त्रिप्रकार त अनकारागम्भवात् ॥
 मिद्ध मन्त्रयुक्ति य समायि चेत्त कीर्तितम् ।
 रागण्या रागित्तवाना त्रिप्रधन समाप्तिता ॥

अन्नराशिराशना म त्रा तत्र मृषाजना ।
 लाङ्किना लाङ्कया तत्रा तत्रा तत्रा तत्रा ॥
 मागतीत्रममागया तत्र यात्रममया ।
 मि य त सत्रा तत्र मयात्रा तत्रा तत्रा ॥
 प्राप्नुवस्त जना मत्र यात्रा तत्रा तत्रा ॥
 यश स्तीर्तय यात्रय मत्रयात्रा तत्रा तत्रा ॥
 मागत्तयार्थं तत्रा जोरित तत्रा तत्रा तत्रा ॥
 प्राप्नुव त्र नरा त्रष्टा तत्रा तत्रा तत्रा तत्रा ॥
 एष याग समागत त्रिष्टा गुणात्रा तत्रा तत्रा ॥
 अधुना च मया तत्र त्रिष्टायाग तत्रा तत्रा ॥
 मयाप्यनुत्तरा तत्रा तत्रा तत्रा तत्रा तत्रा ॥
 एभिरव ममायाग मत्रा तत्रा तत्रा तत्रा ॥
 यानकर्मगतै त्रि य त्रुभे त्रिष्टा तत्रा तत्रा ॥
 प्राप्यमनुत्तर वान उद्ध त्र भगवात्रा ॥
 अपर तु प्रवक्ष्यामि त म त्रिष्टा तत्रा तत्रा ॥
 क्रीडार्थं सर्वमन्त्राणा त्रिष्टा तत्रा तत्रा ॥
 यानजेनैव प्रयागण त्रिष्टा तत्रा तत्रा तत्रा ॥
 सत्रा त्रिष्टा त्रिष्टा त्रिष्टा तत्रा तत्रा तत्रा ॥
 त्रिष्टा त्रिष्टा त्रिष्टा त्रिष्टा तत्रा तत्रा तत्रा ॥
 आत्मी तावत् सत्रा यात्रन्मदानागा तत्रा तत्रा ॥
 महोदधि मम ताव वै त्रिष्टा तत्रा तत्रा तत्रा ॥
 रत्नशृङ्ग महोच्च त्रि चतुर तमय त्रिष्टा ॥
 तत्रासीनं सत्रा यान उद्ध त्रिष्टा तत्रा तत्रा ॥
 सुनेत्र धर्मभूयिष्ठ त्रिष्टा तत्रा तत्रा तत्रा ॥
 जिनपुत्र मदा वन लाङ्क्या तत्रा तत्रा तत्रा ॥
 पञ्चकेतुं महासत्त्व महासत्त्वजा तत्रा तत्रा ॥

गुनत्रे मृगिणं स्थानं कुमार यादरूपिणम् ।
 सप्त भञ्जुर्य त्रि याद त्रिचित्रा भूतिवर्णनम् ॥
 मन्त्रीयस्मिन् राघव त्रिणि मृगतानभम् ।
 जले याऽऽ महानागो अनन्ता नाम नामा ॥
 सर्वश्वेतस्तथा नि य सप्तशीर्षज स्फुटं ।
 त भ्या या चि तयेज्जापी त्रिचित्रालङ्कारभूषणम् ॥
 मृगतात् सम्प्रतीच्छन्त त मृग चापि चि तयेत् ।
 एव नन्दोपन त्वे च नागराजो महद्विरा ॥
 त प्रमाणान्निष्ठो वृद्धरा द्विगुण चापि सवेत' ।
 अन तत्कर्तव्यस्तुल्ये पद्मश्चापि महद्विरा ॥
 कुत्रिक शङ्खपाला र पितृश्चापि वर्णत' ।
 महापद्मोऽथ नागे द्वा पद्माभश्च लत सदा ॥
 वामुकिस्तथश्चर पितृञ्जल्यवर्णत' ।
 पद्माभो सर्वता ज्ञेयो त्रिचित्राकारभूषणौ ॥
 शङ्खश्चैव महानागो शुक्लाभो वर्णत शुभो ।
 शङ्खपालो मणिनाग' श्वेताभो ईपि वर्णत ।
 सागरश्च महानाग' मुचिलि तश्चैव विश्रुत' ॥
 कृष्णनागोऽथ सर्वत्र कृष्णगणां प्रसीतिता ।
 सर्वे तुल्यप्रमाणास्तु नन्दोपन त्वेऽथ सुर्विच्छ्रुतो ॥
 एलपद्मोऽथ नागे द्वा भोगवा लोकाविश्रुत ।
 सागरा ह्युरगाभ्यक्षः अचिन्त्याद्भुतचेष्टित ॥
 करोति त्रिविधा कर्मा शङ्काश्चैव निबोधताम् ।
 मृतक त्रिपुसुता या सागरे नैव कारयेत् ॥
 वस्त्रेनादृत कृत्वा वै यानयोगेन गीमता ।
 आकृत्य सागरे स्थाने शीघ्रमुत्तिष्ठते मृत ॥
 विपुसुप्तस्य सदा ेगो पादेनाक्रम्य चालयत् ।

तं न्यसेत् सागरे स्थाने निर्विषो भवति तत्क्षणात् ।
एवं ज्वरपिशाचांश्च ऋच्यादां व्यन्तरां शुभाम् ॥
रक्षमा प्रेतकूष्माण्णां पिशाचोरगमातराम् ।
ग्रहश्चैव सदा लाजे परप्राणहरां नराम् ॥

विचित्रा श्रममाश्रिता ।

मानुषिं तनुमाश्रित्य तिष्ठन्ते भुवि मानुषाम् ॥
शृङ्गन्ते बालिनां सत्त्वां तेषां ध्यानेनानेन चित्तयेत् ।
सागरस्य तु नागे द्वा चिन्त्यादग्रतान्धितम् ॥
ध्यायीत मातर सत्त्वं क्षिप्रं मुञ्चति बालिसम् ।
एवं नष्टमदृष्टानां कीदृशतोत्थितां नृणाम् ॥
दद्मुक्तिमिच्छुषानां पामारुण्डविचर्चिकाम् ।
अन्यां चात्थिता चैव नित्यं भग दरगोहिताम् ॥
प्लीहमेदोदरां चैव तथा पथ सुपथकम् ।
यक्षाणां सपन्नकं चैव तथा पञ्चोत्तरं कृशम् ॥
ज्वररोगगतां सर्वां प्राप्य तां नृजबालिसाम् ।
सर्वां सागरे स्थाने सन्यसेत् पन्नगोत्तमे ॥
विविधायासद्गु ग्वानां सर्वव्याधिगन्धिनाम् ।
सन्यसेत् सागरे स्थाने यानचि त्याहितेन वै ॥
क्षिप्रं मोचयते नाग सुगताज्ञां प्रतीच्छकः ।
एवञ्चमुरगैः सर्वैः सर्वकर्मकरैः शिवैः ॥
उरगाव्यक्षेस्तदा सर्वं व्याप्तमभोदतिर्यगम् ।
समतात् सर्वतो श्रेष्ठा उरगायक्षा महर्द्धिका ॥
समयज्ञा मञ्जुघोषस्य आज्ञे दीपणतत्परा ।
दैवयक्षाश्रिता नित्यं मानुषाणां भुभोदयाः ॥
व्यतिमिश्रैस्तु कर्मज्ञैर्व्यतिमिश्रफलोदयाः ।
काले वर्षधरा नित्यं धामिकां वृत्तिमाश्रिताम् ॥

सम तात् तोयधाराभिः ।
 सस्यौषधे तथा त्रीणां निष्पन्ने फलति हैतुकम् ॥
 मेघरूपेण माश्लिष्टा पर्यगति महीतले ।
 महर्द्विका महेशाख्या उत्पत्त्या महोदया ॥
 तेषां भोगवती नाम पुरी अम्भोदमाश्रिता ।
 यदा धर्मपरा मर्त्या जम्बूद्वीपेषु सर्वतः ॥
 ततो तिष्ठ ते महानागा परिवाराश्च तेषु वै ।
 तदा देवासुरे युद्धे अनुभूय जयपिण ॥
 जम्बूद्वीपगता तस्य जम्बूद्वीप च मयतः ।
 पुनः पुनर्नरा भेजे सर्वत्रापनिगोचरा ॥
 सर्वशुक्लगता कर्मा तेषु नागेषु योजयेत् ।
 कुर्वन्ति समये भ्रष्टा ये नागा जलमाश्रिता ॥
 कीटवोपद्रवां सर्वा विषां स्थारजङ्गमाम् ।
 मुमुक्षु सर्वतो नागा आसुरो पक्षमाश्रिता ॥
 प्रमाथी झलुङ्गलुश्चैव रूपदीं चापि महोदधिः ।
 भीमो भीषणश्चैव दुर्मग्नो बहुमुखस्तथा ॥
 एते चान्ये महानागा अतिर्नर्पाभिमानिनः ।
 कृष्णकर्म स्थिता नित्य व्यतिमिश्रेण वा परे ॥
 महेशाख्या भीमरूपाश्च विषोग्रथिजनाजने ।
 अधर्मिष्ठा यदा मर्त्या जम्बूद्वीपनिवासिनः ॥
 तदा महाभयं कुर्यान्निपमूर्च्छानिद्रारुणम् ।
 छर्दिर्भ्रमिश्च जागेत महामार्योपद्रवां बहूम् ॥
 दृग्शरीरुपा लोके विसृजन्त्यहितोदया ।
 एवं ते च महानागा बहुप्रकारोपद्रवाश्चुभा ॥
 अनावृष्टिः अनावृष्टिः विसृजन्त्यहिते रता ।
 तेषां च दर्पनाशाय इदं ध्यानं समारभेत् ॥
 मञ्जुघोषं महाधीर बोधिमत्त्वं महर्द्विकम् ।

बामोत्पलकर सव्य दक्षिणेन परप्रभम् ।
 भिन्नगोरोचनाभास हेमकुङ्कुमगिद्धपम् ॥
 गरुड पक्षिराजान आरूढ सुगतात्मजम् ।
 ध्यायीत मस्तके तेषां त्रिप्रणां मर्त्रविपोत्सवम् ॥
 ततस्ते भिन्नहृदया तस्तोद्विग्नमानसा ।
 पुनर्निवर्त्य गच्छन्ते प्रविश तै च रूपालयम् ॥
 उत्पातां बहुविधां दृष्ट्वा अशुभाश्च सशब्दकाम् ।
 एव ध्यायीत मन्त्रज्ञ मञ्जुघोष समाहितः ॥
 बहुप्रकारा मन्त्रज्ञ नागदद्या प्रकल्पयन् ।
 अनेकाकाररूपास्तु अण्डजाश्च प्रदक्षिणाम् ॥
 वक्ष्ये सम्यग्बुद्ध्या शास्त्रदृष्टेन कर्मणा ।
 तद्गोत्रजश्च उरगा वै दश ते भूमि मानुषाम् ॥
 तेषां विधिदृष्टेन शास्त्रेणैव गरुत्मना ।
 कुर्यात् सर्वाणि कर्माणि पक्षिराजेन देहिनाम् ॥
 कृष्णशुक्लादयो नागा ये नागा भ्रातृ मण्डले ।
 विचरन्ति महीं कृत्स्नां सूर्यरूपेण देहिनाम् ॥
 साध्यासाध्ये ततो ज्ञात्वा विष च चतुरो हिताम् ।
 पित्तश्लेष्मगत चैव वायुव्यतिविमिश्रिताम् ॥
 श्लेष्मणा वारुणेत्याहुः शुक्लवर्णोऽथ मण्डलः ।
 पित्तमज्ञेयज नाम तक्रोणाकारमम्भयाम् ॥
 अग्निवर्णं सदा रक्तमीषद् बाहुभपिङ्गलम् ।
 कुलस्थमिव बन्धा त चतुरश्र व्यतिमिश्रितम् ॥
 माहेन्द्रमिति त ज्ञेय कृष्णवर्णं महान्तम् ।
 श्लेष्माणां च गजेत्याहुः पित्तज द्वेपमम्भवम् ॥
 मोह वायुज ज्ञेय व्यतिमिश्र कृष्णवर्णितम् ।
 सदेव सात्त्विक विद्याच्छेलष्मण शुक्लवर्णितम् ॥

मञ्जुश्रीमूलरूपे

राजत पैचित्रं ज्ञेयं पीतरक्ताभामितम् ।
 तामसं वातिकं ज्ञेयं व्यतिमिश्रितोत्तमात् ॥
 व्यन्तरेणैवपि सर्वेषु क्रीटविरफोत्कादिषु ।
 सरीसपेषु च सर्वत्र व्यतिमिश्रं लिङ्गमीक्षयेत् ॥
 कृष्णार्धं तत्रमुद्यन्तं मञ्जुघोषं सुचितयेत् ।
 गरुत्मस्थं सुखासीनं बालरूपं सुसौदयम् ॥
 चिन्तयेद् व्यन्तरेर्दृष्टं मानुषेपादमश्विषु ।
 ततोऽर्द्धं चि तयेद् दिव्यं कुमारं बालरूपिणम् ॥
 त्रिश्वरूपं महात्मानं गरुत्मत्तोपरिस्थितम् ।
 तदासीनं महाभागं शरत्काण्डाकारविद्विषम् ॥
 ऊर्मभ्यां चिन्तयेद् धीमान् नाभिस्यादध्योमगम् ।
 पीताम्बु चिन्तयेद् ध्यायी उरस्थाने सुसुप्तिगम् ॥
 मञ्जुघोषं महावीर्यं पक्षिराजाग्रवाहनम् ।
 शिरस्थाने तथाचिन्त्यः ध्यायीत गरुडध्वजम् ॥
 शुक्लाभं चैव तस्यस्थं बहिस्थं चाथ चि तयेत् ।
 सात्त्विके विषमूर्च्छां तु श्लेष्म वमन्ति सर्वतः ॥
 लाला च क्लृवतेऽजस्रं निमज्जते च मुहुर्मुहुः ।
 तं विद्यात् सात्त्विकं दष्टं शूलपक्षाहितो भवेत् ॥
 भ्रमते कम्पते चैव स्तब्धे क्षोभे सर्वेश्वरः ।
 विषे च पित्तजे मूर्च्छां दाघो जायति दारुणम् ॥
 राजसे दष्टिणे दष्टे एतद् भवति चेष्टितम् ।
 तामसे तमसं मोहः मूर्च्छां निद्रा च जायते ॥
 व्यतिमिश्रैर्व्यतिमिश्रं तु चेष्टा भवति दारुणम् ।
 सत्त्वे भवति शुक्लाभं दष्टे भवति मानुषे ॥
 राजसी पीतवज्ज्ञेयः छविवर्णाश्च किञ्चन ।
 कृष्णवर्णार्थं मोहात्मा छविवर्णार्थं जायते ॥

व्यतिमिश्रे धृन्नवर्णस्तु आपाण्डुश्चापि क्वचित् तथा ।
 सात्त्विको राजसश्चैव शुक्लपक्षाहिजोद्धवा ॥
 तामसो मिश्रिणश्चैव अहिजा कृष्णवर्णिनाम् ।
 तत्कुलाकुलिनो ह्येते उरगाभ्यक्षेश्वरो मु मे ॥
 आसुर पक्षमाश्लिष्टा विचरन्ति महीतले ।
 दशतेषां मानुषां लोके अधर्मिष्ठा नागजातयः ॥
 क्रूराः क्रूरतरा लोके आहारार्थपरा सन् ।
 केचिद् विहेठनार्थाय नृपिणो प्राणहरा परे ॥
 विपनिनाशनार्थाय सर्पदंष्ट्रापज्जीविनाम् ।
 इदं ध्यानवरं मुख्यं यथालिङ्गानुवर्तिनम् ॥
 सन्न्यसेत् प्राणिनां चिन्त्या क्षिप्रमुञ्चति तद्विषम् ।
 सर्वदा सर्वकालं तु सर्वव्याधिषु योजयेत् ॥
 सर्वोपद्रवा हन्ति ध्यानेष्वेव प्रतिष्ठिता ।
 यथा नागा तथा सत्त्वा राक्षसा ग्रहमातरा ॥
 परप्राणहराश्चैव दुष्टचित्ताय मानुषा ।
 सर्वव्याधिमता लोके लिङ्गेष्वेव तु योजयेत् ॥
 ध्यानं ध्येयं तथा मुक्तिं कर्म चापि मदा न्यसेत् ।
 कुमाररूपं माङ्गल्यं पवित्रमघनाशनम् ॥
 मञ्जुघोषं महावीरं जिनपुत्रं महर्द्रुम् ।
 सगरुत्मन्ते सुखासीनं उदयन्ते रविमण्डले ॥
 ध्यायीत सर्वतो मुख्यं मन्त्रनाथेश्वरं विष्णुम् ।
 सर्वत्र चिन्तितो ध्यानसर्वव्याधिप्रनाशनः ॥
 सर्वकर्माणि कुर्वीत सर्वसत्त्वेषु सर्वदा ।
 सर्वं स्तम्भयते ह्येष सर्वं शोभयते शुभम् ॥
 सर्वमन्त्राश्च लोकानां अस्मिन् ध्याने निबोधिता ।
 सिद्धिं गच्छन्ति ते क्षिप्रं परकल्पेऽपीहोदिता ॥

ये च ताथागता म त्रा वज्राब्जकुलयारपि ।

शक्रे द्रत्रक्षरुद्रया ॥

आन्त्यवसवे द्राणा नवग्रहज्योतिषाम् ।

गम्नोरगयक्षाणां ऋषिमुखाया सपतनाम् ॥

सर्वमन्त्राश्च सिद्ध्यन्ते अस्मि तत्पे तु भ्यायिने ।

परत त्रिधाते पि रात्रौणांगारेण ता ॥

कुर्यात् कर्मसाद्व च क्षिप्र ध्यानगतेन वै ।

आदित्यमण्डले भ्यात्वा उदयन्ते विश्वरूपिणम् ॥

कुमार वालिशकार शिशुभूषणभूषितम् ।

आरूढमण्डले दीप्त गरुत्मतेऽथ त्रैनेते ॥

मीढशाकारमव्यक्तं मूर्जे चापि सुचिंतिते ।

दृष्टा परबलस्तम्भ जायते च मनीषितम् ॥

सर्वं च दष्टा स्तभ्य ते नृत्यते च परस्परम् ।

इमन्ते आतुरा सर्वं ग्रहाविषाश्च दंष्टिनाम् ॥

ज्वरार्ता मूर्च्छिता ये च उत्तिष्ठन्ते द्रुत तत ।

न दन्ते त्रिधा आर्ता भीमनाद करोति वै ॥

ग्रहमातरकूमाण्डैः गृहीतानां भुवि मानुषाम् ।

एभिलिङ्गैस्तदा मन्त्री लक्षयेदेता समाहित ॥

इन्द्रया माचयेत् क्षिप्र विषमङ्गमण तु वै ।

श्रीडापयति भूतानां तदा योगी रिरिसया ॥

आदित्यमण्डले नाडी प्रयोक्तव्या विषमूर्च्छिते ।

रविनाडीप्रयोगेण सर्वप्राणि स चालयेत् ॥

निर्विषो भवते सुप्त विषस्थावरजङ्गमः ।

ततोत्तिष्ठते क्षिप्र विषसुप्तो न सशय ॥

अन्यश्च वर्द्धते क्षिप्र विपात्ता भुवि भूतले ।

पुनर यो पुनश्चापि अन्यादन्यतराऽपि वा ॥

एवम्प्रकारे सर्वत्र ज्ञातशोऽथ महम् ।
 यावन्नाडीप्रयोगेण तावद् भूतानि पातयत् ॥
 वस्त्रकुत्रस्तथा कुम्भे अस्मनोयङ्मनाग्ने ।
 क्षणेन चादयेन्नाडी तत्रस्थ त्रिपमात्रिपे ॥
 सर्वे ह्यातुराः स्वस्थास्त क्षणादेव भूत ।
 एवमा प्रयोगेण तयात् तमे । ॥४५॥
 असह्यं च विधिं कुर्यात् परमन्त्रात्मनेन वा ।
 एष प्रयोग समामेन ध्यानो द्युक्ताऽथ जायिनाम् ॥
 प्रयोक्तव्य कल्पनिरिल परा त्री गन्तव्य ।
 मत सङ्कल्पजं प्रोक्तं शिव पापि विशेषत ॥
 सर्वे च लौकिका म त्रा प्रयोक्तव्या ध्यानविस्तरे ।
 इह मञ्जुरवे रत्ने यानेनैव विशेषत ॥
 सर्वतन्त्रप्रयोगैश्च म त्रैश्चापि सुपूजिते ।
 मतयो येऽपि कल्पार्था प्रयाक्तव्या इह ते मदा ॥
 योगेऽस्मिन् यानये दिव्य रत्नपराजादिने हह ।
 ध्यानेन सर्वे नियाक्तव्या युक्तिहतुनिरञ्जन ॥
 मृक्षमश्चित्त्रिपये म त्रसिद्धिनिध धने ।
 मुनिपुत्रोत्तिने शुद्धे सर्वमुद्रावमादिते ॥
 जापिनो ध्यायते निला म त्रमिद्विमुक्ता ॥

इति बोधिमन्त्रपिटकात्तरात् ॥ यानपुत्रमत्राद् आर्यमञ्जुश्रियमूल

कल्पाद् अष्टत्रिंशतिम महाकल्पराराजपटलमिसगद् द्वितीयमर्ध

लाकृतत्वा प्रनारत्नीनामिधियाधारापयिक

सप्तमध्यानपटलनिदेश

परिवर्त समाप्त ।

अथ एकचत्वारिंश पटलत्रिसर ।

अथ खलु भगवां शाश्वयमुनि , पुनरपि बुद्धायासभजनमय
लाभ्य, मञ्जुत्रिय कुमारभूतमाम त्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्री ! सर्व
बुद्धानुमोदिते त्रयीयमहाकल्पराजमहाविसरे महाम त्रचर्यानुवर्तरे
सर्वसमयानुप्रविष्टे महामूलकल्पप्रविष्टास्पदभूते पञ्चमसर्वभूतरुतज्ञाना
भिज्ञान सर्वभूतरुतज्ञानाचिन्त्यगोचर एष ते पक्षिराद् गरुत्मा स्वम
न्त्रचर्यानुवर्तनरुतज्ञानाभिज्ञाना सर्वमन्त्राणां सर्वम त्राणां सर्वकल्पानां
स्वममयमनुप्रविष्टसर्वलौकिकानाम् एष एव ते भाषिष्यति सर्वति
यग्यानिगतानां सर्पपक्षिराजगरुत्मनां सर्वमन्त्रकल्पगोचररुतज्ञान च
चरितं चेति ॥

अथ खलु तस्मात् पर्प-मण्डलाद् वैनतेयो गरुत्मा बोधिसत्त्वा
धिष्ठानेनानेकैर्गरुडशतसहस्रे परिवृत उत्थायासनात् पर्प मण्डल प्रद
क्षिणीकृत्य, येन मञ्जुश्री , तेनोपसङ्गम्य, महाबोधिसत्त्वस्य पादौ
कृताञ्जलिपुट , मञ्जुश्रियमेतदवोचत् —

‘अहं महाबोधिसत्त्व ! अस्मि महाकल्पराजे सत्त्वानामर्थाय
हिताय सुखाय कर्मा तरशत सरहस्य भाषित्ये । तत् साध महाबोधि
सत्त्व ! अनुमोदतु ।’

अथ मञ्जुश्रीवनतेयमेतदवोचत् — ‘भाप भाप महासत्त्व !
सत्त्वानुरम्पया ।’

अथ वैनतेयो बुद्धाधिष्ठानेन स्वकीये आसने निपद्य, प्रहृष्टम
नसि कर्मात्तरशत सरहस्य भाषति स्म ।

नमः समन्तबुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् । तद्यथा — ओम्
शकुन ! महाशकुन ! विततपक्ष ! सर्वपञ्चगनाशक ! राख स्याहि स्याहि !
समयमनुस्मर । हुम् तिष्ठ बोधिसत्त्वो ज्ञापयति स्वाहा । कमात्तर
शत भाषते स्म ।

नागार्कषण , नागदमन , नागनिग्रहण , दष्टमदष्टावेगन,
वाच्या सर्पमावाहान , सर्पनिग्रहकरण , विपक्रीडन , सर्वविप
क्रामण , वाचा मनसा बुद्ध्या वा, पोषधिको त्रिरात्रोपित , शुक्र

द्वादश्यां नदीतीरे शुभौ देवौ पञ्चगङ्गास्रवेणाग्रहस्ता मण्डलक कृत्वा,
अष्टपञ्चप्रतिष्ठित, तत्र मन्त्रे भगवां भर्ष देशयमान लिङ्गात् । तस्य
दक्षिणेनार्यमञ्जुश्रिय कृताञ्जलिपूजे भगवता मुखमवलोकयमान
लिखेत् । भगवतो पुत्रस्य वामे नागायण त्र्यम्बुज लिखेत् सर्वप्रहर-
णहस्तम् । तत्समीपे गरुड विकृतरूपम् । नदनन्तर विनताभरण च
लिखेत् । आर्यमञ्जुश्रियस्य पृष्ठा आर्याक्षयमतिं मुधन मुभूतिं च
लिखेत् कृताञ्जलिपुत्रा । एवमभ्यन्तरमण्डले लेख्य, पूर्वद्वारे बाह्यत
शुद्धभस्मना वज्र समालिखेत् दक्षिणेन ऋण्यार्णिकया खड्गम् उ-
त्तरेण पीतवर्णिकया गद लिखेत् । पश्चिमेन रक्तवर्ण पाश समालिखेत् ॥

एव ग्राह्यमण्डलेभ्य मूलमन्त्रेण सर्वदेवाह्वानन कृत्वा, सर्वपुण्यैः
सर्वग धैर्यभ्यर्च्य, गुणुद्धूय, त्रिमधुरेण च तत्र दद्यात्, तेषामग्रत
रादिरसमिद्धिरग्निमुपसमा गाय, सर्वसत्त्वेभ्य कारुण्यचित्तमुपस्थाप्य,
नागासनोपविष्ट, सर्पकण्ठकाना दधिमधुघृताक्तानामष्टसहस्र जुहुयात् ॥

तत' सिद्धिनिमित्त सप्तो आगच्छन्ति । अर्घ्या देय । एव सि
द्धिर्भवति । स्वमात्रमात्र्य वदेत् — 'मम सिद्धि विधाय गच्छत ।'
ततो गच्छन्ति ॥

ततो विसर्ज्य मूलमन्त्रेणैव समभ्युक्षयेत् । तत' कर्म समारभेत् ।
सर्वं च तत्रिद्वयमप्यु क्षिपेत् । पश्चाद् राजानामात्रण सप्तविपरुमाणि
करोति ॥

विद्वेषण कर्तुं काम' सर्पास्थीनि । वपाक्तामेकविंशत्याहुतिं जुहु-
यात् । विद्वेषो भवति ॥

उत्सादयितकाम मपनिर्माकरुण्डानामेकविंशत्याहुतिं जुहु-
यादुत्सयति । कारुण्डानामेकविंशत्याहुतिं जुहुयात् सद्यः ~~सद्यः~~
कवद् भ्रमति । स्त्रीरुरुपवशीकरणे सर्पपाणां घृताक्तानामेकविंशत्या
हुतिं जुहुयाद् वश्या भवति । राजान राजमात्र रणीकरणे
परमान्नस्य घृताक्तस्य ण्यविंशत्याहुतिं जुहुयाद् यशो भवति । लो
ष्टरुमभिमन्त्र्य, अग्नौ प्रणिपेत् न तपति । तृणेन मोक्ष । उक्तेन
मन्त्र्या न बध्यन्ति । चेतनमचेतन वा सत्त्वं त्राटिकया आर्कुर्यति ।

सर्वयाधिगे उदराधिपेननेन स्वस्थो भवति । दण्डमभिम त्र्य द्वार
माहरेत्, भपात्रत भवति । तमय दण्ड तीक्ष्णमात्रा गृह्य गङ्गागे ग
च्छेत्, परसे य दर्शनाद् भित्ति । स्वशान्ते ग्रन्थिबन्धनेन सर्व
मत्रा' स्तम्भिता भवति । मुक्ते मोक्ष' । सर्पवदन भस्मना पूरयेत् ।
यस्य नाम गृह्य कराति, स मूको भवति । गण्डविष सकृज्जप्तेन उद
केन हनेत् । गण्ड सङ्कुचति । पतति च परविद्या । अनेन बन्नीत ।
तथैव मोक्षयति । इष्टकमभिमन्त्र्य मावर्त्य जपेत् । परबद्धग्रंथि
स्तोभयति । एवं वषापयितुकाम' पूर्वोक्त मण्डलक लेख्य, पूजां
कृत्वा, अभिष्टुपसमाधाय वरुणसमिधानामष्टसहस्र जुहुयात्; आढक
वर्पति । एव यावदशाढक वर्पति । पिप्पलामभिमन्त्र्य हस्तेन गृह्य,
यावदिश क्षिपति, तत्र अशन सङ्क्रामति । अग्निदाहेष्येष एव विधिः ।
उदरुमयतरणमेव कर्तव्यम् । नागानुत्सारयति । मृन्मयं सर्पं कृत्वा
यमिच्छति त दशापयति । अङ्गारसर्पस्य एष एव विधिः । पुनरपि
मोक्षयति । सर्पान् सप्तजप्तान् चतुर्दिश क्षिपेत् । सर्पा आगच्छन्ति ।
मण्डलत्रय कार्य । पानीयेनाभ्युक्ष्य विसर्जयेत् । उदकेन मोक्षणे
लेष्टना नागानार्पण पांसु परिजप्य उदके क्षिपेत्, निर्विष भवति ।
धनु गृह्य अलोहाश्रित्वार शरा चतुर्दिश क्षेप्तव्या । सर्प शरचलितं
गृह्य आगच्छन्ति । स च नागो वक्तव्य । विष प्रतिपिबेति । पिवति
दष्टकोत्तिष्ठति । अथ सर्पाणि शल्लयितु पानीये पानीयेनाभ्युक्ष्य तस्य
तस्य शरा पतति । सर्पश्चात्प्रतो भवति । वल्मीकमृत्तिकया चरारो
गकुला कर्तव्या । पानीयमभिमन्त्र्याभ्युक्षयेद्, गत्वा सपापहाया ग
च्छति । आगता वक्तव्या — 'विष प्रतिपिबस्ते'ति । पितृति मृ
तक उत्तिष्ठति । अङ्गारमभिमन्त्र्य, रेखां कृत्वा, अर्कलतया ताडयेत्;
तत सर्पा नयैराक्रायमाणो आगच्छति । विष प्रतिपिबेति पिवति ।
दण्डा निर्विषो भवति । भवज छत्राभिमन्त्रयेत् । याव तो मृत्का
विषपीतमाश्च सर्वे निरीक्ष्य निर्विषा भवन्ति वादित्रमभिमन्त्र्य वाद
येत् । श्रुत्वा निर्विषा भवन्ति । पासुना पञ्चरङ्गिकेण मण्डलमालिख्य
तालशब्दं त्प्राप्यम् । ततो नागा सर्पश्चतुर्दिशमागच्छन्ति । ते म
ण्डलं परिगति । न भेतव्यम् । शिखाव धमात्परक्षां च कारयत् ।

मत्स्याण्ड प्रसन्ना च कर्पासास्थिसमन्वितम् ।

विदलानि मसूराणां मांस कुक्कुटाण्डस्य तु ।

एष प्रविशतस्य धूपो देय अन्तर्पणमत परम् ॥

भल्लातरस्य बीजानि तिलतेलन याजयेत् ।

एषाकर्षणधूप' दद्यादाकर्षणस्य । घृतमुगालु त्रयान् । धूपा रा
गनाशनम् । तिष्ठसपेर्धूप दत्वा तान्येष जुहुयात् । गप्तरात्र निमध्य
यस्य नाम्ना वशः । लवण राजिकादुतिमष्टमहस्र जुहुयात् ।
सप्तरात्रम् । महापुरुषवशीकरणम् । कृपाठपुष्प महामाभिभञ्जित क्रुत्वा
यमिच्छति त चूर्णन सम्पृश्य प्रमाणायान । मन्त्राभस्ममहिर्जन य
चूर्णयति त ज्वरेण गृह्णापयति मोक्षयति । रक्तलोमाणि सर्पपाणि च
सर्पनिर्मार्क यस्य नाम्ना धूपा न्हो मे सर्वपाणिप्रियो भवत । ति
लैर्वशीकरण, अर्थोत्पादता । १२३० । ॥ १२४ ॥ - घ्रातान ॥ रा २५
मात्रया । यथातथमन्त्रयता ॥ १२४१ ॥ ॥ १२४ ॥ ॥ १२४ ॥ ॥ १२४

वर्षापयति । मृण्म ॥ गरुड कृत्वा करसम्पुटेन मृण्म असमात्रमुत्तम
 तीर्थे अर्द्धरात्रि जपेत्, यस्य नाम्ना स शो भवति । श्मशाने तण्डु
 नां प्रकीर्य त्रेहन्त्य स्थाप्य गहरण जपेत् वृत्तिं कल्पयति, सप
 रितारस्य । कुन्तमुपरोमाणि रुपसास्थिभूषणं सर्पभूतनाङ्करः ।
 विष भङ्गातः मधुना सह भूषणं वशीकरणम् । कुन्तकुण्डकपालाणि
 कटुतैलेन सह भूषणं वशीकरणम् । पलाश सुरसरीजाणि मन्त्रपुष्पाणि
 धूपो वशीकरणम् । शतपुष्पा देवदारु पुरीष मण्डक चटकस्य धूपो
 वश्याय । यत्रास्तिला दूर्वा च गोमूत्रेण धूपो वशीकरणम् । हरितालं
 काकजिह्वा च शोणितन धूप मूत्रीकरणम् । मानुपरोमाणि गोमासेने
 कतस्तलेन रायुक्ता धूपा रोगकरणम् । काकपक्षोल्लूकपाणि च निम्ब
 तैलेन उच्चाटने । गुग्गुलुघृतं सीधुसहित धूपोऽय सर्वसत्त्वमिषङ्करः ।
 पत्रक त्वच तुरुष्के धूप सर्वसत्त्वानुपव्यनकरम् । आङ्गाकरो भवति ।
 तुरुष्क चन्दन कर्पूरेण सह अञ्जन राजवशीकरणम् । पूजावलिबिधान
 कृत्वा विष्णुप्रतिमाया अग्रत उपरिष्टान्महागाराङ्गीनष्टो हु पाष्टस
 हस्र जपेत् तिरात्रम्, द्रव्यं यमिच्छति । श्मशानभस्मना प्रतिकृतिं
 कृत्वा महामासधूपं दत्त्वा कुशविण्डकोपविष्ट अष्टसहस्र जपेत् रात्रौ
 श्मशाने, यमिच्छति तमानयति । आङ्गां करोति । उच्चाटने रुपांसु
 पां जुहुयात् काकपक्षैः क्षणादुच्चाटनो भवति । श्मशान उदुम्बरस
 मिधाभिरग्निं प्रज्वाल्य कपालोपविष्ट सर्पकञ्चुकं जुहुयात् । अन्नम
 क्षयं भवति । श्मशानास्थिचूर्णं सर्पसहितमष्टसहस्र जुहुयात् यस्य
 नाम्ना, स योजनशतादागच्छति । सर्वकामेषु कर्तव्यः । देवो श्वेतच-
 न्दनेन विततपक्ष सर्वनागाभरण तीक्ष्णघार विकृतानन विकृतनख
 पक्षोपविष्ट अधोदत्तदृष्टिं निम्नतरं काष्ठे कुट्ट्ये भिक्षौ वा पोषधिकेन
 कर्मकारेण कारापयेत् । वितस्तिमात्र कृत्वा तस्याग्रतः सर्वकामाणि
 कुर्यात् । पलाशे पुष्टिकामेन, वैद्य वश्यायहेतुना, उदुम्बर च पुत्रका
 माय, गोकाम शिरीषमय, मधुक वा द्रव्यकामः कारयेद् विधिवत् ।
 सूकरमासेन फलकामम् । अश्वमरिनापत्य भवति । कृष्णसागमासेन
 श्रियार्थं, पृथुतमानुकीतिनामो वा स्त्रीकाम पृथिवीकामो वा, व्याघ्र

मांस व्यवहारदिविजयार्थी महामांसम् वस्त्रार्थी हस्तिबला राजव
शिकरणे अतिबला राजामात्यग्रीकरणे अश्वग धा जुहुयात् । उ-
त्सादे हस्तिरोमाणि, पित्रुमर्दभाभिचारे तु ण्णे ऋषा प्रोक्ता ॥

पटकरण भवति । धातुमारणं पाण्डित्ये प्राप्तिः । रजतादी
कीर्तिवृद्धये । काकपक्षहोमेनोत्सादयति । शृङ्गपक्षमारयति । कोशक
पक्षैर्विद्वेषयति । मयूरपक्षैर्विद्वेषयति । मयूरपक्षैर्धनानि दद्यात् । तित्तिरि
पक्षैः स्त्रीं मगुलिपक्षैः पुत्रां, कारुपक्षे सुपणम्, टिट्ठिभिपक्षे माहनम् ।
श्वमासेनोत्सादयति, महिषमामेनार्कयति, आभिचारके महामासेन,
शान्तिके मृगरोमाणि कन्यार्था उत्कुरोमाणि देशघनेच्छा मल्लरोमाणि
विद्वेषणे मानुषरोमाणि आभिचारके मानुष्यरोमाणि शत्रुनाशने सर्वे-
ष्वेव तेषु त्रिसन्ध्य सप्ताहिको होमः । स्मरणमात्रेणाह सर्वविषकर्माणि
करोमि । सततजपेन सर्वकर्माणि करोमि । यो मम भगव अस्मि
कल्पराजे मन्त्र साधयमानः त्रिगन्धपमुदीरायिष्यति, तस्याह सर्वविषो
पद्रवचिकित्सां करिष्यामि । पृष्टाऽनुवद्मो भविष्यामि ॥

अथ तस्मिन् समये स्वरूपमुद्रां भावयति स्म । अङ्गुष्ठौ परस्पर
वेष्टितौ कृत्वा शेषाङ्गुल्यो पक्षवत् सन्निता स्याद् । गरुडरूपमेव मम
प्रोक्त पिनाकिना मुद्रा ॥

अस्य सन्दर्शनान्नागा विद्रवन्ति भयार्दिता ।

अधोमुखस्तु अङ्गुल्यः मन्त्रेणानेन म त्रिन् ॥

‘ॐ जः’ ॥

नागदमनीति विख्याता नागानां दर्पनाशनी ।

पद्मकोशप्रतीकाशौ अङ्गुल्यः पार्श्वतः स्थिता ॥

अङ्गुष्ठौ मध्यतः स्थाप्य निष्पीड्याङ्गुल्यः तु यत्नतः ।

नागदमनीति विख्याता दिव्या दिव्येषु कर्मसु ॥

अनामिका तर्जनी चैव मध्यमेन मुसस्थितम् ।

अङ्गुष्ठौ वक्रसंस्थान शेषा पार्श्वतः स्थिता ॥

गरुडनादेति विख्याता सर्वनागानुग्रामिनी ।

यानि च मया कर्तानि मर्ममन्त्रेषु साधन ॥

लौकिके गारुडे शास्त्रे ।। + + । + + ।
 सर्वं तज्जनेन कर्तव्या सर्वसत्त्वानुकम्पया ॥
 किञ्चित्कार्या अशेषास्तु मूढफलार्थमाधत्ता ।
 अस्मि कल्पपरे नित्य सर्वसत्त्वानुरागिण ॥
 प्रसिद्धा सर्वसत्त्वार्था सर्वसत्त्वार्थपुङ्गवा ।
 ते ते मन्त्रगुण्ये तु प्रयोक्तव्या रम्यविस्मये ॥
 इह कल्पपरे मूले प्रतिष्ठा क्षमातलेन त ।
 समुपत्सर्वभूतानामिह मन्त्रामृतैर्गुण ॥
 विस्तरेण सर्वतो दृष्ट्या सर्वसत्त्वानुकम्पने ।
 प्रसिद्ध सिद्धिप्रामाणां हेतुयुक्तिसमाश्रिताम् ॥
 कुर्यु सर्वेन सिद्धि सर्वमन्त्रेषु देहिनाम् ।
 सर्वसत्त्वाश्च सान्निभ्य कल्पेषु मनसेष्वितम् ॥
 इतिहामपुरावृत्त वर्तमानमनागतम् ।
 कथय त्वेप सयोगा मन्त्रमुद्रसमीरणात् ॥
 आक्रष्टा एष भूतानां मन्त्रोऽयमपराजितः ।
 ईशानः सर्वभूतानां रुद्रोऽय सुरप्रजितः ॥
 तुम्बको व्यक्षगङ्गेयो कल्पस्थोऽथ महीतले ।
 हिमाद्रिगिरियो नित्य उमापतिमहेश्वर ॥
 त्रिशूली खड्गधनुश्चेयः पिनाशी वृषभ रज्ज ।
 गणाध्यक्षः शूलिश्चैव महेशाख्याऽथ महर्द्धिः ॥
 अक्षरोऽक्षरमित्याहु कपर्दा तु गदायुध ।
 एष मन्त्रो महार्थस्तु सर्वभूतार्थरूपक ॥
 कुर्यात् सर्वाणि रमाणि सर्वरमण साधनम् ।
 षष्ठ्य देशो महात्मा वै महादेवेति कोर्त्यते ॥
 प्रसिद्ध सर्वकर्माथ फलहेतुमदाप्रत ।
 तस्य मन्त्रं प्रादद्यामि शृणु च भूतोऽनुग्रह ॥

“ॐ स्थ नमः सर्वशुद्धानामप्रतिहतशासनानाम् ।
 त्रैलोक्यगुरुणामचित्याद्भुतरूपिणाम् ॥
 शिवोद्भवोद्भव भुवनत्रयपूजिताय हूँ हूँ फट् फट् ।”
 एष म त्रो महामन्त्र सर्वशुभयप्रद ॥
 आयुपत् सर्वभूतानां कर्म शांतिरपौष्टिके ।
 सर्वेष्वेव हि कर्मेषु प्रयोक्तव्यो मनसोद्भवै ॥
 सर्वभूतरुतज्ञानं अभिज्ञज्ञानचेष्टितम् ।
 अभिज्ञवशिता चैव सर्वशास्त्रज्ञतां समम् ॥
 प्राप्नुयात् पुष्कलां गार्थां फलहेतुममुद्भवाम् ।
 यावत्त्यो लौकिका मन्त्रा सर्वाः सृष्टुष्कला ॥
 तां सवा प्राप्नुया मन्त्री सिद्धमन्त्रस्तु त्रिद्विमां ।
 यावत्तो लौकिका मन्त्रा शैवाश्चापि सुपूजिता ॥
 मन्त्रा गरुत्मने चापि सिद्धिहोमफलोन्मुखम् ।
 सवर्त्मामिमन्त्रास्तु इन्द्ररुद्राद्भवद्भवा ॥
 ते स्युर्मन्त्रराट् सर्वे निबद्धा विधिहेतुतः ।
 याम्याग्निवायुतोयानां कुबेरो मानरो त्या ॥
 सङ्ख्या द्वादशका त्रया ब्रह्मेशानपूरता ।
 सत्रित शक्रदेवता पितामहमुपगता ॥
 रामधान्वेश्वरा त्यागा ये म तामगचारिणाम् ।
 सर्वे ते वशमायाति म त्रे नाभीरिताधिप ॥
 + + + स्वयाम्यद्रामेना दिवाकसजलरुमाम् ।
 दिङ्मन्दिराश्रया ये च विदिषु आपि चारिण ॥
 ततो र्ब नभस्तले तापि अध पातात्रधामरा ।
 पथोश्रयसमापना फणिना ये महाईका ॥
 हिमाद्रिकुविसविष्ठा वि ध्यकुक्षौ समाश्रिता ।
 महाधातुवरे चित्र महाशेलेऽप्य विश्रुते ॥

नानादेवगणाकीर्णे सिद्धचारणसेविते ।
 अ'सरोगणसङ्गीते सुमेरा रत्रिरिवोज्ज्वले ॥
 यत्रस्था येऽत्र नागा वै ये तु भूतगणाभया ।
 विचित्ररूपिणो ये वा तत स्था ये समागता ॥
 सर्वे ते वशमायाति मन्त्रेणानेन योजिता ।
 ये च दिव्यगणा मन्त्रा सर्वभूतभयप्रदा ॥
 सर्वे ते वशमायाति मन्त्रेणानेन योजिता ।
 गिरिगह्वरदुर्गेषु विचित्रैः रुन्दरोदरैः ॥
 यदिदरैर्हेमसङ्काशैर्निवसति महीतले ।
 सर्वभूतगणाध्यक्षा विविधा हारिणो जनाः ॥
 + + + + + निवासेष्वभिकीर्तितैः ।
 दिव्यभूतगणाध्यक्षा विचित्राश्चैव रूपिणः ॥
 सर्वभूतगणाश्चैव विचरन्ति महीतले ।
 विविधाकारमुख्यास्तु विचित्रा रूपगताश्रया ॥
 विविधाकारविचारस्थौ विविधाम्बरभूषणा ।
 ते सर्वे मन्त्रमुख्येन पथेवारपश्यता ॥
 अनेता सर्वमन्त्राणां लौकिकानां महर्द्धिकाम् ।
 सर्वभूतवश कृतो मन्त्रमन्तेश्वरो उरः ॥
 सर्वमन्त्रेश्वरां मुख्यां यमरुद्धेन्द्रवासवाम् ।
 मन्त्रनाथोऽथ मुख्यस्तु सर्वलौकिकप्रगल्भी ॥
 विभक्तिं सर्वतो मन्त्रां कल्पाश्चैव सुपुष्कलाम् ।
 एष मन्त्रेश्वरो देव अधिपति सर्वमन्त्रराट् ॥
 सर्वविघ्नेश्वरो मन्त्री स्पर्तव्यः सर्वजापिभि ।
 उग्रमुद्रेऽथ मन्त्राणां प्रभुरेव प्रगीयते ॥
 सर्वस्मिं शैतन्त्रे वै सर्वलौकिकचेष्टितैः ।
 चरितं चापि भूतानां कृतं चापि जपेत् सदा ॥

मन्त्रिभिः सर्वकालं नै प्रयोक्तव्यं मिद्विद्वत्प्राधिप ।
 चैनतेयस्तन् पथी प्रणम्य जिह्मगं गजाम् ॥
 मञ्जुश्रियं तथा नित्यं सर्वां वदन्सुतानं तथा ।
 उवाच मधुरा तार्णा परिश्रुत् स मन्त्राव्रु ॥
 भाप भाप महासत्त्व ! गम्भीरा मूर्तिर्गतिः ।
 धर्मनेरात्म्यतत्त्वस्य अग्रं यमप्रतिष्ठितम् ॥
 मयोक्तं कल्पविस्तारं मूल्यमन्त्रां गमाचरम् ।
 अभिसंक्षेपतां ज्ञेयं सर्वं त्रेण्वराधिकम् ॥
 लौकिकेभ्यः मन्त्रेण प्रयोज्यं सर्वमाधने ।
 नाभ्यन्तरपदं मन्त्रं मयाक्तं यं प्रशस्यते ॥
 जिनपुत्रैस्तु महावीरैः सर्वश्रावकसङ्घमिभिः ।
 नान्योत्कृष्टतमं मन्त्रं मयि पुष्टिं प्रयुज्यते ॥
 ईषिस्मितमुखो धीरं मञ्जुघोषमथाब्रवीत् ।
 अथाह मधुर त्वत्स्य शब्दार्थास्पदभूषणम् ॥
 एष ते सुवर्णमाख्यातं धर्मेस्वामी नरोत्तम ।
 विसृज्य सर्वमन्त्राणां धर्मनरात्म्यनेश्वर ॥
 जगद्गुरुमहावीरो पुष्टं आदित्यवान्धरा ।
 प्रणेता सर्वं त्राणामग्रं तेष्वरो नर ॥
 प्रभुरेकमनाथा यमरात्रीश्वरा गुह्यं ।
 सर्वसत्त्वानुकम्पार्थं अस्माकं च सुखादयः ॥
 धर्मशोभिगता निप्रो श्रामोऽन्मनात्रय ।
 एष ते सर्वमन्त्राणां स्वयं त्यागु महायुतिः ॥

बेधिषसत्त्वपितृकायतसकान् महायानपुण्यमत्राद् आर्यं तु श्रेयमूलकल्पाद्
 गृह्णन् चत्वारिंशतिमां गुरुपत्रपरितत ।

अथ द्विचत्वारिंश पटलविसर ।

अथ गलु भगवा शास्त्र्यमुनि पुनरपि शुद्धागमभवनमाला
कय, मञ्जुश्रिय कुमारभूतमामा त्रये स्म । अस्मि मञ्जुश्री! तदीय
सर्वसाधनोपयि नमण्डलविधाने सर्वम त्रा त्रेषु मद्रापत्रसमग्रहस्थम्,
यै सर्वस त्रासमय नातिक्रमाति, समयसञ्चादितमनुपविष्टा भवन्ति
सर्वलौकिकलोकात्तरमण्डलेषु सामा यसाग्नोपयिकसर्वमन्त्रत्रेपु सर्वे
सुदद्येते परमरहस्यतमा परमसौभाग्यतमा परमाश्रयाद्भुततमा । येवि
ना न शस्यन्त सर्वम-त्रा आराधयितु माधयितुम् । पूर्वं सर्वतथागतै
र्भाषितव त । एतर्हि ब्रह्म च भाषिण्ये सर्वसत्त्वानामथाय हिताय सुखाय
लोकानुसम्पाये महतो जनकायस्यार्थाय सर्वमन्त्रजापिनां महामन्त्रको
शानित्योत्सुस्यधर्मधात्वाच्चिन्त्यमहायाननैरात्म्यधर्ममेघमनुप्रवेशनतायै
कतम च तत् भाषिण्येऽहम् ॥

मृणु मञ्जुरव! सत्रगुह्यमुद्राममोदिताम् ।

यथा तथा स्वय वाच्य पुरा गीतमृपिसत्तमै ॥

कृत्स्नमुद्रागण त्वग्र गुह्यमन्त्राधिनां सन्ता ।

सर्वमालेषु योज्येन् सर्वकर्मषु मण्डल ॥

अथ मञ्जुरव श्रीमां विहमन् पङ्कजक्षण' ।

निरीक्ष सुगत श्रेष्ठ सर्वधर्माश्वर प्रभुम् ॥

कृताञ्जलिपुटो गीरः जिनपुत्रो महार्द्विक ।

उवाच मधुरा वाणी निव्यञ्जदार्थभूषिताम् ॥

साधु साधु महाप्राज्ञ! धर्मचक्रानुवर्तकम् ।

धर्मतत्त्वाथमन्त्रत्व यस्त्व भाषयसे विभो' ॥

एवमुक्त्वा तु सुगत शास्त्र्यसिंह नरोत्तमम् ।

अथ मञ्जुरव' श्रीमा तूर्णां तस्युस्तदन्तरे ॥

इत्याह भगवा ब्रह्मो धर्मधात्वेश्वरस्तदा ।

मृणाथ भूतगणा! सवे! देवराज्ञा! महद्भिका! ॥

मण्डले भुवि य यातां त्रिधा तथ दृष्टिनाम् ।
आलिङ्गन्तां भुवि गताणां गान्नि य ता भविष्यथ ॥
ये च ते सर्वत्राणां प्रत्याप्तं गन्धिनाम् ।
आवसानां तु य मद्रा रतिना गतिर ॥
सर्वलोकिसमुद्रास्तु जिनाजकुटत्रिण ।
सर्वमद्रास्तु सर्वं सर्वसर्पेषु योजिता ॥
तानहमभिमन्त्रेपाह् ३५५३३ मन्त्रमन्त्रिणाम् ।
यत् पूर्वं त्रिभिः पात्रं सर्वं मण्डलं त्रिर्मसु ॥
स्थानं होमो जपः सर्वं त तथ प्रयाजयत् ।
मण्डले आन्तिता लेख्य मुद्राऽथ पुद्गनिर्मितः ॥
सित उन्नोऽथ पुद्गानां समन्ताज्जालाऽथ भूषणम् ।
पञ्चराङ्गिकूर्णैस्तु समन्ता माणिराजितम् ॥
विचित्रगङ्गोज्ज्वल श्रेष्ठं द्वायुधमममम् ।
एष मुद्रो महामुद्रो पुद्गानां मूर्द्धजा वरः ॥
तस्य त्रिंशत् पात्रं समं ताज्ज्योतिर्माञ्जितम् ।
तदन तरे खखवरकं दण्डं जीवगजा परः ॥
श्रीवत्सस्वस्तिकश्चक्रकरकं चापि वर्णितम् ।
पुस्तको वज्रमित्थाहुः पताकं च तदन्तरे ॥
घण्टा पश्चिमजो मुद्रः कथितः लोकपुद्गवे ।
उत्तरे वामतः पञ्चं मणिमद्रा तदन्तरे ॥
तदन्तरे वज्रमित्याहस्त्रिसूच्याकारसम्भवम् ।
उत्तरे तु गतामद्रं मल्लि मल्लिलाभितः ॥
तोयश्च तदन्तरे व तायधाराभिनि त्रितः ।
तदन्ते कुण्डलो ज्ञेयो भूपालो ज्ञातृनां तथा ॥
तदन्ते महाशेखरं चतुरन्तोऽथ उज्ज्वलः ।
तदन्ते महादधिलङ्घ्यं विचित्रो गङ्गाज्ज्वलः ॥

तद् तेऽथ महाप्रभं मफलो दलभ्रपितं ।
 एष ब्रह्मो महामुद्रो वामपार्श्वे जातजाम् ॥
 सितातपत्राऽथ उद्गातां मुद्रां लोकोत्तरोग्रजं ।
 म त्रेऽथ सदगिनां ज्ञेयं प्रत्येकजिनयो वरं ॥
 त्रीवरं मुद्रयरो ह्युक्तं सर्वं प्रायस्कसम्भवम् ।
 आर्याणामहतां लोके दणं चैत्रं प्रगीयते ॥
 तत्फलोत्पत्तिगतां लोके श्रीय मो मुद्रमिष्यते ।
 खयररुक्थं महामुद्रं प्रत्येकजिनजोऽपरं ॥
 धर्मचक्रोऽथ मुद्रो वै सर्वप्रतिविम्बालकः ।
 कथितं धर्ममुद्रं तु नारदाक्षेपजं स्मृतं ॥
 प्रज्ञापारमिता लोके जिनधातुर्मुद्रोऽथ पुस्तकः ।
 भजपताका महामुद्रो त्रिघुष्टो लोकोपूजितौ ॥
 सर्वारूपा महारिप्यां सर्वमुष्णीपसम्भवौ ।
 घण्टापत्रिमा मुद्रं प्रत्येकार्हार्मसूत्रजं ॥
 बुद्धमुद्रे तु रामं न पद्मो लाकेशसम्भवः ।
 मुनिमुद्रस्तथा ज्ञेयं समन्तज्यातिलाभिने ॥
 वज्रं तन्निष्पद्यते त्रिभुवनस्य श्रीमा ।
 उत्पन्नं मञ्जुघोषस्य कुण्डलं नितिगर्भिण्ये ॥
 महातोयता मद्रः रुधिरा गगनालये ।
 महाशेलाऽथ मुद्रयं सर्वप्रतिविम्बालिने ॥
 महोत्पत्तिं तं न मुद्रं सुगता मज्जं सागरे ।
 महावृक्षस्तथा मद्र उद्घुष्टो लोकोत्पन्नः ॥
 सर्वाश्च जिनपुरास्तु मुद्रोऽयं त्रिभुवालये ।
 घण्टासमीपजे स्थाने आलिख्येज्जिनवर्णितम् ॥
 मुद्रं सर्वमुद्राणां चतुरश्रं नमसम्भवम् ।
 विचित्रं रङ्गजोपेतं चारुवर्णं विराजरुम् ॥

[illegible]

एतत् सूरमुग्यानामारूप्यानां महद्विकामम् ।
 मुद्रा समाधिजेत्याहुरान्त्रिद्वैस्तु वर्णितम् ॥
 तनाचरे तु तथा रेखे ब्रह्मण पञ्चजोद्धर ।
 रूपाचरमित्याहुर्मन्त्र त्रिभुवनालये ॥
 तदेव दासणा रेखा गर्भमण्डलतो ग्रहि ।
 दक्षिण निशमाश्रय मुद्रा कामजा वर ॥
 निम्नो मणिमुखैस्तु कामधा वेश्वरे परे ।
 मुद्रोऽयं निर्मिता शोभे गर्भेऽसमदिने ॥
 रुद्रेन्द्रसुमुग्यानां विष्णुतीर्थ्या दिगम्बराम् ।
 अर्कवासयमौपया त्रिवश्वयमचिहिताम् ॥
 लोकपालां बहिस्तां ता यथामन्दिरदिक्षु ताम् ।
 तथाचालिखेत् सर्वास्तथा मुद्रास्तु योजयेत् ॥
 यो यस्य ग्राह्यत ख्यात प्रहरणावेपधारिणम् ।
 त तथैव तथा मुद्रो निर्दिष्टो लोकरूपजितैः ॥
 एष मद्रगणो ह्युक्त सर्वलोकोत्तर शुभ ।
 लौकिकामथ सर्वत्र सर्वरूपेषु साधकः ॥
 निर्दिष्टा मुद्रमुग्याश्च सर्वमुद्रोऽयं मन्त्रिणाम् ।
 आलेख्य तु भुवि मर्त्यस्तु जापिभिः साद्विकामदैः ॥
 बोधितत्त्वलिप्सुरिति ॥

बाधिसत्त्वपिटकावतसकात् महायानत्रैपुल्यमूत्रात्
 आर्यमञ्जुश्रियमूत्रपात चत्वारिंशतिग
 महास्वरूपराजत्रिमरान
 सर्वकर्मसाधनोपयिक
 परिसमाप्त इति ।

अथ त्रिचत्वारिंश पटलविसर ।

अथ भगवा शक्ययुनि पुनरपि भुक्त्वा त्रामभयमवलोक्ष्य ,
मञ्जुश्रिय कुमारभूतमामत्रयते स्म । अस्ति मञ्जुश्री ! त्वदीये मण्ड
लविधाने सर्वैर्मपु सर्वतन्त्रमन्त्रेषु आदानन विमग्न जप नियम हाम
माधन रक्षाविधानादिषु सर्वैर्मपु महामुद्र एक एव महावीरमसह
स्येयेषु सनुद्धकोन्निभाषित चाभ्यनुमोन्ति च कृतम च तत् ॥

शृणुस्व मञ्जुरव ! श्रामा ! गम्भीराथमुत्तरी ! ।
य उध्वा जापिन सर्वे ॥

महामुद्रां महापुण्यां महामङ्गलमम्पतम् ।
महाब्रह्मसम पुण्य पवित्र पापनाशनम् ॥
महाक्षेमङ्गम श्रेष्ठ निवाणपन्मन्युतम् ।
शिव शान्त तथा ज्येष्ठ शीतीभूत परायणम् ॥
सर्वमुद्देश्वर ख्यात सर्वमन्त्रेषु मूर्धजम् ।
सर्वतन्त्रेश्वर नाथ ख्यात त्रिभुजालय ॥
उज्जित च त्रिधा निव्य भौमनिव्या येनपि ।
साक्षाद् बुद्धमिव चिह्न सर्वसत्ताश्रय विशुद्धम् ॥
मपुष्टत्रिभवे नित्य सर्वमुद्रैस्तु मुद्रगाद् ।
रक्षार्थं जापिना नित्य सर्वैर्मपु मन्त्रिणाम् ॥
रश्मोद्यमगद् ख्यात मङ्गल्यमघनाशनम् ।
उत्कृष्टं सर्वैर्मपु दुष्टमत्त्वनिवारणम् ॥
दुर्दान्तदमनो हार महामुद्राज्य प्रणीयते ।
सर्वमन्त्रेषु युक्तो वै त्रिज मगतामन्त्रिणाम् ॥
युर्विघ्नान म सर्वत्र सर्वैर्मपु मन्त्रिणाम् ।
त्रिधा योनिगतां मन्त्रामाश्रयति तत्क्षणात् ॥
पुनर्नयति तां लोका पुनर्नाशयत हि ताम् ।
पातयत्यव सर्वत्र कृत्वा चैव गङ्गीतम् ॥

एन सीतयत मुद्रा बधनात् ताभिः क्रिय ।
 पाङ्कजा मातृना मुद्रा शोषणा । तत्र तत्र तथा ॥
 पार्श्वीयान् रज्याता मा त्रणा । तत्र तत्र तथा ॥
 शार्ङ्गि तेषां च कर्मसु महामुद्राऽयं प्रयुज्यते ॥
 शुभा । मयम त्रणा श्रद्धा विगन्तापना ।
 रात्रौयमाया लाभ प्रसिद्ध मयमग्रत ॥
 लोहिमना च मन्त्राणामग्न्या लोहोत्तरास्तथा ।
 श्रेष्ठा मयकर्मार्थं तथा शान्तिकपापिके ॥
 नित्य क्षेमद्वयो मुद्रा प्रयुक्त सर्वागनिभि ।
 नित्याऽयमपराजितो ह्यक्त ग्र रार्थम तस्त याजित ॥
 परम्परास्था भूतकोटिस्थ धर्मरात्वेश्वरो निजा ।
 अनक्षरोऽभिलाष्यश्च अक्षरो नियमभरो ॥
 धर्मनैरात्मभूतस्य अभूतो भूतमुद्भव ।
 विरजस्तो नेज्ज्यश्च विष्टो शून्य स्वभावन ॥
 अरुनिष्ठस्तथा ज्येष्ठ शुभो निराणगामिन ।
 पथानोऽनुत्तरा बोधो प्रत्येकार्हा सम्भवा ॥
 धममेवमस्तथा ज्ञा त विमुक्ता म यमागत ।
 तत्त्रायपरमार्थज्ञ उभयार्थार्थपूङ्गव ॥
 महामनो महोजगत् सर्वोद्दे गगद्रि ॥
 महाथा महार्थीय एतर्था महाद्वरु ॥
 + + + + + सर्वकमायगाय ।
 अनेरासायगायत अनेरासायमम्भय ॥
 साक्षपत्तिद त्रयमशेषा शेषाप्रिकम् ।
 ज्ञान नेय महा-देय विष्टुष्ट मतिरगाजिम् ॥
 मयभूतमुगाभ्यय प्रत्येकार्हा पृजितम् ।
 महामुद्रोत्तम धमे अच्युत पत्तमुत्तमम् ॥
 आत्मा तावन्तु मा तश्च पत्रवत्त गगानम् ।
 महाद्वितम् रम्ये मे यस्याण् यमागत ॥

सरित् कूपे पुलिन ता देवमादिगशाभने ।
 मारारेर्भवेने नापि । १२५ । १२५ ।
 विजने सिक्तसस्रे पुष्पपात्रभृति ।
 मुगन्धगन्धोदकागित् स्रुत्वा । १२५ । १२५ ।
 माहृष्टम उदहृष्टम । १२५ । १२५ ।
 दक्षिणे रोद्रमार्थे ॥ त्रिंशत् । १२५ ।
 श्रीसौभाग्यवश्यागमाज्जित्वा । १२५ ।
 पश्चात्मुख तु ॥ १२५ । १२५ ।
 सचदृष्टि यदा बुद्धे जातम् । १२५ ।
 अथ पाताल गन्धर्गुणेश्वर ॥ १२५ ।
 शुचिदेहसमाचारः शुचिपद्ममन्त्रात् ।
 तदा मुद्रवरं युज्यन्मा । १२५ ।
 उभौ च हस्तौ ॥ १२५ । १२५ ।
 शुचिताय सदा अने समिजन्तुविजिते ॥
 नवारिच्छते शुचे शाचे उभ हस्तौ पुजिते ।
 सयोज्येथ मुष्टिस्था मण्डपान्तराणि ॥
 ईषिच्छुषिरो सम ताव पङ्क्त्या जातम् ।
 उभयाङ्गुष्ठमभ्यर्च्य रङ्गपटल्लिनागितो ॥
 कृत्वाथ हृदयान्ते ॥ १२५ । १२५ ।
 दर्शयेत् सर्वकर्मण सातो ॥
 सर्वभूते वै शिवा कृपणाणि इभिः ।
 एष मञ्जुस्वरः सत्तामामाधत्त ॥

बोधिसत्वपितृका । १२५ । १२५ ।
 मूलकल्प ॥ १२५ । १२५ ।
 सर्वकमात्तपता ॥ १२५ । १२५ ।
 विसर्ग पारममाम् ह्रीं ॥

अथ चतुश्चत्वारिंश पटलविसर ।

अथ खलु भगवां शाक्यमुनिः पुनरपि शुद्धावासभवनमवलोक्य सर्वतथागतधर्मवरोत्वचिन्त्यगुणव्यूहालङ्कारभूतकोटिनिष्ठासङ्ख्येयजि नमुद्रामुद्रित सर्वसत्त्वचिह्नभूत मुद्रापटलपरमगुह्यतम सर्वलौकिकलो कोत्तरश्रेयसमन्त्रत श्रकल्पविकल्पित सर्वसत्त्वैः परमार्थदर्शनपथप्रवृत्ति भूतं सर्वमन्त्रसर्वसज्ञासाधारणभूतमिहैव जन्मनि सर्वमत्त्वाना सर्वाशा पारिपूरक सर्वबुद्धगोधिमतत्त्वानामाराधनपरसुखहेतुरुबोधिसम्भारपरि पूरणनिमित्तम् आह्वाननविसर्जनगन्धपुष्पधूपसर्वमाल्यपहारविद्यावि द्यावेशनदर्शनसर्वकार्यार्थसाधनसर्वदेवनागयक्षगन्धर्वासुरगरुडाकिन्नरम होरगयक्षराक्षसपिशाचकूष्माण्डरौद्रसौम्यभावदमकाध्यक्षभूताधिपति सर्वकार्यस दर्शनज्वलनाकाशगमनान्तर्द्धानवर्शाकरणबोधिसम्भारनि मिच्छाश्रयाद्बभूव सर्वमन्त्रतन्त्रार्थानुनीत सर्वविद्याराजनमस्कृतं सर्व विद्यासाधक सर्वबुद्धमात्रामाश्रित यथेष्टितार्थसत्त्वमनोरथापरिपूरक सर्वासां सर्वमन्त्राणा दृष्टधार्मिकहेतुनिष्पादक सक्षेपतो यथा यथा युज्यते, यथा यथा साध्यते तथा तथा साधयते । एषा मञ्जुश्री ! परमार्थपटलसर्वबुद्धानां परमार्थगुह्यतम भाषिष्ये । पूर्व भाषितवां सर्वबुद्धैः भाषिष्यतेऽनागता बुद्धा भगवन्तः । एतर्कह भाषिष्ये, तच्छ्रूयतां महासत्त्व ! भाषिष्ये । तच्छ्रूयतां महासत्त्वैः ! भाषिष्ये । साधु च मुमु च मनासि कुरु मञ्जुरव ! मनोज्ञप्रतिभानवां वक्ष्येऽहं वक्ष्येऽहमिति ॥

शाक्यसिंह नरश्रेष्ठो सम्बुद्धो ऋषिसत्तम ।

सत्त्वमर्थमभिज्ञाय परमार्थार्थदर्शनम् ॥

गुह्यमात्रार्थमुद्रा वै भापसे मुनिपुत्रव ! ।

शुद्धावासपुरे रम्ये शुद्धसत्त्वसमाश्रिते ॥

महापर्षद्वरे श्रेष्ठे वीतरागालये तदा ।

भाषिते कल्पराजे तु मञ्जुभागीततत्त्विते ॥

बुद्धपुत्रैस्तदामात्ये परमात्यविदैर्विदै ।
 शाक्यसिंहस्तदा आह शृणुन्त्र पर्पत् रुथ ॥
 बुद्धपुत्रस्तथा ज्येष्ठ महायानाग्रभर्मिण ।
 नाम्ना सम तभद्रो वे इत्युवाच गिरा वराम् ॥
 बालरूपी महारूपी कुमारस्त्व वर्ण्यसे जिने ।
 शाक्यस्य कुलजा दक्ष श्रोमां बुद्धा निरोक्ष्यते ॥
 त्वं हि विश्वमहामाज्ञा लोकानुग्रहकाम्यया ।
 त्वदीयं कल्पविसर मुद्रामुद्रित त्विदम् ॥
 अध्येषय महावीर ! बुद्धपुत्र ! महर्द्धिक ।
 सारभूत कल्पस्यास्य महर्द्धिकम् ॥
 एवमुक्तस्तु वीरेण बुद्धपुत्रेण धीमता ।
 मञ्जुमां त्वरितो जात गालक्रीडाभिनिर्मित ॥
 प्रणम्य सुगत नाथ जगदेका तचक्षुषम् ।
 उवाच मधुरां वार्णां करुणार्द्रप्रेडितेन तु ॥
 कथयेयु भगवां बुद्ध प्रज्ञाबलतत्त्ववित् ।
 कथ तु सर्वमन्त्रा वै सिद्धयन्ति जपिना ध्रुवम् ॥
 रुथ वै ह्यविकल्पेन अमोघान गच्छन्ति प्राणिनाम् ।
 सिद्धयेयुः क्षिप्तजप्ताभिः सर्वात्थपु न योजिता ॥
 आ भवाग्राच्च ससारादा वीच्याताश्च नारकाः ।
 एतेष्वाश्रिता ये च प्राणिनोर्ध्वनिधातुका ॥
 आहूयन्ते निगृह्य ते आवेक्ष्यन्ते च पश्यताम् ।
 सर्वैर्मार्त्ययुक्ते च तुष्टिपुष्ट्यर्थकारणैः ॥
 दशभूम्याश्रिता ये च सौगते वर्त्मनि स्थिता ।
 बोधिसत्त्वा विबुद्धाश्च प्रत्येका वा बोधिमाश्रिताः ॥
 वीतराग महात्मन आहूयन्ते सुपूजिता ।
 समयैर्मन्त्रिभिर्युक्ता इमैर्मुद्रैः समुद्रिता ॥

तथयान् य गाभ । राग ता रापि दार्शनम् ।
 पूर्ववन्मप्रच ता रागाग रा यागन ॥
 स्वर्यगा रागाग या पर्यगात्रितापि वा ।
 रागाग रा यागा । मिद्र । रापि रागितम् ॥
 इथयान् य गा याय म प्रमुद्रमपरिता ।
 मिद्रि नापि राग निर न्या मुद्रेश प्रजिता ॥
 रागि राग गागाभयक रागोभयप्रजिता ।
 कुर्यात् । क्षपाग गिद्ध पुद्गा बुद्धमुतास्तथा ॥
 भद्रवाजपि महाभान रागणि सिद्धिदा सदा ।
 गौकिका य रा म गा रा तथा राकोत्तरा परे ॥
 य रा गिद्धारा गा यना ग धवा मथ किन्नरा ।
 असुरा सुरा राग मन्त्रा रावसत्त्वा त्रिधा स्थिता ॥
 शपयन्तेपु दिक्षुपु राग राग्य तम्पु च ।
 गतिपञ्चमु ये रा गा युक्तायुक्ताश्च सर्वदा ॥
 सिद्ध गन्धेय तन् निप्र श्मेर्मुद्रै सुमुद्रिता ।
 एष विन्यात सुगतेर्गन्धैस्तु मुनिभि विमलम् ॥
 विट्क निगन्धु वेय विसर पन्त्रोत्तमम् ।
 सर्वमुद्रैस्तथा लोने वेगसाथमुदाहता ॥
 मुद्रा रागागन्धारा सर्ववृद्धे पराशिता ।
 वेग राग हि भगार्ता मन्त्रुधीपस्य धीमते ॥
 रागा रागता रागा मूर्धजास्तु रागागताम् ।
 गा रा गागादा । गा धमकोशमप्रणो ॥
 प्रणार्थ तु म राणा मुद्राणा च महर्द्विकम् ।
 सप्ता रागात्तरा यष्टा लौकिकां च सर्वदा ॥
 मञ्जुभाषम् त रा रा भग्रा रागागता मता ।
 प्रभाकर रावेरमाणि निप्र कुर्यान्नामन ॥

चतुश्च मासः पञ्चाशत् ।

तुचिर्भूत्वा यः स न त्रीयान्मुद्रकः ।
आदौ हस्ताः ५ कृत्वा तैः सायराश्विनम् ॥
आश्विनिरलाङ्गुला न्यस्ता ॥ ३ ॥ यः सायरो ।
पञ्चक्ष्वचिरन्यस्तो मूला पञ्चजिह्वा भवेत् ॥
शिरस्थाने सदा यस्ता पञ्चभूत्वा ५ अङ्गुलैः ।
मुद्रा एकचोरा तु मात्र स्थानेषु याजता ॥
कन्यसाङ्गुलिग्रन्थरः ॥ मुश्चिष्टा मध्यमौ तदा ।
अङ्गुली मृचिता उवा ॥

त्रिसूत्राकारमयागाः तृजगा मुद्रमुद्राहता ।
सर्वरङ्गुलिभिर्युक्ते ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
शिरस्थाने सदा यस्ता मुद्रा शिवरा भवेत् ।
स एव उच्छिष्टाङ्गुल्या इति सङ्गुचिताग्रको ॥
महावीरा तु या ज्ञेया महापद्मा महत्रिणा ।
एते पञ्च महामा पूज्ये जिह्वरेमादा ॥
निदिष्टा सर्वमुद्राणां तथयति मन्त्रापणा ।
ज्येष्ठा मुद्रामुरयना ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
लोकोत्तरा तु मया तैः लौकिकता च मयतः ।
पञ्चा पञ्च भन्तामद्रा ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
मुसिद्धा मित्तमा ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
मञ्जुघापस्य मुरजा ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
यावति सायरा भगवता ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
मुद्रा मुद्रा विद्या ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
मञ्जुघापस्य मुरज महापण्याग विद्या ।
यः यन्ता महामन्त्रा ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
महामुखायतम् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
सदा यज्ञ प्राज्ञ उक्तः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तादृशेन तु युक्तेन सत्त्वेनैव सुयोजिता ।
 मुद्रेय कुरुते ह्यर्था यथेष्टां चापि पुष्कलाम् ॥
 उपदेशान्निद्रां मतिम नाऽर्थसाधना ।
 आचार्यसम्पत्ता लोके शिष्या ग्राह्यास्तु सर्वदा ॥
 विधिवत् कर्मदृष्टेन पुरुषेणेह भक्तित ।
 महायानगतैर्नित्य मुद्रेय सम्प्रयुज्यते ॥
 सर्वेषां तु मुद्राणां त्रिधा मन्त्रेषु योजिताम् ।
 अग्रा ह्यग्रतमा लोके एते मुद्रा प्रभावत ॥
 सिद्धयर्थं सिद्धिकामिनां तथा मन्त्रैः सुयोजिताम् ।
 क्षिप्रमर्थकरा ह्येते सर्वसौख्यफलप्रदा ॥
 मञ्जुघोष स्वयं तिष्ठेन्मुद्रैरेतैः समाहित ।
 यस्मिन् स्थाने तु वक्ष्यता स्वयं मञ्जुरव सदा ॥
 रक्षा ह्यग्रा प्रकल्पीत जिनपुत्रो महर्द्धिक ।
 बालरूपी महात्मा वै विश्वरूपी महर्द्धिक ॥
 बहुरूपी च सत्त्वानां मुद्रारूपी य देहिनाम् ।
 बालिशानां तु सत्त्वानां ससारार्णवचारिणाम् ॥
 तेषामर्थकर क्षिप्रं मुद्रारूपेण तिष्ठते ।
 मञ्जुघोषस्य शिरसाः सप्तमूर्ध्नि प्रतिष्ठिता ॥
 सर्वार्थसम्पदा ह्येते जप्तमात्रैस्तु योजिता ।
 मूलमन्त्रेण सयुक्ता हृदयस्यानुगतेन वा ॥
 सर्वे सोगतिभिश्च मन्त्रैश्च सुयोजिता ।
 ये तु अञ्जकुले मन्त्रा वज्रिणे चापि कपर्दिने ॥
 सर्वश्च लोकिकैश्चापि मुद्रैर्युक्तार्थफलप्रदा ।
 एते पञ्च महामुद्रा मन्त्रयुक्तार्थफलप्रदा ॥
 विरुल्या मन्त्रगतां त्यज्य मुद्रैर्वीथ फलप्रदा ।
 महारक्षा महापुण्या बद्धमात्रेण देहिनाम् ॥

स्मरितैशेभिर्महामुद्रैर्महारक्षा विधीयते ।
 क' पुनर्जप्तमात्रैस्तु मन्त्रमुद्रासमाश्रितै ॥
 यावद् वा जापिन' सवे नियत वोऽपिमाप्नुयात् ।
 अपरं तु महामुद्रा शूद्रपट्टिशमम्भरा ॥
 महाशूलोऽथ मुद्राणां घोरदारुणमुच्यते ।
 क्रोधराजेन मुख्येन यमा तेनेह योजिता ॥
 करोति विविधां कर्मा दारुणां प्राणराधिनाम् ।
 महाभयप्रदां मुद्रां विपश्यस्यापि महात्माने ॥
 दुष्टसत्त्वां विनाशाय स्रष्टास्तृभयालये ।
 तैरेव योजिता म त्रा विविधां मद्रमाश्रिता ॥
 तेषां विनाशनायैव स्रष्टा जिनवरै सदा ।
 मन्त्रचर्यार्थयुक्तायाः शासनार्थाय कल्पिता ॥
 विहिता लोकरनाथैस्तु मुद्रा त तार्थदर्शना ।
 दुष्टसत्त्वप्रयुक्तानां गरुडखिपरोरगन्ताम् ॥
 तेषां निर्नाशनार्थेव उक्तां सर्वार्थकर्मिकाम् ।
 यमशासननाशाय मृत्युपाशाय माक्षणा ॥
 नित्य प्राणहरा मुद्रा प्रयुक्ता मन्त्रयोजिता ।
 यमवतहरा पुण्या मन्त्रयताशनी म्भरा ॥
 यमशासननीतानामानेता प्राणदा स्मृता ।
 सर्वरोगविनाशार्थं यमस्यापि भयप्रदा ॥
 मुनिमुख्यैस्तथा युक्ता प्राणस गारणी हिता ।
 शासनेऽस्मिन् प्रसन्नानां हिता रक्षा विधीयते ॥
 सफला नाशनी दुष्टां गीता मञ्जुगवे हिता ।
 सर्वार्थप्रापणी देवी महामुद्रा प्रगीयते ॥
 महाप्रहरणे त्वाहु' अपरा मुद्रपरावरा ।
 तथैव हस्तौ सन्यस्य तर्जन्यौ पाशसम्भवौ ॥

न यसौ मृत्रयन्त्रित्य मुष्टियाग्न योजितौ ।
 हस्तां सम्पुङ्गौ नित्यौ अङ्गुष्ठावुन्निष्ठावुभौ ॥
 एष मुद्रा महापुण्या महाशक्ते गमागता ।
 विविधा लोकरुनाथेस्तु विचित्रप्रहरणोद्भवा ॥
 यो यस्य चिन्तयज्जापी शत्रो प्रहरणानि वे ।
 तेनेव निष्ठ दयद् गात्र त्रितोन्पादाच्च तद् भवेत् ॥
 नियत नाशयेच्छत्रु मुद्रा मन्त्राश्च योजिता ।
 निहन्याच्छत्रुगणां सर्वाम ग्राश्चापि महद्भिकाम् ॥
 यमदूतगणां विघ्नां ग्रहांश्चापि समातराम् ।
 पूतनास्त्रदरुश्च प्रेतांश्चापि महद्भिकाम् ॥
 जप्ता वैवस्वतां त्रासां कृत्स्नां चैव सवामवाम् ।
 यमान्तकक्रोधराजेन नाय मन्त्र प्रयोजयेत् ॥
 मुद्गैरेतै प्रयुञ्जीत महारूतसमैस्तदा ।
 सत्र वैवस्वत हन्यात् कः पुनर्भुवि मानुषाम् ॥
 सर्वप्रहरणी मुद्रां सर्वदुष्टां विनाशिनीम् ।
 विहिता लोकमुख्येस्तु सम्बुद्धैर्द्विपदोत्तमै ॥
 तथैव हस्तो सन्यस्य मध्यमां श्रुत्य कारयेत् ।
 तथैव हस्तो कृत्तेह मुष्टियोगेन कारयेत् ॥
 अङ्गुष्ठाग्रौ तु पीडितौ ।
 सुपिरात्राङ्गुलिमयुक्तौ मध्याङ्गुल्यसमुन्निष्ठौ ॥
 सूचिकाग्रौ तथा नित्यौ तर्जन्याङ्गुलिमाश्रितौ ।
 एषा मुद्रा परा घोरा शक्तेत्याहुर्मुनिवरा ॥
 महाशूला भवेत् माधु तर्जन्याङ्गुलितावुभौ ।
 विस्त्रुतै पट्टिशा ज्ञेया महामुद्रवरा परा ॥
 तदेव मङ्कुचाग्रौ तु अङ्गुल्यास्त्रिभिरुच्छ्रिता ।
 एष सा त्रिशूलमुदेति प्रवदन्ति मनीषिण ॥

विवित्रप्रहरणा ज्ञेया अद्भुष्टाभयान्त्रिणा ।
 महाशूलसमा ह्यते महात्रीया भयानका ॥
 पापमन्त्रविनाशाय तन्त्रास्म मञ्जुगणे नर ।
 दुर्दातन्त्रमिता ह्येता महामुद्रादुतोष्टिता ॥
 रोद्रपाणहरा ते विरुताकारसम्भवा ।
 महाघारतमा रोद्रा महारनमाहिता ॥
 महाघारतरा ज्येष्ठा नन्दरूपिण्य प्रकाशिता ।
 सर्वत्र जापिना बुद्धा जरा याधिराजना ॥
 विचरन्ति इमा लोकां समिद्धा जापिन मदा ।
 विहिता मृत्युनाशाय मन्त्रद्रुमुनिपुङ्गवे ॥
 जराव्याधिविनाशिन्य मृत्युनाशाय तसृजन् ।
 योजिता मन्त्रिभि क्षिप्र कृता तन्त्रापि भयानका ॥
 सृजत् प्रक्षुर श्रीषा रुद्रासम्पन्न नर ।
 मुनिसत्त्वमजे मुद्रा शाक्यसिन्धे नरात्तमे ॥
 न बुद्धा म न भाप ते न मुद्रा वररुमिणाम् ।
 सत्त्वकारणान्संयात सर्वज्ञाथप्रपूरणा ॥
 ऋद्धिर्विर्वीर्यना यो या यो रगम्भाररागणा ।
 उपायसत्त्ववनया महायानाग्रनियोजना ॥
 महाससारपूरणा ।
 अधिमुक्ति रसा सत्त्वा म नमुद्रासुप्ताहताम् ॥
 आराग चेति या उद्धा न उद्धा रागाय उत्पिता ।
 नि प्रपञ्चाथयुक्तानां कुत मद्रपणासम्प ॥
 धर्मरातुसमा निष्ठा भूतस्त्रासिमा च या ।
 मन्त्रयुक्ताना निष्ठा मद्रा समद्विता ॥
 नथयन्ति भवाङ्गाना मुख्यर्थं हेतवा मदा ।
 सर्वज्ञमुद्रमाग्याता सर्वज्ञाना प्रपूरणा ॥

युक्तियुक्तार्थपूजार्थं मुद्रामुद्रमुद्राहता ।
 पुद्गेश्च पुद्गपुद्गैश्च अचिन्त्याचिन्त्यगोचरै ॥
 सर्वज्ञदर्शिना मुद्रा उष्णीषाया प्रभायिता ।
 अवलोकितमुद्रा तु वज्रपाणे च लोकिका ॥
 रुधिता रुधिर्याति श्रेयसार्थं हि देहिनाम् ।
 यावद् गद्गमुतेर्मुद्रा मनिश्रेष्ठे च भाषिता ॥
 सर्वार्थपूरणा मुद्रा प्रभावाचिन्तचितिता ।
 विकल्पार्थं हि भूतानां त्रिधा मन्त्रास्तु भाषिता ॥
 एक एव भवे मन्त्र' यो पुद्गैस्तु भाषितः ।
 सौगतार्थं तु म त्राणा मन्त्रो ह्येक' प्रगीयते ॥
 उष्णीषाभिपति श्रीमां एकवर्णाथ वि सदा ।
 चतवर्ता भवेन्नित्य तकारो रेफसयुत ॥
 ऊकारसहिता नित्य युक्तोऽथ प्रगीयते ।
 स भवच्चक्रिणः श्रीमां पुद्गानां मूर्द्धजो वरः ॥
 भापर म त्रमित्याहुर्पुद्गपुत्रस्य धीमत ।
 प्रभावात् तत्समो ज्ञेयः मकारोऽयं यार्थं गीयते ॥
 मञ्जुप्रोपस्य विख्यात हृदयोऽयं पुद्गमूर्द्धजः ।
 प्रभावातिगयो ज्ञेयः महापुण्य महर्द्धिकः ॥
 सर्वार्थपूरणो मन्त्र ।
 मुद्रा पञ्चभिगोपेतौ उभयार्थार्थपूरणौ ॥
 मुद्रा पञ्चशिखा वापि मकारे चापि योजितौ ।
 परमार्थ बोधयेच्चार्थ इहैवार्थं तु भोगदो ॥
 अपर मन्त्रमित्याहुः ।
 जकार रेफसयुक्त अवोष्मार्थपूजितम् ॥
 एष मन्त्रवरो ह्यग्र अब्जकेतोऽथ मूर्द्धजः ।
 मुद्रे पञ्चवरे युक्तो आर्या पुष्ट्यार्थजान्मिनाम् ॥

जापिनां र्मसिद्धिं तु कुर्यात् सर्वार्थमम्पनाम् ।
 अपरं वज्रिणे मन्त्रा , द्वाग्नाहमर्धजम् ॥
 एष मन्त्रवरा ह्यग्रं चण्डाऽऽ गायत ।
 प्रयुक्तो वज्रालये मूढे कुर्यात् प्रायार्थकर्मणाम् ॥
 दुदान्तदमको योगो मन्त्रोऽयं नाशहतम् ।
 उक्तार्थं शासनार्थं च यथास्तं त्रिभिर्मात्रैरेत् ॥
 न कुर्यात् पापरुर्माणि सत्त्वनिग्रहमादगन् ।
 न योजये मन्त्रवरं नित्यं साम्यसत्त्वेषु नित्यश ॥
 नापराभ्येऽल्पदोषेण सत्त्वनाशयतात्सजेत् ।
 न कुर्यादादराभोहादल्पदापेषु ज तुषु ॥
 शासने दुष्टचित्तानां अप्रमत्तां प्रसदनाम् ।
 विनयार्थं तु सत्त्वानां दमनार्थं पिशिताशिनाम् ॥
 निग्रहार्थं तु दुष्टानां सौम्यसत्त्वप्रसादनाम् ।
 उक्तो मन्त्रवरो ह्यग्रं न कुर्यात् प्राणान्तिरु कदा ॥
 सर्वलोकिरुमन्त्राणां वज्रिणे च महद्विद्वाम् ।
 अग्रो मन्त्रवरो ह्युक्तः सर्वलोकिरुदेवताम् ॥
 अपरो मन्त्रवरो ह्येष सर्वलोकिरुदेवताम् ।
 मन्त्राणां मूर्धन्यो ह्येष शिव एकाक्षरो ह्यन ॥
 ईश्वरः सर्वलोमानां मन्त्राणां तु लाङ्किना मधु ।
 परमेश्वरमित्याहुः स्वकारा तां विदुः ॥
 सर्वमन्त्रास्तु गीयं ते यावन्त्यो लाङ्किना स्मृता ।
 सर्वे ते यत्र वै मन्त्रं निबद्धा सर्वत्र पूजिता ॥
 विहिता मुनिवरैः ह्येता मुद्रा सर्वत्र योजिता ।
 मता शिवतया श्रेष्ठा लाङ्किनाग्रा समाहिता ॥
 ईश्वराद्यान्तर्भूता वै विषयग्रहमातराम् ।
 कटपूतनयक्षाया राक्षसां पिशिताशिनाम् ॥

गरुडः राजकिष्णा र ब्रह्मणः प्राप कीर्तना ।
 मुद्रा ह्येता ममान्द्रिष्टा दुर्गा तन्मणे हिता ॥
 प्रशस्ता मङ्गला ह्यता मुद्रा व्यक्ता मनीषिभि ।
 यस्यारेषणभूताना आह्वया हेतुसाहिनाम् ॥
 निविक्तं तु सन्ना दग शुभपुष्प सुशोभिते ।
 सुयष्ट सिद्धय धेनुतु श्वतर तनयन्कर्म ॥
 जातोऽकुमुममालाभि अभयन्त्य सुगत प्रभुम् ।
 शाक्यसिंह महापुण्य मर्ममन्त्रेश्वर त्रिशुम् ॥
 सर्वज्ञ सर्वदा भव या प्रणिपत्य तयागतम् ।
 य प्रनाथ च लाङ्का राज्ञेन चापि शक्तिः ॥
 मञ्जुश्रिय महा मान यमराजेश्वर शुभम् ।
 सर्व बुद्धसुता तुष्टा अनुपूज्या ममाहित ॥
 कुशाविण्डे पल्लव वेव सक्षीरे साद्र सुशोभन ।
 उपविष्टा माहमुरग शुचि ॥
 उदङ्मुखः शातिरुर्म तु पञ्चाङ्गादाने न मुखे ।
 न कुर्यु सर्वमाणि यथान्वतमान्द्रिराम् ॥
 प्रवृत्त सर्वभूतेषु दयाया मुद्राकर्मणि ।
 सर्वत्र योजिता मुद्रा कुर्यात् सर्वगा यनम् ॥
 पूर्वाभिमुखे पाष्टिक कर्म मन्त्राणामानयने ध्रुवम् ।
 पश्चात्मुखे तु कुर्वीत वक्ष्यार्थ मर्मभातिरुम् ॥
 उदङ्मुखः शातिरु विद्यान् सर्वव्याधिप्रणाशने ।
 दक्षिणे पापकर्म तु न कुर्यात् प्राणातिरु सदा ॥
 ऊर्ध्वं विघ्ननाश तु उत्तिष्ठोत्तमसिद्धिद ।
 असुरपुरे कर्म पातालान्निपते तदा ॥
 अधोमुखश्च कुर्वीत सर्वत्राप्रतिपूजिता ।
 त्रिदिक्षु च सर्वत्र यथा यथा च समाभ्युता ॥

तेषु तेषु च कुर्यात् मिथ्य ते मर्मादहिनाम् ।
 कुर्यात् सत्रं मुद्राणां विधिहोमसमा जपी ॥
 तत्रस्थां सिद्धिमायाणि न मया गपि मुद्रता ।
 विधि श्रेष्ठ रुच्यतां तां निरोपयाम् ॥
 शुचिर्वस्त्रशुचिर्भूत्वा सुगन्धोपमाहित ।
 इमां मुद्रां प्रयुज्जोत मन्त्रार्था च सुमर्माधिकाम् ॥
 हस्तागुह्यस्य ग धेश्व श्वेतचन्दनकुङ्कुमे ।
 सुधूपैः प्राण्यङ्गर्गहतैः नूपुरागरूप दनैः ॥
 युक्तिकुङ्कुममुभयैश्च कुर्याद्भगवत् विदा ।
 निवेद्य विविधा र्ममा आचरेत् विधियन् सदा ॥
 आचरेत् पूर्वनिदिष्ट र्म सर्वत्र कल्पभाषितम् ।
 प्राह्मुग्वोऽथ ततो भू वा उभा हस्तौ सुसम्पुटौ ॥
 मिश्रीकृता तताऽन्यो या अङ्गुल्या वणित स्त्रितौ ।
 मध्यमौ रुच्यसां ज्येष्ठौ अनामिकाग्रौ च योजिता ।
 अङ्गुष्ठौ निश्चलौ ज्ञेया ममा गपि प्रतिष्ठिता ।
 शिरस्थाने तदा कुर्यात् ललाटदेशे तु भक्तिम् ॥
 नमस्कारं तथा मन्त्र पदगणान् गायि ॥५॥
 ॐ वासयन् नमः । वास्य स्नाहानारजितम् ॥
 हुङ्कारापगतं श्रेष्ठ फट्कारापगतं सदा ।
 पवित्रं मङ्गलं ज्येष्ठं हस्त्यं तु गन्ता जपन ॥
 एष मञ्जुवर ! श्रेष्ठ तालरूपिगुरुपिणे ।
 पश्चा मे विश्वरूपं तु हस्त्याऽयं प्रकल्पित ॥
 पङ्कते पङ्कशरा ज्ञेया मन्त्रा श्रेष्ठा हस्त्याक्षमा ।
 तेषामग्रतः श्लेषा प्रयुक्त सर्वरूपेण ॥
 इदं मुद्रोत्तमं मन्त्रं कुर्यात् सर्वरूपेण ।
 मूर्ध्नि स्थाने ततो दत्त्वा ललाटदेशे तु युजितम् ॥

मभ्यमाहुल्य तु चालेद् वड्यार्थं सार्वभौतिम् ।
 अहुष्टाग्रायुभो नाम्यो आक्रष्टार्थं च देवताम् ॥
 तेरेव विस्ततो नित्य विमर्ज्य म प्रनेयताम् ।
 मभ्यज्यष्टौ तथा श्रावकांश्च मुनिवरम् ॥
 तर्जन्यौ कुञ्चितो नित्यो गोविसत्त्वा कुलिशाङ्गवाम्
 नशभूम्येश्वरा ये च आदय ते न सशयम् ॥
 रुन्यसाहुलिसयुता आहुज्यात् सराहये ।
 यक्षराक्षसप्रेतांश्च ऋमाण्डा नृपूतनाम् ॥
 दैत्यनानसङ्गांश्च यतिण्यान् धनन्प्रिया ।
 मातृवत् कुरुत ह्येतां मुद्रेय सम्प्रपजिता ॥
 अर्थानर्था तथा नित्यमिष्टाणिष्टा फलप्रदाम् ।
 महामुद्रेति विख्याता गीयते तभवाग्रये ॥
 एष मुद्रमहामुद्रा न द्वा मर्षेसु पण्डित ।
 अधृग्य' मर्वभूताना भवते नात्र सशय ॥
 दूराद् दूर नमस्यन्ति सर्वत्रिन्नविनायका ।
 महात्रक्षसम पुण्य नियत बाधिमयाप्नुयादिति ॥
 बोधिमत्यपिटकावनसका महायानत्रेऽुल्यसूत्रात्
 आर्यमञ्जुश्रियमूलरूपात् द्विचत्वारिंश
 तिम महामुद्रापटलविसर
 परिसमाप्त इति ।

अथ पञ्चचत्वारिंश पटलविमर ।

अथखलु भगवां शाश्वयमुनि पुनरपि मञ्जुत्रिय कुमारभूत
मामन्त्रयते स्म । सर्वा च शुद्धायामभयनसन्निपतितां देवगणानाम
न्त्रयते स्म । शृण्व तु भयता नेयसङ्घा । मञ्जुत्रियस्य कुमारभूतस्य
महान्नाद्धिचिकुर्वणप्रातिहार्यचिक्रीडितचेष्टितभातरूपस्वरूपनिर्देशनय
थाशयत्सन्तोषणमहायानाग्रयमप्रापण सत्त्वपाशमयाजनमुद्राम त्रप
भावतत्रसत्त्वयोजनमभिप्रायसम्पूरणार्थं मुद्रापटल परमगुह्यतम सर्वम
न्त्रत त्रकल्पेषु वजिभूतं मारभूत परमरहस्य महागुह्यतम परमोत्तरत-
न्त्रेषु सर्वलोकिकलोकोत्तरेषु अप्रकाश्य परममोक्ष्य नाशिष्याणां च
देयम् अश्राद्धानामनुत्पादितपोधिचित्तानां मन्त्रविनाम यतीर्थयितनभ
क्त्याना महायानाग्रयमविच्छेपिणा सर्वमन्त्रत त्रेषु अगारयजातानाम् ।
एतेषां प्रकाश्य अथेपा प्रजापत्यमिति समयज्ञाना पुद्गशासनेत्यतिप
न्नानां सुरूपसुखप्रादुर्भावमिच्छित्तमन्त्रानमहात्माहा सयमन्त्रेषु च
सगौरव सर्वपुद्गवोधिसत्त्वेषु प्रत्येकपुद्गवायश्रावक सर्वदेव सव्रह्मचारी
सपतीमान्तरजातेषु मन्त्रेषु महामन्त्राहमन्त्रेषु गरुडमन्त्रमात्वेत्तार-
णाभ्युद्यमोद्यतेषु महामन्त्राणि तेषु क्षातिमारभ्यमुवचस्केषु सत्त्वज्वेते-
षां देयमन्येषामदेयमित्याह च ॥

एक मुद्रागण श्रेष्ठ प्रयत्नो मन्त्रयोजित ।
करोति कर्म विविधा मनेष्टा मनुयोजिता ॥
जापिभि सर्वकाठ तु प्रयोक्तव्य' मिद्धिमिच्छता ।
नाम्ना त्रैलास्यविख्यात पुद्गे' अजित सदा ॥
स्त्रीमम्प ररा गोप प्राप्ताः सर्वज-तुभि ।
श्रीम मा ताम मुद्रास्य प्रमुखाऽऽशने श्रुति ॥
मुद्राणामष्टशत ज्ञेय मञ्जुघोषा शृणाहि मे ।
पुरा जिनवरैर्गीत पुद्गपुत्रैश्च धारितम् ॥
अह वक्ष्ये प्रत्यह वर्त्तमानमनागतम् ।
अर्थार्थ समनुमोद्ये रक्ष्येऽह भुवनत्रये ॥

मञ्जुष्ठापस्तथा हृष्ट उवाच वदतां वरम् ।
 देशय तु महात्मानो बुद्धा सर्वत्र पूजिता ॥
 य श्रुत्वा पुरुषा प्राज्ञा नियत प्रोधिमाश्रये ।
 मयपां तु प्रवृत्तानां जपहोमत्रते स्थिताम् ॥
 धनं गन्तास्तु मिद्वन्धुरिमेर्मुद्रस्तु मद्रिता ।
 अ योग्येऽहं महावीर शाक्यमिह नरोत्तमम् ॥
 अस्माकं सत्त्वमर्थाय धर्मकोशार्थपूरणम् ।
 महायानाग्रमार्थं मन्त्रचर्यासाधकम् ॥
 हृदी तदमरं पुण्यं पवित्रं पापनाशनम् ।
 देशय तु महावीरा पद्मं मद्रमम्भयम् ॥
 पूरणार्थं तु मुद्राणां सूचनार्थं तु देयताम् ।
 अनुकम्पार्थं तु जापिनाम् ॥
 एवमुक्त्वा तु मञ्जुश्रीं कुमारो गालरूपिण ।
 निरीक्ष्य सुगतश्रेष्ठं सुखो मञ्जुरयस्तदा ॥
 उवाच मधुरा गार्णीं मनिश्रेष्ठो विनायक ।
 कलविह्वलः श्रीमां मेघदन्द्भिनि स्वन ॥
 ब्रह्मसूत्रेण उचसा वाचो मभ्याचचक्ष स ।
 शृणोथ श्रुतगणा सर्वे कल्पार्थं मन्त्रदेवताम् ॥
 समयं सर्वदैवानां सुखं मुद्राश्च न्येतम् ।
 समतिक्रान्तबुद्धैस्तु प्रत्येकार्हतसायकैः ॥
 क पुनरन्यमत्त्वैस्तु विद्यादेवतलौकिकैः ।
 पप मुद्रागणज्येष्ठं सर्वमुद्रेषु कल्पयते ॥
 य तथा जापिनः सर्वे नियत मिद्वन्धुरिति देयता ।
 आदो किसलय नाम्ना द्वितीयं भवन्ति मेखला ॥
 तृतीयं सुमेखला चैव चतुर्थीं गुणामोद्भवा ।
 पञ्चमी सङ्कलेत्याहुः षष्ठी रेखा प्रघृण्यते ॥

सुवर्णा सप्तमी ज्ञेया माला भवाने चाष्टमी ।
 नवमी अङ्कुशी रयाता दशमी सप्तशच्छदा ॥
 एकादशी भवेत् कुन्दा गुग्गुला द्वाद ॥ भवेत् ।
 कर्दमी त्रयोदशी चान्न पन्हा पञ्चादशी भवत ॥
 षोडशी तु भवेद् यष्टि मुष्टि सप्तदशी त्रिदृ ।
 अष्टादश समाख्याना यज्ञमाला प्रगीयते ॥
 हेममालोनविशा तु पञ्चमान्ना य विंशति ।
 नागी नागमुग्मी चैव न ॥या भवति महामुग्मी ॥
 वक्रा च वक्रसहिता त्रयी भवति लाहिता ।
 लोहिता चाष्टविंश तु नीललाहिताका सिनी ॥
 ज्योत्स्ना जनि तामसा द्वाविंश कथिता शुवि ।
 तारा सुतारा तारावर्ता मुमुद्रजापि ॥
 घोररूपिणी विख्याता रात्री भयना सदा ।
 महाप्रभावेति विख्याता या मुद्रा शुभे लोचना ॥
 सप्तत्रिंशतिमुद्रास्त सदाया ह्यपि प्रगीयते ।
 श्वेता पण्डरा चैव एतला गामना च या ॥
 महाभयहरी देवी भयना न प्रगीयते ।
 अजिता अपमानाया २ या ॥ जया विजया पराजिता ॥
 साधकी साधनी चैव ॥रा श्वे ॥पि प्रगीयते ।
 घटर्क्षरमित्याहु गुग्गुला गतिगामिना ॥
 पद्मा पद्मसुता चैव वक्त्री यज्ञमात्रया ।
 स्त्रीसङ्ख्या गणो मुद्रे पुरुषाणां तु प्रगीयते ॥
 भद्र मुद्रपीठ तु आसन जयन शुचि ।
 स्वयम्भूशम्भुचक्रश्च कुलिशो यस्यस्तथा ॥
 स्वस्तिको लिङ्गमुद्रश्च पक्षिराज गरुडमा ।
 मुद्रो गरुडध्वजो ज्ञेयः त्रिशुक्रसचामव ॥

ब्रह्मा पञ्चोज्ज्व श्रिमां श्रीसम्पुट एव च ।
 तं य यमलमुद्रं च मयूरासनमेव तु ॥
 विदित सर्वदिग् धीमां कार्त्तिकेयार्थदं सदा ।
 कुमारस्यानुचरो ज्ञेय मञ्जुप्रोपस्य ॥
 तस्य मुद्रं महावीर्यं ता ता शक्तिधरं सदा ।
 मयूरासनमुद्रं तु तस्यैवैतत् प्रयुज्यते ॥
 अनेन वद्भ्या मन्त्रेण कार्त्तिकेयस्य युक्तितः ।
 यावन्तो लोकिका मुद्रा शैवाश्चैव सवासवाः ॥
 सर्वे भवन्ति उद्भ्या नै वक्ष्यार्थं हि प्रयुज्यते ।
 एष मुद्रा करो ह्यर्थं पुष्कला साधु चेष्टिताम् ॥
 प्रसन्नो बुद्धपुत्रस्य मञ्जुघापस्य धीमतः ।
 बुद्धशासनमवतीर्णा बालरूपी महर्द्धिकः ॥
 कार्त्तिकेयोऽथ त्रिख्यात म त्रमुख्येऽथ लौकिकः ।
 सर्वेषां च प्रयोक्तव्यो गालिशानां विशेषतः ॥
 ग्रहमातरङ्गमाण्डैः गृहीता रुद्रपूतनैः ।
 दैत्यदानवयन्त्रैश्च पिशाचोरगराक्षसे ॥
 क्रव्यादेर्मानुषैश्चापि नित्यं चापि विमोक्षकः ।
 रौद्रसत्त्वेऽथ दुष्टेभिः पिशिताशनव्यन्तरैः ॥
 मुद्रितोभिश्च मनुजेर्मुद्राऽयं सम्प्रमोक्षकः ।
 सर्वसत्त्वार्थयुक्तश्च प्रयुक्तः सुखं सदा ॥
 सक्षपेण तु उक्तोऽयं विस्तरश्चैव सङ्गकम् ।
 अपरं मुद्रं प्रवक्ष्यामि य उद्भवा सुखी भवेत् ॥
 जापिनः सर्वरूपं प्रयुक्तस्याप्यमोघवाम् ।
 नाम्ना बुद्धासनो नाम महामुद्रा प्रकल्प्यते ॥
 विस्तरः सर्वतः तेषु पठ्यते तां निबोधत ।
 य उद्भवा जापिनः सर्वेऽनेयत बोधिपरायणा ॥

क' पुन' सिद्धिकामानां भागालिप्पपरायणम् ।
 पूर्वव चौक्षसमाचार' स्थित्वा च माङ्मुख शुचि' ॥
 उभौ हस्तौ समौ ५ या अन्नन्यासमाश्रितौ ।
 कुर्याद् विकासितौ चाग्ने उभावहुपुनामिता ॥
 मध्यमाङ्गुलिमाश्लिष्ये कुण्डलाकारचिह्नितौ ।
 पर्यङ्केनोपविष्ट तु नाभिदेशे तन्म यमेत् ॥
 एष मुद्रावर श्रेष्ठ सर्वत्रमेषु योजित ।
 उत्तमेषु च उत्तिष्ठे नाग्ने म यमेऽपि वा ॥
 क्षिप्रमर्थकरो ह्येष सिद्ध सर्वत्र युज्यते ।
 महापुण्यो पवित्राऽय मङ्गल्यमघनाशन' ॥
 सर्वपापहर पुण्य मुद्राऽय मिद्विहत ।
 द्वितीयमपर मुद्रा महामुद्रा प्ररुध्यते ॥
 नाम्ना शत्रुञ्जयी नाम सर्वत्रिग्रविनाशिनी ।
 यं बद्ध्वा शत्रव सर्वा वश कुर्यान्न मशय' ॥
 सर्वेच्छोपमायान्ति गच्छते वाय तामताम् ।
 रागो द्वेषश्च मोहश्च स्वपक्ष' सगणै सह ॥
 लोभमात्सर्यमानश्च त्रिभिर्वित्ता यथकथा ।
 प्रमात्रो माया कोसीत्य सा येत्या कुमार्गता ॥
 मित्थ्यादृष्टिदशे माने न ते स्तम्भे च लुब्धता ।
 दशा कुशलपथा नमा सर्व ते शत्रव स्मृता ॥
 एष शत्रुगण भोक्तो बुद्धैर्बुद्धिमुतैस्तथा ।
 एष मार्गेष्ववस्थाभि प्राणिना य च माश्रुता ॥
 बुद्धशासनहन्तार' तेषां मुद्रा प्रयुज्यते ।
 इय मुद्रा महामुद्रा गीत बुद्धै पुरा मदा ॥
 प्रयोक्तव्या प्राणिनां ह्येषा दमनार्थ पापनाशनी ।
 तथैव पुरतः स्थित्वा उभौ पाणिममाश्रये ॥

समाश्लिष्यै य तौ कृत्वा अञ्जल्याकारमाश्रितौ ।
 अङ्गुष्ठयुगले क्षिप्र तर्ज-यो सन्यसेदुभौ ॥
 कृण्डलाकारसाश्लिष्यौ तृतीये पर्णमा गयेत् ।
 एषा अथरुगी मुद्रा द्वितीया स्थिता जिनै ॥
 शत्रूणां नाशयेन् क्षिप्र हृदयासि प्रदोषिणाम् ।
 तृतीय मुद्र प्रवक्ष्यामि मञ्जुघोष ! शृणोहि ताम् ॥
 नाम्ना शल्यहरी त्रिव्या सप्तगल्ययिनाशिनी ।
 सर्वत्र योजिता मुद्रा सर्वव्याधिनित्रिप्तमङ्गी ॥
 विषशस्त्रकृता दापा जठपात्रकसम्भवाम् ।
 अनिलोत्पलवन्तोपाश्च दुष्टमन्त्रगरप्रदाम् ॥
 क्रव्यादां मानुषाश्चापि सविषा स्थावरजङ्गयाम् ।
 यच्च देहगतां शल्या नारीणां प्रसवात्मिनाम् ॥
 ससाराभिरतां चान्यां प्राणिना दोषपीडिताम् ।
 सर्वनेतास्तथा शल्या विशल्यकरणी ह्ययम् ॥
 एष मुद्रा महामुद्रा स्मरिता सर्वजन्तुभि ।
 विशल्या सुखिता क्षिप्र भवते नात्र सशयः ॥
 नाममात्रेण ते मर्त्या म त्रस्यास्य प्रभावत ।
 सर्वव्याधिनित्रिर्मुक्ता त्रिचरन्ते महीतले ॥
 पूर्ववच्चोक्षममाचारा भुचिर्स्त्रशुची तदा ।
 बध्नीया मुद्रवर श्रेष्ठ तृतीय पापनाशनम् ॥
 उभौ हस्तौ समायोज्य विपरीताकारसम्भवाम् ।
 समो व्यक्तो अञ्जल्याकारौ हृदयस्थाने तु तं न्यसेत् ॥
 एष मुद्रा महामुद्रा सर्वान्तर्यनिवारणी ।
 य बद्ध्वा जापिन सर्वे नियत बोधिपरायणाः ॥
 चतुर्था तु महामुद्रा महायक्षी तमादिशेत् ।
 महाप्रभावा विज्ञेया सर्वमन्त्रेषु जापिनाम् ॥

अत्र यक्षगणा सर्वे यक्षिण्यश्च महर्दिका ।
 मन्त्रदेवतसर्वेषु उच्चमाधममभ्यमा ॥
 सर्वसत्त्वेस्तु सम्पृज्या मुद्रय सम्प्रगीयने ।
 आदौ बद्ध्वा जपे मन्त्र हाममाधनकर्मसु ॥
 सर्वत्र योजिता पुण्या सर्वमत्राणि माधयेत् ।
 वज्रपाणिस्तथा मात्र सर्वमुद्वेश्वरी ह्ययम् ॥
 पठिता लोकाभावेऽपि परा ज्येष्ठेऽपि नीतके ।
 तथैव शुचिनो भूता स्थित्वा उदङ्मुखस्तदा ॥
 बध्नीयान्मुद्रवरे ऋषि मर्त्यमपु जापिन ।
 दमनार्थं सर्वभूतानाम् ॥
 यथाय कुरुते क्षिप्रं य सत्त्वाचेष्टितं भुवि ।
 उभौ हस्तौ तत्र न्यस्य सम्पुटान्मरयेष्टिनौ ॥
 कुर्यात् त्रिमूर्चिकारुण्यं अङ्गुष्ठं क यसमध्यमौ ।
 अन्योऽयसश्छिष्टौ चतुर्भिश्चाप्यथ नामितौ ॥
 कुर्यात्मुद्रवरं ह्युक्तं शिरस्थाने तु सस्थितम् ।
 य इष्टा सर्वभूता वै त्रिदिवति न सशय ॥
 पञ्चमी तु महामुद्रा शृणु तत्र मञ्जुरं सदा ।
 नाम्ना त्रिसमया चैव महापुण्यतमा शिवा ॥
 दुर्दान्तदमनी नित्यं सर्वमत्रा र्यमाधनी ।
 धाररूपी महेशाक्षा शालगात्रिगमप्रभा ॥
 क्रतान्तरूपिणी भीमा यमस्यापि भयानिका ।
 चण्डा च चण्डरूपीति दुःप्रेक्षा दुःसहा सदा ॥
 रुद्रवासवयक्षेष्वां राक्षसग्रहमातराम् ।
 देवाननुसरांश्चैव मन्त्रमुखा महर्दिकाम् ॥
 सर्वसत्त्वा तथा नित्यं दुर्दान्तदमकी हिता ।
 अकालमृत्युविनाशाय मृत्युनाशाय वै हिता ॥

स्रष्टा मवचुद्वैस्तु क्रतान्तम्यापि भयागहा ।
 य वद्वा पुरुषा नित्य समयज्ञा भवन्ति ह ॥
 ये च मन्त्राश्रिता नित्य तेऽपि मुक्ता जपे रता ।
 तेषां सिद्धयति मन्त्रा वे अयमेव देहिनाम् ॥
 अजापिनोऽपि भवेज्जापी अशुचि शुचिनो भवेत् ।
 सयुक्त क्रोधराजेन यमान्तेनेह मुद्रया ॥
 सर्वकर्मकरा ह्येषा सयुक्ता तत्त्वदर्शिभिः ।
 सर्वविघ्नविनाशार्थं सर्वव्याधिचिकित्सना ॥
 सर्वसत्त्वार्थसम्भारा सर्वदुष्टनिवारणा ।
 सर्वासां पूरणार्थाय विहिता मुनिवरैः पुरा ॥
 एष मुद्रा हिता लोके समयभ्रशाच्च पूरणी ।
 वद्वा तु मुद्रवर श्रेष्ठ समयज्ञस्तत्क्षणाद् भवेत् ॥
 सर्वेषां चैव मन्त्राणां लौकिकानां च ततोत्तमात् ।
 प्रविष्टो मण्डलो ज्ञेय मुद्रा मन्त्रेण ईरितः ॥
 तथैव शुचिनो भूत्वा पूर्ववत् सर्वकर्मसु ।
 त्रिसूच्याकार तथा वज्र अङ्गुलीभिः समाचरेत् ॥
 ज्येष्ठमध्यमअङ्गुल्यौ अङ्गुष्ठैश्च सता न्यसेत् ।
 मूर्ध्नि स्थाने ततः कृत्वा अपसव्येन भ्रामयेत् ॥
 एष मुद्रवरा श्रेष्ठा प्रयुक्त सर्वकर्मसु ।
 एता पञ्च महामुद्रा लोकरुणयैस्तु भाषिता ॥
 नियत पुरुषवरा वद्वा सम्बोध्यग्रं स्पृशन्ति ह ।
 सर्वासां पूरयत्येते जापिनां मनसोद्भयाम् ॥
 सर्वतथ्य यथाभूतं दर्शयन्ति यथेप्सितम् ।
 अपरे मुद्रवरा श्रेष्ठा पञ्च चैव प्रकाशिता ॥
 शिरः वक्रोऽथ गात्रं च उत्पल कवचं तथा ।
 एते मुद्रवरा दिव्या मञ्जुघोषस्य धीमतः ॥

पुरा लोकरवरैर्मुखै रुधिता तत्त्वदर्शिभि ।
 अहं च मञ्जुरं गङ्गे कल्पमानं निगमयताम् ॥
 मृणुष्वैकमना नित्य मुद्रा मुद्रवरोत्तमा ।
 पूर्ववच्चौक्षसमाचारं स्थित्वा धातुवगात् ॥
 बभूवीयात् करपुटे नित्य मुद्रां पञ्चार्थसङ्गिकाम् ।
 उभे करपुटाग्रे तु कुङ्कुमलाकारकारिते ॥
 दद्युः शिरवरे नित्यं शिरमुद्रेति सङ्गितम् ।
 यथैवोत्पलमुद्रा तु न्यस्तं दुरवरे सदा ॥
 सा च सर्वतः क्षिप्ता गात्रमुद्रा विधीयते ।
 स चैव कुतो ज्ञेया वक्रमुद्रा तु सा भवेत् ॥
 तथैव हस्तौ सन्यस्य नाभिस्थाने तु सन्यसेत् ।
 ईषि तर्जं याद्गुल्यनाभिमात्मनः सस्पृशेत् ॥
 सा भवेत् कवचमुद्रा तु आत्मरक्षा तु सा भवेत् ।
 सर्वत्र योजिता ह्येते सफला सर्वार्थसाधिका ॥
 एते मुद्रा महामुद्रा मङ्गल्या मघनाशना ।
 जापिभिः सर्वकालं त प्रयोक्तव्या सफला हिता ॥
 महावीर्या महापुण्या सर्वानर्थनिवारिका ।
 य बद्ध्वा पुरुषा नित्यं नियतं बोधिपरागणाः ॥
 अपरे पञ्च महामुद्रा लोकनाथस्य तापिनः ।
 मुनिने शाक्यसिंहाय तथा रत्नशिखे गुरौ ॥
 सुपुष्पाय सुकेशाय तथा सुमनमोरेवे ।
 सङ्कुसुमाय च बुद्धाय तथा पद्मोत्तरे वरे ॥
 सम्पूर्णाय मुनेराय शुद्धाय चैव जगद्गुरो ।
 पितामहाय चैव मुक्ताय जगद्गम्बरमुक्तये ॥
 एतेषां च बुद्धानाम्येषां च महात्मनाम् ।
 अतीतानागता सत्त्वा वर्तमाना स्वयम्भुवाम् ॥

सर्वेषानां च बुद्धानां मूर्ध्नि सम्भूतिलक्षणा ।
 महामभावा महामुद्रा समताञ्ज्वालयालिन ॥
 जष्णीषा इति विख्याता तधातुसमालये ।
 चक्रवर्त्ती महापुण्यो मङ्गल्यो मघनाशना ॥
 सर्वेषां च विद्यानां विद्याराजः स्मृतः प्रभु ।
 एकाक्षरसयुक्तः मन्त्रो मुगतमूर्धजः ॥
 मुद्रो तस्य विदो ज्ञेयो प्रभुरेकाक्षरस्य तु ।
 चक्रवर्त्ती जिनकुले जात मुद्र परमेश्वरः ॥
 जभौ हस्तौ समाश्लिष्य सम्पुङ्गाकाराचक्षितौ ।
 मुष्टियोगेन बद्ध्वा वै मयाङ्गुल्यौ सुसूचितौ ॥
 ईपित् सङ्कोच्यवत्कृत्वा कुण्डालाकारदर्शितौ ।
 एष सर्वत्रगो मुग्ध सर्वमन्त्रेश्वरो विदो ॥
 मूर्धानं देवतं कृत्वा सुपिराकारकुडमलम् ।
 ईपिन्नामिततर्जन्यो कन्यस तु सुपूजितो ॥
 एष मुद्रवरः श्रेष्ठ तेजोराशे तु रक्ष्यते ।
 तदेव सम्पुटं चाग्र्या छत्राकारसङ्गरुम् ॥
 त्रिकास्याङ्गुली सर्वां सितातपत्रेति सङ्गितम् ।
 जयोष्णीषं हित देयं हि मयाङ्गुल्यौ सुसूचितौ ॥
 तदेव विसारितौ चाग्रे पाणिभिः सर्वतो गतैः ।
 जष्णीपसङ्गभवा ज्ञेया सर्वत्रार्थदर्शिभिः ॥
 मुनिमूर्धजसम्भूता मुद्रा अग्रा प्रगीयते ।
 पञ्चमा तु भवेत् सा तु सर्वमुष्णीपसम्भवा ॥
 अनेन वै सर्वबुद्धानां यावत्तमुष्णीपमूर्धजम् ।
 सर्वं ते च समायान्ति सर्वकर्मेषु योजिता ॥
 सर्वे मुनिवरैर्मुद्रा ये गीता भुवनत्रये ।
 सर्वेषां तु मुद्राणां मुद्रेय परमेश्वरी ।

अनेनावाहये मन्त्रां अनेनैव विमर्जयेत् ।
 अनेन सर्वरुर्माणि कुर्यात् सर्वत्र जापिन ॥
 एते पञ्च महामुद्रा पुरा गीता मुनिवरै ।
 सर्वकर्मार्थयुक्ता वै सर्वमुष्णीपमाधिरा ॥
 यावन्तो मुनिवरैः गीता उष्णीषा भुवनत्रये ।
 सर्वेषां तु सर्वत्र इमे पञ्चार्थपूरणा ॥
 सर्वमुष्णीषतो ज्ञेया मुद्रा वै च असङ्ख्यका ।
 तेषां पञ्च वरा प्रोक्ता सर्वमुष्णीपमाधनी ॥
 अवलोकितमुद्रस्य पञ्च वैते सुमुद्रका ।
 प्रकृष्टा पद्मकुले श्रेष्ठा मुद्रे ते भुवि मण्डले ॥
 उष्णीष च शिरोवरूपममुद्रा च रुध्यते ।
 महाकरुणजा देवी तारा भवति पञ्चमी ॥
 पूर्व चौक्षममाचारः धोतवस्त्रं सुजम्भयी ।
 पाणिना शिरसा मृदय ऊर्ध्वहस्तो भवेन्नरः ॥
 वामपाणितले लेख्यां मुष्टियोगेन वेष्टयेत् ।
 एष उष्णीषमुद्रोऽयं अवलोकितमूर्धजाप् ॥
 तदेव शिरसि दत्त्वा शिरमुद्रा प्रगीयते ।
 तदेव सहकुचितौ चापि नाभिदेशे प्रतिष्ठितौ ।
 विकास्य अङ्गुली सर्वा पद्ममुद्रेति सा विदोः ।
 अपरिष्ठादेव वक्रा ते हस्तौ तो न समाश्रुते ॥
 अन्योन्यमिश्रितौ हस्तौ त्रिरलाङ्गुलिमाश्रितौ ।
 तदेव वक्रमुद्रा तु पद्मनेतोऽथ गीयते ॥
 वा तु पद्मध्वजे मुद्रा नागलाङ्गे प्ररुध्यते ।
 स भवेन्मुष्टियोगेन उभौ हस्तौ समाश्रितौ ॥
 उभौ तर्जन्यतां चोर्वा सूत्रीभूतौ सुचिह्नितौ ।
 अङ्गुष्ठीपीडितौ श्रेष्ठौ तारामुद्रेति कथ्यते ॥

एषा मुद्रवरा श्रेष्ठा करुणा पद्मवजे विदोः ।
 इत्येव पञ्च महामुद्रा कथिता पद्मालये सदा ॥
 बोधिसत्त्वस्य मुख्ये ता लोकीशस्य महात्मने ।
 अत्र पद्मकुले भवन्ति गन्ध सर्वकर्मसु ॥
 मन्त्रनाथेश्वरो ये च विद्या देवतलोकिना ।
 सर्वे ते अत्र वे मुद्रे मुद्रा यान्ति मुमुद्रिता ॥
 ये च यज्ञेश्वरा गीता वज्रपाणिमहर्द्धिका ।
 महामन्त्रार्थरोद्राश्च क्रोधप्राणहरा तथा ॥
 ये चान्ये लोकिना मुख्या मन्त्रयुक्ताश्च देवता ।
 सर्वे ते च समायान्ति मुद्रेरेतैः सुमुद्रिता ॥
 एते मुद्रा महामुद्रा पत्रिणा पापनाशना ।
 य वद्ध्वा जापिनः सर्वे क्षिप्रमायाति क्षिप्रतः ॥
 मुक्ता ताथागती मुद्रा अ येषां परमेश्वरी ।
 अवलोकितनाथस्य सर्वव्याधिविहितसने ॥
 मुद्रैः तो पञ्च महाभोगा विचरन्ति महीतले ।
 स्त्रीरूपधारिणो भूत्वा सर्वसत्त्वार्थयोजिता ॥
 य वद्ध्वा पुरुषा प्राज्ञ ! नियत बोधिपरायणा ।
 अपरा पञ्च महामुद्रा वज्रपाणि महर्द्धिका ॥
 य एष वज्रेश्वरः श्रीमां सर्वमन्त्रेश्वरः प्रभुः ।
 दशभूम्नपतिः श्रीमां सर्वानर्थनिवारकः ॥
 महाभयप्रदो चण्डः दुष्टसत्त्वनिवारणः ।
 दुर्दान्तदमको धीमां दक्षः सत्त्वार्थसिद्धिषु ॥
 यक्षरूपेण सत्त्वानां आत्मना चेष्टिते भुवि ।
 सत्त्वार्थक्रियायुक्तः धर्मार्थमवतारयेत् ॥
 बोधिसम्भारमर्थाय विचेर्यक्षरूपिणः ।
 ये ते सत्त्वा हिता लोके यक्षिण्या सह मोहिता ॥

तेषां सिद्धिर्न भवेन्म त्रां वाचा दुश्चरितेरिताम् ।
 बोधिसत्त्वो महापुण्यः बहुरूपी महर्द्धिकः ॥
 प्रदोष्य चित्त मन्त्रेण कुतः सिद्धयन्ति मानवाः ।
 मुद्रैता पञ्च वरा प्रोक्ता बुद्धैद्यापि महर्द्धिका ॥
 वज्रपाणिर्महापुण्या तां च क्षिप्रं मृषोजयेत् ।
 तथैव हस्ताबुद्धृत्यं श्वेतचन्दनकुङ्कुमैः ॥
 तथैव सस्पृष्टाकारौ कुडमलाकारवेष्टितौ ।
 शिरस्थाने तथा यस्तौ चापि सुस्थितौ ॥
 सा तु वज्रशिरा ज्ञेया महामुद्रा हिता विदो ।
 यक्षसेनापतेर्मुद्रा द्वितीया भवति मूर्धजा ॥
 उष्णीषमुद्रा हिता लोके उष्णीष यक्षपतेर्हितम् ।
 तदेव वज्र शिरामुद्रा ऊर्ध्वमञ्जलिस्थापिताम् ॥
 एष मुद्रा महामुद्रा उष्णीषेति प्रगीयते ।
 तृतीया वज्रोद्भवा नाम ललाटस्थाने तु सा भवेत् ॥
 सन्यस्ताञ्जलिसम्पूर्णा ध्रुवो मध्येऽत्रनामिका ।
 एषा वज्रोद्भवा नाम वज्रपाणेऽर्थमात्रिका ॥
 चतुर्थी तु महामुद्रा तत्रात्रेति गीयते ।
 उत्तानौ हस्ततलो न्यस्य वेणिकाकारसम्भवो ॥
 वक्षस्थाने तथा न्यस्य मध्याङ्गुल्या मुमुचितौ ।
 एषा मुद्रा महामुद्रा वरा यक्षवरं हिता ॥
 सर्ववज्रालया च सा ।
 पञ्च मात्रा महामुद्रा वज्रपाणि महर्द्धिका ॥
 तथैव हस्तौ सन्यस्य नाभिस्थाने तु कारयेत् ।
 तर्जन्या कुञ्चितौ कृत्वा अङ्गुष्ठग्रे तु नामयेत् ॥
 तृतीये पर्वमाश्लिष्य कयसौ च सुसंस्थितौ ।
 बद्ध्वा च वेणिकाकारां शेषैरङ्गुलिभिस्तदा ॥

एषा रत्नालया राम महामुद्रा प्रगीयते ।
 अत्रैव सर्वमुद्रा तु लौकिका ये च वज्रिणे ॥
 शैवा शक्राश्चापि रिषीणां च महाद्विजा हिता ।
 सा वरा मतद्भिर्नो ह्यग्रा मुद्रा प्रोक्ता महात्माभिः ॥
 यक्षराक्षसेतैश्च कूष्माण्डैः कटपतनैः ।
 ये तु मुद्रा यरा प्रोक्ता विष्ण्वीद्रेष्व वनाहये ॥
 ईशानमातरैर्लोकैर्गृहैश्चापि ।
 भास्करेन्दुविवस्त्राक्षैर्वसवश्चापि सुपूजितैः रक्षात्मकैः ॥
 स्रष्टा मुद्रवरा ये तु सर्वभूतगणैः सदा ।
 सर्वे चैव समायान्ति मुद्रेऽस्मि वज्रमात्रये ॥
 प्रथिता मुद्रवरा ह्यग्रा कुलेऽस्मि वज्रमाहये ।
 मुक्ता तथागती मुद्रा अत्रलाकीशस्यापि महात्मन ॥
 मुद्रा ह्येके तु मुक्ता वै अन्येषां प्रभुरिष्यते ।
 एषा मुद्रा महामुद्रा यक्षसेनापतेर्विदोः ॥
 य बद्ध्वा पुरुषा नियत सर्वे बोधिपरायणाः ।
 एषा मुद्रा वरः श्रेष्ठः परमाहुस्तथागता ॥
 हत्येता पञ्च महामुद्रा वज्रपाणे यशस्विनः ।
 जापिभिः सर्वकालं तु स्मर्तव्या च महाभये ॥
 आशु नश्यन्ति भूता वै क्रव्यादा पिशिताशिना ।
 यक्षराक्षसप्रेतासि क्रूष्माण्डा रत्नपूतना ॥
 देवग धर्षमनुजा किन्नराश्च ससिद्धकाः ।
 ग्रहमुख्यवरा गरुडा मातराश्च महाद्विजा ॥
 येऽपि ते लोकमुख्याश्च ब्रह्माविष्णुमहेश्वराः ।
 सर्वसत्त्वाश्च वै लोके येषु सर्वत्र मायताः ॥
 सर्वे ते दृष्टमात्र वै विद्रवन्ति न सशयः ।
 एते मुद्रा जिनैर्हामी वज्रधृते प्रभो ॥

मन्त्रनाथस्य यक्षेशे लोकीशस्यापि महात्मने ।
 तस्माच्च जापिभि सर्वे नियत सिद्धिलिप्सुभिः ॥
 स्मर्तव्या जपकाले तु सर्वमन्त्रेषु सिद्धिदा ।
 योऽसौ किसलयेत्याहुः मुद्रामार्दां प्रगीतवाम् ॥
 तथैव हस्तौ सन्यस्य उर स्थाने यसेद् बुधः ।
 तामादौ वेणिकां कृत्वा अङ्गुलीभिः सम ततः ॥
 सा विद्या किसलये मुद्रा लौकिकां मन्त्रदेवताम् ।
 तामादौ योजयेत् क्षिप्र धृद्रुर्मेपु धीमताम् ॥
 ज्वररोगगता सर्वान् नाशयेन्नात्र सशयः ।
 सैव सुमनसा ज्ञेया कन्यसाङ्गुलिनामितौ ॥
 पटही तु भवेत् सा तु मध्यमाङ्गुलिनामितौ ।
 कन्दर्पी च भवेत् सा च उभो अङ्गुष्ठमुच्छ्रितौ ॥
 घटखर्परिका ज्ञेया अनामिकाग्रमुनामितौ ।
 तथैव कुङ्कुमल कृत्वा हस्ताग्रौ च सुभूषितौ ॥
 उत्पलाकारचिह्नं तु मुद्रमुत्पलमुच्यते ।
 विकासितोभयौ हस्तौ अङ्गुलीभिः सम ततः ॥
 एषा वै पद्मेमुद्रा तु भवे ज्योत्स्ना मनामितौ ।
 तथैव योजितां सर्वां अङ्गुल्याग्राग्रकारिता ॥
 एषा सुपर्णिने मुद्रा सुपर्णीति प्रगीयते ।
 तदेव लम्पुगान्तर निपर्यस्तान्तरचेष्टितम् ॥
 सा भवेद् यमलमुद्रा तु गरुत्मस्यापि महात्मने ।
 तथैव हस्तौ सन्यस्य मुष्टियोगेन योजितौ ॥
 उभयाङ्गुष्ठमध्यस्थौ लिङ्गमुद्रेति गीयते ।
 उस्थिताङ्गुष्ठमध्यस्थौ तदेव शङ्खमिष्यते ॥
 तदेव हस्तौ विसृज्य जया भवति विश्रुता ।
 विजया भवते मुद्रा कन्यसाङ्गुलिवेष्टितौ ॥

अनामिकाभिः' समायुक्ता अजिता भवति पूरणी ।
 विसृज्य हस्तौ सयुक्तौ वामहस्तेन मीलयेत् ॥
 अङ्गुष्ठाग्रमधो नाम्य मुष्टिं बद्ध्वेह पण्डित ।
 एपापराजिता ज्ञेया मुद्रेय च सुपूजिता ॥
 चतुःकुमार्यो विधि ज्ञेया भगिन्येषु प्रकीर्तिता ।
 तुम्बुरुस्त्वेप विख्यात ज्येष्ठभ्राता प्रकल्प्यते ॥
 नौयानसमाश्रिता ह्येते अम्भोधेस्तु निवासिनः ।
 विचरन्ति इमं स्थाने महापुण्यमहर्द्विका ॥
 वश्यकं सर्वभूतानां स्रष्टा ब्रह्मविदो विदे ।
 सर्वत्र पूजिता ह्येता गुह्यमन्त्रैस्तु योजिता ॥
 अमोघा सिद्धिमेतांसि सर्वकर्मेषु योजिता ।
 क्षिप्रमर्थकरा' सिद्धा मङ्गल्या मघनाशनाः ॥
 शुचिना शुचिकर्मेषु साधनीया तथोत्तमै ।
 धृतीत्त ज्वलन् शान्त खचर कायि सिद्धये ॥
 मन्त्र मन्त्रकर्मेषु अशौच कश्मलादिषु ।
 ये चापि पापकर्मा वै नित्योच्छिष्टाश्च देहिनाम् ॥
 तेषां सिद्ध्यन्त्यथत्नेन क्षुद्रकर्माणि वै सदा ।
 तथैव हस्तौ सयम्य नाभिदेशे समानयेत् ॥
 मध्यमाङ्गुल्यत सूच्या वेणिकाकार वेष्टयेत् ।
 सुमेखला च सा मुद्रा उद्वेष्टा भवति मेखला ॥
 तमेव मधतलौ 'यस्तौ मुद्रा भवति सम्पुटा ।
 सैवमुच्छ्रिता ग्रीवे श्रीसम्पुटमुच्यते ॥
 नाभिस्थाने तदा न्यस्य अपसव्येन भ्रामयेत् ।
 रजनी मुद्रवरा ह्येता दुष्टसत्त्वनिवारणी ॥
 दक्षिणे करमुद्यम्य मुष्टियोगेन माश्रयेत् ।
 मुद्रा मुष्टिवरेत्याहुः' सर्वमन्त्राणि चूर्णनी ॥

सैवाङ्गुलिमुत्सृज्य उभौ हस्तौ प्रयोजिता ।
 मुष्टिमुद्रा वरेत्याहु पिशिताशननाशनी ॥
 सा तु सङ्कुचिता ज्ञेया अङ्गुल्याग्रौ मुकुञ्चितौ ।
 मुद्रा मुकुचिता विज्ञेया कुन्ता चैव प्रसारिते ॥
 तारा मृतारा त्रिविज्ञेया णरूपा उभो भवेत् ।
 उत्पलाकारमन्यस्ता तर्जनीभिः सहता ॥
 एकमुचिरूपित्येव सम्पुष्पाकारवेष्टिता ।
 तदेव प्रसारिता हस्ता तारा भगति घृण्यते ॥
 तदेव हस्तौ स यस्य अञ्जल्याकारकारितौ ।
 तर्जन्या मिश्रितौ श्रेष्ठौ तृतीये पर्षणि स्थिते ॥
 अङ्गुष्ठौ चा त मुद्रा भवति लोचना ।
 तदेवाङ्गुलिमुत्सृज्य तर्जन्यो सम्प्रयोजितौ ॥
 तदेव विहिता मुद्रा मुद्रा मामक्या सम्प्रयोजिता ।
 एवला मुद्रवरेत्याहु मध्यमाङ्गुल्यैः सुनामितैः ॥
 श्वेता याभ्रमुद्रा वै करैश्चात्र प्रसारितैः ।
 पण्डरा तु भवे मुद्रा मुष्टिभिः सम्प्रपीडितैः ॥
 महाप्रभावा महापुण्या तर्जन्यावुन्निर्गता उभौ ।
 तदेव हस्तौ साम्मिश्र सम्पुष्पाकारवेष्टितौ ॥
 तर्जनीभिः ततो कृत्वा नेत्राकारं तु पीडयेत् ।
 भ्रुकुटी मुद्रवरा ख्याता महाभयहरी सदा ॥
 इत्येते चाष्ट मुद्रा वै कथिता जिनवरैः पुरा ।
 महाप्रभावा महापुण्या महेश्वर्या महर्द्धिका ॥
 सर्वमुद्रेषु सर्वत्र मन्त्रैश्चापि विशेषतः ।
 सर्वत्र पूजिता ह्येते स्मर्तव्यार्थफलप्रदा ॥
 महारक्षा पवित्राश्च मङ्गल्यमघनाशनाः ।
 सर्वत्र पूजिता बुद्धेः सर्वमन्त्राश्च साधयेत् ॥

तारा धृकुडी चैव श्वेता पण्डरवासिनी ।
 मामकी लोचना चैव सुतारा तारवर्तिनी ॥
 इत्येते च महामुद्रा पठिता लोकतत्त्वभिः ।
 एष रक्षाविधिः प्रोक्तः महारक्षेण कथ्यते ॥
 महापापहरी ह्येता महामुद्रा स्वयम्भुवे ।
 लोकीशस्य च वीरस्य महायक्षपतेस्तथा ॥
 एते मुद्रा महापुण्या नियता सिद्धिहेतवः ।
 कथिता लोकोमुख्यैश्च सम्बुद्धैश्च यशस्विभिः ॥
 तथैव हस्तौ सन्यस्य बेणिकाकारसम्भवौ ।
 सम्पीडितौ विपर्यस्तौ मुद्रा भवति सङ्कुला ॥
 तथैव सूचिकाग्रं तु अङ्कुशस्याहु वर्णितं ।
 तथैव करपुटोऽग्रं वै उन्ननाभ्यो शिरःस्थितौ ॥
 विकास्य अङ्गुलीं सर्वां छत्रा भवति शोभना ।
 सयम्य मुष्टिमाकारौ रात्री भवति देवता ॥
 तामसी विसृतेर्नित्यं मुद्रा भवति तत्त्वतः ।
 तथैव अङ्गुलां वेष्टौ ऊर्ध्वमङ्गुष्ठनामितौ ॥
 विपनिनीशना मृष्टा रेखमुद्रा यशस्विभिः ।
 मनसा नामितौ ज्ञेया महामानसमुद्रितैः ॥
 तथैव हस्तावुत्सृज्य एकहस्तेन मीलयेत् ।
 तर्जन्यौ वेष्टयेन्मध्यां एषा सा गरुडध्वजा ॥
 उभौ हस्तौ समायुक्तौ वेणिमाश्रित्य मध्यजौ ।
 इसमालेति मुद्रेण नाम्ना सर्वत्र गीयते ॥
 तदेव विसृतौ हस्तौ तृष्णच्याकारवेष्टितौ ।
 सा भवेत् वज्रमुद्रा तु मुद्रा श्रेष्ठतमा हिता ॥
 प्रकुष्टा सर्वमुद्राणां वज्रपाणेः समाहिता ।
 तदेव विमृताङ्गुल्यौ पद्ममाला तु सा भवेत् ॥

ज्येष्ठा मुद्रवरा रयाता पञ्चकेतो समा भवेत् ।
 एषा मुद्रवरा दिव्या महापुण्या महोद्भवा ॥
 प्रयुक्ता सर्वकर्मेषु सिद्धिमायाति देहिनाम् ।
 भुवि मण्डलविख्याता प्रसिद्धा सर्वकर्मसु ॥
 वक्रार्थवक्रिता ज्ञेया उभो पाणितले समे ।
 सन्यस्ताङ्गुलिमग्रे तु तर्जन्याङ्गुलिमुच्छ्रिता ॥
 मुद्रा वक्रमिति ज्ञेया अर्द्धवक्रा तु कथसै ।
 समौ मुष्टितलो ज्ञेयो अङ्गुष्ठोत्तमनमिति ॥
 लोहितामुद्रमित्याहु मध्यमानामिनमुलोहिता ।
 नीललोहितिका ज्ञेया मुद्रा रुद्रस्य मूर्धजा ॥
 महाप्रभावा विख्याता या मुद्रा भुविमण्डले ।
 सर्वविघ्नहरी देवी दुष्टसत्त्वनिवारणी ॥
 सा मुद्रा कथ्यते लाके शृणुष्व भूतिकारिणः ।
 तथैव हस्तौ सयम्यं मुष्टिमादो प्रकल्पयेत् ॥
 विसृतौ मध्यमौ ज्ञेयो ईषित् सङ्कुचिताथ सूचितौ ।
 महामुद्रा इति ख्याता मुद्रा सा भयसूदनी ॥
 तथैव सूच्याग्रो नौ हस्तौ सुव्यक्तमीलितौ ।
 एषा विष्णुमिति ख्याता मुद्रा सर्वत्र पूजिता ॥
 ब्राह्मी तु भवे मुद्रा उभौ अङ्गुष्ठमिश्रितौ ।
 तथैव कुड्मलाकारा मुद्रा वैन्द्रीति उच्यते ॥
 सा भवेन्माहेश्वरी मुद्रा उभौ कथसमुच्छ्रितौ ।
 तदेव हस्ताबुत्सृज्य नृत्ययोगेन माश्रयेत् ॥
 वामबाहुस्तदा नित्य उभयाग्रं प्रकल्प्यते ।
 दक्षिणं भुजमाश्लिष्य तर्जन्याकारवेष्टितम् ॥
 एषा वज्रधरा नित्य वराहीति प्रकल्प्यते ।
 तदेव विसृतौ बाहू नृत्ययोगेन कल्पितौ ॥

उभौ तर्जन्याकारत क्षिप्रौ वज्रचामुण्डि मुख्यते ।
 स एव विस्मृताकारौ उभो पाणौ समाश्रितौ ॥
 ऊर्ध्वमाश्रित्य गता दृष्टिः घोरा चामुण्डि मुख्यते ।
 कौमारी तु भवे मुद्रा कार्त्तिकेयस्य महामह्यी ॥
 तदेव हस्तौ विन्यस्य सूच्याग्र तु मीलयेत् ।
 विस्मृतैरङ्गुलीभिश्च इय मुद्रा सर्वमातरी ॥
 एषा सर्वमुद्राणां मातराणां तु महर्द्धिका ।
 एतेन सर्वकर्मा वै बालिशानां तु कल्पयेत् ॥
 स्रुतिकानां च नारीणां गर्भस्थानं च देहिनाम् ।
 रक्षमोक्षणमुद्रेषु प्रेतव्यन्तरकश्मलैः ॥
 मोक्षणार्थं तु कल्पीत ग्रहमातरनैर्ऋताम् ।
 हितार्थं प्राणिनां लोके मुद्रा भवति सुखावहा ॥
 श्रेयसः सर्वमन्त्राणां भूतानां प्रयुक्ता सुखदा हिता ।
 भुद्रुर्मेषु सर्वत्र योजयेत् सर्वत्र जापिन ॥
 एते मुद्रा सदा मन्त्रैरेतैरेव प्रयोजयेत् ।
 तथैव हस्तौ सन्यस्य स्वकुण्डलाभोगवेष्टितौ ॥
 अङ्गुलाभिः समन्ताद् वै मुद्रा नागीति गीयते ।
 तथैव मङ्गलिमध्यस्थौ सूच्याग्र तु मीलितौ ॥
 भवेन्नागमुखी मुद्रा प्रकृष्टा सर्वकर्मसु ।
 या सा मुद्रवरा ज्ञेया माला लोके प्रकल्पते ॥
 तथैव हस्तौ सन्यस्य अङ्गुलीभिः सम ततः ।
 वेणिकाकारं बद्ध्वा वै मुष्ट्याकारं तु कारयेत् ॥
 तथैव सम्पुटाकारो अङ्गुष्ठौ मन्थनामितौ ।
 सा भवेन्मालमुद्रा तु सर्वकर्मार्थसाधनी ॥
 तथैव मङ्गलिभिर्नित्यं उच्छ्रितैः सप्तभिः सदा ।
 सा तु सप्तच्छदा मुद्रा तृषु लोकेषु गीयते ॥

एते मुद्रवरा ह्यग्रा यथोक्तास्ते दर्शिता पुरा ।
 एतेषानां तु मुद्राणां निर्दिष्टा पूर्वविस्तराः ॥
 सर्वा श्रेष्ठतमा ज्ञेया विधिनिर्दिष्टदर्शिता ।
 विस्तरार्थगता ह्येते विरूपार्थाः सविस्तराः ॥
 स्मृता सर्वे भवेन्मुद्रा सर्वमुद्रैस्तु मुद्रिता ।
 मुद्रा चाष्टशता ज्ञेया उक्ता सवार्थसाधिका ॥
 एत एव भवेत् तेषां यथासङ्गार्थपूरणी ।
 नृत्ययोगेन स्थित्वा वै ऊर्ध्वं पश्येज्जापिनः ॥
 ललाट मङ्गुली न्यस्य तर्जन्या कन्यसान्विताम् ।
 कृत्वा वै नेत्रयोगेन स्थितकोऽञ्जलिना न्यसेन् ॥
 सर्वत्रादर्शनी नाम मुद्रा चाष्टशतात्मिका ।
 अनेन मात्रा मि यन्ते यथाक्ता सर्वज्ञदर्शिना ॥
 सर्वमुद्रास्तु अत्रैव प्रयोक्तव्या ह्यविरूपतः ।
 यथोक्तमुद्रागणा ह्येष उक्तोऽयं म त्रसमाप्त इति ॥
 आर्यमञ्जुश्रीमूलकल्पात् बोधिसत्त्वपिटग्गचनसकान्म
 हायानवैपुल्यमूत्रान् सर्वतयागताचि त्यधर्म
 धातुमुद्रामुद्रिता त्रिचत्वारिंशतिम
 स्वचतुर्था मुद्रापटलविसरः ।

अथ षट्चत्वारिंश पटलनिसर ।

अथखलु भगवां शाक्यमुनिं पुनरपि धृद्धावासभवनमवलोक्य
मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । शृणु त्व मञ्जुश्रीः ! पञ्च
समुद्रापटलविसर त्वदीय सर्वतथागतधर्मकोशानुप्रविष्टं परमगुह्यतम
धर्मधात्वसंख्येयाचिन्त्यमुद्रामुद्रितं सर्वमन्त्रचर्यानुप्रविष्टं परमरहस्यतम
सर्वलोकोत्तरोत्कृष्टतमं सर्वलौकिकानुचरितां मोक्षतमं कतमं च तद्
भाषिष्येऽहम् । पूर्वं तथागतैर्भाषितवन्तः ॥

अथ मञ्जुश्रीं कुमारभूतो बोधिसत्त्वो महासत्त्व पुनरपि उत्था
यासनाद् भगवत चरणयोर्निपत्य भगवन्तमेतदवोचत् । तत् साधु
भगवां देशयतु सर्वमन्त्रचर्यानुप्रविष्टां सर्वसत्त्वानामर्थाय अस्माकं
चानुकम्पायुपादाय महामणिधानमहानिर्हारमहाबोधिमण्डोपसङ्क्रमण-
चर्यापरिपूरणताय पञ्चमं महामुद्रापटलविसरं संक्षेपतः पञ्चैव
महामुद्राः । अपर्यन्ता च स्थितमुद्रां आह्वाननविसर्जनसर्वकर्मार्थसर्व-
मनोरथमाशापारिपूरणतायै सर्वमन्त्रतन्त्रमहामुद्रानुप्रवेशनतायै सर्व-
सत्त्वसन्तोषणमहासमयसर्वमुद्रानुप्रवेशनतायै यस्येदानीं कालं मन्य-
न्तेति ॥

एवमुक्तस्तु भगवतो शाक्यसिंह नरोत्तम ।
मञ्जुप्रतिभो धीर्मां तूष्णीं तस्थो तदान्तरे ॥
इयं वसुमती कृत्स्ना पट्टिकारं प्ररुम्पिरे ।
सर्वभूतगणां तस्माद्भुजितं चापि ऋपालया ॥
तृधातुगतयः सत्त्वास्तत्क्षणादेव मागताः ।
दृष्ट्वा आगतां सत्त्वा वदन्ते वाणीं ऋपिसत्तमः ॥
शाक्यकुलजो दक्षः मुद्रां देशे तु तत्क्षणात् ।
यं वदन्वा पुरुषा प्राज्ञा नियतं बोधिपरायणा ॥
सर्वमन्त्राश्च सिद्धेयुः सौगता ये च लौलिका ।
पञ्चैव महामुद्रा वद्धा मुनिवरैः पुरा ॥

अधुना शाक्यमुद्देश्य' बद्ध्वैता तृभवालये ।
 स्वयमेव भगवां शास्तु हस्तोत्तानतां कृथा ॥
 वेणिकाकारमावेष्ट्य मध्यमाद्गुलि नामयेत् ।
 कन्यसौ सस्पर्शयेद् धीमां उभा अङ्गुष्ठ उच्छ्रये ॥
 अङ्गुष्ठमञ्जल्याकार दर्शये मञ्जुरवेहिताम् ।
 एषा मुद्रा महामुद्रा सर्वबुद्धानुवणिनी ॥
 सर्वथा साधिता देवी पूर्णेति च गीयते ।
 तदेव हस्तौ भ्रामयित्वा तु नाभिदेशे तु सन्यसेत् ॥
 आशासम्पादिनी क्षिप्र महापुण्या हिता हि सा ।
 मनोरथेति समारयाता दुर्दातदमनी सदा ॥
 तदेव हस्तौ संन्यस्य मुष्टियोगेन वेष्टयेत् ।
 उरःस्थाने सदा न्यस्या तृतीया भवति सुनिर्मला ॥
 चतुर्थी तु भवेत् सा तु शिरःस्थाने सुमुद्रया ।
 पञ्चमी तु भवे ज्येष्ठा मुक्ता सर्वगतां तु गुणान् ॥
 लोकधात्री तु सा ज्ञेया प्रमिद्धा सर्वकर्मसु ।
 एष एव सदायोग' प्रयोक्तव्य सर्वकर्मसु ॥
 'आकुष्टावङ्गुलितर्जन्यौ आकृष्य वश्यता हिता ।
 विशिष्टैर्विसर्जनं कुर्यात् मनसा मोक्ष एव तु ॥
 सर्वं नश्येत् क्षिप्र सर्वार्थसाधयेति ॥
 आर्यमञ्जुश्रियमूलरूपात् बाधिसत्त्रमिदं वतसकात्
 महायानवैपुल्यसूत्रात् चतु चत्वारिंशतिम

महामुद्रापटलविसर

परिसमाप्त इति ।

अथ सप्तचत्वारिंशः पटलविसर ।

अथखलु भगवां शाक्यमुनिः पुनरपि शुद्धावासभवनमवलोक्य
तं च महापर्पन्मण्डल अनन्तव्यूहालङ्कारसर्वज्योतिप्रभास्वरविकुर्वाणा
न तगुह्यतम सर्गशुभ्यतम सर्गम त्रानुचरित ताम समार्थि समापश्यते ।
समनन्तरसमापन्नस्य भगवत ऊर्णाकोशाद् रश्मयो निश्चरन्ति स्म ।
सर्वतश्च समन्ता दशसु दिक्षु रित्यूर्वमधस्तिर्यक् महतावभासेनावभास्य
सर्वमन्त्रां सञ्चोद्य पुनरपि भगवत ऊर्णाकोशान्तर्हिता । समनन्तरा
न्तर्हिते रश्मिभिः चतुर्दिक्षु च आश्रयोर्व चत्वार कुमार्यो भ्रातृसहिता
तस्मिन्नेव महापर्प मण्डले अथ सुमरुपर्पतराजसमीपे बुद्धाधिष्ठानेनाग्नि
ष्ठितोऽभूत् । सन्निपतिता सन्निपण्णा महाबोधिसत्त्वकुमारभूत रिद्ध्या
विक्रीडनसन्दर्शनार्थं महामन्त्रचर्यानिर्हारार्थं सर्वलोकोत्तरलौकिकम
न्त्रचर्याकीडासमनुमेवश्वशमाकर्षसमाश्वासनचर्यासमनुप्रवेशनार्थम् ॥

अथखलु भगवां शाक्यमुनिर्वज्रपाणिं बोधिमच्च महासत्त्व त
स्मिन्नेव पर्पदि सन्निपतितम् ईपिन्निरीक्ष्य सर्वं च राधिसत्त्वगणम् ॥

अथ गा सर्गावती पर्पदिह महापृथिवी च देवतागणपरिवृता
महाभूतैकमन्त्रालय ओषध्या महाज्योतीपि नगा 'सञ्चाल्य प्रचलिता
रणिता प्ररणिता क्षुभिता सम्प्रक्षुभिता दक्षिणा दिगुन्नमति, उत्तरा
दिगवन्नमति, पश्चिमदिगुन्नमति पूर्वा दिगवन्नमति, अन्तादयन्नमति,
मध्यादुन्नमति, मध्यादवन्नमति, अन्तादुन्नमति, महत्तस्य चावभासस्य
लोके प्रादुर्भावोऽभूत् ॥

अ यानि चाप्रमेयानि असङ्ख्येयानिश्चर्याद्भुतानि प्रातिहायाणि
सन्दृश्यन्ते स्म । ताश्च देवसङ्घा निःप्रपञ्चमहतालम्बनज्ञानशान्तिपद
नाम समार्थि समापश्यते स्म । यत्र शक्य सर्वप्रत्येकशुद्धार्हच्यमहारो
धिसत्त्वैरपि ज्ञातुम् । कः पुनर्वाद समापद्येतु अन्येषां सर्वलौकिकलो
कोत्तराणां तीर्थायतनानां अभिभवनार्थं सर्वमन्त्रतन्त्रानुप्रवेशनार्थं
सर्वविमोक्षधर्मपरिपूरणार्थं सर्वसत्त्वानां च शान्तिपदमनुप्रापणार्थं

सर्वभूतमनुकम्पाभूतकोटितथताचिन्त्यबोधिमण्डवज्रासनमाक्रमणतिष्ठ
पदमनुप्रापणार्थं च भगवां शाक्यमुनि भ्याय त' स्थिताऽभूत् ॥

अथखलु मञ्जुश्री कुमारभूतो बोधिसत्त्वो वज्रपाणि बोधिस-
त्त्व महायक्षमेनापति आमन्त्रयते स्म — भाप भाप त्व भा! जिनपु-
त्र! सर्वमन्त्रचर्यानुप्रवेश सर्वलोकिकमन्त्राणां सारभूत तम परमरहस्य
सर्वभूतसत्त्वानां समयानुप्रवेश यथाशयमनोरथसर्वपारिपूरक अनुज्ञा-
तस्त्व भो! जिनपुत्र! सर्वबुद्धैर्भगवाञ्छि अतीतानागतप्रत्युत्पन्नस्तथाग-
तमन्त्रकोशसर्वज्ञतान्त्रिपूरणार्थं इह कल्पराराजपटलावसरे सर्वत्रिकीटा-
लीलाचिन्त्याश्चर्याद्भुतप्रिकुर्वणस दर्शनार्थं सर्वज्ञज्ञानमुद्गावनार्थम् ॥

अथखलु वज्रपाणि' बोधिसत्त्वो महासत्त्व मञ्जुश्रिय कुमारभू-
तमामन्त्रयते स्म । शृण्वतु भो! धर्मधर सर्वतथागतानां समतानुरक्ष-
णदक्षरुथायास्यह चतु कुमारीणां भ्रातृसहितानां सरहस्य पटविमान-
होमजापकालक्रियानियम प्रतिमाविधानमण्डलसमयआवाहननविमर्ज-
नापूजनार्घदीपग धधुपमाल्यप्रिषेवनचर्णवस्त्रनिवेदनभवजपतारघण्टा-
मालप्रणीपस्र्गविधिसाधनसाध्यापायानेयमक्रम शान्तिरूपाष्टिकाभि-
चारु अन्तर्द्वानाशाशगमनपादप्रचारिस्त्रयीरणावशनविद्वेषणा सा-
दनशापणमोहनस्तम्भनमारण विप्रिसत्त्वाभाररुणपीडनतर्जनभर्त्स-
नबहुपदापदरुणक्रियो मार्गसदर्शनयथेष्टकर्मफल बन्धनरोहणाव-
भ्यरुणमर्वकर्म प्रतन्त्रसाधनापयिकेषु स्थानेषु नियोजन मिद्धिप-
रिपूरणा । तच्छ्रूयतां भा! जिनपुत्र! ॥

अथ वज्रपाणि श्रीमां प्रणिपत्य सुगत विभुम् ।

उवाच मधुर्गं वाणि शब्दार्थभूषिताम् ॥

अनर्था कर्णमुखा तेव मगरार्थसुसूजिताम् ।

बह्वार्थरुरीमिष्टां सर्वम त्रास्पदङ्गी ब्रह्मस्वरानिनाम् ॥

कलविङ्कुरुतायोपा स्पष्टगम्भीरसयमी ।

मुक्षमार्थतत्त्वावचोदनीम् ॥

सर्वम त्रेश्वरा धैव तत्र भाषेऽथ यज्ञशृङ्ग ।

शृणोथ भूतगणाः सर्वे देवसङ्घा महाद्विका ॥

वक्ष्यमाणां तथा कल्प सविस्तर सर्वकर्मिणाम् ।

चतुर्भूतिर्महौजस्क चतुर्दिक्षु समागमम् ।
 चतुर्वर्णसमायुक्त चतुरक्षरभूषितम् ॥
 चतुर्थं त्रसमापत स पुमां पञ्चमाश्रिताम् ।
 चतुर्थगतिमाहात्म्यं चतुर्भूतसमागमम् ॥
 सभ्रातृपञ्चमं ज्येष्ठं महाभूताकाशमुद्भवम् ।
 सर्वत्रापतिहतं श्रेष्ठं सर्वमन्त्रार्थसाधनम् ॥
 सर्वकर्मकरं पूज्यं ज्येष्ठं मङ्गल्यमघनाशनम् ।
 प्रवृत्तं सर्वभूतानां मन्त्ररूपेण श्रेयसाम् ॥
 चतुः कुमार्येति विख्याता कुमारा पञ्चमात्मका ।
 वायव्यमुज्योतिषि पृथिवीं सप्तपञ्चमात्मकाम् ॥
 तेषां मन्त्ररूपिण्यां विपाको भवति देहिनाम् ।
 पञ्चमो श्रेयसो मुख्यो भ्रातृरूपेण मन्त्रराट् ॥
 तेषां मन्त्रं प्रवक्ष्यामि अपरात्य शृणोथ मे ।
 अथ ते सर्वभूता वै प्रहृष्टमनसा अभूत् ॥
 निषण्णा धर्मतां ज्ञात्वा सौम्यचित्ता समाहिता ।
 श्रोतुकामा हि वे सर्वा निश्चलायतलोचना ॥
 अथ मञ्जुवर श्रीमां ऊर्ध्वक्ष्य सुगतात्मजम् ।
 वज्रपाणिं महायक्षं सर्वमन्त्रेश्वरालयम् ॥
 कृपावकृष्टदयो अपरोऽभूत् तदन्तरे ।
 सर्वबुद्धा वै प्रत्येकार्हाश्चायका ॥
 बोधिसत्त्वा महासत्त्वा दशभूमिसमाश्रिता ।
 सर्वसत्त्वा तथा लोके मुख्या अग्रतमाश्च ये ॥
 निषण्णा सर्वतः सर्वं गतिपञ्चमुयोजिताः ।
 जन्मिनो वरमुख्याश्च पराः परपूजिता ॥
 भवाग्रा ह्यावीचिपर्यन्ता अनन्ता धातुमाश्रिताम् ।
 त्रिजगत्माध्यक्षपर्यन्ता दशभूमाधिपा परा ॥

शत्रुनामा इह सप्त । शत्रुना गणगणम् ।
 अथ पञ्चरात्रं गत्वा शिवा शरीरगणम् ॥
 सत्त्वात्तामसत्त्वात्तामसं प्रवृत्तम् ॥
 गुरुज्येष्ठा तत्रात्तामसं प्रवृत्तम् ॥
 सर्वमत्त्वा विदित्त्वेना प्रमत्ता उद्धृताम् ।
 मन्त्र प्रत्याहरेद्दामा मत्तामेवमात्ताम् ॥

नमः सर्वगुणानामप्रतिहतगणगणानाम् । अति त्यादभुतरूपिणाम् ।
 ॐ तुरु तुरु ह्रुतु ह्रुतु मा विष्णु समयमनुस्मरं मम शरीरं साधय ह्रु
 ह्रु फट् फट् स्वाहा ॥ मवरुमिहाऽय म त्र । ह्रत्याऽय सर्वगुणोधि
 सत्त्वानां सर्वलामिकलाकात्तगणा सर्वव्याधिगजाधिपतीना च मूल
 म नोऽयम् अनेन सर्वरुमाणि सारयत् ॥

सर्वद्वन्द्व्याणि साययेत् सर्वरुमरुगे विष्णु ।
 अनेन तु मदा रमे क्योत क्षिप्रार्थभागे ॥
 तत्र मन्त्र प्रवक्ष्याम तेवसद्वा शृणु मा मे ।

ॐ त्रे स्वाहा । सा शिवायस्तुभ्यम म त्र । ॐ जये स्वाहा ।
 ॐ आजिते स्वाहा । ॐ अपराजिते स्वाहा । एत मूलम् त्रामभ्रातम
 हिताना चतुर्भगिनीना शरुपणितातां तस्याणि भवन्ति । तासाम्
 ॐ रुपिणि ॐ शरुपिणि विश्वा मन । एत ह्रत्याऽय म त्रस्तुम्भु-
 रेह्रत्याये मन्त्रा भवत । शरुपणाय स्वाहा । उपतस्यानि भवन्ति ।
 ॐ तामान पिशाचि ॐ महागक्षणि स्वाहा । ॐ शरुपिणि स्वाहा ।
 ॐ प्रकीर्णकेजी कृता तत्त्वाणि स्वाहा । ॐ शरुपिणि कृता तत्रात्रि
 भयानि स्वाहा । तुम्भुग सा शिवायस्तुभ्यम भवत । ॐ चतुर्वै
 निभ्रुपितमूर्तिं त्रिनेत्रा तस्यात्तामसत्त्वा स्वाहा । ॐ धु धु ज्वलय
 सर्वदशां स्वाहा । सप्तभागाणां भ्रातसहितानां त्रिव्यस्तु म नो
 ऽयम् । ॐ ह्रु सर्वपां शिवा । ॐ ह्रीं ज सर्वपां शिवा । ॐ भ्या-
 यिनि स्वाहा । सर्वपा म त्र । ॐ शरु सर्वपा नत्र । ॐ भगि-
 नीनां भ्रातसहितानां च तन्नुत्तमानुत्तिमानां समया च रक्षितानां

हिमवन्तससागरचारिणां इन्द्रतानां उद्धर्म्मसङ्घानुज्ञातानां श्री ।
 ह्री । रीम् । त्री । भुज । एष सर्वभगिनीनां गर्वध्नातृमहितानां गात्रे
 महामत्रा । सर्वकर्मिकं प्रसिद्धं सर्वकर्मम् । परमगुह्यतमम् । ॐ
 आय हि महादेव विश्वरूपिणे स्वाहा । ॐ तुम्बुरे साधवाहम्याह्वान
 नमः त्रा । ॐ गच्छगच्छ महादेव विश्वात्मने स्वाहा । तुम्बुरे सा
 र्थवाहस्य विसर्जनमन्त्रा । ॐ आयाहि देवि कुमारिके किं चिरायसि
 समयमनुस्मर । मम कार्यं सम्पादय स्वाहा । जयायाह्वाननमः त्रा ।
 ॐ आयाहि महाभोगिनि नार्यं मे साधय समयमनुस्मर स्वाहा ।
 ॐ महायोगाधरि विस्तीर्णधनप्रिये स्वाहा । अजिताया आह्वान
 नमः त्रा । ॐ श्मशानवासिनि रूपपरिवर्तिनि देहानुचरे स्वाहा ।
 अपराजिताया आह्वाननमन्त्रा पुनरेव सर्वमण्डलां लौकिकलोकेश्वरा
 मालिखेत् । सर्वकर्मेषु च योजयेत् । परकल्पविधानेनापि ईप्सितमर्थं
 साधयेत् । अस्मिन्नेव कल्पविसरे मूलकल्पराजपटलसमतामसमतश्चतुः
 कुमारिणां कुमारसहितानामादिमाख्यायते मन्त्रोऽयं बुद्धात्मजो यमि
 च्छति ।

सर्वकर्मिकमित्याहुः बुद्धपुत्रा महर्द्धिना ।
 कुलाग्रा मत्रमुख्याश्च सर्वमन्त्रेश्वरो विभु ॥
 करोति विविधां कर्मा विचित्रा साधुवर्णिताम् ।
 प्रसह्य चापि भूतानां चित्तं हरति तृजमिनाम् ॥
 गत्यर्थवश्यताहेतुनापत्यार्थसमुद्भवम् ।
 प्रसह्य कुरुते कर्म गतियोनिविनिर्गतः ॥
 चतुर्भगिन्येति विख्याता ।
 सभ्रातृसहिता नित्यं महोदधिनिवासिनः ॥
 नौयानसमारुन्ध सभ्रातृसहपञ्चमा ।
 कर्णधारो यः पितामां गुह्यं ताम्रं संक्षिताम् ॥
 विचरन्ति मही कृत्स्नां सत्त्वानुग्रहतत्पराम् ।
 विचित्ररूपधारिण्यो विचित्राभरणभूषिताः ॥
 विचित्रैव फलं तासां विचित्रोपकरणपूजिताम् ।
 पर्यटन्ति महीं सर्गां सशैलसहस्रागराम् ॥

तासा मन्त्रा महाज्यम् तुम्भुरागम् इत्यते ।
सार्थवाहस्य मन्त्रा त्रै व्यम्भरस्य जनादिप ॥
चतुरक्षरसयागा आङ्कारसपञ्जरु ।

प्रथमं सर्वम त्राणां चार्चनं कुर्यात् गन्धगर्दीपमाल्योपहार
विशेषै बलिविधानं दत्त्वा जपं कुर्यात् । अनाकुलपदाक्षरै । गुह्य
प्रदेशे षण्णामन्यतम श्रेष्ठं म गृहीत्वा त्रिंशत्कामसहस्रं जपेत् । आग
ताया अर्घं दत्त्वा सर्वमागिं पारयेत् । अत्रेव त्रं त्रात्र भवति ।
ॐ प्रविगृह्यतु भगि य सभ्रातृमहिता चाघर्म । समयमाधितिष्ठन्तु
स्वाहा । अर्घम त्रा सर्वेषां भ्रातृसहितानां सवापचारमन्त्राणि भ
वन्ति । ॐ ज्वल ज्वल महाहुताशार्चिं महापुनीनां स्वाहा । सर्वेषां
प्रदीपमन्त्रा । ॐ धूँ धूँ । अरितवामिनि धूपशिखे मुरभिगन्धमनोहरे
प्रतिगृह्यतु देव्य भ्रातृमहिता याय ता स्वाहा । धूपम त्र सर्वेषाम् ।
ॐ कुसुमपासिनि कुसुमाढ्य मुरभिमाले सुगन्धिपनाहरे वने कु
सुमा जाता सुकुमारा सुगन्धिन । ता निरन्तितो भक्त्या प्रतिगृ
ह्यध्व मनोजवा स्वाहा । पुष्पमन्त्रा । अनन पूजा कर्तव्य । ॐ ग-
न्धगन्धाभिवासे स्वाहा । गन्धमन्त्रा । ॐ त्रिलिखे बलिनि स्वाहा ।
बलिमन्त्रा । ॐ लालावति स्वाहा । निषेयमन्त्रा । ॐ मू । वस्त्र
मन्त्रा । ॐ फद् । घण्टामन्त्रा । ॐ स्वरयञ्जनमन्त्रा । ॐ छा
दय छत्रमन्त्रा । ॐ दाधूयते धूयते स्वाहा । चमरमन्त्रा । ॐ
केलिमहोरुलिहृदयङ्गमे स्वाहा । सर्वद्रव्यापकरणोज्जनरोचनादर्शप्र
साधनमन्त्रा । ॐ समस्तव्यापिनि स्वाहा । सवदिग्बध्वजप्रकार
मन्त्रा । ॐ मण्डलिने स्वाहा । ड्यूर्ध्वमथ वन्धनमन्त्रा । सर्वतश्च स
म ताश्चपवन्ध भवति । ॐ तम सर्वपुद्गागामप्रतिहतशासनागाम् ।
ॐ हूँ ह । सर्वकर्मिकोऽय महाविद्याराजा शासनो नाम । वशिता
सर्वभूतानां चतुःकुमारीणां सभ्रातृसहिताणां पीडनो शोषणो रोध
नो यन्त्रन वशयिता निग्रहानुग्रहे रतः सर्वभूतग्रहमातर सर्वकर्मपु
अप्रतिहतशासन गुह्ये प्रदेशे अवररके वा जप्यमानः तनुर्भगिनीनां
सभ्रातृसहितानां य रोचते त कारयति । याच्यमानस्तु य वर रोचते

तं वर याचयित्वा शीघ्रं गमनुप्रयच्छति । एतं यः पताहतातर्ज-
तर्जनमारणानीति कृमाणि कुर्वति । अतएव त्रिवारजनापतप्यमाना
सह जप्यमाना गर्भकृमाणि कुर्वति । आत्मा मन्त्राणि भवन्ति ।
विसर्जना येषणादीनि कार्याणि कुर्वति ॥ ॐ रूपिणि गच्छ गच्छ
समयमनुस्मर स्वाहा । जयाया विसर्जनमन्त्रा । ॐ वामने पिशा
चि प्रकीर्णनेशि विश्वरूपिणि गच्छ गच्छ मम कार्यं साधय स्वाहा ।
विजयाया विसर्जनमन्त्रा । ॐ लहु लहु रूपिणि गच्छ गच्छ समय
मनुस्मर मम कार्यं ममादाय स्वाहा । अजिताया विसर्जनमन्त्रा । ॐ
विश्वरूपिणि विक्रते विक्रतानने सर्वदुष्टनिवारणि गच्छ गच्छ ममार्थं
साधय स्वाहा । अपराजिताया विसर्जनमन्त्रा एते विसर्जनाभ्येषण
मन्त्रा । य मनीषितं कार्यं । विचित्रकुमुदैरञ्जलि पूरयित्वा याच-
यित्वा प्रसाद्य च त्रेयीनामग्रतः सभ्रातृसहितानां क्षेमव्या । ततस्ता
मुक्ता भवति । सभ्रातृसहिता सान्निध्यं च कल्पयन्ते । यथेष्टं च वर
मनुप्रयच्छति निरन्तरं यथासुखमिति । याचा उक्तव्या प्रतिदिनं च
कर्तव्यमेव सुप्रकृत्यमाना माक्षणाच्च सान्निध्यं न परित्यजन्ति । सतत-
क्रिया अथवा उपरुह्यमाना नावतिष्ठते कर्तव्यम् ॥

अथ ते भगि यः सभ्रातृसहिता थरथरायमाना पीड्यमानाश्च
वेपथुरूपजातशङ्का गोधिसत्त्वानुभावेन चतुर्दिक्षु रागत्य एव वाचमु-
दीरयते —परित्रायस्व भगवन् वज्रपाणि परित्रायस्व । पीडिताः स्म
भगवन् मुपीडिताः स्म । गतिरन्या न विद्यते । त्वमेव भगवन् शरणम् ।
त्वमेव त्राणमिति ॥

अत्रान्तरे त्रिवारजेन शासने सुशासिता सर्वदेवनागयक्षग-
न्धर्वासुरगरुडकिन्नरमहोरगमनुष्यामनुया सर्वासत्त्वाश्च सर्वगतिरसदृष्ट
हीताश्च सुविनीताश्च सुशासिता महाविद्याराजेन वज्राधिपतिनानुभा-
वेन ता भगिन्यः भ्रातृसहिता भीताः सुविनीता आर्तस्वर क्रन्दमानाः
अवतिष्ठन्ते ॥

अथ खलु मञ्जुश्रीं गोधिसत्त्वा महासत्त्वः ता देवतां भ्रातृस-
हितानामन्त्रयते स्म । मा भैष्ट भगिन्यः । मा भैष्ट । बुद्ध शरण

गच्छन्वम् । द्विपदानामग्र भमं शरणं गच्छन्वम् । विरागाणामग्र सङ्घं
शरणं गच्छन्वम् । गणानामग्रम् ॥

अथ ता भगिन्यः सभ्रातृपञ्चमा युद्धं शरणं गच्छन्ति । एव
शरणं गच्छन्ति । सङ्घं शरणं गच्छन्ति स्म । ततस्ताः सुखसौम-
नस्याः परमेण सुखसौमनस्येन समं यागता अभूवन् । मुक्तगाद-
बन्धनात्मानं सञ्जानते स्म । प्रीतीमुखसमापता लब्धप्रसादपरम
सञ्जातहृष्टरोमकृपा इदमुत्पन्नमुत्पन्नयति स्म ॥

अहो आश्चर्यमिदं प्राप्तो रत्नत्रयाद्भवे ।
सुखिताः स्म क्षणाल्लब्धात् सर्वदुर्गतिघटिताः ॥
धुगतौ स्वर्गमोक्षौ च सदा युद्धे निवृत्तिः ।
ततस्तां तुष्टमनसा मञ्जुघोषं निरीक्ष च ॥
प्रणिपत्य चरणौ मूर्ता इदं याचमुत्पीरयाम् ।
त्रातस्त्व सर्वदुःखेभ्यः गतिस्त्व भो महायुते ॥
यस्त्व सर्वभर्माणां गभीरपदमक्षरा ।
त्वं देशयसे नाथ व धुभूत नमोऽस्तु ते ॥
आज्ञापय महावीर मन्त्रनाथ जिनात्मजम् ।
किमानीताः स्म देवेन आह्वां किं करवानि ह ॥
एवमुक्तास्तु वीरो वै सर्वबुद्धात्मजो विशुः ।
उवाच मधुरां वाणां देवताभिः स चोदतः ॥
गच्छ त्वं शरणं भूय वज्रपाणिजिनात्मजे ।
अवैवर्तिस्मद्धो वै बोधिसत्त्वाग्रजोद्भवे ॥
तुरन्नामादौ कृत्वा वै वशजं जिनवरात्मजम् ।
चित्तं च बोधो ईरध्वं मेप्रचित्ता भरोत्सुता ॥
ततो वा सर्वतः कृत्वा जन्तुः स्वस्थतास्पदम् ।
ततस्तां देवताः सर्वे प्रणिपत्य जिनात्मजम् ॥

आङ्गां सम्पाद्य सर्वं नै येन वज्री तदोन्मुखा ।
 नमस्कृत्वा तु तां क्षिप्र वज्रपाणि महादुतिम् ॥
 अभिप्लुत्य ततः सर्वे स्थिता तन्मुखोज्जवा ।
 प्रसमीक्ष्य तदा कन्या सभ्रातृसहपञ्चमा ॥
 वज्रपाणिं च यक्षेश निरीक्षमाणा स्थिता ।
 अभूय नित्यार्थमास्पदा देव्य अनित्यार्थार्थभूषिता ॥
 प्रणेममधुरा वाचामात्ममन्त्रार्थशोभनाम् ।
 नमस्ते सर्वदुद्धाना बोधिसत्त्वा महर्द्धिकाम् ॥
 प्रत्येकार्हसद्वा च असतांश्चैव योगिनाम् ।
 आत्ममन्त्रार्थविस्तार कथयामो महादुते ॥
 यथातत्त्वावबोधार्थं जनानां तु महीतले ।
 सरहस्यं गुह्यमन्त्राणां त्वद्वक्षान्निष्ठतात्मनाम् ॥
 अनुरक्षार्थमन्त्राणां आस्पदार्थार्थभूषणाम् ।
 एवमुक्ते तु मन्त्रेश वज्रपाणिर्महादुति ॥
 ईपिस्मितमुखा भूत्वा विलोक्य विकसन्मुखः ।
 पूजयामास तां कन्या सभ्रातृसखीजनाम् ॥
 अनुज्ञात मया यूय निर्विशङ्क भविष्यथ ।
 सश्राव्य कल्पविस्तार सरहस्यं समण्डलम् ॥
 जन्तुभिः पूजिता नित्यं वर वो दास्यथ सर्वदा ।
 ऋषिभिः पूजिता यूय यक्षराक्षमकिन्नरैः ॥
 गरुडेर्देवग धर्षं असुरैश्चापे महर्द्धिकैः ।
 कूर्ममाण्डैः मातरेश्चापि समग्रैः सोमभास्करैः ॥
 लोकपालैः धनायक्षैः पतञ्जलि वसवैस्तथा ।
 तैरिवैर्यं सुराध्यक्षैः पिशाचोरगमानुषैः ॥
 भूतायक्षैः निशाध्यक्षैः पिशिताशनव्यतरैः ।
 राक्षसाधिपमुख्यैश्च रौद्रचित्तैर्विहेठकैः ॥

दैत्यदानवसङ्घैश्च यमेः प्रेतमहर्द्धिकैः ।
 मानुषामानुषैश्चापि ब्रह्मविष्णुमहेश्वरैः ॥
 सुरमुख्यैर्महाज्येष्ठैः सिद्धचारणपूतनैः ।
 योगिभिर्जिनपुत्रैश्च पूजिता वो भविष्यथ ॥
 न स देहो प्रभावा ऋक्पा ।
 जयाया मन्त्रमित्याहुः कल्पविस्तारविस्तरा ॥
 नव कोट्यस्तु मन्त्राणां तन्त्रकल्पसविस्तरा ।
 विजया चैव मन्त्राणां पट्टिलब्धा प्रकीर्तिता ॥
 अजिताया तु भवे मात्र लक्षपोडशकोद्धवा ।
 अपराजिताया तु कयाया चतुःकोट्य उदाहृताः ॥
 तुम्बुरेः सार्थवाहस्य नवकोट्योऽथ गायतः ।
 तत्प्रमाणा भवेत् कल्पा वृसुरासुरपूजिताः ॥
 सर्वं शैवमिति ख्यातं सर्वभूतलवासिभिः ।
 मयैव निगदितं पूर्वं कल्पे मार्सि सविस्तरे ॥
 पश्चादयो जनः प्राहुः कल्पमन्त्रां पृथक् पृथक् ।
 तुम्बुरुः सार्थवाहस्य त्र्यम्बकस्य तु धीमतेः ॥
 अनन्ता कल्पविस्तारा शरस्यास्य कपर्दिने ।
 यत्प्रभावार्थं मन्त्राणां सिद्धिं यास्यन्ति भूतले ॥
 अनुज्ञाताथ व यूय कल्पराजेऽथ वै सदा ।
 भाषध्वं मन्त्रतन्त्राणां सरहस्य सविस्तरम् ॥
 सगुह्यं गुह्यतमं चापि सर्वमन्त्रमुपोदयम् ।
 इत्युक्त्वा वज्रधृक् श्रीमां वज्रमाश्रित्य लीलया ॥
 तूष्णीम्भूत तदा तस्यौ रत्नपङ्कजमुच्चृते ।
 अथ ताः क यकाः क्षिप्रं सभ्रातृमथपञ्चमा ॥
 प्राणिपत्य मन्त्रनाथ वै यक्षेश जिनवरात्मजम् ।
 वज्रपाणि महावीर मन्त्रनाथेश्वर विश्रुम् ॥

उवाच मधुरा वार्चा णकैरामनुपर्णा ।
 मण्डलं तु रामासेन वक्ष्येऽहं भुजगार्यम् ॥
 ज्येष्ठमण्डलमित्याहं जया ज्येष्ठममायत ।
 विजने रहसि सम्पाते विगते चैत्र महाजने ॥
 प्रच्छन्नेऽग्रमसम्पाधे सरिच्छीरे शिलोच्चये ।
 विविक्ते नानने रम्ये उद्गात्रपितमन्त्रिणे ॥
 शून्ये देवकुले चापे भूय वेश्मसु शोधिते ।
 एकरुक्षे शुभे रम्ये महोत्थिसमाश्रये ॥
 एरुलिङ्गे श्मशाने च विगते धूमपासुभिः ।
 वज्रासनमहापुण्ये धर्मचक्रे सुशोभने ॥
 यत्र शान्तिं गतो बुद्ध यत्र जातो महाशुनिः ।
 एते स्थाना भवेन्मुख्या मण्डलालिखने शुभा ॥
 गङ्गातीरेऽथ सर्वत्र सद्दीपपुलिनाश्रये ।
 सरिद्वाराश्च मुग्धा ये कीर्त्तिता लोकविश्रुता ॥
 तेषु तीरेषु सर्वत्र नित्यं मण्डलमालिखेत् ।
 समन्तात् सर्वतोयाता महादधिसमप्रदा ॥
 हिमत्र तविन्द्या तोया ता प्रस्थिता निम्नगाम्ग्रधे ।
 सरिद्वारिष्ठेषु तीरेषु युक्तो मण्डलमालिखेत् ॥
 अन्ये वा रहसि भूभागे उडये वा सुशोभिते ।
 देवायतनरम्येषु स्तूपे चापि महोत्थिते ॥
 धातुगर्भे तथा चैत्ये वापीरूपासु वीथिकैः ।
 तेषु तीरेषु सर्वत्र मध्ये चापि सुशोभितैः ॥
 गोष्ठे पद्मसरत्सर्वा कचित् तोयाश्रयोद्भवैः ।
 अन्यैर्वा स्थानाग्रैर्नित्यं विहारारामभूपितैः ॥
 यथेष्टमनसो तुष्टिं मुनिजुष्टे महीतले ।
 पर्वताग्रैर्ग्रहैश्चापि कन्दरैः सानुचिहित ॥

शान्तेरात्रसथैर्दिव्यै ग्रहैश्चापि विज तुभि ।
 ध्यानानुकूलैः प्रशस्नेश्च ऋषिमुन्येर्निपात्रिते ॥
 यत्र या मनसो तुष्टिः तत्र मण्डलमात्रिमेत् ।
 एषु स्थानेषु वै नित्य यथादिष्टेः सुपूजिते ॥
 निपेतुर्देवता क्षिप्र सान्निभ्य चापि नल्पयेत् ।
 तत्र स्थाने तदा नित्य जपहामक्रमा विधि ॥
 ये साध्या म प्रमुखाश्च उत्तमाधममभ्यगाः ।
 सिद्धयति मन्त्राः सर्वे वै सिद्धयेरेष्विहोदिते ॥
 भिद्वयति सर्वमन्त्रा सर्वे वै ज्येष्ठमभ्यमरु यसा ।
 विविधा हि भवे सिद्धिः त्रिविधैव क्रियाविधि ॥
 त्रिमकारस्तु मन्त्राणा त्रिधा कालप्रभेदतः ।
 त्रिसन्ध्य सर्वमन्त्राणां त्रिधा कर्मफलोन्मुता ॥
 शान्तिक कर्म निर्दिष्ट जयाख्य मण्डले शुभे ।
 विजयाख्ये तु पौष्ट्यर्थ अजिताख्ये चाभिचाररुम् ॥
 अपराजितारख्ये तत्रा नित्य निर्दिष्टेः श्रद्धागु ।
 सर्वकर्मसु मन्त्र तुम्पुरारख्यं समालिखेत् ॥
 पश्चम मण्डला द्वेया अम्भोर तत्र निरागताम् ।
 समन्ताच्चतुरश्र वै उक्तिमात्र गयेद् भुवि ॥
 चतुर्हस्ताष्टहस्त वा मशोभ्य पाणिना पुन ।
 कठण्णः शर्कराङ्गार तुपकेशमवस्कराम् ॥
 कपालास्थिशकृदुष्टा सशोभ्य पाणिना तत ।
 स्वय चापि परेस्तत्र सर्वावस्तरता जपेत् ॥
 कृमिजन्तुसमाशीर्णा मशोभ्य यन्नतो त्रीता ।
 आपूयोरन्यमृत्तिकैः भुचिभिश्च सुगन्धिभि ॥
 नदीकूलोद्भवैर्मैत्रैस्तथा वल्मीकाग्रमम्भवै ।
 गोष्ठभूतलयोर्मैत्रैस्तथा पार्थिवोद्भवैः ॥

मित्राभि गमनात् नै गञ्जुश्रीमल्लङ्घनी ।
 अथवा गामयमिश्रार्थं मृत्तिमाभ सम तत ॥
 समन्तमालेपयेत् क्षिप्र पञ्चगव्यगमास्रतै ।
 कुङ्कुमाक्तेस्तथा सिंगरे त्रिभिर्धै गन्धमिश्रितै ॥
 मृत्तिकाभि समन्ताद् वै मण्डलं तु मम तत ।
 आलेप्य भुवि यत्ना वै म त्रिन्मन्त्रतन्त्रवित् ॥
 पञ्चाङ्गिरुर्ध्वरेतु विविधैः धूपवासितै ।
 आलिखेन्मण्डलं दिव्यं समं ता चतुर्हस्तकम् ॥
 अष्टहस्तप्रमाणं वा ज्येष्ठं मण्डलमुच्यते ।
 चतुर्हस्तोऽथ कनिष्ठं मध्यमं परिकीर्त्यते ॥
 पञ्चहस्तोऽथ विख्यातं पञ्चहस्तोऽथ मुक्तवाम् ।
 सर्पपातु देवीनां सभ्रातृमहितात्मनाम् ॥
 मण्डलप्रमाणमित्युक्तं समं ता चतुरश्रितम् ।
 चतुर्द्वारं चतुर्कोणं चतुस्तोरणभूषितम् ॥
 आलिखेन्मण्डलं दिव्यं प्रशस्तं चारुरूपिणम् ।
 मध्ये कुमारमालिन्यं बालरूपसुभूषणम् ॥
 कुङ्कुमाकारवर्णाभि वाममध्येऽथ सस्थितम् ।
 नीलोत्पलं समन्तात्करलश्लोषशोभितम् ॥
 दक्षिणे करविं यस्तं श्रीमालं फलमायतम् ।
 किञ्चिद्दूरं देवं मञ्जुघोषं महाप्रभुम् ॥
 किञ्चिदमीशिताक्षं तु ईषित्प्रेक्षणैर्यताम् ।
 दक्षिणेन समं ताद् वै महोदधिं समालिखेत् ॥
 तत्रस्था नावारूपा देव्या भ्रातृपञ्चमाम् ।
 आलिखेन्मन्त्रविद्यानां सुवेपां चारुरूपिणाम् ॥
 विचित्राभरणयिष्यस्तां विचित्रप्रहरणोत्तरताम् ।
 कुमार्याकारस्वेष्टानां भ्रातृकुमारविक्रमाम् ॥

नोयानसमारुह्य मन्त्रागम्य गगानम् ।
 उण्धारसभापेता तुम्ह गगानादहम् ॥
 महोत्थि मम ताद ते मन्त्राभ्य तम् मित्रम् ।
 रुपायै प्राणेभियुक्त स्फाट्य गारुडितम् ॥
 आलिख मण्डल ग्रीष्मां गुप्त रहमि सप्रेत ।
 यथा हि मित्रिनिष्ठि तत्त्व चाप सत्तितम् ॥
 तत् सर्व कारयेन् क्षिप्र लाङ्घिनेप्येय याजयत् ।
 यावन्ति शैवतत्रेऽस्म ये तत्रे चापि गारुडे ॥
 ब्रह्माद्यैर्ऋषिमुख्यश्च भृगुर्द्धिरसः सत्यपै ।
 मार्कण्डेयुनिवरेश्चापि पुलस्त्यागरितसम्भवे ॥
 वासवे शक्रदेवैश्च रुद्रेन्द्रसभाभरम् ।
 विप्रिधै सत्तमुग्येन यमायै प्रेमहृद्विर ॥
 ग्रहमातरकूमाण्डे यक्षराक्षसपूजिते ।
 मानुषामानुषे लाभे चित्तनाथर्षिद्वन्द्वे ॥
 पूजिता कल्पविम्बारा विष्णुर्द्रुमवामने ।
 कथिता कल्पमहात्म्य निखिला येव भूतले ॥
 तस्मिन् मण्डले याज्या सिद्धयन्तीह न मलय ।
 विविधा योनिमुग्यैरतु विप्रिधाकारचेष्टितै ॥
 कथिता कथयिष्यति देवीना कल्पविस्तराम् ।
 तस्मिन् समये निगताया जयाग्ये मन्त्रे भुविरिति ॥
 बोधिमत्तपितृकायनका महायानपुण्यमृदा ।
 र्यगज्जुश्रीमूर्त्तपात पञ्चन गगानम्
 पटलविसरात् यथम् चतुर्भेगिनामण्ड
 लमनुप्रपन्नमयगुह्यतमपटल
 विसर अगिमाम इति ।

अथाष्टचत्वारिंश पटलविसर ।

अथ खलु विजया नाम देवी तौत्र पर्पदि सन्निपतिता सन्निप
ण्णाभूवम् । स स्वरु मण्डलोपचर्या साधनविधिं भाषयति स्म ॥

आदौ तावद् निविक्ते देशे मन्त्रे रहासि पञ्चरङ्गिकचूर्णन शु
क्लकृष्णपीतरक्तहरितै चूर्णं पञ्चम्या शुभे सितकृष्णयोः पक्षे चतुःर्या
वा मण्डलमालिखेत् । चतुर्हस्तप्रमाण समन्ताच्चतुरश्र चतुःकोणं चतु
स्तोरणभूषितम् । समन्तामण्डलमध्ये महोदाधि समालिखेत् चतुर्मुद्राल
ङ्कृतम् । मध्ये सार्धवाहश्च मुद्रामण्डलाकार इन्दुवर्णाभि पूर्वोत्तरे कोणे
जया मुद्रा अर्धचन्द्राकारसितं दक्षिणपूर्वकोणे विजया मुद्रा तृको
णाकारं पतिनिर्भास, पश्चिमदक्षिणकोणे अजिताया मुद्रा बन्धाकार र
क्तावभासं उत्तरपश्चिमकोणे अपराजिताया मुद्रा वज्राकार कृष्णनि
र्भास सर्वतश्च मुद्राणां ज्वालामालिनं कर्तव्या ॥

पूर्ववचोक्षसमाचारेण भूत्वा चतुःकोण चत्वारः पूर्णकलशाः
स्थापयितव्याः आम्रपल्लवमन्त्रादितमुखं सवेग्रीहिरन्नपरिपूर्णगर्भाः ।
मध्ये तु सार्धवाहस्य तुम्बुरे पञ्चम कलश तथैवाम्रपल्लवमन्त्रादित-
मुख प्रत्यग्रवस्त्रावकुण्ठिताश्च कार्याः । तच्च तथैव बलिनिवेशपुण्या
दयो यथा मुद्रास्तथैव कार्याः । तद्वर्णश्च पुष्पधूपगन्धादयः तत् सर्वं त
थैव कार्यम् । चतुर्दिशं च बलि, क्षेप्तव्या । अर्धरात्रे मन्त्राद्देवाभि
चारुके प्रत्यूपे पौष्टिके अपराह्णे शान्तिरूपस्त गते वा सवितरि कर्म
त्रय चापि यथाकालोपदिष्टमण्डलहोमजपसाधनेषु प्रयोक्तव्यम् ॥

शुचिनो दक्षशीलाश्च स्त्रीपुरुषादयः अन्यथिताश्च प्रवेशयित
व्याः सरदारिकाश्च शुद्धमन्त्रधारिणो आदौ प्रवेशयितव्याः । प्राङ्मुख
स्थापयित्वा विजयाया मूलमन्त्रेणोदकमभिमन्त्र्य सप्ताभिमन्त्रितं कृत्वा
सर्वेषामभ्यपिञ्चेत् । सकृदहोरात्रोपितानां शुचिवस्त्रप्रावृतानामष्टौ
प्रभृति यावदेकं प्राङ्मुखं पश्चाद्द्वारेण प्रवेशयेत् प्रत्यग्रमुखमन्त्रा
दितां कृत्वा एकैकं विजयाया मुद्रं बद्ध्वा अञ्जलिं कृत्वा पीतपुष्प
दत्त्वा क्षिपापयेत् । विजयाया मन्त्रं कृत्वा मुखमुत्साद्य मण्डलं दर्श

पयेत् । प्रदक्षिण च मारापयेत् । सर्पा मुद्रां दर्शयेत् । तनोऽनुपूर्वतः
सर्वे प्रवेशयितव्या यावदष्टाविति ॥

पूर्व तावद् देवीनामाहारनम त्रेण भ्रातृमाहितानां मूलमन्त्रेण
यथोचितैः पुनैरावाहयत् । पूर्व पश्चाद् धूपं दत्त्वा यथाचितं नमस्कार
कृत्वा यत्रोत्सहते शिष्यः स्त्रीपुरुषदारकदारिका वा स तस्मिन् मण्डले
बहिरभिपेचयितव्यं राजवत् सर्वापररणे यथाभिरुचितैर्वा मन्त्रं मण्ड
लाचार्यस्य तुष्टिर्येन वा तुयेत तयाभिपेचयेत् । अभिपिच्य च एक
वा त्रयो वा अभिपेचनीय आर्याभिपेकेण । एक च वक्तव्यम् । शृणु
कुलपुत्रकुलदुहितुर्वा लब्धाभिपेकस्त्वमनुज्ञात सर्वदेवताभिश्च सभ्रातृ
सहितैश्च स्वमन्त्रतन्त्रेषु यथेष्ट मण्डलमालिख्य स्वमन्त्राणां विधिनि
यमचर्यारूपविस्तरां ददस्वेति वक्तव्यः । तदन्ये विद्याभिपेकेणाभि
पेचयितव्या । द्वित्रयो वा जनाः । शेषास्तु स्वमन्त्रचर्यायाः शिक्षापयि
त्वा विसर्जयितव्या ॥

ततो मण्डलाचार्येण चन्दनोदकेनाभ्युक्ष्य अर्घ्यं दत्त्वा स्वमन्त्रे
णैव धूपपुष्पादिभिः देवतां विसर्जयितव्या । सर्वं चोपकरण आत्मना
ग्रहेतव्यम् । गृह्य च स्व प्रत्यक्ष तृतीयभाग सर्वमनाथेभ्यो दातव्यम् ।
शेषमुदके स्थापयितव्यम् । तं पृथिवीमदेश सुलिप्तं कृत्वा सुशोभितं
विगतजरजरू यथेष्टतो गन्तव्यम् । यथा स्वमन्त्रचर्यासु च तथा शिक्षा
पयितव्या । सर्वे शिष्याः मन्त्रं रहसि विगतजनसम्पाते स्वदेवतासु
द्रांश्च बन्धापयितव्याः । तैरेव मन्त्रैः पूर्वनिर्दिष्टैर्मन्त्रैः सुविशेषतः सर्व
मन्त्रा सिद्धिं गच्छन्तीति ॥

आभु सिद्धिक्रियायुक्तिमन्त्राणां च विशेषतः ।

जयाख्ये मण्डले ह्युक्त पूर्वनिर्दिष्टहेतुभिः ॥

तत्कर्मविधिनिर्दिष्टः विजयाख्ये मण्डले शुभे ।

द्वितीय मण्डलमित्याहुः निर्दिष्ट तत्त्वार्थमन्त्रिभिः ॥

विजया नामतो ज्ञेया सर्वकर्मार्थसाधिका ।
 ईप्सिता साधयेदर्था सर्वेभ्यो मन्त्रवित् ॥
 पूर्वं जप्ता मन्त्रस्तु सर्वकर्मण्युपायान् ।
 नयात्मदेवता रक्षा विजयाया तु नीत्ये ॥
 पराभवश्च विघ्नानां आरम्भश्च फलोन्मुख ।
 मण्डले विजयारये तु द्वितीये सर्वार्थसाधने ॥
 दर्शनान्मुञ्चते पुनः सर्वकृत्विपमायतैः ।
 जपाद् योगाच्च मन्त्रज्ञ पापशुद्धिश्च जायते ॥
 पराभवश्चायेपा मन्त्राणां तु भूतले ।
 परिपक्षगतां तेषां स्वदुष्टादुष्टयानिजाम् ॥
 नाशयेत्तत्क्षणान्मन्त्री विजयारये मण्डलावृतो ।
 सर्वकर्मिकमित्याहुः वक्ष्याकर्षणभूतिकम् ॥
 सफलं कर्मजं लोके पुष्टिशान्त्यर्थसाधकम् ।
 सर्वार्थसाधको तेषां मण्डलोदधिसम्भवो ॥
 विजयारये ऋषिमतं पुण्यं प्रशस्तं सोमपूजितम् ।
 नित्यं नित्यतमो पुण्यो मङ्गलो मघनाशनः ॥
 मूर्तया रूपमथ धन्यं सर्वार्थसाधनम् ।
 लिखनान्मन्त्रिभिः क्षिप्रं ऊर्गगामर्थसाधकमितिदिति ॥
 अजितादेवमित्याह प्रसन्ना बुद्धशासने ।
 मण्डले त्रयमङ्कः कथितो नोपपन्नितम् ॥
 पूर्वं विजयैर्मन्त्रेणैव विधिः लोकचिह्नितः ।
 अधुना च प्रसूयेऽहं अजिता य मण्डलम् ॥
 यद्वा तत् तथैव नियोजयेत् ।
 किन्तु वर्णवर रत्न रक्तेष्वपि चूर्णैः ॥
 तथैव त्रिलिङ्गपात्रा गन्धद्रव्यादिभिः क्रमैः ।
 सर्वरक्तमयं ताम्रमसृग्गस्ताम्रशोभनम् ॥

तथैव मुद्रा सर्वत्र भीमां चैव त्रिगोजया ।
 रलिहोमायायुक्ति रक्तं त्रिगोजयेत् ॥
 रक्तशायन रक्ताया रक्तं त्रिगोजयेत् ॥
 तथैव मुखेष्टे वा रक्तं त्रिगोजयेत् ॥
 आसन शयन या रक्तं चैव ममात्रभेत् ।
 तथैव रक्तमन्त्राणा सीपुमार्थारणम् ॥
 रागार्थ आहृते मन्त्रा रागिण्येव युज्यते ।
 नान्यमन्त्रेषु मन्त्रो मन्त्रि मन्त्रेण कृत्तव्यम् ॥
 बुद्धिम त' सन्त्यागी मन्त्रज्ञा मन्त्रमीरयेत् ।
 कामार्थ सम्पद् प्राप्ता यस्याकर्षणहेतुम् ॥
 प्राप्नुयात् सम्पत्तां मर्त्य अजितारगे मण्डलेऽद्भुताम् ।
 सर्वभूतवशार्थाय मण्डलं भुवि मुख्यते ॥
 कथित मन्त्रिभिर्नित्य चित्तविक्षेपारणात् ।
 आकृष्य महोज र्म वश्या भौतिकचेष्टितम् ॥
 निक्षिप्तचित्तो मर्त्या ये आविष्टारिल्लेक्षिताम् ।
 दासभूत समायात सर्वज्ञासम्प्रतीच्छकम् ॥
 विंश वशमायान त्रिङ्गानुपश्रयतिनम् ।
 तादृशं मालुषं दृष्ट्वा पुनरेव सम्प्रमाश्रयेत् ॥
 स्त्रिय वा यदि वा पुमं तान्त्रं वाथ तारिकाम् ।
 भूयाऽपि गन्तव्येण अजितेनैव माक्षयेत् ॥
 पूर्वनिर्दिष्टक्रमश्च विधियुक्तमहीतले ।
 आश्रित्येवमन्त्रं शीमा मर्त्येव प्रयाजयेत् ॥
 सफलं र्म निम्नं समं त्र म त्रमर्षणि ।
 पूर्वम यप्रयोगैस्तु सा यथेदं विधिमतमाम् ॥
 साध्यमाना हि सिद्धय ते सर्वं माहेश्वरा गणा ।
 विश्रान्तापतो रूपं मुद्रं म त्रार्थनत्रता ॥

क्रियायोगप्रमाणं तु कथ्यमानातिविस्तरा ।
 एतत् प्रमाणतो ज्ञेयं मण्डलेऽस्मिन् निबोधनाम् ॥
 हस्ता च दष्टसप्ता वा पदपञ्चचतुरस्तथा ॥
 द्विहस्तहस्तमात्रं वा दृता मण्डलमुद्भवेत् ॥
 ज्येष्ठमष्टस्तथा हस्तं सप्त पदं पञ्च मध्यमाः ।
 चतुर्हस्तद्विहस्तं वा हस्तमात्रं तु कन्यसम् ॥
 ज्येष्ठे शातिकं कुर्यात् तथा मध्ये तु पौष्टिकम् ।
 आभिचारकमन्त्रेषु कुर्यात् कन्यसमण्डले ॥
 वश्यार्थं सर्वभूतानां नित्यं जम्भनमोहने ।
 कुर्यात् सर्वकर्माणि जापी मन्त्ररतः सदा ॥
 अजिताख्य मण्डलं निर्दिष्टं सर्वग्रहविमोक्षणम् ।
 यत्र भूताः पिशाचाश्च ग्रहमातरपूतनाः ॥
 दृष्टमात्रा वशमायान्ति नित्यं जम्भितमोहिताः ।
 दर्शनान्मण्डले नित्यं क्षिप्रं गच्छन्ति वश्यतामिति ॥
 अपराजिता तु देव्या वै प्रणम्य जिनवरात्मजम् ।
 वज्रकं गुह्यकेन्द्रं तु मञ्जुघोषं सुभूषणम् ॥
 सर्वा बुद्धसुताश्चैव महौजसाम् ।
 सभ्रातृपञ्चमां देवीमिमां वाचमुदीरयेत् ॥
 अहमप्येवंविधं कार्यं मण्डलार्थेति युजितजम् ।
 वज्रे च शुभसङ्गीतं युक्थर्याक्षरसंस्थिरेप म् ॥
 महाप्रभाव महौजस्कं दुर्दान्तदमकं मतम् ।
 सकृष्णं कृष्णवर्णाभं कालरात्रिसमभम् ॥
 यमवृत्ताख्यवर्णाभं ।
 साक्षाद् विवस्वतं घोरं परमाणहरं भयम् ॥
 यथावत् पूर्वनिर्दिष्टं देवीनां तु मण्डले ।
 तथैव तत् कुर्यात् सर्वं वर्जयित्वा तु वर्णतो ॥

श्मशाने नित्यमालेख्य पुरे दक्षिणतः सदा ।
 सधुमे ज्वालामालीह अस्थिरुङ्गालवेष्टिते ॥
 मध्यस्थे सवसृजे देशे तत्रस्थे तु महीतले ।
 श्मशानभस्मना लेख्य कृष्णवणे तु भूतले ॥
 यथैवं पूर्वनिर्दिष्ट मन्त्रैरर्चविधिक्रमम् ।
 तत् सर्वं क्षिप्तो मन्त्री सर्वं चैव नियोजयेत् ॥
 स्वमन्त्रं मन्त्रनाथं च तुम्बुरु सार्धवाहकम् ।
 महोदधिसमावृताम् ॥

अजितायामाशु निर्दिष्टा विजया खड्गपाणिनी ।
 धनुर्हस्तां सदा देवी जया तामभिनिर्दिशत् ॥
 विचित्रप्रहरणा शेता विचित्राभरणभूषिता ।
 विचित्रगतिसस्त्राख्या विचित्रा वेषचेष्टिता ॥
 आलिख्य मण्डले ह्यत्र कृष्णवर्णा तु भूतले ।
 परमाणहरं हेतत् मण्डलं भुवि चेष्टितम् ॥
 विविधार्थक्रिया मन्त्रा विविधा कर्ममुद्भवा ।
 तत् सर्वं पूर्ववत् कृत्वा पश्चात् कर्म समारभेत् ॥
 जपहोमक्षया मन्त्रा मण्डलाश्चैव दर्शयन् ।
 प्रवेशं मण्डले ह्यस्मिन् तत्पूर्वं विधिमुद्भवैः ॥
 एष सक्षेपतो ह्युक्तं कथ्यमानोऽतिविस्तरम् ।
 मण्डलं देविमुख्यायाः कथं साया तु कीर्तितम् ॥
 अपराजितारयनामतः ज्ञेयां मण्डलं भुवि विभुतम् ।
 आजितं सर्वतः पूर्वं राक्षसेश्वरकिन्नरैः ॥
 भूतैर्देवैस्तु यममातरसग्रहैः ।
 कृष्णामण्डे व्यन्तरैश्चापि पिशिताश्वैः सपूतनैः ॥
 तन्त्रे तु सर्वतो मन्त्रैः क्रव्यादैस्तु सकम्पलैः ।
 असुराध्यक्षैः महाघोरैः सर्वभूतमहोदयैरिति ॥

अथ तुम्बुरु' मार्याहो वैस्व मण्डलमभाषयम् ।
 तुम्बुराण्य ताम्रो मर्त्या बज्रधरू त निषोषताम् ॥
 पूर्वनिर्दिष्टमित्याहुः पुनरेव महीतले ।
 प्रणम्य तत्रिण मूर्ता इमा वाचमुभिक्षरे ॥
 सर्वं पूर्वनिर्दिष्ट मण्डल चतुरोदयम् ।
 प्रथम सर्वरुपां त द्वितीय त इहाच्यते ॥
 व्यतिमिश्र तथा युक्त्या अनुपूर्वमिहागतम् ।
 मण्डल चतुराण्य तु सर्वभूतप्रसाधकम् ॥
 शून्यवेश्म तथा नित्य गान्यदेवकुटे सदा ।
 मच्छब्दे रहसि प्रसन्ने स्वगृहे वाववरकेऽपि च ॥
 विचित्रैरङ्गनेपथ्ये विचित्रैश्चाकूपणैः ।
 पञ्चरङ्गिरुचूर्णस्तु विविधैर्वा फलोद्भूतैः ॥
 शालितण्डुलपिष्टैस्तु विचित्रैरङ्गमुज्ज्वलैः ।
 शुद्धचूर्णैस्तथा युक्तै चन्द्रागुरुधूपितैः ॥
 विमिश्रैश्चन्दनचूर्णैस्तु कुङ्कुमागरुयोजितैः ।
 कर्पूरैस्तूरिणासिक्तैः प्रिङ्गुकेयरादिभिः ॥
 स्पृष्टासीरसमायुक्तैः क्राणागरुमुधूपितैः ।
 चूर्णविविधैर्वा धैर्वा नित्य मण्डलाग्राहिण्यैः ॥
 त्रिस्तोत्री जपहोमा च त्रिचेलपविर्तिन ।
 व्यतिमिश्रपक्ष तथा मन्त्री मितासितसुचिहिते ॥
 यथेष्टं तिथिनक्षत्रे नित्य मण्डलमालिखेत् ।
 धतुर्हस्तप्रमाणं वै यथोक्तं त्रिप्रपूर्वैः ॥
 ॥त् सर्वमालिखेद् धीमा म त यत्नाद्वि चेतसा ।
 चतु कोण चतुर्द्वार चतुस्तोरणसयुतम् ॥
 मध्ये सरिपतिर्नित्यं मण्डलेऽस्मि समालिखेत् ।
 मध्यस्थ पद्ममारूढ धर्मचक्रानुवर्तिनम् ॥

शाक्यसिंह महावीर म ग्री पुद्ग समालिखेत् ।
 शेष मुद्रारै सिप्र स्वभारतगहपञ्चमम् ॥
 भालिखेत् सार्वतो म ग्री तातु मोण त मयत ।
 ज्येष्ठात् पञ्चारे तम गो भगवान् पञ्चगाम्बुये ॥
 तुम्बुरे मुद्रमालेख्य तातवर्णाऽथ गर्वा ।
 सर्वे शुभवर्णाभा त ते दृगभिप्रभा ॥
 कुमुदाकारसङ्काशा सर्वसर्गुभिर्गुम्फा ।
 पर्जन्यनिर्गमयोगेन नेगीतां त तातगामिनी ॥
 तत् सर्वं कुर्या र्मनी सर्वसमार्थमाश्रयमिति ।
 यथैव मण्डलं सर्वपदे स्मित प्रयोजयेत् ॥
 त्रिविध पद्मनिर्दिष्ट मण्डलेऽस्मि गगानिनि ।
 शेष यथेष्टवत् कुर्या पद्ममण्डले भूतले ॥
 आलेख्य म तत त्रेऽस्मि यथाविहिते मने ।
 फलके पङ्कते वापि यथाकाष्ठमगद्गय ॥
 आलेख्या देवताः सर्व सभ्रातृगहपञ्चमा ।
 यथैव मण्डले सर्वं तत् सर्वं आलिखेत् पटे ॥
 अम्बरे वापि निर्दिष्ट गगानिनिगमुत्तरे ।
 निर्दिष्ट पद्म तङ्गे प्रतिमाता तु ता यते ॥
 चन्दन मलयमित्याहु राग चापि सनेमरम् ।
 पुन्नागं चैव मन्त्रज्ञै नि ग प्रतिमाम् योजयेत् ॥
 पियालं पञ्चक वि तात् रोध्रकाष्ठ महीतले ।
 सरल देवदारु च माक्ष्मीर चैव सघण्टकम् ॥
 कुटजार्जुनजम्बूक मिश्रहुष्ठोमकोद्धरम् ।
 रक्तच दनकाष्ठ तु विशेषात् पद्ममुच्यते ॥
 प्लक्षोदुम्बरकाष्ठ च सहकार विशेषत ।
 पुण्डरीक ससर्ज वै सिन्दुवार सिद्धोद्भवम् ॥

वकुल तिलक चैव काष्ठ सप्तच्छद तथा ।
 विविधा वृक्षजातीना पुसस्त्रीनपुसकाम् ॥
 सर्वेषां ग्रहण नाष्टे मूलगण्डे ततोर्ध्वगम् ।
 शारागम् सर्वतो ग्राणा मधुमस्तिक्तकाष्ठयो ॥
 पिचुम द तथा नाष्टेऽरिष्टे भूततरौ तथा ।
 पुत्रञ्जीवककाष्ठेषु नित्य चैवाभिचारके ॥
 अभ्युद्ये शान्तिकृत्स्न्यान् काष्ठे चापि महीतले ।
 पौष्ट्यर्थं काष्ठमित्युक्तं अशोकं शीर्षमेव वा ॥
 सर्वकर्मणि सर्वत्र सर्वकाष्ठेषु योजयेत् ।
 मूलकाष्ठेन प्रतिमाया मूलनक्षत्रयेजिता ॥
 ततस्तम्भकृते काष्ठे ज्येष्ठनक्षत्र योजयेत् ।
 तत् शाखाकृतं काष्ठं सर्वनक्षत्र योजयेत् ॥
 ततोऽवनक्षत्ररेवत्या इन्दुवारेण कारयेत् ।
 मूल आदित्यवारे वै स्तम्भः शुक्राश्वमीक्ष्यते ॥
 सर्ववारैस्तथा मुख्यै सर्वग्रहगणाहते ।
 मूले रसातल गच्छेत् आसुरिं तनुमाविशेत् ॥
 ततस्तम्भकृतै काष्ठै गाण्डैश्चापि समुद्भवैः ।
 वक्ष्याकर्षणभूतानां जम्भस्तम्भमोहनाम् ॥
 कुर्यादाभिचारं वै तेषु प्रतिमा समाविशेत् ।
 ततोर्ध्वं नभस्तलं गच्छेद्ूर्वकाष्ठसमुद्भवैः ॥
 प्रतिमां देव्यं समायुक्ते सुरयानसमाश्रयाम् ।
 शाखासु सर्वतो गच्छेद तर्धानसुरलोदयाम् ॥
 दिशां च सर्वतो मन्त्री यथेष्ट वा कर्म समारभेत् ।
 काष्ठाः सर्वे तु निर्दिष्टाः प्रातिमालक्षणाभिष्यते ॥
 नौयानं च समारूढा देव्याकारसुभूषिता ।
 कुमार्याकारचिह्नस्तु पञ्चचरकमूर्धजा ॥

तथैव करविन्यस्तौ मण्डलेऽस्मि हि बोधिताः ।
 तुम्बुरु सार्थवाहा वै कर्णशारा महायुतिः ॥
 करवालकरम्यस्तो वाहमन्तोऽथ सव्यके ।
 त्रियमागता म ॥ यदुत्तमगुलाऽयम् ॥
 दीर्घशो वितस्तिमात्र या नात्र यत्र सुसारयेत् ।
 सुसष्ट श्वेतसङ्काश शङ्खे दुःखलमन्निभम् ॥
 जया कारयेद् धीमात्र तुम्बुरुश्चैव मिश्रित ।
 विजया पीतनिभासामजिता चैव मुरकितकाम् ॥
 अपराजिता कृष्णवर्णा च शुक्ला चैव अनामिकाम् ।
 प्रसन्नां तुम्बुरुमूर्त्या जया चैव विनिर्दिशेत् ॥
 ईषिद्भृकुटिनो देव्या विजया चापराजिता ।
 अजिता सौम्यवेशा तु कर्तव्यं य सर्वतः ॥
 अङ्गुष्ठपर्वमात्र वा क यसाङ्गुलिमात्रता ।
 सवा प्रमाणवेपाय्या रथिता सर्वमन्त्रिणैः ॥
 दन्ती भोगगदा ख्याता सोवर्णपाथियोद्भवा ।
 पृथिव्यामधिपत्योवा कुर्यामेता मुशाभनाम् ॥
 रोप्य ताम्रमयीं वापि प्रतिमा ख्याता वशावहा ।
 आकर्षणं च भूतानां सांसी ह्युक्ता महीतले ॥
 त्रपुसीसकलोहैव प्रतिमा ह्युक्ताभितारके ।
 समारै रत्नविशेषैश्च प्रवालस्फटिभ्यः सम्भवै ॥
 कुर्यात् प्रतिमां सोम्या आशु सिद्धिद्विदुषुभिः ।
 कपालास्थिमयै प्रतिमै र्मर्म वज्रमलजाद्भवम् ॥
 शृङ्गै रिविधमुग्या यै यथा यस्ताथलाभिनाम् ।
 सिद्ध्यन्ते सर्वमन्त्रा वै क्षुद्रमन्त्राश्च भवन्ते ॥
 यथासम्भवतोऽत्राभा यथाप्राप्ताऽसम्भवा ।
 सिद्ध्यन्ते त सर्वतः कृत्वा प्रतिमाभिश्च योजिताः इति ॥

अथ तुम्बुरु सार्थगाः सर्वेषां माननिधानं समाचक्षते सा
मान्यतः । न तमयीं प्रतिमां कृत्वा ज्ञेयात् तन्मसाङ्गुलिप्रमाणमिति
शुभे प्रदेशे आहूय मूर्तमपि वागहमेन उप त्वा जयाया मूलमत्र
जपेत् । अष्टमहस्रमप्रज्ञा वा जप कृत्वा यन्मणीषितं तत् सर्वं स्वप्ने
कथयति । त्रिसन्ध्यं सप्तदिवसानि जप कर्त्तव्यं । यथेष्टमितं तत् सर्वं
सम्पादयन्ते । उश्यारुपणग्रहप्रतिमा त्रयाणि सत्राणि शृङ्गकर्माणि कुर्व
न्ति । यथेष्टं वा मत्स्वशीर्गणे उभयमाधनादिषु कर्माणि निमित्तानि
दर्शयति । जातीकुमुददीना प्रतिमा ताडयेत् । राजा वश्यो भवति ।
जातीकलिकैः देवीनां प्रतिमा ताडयेत् । अप्रशतवारा पञ्चकलिकाभि
त्रिसन्ध्यं सप्त दिवसानि । यामिन्त्रिंशतिं राजा वा मन्त्रधनोपेता वराङ्ग
रूपिणीं तां लभते । जातीपुष्पे पञ्चभिः कुमुदे प्रतिमा एकैका आह
न्तव्या त्रिसन्ध्यं सप्तदिवसानि अप्रशति । यामिन्त्रिंशतिं वराङ्गनां तां
लभते । तामेव प्रतिमामादाय मूर्त्तिं शरयेत् । केशाग्रतः कृत्वा भर्ता
चास्य दासत्वेनोपतिष्ठति । उन्मथये मन्यसे । परममोभाग्यं लभते ।
गृहीत्वा ध्वानं प्रजेत् । चार्गं मुच्यते । परवलं हृष्टा स्तम्भयति । स
द्वर्गममवतरेत् । शस्त्रेण हन्यते । अरि मोहयति । परसैन्यं हस्त्यश्व
रथपर्यटती स्तम्भयति । अजूनमभिषेक्यानीना जपेत् । यः प्रेक्षति
सोऽस्य नासभूतो भवति । गार्गेयनामाभयं यः आत्मयुक्तं तिलकं
कृत्वा यः प्रेक्षति सोऽस्य वशो भवति । यावत् तिलकं स्तिष्ठते । ताव
न्मैथुनेऽव्यवच्छिन्नरतो भवति ॥

एव यस्त्रधूपगं समात्यपुष्पापहरणविजपां च यज्ञोपवीतं ण्डक-
मण्डलुकाष्टोपानहाशयनयानासनाभाजनादिषु सत्रापहरणविशेषा स
प्ताभिमन्त्रितां कृत्वा आत्मना परमो भागपयेत् । सर्वसत्त्वा उश्या
भवन्ति विद्वरानुत्तिना । गापगगगगगगाभिगगगगां कृत्वा प्र
च्छन्ने स्थानं त्रीणि ॥ मग्नतः अगो अष्टमहस्रं जुहयात् त्रिसन्ध्यं सप्त
दिवसानि सर्वे रण्डा सप्रे डात्रिप रात्र भूतग्रहा सर्वे च कश्मला
वशा भवति । विद्वरानुत्तिनो योजनशतगमनागमने च गोमूत्रेण
पिष्टा पूर्वाह्ने पिण्डारकं दत्तं आम्रव दत्तं च शुभं सहस्रसम्पादितं

कृत्वा पाद लेपयेत् । अष्टावतारश पञ्चविंशति या मन्त्रमग्नौ योज्य सर्वपूजितेषु च कल्पेषु परमत्रायावाप । अत्र विष्णु । यत्र मण्डले सार्धवाहस्य तुम्बुरुभगवा यस्यागा उग्र सप्तसत्त्वानामग्र शाक्यमुनिरभिलिखित तास्य मण्डले प्रथमयस्य स्मोणि कर्तव्यानि । आशु सर्वकृपाणि असद्वत्तीते । अत्रसहस्राणि पूर्यसेवा जाप कार्य इति ॥

जया स्वरूप भाषत । मरुत इनीठपत्तरामस्फटिकादिभि प्रबालाङ्कुराश्मैदूर्यरत्नविशेष गुणैर्गुण्यमाना प्रातमा कृत्वा देवीनां कन्यसाङ्गुलप्रमाणा यत्र पाद मण्डले जापय प्रतिमा कृत्वा नोयानममारुढा चतुर्भागागाना सम्रातमहितागाम तस्य प्रतिमा कृत्वा पूर्ववत् यथाभरणप्रहरणविषोपाणां दवीनां शुचां च तन्कुङ्कुमकर्पूरोदकाभ्यषिक्ते तैरेव मण्डलं कृत्वा प्रतिगुप्त स्थान मार्गशीर्षमासे काचिकुपर्णमास्या या अये वा विष्णु प्रतिमाङ्कुरकुसुमागमे अन्ये वा शुक्लेऽहनि पादमा निजा तद्रागयत्रारे रोहिणीरे वत्यनुराधाज्येष्ठनक्षत्रा भिन्नाहारेण उत्क्रमन्तवाहारेण वा हविःफलभक्षणे वा मोचाभ्रफलमनात्रिहरे पर्यजयागा अक्षरलब्ध जपेत् । जप्ता क्रतुपुरश्चरण । रागागामादयमण्डलं तुम्बुरुभगवा कृतरक्ष शुक्लाम्बरधर स्रग्वी मातृतीकुसुमावयवद्वजिह्वर अहोरात्रोपितो भूत्वा सायनमावसेत् । पर्याप्तं कृत्वा तातोऽमुमौघ महाकृपापि ण्डीतगरनागनेसरपुन्नागवा ॥ १ ॥ यामन नवरा महता पूजा कृत्वा मालतीकुसुमाना पञ्च पञ्च कृत्वा त्रीणां ताडयन् । सम्रातसद्वितानां त्रक्षत्रयेण । पञ्चाग गाम । यस्यागा भवति । क्षणन त्रल्लो कमपि गच्छति । दिव्यरूपा यस्यागि तरङ्गप जीवति । अयं रूपविधाने तापि सार्धवाह । ५ । विष्णु । ॥

अजिता स्वरूप भाषत । जया यत्र मन्त्रिणा । उभाप्येतो महादेव्यो स्वमन्त्रयोनिजो सर्वकृपाणि कुर्याति पर्ववत् । किन्तु एतेषामय विशेष । विजयाया पीतपुष्पे अजिताया रक्तपुष्पे तद्वर्णश्लेषकरुणविशैषैः सर्वकृपाणि साधयत् । विजयाप्येवमाहुः । प्रतिमा पीतरक्ता कार्या । पूर्ववत् तथागतमण्डलं कृत्वा तुम्बुरो सार्ध

वाहस्य अजितायास्ताम्रमयी रक्तचन्दनमयी वा मम कल्पे तु रु
प्यरागमयी पीतनिर्भास गारोचनकुङ्कुमावता च कार्या । तथैव
सर्वं पूर्वनिर्दिष्टम् । उभो परस्परतः देव्यावेवमाह । विजया अजिता
च । यथाभिलषितमनसेप्सितं सर्वकृमाणि साधय इति ॥

अपराजिता एवमाह । अहमपि कल्प भाषे । यन्मयोदित म
ण्डलेऽस्मि सर्वं तथैव कर्तव्यं स्वमन्त्रणैः । इमंश नाङ्गारेण इमंशा
नभस्मेना वा देवीनां प्रतिमां लिख्य कृष्णपुष्पैरभ्यर्च्य शत्रो
र्नाम गृह्य जपेत् गृह्ये प्रदर्शे इमंशाने वा । तत्क्षणा मृत्यते । उ मत्तको
वा भवति । अपस्मारेण वा गृह्यति । गोत्रोत्सादनं वा करोति । सा
धकस्येच्छया तत्रैव इमंशाने महामांसं जुहुयात् । अरीन् नाशयति
स्तम्भयति शोषयति महाराक्षसेन गृह्णापयति गोत्रोत्सादं वा क
रोति साधकस्येच्छया । सर्वविषयजनपदं महामार्योपसर्गेण गृह्णाप
यति पुनः स्वस्थीकरोति । एष सर्वकृमाणि कूराणि परप्राणहराणि
सद्योपघातानि । कृष्णपक्षे चतुर्दशीनवम्यष्टमीपष्टीचतुर्थ्यादिभि
स्तिथौ कार्याणि । आदित्याङ्गारकशनेश्वरवारैरहोभिः सर्वकृमाणि
सिद्ध्यन्ति । अयन्नेनैव इमंशानाङ्गारं गृह्य चण्डालकपाले नाममालि
खेत् प्रतिबिम्बं वा स्त्रियं पुरुषस्य वा लिखेत् । तत्क्षणादेव स
न्ध्यन्ति । भगेऽङ्गुलिं दत्त्वा च प्रतिबिम्बे कपालस्थे तत्क्षणाद् दह्यमाना
स्त्री आगच्छति योजनशतादपि । कपालं गृह्य जपद् अदृश्यो भ
वति । कञ्जलं गृह्य अक्षीण्यञ्जयेत् । मदनाग्निना दह्यमाना स्त्री आ
गच्छति । सर्वकृमाणि कर्तव्यानीति ॥

एवमुक्ता देव्यो भगवन्त याचयन्ति स्म । तद् वदतु भगवा
धर्मस्वामी बुद्धो स्वमन्त्र च । या चास्माकमनुकम्पार्थं सर्वसत्त्वानां
च हिताय सुखाय स्वमन्त्रचर्यात् ॥

अथ भगवा तथागतं शान्त्याधिराजतनयं तां कन्यामीष
दवलोक्य भ्रातृसहितामिमां वाचमुदीरयन्ति स्म । न यूयं कन्यका
भ्रातृपङ्चमा तथागतस्य गुणमहात्म्यं मन्त्रचयाप्रभावं श्रोतुं चर्या
वा प्रतिपद्येत्तुम् । कोऽयं सदेवके लोके सभ्रमणब्राह्मणिकाया पूजा
यां श्रोतुं चर्या वा प्रतिपद्येत्तुम् । वर्जयित्वा उत्पादितबोधिचित्तानां

दशभूमिप्रतिष्ठितेश्वराणां बोधिसत्त्वानां सर्वमन्त्रचर्यानिर्हारसमनुपवेश-
सर्वतथागतज्ञानमायाप्रतिविशिष्टमूर्ध्वज कोऽन्य शक्त श्रोतुं शर्तुं
वा निर्देश मन्त्रचर्यासमनुपवेशमाचक्षितुं सर्वसत्त्वानां च प्रकाशयितुम् ।
वर्जयित्वा तथागतानामर्हतां सम्यक् सम्बुद्धानां तत्प्रतिपन्नानां च
सत्त्वानामुत्पादितबोधिचित्तानाम् । न यूय कथंकाः ! शक्यथ । तेन
हि बोधिचित्तमुत्पादयध्वम् । सर्वसत्त्वानामतिक्रमैत्रचित्ता हितचित्ता
भवथेति ॥

एवमुक्त्वा ताः कथंकाः तृशरणैरिगृहीता उत्पादितबोधिचि-
त्ताश्च निषण्णा धर्मश्रवणाय तूष्णीम्भूता इति ॥

आर्यमञ्जुश्रीमूलकल्पात् बोधिसत्त्वपिटकावतसकात् महायानवैपुल्यसूत्रात्

षट्चत्वारिंशतिम पटलविसराद् द्वितीयसाधनोपयिक

मण्डलप्रवेशानुविधिश्चतु कुमार्यपटलविसर

परिसमाप्तमिति ।

अथैकोनपञ्चाश पटलविसर ।

अथ ता देवता भगवन्त शान्त्यमुनिं सर्वाश्च पोषिसत्त्वां सर्व
श्रावकप्रत्येकउद्धाश्च त्रि प्रदक्षिणीकृत्य शिरसा प्रणम्य पुद्ग १ ॥
वन्त निरीक्षमाणा' स्थिता अभूव निरीक्षमाणा समञ्चतत्ररूपविस्त
राणि च । भाष ते स्म स्वमुद्राणां चौपध्यो यथाभिमत भाषन्ते स्म ।
अनुज्ञाता तथागतेनार्हता सम्यक्सम्बुद्धेन सत्त्वानामर्थाय सर्वेषु
द्रामन्त्रपटलविसर भाषते स्म स्वक स्वक मुद्रापटलमोषधीनां च कल्प
भाषन्ते स्म ॥

तुम्भुरु सार्थवाहो एवमाह — “आदौ तावद् गन्धेन हस्ता
बुद्धृत्य चन्दनमिश्रेण वान्यैर्वा सुगन्धजातिभिर्देवीनामग्रतः प्राङ्मुख'
स्थित्वोदङ्मुखो वा वामहस्तेन दक्षिणहस्ताङ्गुष्ठ मुष्टियोगेन गृहीत्वा
अवसन्धेन भ्रामयित्वा नाभिदेशे स्थापयेत् । मुष्टियोगेन शिर स्थाने
वा न्यसेत् । एष भगव ! तुम्भुरे सार्थवाहस्य समयमुद्रा मम ।
तदेव हस्तौ कर्मार्थसाधका वामहस्तेनाङ्गुष्ठमभ्यन्तरे प्रक्षिप्य दृढ
प्रगृह्य मुष्टियोगेन नाभिदेशे न्यसेत् । एष भगव ! मम जयाया मुद्रा
सर्वकर्मकरा । तदेव मुष्टिं तर्ज-यां विकास्य तर्जयेत् । दक्षिणां दिशि
सर्वविघ्ना प्रनश्यन्ते । एष द्वितीयो महामुद्र द्वितीयमङ्गुलिमुत्क्षिप्य
पश्चिमां दिशि मावर्जयेत् । एष द्वितीयो महामुद्र सर्वदुष्टा नागां
स्तम्भयति निर्विपीकरणे च प्रयोक्तव्य । तृतीयमङ्गुलिमुत्क्षिप्य
उत्तराया दिशि आवर्जयेत् सर्वयक्षयक्षीकिन्नरमहारगकूष्माण्डाश्च
वश्या भवन्ति । आकृष्टा एषा तृतीया महामुद्रा भवति । सर्वा-
शापारिपूरिका । सर्वकर्माश्राभिमुखा भवन्ति । चतुर्थमङ्गुलिं
विकास्य अभ्यन्तरस्थितमङ्गुष्ठं सङ्कोच्य हस्ततले पूर्वायां दिशि
आवर्जयेत् । सर्वे देवा वश्या भवन्ति । देवानामग्रतः प्राङ्मुखो भूत्वा
दर्शयेत् । सर्वभूता वश्या भवन्ति । सर्वसत्त्वानां च प्रियो भ-
वति । एषा चतुर्थी महामुद्रा सर्वकामफलप्रदा । द्वौ हस्तौ समयम्य
सर्वमङ्गुलिं विकास्य अञ्जल्याकारेण मूर्धन्यास्पृशेत् । ऊर्ध्वम
धश्चावलोकयेत् । आत्रस्तम्भपर्यन्तात् । अधश्च रसातलम् । सर्वदेव-

दानवां वशमानयति । एष पञ्चमो महामुद्रा सर्वकर्मार्थसाधकः ।
एतदेव भगवं ! पञ्च महामुद्रा सर्वकामफलप्रदा भवती”ति ॥

विजया एवमाह — “पञ्च एव भगवं ! मम महामुद्रा भवति ।
वामहस्तेनाङ्गुष्ठाभ्यन्तरं कृत्वा यथा नखा न दृश्यन्ते तथा कार्यं दृढं
मुष्टिं कृत्वा प्रहारमार्जनयोगेनाऽऽवलोकयेत् । एष प्रथमा महामुद्रा ।
द्वितीयमपि ऊर्ध्वमवलोकने । तृतीय दिग्दक्षिणमवलोकने चतुर्थ सर्व
दिग्ग्रहणे । पञ्चम शिरसि न्यस्तम् । एते एव पञ्चमहामुद्रा सर्वका
मफलप्रदा भवन्ति” इति ॥

अजिता एवमाह — “उभौ हस्तौ सम्यक् उभौ अङ्गुष्ठमध्ये
प्रक्षिप्य सुपिरञ्जल्याकारं कृत्वा मध्यमाङ्गुलिमूचिकौ कन्यसाङ्गु
लिमुन्नीतौ पार्श्वोत्कारं कृत्वा उभौ तर्जन्या तथैव चानामिकाव-
ष्टभ्य अजिता नाम महामुद्रा भवति । दुर्दातदमका पुण्या सर्वक-
र्मार्थसाधकः । तदेव मुद्रं दक्षिणां दिशि मावर्जयेत् । द्वितीया महामुद्रा
विजया नाम भवति । एव पश्चिमायां दिशि मावर्जयेत् । जया नाम
महामुद्रा भवति । एवमुत्तरायां दिशि मावर्जयेत् । अपराजिता नाम
भवति महामुद्रा । एवं पूर्वायां दिशि मावर्जयेत् । महासार्थवाहो नाम
महामुद्रा भवति । एत एव पञ्चमहामुद्रा सर्वाशापारिपूरका भवन्ति
इति ॥

अपराजिता एवमाह — “पञ्च एव भगव मम महामुद्रा भवन्ति ।
पूर्ववत् हस्तौ प्रक्षाल्य कृष्णपक्षे बन्धयितव्या । तेनैव विधिना यथा
साधनेऽस्मि तथा योज्याः । दक्षिणाभिमुख स्थित्वा देवीनामग्रत
उभौ हस्तौ सश्लिष्य मध्यमानामिकातर्जन्यादिभिः त्रिमूर्त्याकारं तृ-
शूलं कृत्वा कनिष्ठिकाङ्गुलिमध्यमङ्गुष्ठौ च मध्ये प्रक्षिप्य हस्ततले-
ऽस्मि मूर्ध्नि स्थाने तदा न्यसेत् । प्रथम महामुद्रा अपराजिता नाम
एवं सर्वे प्रयोक्तव्याः । यथा अजितायाः । यन्नामिका भगिन्यः
‘भ्रातृसहिता’ तन्नामकाः सर्वेषां महामुद्रा भवन्ति । यदेव हस्ततले
‘अतत् सागरम् । यदेतदङ्गुष्ठं यद् भ्रातृस्तुम्बुरो यदेतदङ्गुल्य
सर्वे भगिन्यः अनुपूर्वसङ्गकाः । तर्जनी जया मध्यमा विजया अ-
नामिका अजिता क यसा अपराजिता । एतदनुपूर्वक्रमेण पञ्चयामेव

योज्यः । ध्याताः नमस्कृताश्च साभिध्य कल्पयन्ति । चिन्तिता नाचि-
न्तिता मुद्रा भवन्ति । सर्वकर्मकरा सर्वाशापरिपूरका विषमस्थे चि-
न्तयितव्या महामुद्रा । भय न भवति” इति ॥

तुम्बुरु सार्धवाह एवमाह — “अथेषा सामान्यतः अगदाभि-
धान भरति । अस्माकं च ओषधीनां प्रभावो येन वश्या भवन्ति
सर्वभूता । कतमं च तत् । अश्वत्थन्यग्रोधशुक्ला गृहीत्वा क्षीरेण पी-
यित्वा गोक्षीरेणालाढ्य सितपक्षे अभिनिनक्षत्रेण इन्दुवारे तिथौ स
सप्तम्यां पूर्वाह्ने ऋतुमत्या स्त्रियाया अप्रसवनधर्मिण्या सार्धवाहमन्त्रेण
परिजप्य सप्तवारा तथैव मुद्रां बध्वा पाययेत् पूर्वाभिमुखं कृत्वा नारी
गर्भं ग्रहेष्यते । पुत्रं जनयते दीर्घायुष्य सुपतिना च सह स्वप्तव्यम् ।
तेषामेव मूलं गृहीत्वा मूलनक्षत्रेणोत्तराया दिशि गतायां शिलाया-
मादित्यवारेण सूक्ष्मचूर्णानि कारयेत् । यस्य ददाति स वशो भ-
वति आहारपानभोजनादिषु गन्धमात्यताम्बुलादिषु प्रयोक्तव्यम् ।
यथा शरीरेषु विशति तथा कार्यम् । स्पृशति वाचा सत्त्वेनोपतिष्ठति ।
तदेव शुक्लौ तेनैव विधिना यथा स्त्रिया तथात्मना पिबेत् । स्त्रीशत-
मपि गच्छति अव्यवच्छिन्नं नरेतः । तथा स्त्रियामपि बृहल्लिङ्गतामभि-
निर्वर्त्तयति । गोर्जरुक् शतपादी वा नरशक्रफलानि तथैव चूर्णमिदं
पयसा सह पेयं यस्य गृहे प्रमदाशतमस्ति । एवमनेन प्रकारेण पूर्वं
मूलां स्वमुद्रा मन्त्रेणोपेता वज्रयित्वा विषमुपविष च सर्वं योज्यम् ।
सर्वकर्मिषु च सर्वभूतानां वशीकरणमुत्तमं साधनीयाश्चे”ति ॥

जया एवमाह — “जयन्तीमूलं गृह्य तथैव कर्त्तव्यं यथा तुम्बुरे-
सर्वकर्माणि साधयति । अथाकाशगमनमिच्छेत् । जयन्तीमूलं तृलो-
हपरिवेष्टितं कृत्वा पुण्ययोगेन सोमवारेण शुक्लपक्षसप्तम्यां सपूर्णमास्यां
चतुर्दश्याष्टम्यां त्रिरात्रोपितेन शुचिना कुङ्कुममिश्रं कृत्वा मुखे प्रक्षे-
प्तव्याः । चन्द्रग्रहे मुक्ते अन्तर्हितो भवति । स्वमन्त्रं अक्षरलक्षं जप्त्वा
गुडिकां प्रक्षिप्य चन्द्रग्रहे मुक्ते विद्याधरो भवति कामरूपी यथेष्टग-
तिः विंशतिवषसहस्राणि जीवति । उद्गीर्णे पुनर्दृश्यति । मानुषे पुनः
एवं सर्वकर्माणि करोती”ति ॥

विजया एवमाह — “किन्तु अय विशेष’ । अगस्तिवन्दाक
गृह ज्येष्ठोदकेन दिव्यवारिणा वा पिष्ट्वा स्वमन्त्रेणाभिमन्त्र्य पादौ
अक्षयेद्योजनशतं गमनागमनं करोति । अरिन्ना यावन्न त्यजते ।
विजयामूलं गृहं तथैव कर्तव्यम् । तथा जयाया सर्वं करोति”
इति ॥

अजिता एवमाह — “अजितमूलं सदृशं तथैव कर्तव्यम् ।
सर्वं साधयति” इति ।

अपराजिता एवमाह — “अपराजितामूलं गृहं भृल्लुण्णौ
सपत्रफलमूलौ सर्वं तथैव कर्तव्यं यथा सार्थवाहस्येति । कित्त्वग
विशेषः । आशुकारि क्षिप्रं सिद्धयतीति ।

पुत्रञ्जरी कृताञ्जली सहा च सहदेवा च महोषधी ।

छत्राधिच्छत्रा तथा दवी महाकालश्च विश्रुतः ।

नाकुली गन्धनाकुल्यो तथा सकुचितकर्णिका ॥

प्लेतां मूलमादाय शूर्जचूणानि कारयेत् ।

अनेन पृष्ठमात्रस्तु वशमायान्ति त्रेहिनः ॥

रक्तशालितुपं चैव कुङ्कुमं सहच दनम् ।

कस्तूरिकासमायुक्तं दिव्यवारिसमप्लुतम् ॥

त्रिलोहाकारयेवेष्टं वै गुटिकां कुवातं यत्रित् ।

अक्षमात्रं ततः कृत्वा गुटिकां वक्त्रे तु तां न्यसेत् ॥

चन्द्रग्रहेऽथ रात्रौ वा जपे मन्त्रं समाहितः ।

प्रभाते सिद्धमन्त्रस्तु यथेष्टं याति देहजः ॥

पारिवर्तयते जापं वक्त्रस्था गुटिका सदा ।

यथेष्टपशुरूपी वा समन्ताद्विण्डति मेदिनीम् ॥

उद्गीर्णे तथा गुप्तिः स्वदेही भवति जापधीः ।

अन्यथा यदि वक्त्रस्था विश्वरूपा भवेत् सदा ॥

सूत्रमन्त्रेणात्मरक्षं तु कृतजापीं विशिष्यते ।

अन्यथा ह्ययं गुटिका यदि रक्षां न करोति जापी ॥

सर्वमन्त्रास्तु सिद्ध्यन्ते मन्त्रराट् सर्वलौकिकाः ।
 पूजनात् सर्वरूपानां सर्वसर्वैश्च भाषिताम् ॥
 तेऽस्मि सिद्धिमायान्ति मन्त्रतन्त्राभिभाषिताम् ।
 विचरन्ति महीं कृत्स्नां विचित्रा वेपधारिणो ॥
 गतियोनिविदेहस्थाः श्वानवायसरूपिणः ।
 मार्जार तथोलूकाः मूपमण्डूरुष्ट्रिका ॥
 सर्वयोनिसमाकीर्णा विदेहा देहविस्थिता ।
 पर्यटन्ति महीं कृत्स्नां सर्वभूतरुताविनः ॥
 सर्वसत्त्वे वशा वेपा सर्वभूते प्रियोदया ।
 कुर्वन्ति च सदा मर्त्या तदा तेषां नियोजयेत् ॥
 नान्येषां कथ्यते लोके पूजिताश्चैव देवतैः ।
 सर्वे च सर्वतो ज्ञेय सर्वमन्त्रमसाधकम् ॥
 कथित कथयिष्यन्ति ये चान्ये भुवि मानवाः ।
 तत् सर्वं कल्पविमर इह चोक्तं लोकमातरैः ॥
 एवमुक्तास्तु देवा वै सूत्रान्तसहस्रचमाः ।
 तूष्णीम्भूता ततस्तस्यु प्रणम्य जिनपुत्रवम् ॥
 निषण्णो धर्मश्रवणाय तस्मिं पर्यद्वरेद्वरे ।
 अधिष्ठानां च बुद्धानां अशेषाणां च जिनात्मजाम् ॥
 अध्येष्य च महावीर तूष्णीम्भूतास्तदनन्तरे ।
 अथ वज्रधृक् श्रीमां पूजयामास देवताः ॥
 साधुकारमदात् तेषां सत्त्वानुग्रहकाम्यया ।
 साधु साधु ततः कन्य समये तिष्ठध्व यत्नतामिति ॥
 आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पात् बोधिसत्त्वपिटकावतसकात् महायानवै
 पुर्यसूत्रात् सप्तचत्वारिंशतिम पटलविसरात् तृतीय चतु -
 क्रमार्योपयिकसर्वसाधनजपनियममुद्राओषधित्वा
 म त्रसर्वकर्मपटलविसर पारिसमाप्त इति ॥

॥ श्री ॥

आर्यमञ्जुश्रीमूलकल्पम् ।

(तृतीयो भागः ।)

अथ पञ्चाश पटलनिसर ।

अथ खलु भगवां वज्रपाणिर्यक्षसेनापतिः तस्यां पर्षदि सन्नि-
पतितोऽभूत् । सन्निषण्णः उत्थायासनादेकाशमुत्तरासङ्गं कृत्वा द-
क्षिणं जानुमण्डलं पृथिव्यां प्रतिष्ठाप्य स येन भगवांस्तेनाञ्जलिं
प्रणम्य भगवन्तमेतदवोचत् — यो हि भगव मञ्जुश्रिया कुमारभू-
तेन क्रोधराजा यमान्तको नाम भाषितः तस्य कल्प विस्तरश्चो
भगवता न प्रकाशितम् । नापि मञ्जुश्रिया कुमारभूतेन । अहं भग
व पश्चिमता जनतामवेक्ष्य भगवता परिनिर्वृते शासना तर्धानका-
लसमये वर्तमाने महाभैरवकाले युगाधमे सर्वश्रावकप्रत्येकबुद्धवि-
निर्मुक्ते बुद्धक्षेत्रे तथागतशासनसरक्षणार्थं धर्मधातुचिरस्थित्यर्थं सर्वदु-
ष्टराज्ञां निवारणार्थं रत्नत्रयापकारिणां निग्रहार्थं वनेयसत्त्वकौशला-
चिन्त्यबोधिसत्त्वचर्यापरिपूरणार्थं अचि त्यसत्त्वपाकमभिनिर्हरणार्थं च
पश्चिमे भगव काले पश्चिमे सुगतममये शासनविप्रलोपे वर्तमाने य
इमं यमान्तकं नाम क्रोधराजानं यथाविधि कल्पविनिर्दिष्टं प्रया-
क्षयति तस्य सिद्धिः भविष्यति । नियतं च दुष्टराज्ञाशासनापकारिणां
च सत्त्वानां महायक्षाणां महोत्साहिनां निग्रहानुग्रहप्रवृत्तानां महारुक्-
णाविरहितानां तेषामयं क्रोधराजा प्रयाक्तव्यः नायेपाम् ॥

अथ भगवां तूष्णीम्भावेन बुद्धप्रिकुर्वणाधिष्ठानं नाम समाधिं
समापद्यते स्म । मञ्जुश्री कुमारभूतोऽपि तूष्णीम्भावेन स्थितोऽभूत् ।
सर्वाचित्तश्च पर्षन्मण्डलं पद्मविकारं प्रकम्पमजायत ।

भीताश्च देवसङ्घा उन्नस्ताः सर्वालेशाः ।
 सर्वदेवाश्च नागाश्च दानवे द्रा समातराः ॥
 सर्वं च ग्रहमुख्यानां देवसङ्घा प्रकम्पिरे ।
 मानुषा प्रकम्पे भिन्नमनसा दुष्टचित्ताश्च पूतना ॥
 आर्त्ता भीता ततस्ते वै रोद्रचित्ता नराधिपा ।
 शरणं ते तदा जग्मु धर्मराजस्य आसनम् ॥
 गुह्यकेन्द्रस्य यक्षस्य वज्रपाणिमहाद्युते ।
 मञ्जुघोषस्य ते भीता कुमारस्यैव मन्त्रराट् ॥
 समयं च तदा चक्रे मञ्जुघोषस्य अतिके ।
 परित्रायस्व भो गाल ! सर्वसत्त्वानु कम्पक ! ॥
 निर्दहिष्यामि नो अत्र क्रूरमन्त्रै सुदारुणै ।
 क्रोधेन मूर्च्छिता ह्यद्य प्रतिष्ठाम महीतले ॥
 ततस्तां बोधिसत्त्वा वै बालरूपी महाद्युतिः ।
 मा भैष्ठथ सुरा ! सर्वे ! यक्षराक्षसदानवा ! ॥
 समयं यो मया ह्युक्तः अलङ्घ्यः सर्वदेवतैः ।
 मानुषामानुषाश्चापि सर्वाभूतैस्तु केवलैः ॥
 मेघचित्तं सदा भ्रत्वा तन्म । स्मरते सदा ।
 सम्बुद्धं द्विपदामय्य शाक्यासह नरोत्तमम् ॥
 तेनैव भाषितं मन्त्रं उष्णीषायां सलोचना ।
 त्रैलोक्यगुरुरश्वत्थी तेजोराशि जयोद्भवम् ॥
 विजयोष्णीपमन्त्राद्या पद्मपाणि सलोकितम् ।
 अवलोकितनाथं च भ्रुकुटीं नारा यशस्विनीम् ॥
 देवीं च गितरासिन्या महाश्वेता यशोवतीम् ।
 विन्या भोगवतीं चापि हयग्रीवश्च म प्रराट् ॥
 एते ह्यञ्जकुले म त्रा प्रधाना जिननि सृता ।
 एकाक्षरश्चक्रवर्ता वा म त्राणामधिपति मष्टम् ॥

स्मृत्वा देवदेव च मन्त्रनाथं महाश्रुतिम् ।
 क्रोधमप्रभवो तस्य यमा तो नाम 'नामत' ॥
 अवलोचितनाथस्य चेतामि करुणोत्पया ।
 महाकरुणाकृष्टमनसो पूर्वपुनै प्रकाशिता ॥
 मा ताग तारयते जन्तु अत्रोचितभाषिता ।
 विद्या समाधिजा आर्या स्त्रियारया सज्ञारूपिणी ॥
 बोधिसत्त्वोऽथ चरते बोधिचारिकमुत्तमाम् ।
 लोकधातुसहस्राणि असङ्ख्या गृह्या पुन ॥
 पर्यन्त त तदा देवी सत्त्वानां हितकारणा ।
 स्त्रीरूपधारिणी भूत्वा म प्ररूपेण देहिनाम् ॥
 विधिनेयतदां सत्त्वां बोधियानेति योजयेत् ।
 चर्या बोधिसत्त्वानां अचिन्तेय प्रकाशिता ॥
 वज्रपाणिं तथा वीर म त्राणामधिपान स्मरेत् ।
 सामर्का कुलदरीं त्रेवी त्रेलोक्यप्रतिपूजिताम् ॥
 शङ्कुला मेखतां चैव प्रजमपि यशस्विनीम् ।
 क्रोधे द्रुतिलक शत्रु नीलगण्ड सभेगम् ॥
 एते दूतिगणा क्रोधा विद्या यक्षा प्रकीर्तिता ।
 प्रधाना वज्रकुले सर्वे अस्मद्वक्षिता हि ते ॥
 गजगन्ध तथा लोने प्राप्तिमत्त्व महर्द्धिम् ।
 महास्थानगत धीम बोधिसत्त्व महर्द्धिम् ॥
 ज्येष्ठ तनयमुत्तमं तु सम तभद्र मशोभनम् ।
 य स्मरेत् तदा काठे भय तेषा न रिचते ॥
 माणिभद्र तथा नित्य जम्भल यक्षमुत्तमम् ।
 सर्वश्रावकप्रत्येक बुद्धानां च कुतो भयम् ॥
 स्मरणात् पूजनात् तेषां महारक्षा प्रकीर्तिता ।
 ब्रह्म फल तदा देवा पुण्याभा च अमङ्गका ॥

स्त्रीरूपधारिणां देवीं घातरागां महर्द्धिकाम् ।
 रत्नत्रये च पूजा वै प्रसन्ना जिनशासने ॥
 तेषां न विद्यते किञ्चित् मित्रामित्रभयं यदा ।
 समयं तत्र इत्युक्तं अलङ्घ्य सर्वमात्रिभिः ॥
 एतत् क्रोधवरे रयात् यमा तस्यैव वर्णिते ।
 समये न स्थितां रात्र्यां अभक्षा सर्वमानुषा ॥
 ततस्ते हृष्टमनसः सर्वं देवा ह्यमानुषा ।
 समये तस्थिरे सर्वं जिनपुत्रानुषुद्धिना ॥
 यक्षसेनापतिः कुट्टं वचनं चेत् पराभवम् ।
 सम्प्रकम्प्य तदा सर्वा लोकधातुमसङ्ख्यकाम् ॥
 निरर्थं क्रोधराजं तु निर्मर्थमिदं प्रकाशितम् ।
 जिनपुत्रैस्तदा पूर्वं सत्त्वानां विनयकारणात् ॥
 प्रभावः क्रोधराजस्य उग्रश्च पुरातनम् ।
 एवमुक्तास्ततो वज्रो वज्रं निक्षिप्य तस्थुरे ॥
 ततः महस्य मतिर्मां जालरूपा महर्द्धिक ।
 कुमारो मञ्जुघोषो वै इमां वाचमुत्पीरयेत् ॥
 मा प्रदुष्य महायक्ष! वज्रपाणि! महर्द्धिक! ।
 मया प्रकाशितो ह्येष क्रोधराजा महर्द्धिक ॥
 तवैव मन्त्रं दास्यामि यथेच्छं सम्प्रकाशय ।
 त्वया न शक्यं क्रोधस्य प्रभावं परिशीलितम् ॥
 तथैव सस्थितो ह्येष देहस्थ इह दृश्यते ।
 आक्रुष्टः तेन ते तुभ्यं हृत्य ते गान्धिः प्रोत्तसि ॥
 न शक्यं निवर्तितुं ह्यत्र क्रोधाविष्टः । हे वै प्रभो ।
 यथेच्छं सम्प्रकाशयस्व समयं त्यक्त्वानुमयत ॥
 अस्मात्ते प्रमुपे च ग्राम्यधर्मानुवर्तिते ।
 तैलाभ्यक्ते अरक्षे न द्रव्यचित्तेषु वा भदा ॥

त्यक्तो मन्त्रवरैः सर्वैः अप्रसन्नेषु शासने ।
 वैचिकित्सो तथा मर्त्यो अश्राद्धेषु दुःस्थिते ॥
 सद्धर्मरत्नसङ्घे च प्रतिक्षेप्तव्याः समाहिते ।
 नग्नके च सदोच्छिष्टे अशुच्याचारगोचरे ॥
 अगुप्ते ह्यमन्त्रयुक्ते च नित्योन्च्छिष्टे हि निर्घृण ।
 देवावसथचैत्येषु विहाराङ्गणमण्डले ॥
 मैथुनाभिरता तत्र तेषां क्रोधो विनाशयेत् ।
 समयभ्रष्टा प्रसन्नाश्च मन्त्रयुक्तिमजानका ॥
 इपिस्खलितगताचारा तेषां क्रोधो निपातयेत् ।
 सर्वेषां मानुषां लोके अप्रमादो न विद्यते ॥
 प्रमादप्रभिरागिन्यः समयभ्रशालुच्छिद्विणे ।
 हन्यन्ते क्रोधराजेन अप्रयुक्तैस्तु मन्त्रिभिः ॥
 सर्वथा बालिशः सर्वः प्रमादा वशगामिनः ।
 वीतरागा सदा मुक्त्वा प्रत्येकार्हेश्रावकाम् ॥
 सन् वे क्रोशराजस्य वक्ष्या दण्ड्याश्च सर्पतः ।
 एवमुक्तास्तु मञ्जुश्रीः करुणाविष्टेन प्रेतसाम् ॥
 आचन्त्य चर्यदुद्धानां नाधिमत्त्वां महर्द्धिनाम् ।
 ण्यमुक्त्वा ततः सर्वा तृणाम्भूतो हि तस्थुरे ॥
 अथ वज्रधरः श्रीमां भयो वज्रं पगम्यसेत ।
 गच्छ वज्रं तदा तुष्टो लब्ध्वा लुप्तां प्रभापत इति ॥
 आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पपादु गोभिसत्त्वपितृणां ततः कान्म
 हायाग्रेपुल्यमूत्रात् अष्टमन्त्रारिंशत्तम
 यमा तत्क्रोधराजपरिवर्णनमत्र
 गाहात्म्यत्रियमपटलविमर
 पारसमाप्त इति ॥

अथ एकपञ्चाशः पटलविसरः ।

अथ खलु वज्रपाणिर्गुह्यकाधिपतिः सर्वांश्च त महापर्षमण्डल
मन्त्रलोच्य सर्वांस्तान् शुद्धागामोपरिनिषण्णां भृतसङ्घानामन्त्रयते स्म ।
भृष्वन्तु भय तो मार्पा यमान्तरस्य कारराजस्यापरिमितबलपराक-
मस्य दुर्गातन्मरुस्य वैवस्वतजीविता तरुरस्य दुष्टसत्त्वनिग्रहतत्प-
रस्य महाबाधिसत्त्वस्य मञ्जुत्रियभाषितस्य महाबोधिसत्त्वस्यादौ
तावत् पटविधानं भवति ॥

न तिथिर्न च नक्षत्रं नोपवासो विधीयते ।
अरीणां भयमुत्पन्ने पन्मेत लिखापयेत् ॥
गृह्य कृष्णे निशापक्षे चतुर्दश्याष्टमौ तिथौ ।
श्मशाने मृतकं प्राप्य ब्राह्मणस्य अम्बरं तम् ॥
गृह्य ततो रात्रौ असृणां रङ्गयेत् ततः ।
भूयो जलशोच तु मुशुङ्कं कारयेत्ततः ॥
कूरं चित्रकरं क्रुद्धं भीषणे चापि लेखयेत् ।
श्मशाने कृष्णपक्षे च त्रिरात्रेणैव समापयेत् ॥
अग्रमीं चतुर्दशीरात्रो महावसादीपदीपितः ।
तत्र स्थितं चित्रम् दक्षिणाभिमुखं सदा ॥
कपाले मानुषाणीं कृतरक्षं समाहिते ।
स्वयं वा आलिखे मन्त्री अरिदुःखभयार्दितः ॥
प्रथमे रात्रिमारब्धे अरीणांऽपि महद् भयम् ।
द्वितीये महाज्वरेणापि आविष्टं शत्रुमूर्च्छितम् ॥
तृतीये मुञ्चते प्राणा परलोङ्गतो भजेत ।
कुतस्तस्य भवेच्छातिः अप्रसन्नेन मन्त्रिणा ॥
देहं शुष्यति शत्रोश्च गृहभङ्गोपजायते ।
लिखनात् पटमेव तु यमा तस्य महाभये ॥
पण्मुरं पद्मचरणं लेख्यं कृष्णवर्णं वृकोदरम् ।
क्रुद्धं व्याघ्रचर्मनिवसनम् ॥

नानाप्रहरणं घोर दण्डहस्त भयानकम् ।
 रक्तनेत्र सरोप च त्रिशगतिगिहितम् ॥
 ऊर्ध्वकेश सजाल वे ध्रुमवर्णं कंचित् तथा ।
 कृष्णाञ्जननिभ धार प्राट्णमेषरामप्रभम् ॥
 कृतान्तरूपसङ्काशं महिषारूढ तु आलिखेत् ।
 क्रूरकर्म महाभीम रौद्र रुद्रघातकम् ॥
 यमजीवितनाश वै उग्रन्त सत्त्वघातकम् ।
 क्रूर भृशं सर्वकर्माण भीषणापतिदारुणम् ।
 भयस्यापि भयत्रास मारक सर्वदेहिनाम् ।
 एतत् कुट्टवर लिख्य आत्मशोणितवर्णकैः ॥
 व्यतिमिश्रमुज्ज्वलैर्लेख्य महावसागव्यमिश्रितैः ।
 कपालभाजनैश्चापि मानुषास्थिसुसम्भवैः ॥
 कूर्चकैर्वर्किकैर्मुक्तो मृतकेणमुसम्भवे ।
 अभ्रुञ्जास्तथा लिख्य स्वय वा चित्रकरेण वा ॥
 प्रभूतबलिपुष्पाद्यैः रक्तमाल्यैर्वरच दनैः ।
 महामांसवसाधूपैर्वसादीपैश्च भूषितम् ॥
 कारयेत् पटवरमादौ अन्ते म ये न पूजना ।
 परिस्फुट तु पत्र कृत्या रिक्त दत्त्वा तु शिल्पिने ॥
 प्रभूत चापि मूल्य वै येन वा तुष्यते सदा ।
 अवश्य तस्य कर्तव्य धर्म चापि राहाभयम् ॥
 यथेप्सित तस्य कुरात वीरमूल्य ममासत ।
 सफल शिल्पिने कर्म निरामिष चापि वर्जयेत् ॥
 तथा तथा प्रयुञ्जीत यथासौ सम्प्रतुष्यते ।
 महारक्षा च कर्तव्या अन्यथा मृयते ह्यमा ॥
 सकुटुम्बो नश्यते कर्मा आ मारश्चापि नश्येत् ।
 जप्तविश्वेन कर्तव्य नान्येषा मिधिरुच्यते ॥

परिष्कृतं तु पटं कृत्वा दृष्ट्वा वा मनसेप्सितम् ।
 गर्गा वा तारयेत् गर्गा राद्रा शोभायताम् ॥
 गृह्य पत्रं गच्छेत् यथैव यत्र गच्छितम् ।
 महायक्षा महाराज्ञा महावित्तसगविताम् ॥
 महामानातिमानानां करा करुर्मिणाम् ।
 रत्नत्रयापकारीणां नास्त्यया मञ्जुर्वजिताम् ॥
 अपूजकानां तु मन्त्राणां तद्भक्त्यामृतनिदकाम् ।
 जापिना निन्दका ये च तेषां चैव पराभवा ॥
 तेषां प्रयोगः कर्तव्यः विधिदृष्टेन कर्मणा ।
 अधर्मिणां तथा नित्या सर्वसत्त्वानुतापिनाम् ॥
 तेषां तु र्म प्रयञ्जीत सत्य प्राणोपराधिनम् ।
 गृह्यारिष्टफलपत्रं त्वच्च चापसमलत ॥
 काञ्जिक आम्लसंयुक्तमानुषास्थिसचूर्णितम् ।
 कटुतेलत्रिणं चैव भस्मवेतममाद्रुम् ॥
 राजिक रुधिरचैव मानुषोद्भयसम्भवम् ।
 गृह्य सर्वसमायुक्तं पटं स्थाप्य विवेकत ॥
 दक्षिणाभिमुखो भूत्वा पटश्चापि उन्मृग्य ।
 कृत्वाग्नेकुण्डं यथेष्टं त्रैलोक्यं शुक्रमाह ॥
 कुण्डे कर्त्तव्येऽपि तस्मिन् कुण्डे समाहितः ।
 पुष्पात् सर्वसमायुक्तं विभिन्नादष्टहोमिकम् ॥
 अग्निराहूय मन्त्रेण क्रोधराजस्य वै पुनः ।
 बद्धा शूलमुद्रं तु सर्वकर्मेषु वा इह ॥
 सहस्राष्टमाहुतिं दद्यादग्निकुण्डे सरोपतः ।
 प्रथमे पुत्रमरणसत्त्वे प्राप्ते ततः भवन् ॥
 द्वितीये चापि भार्या त्रैपाण्या मनायकाः ।
 तृतीये मरणस्य यस्यादिश्यते तत् कृतम् ॥

अर्धरात्रे यदा जाप क्रियते पन्सन्निधौ ।
 शूर्णां च वधार्थाय तत् तथैवान्नरर्तते ॥
 राण्यङ्ग भयत् तस्य मेनायां माग्नेयम्भवम् ।
 अभिदाह महावात महावृष्टिश्च जायत ॥
 समस्त सर्वतश्चक्र परचक्रेण हन्यते ।
 चिविधोपद्रवा तस्य महाव्याधिसमाकुलम् ॥
 देह शुष्यति सर्व वै तस्य राज्ञो न सशयः ।
 अमानुषाकीर्ण सर्वन्त गृह तस्य समाकुलम् ॥
 धृतिं न लभते शय्यां आवर्त च महीतले ।
 राक्षसैः प्रेतक्रव्यादैः गृह तस्य समावृतम् ॥
 आर्त्ता निभेति सच न तीव्रदुःखैः सुदुःखित ।
 अशक्ता रक्षितु तस्य महेश्वराणां भुवि देवता ॥
 ब्रह्माद्या लोकपालाश्च शत्राणां त्रिन्शेश्वरा ।
 सर्वमत्रा सर्वदेवाश्च सवठापरिरुसम्भवा ॥
 दृष्टान्ते माग्निं क्रुद्धे तद् न तस्य जीवितम् ।
 अर्धरात्रं तु मभ्याह्ने भाषिता यत्र जापिन ॥
 क्रुद्धो वैवस्वत साभ्यान् यमराजायस्त्वपे ।
 यथेष्ट कृष्णपक्षे च पठ सस्थाप्य महीतले ॥
 महर्तिं पूजां बलिं कृत्वा श्मशानारण्यमम्भवे ।
 एरुक्षे तथा लिङ्गे शैल प्रा ते गुहासु वा ॥
 एकाक्षी अद्वितीयश्च सदा कर्म समारभेत् ।
 महारण्ये विविकते च शृण्वे देवकुलेषु च ॥
 शून्ये मन्दिरे नद्यां अम्बुधे तटमाश्रिते ।
 तत्र देशे समापे वा तत्रस्थे वा यथेप्सितम् ॥
 योजनाशतमभ्यन्तर सदा कर्माणि कारयेत् ।
 एतत् प्रमाणकर्माणि कारयेच्छुचिना सदा ॥

अप्रमेयस्थितो चापि गतदेशामित शुचि' ।
 अचिन्त्यम त्रिविपये अचिन्त्य म त्रगोचरम् ॥
 अचिन्त्यो ऋद्धिमन्त्राणां अचिन्त्य मिद्धिजापिनाम् ।
 अचिन्त्य दृश्यते कर्म फल चापि अचिन्त्यकम् ॥
 क्रोधराजस्य यमा तस्य महात्मने ।
 कर्म ऋद्धिविषय विद्वर्षण च महोदयम् ॥
 अचिन्त्य रूपिणां सिद्धि दृश्यते ह महीतले ।
 अशक्ता रक्षयितु मर्वे बोधिसत्त्वा महर्द्धिका' ॥
 किं पुनर्लोकिका मन्त्रा सग्रहा मातराश्च ता ।
 ईशानश्च सविष्णुर्वा स च स्कन्दो पुरन्दरः ॥
 समये धारिता तेऽपि सजिना जिनपुत्रकाः ।
 बोधिसत्त्वा महात्मानो दशभूमिसमासृता' ॥
 प्रत्यक्बुद्धा हर्षन्त वीतरागा महर्द्धिका ।
 अशक्ता रक्षयितु तेऽपि समर्थं तै पुरा कृतम् ॥
 सक्षेपेण तु वक्ष्यामि शृणु व भूतकांक्षिणा ।
 ना यो निवर्त्तने शक्त' अप्रसन्नेन जापिने ॥
 कुतस्तस्य भवेच्छातिरतुपे मन्त्रवरे इह ।
 यदा प्रसन्नमनस करुणाद्रो वा भवेत् रुदा ॥
 जापिनः क्रोधराजस्य यमा तस्य महात्मने ।
 तदादौ लभते शांति धृतिं वा जीवधारणम् ॥
 पिचुमन्द कटुतैल च काञ्जिक विषपञ्चमम् ।
 रुधिर मानुष मांस लण त्रिस्टुप पुन ॥
 राजिक शङ्खचूर्णं च अम्लवेतसमार्द्रकम् ।
 धुर्धूरकस्य तु मूलानि कोशातन्या तथैव च ॥
 एरण्डमूल यवक्षार कुसुम्भ चापि कण्टकम् ।
 मदनोद्भवमूल च लघुर्न शृङ्गनरु तथा ॥

पलाशशायान् चैत्र पल्लव गमुगमरा ।
 सखा येतानि मम कृत्वा जुहुयात् अग्नौ पटगन्निधौ ॥
 हते सहस्रमप्रे तु शत्रुता । समलत ।
 सर्वा रा राजकां हन्या पारपत्या शुभाशुभाम् ॥
 समूठाद्वरण तस्य द्वितीये रु भ्य तु जुहता ।
 तृतीये समनुप्राप्ते रा भ्ये जुहा जापिना ॥
 दुभिग भयत तस्य जने तापि सनगम ।
 अनाग्रिमिहामार्य राक्षमाग्नीर्णसर्जत ॥
 अग्निदाह शिलापा । वज्रनिर्घातसाशनि ।
 जनपद देशविषय या यता तस्य नगरिणे ॥
 ब्रह्मापद्रवसम्पाते परचक्रागम तथा ।
 अनेरुधा बहु राश्चापि तस्य नेश उपद्रवा ॥
 जाय ते त्रिविधाकारा गगनार्गप्रणाशो ।
 धुर्धुरम्बुल जुहयादेक उ मत्तिस्तस्य जायत ॥
 कटुक जुहता नित्य महान्नाहेन गृह्यत ।
 अत्यम्ल जुहतो मग्ना महाज्वर शीतराम्भवम् ॥
 सम्भवत् तस्य देहस्य द्रव्यगङ्गा वरगर्भिणीम् ।
 महायक्षा धनिना करा महागन्धममास्रताम् ॥
 द्विरात्रे सप्तरात्रे वा मरण तस्य जीवितम् ।
 यो यस्य देवताभक्त नक्षत्रा वा नामता लियत् ॥
 श्मशानाङ्गारैः कृतिं कृ या पटस्याग्रनभूताम् ।
 आत्म्य पादता म ता सहकुद्धा जपमाररन् ॥
 अरुस्माद् त्रिविधे शूले शूलतेऽसौ नराश्रय ।
 महाव्याघ्रसमाक्रान्त मयते तापि तत्त्वणात् ॥
 पशुना हन्यते चापि व्यङ्गा वा भवते पुन ।
 भक्षयत राक्षस नरे क मत्रामानुषाञ्जय ॥

क्रव्यादैः पूतनैश्चापि पिशाचैः प्रेतमातरेः ।
 तत्क्षणाद्धन्यते चापि आत्मनश्चापि मेवकैः ॥
 अथ वज्रधर श्रीमां इत्युक्त्वा परिपेत्तदा ।
 सर्वबुद्धां नमस्कृत्य तूष्णीम्भूतो ततः स्थिरे ॥
 लोकानां हितकाम्यार्थं पुनरेवमुच्यत ।
 सर्वा यक्षगणां मन्त्र यक्षीणां च स सर्वतः ॥
 उवाच बोधिसत्त्वो वै यक्षमेनापतिस्तदा ।
 यक्षीणां पटल वज्रे सर्वकर्मोपसहितम् ॥
 सर्वाकर्षं वशं चैव सन्नशल्याननुद्धरम् ।
 मैथुनार्थं यदा मन्त्री रागान्धा वाथ मूढधीः ॥
 न शक्य प्रतिपक्षेण सृगताज्ञैर्निवारितम् ।
 अनादिमति ससारे पुराभ्यस्तं सुदु खितैः ॥
 दुःखा दुःखतर तेषां गतिरुक्ता तथागतैः ।
 शोभनां गतिमाप्नोति ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः ॥
 भद्रं शिवं च निर्दिष्टमन्ते शान्तिमवाप्नुयात् ।
 त्रियानसमतारून् माप्नुयात् ते मुनिर्द्वैतिम् ॥
 विपरीताः कुगतिग्रस्ता ये रागा ध्या तपस्विनाम् ।
 ससारगहने घोरे भ्रमन्ति गतिपञ्चके ॥
 तेषां दुःखितामर्थं कामभोगं तु वर्ण्यते ।
 ते निर्बृता सर्वपापा तु त्रिधा दोषनिवर्तिताः ॥
 शास्त्रराज्ञासमाग्निं मुच्यन्ते सर्वमन्थना इति ॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतसकान्महा
 यानवैपुल्यसूत्राद् एकूनपरञ्चाजतिम यमा त-
 कक्रोधराजाभिचारकनियम द्वितीय
 पटलविसर परिसमाप्त ।

अथ द्विपञ्चाशः पटलविसर ।

अथ खलु ज्ञातमतिर्वाधिसत्त्वो महासत्त्व तस्मिन् न पर्यत्सन्नि-
पाते सन्निपतित सन्निषण्णोऽभूत् । उत्थायासनात् सर्वबुद्ध प्रणम्य
पर्यमण्डलमध्ये स्थित्वा भगवन्तं ज्ञाक्यमुनिं त्रिप्रदक्षिणीकृत्य
चरणयोर्निपत्य स येन वज्रपाणिं महायक्षसेनापतिं तेन व्यवलोक्य
वाचमुदीरयति स्म । अतिक्लेशस्तु वज्रपाणे यस्त्व सर्वसत्त्वानां सत्त्वो-
पघातिकं कामोपसहितं च मन्त्रतन्त्रां भाषयसे । न खलु भो जिन-
पुत्र ! बोधिसत्त्वानां महासत्त्वानामेष धर्मः । महाकरुणाप्रभाविता हि
महाबोधिसत्त्वा बोधिसत्त्वचारिका परन्ते सर्वसत्त्वानामर्थाय हिता-
ध्याशयेन प्रतिपन्ना भवबन्धनान्न मुच्यन्ते । न च पुनर्भो जिनपुत्र !
सत्त्वोपघातिकां धर्मदेशनां तथागताहृतः सम्यक् सम्बुद्धाः सर्वसत्त्वा-
नुद्दिश्य भाषन्ते महाकरुणासमं प्रागतत्वात् । सर्वसत्त्वानां हिताध्या-
शयेन प्रतिपन्ना भवन्ति ॥

अथ खलु वज्रपाणिर्बोधिसत्त्वो महासत्त्व ज्ञातमतिं बोधिस-
त्त्वमामन्त्रयते स्म । एव हि ज्ञातमते ! बोधिसत्त्वेन शिक्षितव्यम् ।
एव प्रतिपत्तव्यम् । यथा त्वं वन्सि गता त्वं प्रकाशयसि । तथा स-
र्वबुद्धा बोधिसत्त्वाश्च महाद्धकाः । तथाहं निरूपयामि परमार्थतो ॥

भूतकोटिं समाश्रुत्य धर्मरोगिं तु मुच्यते ।

अचिन्त्या सत्त्वकोटिं त्रैपरिपाकमचिन्तितम् ॥

अचिन्त्या बुद्धधर्मास्तु चर्या बोधिपरिचितिका ।

तेन यमस्त्रमागम्य श्रित्य परित हि तै ॥

चर्या बोधिसत्त्वानां अचित्या परिकीर्त्तिता ।

सर्वमन्त्रेषु तत्रोऽयं अचित्यतत्प्रभावतः ॥

क्रोधराजस्य मत्स्य यमा तस्य महात्मनः ।

अचिन्त्य ऋद्धिविषय गतिमाहात्म्यमचित्यकम् ॥

अचित्या हि ज्ञातमते ! बोधिसत्त्वानां महासत्त्वानां चर्या-
निष्पन्नितसत्त्वघातनिर्हारिणः । एव हि ज्ञान्तमते ! बोधिसत्त्वेन मन्त्र-

जापिना चित्तमुत्पादयितव्यम् । काममस्य सत्त्वस्याभाय बहुपुण्य
प्रयुनुयात् । महारसोपपत्तिश्च । न त्वेयाय सत्त्व उह्वारमपुण्यम्कथं
प्रयुनुयात् । मा नामाय सत्त्वो त्रयाणां बोधीनामभयो भवेत् । एव
हि सा तमत ! राधिमत्त्वेन मन्त्रजापिना चित्तमुपस्थाप्य उपायकौ
शल्य चाभिप्रायश्च च र्म प्रयोक्तव्यम् । सर्वकामेषु च निमिनाग्रा
हिणा भवितव्यम् । त्राकुशलग्राहिणा सत्त्ववैनेयमुपादायता च शिक्षि-
तव्यम् । करुणाविप्रेन चेतसा ॥

अपिच भो जिनपुत्र ! धर्माधर्मभूभाशुभ कुशलाकुशलगति-
माहात्म्यसन्तोषायप्रियनिरहारतां धर्मधातुनिरहारतां च प्रतिप-
पद्यते बुद्धा भगवत सर्वेण धर्मदेशनासत्त्वोपायपायकां च प्रतिप-
द्यन्ते । तथैव भो जिनपुत्रास्माभिः शिक्षितव्यम् । यदुत त्रविनय-
नाय सत्त्वपाकानुशासनाय च तत्रभवन्तो जिनपुत्रा यास्य पर्प म-
ण्डलमहासमयोपविष्टा, तत्र सर्वे, समग्रैः श्रोतव्यं श्रद्धातव्यं य एव
कुशलाकुशलगवेपणैर्भवितव्यम् । यदुत तथागतधर्मदेशनाभिरतैर्भवित-
व्यम् ॥

अथ जा तमतिर्जोधिमत्या महासत्त्व वज्रपाण यत्सेनापतिं
व्यवलास्य तणाभ्युतं स्वके आसने निषण्णोऽभूत् । आचन्त्या तु
द्धर्मा इति मनसि कृत्य तु द्व भगवन्तं व्यग्रायमानं ॥

अथ वज्रपाणिर्गुह्यकाधिपतिः सर्वं तत् पर्वमण्डलमवलोक्य
भूय क्रोधराजस्य उल्लापयते स्म । शृण्वन्तु भव ता देवसत्त्वा ये
सत्त्वधातुनिस्तथा सर्वं भूतगणा आदौ तावत् कृतरक्ष, त पट को
धराजस्य परिगृह्य विवेके स्थाने गत्वा एकलिङ्गे महेश्वरस्यायतने त
लिङ्गं त्रिपरिराजिराकाङ्क्षिणेनाभ्यज्य पिचमर्दपत्रैरर्चयित्वा मा
नुषान्ननालिभि आत्मना यज्ञोपवीत कृत्वा मानुषशिररूपालेन दक्षि
णहस्तेन सप्रहारा भूया तामहस्तेन तर्जन्या लिङ्गं तर्जयमानं परम
क्रोधाभिभूत अस्मानितदुष्टराजाने महापरिभग्नतमानम अन्यैर्वा
धूर्तपुरुषे महायक्षैर्महाधनेमहाप्रचण्डै महानायकैः शुद्धार पिथयित्वा
नम्रको मुक्ताशिर महेश्वरलिङ्गं वामपादेनाक्रम्य क्राधमन्त्रं तावज्जपेत्

या महेश्वरलिङ्गो मध्ये स्फुटित इति द्वित्रिंशोऽङ्गः । मन्त्राः
भूयते । ततो न भेतव्यम् । तदेहा एव दुष्पराङ्गं अयायाय कृति
‘महायशः’ आरस्तत्क्षणादेव ज्वरणं गृह्यते । अमानुषं वा गन्धते
गन्धमादिभिः । तत्रैव मुहूर्तं जपेद् यावत् श्रणान्तरं गन्धमादित् मरण
पर्यन्तमानं भवति । यदि राज्यं तं जपेत् तत्सर्वकुटुम्बो नश्यति ॥

अपरमपि कर्म भवति । मन्त्राह तथैव मन्त्रेश्वरायान् गन्धमा
निम्नपत्रैरभ्यर्च्य महामांसधूपं दत्त्वा मन्त्रं जपेत् । यावत्त्र्यर्धवत्
मासानां दक्षते, शत्रोश्च महाज्वरकम्पो भवति । यन्त्रिं जापं न त्यजते
कुट्टा वा दाश्वणमूर्तं स्तिष्ठते स शत्रुर्भूयते गोत्रो गान्धो भवति । अथ
प्रत्यायनं करोति । भूया लिङ्गमुदकेन प्रक्षाल्य सुशतलेन क्षीरेण
स्नापयेत् । गव्येन भूय । स्वस्थो भवति ॥

अपरमपि कर्म भवति । महेश्वरलिङ्गस्य दक्षिणामूर्त्तौ मदनरु
ण्मरुताष्टैरभिः प्रज्वाल्य वैरुद्धतसमिधानां त्रिपरधिरराजिम् यक्त्वा
ना अष्टसहस्रं जुहुयात् । सर्वेश्वरो महाव्याधिना मुक्तः । अशक्ता
भवन्ति सर्वैर्कर्मैः । द्वितीये दिवसे महाज्वरेण महाशूलेन वा मुक्तः ते
विविधैर्वा रोगैः अमानुषैश्च मारणात्तिकैः । तृतीये दिवसे तृप्तिं सन्ध्या
सर्पेण सर्वं जीवितं त्यजन्ते । प्रत्यायने क्षीरं जुहुयात् । शान्तिर्भ
वति । सर्वजनपदेषु सर्वशत्रवश्च स्वस्था भवन्ति । एव सर्वदेवानां
सर्वभूतानां यो यस्य देवताभक्तः तमाक्रम्य कुर्यात् । तस्य नक्षत्र
मन्त्रमज्ञतां पादेनाक्रम्य वामेन कर्म कुर्यात् । वर्जयित्वा तु तथा
गन्धमादित् । सर्वेषां च पात्राजुष्टं वामेन ग्रहीत्वा कर्म कुर्यान्न चाक्र
मेणापि चलयेत्कदा सर्वलाकिरुमन्त्राश्चाक्रम्य कुर्यात् । अमिद्ध
एव क्रोधराजा जापमात्रेणैव कर्माणि करोति सर्वमन्त्रा विनाशयति
सर्वशत्रुं घातयति सर्वयन्त्रां पातयति । सक्षेपतो यथा यथा प्र
यज्यते सर्वलौकिकरुलोकोत्तरमन्त्रविधानेनापि तत् सर्वं करोति । सर्वं
भवति । जापमात्रेण सर्वांशां पारिपूरयति । पठितमिद्धा एव क्रोध
जा उत्तमां सिद्धिमनुप्रयच्छति । मनसेच्छया शत्रुं घातयति महा-
लघुद्रव्या सयुक्तं सर्वकर्माणि करोति ॥

अपरमपि कर्म भवति । मन्त्राद्वे अग्रात् त्रिावेकरात्रापित
कृष्णचतुर्दश्यां अमशानमार्गैरपि प्रज्वाल्य विषमभिगतां राजिकां
जुहुयात् । ततो हाहाकार कर्त्तुं रात्रिमेता भाग-त्रिति । न भेत
व्यम् । ततो वक्तव्यं शत्रु भेद्यायेति । एवमस्ति तत्र ॐ वा तर्थायन्ते ।
ततो मूर्ध्वर्तमात्रेण याजनसहस्रमपि गत्वा अग्रात् पातयति कुलानु-
त्सादयति । एवमादीनि कर्माणि कर्त्तव्यानि ॥

अपरमपि कर्म भवति । त्रिवेके शत्रो ज्ञेजे शुचिस्त्रपावृतेन
शू यगृह प्रविश्य सर्पासास्-याह्नीना अपमहस्र जहुयात् ततो त भस्म
उभाभ्यां हस्ताभ्यां गृह्य शुभ्रा पञ्चगव्यं च तीया पृथक् पृथक् । द्वौ
पोद्गलिनां कृत्वा शरायमस्पृष्टे स्थाप्य महाक्रतरभाषात्मनो द्रव्यं च
गृहमप्रविश्य महाअमशानं गत्वा रात्रौ कृष्णचतुर्दश्यां कृष्णाष्टम्यां
वा चितौ स्थित्वा दक्षिणाभिमुखं शरायमस्पृष्टं गृहीत्वा स्थितकौ
नयसो मुक्तशिरः गगुहा पिभयो भूत्वा त्रिंशजगहस्त्राणि ज-
पेत् । सिद्धो भवति । तद् भस्म यदि त्रिंशमानुषा द्रव्यं प्रार्थ-
यते न दातव्यम् । इह कुराति काभराज स्पृष्टा दृष्टारः प्रयो-
क्तव्यः । तत्त्वणादेव नश्यते । गर्गिणातामेव परात्ता । तामद-
क्षिणकरगृहीत भस्म चिह्नं सारयत् । अपमतेन गत्वा रागाय-रा
आग तव्यम् । प्रभाते सयादये स्नात्वा शुभ्रान् शरावस्त्रपावृतेन
स्वगृहं प्रवेष्टव्यम् । अस्थाने वा यथाभिमते ग-तव्यम् । ततो यो दक्षि-
णहस्तेन गृहीत भस्म तेन मनुष्याद्विपदचतुष्पदां सर्पपाणिभूतां स-
देवनागयक्षां मूर्ध्ना ताप्येद् वशा भवान् । यद् तामा हस्तेन
गृहीत भस्म तम सर्पपा मनुष्यामनुष्याणां सन्नामा स्त्रीणां मूर्ध्ना
ताडयेद् वक्ष्या भवति । दक्षिणेन यद् गृहीत भस्म तेन मनुष्याणां
नाभिदेशे ताडयेत् । नपुंसका भवन्ति । अज्ञजापञ्चनं च चूणेयेद्
असमर्थो भवति । ग्राम्यधर्मनिपविणा यस्या स्त्रियायां अभिश-
क्तो भवति तस्याङ्गजाते गतप्रदेशे भस्मना यत्रार्णयेत् । अयमगा-
सा भवति अन्यपुरुषातिसेवने । नष्ट्रणा भवति यावत् तत्रैव
पुरुषं प्राप्नुयात् । पुनरेव तस्या तद्वृत्रणमुखं प्रादुर्भवात् ।

ध्याचारमशक्तां निसेवितुम् । एव पुरुषस्यापि । पुरुषेन्द्रिय दक्षिण
हस्ते भस्मनाचूर्णयेत् । साऽपि अतमथा भवति । पराचाराभिगमने
परिस्नानमिव तिष्ठते । तस्य तदङ्गजात यावद् व्याघ्राणात् तस्यैव तत्
पुन प्रादुर्भवति । स्त्रियस्य वा पुरुषस्य वा यत्र वा त् भस्म पुनर्दत्तं
भवति तस्य वशेन वर्त्तति वा न जातात वा यथाष्ट वा त रजात । यदि
बलात् कुर्वन्ति तेषां तु तद् दत्त तेषां गुह्यमदृशाणि क्रिमय प्रादुर्भवन्ते ।
यैर्भक्षमाना जीविताद् व्यपरोष्यन्ते । मागाभ्यन्तरेण प्रातेः वा भव
ति दुर्गन्धकुणपसदृशा महाप्रतररागादिभिः पुरुष-यागिभिः पुरुषा
गृह्यते । महाश्वेथुशोपजायते । येन वा तत्रावाधन कालाक्रया भव
ति । अशक्ता वा भवति प्रतिसेवितुं दागस्येच्छया । यथाभिरुचित
तत् सर्वं कारयति । स्पृष्टमात्रो यदि न प्राप्नोति स्पृशन दर्शनपथे
स्निग्धा अदर्शने वा अनुवाते च भस्ममुत्सृजेत् । यत्र तस्य भस्मना
हृषिदवधूलित मनसा च । च तयित्वा दाता भस्ममुत्सृजन् । यत्र तेन
चित्तित भवति तद् सर्वाणि कर्माणि कराति । परहस्ते वा तस्मना वा
यथाभिलषित तत् सर्वाणि कर्माणि करात । नान्यथा चार ५ भवति ॥

अथ शयनासनादीनां अस्मरणप्राप्तरणादीनां । विधायां चाल-
ङ्करणविशेषाणि नानावस्त्राणि वा बाह्यायानापानहन्त्रादीनां सर्वा
प्युपकरणविशेषाणि भोजनपानभक्षणादीनां सर्वाणि शरीरपयोज्यानि
भण्डोपकरणानि पुष्पन्ताम्बूलफलम् मधुपादीनां गर्भेषु तेन भस्मनाच
चूर्णयेत् । अरीणां यूकमत्कुणक्रिमिभिः समन्तावच्छरीरमाकार्णं भवति ।
भवते च । त्रिभिर्धनुः संहितो भवति । ममगत्रेण ग्रयते । अशक्ता
सर्ववैद्याः सर्वदेवाश्च निवारयितुम् । अशक्ता सर्वम् वा रक्षयितुम् ।
वर्जयित्वा तु तेन दत्तं भवति ॥

अथ प्रत्यायनं भवति । यष्टीमधु नीलात्पल श्वेतच दन चेक्री
कृत्य शीतलेनाम्भस पीपयित्वा तच्छरीरं श्रवणेन मूर्त्तां प्रभवति या
वत् पादतलम् आर्यमञ्जुश्रियमूढमन्त्रं जपता । स्मरता भवति ॥

अपरमपि कर्म भवति । स्त्रीणामनुयात मत्स्या यत्रेप्सता सर्वदु-
ष्टदाकिनिस्त्रीणां गर्हितानां च प्रयोक्तव्यं नान्येषाम् । तमेनमनुवाते

स्थित्वा भस्ममुत्सृजेत् । मनसा प्रित्यगित्वा सर्वभगस्तनागपहृताणि
भवन्ति । पुरुषस्यापि पुरुषेऽपि द्रव्यभक्षुरामाणि च स्तनानि च प्रादु-
र्भवन्ते ॥

एव विविधविचित्राण्यनेकानि कर्माणि करोति । परेण वा का-
रापयति । यत्र वा प्रीतिरुत्पद्यते तेन वा कारापयति । क्रिया वा पु-
रुषेण वा । यत्र वा चित्तस्य निर्द्वैतिरुत्पद्यते तस्य तद् भस्मात् स्तना-
यथेष्ट कारापयति । प्रयोगतश्च शिक्षापयेत् । एव महाव्याधिभिः गृह्णा-
पयति । मनसा चिन्तयित्वा मूर्ध्नि स्पर्शनामस्तकशूलं मुखस्पर्श-
नान्मुखपाक एवमनुपूर्व्या यावद्दृष्ट्य हृन्मूलवृक्षिशूलं वा उपजा-
यते । एव पद्भ्यां जङ्घाभिश्चासृगुद्भवै रोगैर्दुष्टशोणितान्दिपु रोगैर्गृह्णा-
पयति । सक्षेपतो मारयति शोषयति पाचयति आर्कषयति वशयति
यथा यथा प्रयुज्यते तथा तथा तत् सर्वं करोति । चोपघातिक्र-
कर्षणवशीकरणं च सुदूरेऽपि स्थितं कर्माणि करोति । सुदुर्गं कङ्क-
समीपं गत्वा, अनुयाते स्थित्वा, तदेव भस्मोत्सृजेत् । उभौ पाणिगृ-
हीतं प्राकारं प्रतोली अट्टालांश्च प्रपतन्ते । तदाभयं भवनं च महाग्नि-
दाहमुपजायते । सेनाभङ्गं च भवति । महोपद्रवश्चोपद्रुतो भवति । सर्व-
मवमुच्य प्रपलायति वा ग्रहणं वाधिगच्छति । एव परजलेऽपि अनुयाते
भस्ममुत्सृजेत् । महायज्ञेनाया भङ्गो भवति । दाघजग्णे वा गच्छते ।
हस्त्यश्वरथरताकादयः सेनापतिश्च भङ्गमुपजायते । ग्रहणं वा अभि-
गच्छति । एवगनरुप्रकाराणि यथेष्टानि शत्रुनाशाय कर्माणि करोति ।
आत्मनो महारक्षा ये च स्वसेनायां वा सखायानां । अथ प्रलयन-
करोति । सर्वतः सर्वेषां पटस्याग्रं क्षीराह्नुतिसहस्रं जुह्यात् । साग्था-
भवति अधृग्याश्च ॥

अथ यक्षिणीं साधयितुकामः,

नटी नट तथा भट्ट रेवती चापि विश्रुता ।

तमसुरी य लोका मेखला चापि सुमेखला ॥

इत्येता अष्ट यक्षिण्यः सर्वकामप्रसाधिकाः ।

नटिकाया मन्त्र — ॐ नटि महानटि आगच्छागच्छ दिव्य
रूपेणि स्वाहा । अस्योपचार — फण्डे पट्टके वा अभिलिख्य मां
साहारेण वा क्षीराहारेण वा मित्रा अग्रमहम् जप्तव्या । आलेख्या च
सर्वालङ्कारभूषणी श्यामावदाता वृथाश्रया एरुमन्त्रा मुक्तकेशा, स
रक्तनयना ईषिस्मितमुख्या साधक तजायमाना तन्निगहस्तेन वामेन
पाणिना वृभञ्जामवन्त्रा सर्वाङ्गशोभना त्रिचित्रपद्मिवस्ता । त
स्यै क्रोधराजस्य पन्थयाग्रत उ मया उत्तरामुख स्थित्या पठाश
काष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य गुग्गुलुगन्धिमानीं त्रिमधुघ्नताक्तानीं अष्टसहस्रं जु
हुयात् त्रिसन्ध्यं यावत् सप्त दिवसानि । ततः सप्तम दिवसे उदारां
बलिं कृत्वा घृतप्रदीपांश्च प्रज्वालय मन्त्रं जपता तावत् तिष्ठेत् याव
दर्धरात्रम् । ततः सा यक्षिणी स्वयमेव महावभामं कृत्वा स्वरूपेणागच्छति । आगता च ब्रवीति । किं मया कर्तव्यम् इति । ततः
साधनेन वक्तव्यम् — भार्या मे भवत्येव इति । एवमस्त्विति कृत्वा
न्तर्धागते । ततः प्रभृति भार्या भवति । सर्वकामदा स्वभवनं नयति ।
रसायनं प्रयच्छते । यत् पीत्वा दिव्यरूपी भवति महायक्षप्रतिस्पर्धी ।
यन्नि नागच्छति द्वितीये वारे क्रोधराजसहितं जपेन्नियतमागच्छति ।
न चेदन्वृण्य मृयते ॥

गङ्गाया मन्त्रः — ॐ नटे शुक्लाम्बरमाल्यधारिणि मैथुनमिधे
स्वाहा । पतस्येप एव विधिः ।

भद्राया मन्त्रः — ॐ भटे भटे आलोकाङ्गी किं चिरायसि
पतोह आगच्छागच्छ मम कार्यं कुरु स्वाहा । एषा विनापि पटेन
सिद्धयते । शिर म्याने मण्डलकं कृत्वा गुग्गुलुधूपं दहता विद्यामष्टस-
हस्रं जपेन । पाणिना पङ्काकिना श्लाघेना द्वारं पिपाय मासेन रात्रौ
नागलमागच्छति । आगता च कामयितव्या भार्या भवति सर्वका-
मदा । यत्रसो भवनं प्रविशते पञ्चवर्षसहस्राणि जीवति । न चेदत्रैव
नम्रद्वीपे त्रिचरति । पञ्चवर्षशतानि जीवति । तया सार्धं क्रीडति ।
गजाङ्गां सम्पादयति । तेन सह यत्रेष्टं तत्र गच्छति । रसायनमनुप्रय-
च्छते । इष्टभार्येवावहित्वाध्याशयं करोति ॥

रोत्या म त्र — नमः सूर्यक्षीणाम् । ॐ रक्ते रक्तावभाः
रक्तानुलपने स्वाहा ।

रेवत्या यक्षिणी त्रेष्ठा ललत्या मैथुनप्रिया ।
ईषिद् रक्तेन वस्त्रेण नीलकुञ्चितमूर्धजा ॥
सर्वाङ्गशोभना यक्षी कामभोगरता सदा ।
कामदा भोगदा नित्य वरदां तां यमिनिर्दिशेत् ॥

पूर्ववत् पटमभिलिख्य एतस्या अय विशेषः — रक्तपट्ट-
निवस्ता रक्तपट्टाशुकोत्तरीया रक्तावभासा च वर्णत ।

मेखलाया मन्त्र. — ॐ मेखले महायक्षिणि मम कार्यं स
म्पादय स्वाहा ॥

सुमेखलाया मन्त्र. — ॐ मेखले सुमेखले महायक्षिणि
सर्वार्थसाधनि ॐ समयमनुस्मर स्वाहा ॥

आलोकिन्या मन्त्र — ॐ लाकिनि लोकवति स्वाहा ।

एतेषामेत एव विधि ॥

तमसु दर्याया मन्त्र — ॐ घुणु गुणके घुणु घुणु गुणे
एणेहि गुणके स्वाहा । अस्योपचारः न । एताया पञ्चविधातोऽस्ति
आदौ तावत् शुचिता शुचिसस्त्रमावृतेन पूर्णमाम्ब्या विविक्ते स्थाने द्वार
पिधायित्वा अ भगारे आठोऽर्जिते त्रिंशद् दशसहस्राणि जपेत् ।
पूर्वसेवा कृता भवति । तत साधनमारभत । पूर्णमास्यादारभ्य या-
वदपरा पूर्णमासी अत्रान्तरे र्म भवति । रात्रौ गयनकाले शय्यामा
रूढ प्रच्छन्ने गुप्तप्रदेशे एकाग्रिना द्वार पिधायित्वा सङ्कुचितरुग्निं कां
वानपुष्पं च तद्गतलेन मिश्रयित्वा हस्तो पादौ प्रक्षालयित्वा त्रिभिर्
बाहुमष्टशताभिर्मन्त्रं कृत्वा स्पृशेत् मानी । एव प्रत्याह यावन पूर्णमा-
स्यात् । ततोऽर्धरात्रे नियतमागच्छति । आगता च न मन्त्रापयितव्या ।
तूष्णीभावेन नामयितव्या पङ्क्तिं मामे । यदा मन्त्रापयति तदा
म त्रयितव्यम् । तत प्रभृति सिद्धा भवति । भार्या भवति सर्वका-
मना । दिव्य चास्य सख्यसख्यश्च अदर्शनेनैव सर्वकार्याणि सम्पाद-

यति । रसरसायनानि सम्प्रयच्छति । पृष्ठमागोप्य सुगोकापि नयति ।
रात्रौ जम्बूद्वीपं भ्रामयति । योजनशतस्थितमपि शत्रुं पातयते । यथा-
ज्ञप्ता तत् सर्वं सम्पादयति । वर्जयित्वा परस्त्रियाभगमयाम् । सर्वेषां
मयं विधानं परस्त्री नाभिगच्छेत् । तेनैव सह सवमेत् । यदि गच्छे
न्परणोन्मार्त्तिं वा प्रयच्छन्ते । एषा अन्धारसुन्दरी नाम यक्षिणी ।
अनेकयन्त्राशतसहस्रपरिवृता । दिने दिने एकैका यक्षिणा क्षविटि प्रेष
यति । मिद्धा सती सर्वसाधकानां अनेकमन्त्रपरिवारां च मर्त्ययक्षिणां च
महर्द्धिना तमावृता । सर्वेषामेव एव विधिः । किं तर्हि तेषां दर्शनं भव
ति । एतस्या दर्शनं न भवति ॥

अन्धारवासिनी नाम यक्षिणा महर्द्धिका ।
गुहावासिनी नरवीरा कुमारी लोकाविश्रुता ॥
मधुयक्षी मनोज्ञा च सप्तमा सुरसुन्दरी ।
इत्येताः सप्त यक्षिण्यः सत्त्वानुग्रहकारिकाः ॥
पर्यन्ति इमं लोकं कृत्स्नां चैव मेदिनीम् ।
ईपित् क्षणमात्रेण उत्पतन्ति सुरालयम् ॥
राङ्गाम् देवदेत्यानां युद्धयन्ते च महार्द्धकाः ।
धामपुत्रां करुणाविष्टाः सत्त्वकामा सुवत्सलाः ॥
गच्छानां हितकाम्यर्थं पर्यन्ति महीतरे ।
न तासां किञ्चिद् दुःसाध्यं सर्वकर्तृकरा शुभाः ॥
सत्त्वानामुपभोगार्थं बोधसत्त्वेन भाषिताः ।

गद्य ॥ असिन्या मन्त्र — ॐ गुहिले गुह्यमिति गुह्याग्निं आनय
भगवन्ति मर्यादितक समयमनुस्मरन् स्वाहा । रात्रिरकाप्रेरयिं प्रज्वाल्य
पुण्यद्रुपुष्पाणां घृताक्तानां अष्टमहस्रं जुह्यान् त्रिसन्ध्यं मासमेवम् ।
पूर्वमया ह्येता भवन्ते । ततः पश्चात् साधनमागमेत् । फटके वा पटके
वा कुट्याया वा अश्लेषकैवण्यै नवभाजनकृतके । आगे तावत्
पर्वतराजा सुमरुलिखापयितव्यं चतुरस्रं चतुर्गुह्यान्तः सप्तप
र्वतपङ्क्तिपरिवेष्टितं । तेषां पर्वतानामन्ते गुह्यं पवतनि श्रुतं आलि

मिनयम् । तस्या दिव्यरूपिणी गताऽङ्गभ्राता गताग्निनी
 यतिणा गुह्याग्निनी ताम त्रिगुणायताया पद्मगतायाया पद्मं
 योत्त । तन्नरणा विवित्राकरूपी त तादृश पद्मगतायेत्य भूतो
 प्रत्य गुणिता क्षीराहारेण विद्या त्तराहस्ताणि जपेत् । महापूजां
 कृत्वा यथाशक्तिना या ततो जपा ते महावभाग कृत्वा त्रिव्यम्पी
 यतिणा स्त्रायमेवागच्छति । आगताया जातीकुमुदै येन नोदक
 यतिपित्र अर्पयत्य । तत्ता गा त्रीति — तत्त त्रिं कर्तव्यम् ।
 वक्तव्यम् — गाता म भरस्योत्त । कृतान्तर्धीयते । तत्ता तत्त नित्त
 दूषयितव्यम् । नापि कामापमहित प्रार्थयितव्यम् । आर्या सा मह
 त्द्रक्षा च काम प्रार्थयति त मिद्वयते । तत्त, प्रभृति गानुवत् सर्वका-
 र्याणि करोति । अष्टशतपरिवारस्य भक्तान्छाद प्रयच्छते । विषम
 स्थस्या प्रायते । महान्यपर्वतस्योपरिस्थितस्यापि सर्वकायाणि सम्पा
 दयति । कामित च भोजनमनुप्रयच्छते । रसरमायनादीन् सर्वमनु-
 प्रयच्छति । यथेष्ट नानुवर्त्तते । कुटीकुटादीमभिनिर्माणोति । सुवर्ण
 सहस्रमनुप्रयच्छति दिने दिने । सर्व व्ययीकर्तव्य तदह एव । यदि
 न कराति चिन्ता भवति । सर्वेण सर्व भवति ॥

अपरमपि कम अस्या । अस्यैव पटस्याग्रतः खदिरकाष्ठैरग्निं प्र
 ज्वाल्य विगताग्निभ्रमविगतै अङ्गारे तक्षिणहस्ततले मनश्चित्तलया प्रति
 कृतिमभिनिर्गताया च पुरुषाय विद्या तामहस्तात्ते तत्रेवाङ्गाराशो
 तापयत् मन्त्र जपता । याजतशतादपि स्त्रियमानयति । यदुच्यते तत्
 सर्व कारयति । रात्रौ एतत् कर्म । त दिवा ॥

तत्तरीगता म त्र — ३० नरवीरे स्त्राहा । तथैव एतस्या पटग-
 भि गत्य त्रजयित्वा गुहालय अशोकट्टक्षाश्रुता लिखापायितव्या ।
 एतस्मा अय विद्या — गर्व तथैव कर्म यथा गुहवासिन्या । अय
 च तत्त व्या — भगिन्यास्वेति ॥

एतस्यापरोऽस्ति कर्म । च द्रग्रदे सुवर्णगोरिका भूजपत्रेण वेष्ट
 यित्वा मुख प्रक्षिप्य तावज्जपेद् यावच्चन्द्रो मुक्त इति । तत्त सुव
 र्णगोरक्या यस्या नाम लिखति स्त्रियस्य वा आयोजनशतास्थिता

अप्यानयति । प्रभाते तत्रैव गता । भागतीरं गता । गति ।
 ॥ पटल महारक्षा करोति । तत्रैवैव तत्रैव ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 राति । तस्वीराया एव चित्त ॥

यक्षकुमारिकाया मन्त्र — ॐ यक्षकुमारो गताहा । अस्या
 अयमुपचार ॥ गोरोचनेन भूर्जपत्रे लिखापयित्वा । त्रयानो अर्च
 वर्षाशिरा राजालङ्कारभूषिता पद्मसूत्रा दान्तरा । । मीमांस्य
 कफला वामहस्तेनाशोऽष्टमशाखापलगा । तादृशं गता । त्रिंसा
 ने उपरि स्थापयितव्यम् । गुह्ये प्रदेशे एकाकिना तन्त्रायम् । ये
 तच्चन्दनेन च मण्डलकं कृत्वा । तेषु भ्य जातीकुमुदम् । । कृत्य गुग्गु
 लुधूप दहता त्रियामष्टसहस्रकम् जपेत् यावत् माराभक्तम् । तत्रा पूर्वमा
 स्यां जातीकुमुदे महती पूजां कारयित्वा घृतप्रदीपा । त्रिंशत् । ॥ ॥ ॥ ॥
 कुशविण्ढकोपविष्टेन रात्रौ तावज्जपेद् यावत् स्वरूपे त्रिंशुपारा पञ्च
 शतपरिवारा वैश्रवणस्य दुहितु आगच्छति । सार्धं । तत्रा भागतीर
 कयित्वा स्वरूपेणान्तरिक्षे तिष्ठति । सा एवमाह — किं भया कर्त्त
 व्यम् । ततः साधकेन वक्तव्यम् — त्रयाणां वाराणाम् यतममा । त्र
 मर्थयितव्या । मातृत्वे भगिनीत्वे भार्यात्वे च । यदि माता भवति
 न चित्तं दूषयितव्यम् । दूषयतो विनाश उपजायते । मातृद्व । त्रयि
 तया । सा च माता पञ्चशतपरिवारस्य भक्ता । तत्रा त्रिंशुपारा
 पाणि च सर्वत्र चिन्तितमात्रेणैव सम्पादयति । त्रिंशत् । त्रिंशत्
 हस्तं दत्ताति । अत्रैव जम्बूद्वीपे त्रिचरत् सर्वं सम्पा यति । भागती
 भाति तदा योजनशतादपि स्वीयमायति । तत्र त्रयते । भागती
 वत् सर्वकार्याणि सम्पादयते । अथ भार्या भवति । तत्रा त्रिंशत् ।
 त्रिंशत् वर्षमहस्तं जीयति । गदा प्रयते तदा भागती त्रिंशुपारि । म
 र्वाज्ञां भार्येण सम्पादयति ॥

त्रयुगलिण्या मन्त्रः — ॐ निः । एषा त्रयुगलिणी । अस्या
 मुपचारः — श्वेतचन्दनेन दक्षिणां बाहुमुपलिण्णं ताम्रं त्रिंशुपारा
 इत्याभिगन्त्रित कृत्वा रात्रौ एकाकिना मोनिना मन्त्रेण प्रदेशे द्वार
 पिधाय पञ्चाष्टौ विभीतरूपलानि तिलतैले प्रक्षिप्य पठत् । त तैल

गृहीत्वा त्रिभीतरूपलां परित्यज्य नरे माण्डे मोरर्ण राज्ञे ताम्
 मृन्मये वा स्थाप्य पादान्ते शय्यायां सहस्राभिगा ॥ ३ ॥ ॥
 नैव म त्रेण एकावरयतिप्या अ धरारे त्वार क न ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥
 स्वस्वयम् । आगत्य चामानुषीं पादो म्रजयात । ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥
 मलहस्ततला । यस्य स्पर्शनादेव दिव्य मुरगमण ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 येन सूर्यादेऽपि रात्र्य ते दु खेन मतिषु यत । प्रा ॥ ३ ॥ ॥ ॥
 देव चिन्तयेत् । न च कामयितव्या नापि मन्त्राणाया ॥ ॥ ॥
 र्मासैः सिद्धा भवति । ततः सा दिव्यरूपा अभिपार ॥ ॥ ॥
 समाना परिचारिकैः परिवारिता मदापहस्ता स्ताया प्रातितालाया
 शयनासनपरिगृहीता त्रिचित्राभरणोज्ज्वला आगत्य । म तपगने ।
 कामभोगोपकरणपरिगृहीता आगत्य च साधन ॥ ॥ ॥
 ततः प्रभृति इष्टभार्येव मनुवर्त्तते । आगता च कामयितव्या रात्रौ
 परिचर्य म मातेऽ तर्थायत । शय्यायां मुक्ताहार त्यज्य गुणमहस्र
 मूल्य दिने दिने परित्यज्य गच्छति च । सर्व निरवरोध व्ययार्कच
 व्यम् । यदि किञ्चित् स्थापयति भूयो न भवति । ॥ ॥ ॥
 यितव्यम् । यदि कथयति भूयो नागच्छति । अर्थ ॥ ॥ ॥
 रणा त परगुह्यका द्वेते परमगोप्या न द्वितीयसत्तासागपन क्षमते ।
 मातापितृसुहृत्स्वामिनाधवानामपि नाराचयितव्यम् । ॥ ॥ ॥
 स्यापि तिर्यग्गताना प्राणिनां नारोपयितव्यम् । ॥ ॥ ॥
 गुह्यकाना सर्वयक्षिणीना च एष एव विधाता । ॥ ॥ ॥
 द्वा भवति । यत्रारोचयते । अन्यस्त्रीभेदुनाभिगमन च भार्याया च
 वर्जयेत् सदा ॥

मनोज्ञाया म त्र — ॐ मनोहरे मदो गादकरि त्रिचित्ररू
 पिणि मैथु ाप्रेये स्वाहा । अस्यामुपचारः — उत्रा ॥ ॥ ॥
 शोकवृक्षस्यधस्तात् सविभक्तां कुटिं कारयित्वा अगुप्तारा कृ ॥ ॥ ॥
 टार्गलप्राकारोच्छिन्ना शुचिना लक्ष्मके जपेत् । ततः कर्ममारभेत् । म-
 हावसा सदगृह्य श्मशानचोटकेन वर्ति कृत्वा द्वार ापेयित्वा मदीप
 प्रज्वालयेत् । सदश च वस्त्र केशापगत बहिर्द्वार रमापयेत् । मत्यश्च

राशौ सा नमिहागत्य त उल्लूगिवास्य प्रविशने मानुषस्त्रीरूपिणी
भूत्वा । तत साधक तेन सार्धं रपते यावत् प्रदीप उल्लत । नि
र्वृते प्रदीपेऽन्तर्गते । तस्मिन् पत्र भुवणमेक बद्ध्वा पत्र परित्यज्य
शय्यायामपक्रमति । अथ साधकगता हस्ते गृह्णाति । अङ्गुलियि
कैलावमुञ्ज्यावक्रमते । अथ कण्ठा दिव्यमुक्ताहारा अथ बाहात्
कृत्वा कठ्या मेखला पद्म्या नूपुर जीर्ण मणि एवम यतरा यतर
दिव्यमाभरणमेक यत्र यत्र गृह्यते तत्र तत्रानुपयञ्छति । अत्र
ध्यां गच्छति चागच्छति च । ॥ प्रत्यह निरवशेष व्ययीकर्त्तव्यम् ।
एव यावज्जिर्मसै मन्त्रापयति तदा मन्त्रयितव्यम् । भार्या भवति ।
नित्यस्था रमायनं प्रयच्छति य पीत्या दीर्घकाल जीवति । मनमा
भ्यावा रपदिकीलक भूमौ निगानयेत् । दिव्य विमातमुपपद्यते ।
उद्धृतेऽन्तर्धीयते । अस्याया मन्त्र द्वितीयमस्ति । ॐ महाग्नि न
ग्निजे स्वाहा तेनैव स्त्री प्रज्वाल्य अनेन म त्रेणापशताभिपत्रित कृ
त्वा कारयेत् । नियतमागच्छति । कीलक चाभिमन्य निगान
येत् । उद्धृते दीपे निर्वृते चा तान कीलकं मानुष उमाकील च सो
मृते गवलमहिपशुके वा श्मशाने चैलवर्तिना बोध्यम् । दृशा तरे ।
यत्रेष्ट तत्र ददाति । स्वयं वा करोति । न च मन्त्रा दातव्या । अथ
ददाति त्रिजविशो भवति । यस्य ददाति तस्यैव तत् सम्पद्यते ।
यत्र बाधिरुचित यत्र वा स्थान गृह्णे स्नात । गणा मिद्धि आवर्त्य
नापगच्छति । अ या वा रमापयते । किं तु त सार्धं न मन्त्रयति ।
अयस्त्रीर्त्तनाभिरुचित मनमेसित तदानुरूपी तस्यापमहक्रमता ह्य
पूर्वस्य साधकवशादिति ।

सुरसुन्दयाया मन्त्र - ॐ सुरसुन्दर! स्नात । अस्यामुप
चारः — खत्रिकाष्ठैरग्नि प्रज्वाल्य शृताहुतीना अष्टमहस्र जुहुयान् ।
त्रिसन्ध्य मासमेक शुक्लपूर्णमास्यां कुशविण्डकापात शुनिना शुचौ
देशे मन्त्र तावज्जपेद्ब्रह्मणि यावद्धर्मात्रे नियतमागच्छते । तदा माता
भगिनी भार्या यथैव पूर्वं तत् सर्वं करानि सर्वं चावस्तरता वक्त
व्यम् ॥

इत्येता' सप्त यक्षिण्य राजपाणिसमाह्वया ।
 पर्यटन्ति महीं क्रत्स्नां त्रेलोक्य च सुरासुरम् ॥
 विचरु कपालुभ्यो मत्स्यानां मैथुनप्रिया ।
 केऽपि दार्यास्तथा बाला मूढाश्चापरयक्षिका ॥
 पर्यटन्ति तथा रात्रौ सिंहकाम्यपरा हिता ।
 बालानां जीवनशाश्व लोलुपा मांसभाजिका ॥
 तथा रुधिरगन्धेन जम्बूद्वीपं हि मागताः ।
 प्राणापगेधिका यक्षी नित्य सा शोणितप्रिया ॥
 पयटन्ति गृहा सर्वा आरक्षामृतकसूतकाम् ।
 तेषा निग्रहमित्युक्त' समयोऽय मम्प्रकाशितः ॥
 यथा सद्ग्रहराग च निवध्य चेह बालिशाम् ।
 तथा सर्वमिदं प्रोक्त सत्त्वानां हितकारणात् ॥
 मैथुनार्थी यथा मन्त्री रागान्धो मूढचेतसः ।
 मन्त्रैराकृष्य भुञ्जीत यक्षी वा अथ राक्षसी ॥
 नागी च मय गन्धर्वी दैत्ययोपिमथ क्रिन्नरीम् ।
 पातालभवन रम्य असुराणां पुरोत्तमम् ॥
 प्रविशेत् तत्र मन्त्रज्ञ यत्र स्त्रीणामसङ्ख्यरुम् ।
 तत्र गत्वा वसत् कल्प मन्त्रज्ञा मन्त्रजापिनः ॥
 मैत्रेयो नाम सम्बुद्ध यदा मुद्रा भविष्यति ।
 तदासौ श्राप्यति सद्दर्पं श्रुत्वा मुक्तो भविष्यति ॥
 सुरकन्यासुरीं चैव विद्याधरवराङ्गनाम् ।
 मन्त्रैराकृष्य भुञ्जीत दिव्यसौख्यरतिं तदा ॥
 जम्बूद्वीपगतो मन्त्री तत्रैवानयते सदा ।
 शुचिस्थाने तदा गुप्ते शौचाचाररतः सदा ॥
 मूढानामुत्तमा सिद्धि' कदाचित् तेन जायते ।
 विभूत्रमशुचिस्थानं सदा दुर्गन्धिपूतिकम् ॥

व्याधिदुःख तथा शोक मरणान्त दुःखभाजनम् ।
वियोग रतिसम्पृक्त न स्पृशे मानुषीं स्त्रियाम् ॥
अनित्यदुःख तथा शून्यरिक्तस्तुच्छमशाश्वतम् ।
बालमुल्लापन चापि सङ्कल्पजनितोद्भवेत् ॥
न गच्छेत् कामतो मन्त्री सर्वकामार्पणान्जिनाम् ।
तेषां रतिमित्युक्तो विमुक्ति तेषु सिद्धिताम् ॥
सिद्ध्यन्ते तस्य मन्त्रा वै ये विरक्ता तु कामतः ।
विमूत्रसधिरासिक्तां + + + चैव पूजिताम् ॥
पराभ्युत्थुशोकां च न स्पृशेन्मानुषीं तनुम् ।
न भेजेन्मैथुन तत्र मोहान्धा रागचेतसाम् ॥
न सिद्धिर्लभ्यते मन्त्रां तेषु सेवी सदाशुची ।
मन्त्रज्ञो मन्त्रजापी च सप्रज्ञोऽथ जितेन्द्रिय ॥
शौचाचाररतो धीरः सर्वमन्त्रोऽपि हि सदा ।
पद्मोच्चा समोदा च अजिता चापि जया सदा ॥
श्यामावर्ते तथा यक्षी इत्येता यक्षिमहर्हिणा ।
पद्मोच्चाया मन्त्र — 'ॐ पद्माब्जे स्थाहा' ॥

अस्या रत्न — गङ्गाकृत समुद्रतटे वा उद्यानपुष्पाटिकायां
मये उदय कृत्वा शुचितर आत्मना च शुचिर्भूत्वा शिलापट्टाकार
मृण्मये कृत्वा तत्रैव रात्रौ द्वारं पिश्यायां सर्वाकामभोग्यानुपकरणा
न्युपहृत्य तत्रैवात्मसमीपं अक्षिण्या जग्यां रत्नयत् । तत्रां विद्यां दश
सहस्राणि जपेत् । एव यावन्मासाभ्यन्तरेण नियतमागच्छतीति ।
आगता च कामोपभोग्या भवति भाग्या । दिव्यं च मुक्ताहारं शर्पा
परित्यज्य प्रभाते गच्छति । एव यावद् दिनेदिने पद्मभिर्मासै
नित्यस्था भवति । तमुक्ताहारं न ग्रहेतव्यम् । यदि गृह्णाति तन्मात्र
पद्ममुपपद्यते । दीनारलक्षमूल्यं तत् हारं माणरन्नापशोभितं पद्मभिर्मा-
सैरतिक्रान्ते नित्यस्था भवति भार्या सर्वकामदा । यथा रूपमाभिलषितं

तथा रूपं कृत्वा उपतिष्ठते । यथाभिरुचितमा मातृमाभिनिर्दिशेति ।
साधकस्येच्छया सर्वेषां यत्नीनामयत्तया । यथा निर्दिष्टानां अत्र
अन्यत्र ॥

जयाय मंत्र — ॐ जये ! सुजये ! जापयति सर्वकार्याणि
कुरु मे स्वाहा ।

कनकाभा चित्राङ्गी नीलकुञ्चितमूर्धजा ।

सर्वाङ्गशोभना देवी भाम्य च सुभगा शुभा ॥

मित्रवदा प्रमदाश्रेष्ठा मुरूपा चारुदर्शना ।

प्रशस्ताकाररु शुकं सर्वलोकसुपूजिता ॥

ईषिद्वक्त्रेण वस्त्रेण जया तामभिनिर्दिशेत् ।

अस्या 'कल्प' — आदौ लक्ष्मणेन जपेत् । पूर्वसेवा कृता भव
ति । तत्रा महारण्यं प्रविश्य फलाहारं तावज्जपेत्तावत् स्वरूपेणो
पतिष्ठते । आगता च ब्रवीति — 'किं करासी'ति । यदि माता भव
ति । मातृवत् सर्वांशां परिपूरयते । राज्यं ददाति । महाधनपतिं करो
ति । दीर्घायुः कृतामधितिष्ठते । अथ भगिनी यथामितं स्त्रीमानयति
याजनसहस्रसिंघतामपि । दीनारलक्षं दिने दिने ददाति । भव च व्य
यीकर्तव्य । अथ भार्या भवति स्वभवनं नयते दिव्यविमानाभि
रूढो तया सार्धं रमते । दीर्घमात्रं त्रिजगत् उपमहत्स्याणि यथापि वि
चरते । महायक्षप्रतिरूपो भवति ॥

प्रमोदाया मन्त्रः — ॐ धी । ह्री महानग्निं हू फट् स्वाहा ।
अस्या 'कल्प' — अर्धरात्रे अपारमाणो जापः कर्तव्यः । भूयो
निद्रां गच्छेत् । मामाभ्यन्तरेण नियतमागच्छति । भार्या भवति स-
र्वशाम्ना । दिनेदिनं पञ्चविंशतिं दीनारामनुप्रयच्छति । आत्मना
काशं दीपकालं च जीवापयति ॥

पञ्चमपरिमाणानि यत्किणी शतसहस्राणि भवन्ति । एतं विज्ञा
चा. पिशाचमहर्द्धिका नागरुण्या अमुरकण्या अमरा मुरगोपिद
दैत्यकण्या । एव विद्याधरीणां सर्वेषां सर्वतः मान्त्राणां ममानु-

बीणा च मन्त्राणि भवन्ति । असङ्ख्येयानि तथैव यक्षाणां देवानां
नागानां ऋषीणां गन्धर्वाणां असुराणां प्रेतानां राक्षसानां च महाब्र-
ह्मण महेश्वरस्य महाविष्णोः मीतराणां जे द्राणि चामुण्डिताराहिप्रमु-
खानां मन्त्राणि भवन्ति पृथक्पृथक् सर्वे च समये आकृष्टा इह क्रोधरा-
जेन यमा तकेन आनीता ग्रस्ता समये स्थापिता मञ्जुघोषस्योपना-
मिता अनुपरिवारा अनुपूर्वस्थिता परिचारिका सर्वेषां संक्षेपतः यत्र
प्रतिमा स्वयं वा प्रतिकृतिं कृत्वा क्रोधराजान् यमान्तकं तावज्जपेत्पा-
वत् प्रतिबिम्बं प्रक- प्रचलते प्रस्विद्यति वा । अयं स्वरूपेणाग-
च्छते । यदुच्यते तत् सर्वं सम्पादयन्ते ॥

एवं यापि तां चतु कुमार्यं महायक्षिण्यं भ्रातुं तुम्बुरुसमेता
दिव्यरूपिण्यं अम्बुराशिसमाश्रिता नौयानसमारूढा सर्वलो(क)सु-
पूजिता सत्त्वानुग्रहकारिका तपामप्येष एव विधिः । यदुत

पटभित्तिफलके समाकीर्णां लिखितापि वा ।

नौयानसमारूढा भ्रातुर्ज्येष्ठानुनेयिका ॥

अम्बुधे अन्तर्गता रुन्या चतुरेवसमानुगा ।

तेषां प्रच्छन्नतः स्थाप्य क्रोधं जाप्यं समारभेत् ॥

चलः कम्पः तथा स्वेद जायतेषु च मर्वत ।

नतः मिद्धा इति ज्ञान्वा म व्रजापी जपं त्यजेत् ॥

स्वरूपेणैव राज्यन्ते कथयन्ति शुभाशुभम् ।

समेता साधका ते वै भवन्ते ह सजापिने ॥

सर्वं कुर्वन्ति आह्वया क्रोधमाकृष्टमूर्च्छिता ।

सोमाद्यैर्ग्रहवरैर्नित्यं ऋषिभिः राक्षसैस्तथा ॥

पिशाचैर्गर्हैश्चापि सुपूजिता ते महर्द्धिका ।

महेश्वराद्यैस्तथाभूतैः पूजिता ते महर्द्धिका ॥

एतेऽत्र भाषिता उल्पा मन्त्रतन्त्रा सविस्तराः ।

ते तु सर्वं प्रयाक्तव्या सरूपा कल्पविस्तराः ॥

सर्वे ते क्रोधराजस्य वशे तिष्ठन्त्ययन्ततः ।

धावन्ति केचिन्मन्त्रा वै उच्छृण्व्या कश्मलोद्भवाः ॥

सर्वे त क्रोधराजस्य निघुक्ता ते प्रकाशिता ।
 आर्या ये च मन्त्रा नै विशिष्टा सर्वतोगता ॥
 उत्कृष्टा प्रवरा ह्यग्रा भाषिता जिनवरैस्तथा ।
 तथा मन्त्रधरे मन्त्रा मया चैव प्रभाषिता ॥
 ये चान्ये मन्त्रमुग्यास्तु कुलेष्वेव हि पञ्चसु ।
 भाषिता जिनपुत्रैस्तु लौकिकाश्चापि महर्द्धिका ॥
 सर्वास्तां समाकृष्य क्रोधराजो महर्द्धिक ।
 सर्वेषा मञ्जत रास्त्रनिबद्धास्ते इह शासने ॥
 यो येषां विधिगम्यात तेनैरायं नियोजित ।
 क्रोधराजा यमा तस्तु उत्कृष्ट गर्वकर्मिणु ॥
 तारा च भृकुटी चैव तथा पण्डरवासिनीम् ।
 महाश्वेता तथा विद्या मामय्यां कुलिशोद्भवाम् ॥
 उष्णीषप्रभां सर्पलाचना चैव देवताम् ।
 सर्वा तथागतिं विद्या मञ्जुघोष च धीमताम् ॥
 महास्थामं सम त च तथा पद्मवर प्रभुम् ।
 ययापि लोके यक्षेश घोघिसत्त्व महर्द्धिकम् ॥
 यदुक्त जिनपुत्र तु सर्वाङ्ग लोकविश्रुतम् ।
 यत्रसेन सुपेण च मत्सुतां चापि धीमताम् ॥
 मया य भाषिता मन्त्रा नावज्ञा कारयेज्जपी ।
 ते सर्वा पूजयेन्नित्यं अश्रद्धयास्तेषु भाषिता ॥
 न जपी योजयेत् तत्र क्रोधराज सुपूजितम् ।
 विद्याच्छेन न कुर्यात् तेषु मन्त्रेषु सत्तमा ॥
 सर्वाश्चैव यथा कर्मा लौकिकां मन्त्रदेवताम् ।
 उमाशङ्करब्रह्माद्या हरिं चापि सुपूजितम् ॥
 यथा तन्त्रेषु म राणा सर्वेभ्यश्च तथा कृता ।
 सर्व च सर्वतो म रा सर्व चैव समारभेत् ॥

सर्वमन्त्रप्रवृत्तिस्तु दृश्यत कामम्भरा ।
 एष मन्त्रो महाक्रोध यमा ना नाम नामत ॥
 आकृष्य घातयेत् क्षिप्र यमस्यापि महात्मन ।
 वैवस्वतं कृता त वै शक्रश्चापि महात्मन ॥
 आकृष्टा वसिता घोरा दुर्दा तन्ममा प्रभु ।
 एष मन्त्रो महामात्र रथिता मञ्जुभाणिना ॥
 सर्वकर्मकरः कूरः सर्वम त्रपसाधक ।
 इत्येवमुक्त्वा तत श्रीमा वज्रपाणिर्महद्विक ॥
 प्रणम्य बुद्ध महावीर शक्यसिंह नरोत्तमम् ।
 मन्त्र च काश्रितो वज्री मन्त्र भाषे महद्विकम् ॥
 मन्त्रस्तु सर्वे सत्त्वा वै सर्वभूतगणा भृषा ।
 सर्वमैत्रगणाध्यक्षा भाषेऽह म त्रमुत्तमम् ॥
 भाषित बोधिसत्त्वेन मञ्जुघोषेण धीमता ।
 दुर्दान्तदमक घोर सर्वदुष्टनिवारणम् ॥
 विनेयार्थं तु सत्त्वाना बोधिसत्त्वेन भाषितम् ।
 अह च भाषहे ह्यत्र पर्पमभ्ये सुदारुणम् ॥

नमः समन्तबुद्धाना अभावस्वभावसमुद्गतानाम् । नम प्रत्यक
 बुद्धार्यश्रावकाणां नमो बोधिसत्त्वानां दशभूमिप्रतिष्ठितेश्वराणां बो
 धिसत्त्वानां महासत्त्वानाम् । तत्रया— ॐ ग ग ग्याहि ग्याहि दुष्-
 सत्त्वदमक असिमुखसलपाशपरशुहस्त चतुर्भुज चतुर्मुख पद्मचरण गच्छ
 गच्छ महाविघ्नघातक विकृतानन सर्वभूतभयङ्कर अट्टहासनाग्नि
 व्याघ्रचर्मनिवसन कुरु कुरु सर्वकर्मा न्छिन्द च्छिन्द सर्वमन्त्रा आ-
 कर्षाकर्षय सर्वभूता निर्मथ निर्मथ सर्वदुष्टा प्रवेशय प्रवेशय मण्डल-
 ये वैवस्वतजीवितान्तकर कुरु कुरु मम कार्य दह दह पच पच मा
 श्लम्ब मा विलम्ब ममयमनुस्मर हू हू फद् फद् स्फोटय स्फोटय
 वांशापारिपूरक हं भगव किं विरायसि मम सर्वार्थ साधय स्वाहा ।

एष स माया सर्वद्वग्गणा यमान्तका नाम क्रोधराजा
 यमराजानमप्यानयति धातयति क्षोषयति पाचयति न्मयति । एव
 सर्वम वा सर्वमेवा किं पुनर्मानुष प्रति दु खितम् । क्षुभूमिपतिष्ठि
 तामपि बोधिसत्त्वानानयति । किं पुनलाकिका मन्त्रा । एषमपरि
 मितबलपराक्रमोऽय क्रोधराजा । एव सर्वमन्नतन्त्रभाषितेष्वपि सर्व
 कर्माणि कुरुते । सर्वमन्त्राणा यथा यथा प्रयुज्यते तथा तत्क रुरोति
 पठितसिद्ध एष क्रोधराजा यमान्तको नाम परिसमाप्त इति ।।

आर्यमञ्जुश्रीमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतसका
 महायानवेपुल्यसूत्रात् पञ्चाशतेम यमा
 तत्क्रोधराजासर्वविधिनियम तृतीय
 पटलविसर परिसमाप्त इति ॥

यमा बहुधा । यमास य यमा एकम्
 क्रोधराजस्य कल्पमिति ॥

अथ त्रिपञ्चाश पटलविसर ।

अथ खलु भगवां शास्यमुनि तस्मात् समाधेय्य थाय महा
सागरोपमायां पर्प मण्डल धर्म देशयमात् सर्वगतायां सर्वभूतगणा
नामग्रन मन्त्रिपण्णा तत्र तत्तपाणिप्रमुखातामोत्र सोमिगत्तगङ्गेय
महत्वां शारिपुत्रप्रमुखां ओक्तामहेगाह सहमां येश्वरप्रमुखां अस
ङ्गयेयार्चचातुर्भहाराजिकदेवपां शक्रप्रमुखां तायत्तुशां असहयेयदे
वपुत्रा मृगामस तुपितनिगाणगोपगोर्मात्राशर्वात्रचार्थिकरुद्रप
रोहितमहाब्रह्मपरीक्षाभाषमाणाभारगैयोत्त पुण्यप्रमत्ता दृढत्फला
तृहातपाकनिष्ठा देवानामन्त्रयो स्म । श्रुत्वा तु भव ता देवसङ्घा ! सर्व
बाधिमत्त्वार्थश्चायका ।

अनित्यां सर्वसत्ताया उ पादव्ययभाषण ।
उ पय हि निगृह्णात त त्पां ययाम सुप्रसू ॥
अविद्याप्रभावाः सर्वं ज्ञत्वा नो गच्छेत्तुता ।
सहेतु दु खमूल तु य न्ना ह्यक्ता गणादथा ॥
तेपां निरोधार्ता ।। ता मुगहे पुगुगा ह्यात् ।
दुःखप्रहाणमित्युक्त मक्षपण विवारणा ॥
तदेव त्रिपञ्च यात तो प्र न गता ॥
अनित्यदु गता सत्ता ॥ शाणन सर्वगत्ताम् ॥
ज्ञ य गता गर्ता गर्ति गित्ता ॥ ॥ ॥ ॥
तद्विरागा विधा ता त य सत्ता गाता सत्ता ॥
बोधिसत्त्वास्तदा उता पत्यका ता गाता तासु ।
।था परेणहरत्ता तातगाता महाद्वरा ॥
श्रावकी बोधिनसत्ता ।। ता शातितगता हि त ।
एष धर्मो समासेन निदिष्टो मे शुभा ॥ ॥
अशुभ वर्जयेन्नित्य गर्भदा अभगा मरुत् ।
अहिंसां सर्वभूताया य या धर्मा प्रकृति ॥
नरु नय भवे मार्ग धर्माणां गातपञ्चगे ।
अनाश्रवश्च यो धर्मा भूतनोन्सिमानृत ॥

स ण्य कथितो मार्ग आदिबुद्धै पुरातनै ।
 मयापि कथित सर्वं शान्तिनिर्वाणगाभिन्म ॥
 धर्मकोटिं समागृत्य भूतकोटिं त लभ्यते ।
 अकोटी सर्वधर्माणां भूतकाण्डेमुदाहृता ॥
 एष धर्मः समासेन द्वित्रिंशेव प्रकाशितम् ।
 शृण्व तु सर्वे देवा ये रोधिमन्त्रा महर्द्धिका ॥
 अर्हन्तः श्रावका मत्त निर्वाण मे यदा भुवि ।
 अभूत् सालवने मध्ये हिमवत्कुक्षिमन्भवे ॥
 नद्यां हिरण्यवल्यायां मल्लानामुपवर्तते ।
 यमकशालरुवने मध्ये निर्वाण मे भविष्यति ॥
 यावत् सङ्गी तथा नगरे चैत्ये मकुम्भरुने ।
 नन्तीतीरे सदा रम्ये निर्वाण मे तदा भुवि ॥
 सर्वे वै रोधिसन्त्रास्तु तावकाश्च महर्द्धिका ।
 देवा नागा तथा यक्षा लोकरूपा मर्हद्द्विका ॥
 शक्रब्रह्मसुयामाश्च अकनिष्ठास्तथा परे ।
 सर्वेण सन्निपाता वै तस्मिन् स्थाने भविष्यति ॥
 यमकशालरुवने तत्र मल्लानामुपवर्तते ।
 गङ्गायामुत्तरे तीरे महान्तास्तथा परे ॥
 हिमाद्रिर्दक्षिण भागे अभूत् सालवने वने ।
 अपत्रिंशे मे तथा शय्या तस्मिन् स्थाने भविष्यति ॥
 नद्या तीरे तथा रम्ये हिरण्याब्धये भुभे तटे ।
 सर्वदेवसङ्घात्यां सन्निपातो भविष्यति ॥
 मनुजैः नृपवरैः सर्वे मनुष्यामनुष्यसम्भवैः ।
 सर्वभूतैस्तथा मर्त्य बालिशानालिशैस्तदा ॥
 महोत्सवमहो माह तस्मिन् स्थाने समागमम् ।
 कृतम प्रमह दिव्य मच्छरीरे तु सामिपे ॥

निरामिषं तु तदा स्थाप्य शांतिमाप्नोति निर्धृतिम् ।
 धर्मकोटिं परित्यज्य भृतकोर्ति तु गमिषेत् ॥
 अपश्चिमा मे तथा जातिः नगरे रूपिलगास्तुके ।
 शाक्यानां च कुले मृग्ये जातोऽहं भगवारके ॥
 ततोऽहं त्यज्य दुःखात्स्य निर्यातोऽहं गृहात्तथा ।
 बहुतीर्था तथा सेव्य न च प्राप्तो मृत पुनः ॥
 दुःकर च मया चीर्णं काय स ताप्य तथैनम् ।
 षड्बन्धमुपितं भ्रष्टदेह वापि विशुद्धत ॥
 न च किञ्चिन्मया ऋण्य येन ज्ञानमवाहृतम् ।
 ततोत्थाय मया तत्र आहार कृत्य शुभोदनम् ॥
 देवतामूचितं मार्गं गतोऽहं तत्र भूतलम् ।
 नद्या नैरञ्जनातीरे वृक्षराजे सुशोभने ॥
 नानापुष्पसमाकर्णिते तथेरण्येऽथ भूतले ।
 महावनफलोपेते गानावृक्षममुद्भवे ॥
 महानदी परिप्रेष्या मे तन्मृते गो गहम् ।
 गो स्वरूपमात्र तु भगवन् भगिगच्छे ॥
 तथैवाहं तं तरुं दृष्ट्वा पर्णशाखोपशोभितम् ।
 महावृक्षं महान्द्राय मूत्रमूत्रोपशोभितम् ॥
 अश्वत्थेऽश्वं यथा गच्छेत् तन्मूले निपत्य वै ।
 धृतिं तत्राभिनेदामि भगवन् चापि समाधिकम् ॥
 प्राप्तं तत्र अनाशां वै राज्यं ते जातिरन्तकम् ।
 मारेण बहुधा विघ्ना अनेकाकारमुपयोजिताः ॥
 भग्नसै यपगच्छन् गताऽगो स्वभवनं पुनः ।
 तदर्थं मन्त्रतन्त्रा वै भाषिता बहुधा पुनः ॥
 अनेकाकारप्रयोगाश्च भगवन् ज्ञाताश्च भाषिताः ।
 त्रिधा यावत्पुनस्तत्र चरितं रक्षतेति ॥

प्रतिपत्वा हि त्र्योषाणां त्रिरा चैव प्रकाशितम् ।
 ततोत्थाय पुनर्गत्वा बुकिल्यां भुभादकाम् ॥
 स्नात्वाभसे तत्र ऋषिं प्रत्रज्य सशिष्यकाम् ।
 सत्त्वार्थं बहुधा कृत्वा प्रक्रान्तोऽहं ततः पुनः ।
 पुनः काशिपुरीरम्यां अनुप्रव्यां समाविशेत् ।
 तत्र स्थापे तु गत्वा ये परा बुद्धा गह्वरिकाः ॥
 तत्राह स्थितो देशे जने काशिजे स्वयम् ।
 प्रवर्त्य चक्र साधर्म्यशान्तिं निर्वाणकारकम् ॥
 ससुरासुरलोकानां गतिं पञ्चामुनिमताम् ।
 सर्वभूतसुखार्थाय तत्र धर्मं प्रकाशितम् ॥
 आदिबुद्धैः पुरा तत्र धर्मचक्रं प्रवर्तितम् ।
 मयापि दिशि तत्र धर्मचक्रो ह्यनुत्तरः ॥
 भवमुक्तिमुखार्थाय सत्त्वदोषनिवारणा ।
 प्रवर्त्य तत्र तावदां ये येन सा तपरायणम् ॥
 भवमार्गविनाशार्थं चतु रात्यसमाभिजम् ।
 आर्याणां द्विजं मार्गं तत्तु तावदभिजम् ॥
 सप्रतीत्य समुत्पादं द्वादशानारकारितम् ।
 अत्रिग्रानिरोधमयुक्तं त्रिग्रामुत्पादोभिजम् ॥
 भ्रामिता काटित्थं वे भ्रामोत्सुकाम्भिजम् ।
 अनुलोमविलोमाभ्यां गतिमाहात्म्योभिजम् ॥
 सम्प्रदेशशिवं चक्रं बहुसत्त्वा विमोक्ष च ।
 त्रिमुञ्ज्य काशिपुरीं रम्यां श्रावस्त्याह तदा गमे ॥
 तीर्थिमानां तथा वज्र्यां प्रातिहार्यैर्विकुर्वतैः ।
 शङ्कर्ये तथा कृत्वा तद्विर्जनपदे तदा ॥
 बहुतीर्थायतनां स्थानां सम्प्रतोष्य तदा पुनः ।
 अग्निभाण्डे जने कृत्वा देवावतरणं श्रभम् ॥

आयस्त्रिंशेषु देवेषु शक्रमयाङ्ग धर्मताम् ।
 अकनिष्ठाद्यां तथा देवां ब्रह्मादीशपुर दराम् ॥
 सवैश्रवणयक्षेन्द्रां चतुर्मेहाराजकायिकां गदा ।
 मत्ताकरोपमाणाश्च त्रिवीणां मालधारिणाम् ॥
 देवां यणगणां सर्वा गोमां दिव्यान्तरीक्षकाम् ।
 आर्या यथगणाध्यक्षां सर्वाश्चैव सुगसुराम् ॥
 कृत्वा धर्मफले युक्तां निर्वाणानुगसत्रिवाम् ।
 श्रेयसैव तदा योज्या बहुप्राणामचित्तकाम् ॥
 असङ्ख्या गणना तेषां ससारात्तादनन्तकाम् ।
 महासाहस्रलोकानां धात्वाभ्यामचित्तकाम् ॥
 बहु सर्व सदा सत्ये भूतार्थे सन्नियोज्य वै ।
 इहाहमागतस्तत्र शुद्धावासोपरि स्थित ॥
 प्रवर्त्य म ब्रह्मर्षिनिधायानामपानुगम् ।
 सत्त्वानां विनयमागम्य कल्पराजमिदं पुनः ॥
 प्रकाश्ये बहुधा लोके मञ्जुघोषस्य दत्ततां ।
 निर्दिष्टे तु मया अमे ग गीभूते महीगते ॥
 मञ्जुश्रियोऽथ सत्त्वानां बुद्धकृत्य करिष्यति ।
 आरक्षणार्थं सद्दर्पा जिने द्राणां परिनिष्ठा ॥
 सतता रक्षणा नित्य मञ्जुघोषो भविष्यति ।
 म त्रप्रभावनार्थं तु कथितं न्यविस्तरम् ॥
 तस्मिन् काले युगा ते वै महाघोरे सुदारुणे ।
 नराधिपा महाक्रूरा परस्परयथे रता ॥
 पापकर्म दुराचारा अल्पभोगा तदा युग ।
 भविष्यन्ति च स देहो तस्मिन् काले युगाधमे ॥
 मयागम्य न पूजार्थं अभूत् मालवने बने ।
 गङ्गाहिरण्यानतीतीरे चै मे मकम्प भवे ॥

परिनिर्वृते शयाय मे आ त गतुसमासृते ।
 चितामारोपिते देहे सम्भागे भागवर्जिते ॥
 दृष्ट्वैव तत् पुरा नम मायेगटुत्तरेष्ठितम् ।
 मयैव विनयतागम्ये बुद्धवेनेयचेष्टिते ॥
 चरित त शुभ चित्र ग्मत्वा सर्वे तरात्रिषा ।
 सर्वे पूजां करिष्यन्ति सदेवागुरमानुषा ॥
 समागत्यथ भूपाला सर्वे पूजामहोत्सवाम् ।
 करिष्यन्ति न स देह' तस्मिन् काले ममातिष्ठे ॥
 चितामारोपिते देहे रामिषे गुणमुद्भवे ।
 अशुभा ते शुभे चैव सर्वे ण्यनिर्वाणि ॥
 भूतकोट्योऽथ शूयास्ते पञ्चास्मन्ममोदये ।
 बहुसत्त्वा तु त दृष्ट्वा महापण्याथ तु यान्तिता ॥
 महाश्रावका महा मान नीतरागा महर्द्धिका ।
 बोधिसत्त्वास्तु सर्वे नै दशभूमिगगाश्रुता ॥
 परिवार्य स्थिता सर्व सर्वे गगानकम्परा ।
 सर्वे न देवसङ्घास्तु आर्गा सपृथग्जना ॥
 सर्वे नैत महापुण्य स्थाय नैव माश्रयम् ।
 चित्तप्रसाद प्रतिलेभेऽनित्यदुःखा र्माश्रयम् ॥
 सर्वे भूतगणा तस्युः चैत्या तेऽपि मणीषाः ।
 पूजां च महती चक्रे चुचुब्रूश करोन्मनम् ॥
 मुमुक्षु साश्रुनि दूने मन्त्रापाणि करुणेरिताम् ।
 एव च क्रोशिरे सर्वे अनित्य दःखशून्यताम् ॥
 धर्म दिदेशितवां बुद्ध' साम्प्रतेऽथ महीतले ।
 सैवाय मुनिवरा त्रेष्टः सप्तमो ऋषिपुङ्गवः ॥
 शान्त्यज सर्वसत्त्वाभ्यो दर्शन तस्य अपश्चिमम् ।
 स एव भगवां शेते अनित्यदुःखाभिभाषिणः ॥

श्रु-यपरमार्थमाग्यायो आदिशा तार्थभाषिण ।
 किमर्थं देवसङ्घा भो न मनोधयत त प्रभुम् ॥
 आगता इह सर्वे वै चतुष्टया महर्द्धिका ।
 भगार्थिका महावीरा आरता महर्द्धिका ॥
 गर्वे वै नृ मिता सत्त्वा मानुषाश्च सुरासुरा ।
 समयो वर्तते ह्यत्र धर्मचक्रानुवर्तने ॥
 उत्थातु भगवां क्षिप्रं पुद्गलेलापुर्वात् ।
 महासागरे चले बोलङ्घना मुनितद्गतै ॥
 न चावमन्यां बहू सत्त्वां चिरकालं समोभिजे ।
 ध्यान विमोक्षं समेस्तु आ तन्निर्वाणमार्गे ॥
 निषेत्तु या भानो मुनि ।
 एवम्प्रकारं तेषां तद्गतायां प्रलपवच्चे ॥
 तूष्णीम्भूताश्च सर्वे वै देवसङ्घा महर्द्धिका ।
 आक्र दमंतुलं कृत्वा ममणामा ततस्थिरे ॥
 चुक्रुचु विरं मुत्कोक्ष्य साश्वरुण्ठा सगहदा
 सशोकाचित्तमनसो ब्रह्माद्या ससुगमुरा ॥
 मनुजा नराधिपाः सर्वे निपण्णास्तत्र महीतले ।
 अपर शास्त्रजो मुक्त वीतरागो महर्द्धिक ॥
 ज्ञानिनो देवदेवस्य बुद्धस्यैव महात्मने ।
 अनिरुद्धो नामतो भिक्षुः अनुजोऽसौ मनुजः शुभ ॥
 सुसूक्ष्म निपुणो व्यक्त गीतनीतिविशारद ।
 परिवारितो रहमुग्धेस्तु अनेकैश्चापि नराधिपै ॥
 स भाषे मधुरां वाचां निश्वसन्तः सुचेरिताम् ।
 करुणार्द्रचेतसां क्षिप्तां मल्लानां सनराधिपाम् ॥
 मा तावन्मार्पा ह्यत्र चितावग्निं प्रदायथ ।
 यावद् भगवतः पुत्रः अग्रतो धर्मतोद्भव ॥

महाकाश्यपनामेन श्रावकोऽसौ महर्द्धिः ।
 महाधुने तत्र गीजात्राक्षणाऽगो निगमिष ॥
 मगधानां जने जातः पर्वते तत्र समाहिता ।
 तिष्ठते ग्रहपिप्पले नगरे राजगृहे वरे ॥
 स एवागमनं क्षिप्रं करिष्यति न चायथा ।
 या तत्र देवताभक्ता स तेनेकां निवारयेत् ॥
 मा तावच्चितिरान्दीपं करिष्येयं तथा श्रमम् ।
 यावत् सो महर्द्धिका तत्र श्रावको मुनिनौरसः ॥
 प्रदाक्षिणीकृत्य गुरवे बुद्धस्त्रैलोक्यपूजिते ।
 मूर्त्तां प्रणम्य पादां शास्तुना लोकापूजितौ ॥
 तदायं चित्तिदीपाथं सर्वं तत्र करिष्यथ ।
 आदीप्ता चैत्यभूनाश्च भविष्यति तदा इमा ॥
 सर्वे मा वृथा कुर्वन् श्रमं केवलं वा इह ।
 एवमुक्तास्तु ते सर्वे अनिरुद्धेन श्रीमता ॥
 निषण्णा सर्वगह्वास्तु मातृपास्ते सगराधिपा ।
 मानुषाणामुत्पन्नोऽहं मातृपे तापि तर्धितः ॥
 भोगेर्जिनिषाया मे कृतास्तपशुभोदयै ।
 मनुष्याणां तर्धितः या मे तस्मिन्ने महतीतरे ॥
 मनुष्याणां धर्मावर्द्धितं सर्वसत्त्वोपकारकम् ।
 अत एव मनुष्याणां चित्ता दीपार्थयोजिता ॥
 मनुष्योऽहं मवभतायां अग्रं व च समागतः ।
 मनुष्यलोके च ज्ञाति मे परिनिर्माणं तु कल्पितम् ।
 ये केचित् सर्वत्रुद्धा वै अतीतागतवर्तिना ।
 सर्वे वै मनुष्यलोकेऽस्मि मनुष्या देहमुद्भवा ॥
 ज्ञातयोधि तथा चक्र साधर्म्यं तस्मिन् श्रमम् ।
 ज्ञातिं समाविशेत् सर्वे प्रत्येकमर्हतास्त्रिधा ॥

मानुषी तनुमातृल गता आतिगनुगाम् ।
 उपकार मया तेषु कृ । तन्वामनितिताम् ॥
 आपश्मि मया गा । ओताभने तिरान्य ।
 स्थापिता धानवन्तश्च श्रु यीभूते महीतले ॥
 मनुष्याणां हिताय पूजापुगहराम्यया ।
 ससुरामुरलोकाता तर्हिगमगम गताम् ॥
 राक्षसा प्रेतकूष्माण्डां पिशाचा गे । महाद्वन्द्वम् ।
 सर्वश्रेष्ठ भूतानां गणह्यैव मातङ्गा ॥
 सर्वश्रेष्ठ तथा ओरा तात्ताति त्यामगह्वरकाम् ।
 सर्वप्राणिभ्रतात्रेय प्रतापय गात्र ॥
 स्थापिता ते तदा ताते श्र यीभूते महीतले ।
 केचि द्रव्यागणै गत्य त्वरा गे । तापै ॥
 पातालवासिभिश्च ये तापय शैवद्विद्वै ।
 नागराजैस्तथा देवे धातवो मे पृथक् पृथक् ॥
 अपत्य ह्यार्था गे मुगता । महादरा ।
 त्रिष्यति तदा गता गी ता गताता पू ।
 भविष्यति तदा गता गताता गताता ।
 उत्तमाधमभ्यस्था तिरा ताताताता । ॥
 भविष्यति ते तिरा ओरे तद्वयमभरर्हता ।
 त्रिधा यात तथा तान् । गता गताताताम् ॥
 महायानानुगणित गाम ताताताताताता ।
 भविष्यति तदा तार मत्येता ताताता त्रिताम् ॥
 धातकाश्च परे ता त्रीताताताताता ।
 भविष्यति तदा ता त्रिधा गातातेभ्यता ॥
 महीपाला महायोगा महासायथा तत्रिणा ।
 दिव्यां मातृपमम् ॥ अनुभूय तिर ता ॥

कालमासाद्य भवेत्ते रिया शान्ति मता हि ते ।
 आदिमद्भि पुन बुद्ध वर्त्तमानैर्बिनागतैः ॥
 सत्रपा एष मागा वे यथाय सम्प्रकाशित ।
 तत्र निर्माणभूमा वै निपण्णा सर्वदेवता ॥
 विभिन्नमनसोद्विग्रा सहगद्गद्भाषिणः ।
 एवमाह तदा सर्वे अहो रुष्टं हानित्यता ॥
 बुद्धमहर्द्धिना लोके परिनिर्वाणासतापि ते ।
 एवमुक्तास्तु ते सर्वे देवराजा महर्द्धिना ॥
 तूष्णीम्भूताथ तस्थिरे ।
 मागधानां जने श्रेष्ठे कुशाग्रपुश्चिसिनाम् ॥
 पर्यंत तत्समीपं तु वाराह नाम नामत ।
 तत्रासौ ध्यायते भिक्षु गुहालीतोऽथ पेपले ॥
 श्रावको मे सुतो बाग्र ओरसा धर्मतोद्भव ।
 महाकाश्यपनामासो निपण्णो गुह्वरे तदा ॥
 पिण्डपात तदा भुज्ज्या निपण्णश्चित्तयेत् स्वयम् ।
 बहुकाल मया वृद्धो यदितोऽसौ महामुनि ॥
 साम्प्रत गतमित्रमि नयम्भुज त त्रात्तमम् ।
 कुत्र वा तिष्ठते भगवा ज्ञानयतो मुनिसत्तम ॥
 सम ग्राहति तत्रस्थ महाकाश्यपमिशरात् ।
 एव समन्वाहृतां नु चिन्तेव मुतिना मुनिम् ॥
 दिव्येन चक्षुषा लोके सर्वलोकांश्चावलोकयेत् ।
 अरुनिष्ठाद्य तथा लोकां अवभास्या लाभता ॥
 सर्वा समग्रमच्छायां महासाहसोद्भवोद्भवाम् ।
 श्रावकानां गोचर यावत् पश्यते दिव्यचक्षुषा ॥
 शासन निर्वृत शान्त शीतीभूत पिरामिपम् ।
 परिवारित ममन्ताद् वै देवसङ्घे महर्द्धिकैः ॥

मनुजैर्नराधिपैश्चापि असुरैर्यक्षराक्षसे ।
सर्वभूतगणैश्चापि बोधिसत्त्वैर्महाहिंसे ॥
महायक्षैः श्रावकैश्चापि प्राज्ञं धूषरतां गतै ।
सरागैर्वीतरागैश्च दिव्यार्यमनुजैस्तदा ॥
चितामारोपित वीर बुद्धमादित्यत्र भ्रमम् ।
देवदेव तदा श्रेष्ठ मुनीनां सत्तम प्रभुम् ॥
परिवारित समन्ताद् नै भूषणैर्दापत्रासिभि ।
तृणोल्कैर्घृहीतसहस्ते मलैश्चापि मनुजैश्चरै ॥
नादीपयितु समर्था ते देवताभिर्निवारिता ।
व्रतिना चैवमुक्तेन अतिरुदौव भिक्षुणा ॥
साधुकण्ठ स चोत्कृष्टं त्रिपुष्टाश्रेण मदितीम् ।
हाहाकारव घार द् दुधीनां च नादितम् ॥
दिव्य ऋषिगणाकीर्णं अप्सरां गणसस्तुतम् ।
मिद्वित्राभरीगीतं त्रिनगोद्गीतं च तद् वनम् ॥
मधुराकूजितोदघुष्ट पात्रेणां रुदितं शुभम् ।
त्रिभुवनोद्गीतं दि गगान्तर्यामिणम् ॥
अप्सरां गणगङ्गी । गे । ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥
योगिभिः सर्वतः कर्णं अभन् मालान वनम् ॥
समन्तान् परित्रा श्रेष्ठ जगतां युनिप्रज्ञम् ।
सतोर्ध्वं नि श्वस्य सनाका नै वीरशोको ॥
अश्रुविन्दु प्रसृज्य नै । पण काङ्क्षपस्तदा ।
अगभावरो गत पार्श्वे यमावर्तते तदा ॥
वाच चाभापत सिध्दं अष्टा कृप प्रसीते ।
यत्र नाम तथा बुद्धा परिगिरित्ये चाश्रया ॥
अतित्य दुःखश्च य तु इह तेनैव भाषितम् ।
न ह्यपि मे शाश्वतो । ११ ॥ अ यत्र मातृवर्तिनम् ॥

ततोऽप्याय तत्र त्रिंशत्संज्ञां प्रपात उजेत ।
 अजातशत्रुं दृष्ट्वा तर्ह्यपि तत्रात्मगर्भात् ॥
 शृणु तस्य तदा गता तस्मात्तत्राधिपम् ।
 निर्धनोऽसौ महाबाहो! सत्पुत्रो द्विदाताम् ॥
 शिष्यं योजयन्मातृं त्वं गतायां गाम्भुगतिराम् ।
 धरणिस्थं शयानं त्रेतावर्जं गतोत्तमम् ॥
 सर्वैरेभयानीतं सम्भोग्यं वायव्यमम् ।
 श्रुत्वा तद्वचनं तत्र सदगो गो नृपति, पुरः ॥
 अन्तः प्रलापं क्रुद्धं तत्राभापे तत्रा नृप ।
 उभाभ्यामपि भणोऽहं आस्तुनो पितरस्य च ॥
 सर्वार्थधैर्यं त्यक्त्वा अविश्राम्याहं तथा जने ।
 पतितोऽहं घोरतरुं न शरण्यं वृणाम्यहम् ॥
 परित्रायस्व महावीर श्रावक आस्तुमग्रम् ।
 महाकाश्यपो महातेजा नास्ति मे जीवित इह ॥
 इत्येवमुक्त्वा तं नृपो मुखापा पागधानां नराधिप ।
 प्रपतितं तत्क्षणामुर्व्यां अगश्वात्तपादया ॥
 त्रिश्रेष्ठो मृगात्तस्मात्तत्र गता शयः महाम् ।
 तत्र कुमार तदा कालं गच्छुयात् महर्द्रिक ॥
 समन्ताद् विचरसे त्वातां सत्तानमहताम्यया ।
 वितामारापिते दहे मम स्थाने तत्र तदा ॥
 मञ्च त्वं निपण्णोऽभूद् योषिमत्तमणाव्रत ।
 मञ्छरीरं हि पूजार्थं त्वया कृत्वेह महितले ॥
 समन्तान् लोकयमे भूतां को हि दत्तौ त्रमुद्धरेत् ।
 इत्यहं पतितो भूमौ कुमारो मन्धीरतपयवी ॥
 मण्ड्युश्रिया यं त्रयाशयं भूपालम्पतिदं गिते ।
 तत्रस्थोऽपि त्रयाशयं त्रयेण विविधो गो ॥

बोधिसत्त्वावगम्या गो त तच्छाय महाहर्षे ।
 दैवी हृदिभिर्भागे लोकाह्वयानि ॥
 तत्रस्थं स्वप्नान्तपश्ये गच्छामास तदा ॥
 त्वयैव ब्रह्मिमाविष्ट म राजा शोभमानः ॥
 पश्यतेऽगौ तदा स्वप्ने प्रत्यय त तावताम् ।
 कुमार विश्वमात्मान गच्छामास महाहर्षम् ॥
 विकुर्वन्त तथा धर्म गोविन्द मालम् ।
 विचित्र अचिन्त्यतां हृदि मञ्जुश्री त्वत्प्रसादतः ॥
 अवीचिगमन त्रयो उत्थात च सत्त्वरम् ।
 विविधां धर्मतांश्चैव अपाय नाशशोभनम् ॥
 गतिमाहात्म्यगुणांश्चैव सर्वथावकाशिताम् ।
 विस्तरेण तत कृत्वा सूत्रको कृत्यनाशनम् ॥
 अजातशत्रोर्ज्ञेयते विनोद चातिविस्तरम् ।
 समासेन इदं प्रोक्त विस्तरार्थार्थभूषितम् ॥
 वचन सर्वत्रद्वानां आदिमभ्यावसायिताम् ।
 सर्वसत्त्वहितार्थाय भाषितं तन्पविस्तरम् ॥
 त्वं कुमार तदा तत्र मञ्जुश्रीर्वा सर्वतः ।
 विनेत्यसि महीपाळा पापकर्मानुवर्तिनाम् ॥
 अत्र त्वं ते हृदि विपश्यन् विनेय वापि अचिन्तितम् ।
 सर्वभूतगणांश्चैव त्वं विनेता भविष्यसि ॥
 इत्येवमुक्त्वा महावीरो बुद्धानां च महाश्रुतिम् ।
 मञ्जुश्रोत तदा वैष्णवं श्रद्धावासोपरिस्थितम् ॥
 उवाच वदतां श्रेष्ठ मन्मथुदा द्विपदोत्तम ।
 भविष्यसि त्वं सम्बुद्ध बहुकल्याणिनिर्गते ॥
 अत्रि र्गैर्गणनामकैर्गान्धर्वैर्गणनामके ।
 गच्छन्तं तदा तदा तदा तदा तदा तदा ॥

बुद्धरूपं तदा कृत्वा अनुग्राह्यं तदा सदा ।
 विमोच्यथ बहु मत्त्वा परिनिर्वाणं ते भविष्यति ॥
 इत्युक्तं कुमारो नै तालरूपी महर्षिः ।
 स दीर्घं नि श्वस्य रात्रिं कुरुणाविष्टेतसा ॥
 चिरमालोक्य सम्बुद्धं माश्रुतिद्वयं मुमुक्षुः ।
 सप्रणामाञ्जलिपुत्रं निपराद ततः पुनः ॥
 ततो क्षमातलाभस्थं अजाताग्नयो नृपात्तम ।
 प्रणम्य शिरसा त्रिप्रं महाकाश्यपमद्भुतम् ॥
 विबुद्धश्चेतनायात पादो वन्द्य अग्रणः ।
 नि श्वस्य च चिरं कालं विस्तरार्थं निवेद्य च ॥
 निपण्णो नृपतेः पुत्रं अजाताग्नयो मगधेश्वरः ।
 महाकाश्यप ततो तत्रे गच्छामोस्तं चित्तालम् ॥
 पूजितं चैत्यविम्बस्थं उपकागर्हमानुषाम् ।
 तत्रस्थं श्रावको ह्यग्रं नृद्वयं चैत्रमुपागमम् ॥
 नस्योत्पद्यते चिरं अयुक्तं मम नृद्वये ।
 पद्भ्यां गतुमेच्छामि महान्तं रामागमम् ॥
 अपश्चिमे गतिः शास्तु दर्शनार्थं तु मागमम् ।
 ततोऽर्धपथे तस्थुः राक्षाराते तु स व्रती ॥
 यावत् पश्यते तत्र सङ्घारामनिवासिनम् ।
 महल्लं भिक्षुनवकमुमायसत्त्वं विमोहितम् ॥
 स दृष्ट्वा उपसङ्क्रान्तं महल्लो तं चिरोपिणम् ।
 महेशाख्यं महाभागं शुद्धसत्त्वनिरामयम् ॥
 उपसङ्क्रम्य तं त्रिप्रं वदित्वा पादयोस्तदा ।
 उवाच तं महाभाग स्वागतं ते किमागतम् ॥
 कुत्र वा यास्यते क्षिप्रं उद्विग्नो वा किं वतिष्ठसे ।
 उवाच सो तं नृपि तं कालं प्राग्रगं तं श्रुतं त्वया ॥

शास्ता वै सर्वलाकम्भ्य मन्त्रद्रा द्रव्यचम ।
 पिता मे अग्रधी पुत्र गन्धीपार्थिविवान्वृतः ॥
 अस्त गतो महावीर अ योभूता हे मोक्षी ।
 सर्वशून्यास्तथा लाभा भूया भूया म दिशा ॥
 तत प्रहृष्टा महला गातापरातो तालयत ।
 प्रसन्न वचन चाहानेव गोऽसौ प्रतीर्षकः ॥
 प्रलम्बबाहुरत्युच्चलगातागमागेर ।
 अस्माकं तायका त्वय शिवाशिक्षमुवर्तिता ॥
 यथेष्ट विचारैर्यामि राम्प्रत तेन निर्वृते ।
 इत्येवमुक्तो महल्लेन महप्रश्रा महर्द्धिकः ॥
 भृकुटिं कृत्वा ततो गतो हङ्गारोऽसौ प्रयोजयेत् ।
 रुढ्य तत्क्षणाद् त्रिगं वाराभाविता यतिः ॥
 हन्यान्महीतले तत्र पात्राङ्गुष्ठेन तत्क्षणात् ।
 सर्वं प्रचलिता उर्वी परीताङ्गा समो रत्न ॥
 क्षुभिता सागरा सर्वे गर्गे वृथाश्च पयताः ।
 कर्दरा गुह्येन्यस्ता तायगाजाश्च देवता ॥
 तष्टा लोका मही तासा पादे तद्रभास्करा ।
 निवाता ना ततसारथु उरगायापि पपेपुरे ॥
 ततोऽसौ मन्त्रमिति वृथा श्रान्तानां कुलोद्भवम् ।
 एकाक्षरं सहस्रकारं सर्वकर्मकरं शुभम् ॥
 असाधितोऽपि कुरोत्येव जापमात्रेण मन्त्रराद् ।
 सर्वशस्त्रस्तथा स्तम्भ त्रिगं मन्त्ररजङ्गमम् ॥
 सर्वपादुष्टसत्त्वानां जापमात्रेण स्तम्भनः ।
 करोति कर्मवैचित्र्यं अन्याश्चैव विशेषतः ॥
 प्रपल्लानो महल्लस्तत्र तण्णीम्भूतो हतो गतः ।
 ऋद्ध्या चावर्जितस्तत्र निगथित्वा च तत्क्षणात् ॥

श्रावणेण तदाग्नेण नीतोऽग्नौ । त्रेतिमन्निरो ।
 पद्मस्थां गतो हि सो भिक्षु नीतरागो महर्द्धिकः ॥
 गत्वासी पश्यते तत्र मुनिना देहचिताग्निनाम् ।
 अनेकधा देवसङ्घैस्तु महापूजा प्रार्थिताम् ॥
 विविधाकारचरोपेतं सर्वाकारमुभूषिताम् ।
 चित्तामारापितं देहं मुनिनो गौतमस्य ये ॥
 दृष्ट्वा तु तं महाभाग महाकाश्यपमद्भुतम् ।
 सर्वे ते वीतदोषा वे भिक्षवश्च महाद्धिकाः ॥
 सर्वे देवगणा भूता हाहाकारं प्रमुञ्च्य च ।
 आक्रुन्ध च महच्छब्दं यं चापि सुशोकजम् ॥
 मत्पुद्गलस्य ततः सर्वे देवनागा महर्द्धिकाः ।
 उवाच तं महाभाग बन्धस्व द्विपदोत्तमम् ॥
 तवैचोदीक्षणं तं विश्वा देवसङ्घाया समानुषाः ।
 सर्वे भूतगणाश्चैव ऋषयश्चनराधिपाः ॥
 पितादीपनतं पिप्पला अशक्ता नीपयितुं रिताम् ।
 ततोऽसौ वीतदोषस्तु महाभोगो महर्द्धिकः ॥
 कृत्वा प्रदक्षिणं गच्छन् गच्छन्नुत्पत्य तथागतम् ।
 चित्तान्ते अन्तिमे मागे वन्दतेऽसौ महर्द्धिकः ॥
 आयसा च तदा द्रोणा भित्त्वा पादो त्रिभिर्गतौ ।
 वेदित्वा पादयोर्मूर्ध्ना परामृश्य पुनः पुनः ॥
 उद्गीक्ष्य बहुधा तत्र चरणो मुनिवरे परो ।
 प्रविष्टा भूयसस्तत्र आयसा द्रोणिमाश्रितौ ॥
 निपण्णोऽसौ ततोत्थाय नीतरागो महर्द्धिकः ।
 परिहारोऽयं अर्हत्तैः नीतरागेर्महर्द्धिभिः ॥
 राजा मागधो मन्व्यः आगतोऽसौ चित्तात्तिष्ठे ।
 अनुपूर्व्या तथा याने हस्त्यम्बरगवाहने ॥

मन्त्रे या थ भगवता यत्र गच्छता ॥ १ ॥
 आगता वन्दितु तत्र ग्राह्यमात्रं तदा ॥
 शयान भूयश्च ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥
 गता हिरण्यवती गीते ते प गता ॥ ५ ॥
 शातध्यातुसमाप्तिं यत्र गता ॥ ६ ॥
 मागता नृपतिगता यत्र गता ॥ ७ ॥
 सोऽपि पश्यति तं हि ॥ विविता गताष्टिम ॥
 महातुल्यं प्रभानं यत्र गता ॥ ८ ॥
 चैतदेवज तत्र गतागतामि प्रीतिम् ॥
 भानदो नागता गिता ॥ ९ ॥
 यमेव मनुज श्रेष्ठ यत्र गता ॥ १० ॥
 भविष्यति तत्र गता ॥ ११ ॥
 महाकाव्यं तत्र गता ॥ १२ ॥
 यत्र चोपाय दुःखार्थं ॥ १३ ॥
 यत्र म गिता ॥ १४ ॥
 गतेमेवयत्र गता ॥ १५ ॥
 तेने मगिता ॥ १६ ॥
 सर्वकेशवहाणां तु यत्र ॥ १७ ॥
 रा यं परिगता ॥ १८ ॥
 त्रियत तुभ्य गिता ॥ १९ ॥
 बुद्ध कृतार्थं तुभ्य व ॥ २० ॥
 मयापि दग्धितं यत्र गता ॥ २१ ॥
 अनिरुद्धो नामतो भीमा यत्र गता ॥ २२ ॥
 मा गतेन्यात्रा यत्र गता ॥ २३ ॥
 मा यत्र कुत्र यस्यात्र गता ॥ २४ ॥
 एष यत्र भोक्तास्ता गिता ॥ २५ ॥

मुनिना व्याकृतो ह्यत्र उद्भूतः करिष्यति ।
 वयं च भवता मार्गं अनुयास्यामः काश्यपम् ॥
 ऋद्धिमात्रं महाभाग तेजस्रं महत्तमम् ।
 द्वितीयमिव शास्त्रारं प्रतिपिब्य महीतये ॥
 महाकाश्यपमुच्यते श्रावस्त्राणां महर्षिकम् ।
 तिष्ठतं प्रियमाणं वै मां शास्त्रं चेन्न वै कथा ॥
 एवमालापिनं सर्वं करुणाविष्टा महाद्विजा ।
 वीतरागा महायोगा मुनिपुत्रा निषण्णताम् ॥
 चित्तामादीपितो तैस्तु महैश्चापि नराधिपैः ।
 आदीप्ते तु समन्ता वै भस्मीभूतः तु न चितम् ॥
 तद्दृष्ट्वा देवसङ्घा तु भोगवन्तो महोरगाः ।
 शान्तये तच्चितास्थानं च दानोदकरवारिणां ॥
 महावर्षं प्रमुञ्चन्ता स्थिता भूयोऽथ तत्क्षणात् ।
 महापुष्पौघमुत्सृज्य पुनरेव महीतले ॥
 आगता तत्क्षणात् सर्वे जिनधातु सुपूजनाः ।
 सर्वे परस्परं युद्धं कर्तुमारब्धं तत्क्षणात् ॥
 ब्रह्माद्याः शक्रयामाश्च सर्वेऽप्येवगणास्तथा ।
 निवारिता वीतरागेस्तु श्रावस्त्रेश्च महर्षिकेः ॥
 महाकाश्यपेन विभज्य वै धातवो जिनमूर्तिजाः ।
 स्तोत्रस्तोकानि दत्तानि पूजनार्थाय सर्वतः ॥
 त्रिधा यानपरावृत्तिं निष्ठाशान्तिं च कारणात् ।
 महाकाश्यपस्तदा योगी वीतरागो महर्षिकः ॥
 चिन्तयामास तं बोध्य महल्लरुस्य अभिषिक्तम् ।
 माहैव प्रवचनं कृत्स्नं द्वादशाङ्गं सुखोदयम् ॥
 सूत्रविनयाभिधर्मं वै धूमकालिकृतां व्रजेत् ।
 अस्तं याते महीरे निमलापो भविष्यति ॥

सङ्घातव्यमिमं कृत्स्नं वचनं बुद्धभाषितम् ।
 गच्छामः सहिता' सर्वं वीतरागा महर्द्धिका ॥
 मागधानां पुरं श्रेष्ठं राजागम्य नगरं शुभम् ।
 कुशाग्रपुरे रम्ये पर्यते सुशिलोच्चये ॥
 वैशाल्यां च शुभे देशे चैतस्थाने सुशोभने ।
 एवम्प्रकारा ह्यनेकाश्च शासनार्थं तु कारणात् ॥
 मल्ला पलायिन' सर्वे चक्रिरे स महर्द्धिका ।
 तस्मिन् काले युगान्ते वै अस्तं याते मया तु वै ॥
 महीपाला भविष्यन्ति परस्परविधे रता ।
 भिक्षवो बहुकर्मन्ता मया लोभमूर्च्छिता ॥
 अश्राद्धा युगान्ते वै उपासकोपासिकास्तथा ।
 परस्परवधासक्ताः परस्परगवेपिण ॥
 छिद्रप्रहारिणो नित्यं सत्रणा दोषदस्तथा ।
 भिक्षवो ह्यसयतास्तत्र मुनिरस्तं गते युगे ॥
 स्थापिता रक्षणार्थाय शासनं भुवि मे तदा ।
 अष्टौ महर्द्धिका लोके वीतरागा निराश्रवाः ॥
 अहं त' तदा ज्येष्ठा राहुत्राया प्रकीर्तिता ।
 तेषां दर्शनं नास्ति तस्मिन् काले युगाधमे ॥
 अमाद्य दर्शनं तेषां । राद्विज्ञाने तु मन्त्रिणाम् ।
 मयात्र स्थापिता' सर्वे नृद्विमन्त्रो महर्द्धिकाः ॥
 प्रणिहितं मया तेषां दण्डमर्ममहायशाम् ।
 आङ्गोल्लङ्घने तेषां किञ्चिच्छिद्यं व्यतिक्रमे ॥
 तिष्ठन्व यावत् सद्धर्मं भूतक्रोशं निरामिषम् ।
 मम वाक्यमिदं पुण्यं यावद् ध्रुव्यते तले ॥
 तत' शांता निरात्मनः परिनिर्वाथ निराश्रवाः ।
 भविष्यति तदा काले शासनान्तर्हिते मुनी ॥

धित्वाधिवस्य गरी नवगण्य । सुप्त गरा ।
 तदुक्ता बुध ग ॥ १ ॥ ल पवित्र ॥ तदा युग ॥
 सुस्थिता शोभते का ग्रन्थारगोपिण ।
 उपागता । १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 चित्मात्र तदा सजा पवित्र येन चतुर्तिरे ।
 वैराभ्यासगता गरी परम्परगतिरुक्ता ॥
 तीर्थिता कान्तमृगिष्ठा गरा न वा च भेदिनी ।
 भविष्यात् तदा ताते । द्वजार्थगता जाता ॥
 मिथ्यागता । १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 मया तु पारा । १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 उक्तार्या गरा । १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 अकृत्येषु गरा । १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 बहुमत्त्रा भविष्यात् त मयि आ तमने भुवि ।
 ममेतच्छरीरपजा तु तत्सङ्गा महोजरा ॥
 मनुष्यान्व गरात्मातो यथभक्तगणास्तथा ।
 अगुग । १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 गरा । १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 सिद्धा यागन । १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 त्रिभिर्गणमन्त्रा तु त्रिभिर्गणमावयानिजा ।
 भयमरविदाता चित्त । १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 कविष्यात् तदा पजा गरीरेर्दाम गतिजरे ।
 तदीहिरण्यतीतीरे यमकालयो जन ॥
 चैत्ये मरुत । १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 पविर्तिरे च तन्नाम आ । १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 गरा । १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥
 १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥

विभज्य स पृथग् भागेषु यथा साभि ॥ १५१ ॥
 मनुष्यराजा महासत्त्व अजाता पा पागमा ॥ ॥
 प्रथयामास सर्वपां आरक्षा समाना ॥ ॥
 समाप्यकृतपुण्यस्य पितृगणसाभि ॥ ॥
 अभ्युद्धरथ महात्मान द रितां पति ॥ तु मास ॥
 ततोऽप्यः श्रावको सोमां पुद्गल्य सुभागा ॥
 महाकाश्यपेति विख्यातां प्रजाता ॥ ॥
 त तु दृष्ट्वाथ वैकुण्ठ्य अजातास्यास्य श्रीपा ॥
 समन्वाहरति त रात्र रुद्ध्या येनभिष्टयन् ॥
 भागैक गृह्णायामास स रातूना जिता ॥ ॥
 अन्येदपहृतादन्ये भोगिभिश्च मन्ना ॥
 अन्योन्यरभसात् शोभ कृत्वा येन पगमा ॥
 नीत्वा धातु तदाकाश स्वगृह पापि तस्यु ॥ ॥
 महाकाश्यपो तदा भिक्षु अग्रश्रावकः तदा मुनिः ॥
 चिन्तयामास

अहो कष्ट मनुष्येषु श्र योऽय मुने गण्ड ॥
 बुद्धैः प्रत्येकबुद्धैस्तु श्रावकै व भक्ति ते ॥
 आलोकहीना सत्त्वा ये भगवत्पारिणा ॥
 ते दुःखा विविधा तीता अनुपाति यति ते निम् ॥
 धातु पूजयित्वा तु श्रेष्ठताश्रम पापि ॥
 अनुभविष्यति ते गाम्य येन श्रेष्ठता पा ॥
 राज्य च मथ भोगाश्च म त्रमिद्विषद्वैभाम् ॥
 प्राप्स्यन्ति विविधाभारा त्रेक्षितगताष्टिताम् ॥
 लोकस्याग्रा सम्पत्तामिष्टा तिया या तपिताम् ॥
 पूजयित्वा तु धातुतां प्राप्नुयान् पामुत्तमाम् ॥
 एवं चिन्तयित्वा तु ब्राह्मण लोकविदुः ॥

श्रावको मुनिवरे ज्येष्ठ' काश्यपो नाम नामत' ।
 सङ्गृह्य च तदा धातु सविभक्ति तदा भुवि ॥
 स्तोक दत्वाजाताख्ये मागधस्यैव यत्नत ।
 एव नराधिपेषु सर्वेषु अष्टेष्वपि महाश्रुतिः ॥
 सर्वेभ्यः सर्वतो दद्यान्त्रायकोऽसौ महात्मनः ।
 पुनरेव भवस्तस्थो अनित्यसङ्गमभावत ॥
 शोचयामास सत्त्वानां करुणाविष्टेन चेतसा ।
 रोदिष्यन्ति चिर सत्त्वा कल्पा बहुविधा तथा ॥
 सद्धर्मिन्तर्धिते लोके शास्तुनो शाक्यपुङ्गवे ।
 सङ्गातव्यमिम वाच्य माहैव धूमकालिकम् ॥
 ततोऽभ्युत्थितवां वीर प्रभावामृतचेतसः ।
 आमन्त्रयामास मन्त्रजेन्द्र अजाताख्य नराधिपम् ॥
 गच्छामो राजगृहं नगरं शास्तुशासनसत्कृथा ।
 गाथकुम्भसुविन्यस्तां धातुं प्रक्षिप्य यन्नत' ॥
 तेऽत्र पूर्वेण आयाता क्षिप्र राजगृह तदा ।
 स्थान वेषुवन प्राप्य स्थापयामास जिनोद्भवाम् ॥
 स्तूप महाद्भुतं कृत्वासौ लोकनाथस्य तापिने ।
 पूजयामास त स्तूपं विविधाकारभूषणैः ॥
 माल्यचीवरच्छाैश्च चूर्णगन्धैस्तु धूपनैः ।
 छत्रैः पताकैर्बिचित्रैश्च घण्टामाल्यविलेपनैः ॥
 अनेकाकारत्रिचित्रैस्तु दीपमालाभिः स्रग्मिभिः ।
 पूजां कृत्वा महीपाल प्रणामगतचेतसः ॥
 मूर्ध्ना प्रणम्य तं स्तूपं प्रणार्धं चक्षिरे तदा ।
 लोकाग्रं पूजित्वा तु यत्नया कुशलं बभूव ॥
 अनेकताथागतीपूजां प्राप्नुयाद्दमचिन्तिया ।
 वत्थाय ततो राजा महाकाश्यपमब्रवीत् ॥

अश्रु सम्पराभूज्य वापाकुलितलोचन* ।
 कृपाविष्टहृदय पितर सस्मरेन् तदा ॥
 आर्यो मे महाप्राज्ञः साक्षिभूतो भवस्व माम् ।
 यन्मया कारित पाप नियतावीचिपरायणम् ॥
 तादृश धर्मराज तु शास्तुर्वचनपथ स्थितम् ।
 घातयित्वा तु त पितर न शनोमि विनोदितुम् ॥
 कल्याणमित्र आर्यो म ममार्थं देष्टुमहति ।
 एवमुक्तो महात्मासो अग्रश्रावकौ जिने ॥
 काश्यपो नामतः धीमां इम वाचमुदीरयेत् ।
 मा भैष्ट महाराज कृत ते कुसलं बहु ॥
 अस्ति*ति जमिनोऽभ्यसि* अनेकशतधा पुरा ।
 बुद्धानामनुत्पादा प्रत्येकजिनसम्भव* ॥
 नगर्या वाराणस्या श्रेष्ठिपुत्र अभूत् तदा ।
 अज्ञानाद् बालचापल्याद् रभ्यायां निर्ययौ तदा ॥
 स एव भगव तत्र प्रत्येकजिनमागत* ।
 भिक्षार्थी हिण्डते तत्र लोकानुग्रहकाम्यया ॥
 बालस्य दृष्ट्वा तं प्रसन्नगतमानसम् ।
 पादयोर्निपत्य पप्रच्छ किं करिष्यसि तैर्भिक्षु ॥
 तूष्णीमेव स्थितो भगवां खड्गकल्पमसम्भव ।
 तदा तेन तु बालेन चीवरे शृङ्गमस्थित ॥
 गच्छ गच्छ इमं श्रेष्ठ मन्दिर ध्वजभूषितम् ।
 अस्माकमेतदावास पादौ प्रक्षाल्य भोक्षसे ॥
 भुक्ष्व क्षिप्र यथाशाम क्रीडिष्यामो यथेष्टम् ।
 ततोऽसौ बीतदोषस्तु त्रिमलान्तकपातकः ॥
 अनुपूर्वेण ययौ तत्र परानुग्रहतत्पर ।
 गत्वा द्वारमूलेऽस्मि स्थित एव महाप्रतिः ॥

ततस्तेन तु बालेन प्रविशित्वा अम्ब उच्यते ।
 देहि भक्ष मया अम्ब भिक्षांश्च विविधां बहूम् ॥
 मित्रा मे ह्यागतो यत्र पांसुक्रीडनकक्षिरात् ।
 मादिप्यसि चिर तेन तिष्ठते द्वारमागत ॥
 तदा स त्वरमाना तु द्वार निर्ययु तत्क्षणात् ।
 पश्यते त महाभाग शा तत्रेप महर्द्धिकम् ॥
 तदा सा क्षिप्रमागत्य गृहीत्वा भाजनं शुभम् ।
 सुप्रक्षाल्य ततो हस्तौ ॥
 गृहीत्वा ओदन चौक्षमनेऋसभूषितम् ।
 विविधाकारभक्षांश्च भाजने न्यस्य राजते ॥
 आगम्य च तदा क्षिप्र पात्रे निवेद्य च ।
 पादयोर्निपतिता सा तु ससुता धर्मवत्सला ॥
 गृहीत्वासौ पिण्डपातं तु आकाशे अभ्यगच्छत ।
 ततोऽसौ ज्वलमानस्तु दीपमालेव दृश्यते ॥
 तेन तेषां वाचिको धर्म विद्यते खड्गचारिणाम् ।
 प्रभाव ऋद्धिसत्त्वानां दर्शयति महात्मनः ॥
 अतिकारुणिका तेऽपि सत्त्वेभ्यो गतमत्सराः ।
 परलोकार्थं तु सत्त्वेभ्यः ऋद्धिं सन्दर्शयन्ति ते ॥
 तेन कर्मविपाकेन मात्रया सह बालकः ।
 पञ्चज मसहस्राणि देवत्वमथ कारयेत् ॥
 देवानां देवराजासौ सा एव जननी अभूत् ।
 अमनुष्याणां चक्रवर्त्तित्व मनुजेश अभूत् तदा ॥
 मनुभ्य चिर सौख्यं विम्बासारमुतो इह ।
 यस्ते आरुपितो भगवां चीवरान्तेऽथ गृह्य च ॥
 वाचा दुर्भाषिता उक्ता भिक्षुवादेन चोदितः ।
 पांसुक्रीडनको महा भवस्वेति पुरा तदा ॥

वाचो गतस्य कर्मस्य अनिष्टस्य कटुकस्य च ।
 तीव्र प्रतापनादुःख अनुभूय चिर बहु ॥
 नरके पतितो घोरे अनीप्सको दुःखदुःसहम् ।
 कर्मपाशानुषङ्गास्तु सत्त्वा गच्छन्ति दुर्गतिम् ॥
 हसद्भिः क्रियते कर्म रुदद्भिरनुभूयते ।
 पूर्वं बालिशभावेन प्रत्येकजिनतापिने ॥
 वाचा निश्चारिता दुष्टा तस्य कर्मस्य ईदृशम् ।
 नरकेभ्यः व्यसित्वा तु मनुष्यत्वमिहागतः ॥
 नारके चेतना ह्यासीद् विपाकजाते नराधिप ।
 तेन तीव्रेण रोषेण जीविता ते द्रुतपूर्विकाम् ॥
 पूर्विकां वासनां स्मृत्वा प्रत्येकजिनचारिणीम् ।
 सम्मुख दर्शितो बुद्धः पूज्यश्चैवमकारिता ॥
 तेनैव हेतुना ह्यासीद् राज्यत्वमिह कारय ।
 एव वेणुवने तेषां अयो-या संलपेद् भुवि ॥
 एकश्च अग्रशिष्यो मे द्वितीय स नराधिप ।
 प्रणम्य शतधा स्तूप स्वगृहेणैव ययौ तदा ॥
 ततोऽसौ शिष्यमुख्यैर्मे पिप्पलागुहवासिनः ।
 सन्निपात्य मुनिं सर्वा वीतरागां महर्दिकाम् ॥
 द्वादशाङ्ग प्रवचन कृत्स्न विनय चैवमगायत ।
 तन्मया कथितो धर्मः पूर्वं जिनवरैस्तथा ॥
 स तेन शिष्यवराग्रेण त्रिप्रकार समादिशेत् ।
 ग्रन्थन सूत्रभेदेव विनये चाभिधर्मतः ॥
 त्वबन्धान्मोचयेत् सत्त्वां त्रिदोषा चापि शोषयेत् ।
 तदुत्खान्मुक्तवां धीरः त्रियान स्थाप्येत् तदा ॥
 ज्ञासनार्थं तु बुद्धानां कारयिष्यति अग्रधी ।
 महाराजाजातविख्यातो मागधेयो नराधिपः ॥

यावदाद्वयपर्यं तं प्राग्णस्यामनं परम् ।
 उत्तरेण तु वैशाल्यां राजा साऽथ महाबलः ॥
 भविष्यति न स त्रेहं शामनार्थं करिष्यति ।
 त्वया कुमार ! निर्दिष्टं व्याकृतं शान्तिमुत्तमे ॥
 तस्यापि सुतो राजा उकाराख्यः प्रकीर्तितः ।
 भविष्यति तदा क्षिप्रं शासनार्थं च उद्यतः ॥
 तदेतत् प्रवचनं शास्तु लिखापयिष्यति त्रिस्तरम् ।
 पूजांश्च महतीं कृत्वा दिवसमन्तान्नयिष्यति ॥
 न चास्य दुर्गतिं चास्य देवेषूपपत्स्यते ।
 विंशद् वर्षाणि त्रिंशच्च पितृणां सह जन्मिनः ॥
 वेलायामर्धरात्रे तु पञ्चत्वं यास्यते तदा ।
 गोत्रजेनैव रोगेण अभिभूतोऽसौ भविष्यति ॥
 महारोगेण दुःखार्त्तं दिवसानि पञ्चविंशतिः ।
 समस्तव्याधिग्रस्तोऽसौ विविधाकारमूर्च्छितः ॥
 च्युतोऽसौ नरपतिः क्षिप्रं देशेषूपपत्स्यते ।
 नियतं प्राप्स्यते बोधिं सोऽनुपूर्वणं यत्नतः ॥
 एते चा ये च गह्वरं अतीता येऽप्यनागताः ।
 कृत्वा तु विविधां कारां प्रत्येकजित्तापयुः ॥
 इष्टां विशिष्टां सम्पत्तिं निर्व्यामानुषिकांस्तथा ।
 तेऽनुपूर्वेण गच्छन्ति शान्तिं निर्जरसम्पदम् ॥
 हीनोत्कृष्टराजानो मध्यमाश्च नराधिपाः ।
 आत्रे तु युगे कथिता नहुपाद्या पार्थिवादयः ॥
 बुधशुक्रोदयो नित्यं मन्त्रसिद्धा नराधिपाः ।
 शान्तनुश्चित्रसुचित्रश्च पाण्डवाः सनराधिपाः ॥
 यातवा वारयत्याश्च रिषिशापास्तमित्रा तदा ।
 कार्तिकः कार्तवीर्योऽसौ तन्मन्त्रदाशरथी पुरा ॥
 अर्जुनः सिद्धमन्त्रस्तु द्विद्रोणमुताऽपरः ।
 अश्वत्थामा परो मन्त्री साधयामास मन्त्रराट् ॥

शास्तुभूजितमन्त्रास्त्रै क्षमापत्य कारयेत् तदा ।
 सम तात् त्रिषु द्वीपेषु जम्बूद्वीपगता तदा ॥
 देवकारांश्चैव म त्राणि पार्थिवान्य ।
 तेऽपि ताथागति पूजां अनुमोद्या दिनि गता ॥
 बुद्धत्वनियता तेऽपि केचित् प्रत्यक्रयानिका ।
 श्रावकत्वनियता केचित् सर्वे ते माक्षपरायणा ॥
 कालव्यस्थानुरूपेण आयुषश्च विकल्पते ।
 उत्तमा दीर्घमानुष्ये मध्या मध्यमके तथा ॥
 अतिमे तु युगे कष्टे कलिप्रोप्ते युगाधमे ।
 + + + + + पार्थिवा तु कलिप्रिया ॥
 अन्योऽन्य वैरससक्ता परस्परविहेत्का ।
 नीचोत्पत्तिमायाता शस्त्रसम्पातमृत्तव ॥
 शस्त्रप्रवृत्तिसमुत्साहा परदाराभिरतस्तदा ।
 भविष्यन्ति न सदेहः भूपाला लोककुत्सिताः ॥
 धूर्ता निकृष्टकर्माण अनार्या मत्सरिणस्तथा ।
 भविष्यन्ति तदा काले मध्य द्वापरयो कलो ॥
 सक्षेपेण तु यस्यामि उगास्ता विप्रो यत ।
 वर्तमाने तु यत्काले पार्थिवा भुवि मण्डले ॥
 तेषां तु रूपचिह्नानि वर्णनश्च निबो यताम् ।
 प्रसेनजित् क्रोसलो राजा विम्बिसारस्तथापर ॥
 उदयनः क्षत्रियश्रेष्ठः शतानीमसमुद्भव ।
 सुग्राहः सुधनः स्यातो महे द्रव द्रममस्तथा ॥
 लिच्छवीना तथा जात गिहो वैशाल्यमुद्भव ।
 उदारियोतमुग्रोतमहामेनथ स्यते ॥
 उज्जय यां तथा चण्ड कपिलादे रू नप ।
 राजा शुद्रादनश्चैव वैराटाख्या महाबल ॥

इत्येते क्षत्रिया प्रोक्ता महीपाला' शास्तु प्रोक्ता' ।
 सम्मुख युद्ध पश्यन्ति शाक्यसिंहे नरोत्तमम् ॥
 धर्मं भुत्वा ततस्तेऽपि चिरं प्राप्स्यन्ति सम्पदाम् ॥
 नियतं माक्षमाप्सु शान्तिं प्राप्स्यन्ति तेऽपि ताम् ।
 इत्येते लोकत्रियाता भूपाला क्षितिमण्डले ।
 वर्णत' क्षत्रिय प्रोक्तं चिह्नतो नामसङ्गित' ॥
 पूजयिष्यति ते वाक्यं मयैव कथितं भुवि ।
 त्वयैव व्याकृतो लोके कुमारो बालरूपिण' ॥
 अजातारुर्यो नामसौ नियतं बोधिपरायणः ।
 मयि वर्षशते परिनिर्वाते भुवि मण्डले ॥
 निरालोके निरानन्दे अज्ञानतमसा वृते ।
 भविष्यति तदा शून्या मेदिनी जिनवर्जिता ॥
 तस्मिन् काले महाघोरे कुसुमादे नगरे तदा ।
 अशोको नाम विख्यात' पार्थिवो भुवि पालकः ॥
 तीव्रकारी सरोपी च निर्धृणोऽसौ भवेत् तदा ।
 कल्याणमित्रमागम्य वीतरागं महर्द्धिरम् ॥
 भिक्षु शीलसम्पन्नं निज्जरं गतचेतसम् ।
 पूर्ववासनहेतुं च पाशुदानं महर्द्धिरम् ॥
 नियतं क्षेत्रसम्पन्नं पार्थिवोऽसौ महाधनः ।
 धर्माधर्मविचारी च सघृणी कारुणिको हि सौ ॥
 हेतुमुद्धाटयामास वीतरागो महार्द्धिरः ।
 त्वया हि नृपते, पूर्वं अज्ञानाद् बालचापलात् ॥
 जिने शाक्यसिंहस्य पांसु अञ्जलिना तदा ।
 पात्रे भस्मे प्रतिष्ठाप्य प्राप्ता सम्पत्तयो दिवि ॥
 देवलोकं व्यचित्वा तु पित्रलोकमिहागतम् ।
 श्वेत्वं राज्यं महीपाल ! जम्बूद्वीपं सकाननम् ॥

आरा य मन्त्रं यक्ष्म्य जम्भलस्य महात्मने ।
 तता भूतरथ सिद्ध क्षितिपश्च महात्मन ॥
 यक्षास्तस्य तिष्ठ ते आज्ञो दीक्षितमानसा ।
 नागाश्चैव तिष्ठन्ते भव्या किङ्करहेतवः ॥
 एव महर्द्धिका धर्मात्मा बलचक्री अभूत् तदा ।
 यथेष्टगमन तस्य निषेद्धा न कचिद् भवेत् ॥
 पूर्वस्थापितकाथ तु जिनानां धातुवरा भुवि ।
 नगरे राजमुख्ये तु बने वेणुवने तदा ॥
 गृह्य धातुधरे धातु कुशलालम्बनमानस ।
 पूजयामास त स्तूप यथा पौराणमकारय ॥
 गृह्य त धातुकुम्भ तु विभज्य शतधा पुन ।
 क्षणेनैकेन मेधावी यक्षाणामाज्ञाविनिर्दिशेत् ॥
 जम्बूद्वीप इम कृत्स्न स्तूपालङ्कृतभूषणम् ।
 कारयन्तु भवन्तो वै धातुगर्भा वसुन्धराम् ॥
 आज्ञाप्रतीच्छते यक्षा अर्धरात्र तु यत्नत ।
 अमानुषेय कृति कृत्वा शिलायष्ट्योन्मिश्रिता भुवि ॥
 अनेकस्तम्भसहस्राणि रापयामास ते तदा ।
 पूजनार्थं तु चेत्यानां विह्वृत च नेहिनाम् ॥
 कृत्वा तु विविधा स्तूपा लोहनाथेभ्य तापिषु ।
 क्षणेनैकेन ते यक्षा नृपतेऽन्तिकमागताः ॥
 प्रणिपत्य तता मूर्तां याचा निवारयन्माम् ।
 यथाज्ञात कृत सर्वं किं न पश्यसि भूते ॥
 ततोऽसौ पार्थिव, क्षिप्र आरुरोह रथ तदा ।
 विविधाकारपूजार्थं अनेकाकारशोभनाम् ॥
 काञ्चन राजत ताम्र विविधास्तूपभूषणाम् ।
 ततो भूतरथ क्षिप्र पूरयामास पार्थिव, ॥

क्षणेनेकन त देश यत्र ते धातुधरा जिना ।
 विचित्राकारपूजाभि पूजयेत नराधिप ॥
 शोभने मेदिना कृत्स्ना जिनधातुधरैस्तदा ।
 प्रणार्थि चक्रिरे राजा धर्माशोको महात्मवान् ॥
 अनेन कुशलार्थन बुद्धा भमामनुत्तर ।
 एव विदित्वा महात्मासो धर्माशोको नराधिप ॥
 मृतोऽसौ देवतां याति नियत बाधिपरायण ।
 अशीतिवर्षाणि सप्तं च पूजये धातुवरां भुवि ॥
 जीवेद् वर्षशत सार्धं कृत्वा राज्यमरुण्टकम् ।
 स्वकर्मजनितास्तस्य व्यागिरुत्पन्नदेहजे ॥
 तेनैव व्याधितो द रयी मृत स्वगापगा भवेत् ।
 महतीं सम्पदं प्राप्य अनुभूय दिवोरुसाम् ॥
 अनुपूर्वेण मेधावी बोधि प्राप्स्यति दुर्लभाम् ।
 म त्रा सिद्धयन्ति तत्काले वज्राजकुयोरपि ॥
 जम्भलाग्रास्तथा यक्षा अस्मि शासनवर्तिनः ।
 यक्षिण्यश्च समाग्याता हारीत्याग्रा महर्द्धिका ॥
 चक्रवर्तिसमुत्पादे मन्त्रा सिद्धयन्ति चक्रिणः ।
 जिनैस्तु कथिता ये मन्त्रा वित्राराजा महर्द्धिकाः ॥
 वृष्णीपप्रभृतय सर्व ये चा ये जिनभाषिताः ।
 उत्तमा साधनां कुर्यात् तास्म काले सुशाभने ॥
 उत्तमैर्नाभमा साग्या उत्तमां गतिमाश्रतै ।
 दिलीपो नहुपश्चैव मा धाता मगरस्तथा ॥
 साधयि वा तु ते म त्रा चाक्रिणा जिनभाषिताम् ।
 तेजोराशिरतदा सिद्ध नहुपस्य महात्मन ॥
 राजा सितातपत्रस्तु सिद्धस्तु मगरस्य तै ।
 दिलीपस्य तथा मन्त्र सिद्धमरुण्डरम् ॥

मान्धातस्य तथा लोके सिद्ध उष्णीपमुन्नतः ।
 जयोष्णीपस्तथा सिद्धो धु-धुमारे वृषोत्तमे ॥
 व-दर्पस्य तथा राज्ञा विजयाष्णीप कृत्यते ।
 प्रजापतिस्तस्य पुत्रो वै तस्यापि लोचना शुवि ॥
 प्रजापते सुतो नाभि तस्यापि उर्णमुच्यति ।
 लाभनो ऋषभपुत्रो वै स सिद्धरूपे दृढव्रत ॥
 तस्यापि माणिचरो यक्ष सिद्धो हैमवते गिरो ।
 ऋषभस्य भरतः पुत्र सोऽपि मन्त्रान् तदा जपेत् ॥
 साञ्जुतूवणः । मद्रश्नु यदावाः सुवि १७८१ ।
 एते चाऽप्ये च बहव पाथिवा लोकविश्रुता ॥
 साधयित्वा तु मन्त्राणां राज्यं कृत्वा दिव गता ।
 जिते द्रैर्यं तु उक्तानि मन्त्राणां महाद्विकाः ॥
 ते सर्वे शोभने काले युगेऽशीतिसहस्रगे ।
 सिद्धा साधयिष्यन्ति मन्त्रतः प्रार्थकोविदाः ॥
 एते चाप्ये च बहव पाथिवा लोकविश्रुता ।
 ततोऽशीतिसहस्राणि वर्षाणां शतमव वा ॥
 राज्यं कृत्वा ततः स्वर्गं नियतं वाधिपरायणा ।
 मध्यमे तु तदा काले दिव्यामाश्रयं महाद्विकाः ॥
 मन्त्रा सिद्धिमेवायुरजपाणिसमान्तिता ।
 मन्त्रिभिर्नरमुत्प्रेक्ष्यन्तु मन्त्राः सार्धं भूमके ॥
 राजा च ब्रह्मदत्ता वै वाराणस्यां महापुरे ।
 सिद्धः अञ्जपाणिस्तु लाक्षीशा लोकाविश्रुतः ॥
 महावीर्या महात्मासौ अनिरास्यो महान् ।
 सत्त्वानां मन्त्ररूपेण दिदश धर्मशेखराम् ॥
 राज्ञा ब्रह्मदत्तेन अनुभूतं मानुषं मुखम् ।
 ततोऽसौ सिद्धमत्रस्तु सन्नेह स्वर्गमाविशेत् ॥

तस्यापि च सुतो धीमान् पुण्यकर्मा तत्रतः ।
 तस्यापि सिद्धो महावीर्या हर्यार्योति विश्रुतः ॥
 तेन मन्त्रप्रभावेन जित शक्र अभूत् तदा ।
 तस्यापि सुत श्वताग्न्या राजाभूत् सप्तदस्तदा ॥
 तस्यापि वरदा मन्त्रा महाश्वेता नाम नामतः ।
 साधयित्वा तु तां मन्त्रं जीवेद् वर्षशतत्रयम् ॥
 तेन मन्त्रप्रभावेन सुखावत्या स गच्छति ।
 नियत बोधिमेवास्य य चान्ये व्याहृता मया ॥
 मन्त्रमेतु तदा काले मन्त्रं त्रानु साधयन् ।
 अधमेऽतियुगे कष्टे मन्त्रि बुद्धत्वमागते ॥
 मन्त्राः सिद्धिं प्रयास्यन्ति मन्त्राञ्जकुलयोरपि ।
 त्वया कुमार! मन्त्रा वै ये पूर्वं कथिता भूयि ॥
 तेऽपि सिद्धिं प्रयास्यन्ति मन्त्रा वै भागहेतुताम् ।
 इतराणि तु मन्त्राणि लौकिकां त्रिविधा तथा ॥
 कर्मला विकृतरूपाश्च अन्तरिक्षा तु सेचरा ।
 भाव्या च मथ यन्त्रिण्य पिशाच्या त्रिविधास्तथा ॥
 गरुडा किन्नराश्चैव प्रेता राक्षसमापिता ।
 पिशाचोरगरक्षाणां नागीनां च महर्दिका ॥
 मन्त्रा सिद्धिं प्रयास्यन्ति युगे कष्टे युगायमे ।
 कुमाररूपास्तु मन्त्रा वै कुमारिरूपास्तु मर्षदा ॥
 तेऽपि सिद्धिं प्रयास्यन्ति तस्मिन् काले भयानके ।
 त्रिविधास्तु तथा मन्त्रा त्रिप्रकारास्तु मायया ॥
 त्रिविधेनैव कालेन त्रिविधा मिद्धिरिगते ।
 सक्षेपेण तु वक्ष्यामि कथ्यमानमातीत्यस्तरम् ॥
 राज्ञे सौ शाकमुख्यस्य पृष्ठते त भवे नृप ।
 विशोक इति विख्याता लोके धर्मानुचारिणः ॥

तस्य सिद्धा इमा मन्त्रा देवी पण्डरिकासिनी ।
 विशोक साधयित्वा त् आजहार दिवाकसाम् ॥
 नारदपुष्टे पिर साग्यमनुभूय स महानृप ।
 पुनरेव गच्छन्मातुल्य भोजोऽहं त्रिदिशाम् ॥
 राज्य विप्रिसम्पत्तिं अनुभूय महायुनि ।
 पूजयद् धातुं श्रीमां यपाणि पद्मसन्ति ॥
 ततो ज्वरेणाभिभूतोऽसौ भिन्नहो निव गतः ।
 तस्याप्यनन्तरे राजा अगमनः प्राप्तः यते ॥
 विघुष्टा धमचारी च आरान्जस्मि सदा हितः ।
 तेनापि साधिता मन्त्रा देवीस्तूपमहाश्रिया ॥
 तेनापि नारिना शास्तु रागं सुमहती तदा ।
 स्तूपैरलङ्कृता सर्वा मण्ड्रान्ता यस्तु धरा ॥
 तस्य कर्मविपाकेन व्याप्तिरुत्पन्नदेहजा ।
 पक्षमेक क्षयित्वासौ न्युतदेहो भविष्यति ॥
 कृत्वा राज्य वर्षाणि दश सप्त च मानवीः ।
 न्युतोऽसौ स्वर्गमाप्तिं नियतं प्राप्तिप्रायण ॥
 तस्याप्यनन्तरो राजा चन्दासा भविष्यति ।
 पुष्पाग्रे नगरे श्रीमां गन्तसे यो महाबल ॥
 तेनापि साधिता मन्त्रा पञ्चाशो पीठामतः ।
 तस्य स प्रथमा तु महाभागा भाविष्यति ॥
 भीचमुग्यममाग्यातो तत्रा लोके भविष्यति ।
 तद्धनं प्राप्य स त्रीं सौ लोके पार्थिवतां गतः ॥
 भविष्यति तत्रा काले राजाणास्तान्तरा शुचिः ।
 सिद्ध्याभिमानलुप्यते तगरे मगधवामिनः ॥
 भविष्यन्ति न स देहो गिर्यागर्हितमानिनः ।
 तेभिः परिवारिता राजा ये ॥

धर्मशीलोऽपि धर्मा मा तेषां दास्यति त धनम् ।
 कल्याणमित्रपागम्य पूजे धातुपरांसो ॥
 क्षेत्रं तु तत्प्राप्त्यागच्छ दानाभिस्तद्देतुना ।
 विहारो नास्ति ॥ तेन गोडशाप्ते च धीमता ॥
 भविष्यति तत्प्राप्तं नगरं पुष्पसाहये ।
 मन्त्रिमुख्यो महात्मा वै घृणी साधु तथा द्विजः ॥
 स भविष्यति रमा मा तस्या राज्ञोऽतिशयियनः ।
 सोऽपि मित्रं वस्तु यक्षिणी वीरमती भुवि ॥
 तेनापि कारिणं श्रेष्ठं जिनानां धातुपरो भुवि ।
 अतिप्राज्ञो हि सट्टो यथिण्यास्तु प्रभावतः ॥
 तेन वासनकर्मण पूर्ववामनचोदितः ।
 अनुपूर्वेण मेधावी गोविं प्राप्स्यति दुर्लभाम् ॥
 स्त्रीकृतेन शोभेण मृत्युं प्राप्स्यति मातुषा ।
 परस्मिन्नाम विद्यायात् अतिरागी अभूत् तदा ॥
 न दोऽपि नृपति श्रीमा पूर्वकर्मपरायतः ।
 विरागयागास म श्रीणां नगरे पाटलाह्वये ॥
 विरक्तमप्यगिरिस्तु गत्यामनो महावतः ।
 पूर्वकर्मपरायेन महारोगी भविष्यति ॥
 महाप्रेतेन तु गार्तः अर्धमात्रे भविष्यति ।
 आयुस्तस्य न ते राज्ञः पदपट्टिपदा तथा ॥
 नियतं श्रावके प्रोक्ष्य तस्य राज्ञा भविष्यति ।
 तस्याप्ययतमं सत्यं पाणिनिर्नाम माणवः ॥
 नियतं श्रावकत्वेन व्याकृतो मे भविष्यति ।
 सोऽपि मित्रगन्तुं शोकीजस्य महात्मनः ॥
 साधयेन प्रजाकाण्डस्तु नात्र राज्ञः द्विजः ।
 तस्य राज्ञोऽपरं स्यात् चन्द्रशुभो भविष्यति ॥

जप द्रयक्षसिद्धस्तु कारयेद् राज्यमरुण्डकम् ।
महायोगी सत्यराधनं गरीमां गरीमतिं ॥
अकल्याणमित्रमागम्य कृतं प्राणिनां गतम् ।
तेन कर्मविपाकेन विपरिणामेन गतम् ॥
अर्थरात्रे रुदित्वातो पुनः स्थापयेद् भुवि ।
विन्दुवारसमाख्यातं बालं दुष्प्रमन्त्रिणम् ॥
ततोऽसौ चन्द्रगुप्तस्य न्युतं कालगतो भुवि ।
मेतलारु तदा लेभे गतिं मानुषजिताम् ॥
मन्त्राभ्यासात् तदा युक्तो गतिं त्यक्त्वा दिवि गतम् ।
मन्त्रहेतुसमुत्पादात् कुशलालम्बनचेतनाम् ॥
प्रत्येकं बोधिमायाति सोऽनुपूर्वेण नराधिपः ।
राज्ञाथ विम्बसारेण बालेनाव्यक्तचेतसा ॥
पुरा कारितं चैत्यं सिंहदत्तेन भवान्तरे ।
तस्य कर्मप्रभावेन दिनं यातो हानिन्दितः ॥
तत्र जन्ममहस्ताणि अगरेभ्यो भुक्तान् सुगम् ।
स्वर्गलोकाच्च्यवित्त्वा तु मनुष्ये द्रोपयत्रे ॥
जातो राजकुले च द्रुगुप्तस्य गीमाः ।
बाल एव तदा राजा प्राप्तः सात्यगन्धर्पकम् ॥
मोहो धृष्टश्च मरुत्तः प्रगल्भापि निराश्रितम् ।
स्याधीन एव तद् राज्यं युवाद् उपाणं सप्तति ॥
मन्त्रा केशिनी नाम सिद्धा तस्य नराधिपे ।
कुमार! त्वदीयम् न तु मिदं गच्छयुतं तदा ॥
भविष्यति तदा काले मयासेद्विस्त्रयोदिता ।
कुमाररूपी विश्वात्मा लामानां प्रभविष्णवः ॥
भविष्यति न सन्देहा मन्त्ररूपेण देहिनाम् ।
+++++ हितकाम्यया ॥

तस्मिन् काले सन्ना सिद्धिर्भविष्यन्ति पठिता भुवि ।
 मन्त्री तस्य राज्ञस्य विन्दुसारस्य धीमतः ॥
 चाणक्य इति विख्यातः कोऽसिद्धस्तु मानसः ।
 यमान्तको नाम ये काऽसिद्धस्तस्य च दुर्मतेः ॥
 तेन क्रोधाभिभूतेन प्राणिनो जीविताद्वृता ।
 कृत्वा तु पापकृत् तत्र ग्रीणि राज्यानि वे तदा ॥
 दीर्घकालाभिजीवी सौ भविता द्विजकुत्सितः ।
 तेन मन्त्रप्रभावेन सदेहमासुरीं भजेत् ॥
 आसुरीं तनुमाविष्ट दीर्घकाल स जीवयेत् ।
 ततोऽसौ भिन्नदेहस्तु नरकेभ्यो विगच्छतः ॥
 ततोऽसौ नारक दुःख अनुभूयेह दुर्गतिः ।
 विविधा नारका दुःखा अनिष्टां कर्मजा तदा ॥
 कल्पमेक क्षयित्वासौ क्रोधमन्त्रप्रचोदितम् ।
 श्रुतोऽसौ नरकाद् दुःखात् तिर्यगेभ्योपपद्यते ॥
 नागयोनिं समापद्य भीमरूपी भविष्यति ।
 नागराजो महाक्राधी महाभोगो विपदपतितः ॥
 दारुण कर्मचारी च ।
 श्रुतोऽसौ दृष्टकृमा तु यमलान्मगच्छतः ॥
 सुनिदा यमराजाम्यौ प्रेतराजो महर्द्धिकः ।
 एव दुःखसहस्राणि अनुभग पुनः पुनः ॥
 सोऽनुपूर्वेण दुर्मेधा भुविमायात माणवः ।
 मानुष्य जन्ममायातः भीमरूपी भविष्यति ॥
 दरिद्र क्रोधनश्चैव अल्पशाख्यो भविष्यति ।
 प्रत्येकबुद्धा ये लोके निराशाः खड्गचारिणः ॥
 हीनदीनानुकम्प्यास्तु विचरन्ति महीतले ।
 सत्त्वानां हितकाम्यर्थं प्रविष्टा पिण्डचारिकाम् ॥

ते तं दुर्मतिं दृष्ट्वा वै परत्रिचरित्रास्तदा ।
 ते तत्र मनुवद्वास्तु कारुण्यान्नायहेतव ॥
 तेन कुलमापखण्डास्तु गृहीता भक्षहेतुना ।
 क्रोधमन्त्राभिभूतेन हतुमुद्धाप्ता नरा ॥
 तेषां निर्यातयेद् भिक्ष तत्रैकस्य महात्मन ।
 इदं भो प्रत्रजिता ! मर्या भक्षय न य रागुस्वम् ॥
 तस्यानुकम्पा बुद्धेभ्यः ऋद्धिं दर्शितयां तदा ।
 ततोऽसौ विस्मयाविष्ट प्रभावोद्गतमात्मस ॥
 प्रपतेत् सर्वतो मूर्ध्ना बुद्धेभ्यः खड्गकल्पिषु ।
 आकाशेन गताः सर्वे वीतदोषा यथेष्टत ॥
 तेनापि कुशलार्थेन प्रत्येका बोधिचितिताम् ।
 यादृशा हि महात्मानः शान्तवेपा महर्द्धिकाः ॥
 तादृशोऽहं भवेल्लोके मा दुःखी मा च दुर्गतिः ।
 क्षीणकर्माविशेषस्तु च्युत स्वर्गोपगः सदा ॥
 सोऽनुपूर्वेण धर्मात्मा प्रत्येक बोधि लप्स्यो ।
 तस्मान्न कुर्यान्मन्त्रेभ्यः साधनमाभिचाररुम् ॥
 बुद्धैर्बोधिसत्त्वैश्च प्रतिपिद्धमाभिचाररुम् ।
 अनिकारुणिका बुद्धा बोधिसत्त्वास्तु महर्द्धिकाः ॥
 प्रभावार्थं तु मन्त्राणां दर्शितं सर्वकर्मणः ।
 चित्तामणयो मन्त्रा भाषितास्तु तथागतैः ॥
 बालरूपा मूढचित्तास्तु क्रोधलोभाभिधूतयाः ।
 अस्परः प्रयोज्यन्ते ये मन्त्रा आभिचारिनः ॥
 प्रतिपिद्ध तथा बुद्धैर्बोधिसत्त्वैस्तु वीर्यतः ।
 सर्वप्रकारं तु मन्त्राणां सत्त्वेभ्यो भोगवर्जनम् ॥
 अक्षिप्तमथ राज्यं वै मदारक्षा धन्यहेतव ।
 आकर्षणं तु सत्त्वानां विविधा योनिमाश्रिताम् ॥

साधनीयास्तु म त्रा वै न जीवन्मृताभ्यत ।
 तस्मि काले भविष्यन्ति भिक्षयो मे बहुभुता ॥
 मातृचीनाख्यनामास्तु स्तात्र कृत्वा ममेव तु ।
 यथा भूतगुणोदरो यथाकागमभाष ॥
 प्रसाद्य सर्वतश्चित्तं पुद्गलानां शासने रतः ।
 म त्रासिद्धस्तु दुर्लभ्य मञ्जुघोषस्तत्रैव तु ॥
 गुणग्रां शीलसम्पन्न धर्मग्रादी बहुश्रुतः ।
 पुरा तिर्यग्गतेनैव इमां स्तोत्रमभाषत ॥
 नृपाख्ये नगरे रम्ये खण्डाख्ये च वने वतु ।
 सार्धं शिष्यगणेनैव विहरामि यथासुखम् ॥
 तत्रस्थो वायस आसी मां चित्तं सम्प्रसादयेत् ।
 प्रसाद्य च मयि चित्तं भिन्नदेहो दिव गतः ॥
 देवेभ्यश्च च्यवित्वा तु मनुष्येभ्योपपत्स्यते ।
 मनुष्येभ्योपपन्नस्तु मन्त्रजेन्द्रामने मम ॥
 मन्त्रजित्वा महात्मासौ यथाभूतं हि मां तदा ।
 स्तविष्यति तदा काले मातृचीनाख्य सत्रती ॥
 स्तोत्रोपहारं यथार्थं च नानादृष्टान्तरहेतुभिः ।
 मन्त्रार्ता सर्वभूतानां हितायैव मुभाषितम् ॥
 अनुग्रहार्थं तु सत्त्वानां स्तोत्रचोदनतत्परः ।
 भविष्यति तदा काले युगा ते लोकनिन्दिते ॥
 तेन कर्मविपाकेन भिन्नदेहोऽपि गतः ।
 सोऽनुपूर्वेण मेधावी अनुभूय त्रिविधां सुखाम् ॥
 बोधिं प्राप्स्यति सत्तन्निवृत्तमार्थमचित्तियाम् ।
 चतुर्थे वर्षशते प्राप्ते निर्द्वन्द्वे मयि तथागते ॥
 नागाद्वयो नाम सो भिक्षु शामनऽस्मिं हिते रतः ।
 श्रुतिता भूमिलब्धस्तु जीवेद् वर्षशतानि पद् ॥

मायुरी नामतो विद्या सिद्धा तस्य महात्मनः ।
 नानाशास्त्रार्थधात्वर्थ नि स्वभावार्थतत्त्ववित् ॥
 मुखायत्यां चापपन्न यन्मागौ त्यक्तरुन्नेवर' ।
 साऽनुपपन्न बुद्ध २ गियत मम्मपत्स्य ॥
 सङ्गनामा तदा भिक्षु' शास्त्रतत्त्वार्थकोपिद' ।
 सूत्रनीतार्थनेयानां विभज्य बहुधा पुन' ॥
 लोकाभिधायी युक्तात्मा तुच्छशीलो भविष्यति ।
 तस्य सिद्धा ज्ञालद्वीति कथ्यते ॥
 तस्य मन्त्रप्रभावेन बुद्धिरुत्पन्न श्रेयसी ।
 सङ्गहे सूत्रतत्त्वार्थ शासनस्य चिरस्थिते ॥
 जीवेद् वर्षशत मार्थ त्यक्तेहो दिवि गत ।
 अनुभूय चिर सोख्य दीर्घससारससरम् ॥
 अनुपूर्वेण चात्मासौ बोधिप्राप्तो भविष्यति ।
 एव बहुविधाकारो भिक्षवो मयि शासने ॥
 मङ्गल धर्मशीलास्तु भविताभूत् तदा युग ।
 अपश्चिमे त तदा काले नन्दनामत ॥
 सोऽपि मन्त्रार्थयुक्तात्मा तत्रज्ञोऽथ बहुधृत' ।
 तस्य भद्राय गिद्धः यन्मन्त्रप्रदान्ति ॥
 महायानाग्रसूत्रे तु मया च कथिता पुरा ।
 तस्मिं काले घटे तस्मिं उज्जहार महातपा ॥
 तस्य दृष्टस्या तत्र पुस्तकेऽस्मि मन्त्ररूपिणे ।
 रक्षा न कारिता तत्र घटेऽस्मि यक्षसाधिते ॥
 अनममानात् स्मृतिभ्रंशा घटो मूल्यके हृत ।
 तोऽसौ सिद्धमन्त्रस्तु भिक्षुर्मन्त्रपी अभूत् ॥
 पट निरीक्षयामास नाभिपश्येत तत्र वै ।
 ततोऽसौ क्राधरक्ताङ्ग, विस्फूर्जन अभ्यापत ॥

आब्रह्मस्तम्भपर्यन्त अकाशां समहेश्वराम् ।
 मन्त्रेनाङ्गयमानेय नाह मन्त्री न मन्त्रराद् ॥
 ये म ॥ पुद्गपुत्रेस्तु मन्त्रा जिनवरैस्तथा ।
 भाषि ॥ निग्रहार्थाय दग्धोन्तदमकापि वा ॥
 त उ ॥ १२ ॥ भुविनास्ति यदि नाङ्गयामि चोरीणाम् ।
 ततोत्थाय तता मन्त्री सिद्धकर्मद्वयतः ॥
 यथा तु विहिते मन्त्रे प्रयोगाक्रष्टहेतवः ।
 प्रयोजयामास त दिशु क्षिप्रार्कपणतत्परः ॥
 क्षणना स्मृतमात्रेण क्षिप्रस्मृतयतिद्वयो ।
 हुङ्कारेण मात्रेण ब्रह्मात्रामानयेद् भुवि ॥
 आङ्गा सप्तदशास्तु ब्रह्मात्रा सशकृता ।
 हाहाहार प्रमुञ्चाना आर्त्ता भरवनादिनः ॥
 किं करोम स्मिन्मानीता नाम य मन्त्रापराधिनः ।
 शीघ्रं च त्वरमाणस्तु भिक्षुर्धामा विशारदः ॥
 दिशोरुसां मन्त्रयामास घट प्रत्यर्पयथ इतो इह ।
 अन्यो य मे सुरा सर्वस भिक्षु सम्प्रभाषत ॥
 क्षिप्रं वदत भद्र गो ये तेनापहतो घटः ।
 निरीक्षयामास ते देवा न दास्यन्तेऽथ समन्ततः ॥
 ससन्नाहगति देवेश केनाय घटकोऽपहतः ।
 पश्यते राज्ञिण श्रीमां रोधिसत्त्वो महाद्युतिः ॥
 तस्यास्ति मृतो घोरा महारोपी सुदारुणः ।
 निर्मिता विघ्नरूपेण विचेरु सर्वतो जगत् ॥
 तेनागो घटा नीत दण्डः सम्प्रभाषितम् ।
 अस्ति बज्रकुले विघ्नः क्रीडते लीलया भुवि ॥
 पूजितोऽहमिमेनन्ति तेनासौ घटको हृतः ।
 एवमुक्त्वा तु दण्डेश पुनरेव दिवि गताः ॥

सर्वे विसर्जिता देवाः स्वमन्त्रेणैव ते तदा ।
 क्षणेनैव न तत्रैव मर्हन्मनगनपि ॥
 आनयामास त विघ्नमवशात् सघटं तदा ।
 ततस्तेन तु विघ्नेन प्रेतानां घटमाददे ॥
 ततो नीतेन तु विघ्नेन इमां वाचामभाषिता ।
 प्रेतलोके घटा नीत न तत्र दोषिणः ॥
 कष्टो सोऽपि महामन्त्री त विघ्नमभ्यभाषत ।
 गच्छ गच्छ महाविघ्न ! मा भूयो एवमाचरेत् ॥
 ततस्तेन तु ते प्रेता आनीतास्तत्क्षणादपि ।
 क्षुभिताक्रान्तमासः दीनाः सूचंश्चुखा हि ते ॥
 आर्तस्वर च क्र देयुर्महाघोरतमा ॥ ने ।
 चुकुतु करुणां वार्णां परित्रायस्व महात्मन ॥
 घट वो इह भानीता यथेष्टं कुरुते वयम् ।
 महाकारुणिको भन्त्री वपयु सम्प्रजायताम् ॥
 करुणाद्वेण मनसा इमा वाचामभाषत ।
 किं दुःखं भवतां लोके सम्प्रभाषत मा चिरम् ॥
 ते ऊचुर्दानमनसा तुष्टुक्षारमत् सम्प्रधावते ।
 त्रिपिताः प्रेतलोकेऽस्मिं चिरं कालं महात्मनः ॥
 • महाकारुणिको भिक्षुस्तेषामेव प्रददी घटम् ।
 ततस्ते तुष्टमनसाः रात्वरामालयं गता ॥
 तेषां चित्तितमात्रेण अन्नपानं भवेद् घटे ।
 भविता चन्दनमालेऽस्मिं भिक्षुर्न दको भुवि ॥
 तस्मिं कालाधमे प्राप्ते जीवद् वर्षशतत्रयम् ।
 महात्मा वाग्धिनिम्नस्तं त्रिषु प्राप्स्यति दुर्लभाम् ॥
 भविष्यन्ति न रा देहं तास्म काले युगाधमे ।
 राजा गोमिमुग्यस्तु श्रामना तर्षापको मम ॥

प्राचि दिशिष्टपादाय कश्मीरे द्वारमेव तु ।
 नाशयिष्यति तदा भूः विहारा धातुवरास्तथा ॥
 भिक्षवः शीलसम्पन्ना घातयिष्यति दुर्मतिः ।
 उत्तरां दिशमाश्रुत्य मृत्युस्तस्य भावेष्यति ॥
 अमानुषेणैव क्रुद्धेन सराया पशुबान्धवः ।
 आता तोऽद्विराण्डेन पाताल यास्यति दुर्मति ॥
 अधो अथ गतिस्तस्य नरकान्नरकतर भृशम् ।
 दुःखा दुःखतर तीव्र सम्पत्स्यति दारुणम् ॥
 अवीचिर्नाम पिख्यात नरक पापकर्मिणा ।
 म्रुच्यतेऽसौ महाकल्पं गोमिषण्डो दुरात्मनः ॥
 अकल्याणमित्रमागम्य कृतं पापमुदाहणम् ।
 तस्मात् सर्वप्रयत्नेन शासनेऽस्मि तथागते ॥
 प्रसाद्यमखिलं चित्तं सम्प्रभोक्ष्यथ सम्पदाम् ।
 बुद्धत्वनियत मार्गम् अष्टाङ्गपथयायिनम् ॥
 गमिष्यथ रादा रार्थे अशोक निर्जरसं पुरम् ।
 तस्यान तरे महीपालः बुद्धपन्न इति श्रुतः ॥
 गहायक्षो गहातागी वृद्धातां शासने रतः ।
 भविष्यात् न ग दत्तात्मनः युगाधमे ॥
 अतिप्रीतो हि नृपतिः शास्तु शासनतत्परः ।
 विहारारामचेत्याश्रय शास्तुर्विस्मयानुत्तमाम् ॥
 वाप्य रूपाश्च + + + + + अनेकधाः ।
 कारयित्वा महागजा दिव गच्छेद् गतायुषः ॥
 तस्य सिद्धो महावीर्यः अजनेतुर्महीतले ।
 पृथिवा पालना प्रार्थे बाधिसत्तरय महात्मने ॥
 तस्य म त्रयभावेन जीवेत् वर्षशतत्रयम् ।
 तेन कर्मावशेपेण क्षिप्र बोधिमवाप्नुयात् ॥

तस्यापि च सुतो राजा महासे यो महाबलः ।
 गम्भीरयक्षो विख्यात पृथिवीमागलादिनाम् ॥
 सोऽपि राजाथ युक्ता मा तस्मिन् रात्रिं भविष्यति ।
 विहारानसथचैत्यांश्च बापीकृपांश्च नैकधा ॥
 कारयिष्यति न सन्देहो भूपतिः स महाद्युति ।
 तेनापि साधितं मन्त्र मञ्जुप्रोपस्य धीमतः ॥
 षडक्षरं नाम यद् वाच्य महार्थ भागवर्धनम् ।
 तस्य मन्त्रमभावेन महाभोगी भवे ह्यगो ॥
 अनुपूर्वेण मेधावी सिद्ध बोधिपरायण ।
 विविधाकारकारांस्तु शामनेऽस्मिन् तथागते ॥
 भविष्यति तदा काले उत्तरां दिशिमाश्रुतः ।
 नेपालमण्डले ख्याते हिमाद्रेः कुक्षिमाश्रिते ॥
 राजा मानवेन्द्रस्तु लिच्छवीनां कुलोद्भवः ।
 सोऽपि मन्त्रार्थसिद्धस्तु महाभोगी भविष्यति ॥
 विद्या भोगवती नाम तस्य सिद्धा नराधिपे ।
 अश्रीतिवर्षाणि कृत्वासौ राज्यं तस्करवर्जितम् ॥
 ततः प्राणात्यये नृपतौ स्वर्गलोके जन्मगता ।
 तत्र मन्त्राभ्यु सिध्यति शीतला शान्तिकपोष्टिका ॥
 तारा च लोकविख्याता देवी पण्डरबासिनी ।
 महाश्वेता परहितोयुक्ता अस्त्रिकामनसा सदा ॥
 इत्येवमादयो प्रोक्ता बहुधा नृपतयोस्तदा ।
 अनेकधा बहुधाश्चैव नानारूपाविवर्णिताः ॥
 ज्ञास्तुपूजकास्तेऽपि म्लेच्छराजा न ह्ये ।
 वविपः सुदृषश्चैव भावसु धृषस्तथा ॥
 भाक्रमः पदक्रमश्चैव कमलश्चैव कीर्त्यते ।
 भागुप्तः वत्सकश्चैव + + + + पश्चिमः ॥

उदय' जितनो गतो गते आतां । आतामन्था ।
 अम्भोधे अष्टमयादा ताता पातापगाजा ॥
 शस्त्रसम्पातमिध्वस्ता तेषाल्पाणिगणितान्ता ।
 नित्यालुप्ता लुप्तगाता ता तेषां दानमयमि ॥
 अनेना भूपाया प्राक्ता ताता तेषां त्रिप्रिया ।
 भविष्यति तदा काले चीन प्राप्य समन्ततः ॥
 राजा हिरण्यगर्भस्तु महारो या महावज्र ।
 विस्तीर्णश्च तन्त्रश्च प्रभूतजनः ॥ १३ ॥
 म्लेच्छप्रणतो विजयी च शास्तुः शासनतत्परः ।
 तेनापि साधितो मन्त्र कुमारस्यैव महाद्युतेः ॥
 विद्याराजामष्ट अक्षरम् ।
 महावीर नाम विख्यात सम्पदानां महास्पदम् ॥
 तेन बालधियो राजा राज्यहतो समाहितः ।
 यस्य स्मरितमात्रेण बुद्धत्वं गीयत पदम् ॥
 सोऽल्पकार्यनियुञ्जान' राज्यहेतो नराधिप, ।
 आकांक्षमानयत्येव वरदानमनुत्तमम् ॥
 ब्रह्माद्या देवतां कृन्न्नागाङ्गापयति सर्वदा ।
 किं पुनर्मानुषां त्रिके इतरां भावदुस्सिताम् ॥
 जीवित्वा वर्षशतं गार्धं दिव गच्छन्महाव्रतः ।
 सोऽनुपूर्वेण धर्मात्मा उत्तमां त्रातामाप्नुयात् ॥
 तस्मिन् देशे इमा विद्या ये कुमारैः भाषिता ।
 सत्वरं तेऽपि सिद्ध्यन्ते नान्ये त्रिधा कदाचन ॥
 बोधिसत्त्वो महावीर गच्छुघोषा महाद्युतिः ।
 तस्मिन् देशे तु साक्षाद् वेतिष्ठते मलरूपिणः ॥
 सिद्धिक्षेत्राऽथ परं दिव्यं मातुषेः साधयिष्यति ।
 तुरुष्कनामा वे राजा उत्तरापथमाश्रुत ॥

महासै यो महावीर्यः तस्मिं स्थाने भविष्यति ।
रुक्मीरद्वारपर्यन्तं वक्रलोच सक्ताविश्वम् ॥
योजनशतसप्त तु राजा भुङ्क्तेऽथ भूतलम् ।
सप्तसप्ततिसहस्राणि लक्षो द्वौ तस्य भूपते ॥
भविष्यति न सन्देहो तस्मिं काले युगाधमे ।
सोऽपि सिद्धमन्त्रस्तु जीवेद् वर्षशतत्रयम् ॥
साधिता केशिनी विद्या नराध्यक्षेण धीमता ।
आत्मना श्रेयसार्थं तु विहारं कारयेद् बहून् ॥
षडाशीतिसहस्राणि कुर्यात् स्तूपवरांस्तथा ।
महायानाग्रधर्मं तु बुद्धानां जननीस्तथा ॥
प्रज्ञापारमिता लोके तस्मिं देशे प्रतिष्ठिता ।
स राजा भिक्षुदेहस्तु स्वर्गलोकं गमिष्यति ॥
सोऽनुपूर्वेण क्षितीपेश बोधिं प्राप्स्यति युत्तमाम् ।
तस्यान्तरे क्षितिपते महातुरुष्को नाम नामतः ॥
धीमतः बहुमतः ख्यातो गुरुपूजकतत्परः ।
सदा सोऽपि साधे स मन्त्रं वै तारादेवीं महर्द्धिकाम् ॥
सोऽपि प्रसिद्धमन्त्रस्तु राज्यहेतो यः भूतले ।
महायक्षा महासैन्यः महेशाक्षोऽथ भूपतिः ॥
सम्मतो बन्धुवर्गाणां राजा सोऽपि भविष्यति ।
अष्टौ सहस्रविहाराणां तस्मिं काले भविष्यति ॥
तस्य मन्त्रप्रभावेन जीवेद् वर्षशतद्वयम् ।
यदासौ भिक्षुदेहस्तु तुषितेभ्योपपद्यते ॥
सोन्मत्तो देवपुत्राणां बोधिसत्त्वो महर्द्धिकः ।
सोऽनुपूर्वेण धर्मात्मा बोध्यद्गं समभिपूरतः ॥
प्राप्नुयामतुलां बोधिं सोऽनुपूर्वेण यत्नतः ।
तत्र देशे सदा कालं तिष्ठते प्रचर बहू ॥

जिनैस्तु कथितं पूर्वं अधुना चर्यया भुवि ।
 वीतरागैः समाक्रान्तं नागैश्चापि महर्द्धिकैः ॥
 लोकरूपांस्तथा यक्षाः शास्तु शासनरक्षकाः ।
 भविष्यति तदा काले सद्धर्मा रक्षका भुवि ॥
 एष बहुविधाः प्रोक्ताः भूपाला लोकविश्रुताः ।
 कथिताः कथयिष्यन्ति तस्मिन् काले सुदारुणे ॥
 पश्चाद्देशपर्यन्तं उज्जयिन्यामतः परे ।
 समुद्रतीरपर्यन्तं लाडानां जनपदे तथा ॥
 शीलान्धो नाम नृपतिः बुद्धानां शासने रतः ।
 पुरीं बलभ्य सम्प्राप्तो धर्मराजा भविष्यति ॥
 विहारं धातुवरां चित्रां श्रेयसां प्राणिनांस्तथा ।
 कारयिष्यति युक्तात्मा भूपतिर्धर्मवत्सलः ॥
 पूजां च विविधाकारां जिनविम्बां मनोरमाम् ।
 पूजयेद्धातुवरां अग्न्यां लोकनाथेभ्यो यशस्विभुः ॥
 नासौ मन्त्रसिद्धस्तु केवलं कर्मजोत्तमः ।
 तत्र देशे समाख्यातो भिक्षुः पिण्डचारिकः ॥
 शीलवान् बुद्धिसम्पन्नो बुद्धानां शासने रतः ।
 कालचारी महात्मासौ प्रविष्टो पिण्डचारिकम् ॥
 पश्यते राजकुल श्रेष्ठं विस्तीर्णं च जनानृतम् ।
 प्रविष्टो तत्र भिक्षार्थी क्षुधया च समन्वितः ॥
 तृषितो क्लान्तमनसो न लेभे पिण्डकं तदा ।
 गृहीत्वासौ पुरुषैः क्षिप्तं निर्ययुः तद्गृहात् परम् ॥
 ततो सौद्विग्नमनसो रक्षितो राजभटैस्तदा ।
 निर्ययुर्नगरात् तस्मात् स्वालयं तत्क्षणाद् गतः ॥
 क्षुधितो तृपितश्चैव दुःखी च दुर्मतिं गतः ।
 ततोऽसौ भक्तच्छिन्नस्तु अर्धरात्रे समुपस्थिते ॥

प्राणत्यागं तदा चक्रुः यती सौ लघुचेतसः ।
 प्रणिधिं च तदा चक्रे लाढानामधिपतिर्भवेत् ॥
 ततोऽसौ कालगतो भिक्षुर्धराख्ये नृपतौ कुले ।
 उत्पद्येत महात्मासौ शास्तुः शासनपूजकः ॥
 दशवर्षाणि विंश च राज्यं कृत्वा मण्डकम् ।
 लुब्धः स्वजनप्रयोगेण अजीर्णयतिमूर्छितः ॥
 भिक्षुदेहो ततो राजा कालं कृत्वा दिवि गतः ।
 देवा दुषितवरा नाम मैत्रेयो यत्र तिष्ठति ॥
 धर्मश्रावी महात्मासौ तत्रासौ उपपत्स्यते ।
 धर्मे भृश्वन्ति सत्कृत्य मैत्रेयस्य महाद्युतेः ॥
 सोऽनुपूर्वेण बोधिं च प्राप्स्यति दुर्लभाम् ।
 श्रीलाख्ये नृपतौ वृत्ते चपलस्तत्र भविष्यति ॥
 वर्षार्धपक्षमेकं तु पञ्च मासां तथैव तु ।
 राज्यं कृत्वा विभिन्नोऽसौ शस्त्रिभिः शस्त्रजीविभिः ॥
 स्त्रीकृतेनैव तु दोषेण शस्त्रिभ्यो अधो गतः ।
 तस्याप्यनुजो ध्रुवाख्यस्तु ध्रुवः स्थावरतां गतः ॥
 सेवकं कृपणो मूर्खः लाढानामधिपतिर्भवेत् ।
 शेषा नराधिपाः सर्वे मूर्धान्तास्तु सेवकाः ॥
 तेषां च पूर्वजा वंशाः श्रीलाहोपरते तदा ।
 भविता भूपतयः सर्वे अम्भोजे तीरपर्वगाः ॥
 नृपः इन्द्रो सुचन्द्रश्च धनुः केतुस्तथैव च ।
 पुष्पनाभो ततः प्रोक्ता वारवत्यां पुरोद्भवः ॥
 बलभ्यां पुरिमागम्य आश्रमसंगः ॥
 प्रभनामा सहस्राणि विष्णुनामा ।
 अनन्ता नृपतयो प्रोक्ता यादवानां कुलोद्भवाः ।
 तेषामपश्चिमो राजा विष्णुनामा भविष्यति ॥

ऋषिशापाभिभूतस्तु सपौरजनबाधवः ।
 अस्त गते नृपो धीमां उदके स्थाविता पुरी ॥
 द्वारवत्या तदा तस्य महोदधिसमाश्रिता ।
 उत्तरां दिशि सर्वत्र नानारम्भनितम्बयोः ॥
 अनन्ता नृपतयः प्रोक्ता नानाजातिसमाश्रिताः ।
 शकवश तदा त्रिशत् मनुजेशा निबोधता ॥
 दशाष्ट भूपतयः ख्याता सार्धभूतिकमध्यमा ।
 अन्ते नागसेना तु विछुप्ता ते परे तदा ॥
 ततो विष्णुहरश्चैव कुन्तनामाजितः परः ।
 ईशानसर्वपङ्क्तिश्च ब्रह्मसुत्र तथापरः ॥
 ततस्ते विछुप्तराजानः अष्टमर्याद सर्वदा ।
 विष्णुप्रभवौ तत्र महाभोगो धनिनो तदा ॥
 मध्यमात् तौ भकाराद्यौ मन्त्रिमुख्यौ उभौ तदा ।
 धनिनौ श्रीमतौ ख्यातौ शासनेऽस्मि हिते रतौ ॥
 जप्तमत्रौ तथा मन्त्रे कुमारस्त्वयि मन्त्रराट् ।
 ततः परेण भूपालो जाताना मनुजेश्वरौ ॥
 सप्तमष्टशता त्रीणि श्रीकण्ठावासिनस्तदा ।
 आदित्यनामा वैश्यास्तु स्थानमीश्वरवासिनः ॥
 भविष्यति न सन्देहो अन्ते सर्वत्र भूपतिः ।
 हकाराख्यो नामतः प्रोक्तो सार्वभूमिनराधिपः ॥
 तत्र देशे इमे मन्त्रा सिद्धिं गच्छेद्यु वै तदा ।
 धर्मराजेन ये प्रोक्ता विद्या शान्तिकपौष्टिका ॥
 विविधां भोगविषयां सम्पदां विविधांस्तथा ।
 नाना च रूपधारिण्यो यस्मिण्यश्च महार्जिकाः ॥
 भविष्यन्ति तत्र वै सिद्धा तस्मिं काले युगाधमे ।
 दक्षिणां दिशिमाश्रित्य सप्तसुव्रां चमुन्धराम् ॥

राजा श्वेतसुचन्द्रश्च सातवाहन एव तु ।
 महेन्द्र शङ्करश्चैव वल्लभोऽथ महीपति ॥
 सुकेशिकेशिश्च विख्याता दक्षिणां दिशि ।
 मङ्गलो वल्लभः प्रोक्तो गोविन्द वृद्धखेतुः ॥
 सुत्पातः पोतश्चैव महेन्द्रः च द्व एव तु ।
 गोपेन्द्रो इन्द्रसेनश्च मद्युम्नो माधवस्तदा ॥
 गणशङ्करश्चैव व्याघ्र सिंहो तथा बुधः ।
 बुधः शुद्धस्तथा कुम्भः निकुम्भश्चैव कीर्त्यते ॥
 मथितः सुमितश्चैव ।
 बलः पुलिनश्चैव सुकेशिः केशिनस्तथा ॥
 अनन्ता बहवो ख्याता भूपाला दक्षिणां दिशि ।
 अतीतानागता चापि वर्तमाना निबोधिता ॥
 नानामृत्युभवे ज्ञेते नानाव्याधिसमाप्नुता ।
 शस्त्रसम्पातदुर्भिक्षैः मृताः केचिद् दिवि गताः ॥
 इत्येते नृपतयः सर्वे कथिता विपुलस्तथा ।
 मेघ द्रान्त नृपोत्तरख्यातः तथासहस्रस्तथा ॥
 भविष्यति तदा अभूत् ।
 तस्मिन् काले तदा देशे मन्त्राणां सिद्धिमिच्छताम् ॥
 साधनीया इमा मन्त्राः क्राधाद्याः कुलिशोचिताः ।
 आभिचारककर्मेषु वक्ष्यात्थं च तथा हितम् ॥
 मञ्जुश्रियोऽथ माहात्मा वे कुमारो बालरूपिणः ।
 सिध्यते च तदा देशे कलिप्राप्ते च तदा युगे ॥
 पर्वतविन्ध्यमाश्रित सागरे लवणोदके ।
 कार्तिकेयेति समाख्यातः सत्त्वानां वरदायकः ॥
 आज्ञां भो धोधिसत्त्वेन मञ्जुघोषेण धीमता ।
 सत्त्वानां हितकाम्यर्थं निवसेद् दक्षिणां दिशि ॥

कार्तिर्देयस्य ये मन्त्राः कथिता मञ्जुभाणिना ।
 तस्मिन् देशे तदा सिद्धिः भविष्यति न संशयः ॥
 श्रीपर्वते तदा देशे विन्यकाक्षनितम्बयोः ।
 द्वीपेष्वेव च सर्वत्र कालिङ्गाद्रेषु कीर्त्यते ॥
 त्रैगुण्या म्लेच्छदेशेषु समन्ततः ।
 अम्भोधेः कुक्षितीरान्ताः नृपा ख्याता अनन्तकाः ॥
 कामरूपकलाख्या हि हिमाद्रेः कुक्षिमाश्रिताः ।
 बहवो नृपतयो प्रोक्ता उद्रसन्धिषु सर्वदा ॥
 नानाम्लेच्छगणाध्यक्षा शास्तृपूजकतत्पराः ।
 इन्द्रो सुचन्द्रमहेन्द्रश्च भूपाल म्लेच्छवासिनः ॥
 क्षमापालौ उभौ तत्र षोडशार्द्धां शासने रता ।
 पूजकाः शास्तृविम्बानां त्वत्प्रसादा ॥
 भविष्यन्ति न सन्देहो प्रसन्ना शासने जिने ।
 बहवो नृपवराः प्रोक्ताः पूर्वीयां दिशिमाश्रिताः ॥
 अतीतानागता ये तु वर्त्तमानाश्च सर्वदा ।
 आद्य नृपवरं वक्ष्ये गौडानां वंशजो भुवि ॥
 जातोऽसौ नगरि रम्ये वर्धमाने यशस्विनः ।
 लोकाख्यो नाम सौ राजा भवति गौडवर्धनः ॥
 मामानुत्पन्नलोकेऽस्मि भवितासौ धर्मचिन्तकः ।
 बहवः क्षितिपाः क्रान्ता विविधा जीवकर्मिणः ॥
 मध्यकाले समास्वासा मध्यमा मध्यधर्मिणः ।
 अनन्ते च शुभे नृपेन्द्रा शृणु तत्त्वतः ॥
 समुद्राख्यो नृपश्चैव विक्रमश्चैव कीर्त्तितः ।
 महेन्द्रनृपवरो मुख्य सकाराद्यो मतः परम् ॥
 देवराजाख्यनामासौ युगाधमे ।
 निर्दोषो नृपः श्रेष्ठः बुद्धिमान् धर्मवत्सलः ॥

तस्याप्यनुजो बलाध्यक्षः शासने च हिते रतः ।
 मार्चीं समुद्रपर्यन्तां चैत्यालङ्कृतशोभनाम् ॥
 करिष्यति न सन्देहः कृत्स्नां वसुमतीं तदा ।
 विहारारामवापीश्च उद्याना मण्डवकां सदा ॥
 करिष्यति तदा श्रीमां सङ्क्रमां सेतुकारकः ।
 शास्तुर्विम्बान् तदा पूजेत् तत्प्रसन्नांश्च पूजयेत् ॥
 कृत्वा राज्यं महीपालो निःसपत्नमकण्डरुम् ।
 जीवेद् वर्षा षट्शतशतशह मघजेनृपः ॥
 ततोत्मानं घातयेद् राजा ध्यायन्तः सम्प्रमूर्च्छितः ।
 पुत्रशोकाभिसन्तप्तः यतिवृत्तिसमाश्रुतः ॥
 ततोऽसौ भिक्षुदेहस्तु नरकेभ्योपपद्यत ।
 त्रीणि एकं च दिवसानि उषित्वा नरकं गतिम् ॥
 देहमुत्सृज्य दिवि गच्छेत् सदा नृपः ।
 देवानां मुकुतिनां लोकः शुद्धावास इति स्मृतः ॥
 देवराजा भवेत् तत्र शुद्धात्मा त्रयोनिष्पन्नः ।
 शतशः सहस्रशश्चैव अनुभूय दिवि सुखम् ॥
 पुनरेव मानुष्यं प्राप्य बुद्धो भूयो भवान्तरे ।
 तेनैव कारितं कर्म अन्यजन्मेषु देहिनाम् ॥
 पुरीमुज्जयिनीं ख्याता मालवानां जने तदा ।
 तत्रायनीमुख्यः वाणिजो यो महाधनः ॥
 बुद्धानामसम्भवे काले शून्ये लाफे निरास्पदे ।
 प्रत्येकबुद्धा लोकेऽस्मिं विहरन्ति महर्षिकाः ॥
 सत्त्वानां हितकामाय विचरन्ति महीतले ।
 पुरी उज्जयिनीं प्राप्य प्रणिण पिण्डचारिकाः ॥
 वर्गचारिणो महात्मानः रथायामवतरतत् ।
 बाण्याजेयस्तुस्तदा सैव दृष्टा तु समुखां ध्वनिम् ॥

निमन्त्रयामास तन्ना भक्तेन स्वगृह चैव नयेत् तदा ।

नीत्वा मुनिवरां क्षिप्रमामनेन निमन्त्रयेत् ॥

सङ्घीभवच्च भवत' भक्तफालोऽयमुपस्थित ।

तेऽपि तूर्णा महात्मानो न वाचां भाषिरे तदा ॥

पात्र च नामयामास त्रिणिजे यस्य सर्वदा ।

वणिजा इङ्गितज्ञाश्च बुद्धिमन्तो भवेत् तदा ॥

पात्र च पूरयामास विविधाकारभोजनै' ।

तदासौ स्वहस्तेनैव तेषां प्रायच्छ यत्नतः ॥

गृहीत्वा तु ततः सर्वे मज्जगुः सर्वतोभम् ।

दीपमालेव दृश्यन्ते व्योममूर्त्तिसमाश्रिताः ॥

ततोऽसौ हृष्टरोमस्तु सयोगबहुलस्तदा ।

भूम्यां च पतितस्तत्र ऋद्ध्या वर्जितमानसः ॥

प्रणिधिं च तदा चक्रे प्रव्याहारवभ यथा ।

अनेन कुशलमूलेन यन्मया प्राप्तमद्यतः ॥

एषा मुनिरा मग्न भवेद् बुद्धो ह्यनुत्तर' ।

दशजन्मसहस्राणि चक्रवर्त्ता तदा भुवि ॥

ततोऽसौ व्युक्तदेहस्तु कोऽपिपिदिगौकसाम् ।

अनुभूय चिर सोऽयं त्यक्त्वा ज म दिवौकसाम् ॥

मानुषाणां तदा जन्म प्राप्नुयात् परवशा इह ।

तस्य राजकुले ज म भवतीह तु सर्वदा ॥

बालाख्यो नाम सो वृषतिर्भविता पूर्वदेशक ।

आजन्मसहस्राणि चिरमौऽयमनाहृतम् ॥

प्राप्नुवन्ति या नृपति श्रीमां सर्वज्ञत्वं च पश्चिमम् ।

एव बहुविध मत्वा सम्पदो विपुलास्तथा ॥

को नु कुर्यात् तदा शास्तु' पूजनाध्येपणास्तथा ।

काराश्च श्रेयसी युक्ता बोधिमार्गवियोजनीम् ॥

तस्यापरेण नृपति गौडानां प्रभविण्व ।
 ४० ख्यो नामत प्रोक्त सोऽपि रत्यन्तधर्मवाम् ॥
 ।स्यापरेण श्रीमां उकारारूपेति विश्रुतः ।
 ततः परेण विश्लेष तेषामन्या यतेयते ॥
 महाविश्लेषणा ह्येते गौडा रोद्रचेतम ।
 ततो देव इति ख्यातो राजा मागय स्मृत ॥
 सोऽप्यतहतविध्वस्तरीषुभि समता वृत ।
 यस्यापरेण चन्द्राख्यः नृपतित्व कारयेत् तदा ॥
 सोऽपि शस्त्रविभिन्नस्तु पूर्वचेदितकर्मणा ।
 तस्यापि सुतो द्वादश गणनां जीरेन्मासपरम्परम् ॥
 सोऽपि विभिन्नशस्त्रेण बाल एव अभत् तदा ।
 तेषां परस्परोपविघ्नचित्ताना रोद्राणामहिते रताम् ॥
 भविष्यति तदा काले भकाराख्यो नृपपुङ्गव ।
 अग्रणीगौडलोकानां महाव्याधिसमाकुलः ॥
 तेनैव व्याधिना आर्त्तं काल कृत्वा अगो गत ।
 तस्यापरेण दकाराख्यः कतिपाया दिग्मा दश ॥
 भविता गौडदेशेऽस्मि गङ्गातीरसमाश्रित ।
 तस्यापरेण भकाराख्यस्त्रीणि नित्रमानि कारयन् ॥
 ततो गोपालको राजा भविता रार्द्रस्तदा ।
 प्रियवादी च सो राजा घृणी चैव महाबल ॥
 स्त्रीवशः कृपणो मूर्खः जितशत्रुर्भवेद् युगम् ।
 कल्याणमित्रमागम्य महात्यागी भवेत् तदा ॥
 विहारंश्चैत्यवरां रम्यामारामां त्रिभिस्तदा ।
 बाप्योऽथ जलसम्पन्ना सत्रागारा सुशोभनाम् ॥
 सेवतो बहवस्तस्य यश कीर्त्यार्थमुत्त ।
 देवायतनरम्या वै गुणासथकारिणः ॥

पापण्डीभिः समाक्रान्त नानातीर्थिकवासिभिः ।
 आक्रान्तः सो दिशः सर्वा रामुद्रातीरचर्यगाः ॥
 क्रिपी भोगी प्रमादी च स राजा धर्मवत्सलः ।
 भविष्यति न सन्देहः स प्रार्चीं दिशि भूजितः ॥
 सद्यातीसारसयुक्तवार्द्धिकये समुपस्थितः ।
 गङ्गातीरमुपाश्रित्य राज्यं कृत्वा तु वै तदा ॥
 विंशद् वर्षाणि सप्तं च जन्मनाशीतिको मृतः ।
 ततोऽसौ भिक्षुदेहस्तु तिर्यगेभ्योऽपिपद्यते ॥
 नागराजा ततः श्रीमान् धर्मवत्सलः ।
 येनास्य कारितं चैत्यं शास्तुविम्बं मनोरमम् ।
 विहारं कारितवांश्चात्र सङ्गस्थार्थे तदा भुवि ॥
 तेन कर्मविपाकेन अन्तिमे च भवे श्रिते ॥
 शुद्धत्वं नियतं मार्गं प्राप्नुयादचल पदम् ।
 ततः परेण गौडानां तीर्थिकाक्रान्तपुरं भुवि ॥
 सा पूर्वदेशेऽस्मिन् नगरे तीर्थिकसमाहये ।
 भगवाख्यं नृपे रयातः गोडानां प्रभविष्णवः ॥
 अभिषिक्तो दक्षिणात्येन प्रतिना प्रभविष्णुना ।
 राज्यं कृत्वा तु वै तत्र पश्चिमां दिशमागतः ॥
 प्रविश्य नगरीं रम्यां साकेतां तु यथेप्सितः ।
 अरिणा भूतस्तु पुनरेव निवर्तते ॥
 प्रार्चीं समुद्रपर्यन्तां तस्करैश्च समावृतः ।
 शङ्खमहारविध्वस्तमृतोऽसौ प्रेततां गतः ॥
 त्रीणि वर्षाणि कृत्वासौ भूपालो राज्यमल्पकम् ।
 ततो दस्युभिर्ग्रस्तः मृतः प्रेतमहर्द्विकः ॥
 त्रीणि वर्षाणि तत्रैव प्रेतेभ्यां राज्यमकारयेत् ।
 ततोऽपि सो त्यक्तदेहस्तु प्रेतलोकां सुदारुणाम् ॥

तस्मान्मुक्तजन्मान् स्वर्लोकं च सदा व्रजेत् ।
 तस्याधरेण नृपतिस्तु समुद्रारयो नाम स्त्रीर्क्षित ॥
 त्रीणि दिवसानि दुमथ राज्यं प्राप्स्यति दुर्मतिः ।
 तस्याप्यनुजो विख्यातः भस्ममारयो नाम नामतः ॥
 प्रभुः प्राणातिपातरायुक्तं महासावगरारिणः ।
 निर्धृणी अप्रमत्तश्च स्वशरीरे तु यत्नतः ॥
 परलोकार्थिने नासौ बलिसत्त्वदिहैव तु ।
 अकल्याणमित्रमागम्य पापं कर्म कृतं बहु ॥
 द्विजेराक्रान्ततद्राज्यं तार्किकैः कृपणैस्तथा ।
 विविधाकारभोगांश्च मानुषा पितरास्तथा ॥
 विविधां सम्पदां सोऽपि प्राप्तवान् नृपतिस्तथा ।
 सोऽनुपूर्वेण गत्वासौ पश्चिमां दिशि भूपतिः ॥
 कश्मीरद्वारपर्यन्तं उत्तरां दिशिमाश्रुतः ।
 तत्रापि जितसदग्रामी राज्यं कृत्वा तु वै तदा ॥
 द्वादशान्दानि सर्वत्र मासां पञ्चदशस्तथा ।
 पृथिव्यामार्तरोगोऽसौ मूर्छितश्च पुनः पुनः ॥
 महादुःखाभिभूतस्तु भिन्नदेहं अधोगतः ।
 तेषां परस्परतां द्वेपे लुब्धानां राज्यहेतुनाम् ॥
 महाशस्त्रोपसम्पातं कृत्वा ते तु परस्परम् ।
 अभिषिच्य तदा राज्यं सकराख्यं बालदारकम् ॥
 चिह्नमात्रं तु तं कृत्वा पुनरेव निवर्षते ।
 यैर्द्विजातिमुक्थानां भिन्नास्तेऽपि परस्परम् ॥
 मागधां जनपदां प्राप्य पुरे उदुम्बराद्वये ।
 द्वौ बालौ द्विजातिमुख्यश्च अभिषेच्य स्वयं भुवि ॥
 ततोऽनुपूर्वेण गत्वासौ प्राचीं दिशिमाश्रुतः ।
 गौडां जनपदां प्राप्य निःसपत्नाः ॥ वै तदा ॥

घातितौ बालमुख्यौ तौ कलिङ्गक्षु दुरात्मना ।
 अवल्याणमित्रमागम्य क्रतुप्राणिवधो बहुम् ॥
 पूर्वसम्मानिता ये तु नृपैर्विग्रहमानिभिः ।
 घातयामास सर्वेषां गौडानां जनवासिनाम् ॥
 सोमारायाऽपि ततो राजा एकवीरो भविष्यति ।
 गङ्गातीरपर्यन्तं वाराणस्यामतः परम् ॥
 नाशयिष्यति दुमथः शास्तुर्विम्बां मनोरमाम् ।
 जिनैस्तु कथितं पूर्वं धर्मसेतुमनल्पकम् ॥
 दाहापयति दुर्मेधः तीर्थिकस्य वचे रतः ।
 ततोऽसौ क्रुद्धलुब्धस्तु मिथ्यामानी ह्यसमतः ॥
 विहारारामचैत्यांश्च निर्ग्रन्थां वसथां भुवि ।
 भेत्स्यते च तदा सर्वा वृत्तिरोधमकारकः ॥
 भविष्यते च तदा काले मध्यदेशे नृपो वरः ।
 रकाराद्योत्तयुक्तात्मा वैश्यवृत्तिमचञ्चलः ॥
 शासनेऽस्मिं तथा शक्तः सोमाख्यससमो नृपः ।
 सोऽपि याति तवान्तेन नगजातिनृपेण तु ॥
 तस्याप्यनुजो हकाराख्य एकवीरो भविष्यति ।
 महासैन्यसमायुक्तः शूरः क्रान्तविक्रमः ॥
 निर्धारये हकाराख्यो नृपतिं सोमविश्रुतम् ।
 वैश्यवृत्तिस्ततो राजा महासैन्यो महाबलः ॥
 पूर्वदेशं तदा जग्मुः पुण्ड्राख्य पुरमुत्तमम् ।
 क्षत्रधर्मसमाश्रित्य मानरोपमशीलिनः ॥
 घृणी धर्मार्थको विद्वां कुर्यात् प्राणिवधं बहुम् ।
 सत्त्वानुपीडनपरो निग्रहायैव सो रतः ॥
 पराजयामास सोमाख्य दुष्टकर्मानुचारिणम् ।
 ततो निषिद्धः सोमाख्यो स्वदेशेनावतिष्ठतः ॥

निवर्तयामास हकाराख्य म्लेच्छराज्ये मपूजितः ।
 तुष्टकर्मा हकाराख्यो नृपः श्रेयसा चार्थधर्मिणः ॥
 स्वदेशेनैव प्रयात' यथेष्टगतिनापि वा ।
 तैरेव कारित कर्म राज्यहर्षीसमवितैः ॥
 अधुना प्राप्तवां भोगां राज्यवृत्तिगुपाश्रुताम् ।
 पूर्वं प्रत्येकबुद्धाय भक्ताच्छादनदत्तवाम् ॥
 पादुकां च तदा दत्तौ च्छत्रचामरभूषितम् ।
 तस्य धर्मप्रभावेतौ महाराज्यतुदेवतौ ॥
 भुक्तवां भोगसम्पत्तीः देवमनुष्यसर्वदा ।
 सोमाख्यो द्विजादयो महाभोगी भवेत्तसौ ॥
 भोगां द्विजातिषु दत्त्वा वै राज्यं कृत्वा वै तदा ।
 सार्धं सप्तमं तथा ॥
 वर्षा दश सप्त च मासमेक तथापरम् ।
 दिवसां सप्तमष्टौ च मुखरोगसमाकुल' ॥
 कृमिभिर्भक्ष्यमाणस्तु कालं कृत्वा अधोगति ।
 अमानुषाक्रान्तविध्वस्तं तत् पुरं च अभूत् तदा ॥
 मानुषेणैव दोषेण ज्वरार्तो व्याधिमूर्च्छितः ।
 मृतो मन्त्रप्रयोगेण राजासौ कालगतस्तदा ॥
 अवीचिर्नाम विख्यातं नरकपापकारिणा ।
 तत्रासौ उपपद्येत पापकर्मन्तचारिण' ॥
 महाकल्पे तदा नरके पच्यतेऽसौ दुष्टचेतसः ।
 ततो दट् हहव चैव सञ्जीव कालसूत्रं तु ॥
 असिपत्रवनघोरं अनुभूय पुन पुन ।
 तिर्यक्प्रेतलोकं च पुनस्तथा ॥
 एव जन्मसहस्राणि ससारे ससरतः पुनः ।
 नासौ विन्दति सौख्यानि दुःखभाजी भवेद् सदा ॥

तस्मात् सर्वाभयत्वेन शासनेऽस्मि तथागते ।
 प्रसाद्यमग्निल चित्त मन्त्रान् निर्जरसम्पदम् ॥
 बुद्धे नारायणार्ण च भन ॥ भवति तर्जिता ।
 बुद्धे मामाद कर्तव्य धर्मगङ्गे च वे तथा ॥
 भवति लोके अग्रस्तु त्रिर ते पूजरा तृपा ।
 महेशाट्यगहेगज्य महाभोगा धाम्भरा ॥
 प्राप्नुयाद् विविधां मोक्ष्यां सम्पदां त्रिपुरां नृपा ।
 पूजयित्वा तु लोकाय्या लोक ईश्वरतां व्रजेत् ॥
 शक्रत्वमथ याम्यत्य ब्रह्मत्व च पुन पुन ।
 प्रत्येकबुद्धा बुद्धत्व श्रायकृत्य च वे भुवि ॥
 प्राप्नुवति त्रियानमगत्व द्वो यातौ नि स्पृहतां गत ।
 एव ह्यचित्तिया बुद्धा बुद्धज्ञानोपचिन्तिय ॥
 अचिन्तिया हि फल तेषा त्रिपाको भवत्यचिन्तिय ।
 अत परेण सोमाख्यो नृपतो अप्यस्तमिते भुवि ॥
 अ यो यक्षोभशीलस्तु गान्तन्मो भविष्यति ।
 सदा उग्रतश्चास्तु अन्यो यापि नपेक्षिण ॥
 दिवसा सप्तमय त माममेक तथापरम् ।
 गणज्य तदा तन्ने भविष्यति मदा भुवि ॥
 गङ्गातीरे एतस्मि विहारान्शुषितमात्रये ।
 तत परेण सुतस्तस्य सोमाग्र्यस्य च गानने ॥
 मामा यष्टां दिवसा पञ्च साधाहे सुनिशात्यन्तु ।
 वैश्यवर्णशिशुस्तन् ॥
 नागराजसमाह्वयो गौडराजा भविष्यति ।
 अन्ते तस्य नृपे तिष्ठं जयात्रावर्णतद्विशौ ॥
 वैश्यैः परिहृता वैश्य नागाह्वयो समन्तत ।
 दुर्भिक्षोपद्रवास्तेऽपि परचक्रोपद्रवास्तन् ॥

तेषां राज्यमगम्य प्राप्तं महात्मकमाकुला ।
 ते त भ्रष्टमर्यादा ॥
 तर्पा पञ्चस्मरेक वै भुङ्क्ते तत्र समाकृताम् ।
 प्राणालय तदा चकु कृ या प्राणयश्च बहून् ॥
 पूर्वस्मरपराधेन ते जाता नेश्यत्तय ।
 अन्यो यक्षोभशीलस्तु भविष्यति तदा अभूत् ॥
 प्रभविष्णुस्तदा तेषां क्षत्रवृत्तिसमाश्रित ।
 भविष्यति न सन्देह गौडतन्त्रे नगाधिप ॥
 शस्त्रभिन्ना तथा केचिद् व्याधिभिश्च समाकुला ।
 माल कृता ततो याता नरैभ्यो नराधिपा ॥
 स्त्रीप्रधानं शिशुना पुत्रं नगाधिप ।
 पक्षमेक तथा वै शस्त्रभिन्नो हतसादा ॥
 महादुर्भिक्षमस्पात पञ्चरुगपाकुम्भ ।
 प्राच्या जपदा व्यस्ता उन्नस्ता गतगानमा ॥
 भविष्यति न सन्देह तस्मिन्नेवे नगाधिपा ।
 मधुराया जातवशात्त्य' तणिक सूर्या नपो नर ॥
 सोऽपि पूजामृत्तिस्तु मागधाता नगा भवेत् ।
 तस्याप्यनुजा भकाराग्य प्राजा त्रैजि समाश्रुत' ॥
 तस्यापि सुत' पत्नाराग्य प्राग्देशेणैव जायत ।
 क्षत्रिय अण्णी प्रोक्त वालप्रधानुत्तमिणि ॥
 दश वर्षाणि सप्त च व धनस्थमधिष्ठित ।
 गोपारयेन नृपतिना तदा मुक्तोऽगौ भगवाह्वये ॥
 पञ्चादेशसमायात अमाराग्या महाभूष ।
 प्राचिं दिशिपर्य' त गङ्गातीरमतिष्ठत ॥
 शूद्रवर्णो महाराजा महामै यो महाबल ।
 सा न वीर समान्नस्य निघ्ने च मघ्नन ॥

पूर्वा गौत्रजने ग्यात नी शान्ति विप्रत ।
 समान्त्रम्य राजामो निप्रत न महारत्न ॥
 १॥ १ श्रिया गा २ गागा ३ न गागा ।
 रागा प्राप्रदास्तत्र गा ४ न च प्रजाजत ॥
 शूद्रवर्णं नृपः रथात् पुरेव निर्वर्त्यम् ।
 गङ्गातीरपर्यन्त नगरे न दमगाहये ॥
 मागधानां तदा राज्यं स्थापयामास त शिशुम् ।
 काशिन पदं प्राप्य वारणस्यामा पुरे ॥
 प्रविशेच्छूद्रवर्णस्तु महीपालो गङ्गावल ।
 महारोगेण दुःखार्तं अभिपेक्षे स त तदा ॥
 अभिषिच्य तदा राज्यं ग्रहारय वालदारकम् ।
 महारोगाभिभूतस्तु भूमावावर्त वै तदा ॥
 ततार्थं निःशस्य यत्नेन भिन्नेहोऽपि तीर्यत
 तिर्येभ्ये परा मामा अष्ट मम च न तदा ॥
 ततोऽसौ युक्तजमान देवेभ्यः सुपपद्यते ।
 विविधां देवसम्पत्तिं विशजमानि व तदा ॥
 ततोऽनुपूर्वण धर्मात्मा पलो वाधिगानुयान् ।
 तेनैवापाजितं कर्म पूर्वजाशेषु ज मनि ॥
 प्रत्येकबुद्धा महात्मा वै वसै रामभिन्नादित ।
 उपानहं नामयागाम ह्यन्यथरथेतुता ॥
 भोजः ३ तदा तस्य तस्मा त्वं प्रयत्नधी ।
 तेन कर्मविपाकेन तेजराता शान्तु ॥
 भविता देवलाकेऽस्मि विशन्कोत्यास्तु जन्मतः ।
 भुविमायात राजामो भविता इह ज मनि ॥
 परैरुपाजितं राज्यं अनुभाक्ता भविष्यति ।
 तस्यापि च सुतो राजा वाराणस्यां तु प्रविष्ठितः ॥

त्रिपञ्चाश पटलविसर ।

समन्ताद्भवति तस्मिन्नुत्तमराज्यो भविष्यति ।
 द्विजकान्तमभूयिष्ठं तद् राज्यं रिपुभिस्तदा ॥
 प्रमादी रामगारी त रा राजा गहाणेति ।
 अपश्चिमे तु काले वै पश्चाच्छत्रुहतो मृत ॥
 मागधो नृपतिस्तेषा अन्यो यावरोधिनः ।
 सोमारये नृपते वृत्ते प्रागदेशे सप्त तत ॥
 गङ्गातीरपर्यं त वाराणस्यामतः परम् ।
 भविष्यति तदा राजा पकारारय सत्रियस्तदा ॥
 योऽसौ शुद्रवर्णेन अकारारयेन पूजितः ।
 नगरे नन्दसमारयाते गङ्गातीरे तु समाश्रिते ॥
 भविता क्षत्रियो राजा पूर्वकर्मैस्तु चोदितः ।
 तेनैव कारितं कर्म कृतं चाप्यनुमोदितम् ॥
 अतिक्रान्ते तदा कात्रे कनकादे शास्तुसम्भवे ।
 वाराणस्यां महानगर्यां श्रेष्ठिरासी महाधन ॥
 वणिजः स सुतो बाल बालिशैस्तु समावृतः ।
 पांसुक्रीडनमर्थाय रथयायां प्रतिपद्यते ॥
 स्तम्बे स्तम्बवर दृष्ट्वा पितामात्राभिपूजितम् ।
 तदेव मनसा वर्तं स्तूर्पं कृत्वा तु पांसुता ॥
 पूजां च कारयामास निर्माल्यकुसुमेस्तदा ।
 गन्तवागाम त स्मृत्वा तद् व तद्गमिष्मृतिः ॥
 क्रीडते बालस्तत्र मिश्रमि पञ्चिवाग्निः ।
 जिने कनकाशास्त्राय शायमात्रा तन्मृत् ॥
 वीतदोषस्तु युक्तात्मा तातुक्रमुक्तधीः ।
 तदामौ वीतदापन्न पिण्डपानमहिम्ना ॥
 प्रविशते च तदा गरी पारणस्यां गुणाभनाम् ।
 वीतरागस्तदादेश यत ते बालिश भुवि ॥

यत्र ते शैशवं सर्वे समन्तान् परिवारिताः ।
 एहि भिक्षु इहागच्छ व द स व शास्तुचैत्यकम् ॥
 अस्माभिः कारितं यत्नात् न त्वं पश्यसि शोभनम् ।
 ततः श्रेष्ठिसुतो बालः गृहीत्वा तृणवर्तितम् ॥
 क्रीडया बन्धयामास वीतराग महर्द्धिकम् ।
 समन्त्राहति तत्रामो वीतरागो महर्द्धिकः ॥
 पश्यते भुवि तत्रस्थ चैत्य कारितक हि तैः ।
 गालिश मूर्ध्नि मासृज्य ण्य वोच महात्मधीः ॥
 मुञ्च त्वारकं गच्छामा यत्र त्वं कारितं कृतिः ।
 आगता च ततः सर्वे यत्र धातुधरं भुवि ॥
 वदित्वा वीतरागा महात्मायां त्रिभुभिरेतन्नामने ।
 पुनरेव प्रस्थितो वीरः पिण्डकार्थं यथेष्टतः ॥
 ततः श्रेष्ठिसुतो बालः गृहीत्वा वीतरागितकम् ।
 स्वगृहं नीतवां क्षामीद् भोजनार्थं च कारयेत् ॥
 ततः श्रेष्ठिमुक्याऽगो दृष्ट्वा तं गालिशम् ।
 गृहीत्वा वीतरागे ते तु वीतराग महर्द्धिकम् ॥
 भीतो हृष्टरोमश्च गृहं मे आगतोऽग्रजः ।
 पादयोर्निपतितं त्रिषु मुञ्चापयति पाठकम् ॥
 गृहीत्वा तु सुतः तस्य क्षमापयामास यत्नतः ।
 पात्रं तं गृहीत्वा वै जिने अग्रजिने हिने ॥
 पूरयामास तं पात्रं शालिव्यञ्जनभक्षकेः ।
 सुतं चामन्त्रयामास गृहं मन्त्रं प्रयच्छ भो ॥
 ततो बालोऽथ मप्रज्ञो हस्तो प्रक्षाल्य यत्नतः ।
 गृहीत्वा पात्रपूरं तु वीतरागाय नामयेत् ॥
 नामयित्वा तु तं त्रिषु पादयोर्निपतितो भुवि ।
 वीतरागो गृहीत्वा तु भुक्तवाम् ॥

बीतरागो तदा भागीन् सुगमसंस्पर्जं च लब्धवाम् ।
 अपरस्तत्र बालो वै मात्सर्याविष्टमानसः ॥
 यंचल रोपयित्वा वा । गगा परेऽहनि ।
 प्रभूत खाद्यभोज्यं च गृहीत्वा तं प्रयच्छत ॥
 यत्रास्ति कुशलं किञ्चित् त्रायि दत्त्वा तु पिण्डकम् ।
 अनेन श्रेष्ठिमुत्तस्याहं भविता ब्राह्मणो भुवि ॥
 ततस्ते तीर्थिका सर्वे द्विजातिवनिता तदा ।
 राक्षिपत्य तदा सयं कलहं निदकं कृत्वा ॥
 बालिशस्त्वं न जानासि मुण्डकानां कुतो गतिः ।
 आत्मना अस्थिता ह्येते परेषां कुत्र निर्हृतिः ॥
 तस्य पात्रकसत्त्वस्य द्वेषमुपज्ञं गच्छाम् ।
 गच्छयामास एतेषां शास्तारिणोपयणिताम् ॥
 धर्मसेतुं सदा कीर्तिं विहागं चैत्यरां भुवि ।
 श्रेष्ठिमुख्यमुत्तमैव आघातं चैव कारयेत् ॥
 एतेषां मुण्डकानां तु तत्रा दानं कृत्वा गतिः ।
 कुगतिप्रस्ताचित्तानां विघातं कारयाम्यहम् ॥
 यो सा वाद्यतमो बालो सोमाख्योऽपि नृपो ह्यसौ ।
 अनुभूय चिरदुःखं निपातं तस्य पैष्ठिम् ॥
 श्रेष्ठिमुख्यस्य पुत्रोऽसौ भिन्नदेहो दिवि गतः ।
 अनुभूय चिरसौख्यं दिवौकसानां तदा तदा ॥
 न्युतोऽसौ देवलोकेऽस्मिन् ।
 तदाजन्मे बन्धं सेत्स्यति सर्वदा ॥
 तज्जन्मोपगतो मर्त्यं क्षमापतिः भविता पुनः ।
 पुनश्च पतितः कर्मण तत्र तत्र तदा तदा ॥
 भविता जमलोकेऽस्मिन् नृपतित्वं कारयेद् भुवि ।
 निर्माल्यदानं यस्तूपे निवेद्य सां बालचापलात् ॥
 तेनास्य भोगां क्लिष्टा वै क्लिष्टान्नस्य तत् फलम् ।
 दुःखेन भोगास्तु प्राप्तास्तु तमसं धीमसौ नृप ॥

अस्थेया बालरत्नञ्च चलच्चित्तनया च सदा ।
 नृपात महर्ता पूजां आगुर्गीर्णये भुवि ॥
 तेन कर्मविपाका राज्यार्थं यत् ॥ यजत् ।
 भूत्वा भवति राजा अभूत्वा प्रतिगच्छति ॥
 बदीच्यमनीच्यम यो सो नृपतित्व कारयेद् भुवि ।
 यो सो मुक्तधीवन्ध पुनर्मुक्तश्च बालक ॥
 तेन कर्मविपाकेन यद्वा मुक्तश्च बालक ।
 पञ्चज मशतानैव बद्धो मुक्तश्च बालकः ॥
 अपश्चिमे तु तदा ज म व न छेत्सपति सर्पः ।
 पञ्चपञ्चाशवर्षस्तु राक्षसमतिनाऽपि वा ॥
 प्राचीं समुद्रपर्यं ता राजासौ भविता भुवि ।
 विन्ध्यकुक्षिनिनिष्ठास्तु प्रत्य अत्रैवास्मदाः ॥
 सर्वे ते वशवर्ति स्यात् पराराख्ये नृपतो भुवि ।
 हिमाद्रिकुक्षिसन्निविष्टा तु उत्तरां दिशिमाश्रिताम् ॥
 सर्वा जनपदां भुङ्क्ते राजासौ क्षत्रियस्तदा ।
 पांसुना कृत्वा स्तूप अज्ञानाद् बालभावनः ॥
 मागधेषु भवेद् राजा निःसपत्नमरुष्टकः ।
 सैमामटवीपर्यन्तां प्राचीसमुद्रमाश्रितः ॥
 लाहिल्यापरतो धीमां उत्तरे हिमवास्तथा ।
 पश्चात् काशिपुरी रम्यां शृङ्गाग्र्ये पुर एव वा ॥
 अत्रान्तरे महीपाल शास्तुशासनदायकः ।
 पञ्चकेसरिनामानो जित्वा नृपतिगो सौ ॥
 स्व राज्यमकारयत् ।
 सर्वास्तां सिंहजास्तेऽपि ध्वस्तोन्मूलिता तदा ॥
 हिमाद्रिकुक्षिप्राच्यां भो दशानूपः तीरमाश्रयेत् ।
 सत्त्वा जनपदां भुङ्क्ते राजासौ क्षत्रियस्तदा ॥

अभिवर्धमानजन्मस्तु भोगास्तस्य च वर्द्धताम् ।
 वार्धिक्ये च तदा भोक्ते भोगा निश्चलतां व्रजेत् ॥
 अशीतिवर्षाणि जीयेयुः सप्त रास्य तथा पराम् ।
 ततो जीर्णाभिभूतस्तु कालं कृत्वा दिवं गत ॥
 देवलोकेऽस्मिं चिरसौख्यमनुभूय तथा नृप ।
 पुनश्चवति कर्मेण पूर्वसङ्कलेशितेन तु ॥
 तिर्यक्षुः स्वसे मासं नागराजमहर्द्रिकम् ।
 ततोऽसौ भिक्षुदेहस्तु मानुषेभ्यापपद्यते ॥
 क्षत्रियो धीमतो जतो वणिग्जीवी विशागद् ।
 कल्याणमित्रमागम्य भोक्तामौ जितागमन ॥
 साधयेद् विद्याराज्ञां तारादेर्वि महर्द्रिकाम् ।
 सिद्धमवस्तु जितो नागौ यथप्रगतिचारण ॥
 विद्याधराणां तदा राजा भविता सुगतस्तदा ।
 चक्रवर्तिस्तदा रयातो नाम्नामौ चित्रकेतव ॥
 विद्याधराणां तदा कम रयातोऽमौ गतिमास्तथा ।
 अशीतिवर्षकोन्यानि नयमस्तानि तैस्तदा ॥
 दिव्यमानुष्यमात्रेण भविता चक्रवर्तिन ।
 परिवारस्तस्य कन्यानां पण्डिकाख्या मजायत ॥
 ततोऽसौ भिक्षुदेहस्तु तारादेर्व्यानुचादित ।
 देवानामधिपतिं गच्छेत् तत्र धर्मं च देशयेत् ॥
 सोऽनुपूर्वण महीपाठं क्षिप्रं प्राप्नुयाद्ययम् ।
 पकाराख्ये च नृपतां गच्छेत् तदा काठे युगाधमे ॥
 भिक्षु परस्परं तत्र महाविग्रहमाश्रयाः ।
 भृत्यस्तस्य तु सप्ताहं राज्यैश्वर्यमकारयेत् ॥
 ततोऽनुपूर्वेण सप्ताहाद् वकाराख्यो नृपतिस्तथा ।
 सोऽप्यहतविध्वस्तं प्रक्रमेत दिशास्ततः ॥

पताराय नृपतां ॥ भ्रातृभ्यां भ्रातृ ॥
 मो पि त्रीणि वर्षाणि गन्धर्वगणान्मन ॥
 तस्याप्यनुजो वरागम्या प्रतिता गपमिष्टि ।
 त्रीणि वर्षाणि न्य च भाता राज्यवर्द्धन ॥
 अजीणितो उभावप्येतो गन्धर्वीसारमन्त्रिणौ ।
 कालगतो लोके यत्नेभ्यापपत्ये ॥
 तेऽनुपेण वर्षा गानो मत्वेका त्रिमिमांशुयाम् ।
 तस्याप्यनुजा धरामाय त्रिमिमांशुयाम् ॥
 भविता सा पि राजा त्रै त्रीणि वर्षाणि ।
 भवितासो नराधिप ॥
 तस्यापि क यसा राजा त्रिमिमांशुयाम् ॥
 भविता तत्र देशे ॥ त्रिमिमांशुयाम् ॥
 हस्त्यवरधरा ॥ त्रिमिमांशुयाम् ॥
 जेता त्रिमिमांशुयाम् ॥ त्रिमिमांशुयाम् ॥
 म इमा जपय्य गन्धर्वी ॥ त्रिमिमांशुयाम् ॥
 शास्त्रमिमांशुयाम् ॥ त्रिमिमांशुयाम् ॥
 जेता त्रिमिमांशुयाम् ॥ त्रिमिमांशुयाम् ॥
 नृपपुत्रां ॥ त्रिमिमांशुयाम् ॥
 मानी तीक्ष्णोऽयं गन्धर्वी ॥ त्रिमिमांशुयाम् ॥
 सेवास्य मुखा तनां याति तारुण्यं सा ते युगायमे ॥
 क्षत्रिय अग्रणी, मोक्त राजा त्रै र्भवत्सल ।
 जीवेद वर्षावत् त्रिशत् सप्त साष्ट च यत्नतः ॥
 स्त्रीकृतेनैव दोषेण कालं कृत्या निर्गमत् ।
 माऽनुपप्रेषण मे गन्धर्वी प्राप्नुयाद् योनिमुत्तमां ॥
 तत् परेण विख्यातं श्रीतामसं महीवतिः ।
 मोहतत्रे गङ्गाराजा भावेता धर्मवत्सल ॥

गान्धारी च पर श्रेष्ठ पापान्तर महाजने ।
 कारयेत् ता राजा वै । नवश मम ता ॥
 विहारं कारयामास मम ताप ॥ ११ ॥
 द्विजमुखा तथा युक्त ॥ १२ ॥ ममांशिते ॥
 तेन साहाय्यतां गान्धारी कृत्वा राज्य मम तन ।
 अक्षीतिरेव च यथापि जात तत्र तमापि ॥
 भृत्यदोषेण धर्मा गा तात्र कृत्वा द्विज गत ।
 अनुपूर्वेण तथा राज्य इवानामपि कारयेत् ॥
 ततोऽसौ भगवन्मृतु रणा । मम गत गते ।
 पश्चिर्ध्वं कृत्वा तां गता गता ये तस्य हेतव ॥
 तस्यैव श्रुत्या राजा । ॥ १३ ॥ ममांशिते ॥
 ताम्ना यथागम्य महाशक्तिं शक्तिपि ॥
 सप्त चैव च यथापि च चैव राज्यं तदा युग ।
 सैव ध्यात स्यात् ध्यातः अतः गत ॥
 पुनः प्रकारवशास्तु राजा भविता च तपि ।
 तेनासौ भृत्यवर्गस्तु ध्यातः ॥ १४ ॥ तिर गत ॥
 अकल्याणमित्रमागत्य कृतं प्राणितः ततः ।
 भविता सर्वलाभस्तु ममांशितः ॥
 क्षिप्रकारी चपलस्तु गतः च शठप्रियः ।
 मधुप्रसादात् मम मन्त्र तन्मागौ जयन भुव ॥
 भिन्नोऽसौ शस्त्रघातैस्तु अरिभिश्च समुग्रतैः ।
 ततोऽसौ भिन्नदेहस्तु माल कृत्वा अगमन ॥
 तस्याप्यन्यतमो भ्राता रजराद्यो नामत स्मृतः ।
 अष्टचत्वारिंशद्विमानि राज्यकर्त्ता सदा भुवि ॥
 दत्वा द्रविण द्विजातभ्यः माल कृत्वा मलय ।
 ततः परेण भूपाल स्वादाद्यो भविता तदा ॥

स एव शत्रुघ्नोऽस्तु यद्वा कुत्सित एव तु ।
 अधर्मभयिष्ठं दृशीला विग्रहे च सदा रतः ॥
 द्वातातगणमानना मयना प्रवृत्तिनाम्नया ।
 स हापयति सवो न निग्रहे च सदा रतः ॥
 तीव्रशासनकर्ता च तस्करां घातकस्तथा ।
 निषेद्धा सर्वदुष्टानां पापण्यत्रतमाश्रिताम् ॥
 विनिर्मुक्ता च ताता च राज्यं कृत्वा तु वै तदा ।
 दशवपाणि सप्त च जिवेद् भवतिस्तत्र वै ॥
 कुष्ठदुःखाभिभूतस्तु कालं कृत्वाथ तिर्यक् ।
 तिर्यग्भ्यां नागराजस्तु महाभागी विशारदः ॥
 मूर्त्तिमा परमवीर्यवतीं स्फुटानापी च वै तदा ।
 अनुभूय चिरं दुःखं धर्मतस्तस्य नैष्ठिकम् ॥
 एवम्प्रकाराः स्थिता भूपाला लोकावर्द्धना ।
 विदिता सर्वलोकेऽस्मि प्रान्या च स्थितदेहिनी ॥
 पकाराण्यस्य नृपतो वशाद् वज्रजोऽपरः ।
 क्षत्रिय शूद्राश्च तत्र त्रिगमुद्राभिपतिस्तदा ॥
 भविता प्रान्यदेशेऽस्मि महासे यो महाबलः ।
 शास्तु भ्रातृभरैर्दिव्यविहारावसथमन्दिरैः ॥
 उद्यानविधिर्ग्राप्यै कूपमण्डपसङ्क्रमैः ।
 सत्रागारतथानित्यं शोभापयति मेघिनीम् ॥
 भक्तोऽसौ जिनवरां श्रेष्ठां उत्तमं यानमाश्रितः ।
 शास्त्रप्रवृत्तितेनैव स तदा निष्ठितो ह्यसौ ॥
 वर्जयेद् दक्षिणां सर्वां दक्षिणां चैव प्रभावयेत् ।
 नाम्ना ककाराणि यातः स्मृतिमाश्चैव विशारदः ॥
 राज्यं कृत्वा तु भूपालः प्रीत्यैकविशतिः ।
 ततोऽसौ त्रिषूचिकाभिश्च कालं कृत्वा दिवि गतः ॥

सोऽनुपूर्वेण मेधावी क्षिप्र प्राधिपरायण ।
 तस्यैव शेषत्रशास्तु परार्थीनायतनवृत्ता ॥
 ततः परेण भूपाला गाथाया दामजीविन ।
 भविष्यति न स देहो क्षिजातिकृपणा जना ॥
 अधर्मिष्ठ तदा काले निर्नष्टे शास्तुशासने ।
 मन्त्रपादेन सत्त्वानां कुशत्रार्थी नियोजयेत् ॥
 कुमारेण तु ये प्रोक्ता मन्त्रा भागवर्द्धना ।
 साधनीया तदा काले राज्ञैश्वर्येण हेतुना ॥
 न साध्या उत्तमा सिद्धि तस्मिं देशे तु वै तदा ।
 धर्मचक्रे तथा रम्ये महायोगिधिवने तथा ॥
 यत्रासौ भगवां शान्ति निरोपधि च प्रविष्टवा ।
 तत्र साध्यौ इमौ मन्त्रौ तारा भृकुटी च देवता ॥
 समुद्रकूले तथा नित्य विस्फूर्ज्या सरितावरे ।
 गङ्गातीरे तु सर्वत्र साधनीयाञ्जसम्भवा ॥
 योऽसौ बोधिसत्त्वस्तु च द्रनामाथ विश्रुत ।
 स वै तारमिति प्रोक्ता विगारात्री महार्द्धका ॥
 स्त्रीरूपधारिणी भूत्वा देवी विनेरुः सर्वतो जगतः ।
 सत्त्वानां हितकाम्यार्थं कुरुणाद्र्रेण चेतसा ॥
 सहा च लोकधातुस्थां तैम्भ्याख्यमिति वर्तते ।
 महर्द्रिको बोधिसत्त्वस्तु दशभूम्यानन्तरप्रभु ॥
 विनेयः सर्वसत्त्वानां तारा देवी तु कीर्त्यते ।
 अयन्नसिद्धिमेवास्य रक्षावरणशुभे ॥
 यत्नेन साध्यते देवी भोगैश्वर्यविवर्द्धना ।
 बोधिसम्भारहेतु च ॥
 अनुबद्धा तदा देवी ऋणात्रिणा हि ण्डिनाम् ।
 मन्त्ररूपेण सत्त्वानां बोधिसम्भारकारणा ॥

सर्वेषां तपिपुष्ट्यर्थं प्रार्थनां निम्निप्राथिनः ।
 महस्त्रा ॥ पुन उ वा आ मन्त्रा न्त्रा पुन ॥
 भ्रमते वसुमतां कृत्स्नां चत्वारो दधि पर्ययाम् ।
 पूर्वेण तत' सिद्धि' ताराणस्या परेण वा ॥
 सक्षेत्रस्तस्य देव्या तु पूर्वदेश प्रकीर्तित' ।
 सिद्ध्यते यक्षराद तत्र जम्भलस्तु महापुति ॥
 भोगकामे तदा सत्तै तस्मि काले युगाधमे ।
 यक्षराद तारादेत्या तु मा येतौ पुष्टिमत' ॥
 क्रोधनास्तु तथा मन्त्रा साध्यतां दक्षिणापथे ।
 म्लेच्छतस्करद्वीपेषु अम्भाधेर्म य एव वा ॥
 सिद्ध्यते च तदा तारा यक्षराद चैव महाबल' ।
 हरिकेले कर्मरङ्गे च कामरूप कलशाद्वे ॥
 विपिधा दूतिगणा, सये यत्तिण्यश्च महर्द्धिकाः ।
 मञ्जुघोषेण ये गीता मन्त्रा भोगहेतव' ॥
 तत्र देशे यथा सिद्धि तान्यस्थानेषु तथा भवेत् ।
 पूर्व दिशि विविधुश्च मन्त्रा विविधहेतव' ॥
 कथितास्तु तदा काले सा मनीयास्तु देहिभिः ।
 मध्यदेशे तथा मन्त्री भूपाला विविधास्तथा ॥
 विस्तरां सन्वदीवल्या अल्पबुद्धिं निबोधिताम् ।
 सक्षेपा नृपतिमुख्याना सङ्ख्या तेषा निगद्यते ॥
 मकाराद्यो नकाराद्य' पकाराद्यश्च कीर्त्यते ।
 दकाराद्यश्च इकाराद्य' राकाराद्यश्च अकाराद्य ॥
 ग्रहाद्यश्च कीर्त्याद्य' हकाराद्यश्च घुष्यते ।
 क्षकाराद्यश्च भवेत् तदा ॥
 जकाराद्यो बकाराद्यो लकाराद्य' सोमचिह्नितः ।
 हकाराद्यश्चैव प्रख्यातः अकाराद्य पुनस्तथा ॥

सकारो लकारायण स्वरायण लोकाविद्विषः ।
 सकाराद्यो मकाराण्य लोकाणां प्रभविष्णव ॥
 क्रमतः कृमिन त्रिः प्राच्याणाश्च वैश्यत्रय ॥
 अधर्मकर्मा भूयिष्ठा विद्विष्ठा स्त्रीषु लोभुषा ॥
 प्रभूतपरिवारा महीपातास्तस्मिन् काठ युगाधमे ।
 भविष्यति न स दह म गदश तरागिषा ॥
 विशद्व वषाणि शत चेत् आयुगपा यगाधमे ।
 मनुष्याणां तदा काठ दीर्घमायुरिति कीर्त्यते ॥
 तेषां मध्योत्कृष्टानां अतरा उच्चनीचता ।
 अल्पायुषो नृपतय गर्जे कथिता तु तदा युगे ॥
 नदीगङ्गा तथा तीरे । माद्रे न नितम्नयो ।
 कामरूपे तथा देहे भविष्यन्ति तथा नृषा ॥
 आद्ये मध्ये तथा ते च भङ्गदेशेषु कथ्यते ।
 आद्य वृत्सुधानश्च कर्मराजा स कीर्त्तिता ॥
 अन्नेऽङ्गपति तन्द्ग च शुभनिर्भूतिरेव च ।
 सदहो भवदश्च कामरूपे अजातय ॥
 सुभृगुकुमारान्ता वैशाल्या रकारयो ।
 तत्रासौ सुनिर्जात कपिलाङ्गे पुरोत्तमे ॥
 शुद्धान्ता शाक्यजा प्रोक्ता नृषा आन्त्येक्षसम्भवा ।
 शुद्धोदनान्तप्रख्याता शाक्य शाक्यवर्जनाम् ॥
 अल्पवीर्यास्तु मन्त्रा वै कथिता लोकपुङ्गवै ।
 जिनप्रोक्तास्तु ये मन्त्रा सर्वचेदगणास्तथा ॥
 तथा विविधा दूतिगणा सर्वे वज्राब्जकूलयोरपि ।
 साधयमानस्तु सिध्यन्ते मन्त्रतन्त्रार्थकोविदैः ॥
 सर्वे ते लौकिका मन्त्रा सिध्यन्तेऽत्र मध्यतः ।
 विशेषतो मध्यदेशस्था साधनीया जिनभाषिता ॥

विविधाकारचिह्नैस्तु विविधाकारकारणैः ।
 त्रिविधप्रयोगप्रयुक्तास्तु त्रिविधा सिद्धिदेहिनाम् ॥
 मध्यशेदे तथा मन्त्रा साध्या वै भोगवर्धनाः ।
 रक्षाहेतुपरित्राण वश्याकर्षणदेहिनाम् ॥
 अतीतानागता प्रोक्ता मध्यदेश नराधिपाः ।
 विविधाकारचिह्नैस्तु विविधायुष्यगोत्रतः ॥
 सर्वे नरपतयः प्रोक्ता उत्तमाधमयमाः ।
 त्रिप्रकारा तथा सिद्धिः त्रिधा कालेषु योजयेत् ॥
 त्रिविधास्तु तथा मन्त्राः कथिता मुनिवगैस्तथा ।
 अनन्ता नृपतयः प्रोक्ता मध्यदेशेऽथ पश्चिमे ॥
 उत्तरापरपूर्वैस्तु विदिक्षुः सर्वतस्तथा ।
 द्वीपेषु बहिः सर्वेषु चतुर्धा परिचिह्नितैः ॥
 अनन्ता महीपतयः प्रोक्ता अनन्ता मन्त्रसाधनाः ।
 अनन्ता दिशमाश्रित्य अनन्ता मन्त्रसिद्धयः ॥
 निग्रहानुग्रहार्थाय शासनेऽतर्हिते मुनी ।
 मन्त्रा नृपतिषु काले वै मञ्जुघोषेण भाषिता ॥
 क्रीडारक्षविकुर्वार्थं कालचर्या तु कथ्यते ।
 मन्त्रमाहात्म्यसत्त्वानां गतियोनिनृपाह्वये ॥
 देशकालसमाख्यात मन्त्रसाधनालिप्सुनाम् ।
 प्रसङ्गा नृपतयः कथिता शासना तर्हिते पथे ॥
 मन्त्राणां गुणमाहात्म्यं फलमते च बोधितः ।
 कथिता द्वे परे याने नृपा पूर्वनिबोधिताः ॥
 प्रतिष्ठितास्तु न सन्देहः तस्मिन् काल युगाधमे ।
 कथिता नृपतयः सर्वे ये तु दिशमाश्रिताः ॥
 प्रव्रज्या ध्रुवमास्थाय शक्यप्रवचने तदा ।
 शासनार्थं करिष्यन्ति मन्त्रवाद्सदारता ॥

अस्तं गते मुनिवरे लोकैकाग्रसुचक्षुषे ।
 तेषां कुमार! वक्ष्यामि शृणु नैकमनास्तदा ॥
 युगान्तं चष्ट लोके शास्तुप्रवचने भुवि ।
 भविष्यन्ति न सन्देहा यतयो राज्यवृत्तिनः ॥
 तद्यथा भानुचीनाग्र्यं कृमुभागव्यश्च विश्रुतः ।
 मकारारये कुकारारय अत्यन्तो धर्मवत्सल ॥
 नागाद्व्यसमाख्यातो रत्नमम्भवनामतः ।
 गकाराख्यं कुमाराख्यं वकाराख्योऽर्च्यचिन्तकः ॥
 अकाराख्यो महात्मासो शास्तुशासनदुग्धर ।
 गुणसम्मतो मतिमाम् लकारारयः प्रकीर्तितः ॥
 रकाराद्यो नकाराग्र्यः प्रकीर्तितः ।
 बुद्धपक्षस्य नृपतौ शास्तुशासनदीपकः ॥
 अकाराख्यो यतिर्यातो द्विजः प्रव्रजितस्तथा ।
 साकेतपुरवास्तव्य आयुपाशीतिकस्तथा ॥
 अकाराग्र्यस्तथा भिक्षुः रागी सौ दक्षिणां दिशि ।
 षष्टिवर्षायुषो धीमान् वाव्यारयः पुरवासिनः ॥
 थकाराग्र्यो यतिश्चैत्रिर्यातो दक्षिणां दिशि ।
 परप्रवादिनिषेद्धा च मन्त्रासिद्धिस्तथा यतिः ॥
 अपरः प्रव्रजितः श्रेष्ठः सैद्धिमापुरास्तवी ।
 अनार्या आर्यसङ्गी च सिंहलद्वीपवासिनः ॥
 परप्रवादिनिषेद्धासो तीर्थनामतदूपकः ।
 भविष्यन्ति युगान्ते वै तस्मिन् कालेऽथ भैरवे ॥
 वकाराद्यो यतिः प्रोक्ता लकाराग्र्यश्च कीर्तितः ।
 रकाराद्यो विकाराद्यः भिक्षुः प्रव्रजितस्तथा ॥
 भविष्यति न स देह शारतुशासनतत्परः ।
 बालाकौ नृपतौ ग्याते मकाराग्र्यो यतिस्तथा ॥

विहारारामवैल्यांश्च राप्यन्पाश सन्निदा ।
 शास्तुविम्बा तथा विहा मेतु मङ्गमाश्र वै ॥
 भविष्यति न सन्देहः शास्तुविम्बा रोगः स्मृतः ।
 ततः परण मकाराद्यः ककाराद्यश्च कीर्तितः ॥
 नकाराद्यः सुदत्तश्च सुपेण सेनकीर्तितः ।
 दत्तको दिनकश्चैव परसिद्धातदूपकः ॥
 यणिसूत्रा वैयपूर्वा च उभो दीनार्थचिन्तकौ ।
 चकाराद्यो यति ख्यातः रकाराद्यमतः परे ॥
 भकाराद्यः प्रथितश्चाद् शास्तुविम्बार्थकारकः ।
 मकाराद्यो मातमान् जातो यति श्राद्धस्तथैव च ॥
 विविधा यतयः प्रोक्ता अनन्ताश्च भविता तदा ।
 सर्वे ते यतयः ख्याता शास्तुशासनदीपका ॥
 निर्निष्टे च निरालोके शासनेऽस्मि तदा भुवि ।
 करिष्यति न सन्देहः शास्तुविम्बा मनोरमाम् ॥
 सर्वे वै व्याकुता बोधो अग्रप्राप्ताश्च मे सदा ।
 दक्षिणीयास्तथा लोके त्रिभवान्तकरास्तथा ॥
 मन्त्रतन्त्राभियोगेन ख्याता कीर्तिकराः स्मृताः ।
 अधुना तु प्रवक्ष्यामि द्विजानां धर्मशीलिनाम् ॥
 मन्त्रतन्त्राभियोगेन राज्यवृत्तिमुपाश्रिता ।
 भवति सर्वलोकेऽस्मि तस्मि काले सुदारुणे ॥
 वकाराख्यो द्विजः श्रेष्ठ आढ्यो वेदपारगः ।
 सेमां वसुमती कृत्स्ना विचेरुवाद्कारणात् ॥
 त्रिसमुद्रमहापर्यं त परतीर्थानां विग्रहे रतः ।
 पङ्क्षर मन्त्रजापी तु अभिमुख्यो हि वाक्यतः ॥
 कुमारो गीतवाङ्मामीत् सत्त्वानां हितकाम्यया ।
 एतरथै कल्पविमरान्महित बुद्धितन्द्रितः ॥

त्रिपञ्चाश पटलविसर ।

जय' सुजयश्चैव कीर्त्तिमान् शुभमत पम् ।
कुलीनो धार्मिकश्चैव उग्रत' साधु माधुर ॥
मधु समधुश्चैव सिद्ध नमन्तम् ।
रघव' शूद्रवर्णस्तु शकजातास्तथापरे ॥
तेऽपि जापिन' सर्वे कुमारस्येह वाक्यत ।
ते चापि साधक सर्वे बुद्धिमतो बहुश्रुता ॥
आमुखा मन्त्रिभिस्ते च राज्यवृत्तिसमाश्रिता ।
तस्यापरेण विख्यात विकाराख्यो द्विजस्तथा ॥
परे पुष्पसमाख्याता भवितासौ क्रोधसिद्धक ।
निग्रह नृपतिषु चक्रे तरिद्रात् परिभयाच्च वै ॥
मञ्जुघोष इह प्रोक्तः क्रोधराद् स यमान्तक ।
सत्त्वानामथ दुष्टानां दुर्दान्तदमकोऽथ वै ॥
अहितानिवारणायाय द्वितायापबृहने ।
अनुग्रहायैव सत्त्वानां तनुप्राणापरोधिने ॥
सो हि माणवक्रो मूढ दरिद्र क्रोधलोभित ।
आवर्त्तयामास त क्रोध नृपतेः प्राणोपरोधिन' ॥
तस्यापरेण विख्यात' सकाराग्रो द्विजस्तथा ।
मन्त्रार्थकुशलो युक्तात्मा ॥
प्रभु उग्रतर' रयातो मन्त्रजार्पा भवत् तदा ।
साधयामास त म त्र वै वयार्थ नान्यकारणम् ॥
वशीभूतेषु भूतेषु धनमन्त्रो भवति तत ।
तत परेण वै ग्व्यानो द्विजो उग्रार्थचि तक्त' ॥
शकाराग्रो मत अ ते भवितासौ मालवे जने ।
प्रसन्ने शासने ह्यग्रे मन्त्रजापी हि वै भुवि ॥
वेताडग्रहदुष्टां च ब्रह्मराक्षसराक्षसाम् ।
सर्वभूतनभृतांश्च क्रव्यादां विविधांस्तथा ॥

सचं त वशिनस्तस्य त्रिपा स्थावरजङ्गमा ।
 सर्वे ये वशिनस्तस्य द्विजाचेद्भूम्य त गहिते ॥
 गत पश्य प्रख्यात द्विजां दक्षिणापथ ।
 वकाराद्य' ममाख्यात ज्ञान्तुशासनत पर ॥
 विहागगामचेत्येस्तु तास्तुत्रिम्ने मनोगम ।
 अलङ्करोति राजा च भादिना द्विसमुद्रगाम् ॥
 तस्यापरेण प्रख्यातः द्विजश्रेष्ठा महाधन' ।
 भकाराद्यस्तथा रयातो दक्षिणां दिशिमाश्रुतः ॥
 मन्त्ररूपी महात्मा वै नियत बोधिपरायणः ।
 मध्यदेशे तथा ख्यात सम्पूर्णा नामत द्विज ॥
 विनयः सुविनयश्चैव पूर्णा मधुरवासिन' ।
 भकाराद्यो धनाध्यक्षो नृपतीना गन्त्रपूजक' ॥
 इत्येते द्विजातय' कथिता शास्तुशासनपूजका' ।
 मयान्त आदिमुख्याश्च त्रिभिर्धायतनगोत्रजा' ॥
 नानादे द्विजातीनां पूजया ते परिद्विजाः ।
 नानातींश्च गोत्राश्च त्रिभिर्धाचारगोचरा ॥
 सम तान् यतय' प्रोक्ता मानवाश्च बहुधृता ।
 धर्मराजा स्वयं दुष्ट' गयमत्त्यात्यसारक ॥
 सर्वेषां चैव भूतानां तृणानां च कीर्तिता ।
 चत्वारोऽपि महागजा मर्यादेषु कीर्तिताः ॥
 विरूढे विरूपाक्षश्च धृतराष्ट्राश्च यक्षगद् ।
 शक्रश्च अथ देवानां नियतायुः प्रकीर्तित ॥
 सुजामा देवपुत्रश्च सुनिर्मिताः पञ्चवर्तिनः ।
 राजा सन्तुषित प्रोक्त कामधात्रीश्वरोऽपर' ॥
 क्षक्राय एकनाम्नास्तु कामधात्रीश्वरास्तथा ।
 एकाश्रया सदा तेऽपि एकाजापामहर्द्विजा ॥

अनन्ताः कथितास्तऽपि नानारूपधरा गुणा ।
 अतः ऊर्ध्वं समा सर्वे तेऽपि महद्भिन्ना ॥
 एव सङ्गा सुरश्रेष्ठा आ मङ्गाता प्रतीर्तता ।
 न तेषां प्रभविष्णु स्यात् तुल्यवृत्तिसमाश्रया ॥
 अतः अवीचिपर्यन्त न राजा तत्र विद्यत ।
 नरकाष्टौ पौण्ड्रशोत्तिष्ठो सपर्यन्ता तऽपि कीर्तिता ॥
 अन्नपाः कर्मराजान यमराजा भ्राना विभु ।
 सुवर्णः पक्षिणां राजा गरुत्मा स महद्भिरुः ॥
 किन्नराणां हुमो रयातः भूताना रुद्र उच्यते ।
 विद्याधराणां नृपो विद्या चित्रकेतुर्महर्द्विकः ॥
 असुराणां तथा हेतो वेम चित्रिथात्तम ।
 ऋषीणां व्यास इत्युक्तः सिद्धानां च महारथ ॥
 नक्षत्राणां मोम निर्दिष्टः ग्रहाणां भास्करस्तथा ।
 मातराणां तथा राजा ईशानमभिकीर्तितः ॥
 दिवशानां प्रतिम प्रोक्तः राक्षीना कन्य उच्यते ।
 सरितां सागर प्राक्तः मेघाना तु सुषुष्कर ॥
 पैरावतो हस्तीनामश्वानां हरिवरस्तथा ।
 तिर्येराजाथ सर्वत्र प्रहान् परिकीर्तित ॥
 अनन्ता गतय प्रोक्ता राजानश्च अनन्तरा
 समन्तात् सर्वतस्तेषु बुद्धो लोके नरोत्तम ॥
 उत्तमां कुरुमाद्य प्रभविष्णुस्तेषु न विन्यो ।
 दीपेभ्यः परेतेषु पूर्वापरयतस्तथा ॥
 जम्बूद्वीपनिवासिभ्यः पूत्राया स नरार्थिना ।
 अनन्ता च क्रिया प्रोक्ता चतुर्द्वीपा सनराधिपा ॥
 सक्षेपा कथिता ह्येते कृत्य यमानातेविस्तरा ।
 प्रभूता भूतपतयो मुर्व्या त्रिदेवासुरजन्मिनाम् ॥

अन तलाकधातुस्था अन ता गुणरिस्तग ।
 अन ता कथिता ऋत्र कल्पेऽस्मि भूनिवासिन ॥
 कथिता मन्त्रसिद्धयर्थे देशकालममात्ययात् ।
 मिद्वयन्ते मन्त्रराजानो विविधा दूतगणास्तथा ॥
 एष धर्म समासेन कथिता मुनिपुङ्गवैः ।
 अधुना कथितं श्रोतुं शुद्धावासोपरिस्थितैः ॥
 मञ्जुश्रियो महावीरः पप्रच्छ लोकनायकम् ।
 य एष कथितो कर्म कथं चैन धारयाम्यहम् ॥

पेयाल विस्तरेण कर्तव्य सर्वेषां नृपतीनां कर्म स्वक जातकं
 महापरिनिर्वाणमूत्र मञ्जुश्रियस्य कुमारस्य मुनिश्रेष्ठ ।

अभापत बोधिसत्त्वार्थमन्त्राणां च सविस्तराम् ।
 बोधिपार्थिवोऽर्थो धर्मसूत्र इति स्मृत ॥
 विसर कल्पम त्राणां कर्म आयूषि भूतृणाम् ।
 नृपतीनां तथा कालमायुषे परिकीर्तनम् ॥
 धर्मसङ्ग्रहणं नाम पिटकं बोधिपरायणम् ।
 मन्त्रतन्त्राभियोगेन कथितं बोधिनिम्नगम् ॥
 धारयस्व सदा प्राज्ञ मन्त्रतन्त्रार्थपूरकम् ॥ इति ॥

आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतसरान्म

लायानपैपुल्यसूत्रात् पटलविसरात् एकपञ्चाश-

राज यातरणपारवत

परिसमाप्त इति ।

अथ चतु पञ्चाश पञ्चलनिसर ।

अथ भगवां शाश्वतमुनि' पुनरपि शुद्धावासभवनमवलोक्य
मञ्जुश्रियं कुमारभूतमामन्त्रयते स्म । अयं मञ्जुश्री धर्मपर्याय ।
अस्मिं स्थाने प्रचरिष्यति । तत्राह स्वयमेवं वेन्तिव्य । सर्वबोधि
सत्त्वगणपरिवृतः श्रावकसङ्घपुरस्कृत सर्वदेवनागयक्षगणसङ्घध्वं
किन्नरमहोरगसिद्धविद्याधर' मानुषामानुषै' परिवृता विहरेऽह वेदि
तव्य' । तथागतोऽत्र रक्षावरणमुत्तये तिष्ठतीति । दशानुशसा मञ्जु
श्री' कुमार वेदितव्य । यत्र स्थानोऽयं धर्मकोशस्तथागतानां पु
स्तकगतो वा लिख्यति वाचयिष्यति धारयिष्यति सत्कृत्य मन
सिक्त्य विविधैश्वर्यपूर्णच्छत्रध्वजपताकाघण्टाभिर्वाद्यमाल्यविलेपनै
र्भूषणगन्धैश्च मुगन्धिभिः पूजयिष्यति मानयिष्यति सत्करिष्यति ए
काग्रमनसो वा चित्त धत्से । कतमे दश । न चास्य परचक्रभय दु
र्भिक्षो वा । न चास्य तत्र महामार्योपद्रव भवति, भयानुपभयो वा । न
चास्याग्निभय भवति सर्वप्रत्यर्थिकभयां वा । न चास्य तत्रानावृष्टिभय
भवति अतिवृष्टिभयो वा । न चास्य तत्र महावातमण्डलीभय भवति
सर्वक्रव्यादभयो वा । न चास्य शक्रभय भवति सर्वधूर्ततस्करभयो
वा । न चास्य मृत्युभयं भवति, यमराजोपनीतभय वा । न चास्या
सुरभयं वा भवति, सर्वदेवनागयक्षगण धर्वासुरभयो वा । न चास्य
मन्त्रभय भवति, सर्वगरविषभय वा । न चास्य रोगभयं भवति इव
रातीसारजीर्णाङ्गप्रत्यङ्गभयो वा । इमे दशानुशसा वेदितव्या, यत्रायं
महाराजपतिशरे धर्मकोशस्तथागतानां पुस्तकगतो निष्ठेन, लिखनरा
चनपूजनधारणस्वाध्यायानां वा कर्म ।

गुह्यतमोऽयं धर्मकोशस्तथागतानां मन्त्रानुवर्तनतया पुनरेषां
सर्वतः आचार्यसमयानुभवविष्टानाम् । असमयज्ञानां न प्रकाशितव्यः ।
यत् कारणम् । रहस्यमेतत् । गुह्यवचनमेतत् । सर्वज्ञवचनमेतत् ॥

मा ह वै सत्त्वा प्रतिक्षन्ते, अवज्ञस्यन्ति, न पूजयिष्यन्ति,
न सत्करिष्यन्ति, महदपुण्यं प्रसविष्यन्ते, गुह्यनिवरणं सत्त्वोपघातन-
नपतिसूचनं आयुः प्रमाणोपपातापसार्गिकक्रियां करिष्यन्तीति न परे-

पामारोचयितव्यं च । समयरहस्यगुह्यमन्त्रचर्यानुप्रविष्टानां सत्त्वानां
तथागतशासनाशिक्षाया मुशिक्षितानां मुव्यवस्थितानां धर्मार्थकोविदा-
मायतनधातुसमयानुप्रवेशधर्मस्थितानां सत्यसन्धानां हन्त्रतमन्त्रागतानां
नां सत्त्रचर्यामार्गानुप्रविष्टकारुणिकानामेतेषां सत्त्वानामारोचयित-
व्यम्, न परेपामिति ॥

अथ खलु मञ्जुश्री कुमारभूतो बोधिसत्त्वोत्थायासनादेकां-
शमुत्तरासङ्गं कृत्वा, दक्षिण जानुमण्डलं पृथिव्यां प्रतिष्ठाप्य, कुतकर-
तलाञ्जलिपुत्रो भगवन्तमेतदबोचत् । को नामाय भगवन् ! धर्मपर्यायः,
कथं चैनं धारयाम्यहम् ।

भगवानाह — सर्वबोधिसत्त्वविस्फूर्जनबोधिसत्त्वपिटक इत्य-
पि धारय । आश्चर्याद्भुतधर्मोपदेशपरिवर्त्त इत्यपि धारय । सर्वमन्त्र-
कोशचर्यानुप्रविष्टबोधिसत्त्वनिर्देश इत्यपि धारय । महायानवैपुल्यनि-
र्देशाद्भुत इत्यपि धारय । आर्यमञ्जुश्रियमूलकल्प इत्यपि धारय ।
सर्वधर्मार्थपूरणनिर्देश इत्यपि धारय इति ॥

सर्गलोकां ममग्रा वै धर्माधर्मविचारकाम् ।

विचेरुः सर्वतो यस्त्वं बोधिसत्त्वो महर्द्धिकः ॥

न पश्यसे परं गुह्यमेतं धर्मवरं वरम् ।

मन्त्रनार्थस्त्राणां गतिदेशनिरत्ययम् ॥

न पश्यसे वरं गीर ! धर्मबोधिपरायणम् ।

यादृशोऽयं गन्धमूत्रं नेयाथभूषितम् ॥

विप्रिधाकारमन्त्राणां मन्त्रतन्त्रानुवर्तनम् ।

न भूतं त्रिपते कश्चिद् यं कल्पविसरादिह ॥

महाराज्ञा महाभोगां सम्पदांश्च दिवौरुसाम् ।

प्राप्नुयात् पुष्कलां कीर्तिं दिव्यां मानुषिकां तथा ॥

अक्षाणां वर्जयेदष्टां क्षणांश्चैव सम्भावयेत् ।

बुद्धत्वं नियतं तस्य त्रिधा जनगतिस्तथा ॥

इदं स्मरन् धारणात् पुन्यं अनुशसा स्यादिमे तथा ।

न चास्य सर्गकाये वै न विषं न हुताशनम् ॥

न वेताडा अनादी न पूजा मातरा हे ये ।
 तेन चोरराक्षसा ॥
 पिशाचा रास्य हिंस्येयु यस्य सत्रणिम पठेत् ।
 धारयेद्वापि पूजयेद् वा न पुन पुन विविधा ॥
 रात्र पूज्य पूज इष्ट पूजयेद् वा विशरद ।
 स इमां लभते मर्त्या मनुष्यामिहादिता ॥
 आतुरो मुच्यते रोगान दु खितो सुखिनो भवेत् ।
 दरिद्रो लभते अर्थान बद्धो मुच्येत व धनात् ॥
 पतितः ससारदु खेऽस्मिन् गतिं पञ्चकयोजितम् ।
 क्षेम शिव च निर्वाण प्राप्नुयादचल पदम् ॥
 प्रत्येकवाधिशुद्ध व श्रावकत्व च नेष्टिकम् ।
 इदं सूत्र पात्रायित्वा लभते वृद्धार्तिताम् ॥
 गङ्गासितताम्रख्यानमनन्त्य जिनारास्तथा ।
 पूजित्वा लभते पुण्य तत्पर्यामिद सूत्र पठनादिह ॥
 यावन्ति केचिल्लाकेऽस्मिन् क्षेत्रकाटिमचि तराः ।
 तावन्तु परमाण्वार्या बुद्धानां पूजयेत् सदा ॥
 विविधा अन्नपानेश्च ग्लानिप्रत्ययभेषजेः ।
 विविधासनशय्यासु दद्युः सर्वत सदा ॥
 चीवैर्विनिषैश्चापि चूर्णचीवरभूषणे ।
 छत्रोपानहपटेः सुगन्धमाल्यत्रिलेपने ॥
 धूपन विविधैर्वापि दीपैश्चापि सम तत ।
 तत् पुण्य प्राप्नुया जन्तुर्धारणाद् वाचनादिदम् ॥
 प्रत्येकबुद्धजे लोके श्रावका सुमहर्द्दिरुः ।
 बोधिसत्त्वा महात्मानो दशभूमिस्थिता परा ॥
 तत्प्रमाणाद् भवेत् सर्वे तेषां पूजां तथैव च ।
 तत् पुण्य प्राप्नुया मर्त्य यस्य पुस्तक गत करे ॥

यावन्ति लोके कथिता लोकाधातुसमाश्रुता ।
 सर्वसत्त्वा समाग्यातास्ते सर्व विगतज्वरा ॥
 तेषां च पूजा रात्र्यन्त्ये रात्रिं ज तु पुन पुन ।
 तत् पुण्य प्राप्नुयाद्भीमां प्रजन्ता धर्मपरमिमम् ॥
 न शस्य मल्पकोत्प्रेक्षो रत्र जिनवरै सदा ।
 पूजये लोकताथाता धर्मराज मग परम् ॥
 चिन्तामाणि च रत्नार्थगिम धमवर भवेत् ।
 पठनाद् धारणा मन्त्रा मल्पेऽस्मिन् मञ्जुभाषिते ॥
 भवेत् कामदुह तस्य महाभोगार्थसम्पद ।
 अखिन्नमनसा भूया यो ममा माभयेत् भुवि ॥
 मन्त्रान् तत्त्वार्थनेयार्थ सफला मुनिभाषिता ।
 ऋषाकालसमायोगान् सावयेद् विप्रधरां भुवि ॥
 तस्य सर्वदिशा ख्याता प्रपूर्णा रत्नसम्पद ।
 सफला गतिमाहात्म्या वर्णिता साधुवर्णिता ॥
 योऽस्मान् कलवरा लेक मन्त्र धारये नृप ।
 सफला राजसम्पत्ति दीर्घमायुष्यसम्पदाम् ॥
 विविधा भोगचर्या या प्राप्नुया नृपवरोपराम् ।
 न चास्य हन्यते शस्त्रैर्न निपै, स्थावरजङ्गमैः ॥
 परविप्रकृतेश्चापि मन्त्र वेताडसाधनम् ।
 दूषितैर्वसुधालोके परकृत्यपरायणे ॥
 न हुताशनभय तस्य ना वैरग्रहापरैः ।
 काय न हन्यते तस्य नृपतेर्जा जन्तुनोऽपि वा ॥
 य इम सूत्रवराग्र तु धारयेद् वाचयेत् तथा ।
 राजा च कृतया मूर्ध्ना सङ्ग्रामे समुपस्थिते ॥
 छत्र शिरसि मावेध नमस्कुर्यात् पुन पुन ।
 न तस्य दस्यवो हन्युर्नानाशस्त्रसमुद्यताम् ॥

हस्तिस्फुरत्समसारुढ कुमाराकारसम्भवम् ।
 मयूरासनसुस्त सङ्ग्रामे अग्रतारयेत् ॥
 दृष्ट्वा तं विद्विषत् सर्वं निर्गन्तेगुप्ते परे जना ।
 बालरूपं तथा दिव्यकुमारालङ्कारभूषितम् ॥
 सौवर्णं राजतं चापि रागत्यभ्यजपूजितम् ।
 आरोप्य ध्वजपतां पुं मुन्यस्तं गुरामाहितम् ॥
 सङ्ग्रामं रिपुसङ्कीर्णं नानाशास्त्रसमुत्थितम् ।
 युधि प्राप्तं समस्तं त्रे तस्मिन् मालऽग्रतारयेत् ॥
 नश्यन्ते दृष्टमात्रं नै मुह्यते वा ममन्ततः ।
 मानुषामानुषाश्चापि तृणाश्चाप मुनेश्वरा ॥
 सिद्धविद्याधराश्चापि मन्त्रतः प्रसमाश्रिताः ।
 राक्षसाः सत्त्ववन्तोऽपि कृत्वा प्रानामागाराः ॥
 क्रव्यादा मित्रिधाश्चापि यक्षकृष्णान्डपूतनाः ।
 न शक्यन्ते दृष्टमात्रं नै यजमुन्निवृत्तमस्थितम् ॥
 कुमारं विश्वकर्माणमनन्तरात्तरुपिणम् ।
 मञ्जुघोषं महापातं तं भूम्याग्निपातं पातम् ॥
 महाराजाभ्रत्रियोऽपि तं दृष्ट्वा भूतानामिन्द्र ।
 श्राद्धो विमतिरदेहं विगता धर्मरत्नतः ॥
 उत्पाद्य सौगतां भद्रां मृगाणां प्रगानगाम् ।
 प्रक्रम्य मधिकामा त्रे प्रियामागतां गताम् ॥
 निर्दिष्टं प्रवचने हेता धर्मपातगर्जनम् ।
 कल्पप्रयोगमन्त्राणां तं तथुक्तमभूत् ॥
 असङ्ख्यैर्जिनवरे पूर्णभगधनुममाश्रितम् ।
 कथितं धर्मकोशं तु मानुषा तु भक्तये ॥
 देवासुरे पुरा युद्धे वर्तमानं भयावहम् ।
 तदा पुरो ह्यासत् हतमे योऽथ त्रिद्विषम् ॥

एकारिनस्तदा सत्त्वा विग्रहा येन महीतले ।
 मुनिश्रेष्ठ तदा पृच्छेत् काश्यप त जिनात्तमम् ॥
 किं कर्त्तव्यमिति वाक्यमाजहार शचीपति ।
 निर्जितोऽसुरैर्घोरैरहमत्र ममाश्रित ॥
 एवमुक्त मधया शतकतुर्त्रिंशोरुस' ।
 प्रणम्य शिरसा मूर्तिं न पादयोर्भुजिग्रे तदा ॥
 निपसेदु पुरा ह्यासीत् कोशिकोऽथ सहस्रदृक् ।
 एवमुक्तो मुनिश्रेष्ठ' काश्यपो ब्राह्मण अभूत् ॥
 आजहार तदा वाणि कलुषिङ्करतस्वनाम् ।
 पूर्वं जिनवरेर्गीतं कुमारो विश्वसम्भव ॥
 मञ्जुश्री महात्मासौ दुर्लक्षो लक्षमूर्जित ।
 भूतकोटिसमाख्याता गम्भीरार्थदेशिकः ॥
 नि'प्रपञ्च निगारार नि स्वभावमात्रायम् ।
 धर्मादिदेश सत्त्वेभ्यस्तत् स्मरिन् सुरेश्वर ॥
 ततस्ते नु स्मर्ता से स्मृत तत्तत्तत्ता ता ।
 अर्गतस्तत्क्षणात् तत्र कुमाग विभरुपिण ॥
 यत्र सो भगवा तस्यु मपराग्रेण सुरेश्वर ।
 आगता भाषत म त्रा र्तिता जिग्वर तदा ॥
 प्रणम्य जिनवरा सर्वा काश्यप च महाद्युतिम् ।
 इमा म त्रामभाषेत त्र तानुज्ञां मुने तदा ॥
 नम' सर्वबुद्धोधिसत्त्वेभ्याऽप्रतिहतगासनेभ्यः ।

ॐ हन हन सर्वभयाय सात्योत्सात्य त्रामय मोत्य छिन्द
 भिन्द ज्वल ज्वल हूँ हूँ फट् फट् स्वाहा ।

समन-तरभाषितेय मन्त्रा कुमारभूतेन मञ्जुश्रियेण बोधिस
 त्वेन महासत्त्वेन । इय महापृथिवी पङ्क्तिरार प्रकम्पिता सशैलसा
 गरपर्यन्ता । सर्वाश्च बुद्धा भगवता क्षेत्रानन्तापर्यन्ता सलोकधातुदि
 शपर्यन्ता सर्वश्च बुद्धैर्भगवद्भिरभिष्टितानि च इमानि म त्रपदानि ॥

अथ शक्रा देवाणामिन्द्र विगतभयरागाय आगाडतप्राप्त
उत्फुल्लनगन उत्थायामनाद भगव । पात्यायापयति प्रक्षिणी
कृत्य च मञ्जुश्रेय कुमारभय सम्मुख दृष्ट्वा तान् । म अपन्ता गृह्य
मनमकृत्य च पुराय स्यन्तमाधेय्य यत् । सुग्रा प्राद्वित
सर्वेऽसुरा यत् पाताल महापुद्गा प्रयात्रफु रत्न तेनाभिमुख्य
प्रययु । तानि वसमास ग ययगातिरिति दलपिण्णतन्दर्प
विगतशस्त्रा दृष्टा त सुरेश्वर उवलन्तमिव पाप निर्वर्त्य स्वालय
गता अभत् ॥

अथ शक्रा देवानामिन्द्र त्वा तायस्त्रिजानाग तयते स्म । मा
भैष्टत मापी! मा भैष्टत । पुद्गापुभायेन वयमसुरा निजितय तो ग-
च्छाम स्वपम् । आगच्छन्तु भय त तित्य रम परिचारयथ
स्व स्व भवनवर गत्वा । स्वात्य नेस्ते त्वा हृष्टनय पनरेव नि-
वर्त्य स्वाडय गता ॥

अथ शक्रस्य देवाणामिन्द्रस्येतदभवत् । 'य तह त कुमाररू-
पिण त्रिणासा त्वा धजागे स्मायेय, तता म ताम्रभय भवेत्'
इति ॥

अथ शक्रो देवाणामिन्द्र गतय तायिगता विभेषभोत्यान
नाम गृहीत्वा क्रमागतागतीनाम् तायय ता च यत् तामादस्य मू-
र्धेनि सुधमायां तयगभायां गी गय म ताम्रभय म ये त भ्वजो-
च्छितसुविद्यस्त कृत्वा रमाप तामाग ॥

ततस्त तमरा प्रपत् तामा ताम्रभय तामा त तयच्छात
न च ता त्वानाभद्रवन्त । च त्वा त्वा ताम्रभय ताम्रभय ताम्रभय
गन्तुम् । तयमनेरानि त्र्यम्भोत्त यतशतसदगमाण गापुगिरुया गण
नया । न चामुरभय स्यात्ता ॥

एवमिदमपरिमितगुणा पुत्रम मङ्गाति तायुरारागययत्त पुद्गेर्भ
गयस्त्रिर्बाधिसत्त्रैर्महामत्त्रै रयित परा । तयाम सपागिमितानुशमगुण
विस्तरमनन्तापर्यन्त पुरादिति । अपरिमाण या पुण्यप्रयत्न महान
रकोपपत्तिरित्येतेतयमलोकज मकुत्सनतामुपनि या इम ध्रमपर्यायमप
वदते विरुल्लेपत वा क्रमात् अस्तात्रचो वा त तदयु न बुद्धवचनेति

वा वदेयु न मन्त्रा न चोपयथो नाग्निमत्त्वानां पि तेषां माहात्म्यवि-
स्तरमृद्धिविकुर्यण वा नापि विस्त्वपिस्तग्गनार्यर्भोपितमिति कृत्वा
उत्सृज्य त्यजते अगच्छात न अन्नुयति वा श्रोतुम्, तस्मात्
स्थानादपक्रम ते महान तपामपण्य भविष्यतीत्याह ॥

ये नरा मूलचित्तो वै प्रतिक्षेप्यति परामिमम् ।

धर्मं मुनिपरर्गीतं जिनपुत्रैश्च धीमते ॥

तेनका नरकं याति सोत्सेध सतिर्यगम् ।

कालमूत्रमथ सज्जीत क्षुरधारां गृथमृत्तिकाम् ॥

कुणप क्षारनदीं ग्राह्यं क्षुरधारा पुनस्ततः ।

असिपत्रवनं घोरमववहहव नथा ॥

अट्ट लोकाविख्यातं नरकं पापकर्मिणाम् ।

गच्छते जना तत्र ये नरा धर्मदूषकाः ॥

अवीचिर्नाम तद् घोरं प्रख्यातं लोकविश्रुतम् ।

कुत्तिसतमयं प्राकारविक्षिप्तमात्रासं पापकर्मिणाम् ॥

पच्यन्ते ते जनास्तास्मिन् यो धर्मं शोषयेदिमम् ।

अवीचिपर्यन्तसर्वा गां गोत्मवा समूलजाम् ॥

अनन्तां नरकभूम्यन्ता गतेऽसौ विमतिः सता ।

प्रतिक्षेप्ता धर्ममर्त्यस्य इदं सता मयिस्तम् ॥

लोके कुत्सता याति ।

अवीच्यन्ता नरमाना याः । विमर्शनागस्तदा ॥

यो हि समूत्रकल्पाकथं मया तत्र भूषितम् ।

सिद्धिचित्रगतालग्न्यं मृतनागिनाम् ॥

शरीरं धर्मधातुर्थमनालम्बनमात्रम् ।

विस्तरं पटलोकृष्टं सकल्पं कल्पविस्तरम् ॥

मञ्जुघोषसुविन्यस्तं सम्पच्छीमातपूजितम् ।

मूलकल्पमनल्पं वै कथितं गृह्यविस्तरम् ॥

शाश्वतोच्छेदमभ्यासमुभयाथा तज्जितम् ।
 सङ्क्रम क्रमनिर्दिष्ट म त्मुत्तममुच्छ्रितम् ॥
 अनिल निलमात्रा नून्य तगुभाषितम् ।
 पतिक्षेप्ता सदा गच्छेत्ता अगता तदा ॥
 विसङ्गप्रयोजित पण्य तत्तद्भाषेमादा ।
 रामुदा योगाथा सात मयाभाषा ॥ १० ॥
 भाषित म त्रत तार्थं गतिदेशविरत्ययम् ।
 मूलरूप परित्र वै गङ्गायमपा ॥ ११ ॥
 पटल सविसर प्रोक्त नोलम ॥ तशाभनम् ।
 नृपतीनां गुणसाहात्म्य कालदेशप्रयोगितम् ॥
 सद्धर्म जिनपुत्राणा भूतलेऽथ वृजभिनाम् ।
 कथित लोकमुख्यानां मुनिसप्तमत जिने ॥
 भाषित कल्पविस्तार श्रीसम्पत्समभिवर्धन ।
 समूलो विसरपटलाग्रा मत्रत त्रसमर्चितो ॥
 यो हीहिम सूत्रवर मुख्य धर्मशोश जिनोजितम् ।
 प्रतिक्षेप्तारो भुवि मर्त्या या अवीचौ नग्वा तक्रो ॥
 महाकल्पाननेकां वै चोपवर्णिताम् ।
 यदा काले तु मर्त्या वदाचेत् कर्हचिद् भवत् ॥
 दरिद्रो व्याधितो मूर्खा जायते म्लेच्छजमिन ।
 लोके कुत्सता याति दुष्टव्यापी भवेत् ॥
 दुर्गन्धोऽथ बीभत्स व्यङ्गो अ ए ए स ।
 भीमरूपी सत्पारूपी भद्राश्च प्रेता वृश्यते भुवि ॥
 कुशलो दीनाचित्त व पुनख दुःखातस्तथा ।
 कृमिभिर्भक्ष्यमाणस्तु द्दुरुण्डमपाकुल ॥
 अवासी परमवीभत्स असम्भाषो चोपपद्यते ।
 क्रमति ग्रस्तचित्तस्तु कुमतिर्याति पुन पुनः ॥

प्रतिप्रेक्षा च धर्मयोगस्तु जिनाङ्गं धानुपूजितम् ।

उद्दृग् स्वमयायामां उद्दमित्रमनाथयाम् ॥

जायते उद्दया गत्य आहृद् स्वसमाकुल ।

यत्र तत्र गतियाति क्रमतिरात्र जायते ॥

प्रतिप्रेक्षात्ति मय तत्र तत्रापपद्यते ॥ इति ।

अथ मञ्जु ॥ कुमारभूता ता मगत्वा महागत्त्र उत्थायासना
देमांशमुत्तरागद्ग म्ता त्वमिण जान्मण्डल पृथि-यां प्रतिष्ठाप्य क
ताञ्जलिपुत्र उत्प्लुनयन तिमिपियाय गगर्गा शुद्धायासभवन-
स्तान् देवपुरानोकाश्च भूतसङ्गा रक्षिपत्रिता धर्मश्रवणाय विदि
त्वैव शास्त्र्यमुनि भगव तमेतमाहु —

“आश्चर्य भगव ! यावत् परम सुभाषितोऽय धमपर्याय । तद्
भगव ! भविष्यत्यनागतेऽध्वनि सत्त्वा विषमलोभाभिभूता सत्त्वा
पञ्चकपायोद्विक्तमनसोऽश्राद्धा कुहका खडुका कुशीला ते म त्राणां
गतिमाहात्म्यपूजित मालदेशनियम म त्रचर्याहोमजपनियमरूपवि-
शरां न श्रदाभ्यसि । अत्रुद्रवचामिति कृत्वा प्रतिक्षेप्यते । क्रिप
मनसा भूत्वा मालं कारण्या त । त दू खां तीत्रां स्वरां खडुकां त
दना वेदयिष्यति । मन्मनरकोपपन्नाश्च ते भविष्यन्ति । तेषां भ
गव ! द मितानां सत्त्वानां कथ प्रतिपत्तव्यम् ! महाकारुणिकाय वृद्धा
भगवत ॥”

अथ भगवा शास्त्र्यमुनिर्मञ्जुश्रिय कुमारभूत मूर्तिं परामृश्या-
म त्रयते स्म — “साधु साधु खलु पुनस्त्व मञ्जुश्री ! यस्त्व सर्वस-
त्त्वानामर्थ हिताय प्रतिपन्न । साधु पुनस्त्व मञ्जुश्री ! यस्त्व तथाग-
तमेतमर्थं प्रश्रयि । तेन हि त्व मञ्जुश्री ! शृणु । साधु च सुधु च
वसि गुरु । भाषिष्येऽह ते सर्वसत्त्वानामर्थाय हिताय सुखाय लो-
कस्मायै देवगनुयाणा न सर्वम त्रचर्यानुप्रतिप्रयोधिमार्गेणियुञ्जा
गुणपरमूल्यापाभयलिलिप्पता मरणकालसमये च रमत्त-याऽय
या परमरहस्य कुमार ! त्वदीयमूलरूपपटलविसर कतम
३

“नमः सर्वतथागतेभ्योऽर्हज्यः सम्यक् सम्बुद्धेभ्य । ॐ कुमा-
ररूपिणि त्रिभुवसम्भव आगच्छागच्छ । लहु लहु भू भू हूँ हूँ जिन
जित् मञ्जुश्रीय सुश्रिय तारय मां सर्वदुःखेभ्य फट् फट् क्षमय
क्षमय । मृताञ्जवोद्भव पाप मे नाशय स्वाहा ।”

एष मञ्जुश्री त्वदीय परमहृदय सर्वशान्तिकर सर्वपापक्षय स
र्वदुःखप्रमोचनमायुरारोग्यैश्वर्यपरमसौभाग्यप्राप्त्यसङ्गजन सर्वविद्या
राजसत्तेजनं च समन तरभाषिते शाक्यमुनिना बुद्धेन भगवता । इय
महापृथिवी सशैलसागरसत्त्वभाजनत्तन्निचयपर्यन्ता पदविकार प्रक-
म्पति भाभूत् । सर्वाश्च गतय प्रेततिर्यग्यमलोकसर्वसत्त्वदुःखानि प्र
तिप्रसन्नधानि । अयं च विद्याराजा मञ्जुश्रीर्मनासि कर्तव्या । न च
तस्मिन् समये सद्वर्त्मप्रतिक्षेपेण चित्तं भवेद्युः । न च मारा पापीयांसः
अवतारं लप्सन्ते । सर्वविघ्ननिषिद्धाश्चापक्रम ते । एव च चित्तमुत्पा-
दयितव्यम् । किं मया शक्य बुद्धानां भगवतां अचिन्त्यबुद्धा बोधि
धर्मा चित्तयितु वा प्रतिक्षेप्तु वा बुद्धा भगवन्तो ह्यस्यन्ति ॥

आर्यमञ्जुश्रीमूलकल्पाद् बोधिसत्त्वपिटकावतसकात्

गहायावैपुल्यसूत्रात् पञ्चाशतिग अंश-

साविगर्हणप्रभावपटलविसर

परिसमाप्त इति ।

आर्यमञ्जुश्रिय पन्स्याग्रत यस्याद्विष्य श्वेतसर्पपाणामष्टशत
जुहोति ; स वशा भवति । स्त्रीयशीरुग्ण अपशन जुहुयात्, सा वशा
भवति । क्राणयतुर्नश्या श्वेतपुष्पाणामष्टसहस्रेणार्यमञ्जु श्री उवाच ह
न्तव्यः, राजप नी वशा भवति । अपतितगामयेन शिवादेह कृत्वा
तस्याग्रतो गोमयेन त्रिशूलेन श्वेतसर्पपाणां दग्धिमधुघृताक्तानां सप्ता
हुतिं जुहुयात् । त्रिसत्रय यस्योद्विष्य स वशो भवति । कुमारी
वश्यार्थं अरङ्गपुष्पाणां अष्टसहस्रेणायमञ्जुश्रीर्ह तव्य । सा वशा
भवति । मधुच्छिद्रमर्या पुत्तलिका कृत्वा आत्मन ऊरु स्थाप्य
अष्टसहस्र । यस्योद्विष्य स वशा भवति । पन्स्याग्रत शुरुपुष्पाणां
अष्टशत निवेदयेत् । यमिच्छति स वशो भवति । शङ्खनाभिराच
नातगरुमेकीकृत्य पीपयेत् । अप्सुहस्माभमन्त्रित कृत्वा अक्षेन वा
पानेन वा यस्य दीयते स वशा भवति । ब्राह्मणीयशीरुग्णे पट
स्याग्रत विल्वकुसुमानामष्टसहस्र जुहुयात्, सा वशा भवति । भ
स्माना सप्तजप्तेन यां स्त्रिय चूर्णयति, सा वशा भवति । स्त्रिया पुरु
षस्य वाग्रत स्थित्वाष्टसहस्र जुहुयात्, स वशो भवति । चतुरङ्गुल
काष्ठिकां अष्टसहस्राभिमन्त्रितां तया यमार्कुर्यति, स वशो भवति । श्वे
तपुष्पाणां अष्टशत अष्टमहस्र निवेदयेत् । तत्रैव पुष्प गृह्य स्त्रिय दह्वा
आवर्त्तयेत् । आगच्छति स वशो भवति । क्षीरयावकाहार' पक्व
मेक बलमीकमृत्तिकामय या प्रतिक्रति कृत्वा ततोपविष्टस्तावज्ज
पेद् यावद् वासुन्विलित मिद्धो भवति । आत्मद्वान्शमस्य भक्त द
दाति । अतीतमनागत म गृत्पन्न स्थयति । क्षीरयावकाहार शतस
हस्र जपेत् । भोगान लभति । मासेन भिक्षाहार शुक्चतुर्दश्यामेकरा
त्रोपित पन्स्याग्रतो महतीं पूजां कृत्वा प्रतिमाया पादौ गृह्य ताव
ज्जपद् यात्रन्त्रिताचलितेयान्श्या भवति । सर्वसिद्धानां राजा
भवति । मारुताहारमुत्पद्ये । पञ्चार्पणहस्त्राणि जीरति । गङ्गानदी
मवतीर्य लभ्यते जपत् । पश्चान् तत्रैव पदे गालुसामय चेत्य कृत्वा
मधु क्षीर चैकत कृत्वा जुहुयात् । सर्वनागा आगच्छन्ति । यद्
व्रतीति तन् सर्वं कुर्वन्ति । पर्यतशिखरमारुह्य पञ्च प्रतिष्ठाप्य तेलोक्त

चन्दशकलिनां जुहुयात् । यथा आगच्छति । यद् ब्रवीति तत्
सर्वं कुर्वति । वन पत्र प्रतिष्ठाप्य मधुपिप्पली चकृत कृत्वाष्टसहस्र
जुहुयात् । सर्वविद्याधरा आगच्छति । आज्ञाकरा भवति । एतद्वक्षे
प्रताप्य समुत्पान्गर्भचैत्यप्रतिष्ठाप्य लक्षमेक जपेत् । लक्षपरिसमाप्तौ
पोषधिकेन रूपकारेणाश्वत्थकाष्ठमयं तृशूलं लक्षणापेतं कृत्वा सपा-
ताभिहूतं कृत्वा पौर्णमास्यां सुगन्धगन्धं समुपलिप्य यथा विभ-
क्तं पटस्याग्रतः पूजां कृत्वा दक्षिणहस्ते कृत्वा सकलां रात्रिं सा-
धयेत् । यावज्ज्वलतीति । ज्वलितं महादेवो भवति । भूताधिपति
भवति । दुर्दा तदमकं अप्रतिहतं सर्वसत्त्वेषु । समुद्रमवतीर्य लक्ष
जपेत् । सागरप्रभृति यमिच्छति नागराजनं तं पश्यति । मणिरत्न
वा ददाति । तेन गृहीतेन त्रिधाधरो भवति । सर्वनागविद्याधराणां
राजा भवति । पोषधिकेन कर्मकारेण ताम्रघटकं कारयेत् । प्रातिहार-
रूपक्षे पूर्णमास्यामुदारां पूजां कृत्वा पटस्याग्रतः प्रतिष्ठाप्य तावज्ज-
पेद् यावज्ज्वलितः । ततः तस्मिन् हस्तं प्रक्षिप्य यमिच्छति तत् सर्वं
प्रादुर्भवति । भद्रघटसाधनम् । समुद्रगामिनीं नन्दीमवतीर्य लक्ष ज-
पेत् । यस्यां मृण्मयं वालुकाय वा पूर्णमास्यां चैत्यं कृत्वा, तत्रैव पट-
प्रतिष्ठाप्य महतीं पूजां कृत्वा स्फटिकमणिमृण्मया वा दक्षिणहस्तेन
गृहीत्वा पर्यङ्कोपविष्टः तावज्जपेद् यावज्ज्वलतीति । चित्तामणिधारी
विद्याधरो भवति । सधातुके चैत्ये पटं प्रतिष्ठाप्य लक्षं जपेत् । प्रा-
तिहाररूपक्षपूर्णमास्यां विधायतः पूजां कृत्वा मदीपमाला च उदारां
कृत्वा दक्षिणहस्तेन ध्वजं शूरास्त्रालम्बितं गृह्य ताम्रजपेद् याव-
ज्ज्वलति । ध्वजविद्याधरो भवति । सर्वत्राप्रतिहतः । प्रातिहाररूपक्षे
पूर्णमास्यां पटस्याग्रतः महतीं पूजां कृत्वा भगवत्या मङ्गापारमितापु-
स्तकं सुगन्धगन्धे प्रलिप्य सुगन्धपुष्पमालाभिः प्रयित्वा वामहस्तेन
गृह्य पर्यङ्कोपविष्टावज्जपेद् यावज्ज्वलति । त्रिधाधरराजा भवति ।
यत्रेच्छति तत्र गच्छति । बोधिमन्त्रचर्याचारी भवति । कुमारीं प्रा-
सादिकां सुस्नातालङ्कृतां कृत्वा पटस्याग्रतः यथाविभवतः पूजां
कृत्वा वामहस्तेन गृह्य स्थितस्तावज्जपेद् यावत् तथा सह ज्वलति ।
तथैव सार्धं विद्याधरा भवति । पञ्चलिङ्गस्यापरिहस्तं दत्त्वा ताव-

जपेद् यावत् सखाया न पश्यन्ति । अदृश्यः सर्वसिद्धानामगम्यः
अतर्धानिक भवति । त्रयोदश्यां चन्द्रग्रहे सूर्यग्रहे वा हरितालं बोधि
वृक्षपत्रांतरित कृत्वा महेश्वरायतने सधातुके चैत्ये तावज्जपेद् यावद्
धूमायति । तिलकं कृत्वा अन्तर्हितो भवति । क्षीरयावकाहारं समुद्र-
तटे वृक्षमूले सहस्रं जपेत् त्रिसन्ध्यं सप्तरात्रम् । समुत्पानि रत्नानि
पश्यति । यथेष्टं गृह्णीयात् । मुद्राहारं पर्वतशिखरमारुह्य अष्टसहस्रं
जपेद् विंशतिरात्रम् । पर्वतगतानि मणिरत्नानि दर्शनं भवति । ततो
हस्तशिरसि कृतं तस्योपरि उपविष्टं अष्टसहस्रं जपेत् । एव त्विसानि
सप्त । स वशो भवति ॥

राजानं राजमात्रं वा वशीकर्तुं नाम' तस्य मधूच्छिष्टेन प्रति
कृतिं कृत्वा निर्धूमाङ्गारेषु क्षिपेत् सप्तरात्रं स वशो भवति । वस्त्रकामः
श्वेतपुष्पाणां अपरिमर्दितानां सकृत् परिजप्य उदके क्षिपेत् सप्तरात्रम् ।
अष्टसहस्रं वस्त्रयुगं प्रतिलभेत् । गोघृतं अष्टसहस्रं जप्त्वा स्त्रियामाद-
द्यात् । विशल्या भवति । नवनीताष्टशतजप्तेनाभ्यक्तं अग्निं प्रविशति । न
च दहते । तेनैव चाभ्यक्तो जलं प्रविशति स्तम्भितो भवति । जपमानो
यावदुत्साहं भिक्षं भक्षयति । आयमं प्रदेशमात्रं खड्गं कृत्वा सधा-
तुके चैत्ये पटं प्रतिष्ठाप्य उत्तरां पूजां कृत्वा अश्वत्थपत्रैः प्रदक्षि-
णावर्त्तैः खड्गं प्रतिष्ठाप्य तावज्जपेद् यावज्ज्वलितं इति । तेन गृहीतं
सपरिवारोत्पनति । विद्याधरसहस्रपरिवृतं अभ्येयं सर्वविद्याभराणां
वर्षकोटिं जीवति । कृतपुरश्चरणं कृष्णाष्टम्यां कृष्णचतुर्दश्यां वा
पटस्योदारां पूजां कृत्वा सङ्घोदिएकां भिक्षं भोज्यं मनःशिलायां
भूमौ पद्मं शतपत्रं लेख्यं पद्मकणिमायां उपविश्य तावज्जपेद् यावद्
भूमिं भित्त्वा पद्ममुत्तिष्ठति । पद्मपत्रेषु चापविष्टां विंशतिविद्याधरा
प्रादुर्भवन्ति । तैः परिवृतं उत्पति । यावन्तं मत्वा पश्यति यैश्च
दृश्यते तैः सार्धं गच्छति । स च पद्मं अनेकरत्नालङ्कृतो भवति ।
विमातुरकल्पं जीवति । भिन्नान्देहं स्वेच्छया उपपति गृह्णाति । पानीये
अष्टसहस्राभिमन्त्रितेन शुष्कवृक्षं सिञ्चेत् । पुष्पयति फलति च । शु-
ष्कनदीमयतीर्थं जपेद् उदकं भवति । नदीमतरणे जपेत् । श्रान्तस्य

स्थला भवति । राजान राजमात्र वा वशीकर्तृकामेन पटस्याग्रतः
 कृष्णाष्टम्यामारभ्य पुष्पाणामष्टसहस्र निवेदयेत् । लवणाहुतिं चाष्ट
 सहस्र जुहुयात् । नियतं राजा वशी भवति । तामेवाष्टमीमारभ्य गोरो
 चना त्रिसन्ध्य अष्टशतिकेन जपेद् यावदेनादशी । तेन तिलकं कृत्वा
 य वीक्ष्यति स वशो भवति । यदिच्छे दारकदारिका वशीकर्तृकाम
 पटस्याग्रतः, सिद्धार्थकानां अष्टसहस्र जुहुयात् । तामां पादपाम्बु गृह्य
 पुत्तलिकां कृत्वा यस्य नामग्रहण करोति स यशा भवति । मेघा-
 र्थिना गन्धधृतं गृह्य च द्रग्रहे सूर्यग्रहे वा ताम्रभाजने प्रक्षिप्य ताव
 ज्जपेद् यावत् त्रिविधा सिद्धिः । ऊष्मायमाने श्रुतिधरोऽयं यश्चनोति
 त गृह्णाति । धूमायमाने रसरसायनम् । ज्वलितेन जातिम्मरो भवति ।
 अर्कपुष्पाणां लक्षं जुहुयात् । दीनारलक्षं ददाति । पटस्याग्रतः अर्कपु
 ष्पाणामष्टसहस्र निवेदयेत् । नीनारगतं लभते । पटस्याग्रतः शालि
 तन्दुलानां घृताभ्यक्तानां अष्टसहस्र जुहुयात् । पञ्च दीनारां लभते ।
 कृतपुरश्चरणं पटस्याग्रतः दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्र जुहुयात् ।
 नीनारगतत्रयं लभते । कृष्णतिलानामष्टसहस्र जुहुयात् । नीनारगता
 भिकं लभते ॥

कुलपतिं वशीकर्तृकाम पटस्याग्रतः अर्कमभिधानामष्टसहस्र जु
 हुयात् त्रिसन्ध्य सप्तरात्रम् । कुलपतिर्वशीभवति । लोहपत्यं वशी
 कर्तृकामं पटस्याग्रतः, दूर्वाप्रालानामष्टसहस्र जुहुयात् सप्तरात्र त्रिस
 न्ध्यम् । कालपत्यं करोति यावज्जीवम् । आर्यसहस्रं वशीकर्तृकामेन
 अर्कपुष्पाणां पटस्याग्रतः अष्टसहस्र निवेदयेत् सप्तरात्रम् । यदर्थं कुर्यात्
 तमन्विच्छति । सनतजपेनार्थं लभते । गुग्गुलुगुलिकानां पटस्याग्रतः
 अष्टसहस्रं जुहुयात् । सुवर्णसहस्रं लभते । पटस्याग्रतः कुन्दुहधूपं अ
 ष्टसहस्रं जुहुयात् सप्तरात्रम् । निधानं लभते । पटस्याग्रतः अर्ककाष्ठ
 समिधानां दधिमधुघृताक्तानां त्रिसन्ध्यं सहस्रं जुहुयात् । दीनार
 सहस्रं लभते । शत्रुवशीकरणे पोषधिकं पटस्याग्रतः त्रिसन्ध्यं राज
 सर्वपाणां अष्टसहस्रं जुहुयात् सप्ताहम् । सर्वशत्रवो वशा भवन्ति ।
 लाक्षाहुतानां अष्टसहस्रं जुहुयात् सप्ताहम् । सर्वजनमियो भवति ।

शालितन्दुलानां अष्टसहस्र जुहुयात् त्रिसन्ध्यं सप्ताहम् । कार्पापणशतं
 लभति । कृतपुरश्चरणं कृष्णाष्टम्यां कृष्णचतुर्दश्यां वा मृतकपुरुष
 अक्षताङ्गं शुद्धं स्नानालङ्कृतं कृत्वा सुगन्धपुष्पधूपैरभ्यर्च्य वाम-
 पादनागमिमार्गस्य मन्त्रके आहृतव्यम् । तत उत्तिष्ठति । पुष्प
 लोहमये स्वर्गे आहृतव्यम् । जातरूपं सुवर्णं लभति । अथ नच्छति
 वक्तव्यम् — 'छर्दस्य' इति । ततश्च तामणिं निर्गच्छति । त शिरमि
 कण्ठे वा कृत्वा अन्यत्र वा बद्ध्वा यच्चिन्तयति तं प्रादुर्भवति । शुक्ल
 प्रतिपदमारभ्य अहोरात्रोषितं समुद्रगामिनिं नदीं असमात्रमुदकमव
 तीर्य जातीपुष्पाणां दशसहस्राणि प्रवाहयेत् । दशभाषकं लभते,
 सुवर्णसहस्रं वा । शुक्लप्रतिपदमारभ्य समुद्रगामिन्या नद्यां पद्मानां
 दशसहस्राणि निवेदयेत् सप्तरात्रम् । निधानसङ्घातं लभते । कृतपु
 रश्चरणं तामेव नदीमवतीर्य पुष्पाणां दशसहस्राणि प्रवाहयेत् सप्ता
 हम् । दशप्रापाण्यलभते । अशोकपुष्पैश्चणकमात्रां गुटिकां कृत्वा
 पटस्याग्रतः दधिमधुघृताक्तानां त्रिसन्ध्यं अष्टमहस्रं जुहुयात् सप्तरात्रम् ।
 यं मृगयति तं लभते । अपामार्गसमिधानामेष विधिः । सुवर्णसहस्रं
 लभते अशोकगुटिकाव्यतिमिश्रं अपामागतन्दुलैः पटस्याग्रतः त्र्यक्तानां
 दशसहस्राणि जुहुयात् । नामग्रहणेन राजकं लभति पासमात्रेण ।
 राजानं समञ्चिणं त्रीशकर्तृकाम् पटस्याग्रतः अशोकसमिद्धिरग्निं प्रज्वा-
 ल्य अशारुपुष्पाणामत्र दधिमधुघृताक्तानां दशसहस्राणि जुहुयात् ।
 स मञ्त्री वशमागच्छति । पटस्याग्रतः अग्निं प्रज्वालय अपामार्गसमिद्धिः
 शतपुष्पां दधिमधुघृताक्तां दशसहस्राणि जुहुयात् । स्वयं निधानं प
 रीक्षति । समुद्रगामिन्यां नद्यां कगीमात्रमुदकमवतीर्य दशसहस्राणि नि
 वेदयेत् । ये तां जिघ्र्क्षति । रामहस्तेन ग्राह्यं भवति लक्षं जपेत् । तत
 सिद्धो भवति । मुक्त्वा दृश्यति । सप्तातुके चेत्ये नदीतटे वा पर्वते वा
 पठं प्रतिष्ठाप्य पद्मानां लक्षं जुहुयात् । श्रियं पश्यति । एतेनैव वि-
 धिना नीलोत्पलानां लक्षं जुहुयात् । विधानां पश्यति । गुग्गुलुगुलि-
 कानां लक्षं जुहुयात् । दीनारलक्षं लभते । सुगन्धपुष्पाणां लक्षं जुहु
 यात् । वस्त्राणां कोटिं लभते । गुग्गुलुधूपेन अष्टशतिकां मनोभिरु

वितां च पूरयति । तिलसर्षपाणां पटस्याग्रत प्रतिदिनमष्टसहस्र जुहुयात् दिवसत्रयम् । पञ्चविंशतिदीनारां लभते । अनेनैव विधिना सप्तरात्रं जुहुयात् । दीनारशत लभति । लग्नपर्या प्रतिवृत्तिं छित्वा छित्वा जुहुयात् अष्टसहस्रम् । यमिच्छति स वशो भवति स्त्री वा पुरुषो वा । उभयार्द्र हस्तसर्षपाणां घृताक्तानां अष्टसहस्र जुहुयात् दिवसत्रयम् । सर्वविघ्नोपशमनम् । उदके एरुपाद प्रक्षिप्य स्थले एक एव तावज्जपेद् यावदुदरस्थ पाद लघुर्भरति । तत पापा मुक्तो भवति । अर्ककाष्ठैरग्निं प्रज्वालय राजिकानामष्टसहस्र जुहुयात् सप्ताहम् । कर्मवरणं क्षीयते । ब्राह्मी गृह्णी पिप्पलीचूर्णं समभागानि कृत्वा मधुना सहाय्यमञ्जुश्रियस्याग्रत एकविंशतिवारान् परिजप्य लिहेत् सप्ताहम् । मेधावी भवति । द्विसप्तरात्र परममेधावी भवति । द्विमासयोगेन श्रुतिधरो भवति । पटस्याग्रत प्रतिमायां वा अष्टसहस्र जप कृत्वा पश्चात् पिबेत् । एव दिनेदिने मौनी जपेत् । मेधावी भवति । बद्धो रुद्धो वा जपेनैव मुच्यति । चौर्गं दृष्ट्वा जपेत् । चौरैर्न मुष्यति । तैलमष्टसहस्राभिमन्त्रित कृत्वा शिरः प्रक्षयेत् । सर्वजनप्रियो भवति । भगवतो बुद्धस्याग्रत ये स्पृशति ते सर्वे वश्या भवन्ति । अनेनैव मन्त्रेण शस्त्राहतस्य पुरुषस्य तैलमष्टसहस्राभिमन्त्रितेन प्रक्षयेद् त्रणा नश्यति । न वेदना भवति । अनेन लोष्ट परिजप्य सप्तवारां जले प्रक्षिपेत् । मकरकच्छ पादीनां तुण्डबन्धः कृतो भवति । पूर्णमास्यां त्रिरात्रोपितो नाभिमात्रमुदरमवतीर्य शुरुपुष्पाणामष्टशत निवेदयत् । पञ्चदीनारमूल्यं वस्त्रयुग लभते । च द्रग्रहे सधातुके चैत्ये गुञ्जानां श्लक्ष्णचूर्णीकृतानां घृतमधुमिश्रा गुडिकां कायेत् । सप्ताश्वत्थपत्रात्तरितां हस्तेनावच्छाद्य तावज्जपेद् यावज्ज्वलति । भक्षयेच्छ्रुतिधरा भवति । अनेन सर्वातु राणां कर्माणि कुर्यात् । मूलदाघरस्त्रीमूत्रकृत्राजरघृधभिन्त्यं तैलं परिजप्य निरोगो भवति । शुरुप्रतिपन्मारभ्य त्रिरात्रोपितं अश्वत्थपत्रवृक्षस्याधस्ताद् युथिकाकलिकानां घृतदधिक्षीराभ्यक्तानां शतसहस्र जुहुयात् । रूपकशत लभते । अथ न मिद्धयति कर्मकुर्यात् रूपक शतं लभते पश्यति वा पिशाचज्वरभूतग्रहविनाशक सूत्रेण मोक्षयति ।

नार्याः अप्रसवमानाया तेलमष्टशत परिजप्य नार्भि कम्पिप्रदेश वा
 ब्रह्मयेत् । विशल्या भवति । कुम्भीरधारण लोपशताभिमन्त्रितेन अ
 नन्ता वेतसी ब्राह्मी वचा बृहती-मधुसयुक्ता सधातुके चैत्ये चन्द्रमप
 श्यता तावज्जपेद् याव मुक्त इति । फरफरायते । भक्षयित्वा श्रुति
 धरो भवति । सङ्ग्रामे प्रतिसराष्टशताभिमन्त्रित कृत्वा ग्रन्थि हस्ते
 बन्धा अहतबलो भवति । अहोरात्रोपितेन भगवतोऽग्रतः साधयि
 तव्य । समुद्रगामिनीं नदीमवतीर्य गत्वा क्षीरयावकाहारेण पञ्चमु
 पोष्य चिरुसितानां श्वेतपद्माना उदके निवेदयेत् । निधान पश्यति ।
 पञ्चगव्येन नायशोधन कृत्वा शुक्लप्रतिपदमारभ्य यावत् पूर्णमासीति
 कृतपुरश्चरण अन्ते त्रिरात्रापितः कुमारीरुर्तितमुत्र शुद्ध सधातुके चैत्ये
 प्रतिमाया वा गृहे दशसहस्राभिमन्त्रितेन हस्ते ब वा अन्वयो भ
 वति । सधातुके चैत्ये पटं प्रतिष्ठाप्य पद्मानां त्रिंशत्सहस्राणि जुहु
 यात् । खदिराङ्गारैरग्निं प्रज्वाल्य स्वरूपेण पश्यति । य मृगयति त
 लभते । प्रतिपदमारभ्य यावत् पञ्चदशीति । त्रिरात्रोपित सधातुके
 चैत्ये उदारं पूजा कृत्वा उदुम्बरीभि समिधाभि अग्निं प्रज्वाल्य
 घृताहुतिं जुहुयात् । ग्राम लभते । समुद्रगामि-न्या नदीतीरे स्तूपसहस्रं
 कारयेत् । प्रतिदिनमेकैकस्य स्तूपस्य गन्धपुष्पधुपादीं दत्त्वा अष्ट
 सहस्राभिमन्त्रित कारयेत् । यावत् पश्चिम स्तूप उ्वलति । ततो ज्ञात
 व्यम् भगवां महाबाधिसत्त्वमागच्छति । आगच्छमारस्य पथि
 वीप्रकम्पः सुगन्धग धवायवो वान्ति । तावज्जपेद्, यावत् स्वरूपेण
 तिष्ठति । स य वर याचते त लभते । भगवतोऽग्रतः खनिरपत्रख
 ण्डिकानां अष्टसहस्रं जुहुयात् । प्रतिदिन दीनारमेक लभते । अट्ठा
 गत्वा भिक्षाहारं दधिमधुघृताक्तानां अरण्यगोमयानां त्रिंशतिसहस्राणि
 जुहुयात् । यावद् वृक्षदेवता सिंहरूप कृत्वा आगच्छति । म च निदान
 ददाति । न गृहेतव्यम् । स्वयमेवमुपतिष्ठस्वेति । राज्य धन वा यरत्नानि
 वा ददाति । नित्य रत्नत्रयोपयोज्य भोग दातव्यम् । अरण्य प्रतिवि
 शित्वा दशसहस्र जपेत् । शतसहस्र जपेत् । पुनरपि शतसहस्र जपेत् ।
 अगुरुकाष्ठप्रतिमाग्रतः भगवतः वत्सलण्डकाना मधुघृताक्तानां सप्तसह
 स्राणि जुहुयात् । कपिला कामधेनुरागच्छति । यदि नागच्छति पुनरपि

नत्सलण्ड पिंशतिमहस्राणि जुहुयात् । जागता च मित्रा भवति ।
 पुरुषसहस्रस्य क्षीरं ददाति । पटस्याग्रतः घृतमग्न्याक्तानां जातीपुष्पा-
 णां अष्टसहस्रं जुहुयात् । पण्मामा दीनारमहस्रं लभते पणमहस्र-
 या । प्रिकसितपद्माना दधिमधुघृताक्तानां शतसहस्रं जुहुयात् सधा
 तुके चैत्ये पुद्वाभिप्रसन्ना देवता उरदा भवति । आर्यमञ्जुश्रियस्य
 पूजां कृत्वा गौरसर्पपाणां सप्ताभिमन्त्रितानां सदग्रामे प्रकिरे । शा-
 न्तिर्भवति । प्रतिहारकपक्षे शुक्लपयोदश्या गन्धपुष्पं पूजा कृत्वा
 विकसितानां पद्माना घृताक्तानां अष्टसहस्रं जुहुयात् । भस्मं च गृही-
 त्वात्मनः ललाटे तिलकं कृत्वा ग्रामं नगरं प्रविशेत् । सर्वं वशा भ-
 वन्ति । ऋणचतुर्दश्या प्रभृति यावत् पञ्चदशीति एकरात्रोपितेन वृक्ष-
 स्याधस्ताच्चतुर्दशमात्रं मण्डलकमुपलिप्य, गन्धपुष्पधूपं दत्वा आर्यम-
 ञ्जुश्रियस्य पूजां कृत्वा यक्षाणां बलिं दत्वा मानुषार्थं गृहीत्वा
 त्रिशूलं कारयेत् । वामहस्तेन प्रक्षिप्य सप्तरात्रिरात्रोपितेन वा जा-
 तीपुष्पाणामष्टसहस्रं जुहुयात् । तेन शूलं ज्वलति । ततः सिद्धो भव-
 ति । इच्छया यः निर्मिणोति तः लभति । दिव्यं गृहं चन्द्रमूर्यग्रहे
 सधातुके चैत्ये प्रतिमाया वा गृहे कपिलाया समानवत्साया गोघृत-
 पलं गृह्य मौर्वर्णभाजने स्थाप्य भगवतः पूजां कृत्वा चन्द्रमपश्यता
 दर्शनापरिच्छाद्य तावज्जपेद् यावदध्मायति । फेनायति । ज्वलति ।
 अध्मायमानं पीत्वा सर्वसङ्घनशीकरणम् । फेनायमानं पीत्वान्तर्धानं
 भवति । ज्वलमानं पीत्वाकाशेन गच्छति । पण्मासकृतपुरश्चरण-
 गोमूत्रयाजकाहारिणा मौनव्रतिना नित्यजापेनायाचितं सुवर्णशतं ल-
 भते । प्रतिहारकपक्षमारभ्य मय मय भगवता आर्यमञ्जुश्रियस्याग्रतः
 पूजा कृत्वा गन्धपुष्पादीनां ददता अष्टाङ्गपापधसमागतं पूर्णं सप्त-
 त्सरे सिद्धो भवति । भगवानस्य पट्टबन्धं कराति । आर्यमञ्जुश्रि-
 यस्य पूजा कृत्वा प्रतिपदमारभ्य यावत् पार्णमासी दिनं दिनंऽधि-
 कपूजा कार्या । भिक्षवश्च भाजयितव्या । सिद्धाऽस्मीति प्राश्निस्स-
 रति । घृताहुतीनां शतसहस्रं जुहुयात् । परस्य शान्तिर्भवति ।
 प्रातिहारकपक्षे भगवतो बुद्धस्य पूजा कृत्वा उदारा आर्यमञ्जुश्रियस्य
 गन्धपुष्पदीपधूपादीन् दत्वा शङ्खपुष्पीपुष्पाणां इन्द्रदत्तलाक्तानां शत-

सहस्र जुहुयात् । ग्रामनगरहस्त्यथरथगामहिपाश्च भवति । सप्तग्रात्रं
 क्षीरयावकाहार पोषधिकेन आमलितघृतेन पात्र पूरयित्वा शुक्ल
 त्तिना दीप प्रज्वाल्य दुर्गारुमारिकाया दद्यापयन् । तत्रैतापज्ञा । ग
 म्पन्न पश्यति । सर्पिद्वयेभ्य भय न भवति । नित्यजापिना मोधि
 वृक्षसमिधाना नयनीक्तानामष्टसहस्र जुहुयात् । पटस्याग्रतः, तथा कु
 शसस्तरे स्तपेत् । स्वमे विशतिसाहस्रिक द्रव्य पश्यति । अर्थभाग
 रत्नत्रयोपयोज्यम् । पटस्याग्रतः शुक्लप्रतिपदमारभ्य यावत् पौर्णमा
 सीति । जनान्तरे दिने दिनेऽष्टमसहस्र जपेत् । गन्धपुष्पगुणादिभिः
 पूजा कृत्वा अन्ते त्रिरात्रोपितेन मीनघृत कुरुता मन्त्र जपता प्रातिचार
 केभ्यो बाल हस्ते दत्त्वा महापथ गत्वा भूत क्रूर निषेदयेत् । प्रतीन्त्रेति
 वक्तव्य । गारसर्पपाणा द्वेण गृहीत्वा दश दिशाऽधस्ताच्च क्षिपेत् ।
 एरुर्विशतिरागनभिमन्त्र्य पर आत्मा प्रकाशयेत् । तथैव कृष्णाष्ट
 म्या गन्धकुटि प्रविश्य भगवतोऽग्रतः सहस्र जपेत् । गन्धपुष्पादिभि
 र्बलिविमान कृत्वा ततः स्वमे पश्यति भगवानार्यमञ्जुश्री । वशात्
 मासे कृष्णपक्षे पोषधिकेन क्षीरयावकाहार, सधातुके चत्ये गन्धपु
 ष्पदीपादिभिः पूजा कृत्वा मिश्रश्च दिने दिने भोजयितव्या । मि
 क्षम अकालमूलकलशश्चत्वारः सलिलपूर्णः स्थापयितव्या । रात्रौ
 पथिनीजानि प्रक्षिप्य रात्रौ एकरुमष्टसहस्राभिमन्त्रित कृत्वा अका
 कोलीने पुत्रदारदारिका स्थापयेत् । गज्यम् । पञ्चम्यत्तरया कृष्णा
 ष्टम्या भगवत आर्यमञ्जुश्रीस्य च पूजा कृत्वा श्मशानाग्न प्रज्वा
 ल्य शतपुष्पाणा षष्टसहस्र जुहुयात् । जन्मात्र अक्षय भवति । तमेव
 भस्म ग्रहाय आत्मन परम्य या ललाटे पुण्ड्रक कृत्वा सङ्ग्रामऽग्रत
 रेत् सर्व वशा भवति । गन्धनाच्च निगडात् प्रमाचयन् । जयिगता
 नाशयति । मालतीपुष्पाणा दधिमधुघृताक्ताना शतसहस्र जुहुयान् ।
 पद्माम गामूत्राहार । वीनासहस्र लभत । शुक्लप्रतिपदमारभ्य नी
 लोत्पलाया अष्टमसहस्र जुहुयात् । यस्य ताम्ना जुहोति स प्रशो भवति ।
 पञ्चकालाना त्रिमन्त्र्य अष्टमसहस्र यस्य नाम्ना जुहोति स प्रशो भव
 ति । प्रातिहारकृतं पटस्याग्रतः क्षीरयावकाहार त्रिमन्त्रं पञ्चदश्या
 तावज्जपेद यावद् भगवानागच्छति । दीपशिरसा वर्द्धते । पृथिवी

कम्पते । परं वा प्रचलति । गिद्धेति वाङ् निरगति । दीनारमहस्र
लगति । पिपगपिर्भवेति । पण्भाग्रतपुरश्चरणा मधातुके चैत्ये भग
वत आयमञ्जुश्रियस्याग्रत पण्भाग्राभ्यन्तरेण दीनागणा पञ्चसहस्रा
णि लभति । मधातुके चैत्ये पूजा कृत्वा शतमहस्र जपेत् । रूपकस
हस्र प्रतिलभति । मधातुके चैत्ये शतसहस्र जपेत् । सर्वकामप्रदो
भवति । सर्वव्याधिषु प्रशमन कर्तृकामेनाष्टशतमहस्राभिमन्त्रित कृत्वा,
कन्याकर्त्रितमूत्रक बन्धितव्यूम् । मौभाग्य गतिलभते । व्याधिश्च प्रश-
मति । समुद्रगामिनीं नदीमतीर्य कण्णतिलाना अष्टमहस्र निवेदयेत् ।
धनधान्य प्रतिलभते । मधातुके चैत्ये शुक्लप्रतिपत्तमारभ्य पञ्चदश्यां
त्रिगत्रापितेन उदुम्बरकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य राजसर्पपाणा दधिमधुघृ-
ताक्ताना शतसहस्र जुहुयात् । पञ्चग्रामाणि प्रतिलभते । राजवृक्षम-
मिद्धिरग्निं प्रज्वाल्य श्वेततिलाना दधिमधुघृताक्ताना शतसहस्र जुहु-
यात् । पञ्चदश्या त्रिगत्रापित यदि ते तिला दिक्षि विदिक्ष ग-
च्छन्ति । ततः सिद्धो भवति । सर्वसत्त्वा वशीकरोति । आयमञ्जु-
श्रियस्याग्रत पूर्वं शतसहस्र जपेत् । ततः चन्द्रग्रहे घृतमष्टपलानि दत्त्वा
ताम्रजपेद यावत् फेनायति पीत्वा श्रुतिधरो भवति । कुन्दरुक् श-
तमहस्र जुहुयात् । अयाचित पुगणमेक लभते । आर्यमञ्जुश्रियस्या-
ग्रतः प्रतिदिनमष्टशतं सुगन्धपुष्पाणां निवेदयेत् । श्रीमा भवति ।
अपामार्गमिधाना दधिमधुघृताक्ताना गतिदि । अष्टमहस्र जुहुयात् ।
ग्राम लभते । बहुपुत्रिकासमिद्धिरग्निं प्रज्वाल्य, पञ्चाष्टमहस्र जुहुयात् ।
तेन भस्मना तिलकं कुर्याद् अन्नार्हितो भवति । यदि न भवति
त्रिगपि माथयेत् । चन्द्रग्रहे तदीति गत्वा पितृममिद्धिरग्निं प्रज्या
य त्रिपुष्पाणा घृताक्ताना शतमहस्र जुहुयात् । यक्षकुमारी आ-
गच्छति । अर्धरात्रे पुनरपि षष्टमहस्र जपित्वा तत एका आग
च्छति । या वाचा उच्यते त करोति । निधिस्थाने मन्त्रमष्टसहस्र
जपेत् पुष्पपुष्पगन्धादिभिः पूजा कृत्वा ततः कण्णचतुर्दश्यां बलि-
मिधानं कृत्वा जपेत् । पिशाचा आगच्छन्ति । ततः स्यात् । नि-
धाय उत्तिष्ठति । गृहीत्वात्मना त्रयाणां स्नाना दातव्यम् । एवं
पञ्चमहस्रमपि कर्म । भगवतोऽग्रतः त्रिभीतककाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य तिल-

तण्डलानां प्रतिष्ठाप्य अष्टमहस्र जुहुयात् । गण्डा यथा भवति । अमा
 न्ययशीकरणा गारसर्षपा जुहुयात् वशो भवति । राजयशीकरणे म
 र्जगम जुहुयात् । वशो भवति । पुरुषस्त्रीयशीकरणे एतमेव जुहुयात् ।
 अगस्तिकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य दीपवर्तीनां पटस्याग्रतः दीनारशतं ल
 भते । क्षीराहारेण पलाशममिधानां जुहुयात् । प्रतिदिनं त्रिं कालम् ।
 सुपर्णशतं लभति । समुद्रगाभिनीं नर्त्तां गत्वा अतश्चतस्रहस्रं जुहुयात् ।
 यावद् रत्नानि प्रतिलभते ग्रहतन्त्रम् । रत्नत्रयापयोज्यं भागो
 देयः । त्रैशाख्यपूणमास्यामकलां रात्रिं जपेत् । आनन्तर्यामिन्पूजयति ।
 मोक्षमले भगवतः आर्यमञ्जुत्रयस्य पूजां कृत्वा अपामार्गसमि
 धानां दधिमधुघृताक्तानां जुहुयात् । आत्मानमुद्दिश्य । सर्पपापैर्मुक्तो
 भवति । मत्तं मत्तं मरिचानि अभिमन्त्र्य अकाकोलीने भक्षयेत् । पञ्चा
 शन्लोकशतानि गृह्णाति । तच्च यावज्जीवं धारयति भगवतां बु
 द्धस्याग्रतः शतमहस्रं जपं कृत्वा पद्मगन्धं करोति । जले वैकङ्कतम
 मिधानां दधिमधुघृताक्तानां आर्यमञ्जुत्रयस्याग्रतः शतमहस्रं जुहुयात् ।
 अर्धरात्रे पञ्च त्रीनारशतानि प्रतिलभते । अधः रत्नत्रयापयोज्यम् ।
 कुमुदानि दिनं दिनेष्टमहस्रं जुहुयात् । विनायकैर्मुक्तो भवति । का
 त्तिकशुद्धपक्षे क्षीरयानकाहारः शाकाहारो वा पापधिकः पञ्चदश्यां
 त्रिरात्रोपितो वैकङ्कतफलानां घृताक्तानां लक्षं जुहुयात् । ऋष्यमहस्रं
 प्रतिलभते । ग्रामस्वामी भवति । अधः रत्नत्रयापयोगम् । शुचौ भूष
 देक्षे गोचर्ममात्रं मण्डलमुपलिप्य तन्मध्ये पञ्चाकारां वेदिं कृत्वा ग
 न्धपुष्पधूपत्रिचित्रवलिं कृत्वा वैकङ्कतममिधानां मुगतत्रितस्तिप्रमाणा
 नां लक्षं जुहुयात् । अग्न्याकारा नीलवर्णां अचिपो निश्चरन्ति । सा
 धकः प्रदक्षिणीकृत्य पुनरग्न्यग्निकुण्डे प्रविशन्ति । एव मिद्वो भव
 ति । सर्वमाधनेषु अग्निगवाहितव्यम् । एव मिद्वो भवति । गङ्गा
 यामममात्रमुदरुमन्तीयं लक्षं जपेत् यावदाकाशादित्यमण्डलं दृश्य
 ति । ततः भगवां मिद्वो भवति । यदि न पश्यति न विभ्यति
 एकवारं हि गत्वा गन्धपुष्पधूपत्रिलिपिधानं कृत्वा सकला रात्रिं ज
 पेत् । यावदुद्दिश्यति । ततः मिद्वो भवति । सर्वमाधनेषु सा च

वक्तव्या । रूपकशत मे दिने दिन ददाति । सप्त ययीर्नृत्तश्रम । अन्यथा न ददाति । पलाशफण्डेरग्निं प्रज्वाल्य अरण्यगोमयानां दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्र जुहुयात् । गाशत लभति । मातुलङ्गफलानां अष्टसहस्र जुहुयात् पलाशग्नौ । यावद् गणपतिरागच्छति । स वक्तव्य' — 'मम दिने दिने दीनारमेक देहि' । ददाति । सर्वं व्ययीर्नृत्तव्य । भगवत' पादौ स्पर्शति वक्तव्य तत् सिद्धा भवति । अथवा न ददाति बिल्वफलानां दधिमधुघृताक्तानां सधातुके चैत्ये पटस्याग्रतः एकरात्रोपितः वैकङ्कतममिधाग्निं प्रज्वाल्य अप्सहस्र जुहुयात् । अनेन कर्मणा श्रीमां भवति । विषयाधिपतिर्भवति । किङ्किराटपुष्पाणि दिने दिने अष्टसहस्र जुहुयात् । दिनानि सप्त । अष्टौ पण प्रति लभते । शान्तिकर्तृकामो लाजाहुतीनां अष्टसहस्र जुहुयात् । शान्तिं भवति । पुष्टिमिच्छता क्षीरबृक्षममिधानामाग प्रज्वाल्य त्रिसन्ध्य तिलतण्डुलानामष्टसहस्र जुहुयात् । दिवसानि त्रीणि । पुष्टिर्भवति । भाग्नकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य दूर्वाद्कुराणां अप्सहस्र जुहुयात् । विनादे उत्तरवादी भवति । अस्तमिते त्रीहितुपाणां नाम गृहीत्वा रामहस्तेन जुहुयात् । सप्तरात्रं वशो भवति । राजसमिद्धिरग्निं प्रज्वाल्य तिलतण्डुलानां अष्टसहस्र त्रिसन्ध्यं जुहुयात् । दिनानि त्रीणि अर्थं ददाति । गङ्गायामुसलशब्दरहिते भुचौ प्रदेशे उभयकूलगृहिणा गृहं मचतुरश्रं सप्तहस्तां वेदिकां कृत्वा मध्ये सहस्रपत्रं पञ्च कृत्वा तस्योपरि सुगतमित्तिप्रमाणं पञ्चलोहितकं चक्रं प्रतिष्ठाप्य मण्डलमध्ये पञ्चस्थाग्रतः माधयितव्यं गन्धपुष्पैश्चेतचन्दनैर्गर्घयित्वा गन्दारकरक्तपुष्पमालां दत्त्वा ततो गन्धादिभिः पूजां कृत्वा घृतप्रदीपमालां सप्त देयां चतुर्दिशं चत्वारो घृतकुम्भा प्रज्वालयितव्याः । चतुर्दिशं चत्वारः कलशाः सर्वबीजपूर्णकां रत्नानि च प्रक्षिप्य स्थापयितव्याः । कुन्दुरु-अगरुश्रीपिष्टकं गुग्गुलु धूपो देयः । बलिविधानं कृत्वा चतुर्दिशं पूर्वोक्तेन दधिभक्तोऽपूपकं देयम् । दक्षिणभूतकूरं उदरमिश्रं देयम् । पश्चिमायां दिशि कुरङ्गुक्षीरपूर्णकं देयम् । उत्तरायां दिशि पायसपूर्णकं बलिमुपहरेत् । ततः पलाशसमिद्धिरग्निं प्रज्वाल्य अपामार्गसमिधानां

सप्ताभिमन्त्रिताया घृतागामष्टसहस्र जुहुयात् । नाम ग्रहाय । वशो भवति । राजतृप्तमामद्विग्राह गज्यात्य लक्षणमयी प्रतिक्रान्ति कृत्वा शिरादारभ्य षंक्रामाद्वात सप्ताभिमन्त्रितां यागचरणाविति नाम ग्रहाय अष्टसहस्र जुहुयात् । राजा वशो भवति । शुक्लपञ्चदश्यामष्टम्यां वा पोषधिकोऽहोरात्रोपितोऽपतितगोमय गृह्य गोचर्ममात्रस्थण्डिलमुप लिप्य मधातुके चैत्र्य आर्यमञ्जुश्रियस्य रजतमये वा भाजने रुपि लाया गो समानवत्माया कुमारीमथित नयनीत गृह्य कुशत्रिण्डको पविष्ट वामहस्तेन भाजन गृह्य दक्षिणहस्तेनानामिकायामङ्गुल्या आ लोडय तावज्जपेद् यागदूमायति । तत् पातव्यम् । मेधात्री भवति । सकृदुक्त गृह्णाति । अथ भ्रूमायति वशीकरणम् । अथ ज्वलति अन्तर्धान भवति । गहुपुत्रिका अष्टसहस्र जुहुयात् । तेन भस्मना उदककुम्भा श्रत्वारः । समिश्रीकृत्वा कारयितव्या । अष्टशताभिमन्त्रिता याचां दक्षिणहस्ते बध्ना यागत् सर्वत्रोत्तरवादी भवति । अपराजितपुष्पा णामष्टसहस्र जुहुयात् । मङ्गामेऽपराजितो भवति । कुमारीकर्ति- तस्त्रेण सप्ताभिमन्त्रितेन ग्रथय' कर्तव्या बन्धितव्या । स्थावर जङ्गमा विषा नात्र प्रभवन्ति । तारुणेन सर्पेण दष्टस्य नाम ग्रहाय सप्ताभिमन्त्रितमुदकचूर्णक पानाय देयम् । मृताऽप्युत्तिष्ठति । तथैव चतुर्दिशामिमन्त्रितं कृत्वा पानाय देयम् । तक्षकेनापि दष्टो जीयति । स्तन गण्डिकायां सप्ताभिमन्त्रितया मृत्त्रिया लेपयेत् । मुच्यति । वेदना न भवति । मार्युपद्रवे नगर्मध्ये या अर्धगत्रौ स्थण्डिलरुमुपलिप्य शुक्ल बलिं कृत्वा क्षीरतृक्षममिद्विग्राहि प्रज्यात्य क्षीराहुतिसहस्रं जुहुयात् । मार्युपशमयति । अथ नापशमयति । तताऽन्यतमस्मिन् दिगे मन्त्राह्वरे लाया श्लेष्मातकममिद्विग्राहि प्रज्यात्य सिद्धार्थानामष्टसहस्र जुहुयात् । सद्यो मार प्रशमयति । अनेन विभिन्ना कृतेन त्रिपमबन्ध यावत् सन्त्वा ते तस्य वशा भवन्ति । रुष्माण्डशीकरणे कूष्माण्डभगिधानामष्ट सहस्र जुहुयात् । मा(र)मुपशमयति । प्रेतवशीकरणे निलपिष्टकानामष्ट सहस्र जुहुयात् । प्रेता वश्या भवन्ति । पिशाचपशीकरणे श्मशानचेल कानामष्टसहस्र जुहुयात् । पिशाचा वशा भवन्ति । यक्षपशीकरणे व

वृक्षसमिधाना दधिमधुघृताक्तानामष्टसहस्र जुहुयात् । यक्षा वशा भव
न्ति । अपस्मारोजेहारवशीकरणे ऊर्णाद्वृत्तीनामष्टसहस्र जुहुयात् ।
यशा भवन्ति । घृताक्तानां गुग्गुलुगुलिकानामष्टसहस्र जुहुयात् । महा
देवानुचरा ग्रहा वशा भवन्ति । वीरक्रयक्रीता मनःशिलां गृहीत्वाराज-
वृक्षमपिङ्गिरमिं मञ्जाल्य तावज्जपेद् यावदग्निगणा भवति । ततः स
मानवत्साया गो. कपिलाया' कन्यामथितेन नवनीतेन कृत्वा तस्मि
घृते निर्वापयेत् । एव दधिपूर्णभाजने मधुगूण च । ततः अनेनैव रक्षा
कृत्वा सधुद्रके स्थाप्य चन्द्रग्रहे त्रिरात्रापितेन सधातुके चैत्ये आर्य
मञ्जुश्रियस्याग्रतः पूजां कृत्वा उत्तरामुखेनाश्वत्थपत्रचतुष्टये स्थाप्य
तावज्जपेद् यावद्धूमायति । धूमायति । प्रज्वलति । त्रशीकरणान्तर्धा-
नमाकाशगमनमिति । एव अञ्जनहरितालरोचना चेति । रोचनया अयं
विशेष — शुक्लपञ्चदश्यां पत्रपत्रे स्थाप्य आर्यमञ्जुश्रियस्याग्रतः
करसम्पुटेन गृहीत्वा तावज्जपेद् यावत् त्रिविधा सिद्धिः । एते
च कर्मा मूलपटस्याग्रतः कर्तव्यानि । सप्तरात्र पञ्चलोहेन पत्र कृत्वा
कुङ्कुमरोचनकर्पूरमुद्रके पिष्ट्वा पत्र मक्षयित्वा ततः शुक्लाष्टम्यामु-
पोपधिकेन त्रि'कालस्त्रायिना शुचिवस्त्रमात्रेण सधातुके चैत्ये आर्य
मञ्जुश्रियस्याग्रतः दक्षिणेन हस्तेन गृहीतेन तावज्जपेद् यावत् प्रज्व-
लति । ततस्तेन गृहीतेन पिद्याधरो भवति । दशवर्षसहस्राणि जीवति ।
एव कटकमकुटशृङ्खला चेति । एव शैलरक्तचन्दन गुग्गुलु न द्यावर्तमल
गिरिरुर्णिकातुष ब्रीहिकुष्ठतगरं मधु पिप्पली तुरुष्क चैकत. कृत्वा
ममभागानि कारयेत् । ततः कपिलाया' ममानवत्साया. गो. क्षीर
गृह्य कन्यामथितेन नवनीतेन मादयित्वा गुलिका कारयेत् । अक्ष
तैलेन दीपा दातव्य । ततः उपापत्रिकेन शुक्लतुर्दश्यामहोरात्रापित
अश्वत्थपत्रान्तरिता गुलिका कृत्वा आर्यमञ्जुश्रियस्याग्रतस्तत्तावज्ज-
पेद् यावद् धूमायति । सप्तरात्रां दत्वा आत्मना मुखे प्रक्षिपेत् । अन्त-
हिता भवति । अथ ज्वलति आकाशगामी भवति । अपरो विधि ।
सधातुके चैत्ये पटस्याग्रतः पोपधिकेनोदारां पूजा कृत्वा अर्कसमि-
ङ्गिरमिं प्रज्वालय दधिमधुघृताक्तानां खदिरसमिधानामष्टसहस्र जुहु-

यात् । शुभचतुर्दश्यामारभ्य यावत् पञ्चदशीति । सिद्धा एव सिद्धा भवति । एव पापानि न लक्ष जप्तव्यम् । परत कर्माणि भवन्ति । अथा एवमया सिद्धा भवति । अथ राजान राजमात्र वा पशूक तुल्यमा भवति पूजा इ वा राजत्राभिधाना इहुरितं वास्ताता अप्रसह्य जुहुयात् । चतुर्दशीमारभ्य यावत् पञ्चदशीति । जनन कर्मणा इ शीलस्यापि सिद्धिभवति । चतुर्दशी वशीकर्तुकाय पायस हविष्यान्नमांशय पेयद्रव्यं चेति जह्यात् । उद्या भवन्ति । रात्रौ शुचिग्रस्त जपत । सत्राव धनान्मोचयति । क्रोधमुपशमन पिण्ड कृतपहोमेन वा न्यायशीकरणे निला जुहुयात् । वस्त्रकामेन क प्येण जुहुयात् । अग्रहस्त सप्तरात्र तत्रा अप्रसह्यार्भमन्त्रिता इत्या हस्त उन्वा य याचयति त लभत । नित्यजापेन प्रत्यङ्गिरा पद्मसू त्रादिना अष्टमहस्ताभिमन्त्रितन यस्य हस्त य नाति तस्य रक्षा कृता भवति । धनमिच्छ गुग्गुलुगुलिकानामष्टहस्त जुहुयात् । सप्तरात्रम् कुलपतिकाम गन्धा जुहुयात् सप्तरात्रम् घृताम्ना । ग्राम लभति । पुष्पप्रशताभिमन्त्रित यस्य ददाति स वशा भवति । कुङ्कुमतगरता लीसपत्र समृणालशतपुष्पश्रीयेष्टमायुक्त विधिताभमन्त्रित राजद्वारे उखन मालभ स्त्रीपुरुषप्रयुक्तपशुशीकरण युद्धविजयकरणम् । भवजमप्र सहस्रवारा परिजप्य ग धपुष्पत्रप चाभिमन्त्रित्या सप्त दधिकुण्डेष अर्घ्य प्रिसजयत् । परसन्य दर्शनात्त्र त उच्यति । क्राणतिलां पन्स्याग्रत अष्टमहस्ताभिमन्त्रित इत्या यस्य ताम ग्रहाय मलयति म तशो भवति । अष्टमहस्तपञ्चा सप्तरीजानि सत्राप य मयगन्धानि च सुर भिपुण्याणि पञ्च वा सत्राणि अकालमूलफलशे प्रणिष्य, याधित्रक्ष अष्टमहस्त जपेत् । स्वय वा स्नापयेत् । अन्य वा स्नापयेत् । सर्वपद्मभ्या मुक्ता भ वति । पञ्च वा पञ्चपत्र वा निर्मेपु अङ्गारेपु यस्य नाम्ना जुहोति म वश्या भवति । भिलापत्र मधुगधुस्त अष्टमहस्त जुहुयात् । राजपत्नी वा राज महिषी वा वशीकराति । सर्वमन्त्रशीकरण भियङ्ग जुहुयात् । यस्य नाम ग्रहाय रत्नशालय जुहाति । म वशो भवति । कुमारीवशीर ण कसरपुष्पां जुहुयात् । पटस्याग्रत क्षीरपायम अष्टमहस्तां जुहुयात् ।

यस्य नाम्ना स वशो भवति । सधातुके चेत्ये पूर्वाभिमुखं पटं प्रति-
 ष्ठाप्य, शुक्लप्रतिपदमारभ्य यदिः पूर्वोत्तराग्रैर्भविस्तार्य, त्रिविधसमि-
 धाभिरग्निं प्रज्वाल्य, विरूपितानां पञ्चानां दधिमधुघृताक्तानां त्रि-
 सन्ध्यमष्टसहस्र जुहुयात् । अगरुतुरुक कु दुरुक ग्रापिटकेन च धूपो-
 देयः । क्षीरदधिभक्त बलि दद्यात् । विघ्नानां सर्वभौतिकं बलिं देया ।
 ततोऽष्टम्यां प्रभृति विरूपितानां श्वेतपञ्चानां दधिमधुघृताक्तानां त्रि-
 सन्ध्यमष्टसहस्र जुहुयात् । महानिधानं विषयं वा लभते । दधिमधु-
 घृताक्तानां पीतपुष्पाणां दिने दिनेऽष्टसहस्र जुहुयात् । देशं लभति ।
 त्रिग्रात्रोपेतं मस्तग्राहारेण वा योगं कर्तव्यः । यत्र सम्पत्तिं शतसह-
 स्रैरानन्तर्यकारिणस्यापि सिद्ध्यति । तदेव समिधानां दधिमधुघृता-
 क्तानां लक्षं जुहुयात् । सुाणकोटिं लभते । प्रातरुत्थाय प्रयत्नं स्नातो
 ब्रह्मचार्यं प्रज्वाल्य, नागकेसरप्रियङ्गुराजानं राजमात्रं वा वशीक-
 र्तुकामोऽष्टसहस्रं जुहुयात् । त्रिसन्ध्यम् । त्रिमासाभ्यन्तरेण विशिष्ट-
 फलं प्राप्नोति । द्रव्यं प्रभूतं च । गोवत्सलण्डानां शतसहस्रं जुहुयात् ।
 गोशतं लभते । प्रियङ्गुनागकेसरसमिधानां यस्य नाम्ना जुहोति,
 स वश्यो भवति । खदिरसमिधानां दधिमधुघृताक्तानां पटस्या-
 ग्रतोऽष्टसहस्रं त्रिसन्ध्यं जुहुयात् । महानिधानं लभति । तद्दीयमान-
 मक्षयं भवति । समुद्रगामिनां तदीमतीर्य, पशानां रक्तचन्दनाक्तानां
 शतसहस्रं ग्राहयेत् । पञ्चरात्रितुल्यं निधानं पश्यति । पटस्याग्रतो
 विल्वाहुतीनामष्टसहस्रं जुहुयात् त्रिसन्ध्यम् । भोगानुत्पादयति । तिल-
 तण्डुलानेकीकृत्य पटस्याग्रतोऽष्टसहस्रं त्रिसन्ध्यं जुहुयात् सप्तरात्रम् ।
 अक्षयमन्नमुत्पश्यते । नागानां नागपुष्पाणि जुहुयात् । वशा भवति ।
 यक्षाणां पटस्याग्रतो गुग्गुलुगुलिकानामष्टसहस्रं जुहुयात् । त्रिसन्ध्यं
 सप्तरात्रमशोकसमिद्धिः । यक्षिणी वशा भवति । श्रीग्रासक पटस्या-
 ग्रतो जुहुयात् । किन्नरा वशा भवन्ति । देवानां वशीकर्तुकामः, मूल-
 पटस्याग्रतोऽगरुसमिधानां घृताक्तानामष्टसहस्रं जुहुयात् त्रिसन्ध्यमेक-
 विंशतिरात्रम् । वशा भवति । पटस्याग्रतः कुरुरुकं जुहुयात् । प्रेता
 वशा भवन्ति । सर्जरसं जुहुयात् । विनायका वशा भवन्ति । पिण्या

कहोमेन सर्वा वशीकरोति । राजान राजमात्र वा वशीकर्तुंकाम',
 पटस्याग्रतो राजसर्पणां तैराक्तामण्डमहस्र जुहुयात् । सप्तरात्रम् । वशा
 भवति । यद्वन्यति तत् करोति । राजन्यायकार्ये पटस्याग्रतो
 राजिनां जुहुयात् । पुरोहित वशीकर्तुंकाम' पटस्याग्रत घ्न जुहु
 यात् । क्षत्रिय गृह्णतिभि' । वैश्यवशाकरणे क्षीर जुहुयात् । रूद्र
 वशीकरणे क्रमरां जुहुयात् । सर्पस्त्रियो वशीकरणे लवणहोमेन ।
 रण्डा मापहामेन । सर्पसत्त्वां तिलतैलाक्ते वशीकरोति । सर्वेषाम
 ह्रसहस्रिणो होम' सप्तरात्रम् । शुचिर्भूत्वा चतुर्भक्तोपित' त्रिल्वस-
 मिधाभिराग्न प्रज्वाल्य, त्रिल्वानां जुहुयात् । शतसहस्र निधान पश्य
 ति । विंशतिरात्र श्रीरयायकाहारेण श्वेतसर्पपाणा लक्ष जुहुयात् ।
 अर्थ लभत । क्रतुपुरश्चरण गौरसपपाणां घ्रातकाना पटस्याग्रत'
 रात्रौ दिवस जुहुयात् । मासेन वा सुवर्णसहस्रेण । चतुर्भक्तोपितो
 दशसहस्राणि एतदेव जुहुयात् । अर्थ लभते । सधातुके चत्ये पट प्र
 तिष्ठाप्य, पलाशकाष्ठैरग्नि प्रज्वाल्य, उत्पलानां लक्ष जुहुयात् । ग्राम
 लभति । पटस्याग्रत' गन्धपुष्पधूप वा क्षीरयायकाहार' पञ्च जुहुयात् ।
 सुवर्णसहस्र प्रतिफलभते । कुमुदानां पटस्याग्रतो लक्ष जुहुयात् । य म
 नसा चिन्तयति, त लभत । पटस्याग्रतो त्रिःशानां सहस्र जुहुयात् ।
 निधान पश्यति । पटस्याग्रतो अधिमधुघृताक्ताना पञ्चानां शतसहस्र
 जुहुयात् क्षीरयायकाहार' । सुवर्णसहस्र प्रतिफलभते । त्रिरात्रोपितोऽग
 रसमिधानामहस्र जुहुयात् । ततः सर्परात्रा जापो दयः । पटः
 प्रकम्पते । स्रग्दामचलन वा । तत' मिद्धो भवति । य मनसा चि-
 न्तयति, तं ददाति । महापुरुषवशीकरणे पटस्याग्रत' जातीपुष्पाणि
 जुहुयात् । विषमार्थ करवीरपुष्पाणां जुहुयात् । कर्णिकारपुष्पाणां
 जुहुयात् । दीनारशन लभते । सेनापतिकामः कुन्दपुष्पाणि
 जुहुयात् । सैनापत्य लभते । तारावर्त्तपुष्प जुहुयात् । दीनारस-
 हस्र लभते । मुचुलिन्दलक्ष जुहुयात् । सुवर्णसहस्र लभति ।
 श्वेतकरवीरपुष्पहोमेन त्रिपदे बद्धो भवति । विषयमपि लभते पटस्या-
 ग्रत आधारकोऽग्निमुपसमाधाय प्रतिदिन वर्द्धमाना पूजा कार्या ।
 गन्धतैलाक्तानां कनकस्य तुष्टिमात्रं सहस्र जुहुयात् । यावद् भगवां

वरदः । ततः विद्याधरचक्रवर्त्ती भवति । य प्रार्थयति । रजतचूर्णं जुहुयात् । राज्यं ददाति । आयस चूर्णं जुहुयात् । दीनारसहस्रं लभति । कुरूकुमाहूतिं गन्धतैलाक्तां शतसहस्रं जुहुयात् । यावत् प्रार्थयति, तं लभति । सर्वगं गन्धतीनां लक्षं जुहुयात् । यथाभिप्रेतं विषयं लभति । कर्पूराहुतीनां लक्षं जुहुयात् । तीनाग्लक्षं लभति । चन्दनसमिधानां गन्धतैलाक्तानां लक्षं जुहुयात् । दीनारसहस्रं लभति । सुवर्णचैलाहुतिलक्षं जुहुयात् । दीनारसहस्रं लभति । अगुरुसमिधानां लक्षं जुहुयात् । श्रुतिगरो भवति । घासकमसिधानां गन्धतैलाक्तानां लक्षं जुहुयात् । महाव्यां गुणशमा भवति । निम्बफलानां गन्धतैलाक्तानां लक्षं जुहुयात् सर्ववन्धनान्माचयति । रामानवत्साया गोघृतं गृह्य, लक्षाभिमन्त्रितं पिबेत् । मेधावी भवति । अर्कपुष्पाणां लक्षं जुहुयात् । सर्वसत्त्ववल्लभो भवति । पुष्पफलं सप्ताभिमन्त्रितं कृत्वा यस्य दीयते, स वशो भवति । पोषधिकं शुक्रपञ्चदश्यां स धातुके चैत्येऽपतितगोमयेन मण्डलकमुपलिप्य, गन्धपुष्पघृतप्रदीपाभिः पूजां कृत्वा, उदुम्बराग्नौ रात्रिं प्रज्जाल्य, ब्रह्मीसमिधानामष्टसहस्रं जुहुयात् । हविष्याहारा मेधावी भवति । ब्राह्मणवशीकरणे क्षीरं जुहुयात् । स वशो भवति । क्षत्रियस्य हरिण्यं जुहुयात् । वशो भवति । वैश्यवशीकरणे यमदधिभिश्च हरिण्यं चैकीकृत्य जुहुयात् । वशो भवति । शूद्रं दृष्ट्वा जपेत् । स्तम्भितो भवति । उदकेन सप्ताभिमन्त्रितं सराशां पूरयति । सारागणु उमाजनम् । लोभघृष्टिकायां सप्ताभिमन्त्रितयाक्षीप्यञ्जयेत् । अक्षिरोगमपनयति । ग्लानस्य सूत्रकं सप्ताभिमन्त्रितं वन्धितव्यम् । सर्वग्रहा न प्रभवति । भस्मना सप्तजप्तेन मण्डलबन्धः शिरावन्धेनात्परक्षा भवति । सप्तजप्तेन लोष्टकेन दिशान्तरः । दुःप्रमत्ताया तैलपरिजप्य दानव्यम् । सुखं प्रसवति । मूढगर्भया ऋतुकालसमयं क्रान्तस्नाताया गोक्षीरमष्टशताभिमन्त्रितं कृत्वा, सर्वबुद्धोभिसत्त्वानां प्रणामं कारयित्वा, पानाय देयम् । परमान्नं च घृतमिश्रं भोजयितव्यः । ततः पुत्रं प्रसवति । प्रासादिकं शुक्रपतिपदमारभ्य पूर्वाभिमुखं पठतिष्ठाप्य, प्रतिदिनं

गुग्गुलुगुडिफानामष्टसहस्र जुहुयात् । त्रिसन्ध्याम् । यामेन्द्रात त द
 दाति । ऋतपुरश्चरण सधातुके चैत्ये पञ्च प्रतिष्ठाप्य, गन्धपुष्पपुष्पलि
 दत्वा, पटस्याग्रतोऽङ्गरुसमिधानामङ्गुष्ठपरमात्राणां तुरङ्गकृतैलाक्तानां
 जुहुयात् सप्तरात्र त्रिसन्ध्याम् । राज्यं ददाति । विद्याधरमन्त्रार्थान
 वा पादप्रचारिक या श्रुतिधरत्व ददाति । अथ गुलिकां साधयेत्तुका
 मेन कर्णिकारकेसर नागकेसर श्वेतचन्दन गजमन्त्र चैर्काकृत्य, ज्ञाया
 शुष्कां गुडिकां क्रत्वा, शुचिस्त्राया न्याया पीपयेत् । पुण्यन-
 भन्ने करणीयम् । शुचेर्भूत्वा सप्तगुलिका त्रिलोहवेष्टिता कृष्णाङ्गरुस
 मुद्रके प्राक्षिप्य, पटस्याग्रतो जपेद्, यावत् सट्पयग्यति । ता शृङ्गा,
 भगवता एव दत्वा, मुखे प्राक्षिप्या तर्हिना भवति । पटस्याग्रतः ल
 क्षाना दधिमधुघृताक्तानामष्टसहस्र जुहुयात् । निधानं लभति । रुद्र
 म्बपुष्पाणां दधिमधुघृताक्तानामष्टसहस्र जुहुयात् । सर्वसत्त्वा वशा ।
 समुद्रगामिना नदीमयतीर्थं, उपसितं केसरपुष्पाणामष्टसहस्र जुहु
 यात् । दशस्रयुगानि लभति । पञ्चयाग्रत जातीपुष्पाणां दधिमधु-
 घृताक्तानां त्रिसं यमष्टसहस्र जुहुयात् । देवसानि सप्त । सर्वस
 चानां प्रिया भवति । त्रिपय ददाति लभति । कुम्भदपुष्पाणां दधि
 मधुघृताक्तानामष्टसहस्र जुहुयात् । निधानानि सप्त पञ्चत्रिपयाणि ल
 भन्ति । राजपश्रीकरणे, राजमपपा जुहुयात् । सप्तरात्रम् । ब्राह्मण
 वशीकरणं करणपुष्पाणामष्टसहस्र जुहुयात् । सप्तरात्रम् । वैश्यव
 शीकरणे सौगं पुष्पाणामष्टसहस्र जुहुयात् सप्तरात्रम् । शूद्रपश्री-
 करणेऽष्टसहस्रणां जुहुयात् सप्तरात्रम् । शूद्रा पञ्चतगमिधानामष्ट-
 सहस्र जुहुयात् सप्तरात्रम् । मयातुमे त्वे रात्रनामष्टसहस्राभिमन्त्रितां
 कृत्वा, राजकुले गच्छेत् । सर्व वशा भवन्ति । दूर्वाङ्कुराणामष्टसहस्र
 जुहुयात् । शान्तिर्भवति परस्य । आत्मनः शान्तिं कर्तुं कामेन त्रिसन्ध्यं
 क्षीरं जुहुयात् । शान्तिर्भवति । महादेवस्य दधिणा मूर्तिं ताम्रभाजने
 घृतं स्थाप्य, सहस्रं जपेत् । सर्वभूतिक वालं निवेद्या च । घृतं च-
 लति । ततः सिद्धो भवति । ललाटे तिलकं कृत्वा, सर्वजनप्रियो भ-
 वति । मेधावीकरणे भगवतश्चामितामस्यार्यमञ्जुश्रियस्य च पूजां

कृत्वा, रजते वा ताम्रे वा घृत स्थाप्य, तावज्जपेद्, यावत् त्रिविधा
सिद्धिः । त पीत्वा मेधार्वा भवति । धूमायमानेऽन्तधानम् । ज्वालत-
नाकाशगगनम् । मन शिलां साधयितुकामेन क्षीरयावकाहारो लक्ष
जपेत् । महादवस्याग्रतःस्तेरात्रोपित सप्तभिरश्वत्थपत्रः प्रतिष्ठाप्य, त्रि-
शिराच्छाद्य, सर्वभूतिकां तालि न्नेद्यम् । अत्रोत्त आत्मन सखा-
यानां च रक्षां कृत्वा तावज्जपेद्, यावत् त्रिविधा सिद्धिः । ज्वालितेन
दशवर्षसहस्राणि जावति । अयोमय चक्र कृत्वा, त्रिशूल वा, उदारां
पूजां कृत्वा, दक्षिणहस्तेन गृह्णत्वा, पटस्याग्रतः पर्यङ्कोपावेष्टस्ताव-
ज्जपेत्, यावद् चिदाचेष्टायति । ज्वालाते । त गृह्णत्वा विद्याधरो भ-
वति । सर्वदेवमनुष्या वशा भवन्ति । अङ्गुलिसाधनं रुतुकामः नशा
उभयकूलमुत्तिकां गृह्ण, तयाङ्गुलि कारयेत् । तमङ्गुलि पटस्याग्रतः
स्थापायेत्वा, तावदाकर्षयेत् । यावदागच्छेति । सिद्धा भवति । तया
यथाकार्पयाते; स आगच्छति । रोचनां साधयितुकामः क्रतुरश्वरणः
पटस्याग्रतः प्रतिष्ठाप्य, गन्धदुष्पधूपं दत्वा, तावज्जपेद्, यावज्ज्वलि
तमिति । तया च मिद्धया पञ्चवर्षसहस्राणि जीयति । पञ्च साधये-
तुकामेन रक्तचन्दामय पत्रं कृत्वा, पट सधातुरे चैत्ये प्रतिष्ठाप्य,
तस्याग्रतो गृहीत्वा, क्रतुरश्वरणस्तावज्जपेद्, यावज्ज्वलतीति गृही-
त्वा सर्वविद्याधरचक्रवर्ता भवति । कैलासानुचरा देवा वशा भवन्ति ।
सर्वत्रियाधराणामष्टायः । उदकेन त्रेपाचिक्रित्वा । ज्वरादेशेन स्व
स्थायेशेन सकृज्जप्तनात्मरत्ना । मृत्रेनोन्नेत्रे जप्तेन सन्वायरक्षा ।
त्रिजप्तेन दिशवन्धः । चतुर्जप्ता मण्डलवन्धः । दृग्णाष्टम्यामहोरात्रो-
पितेन कपिलाया गा' समानरत्नाया अथाततगोमयनार्यमञ्जुश्रिय
कृत्वा, पूर्वाभिमुख स्थाप्य, महता पूजा कृत्वा, तस्याग्रता लक्ष जपत् ।
ततो भगवां शिरः कम्पयति । अ य वा सिद्धिनिमित्त दर्शयति ।
ततः मिद्धो भवति । य चि तयति, त सर्वं करोति । भगवा उरदो
भवति । सर्वेच्छां सम्पादयति । स्वप्न च शुभाशुभ कथयति । यथेष्ट
प्रयुञ्जीत । पूर्वाह्ने सहस्रजप्तेन मृष्टमन्त्रमुत्पद्यते । पोषधिक क्षीरयाव
काहारः पर्वताशिखरमारुह्य शतसहस्र जपेत् । दर्शनं भवति । ईर्ष्यां सम्पा-

दयति । पटस्य ग्रतः सप्तरात्र कु दुरुक्रमसहस्र जुहुयात् । कृतपुरश्च
रण । एकप्रदेश राजा भवति । त्रिसन्ध्य कृणानामष्टसहस्र जुहु
यात् । सप्तरात्रम् । दीनारशतं लभति । आठरूपककाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य
आत्मणः पुण्याणां घृताक्तानामष्टसहस्र जुहुयात् । सुवर्णं लभति । कृ-
ष्णचतुर्दशमहोरात्रोपितेन घृताक्तानां राजिकामष्टसहस्र जुहुयात् ।
रूपकसहस्रं लभति । अथवा ग्रामं भवति । पटस्याग्रतः श्लेष्मातक
काष्ठैरग्निं प्रज्वालय, त्रिरात्र दूर्ध्वप्रालानां लक्ष जुहुयात् । गोसहस्रं
लभति । सुरसीपत्राणामष्टसहस्रं जुहुयात् । दिव्यं गृहं लभति । मन-
सा लक्षजप्तनं पुराणसहस्रं लभति । श्रीपिण्डसहस्रं जुहुयात् सप्तरात्र
त्रिसन्ध्यम् । दीनारसहस्रं लभति । यथाभिप्रेतं सर्वं सम्पादयति ।
श्रीर्मांश्च भवति । सुभगश्च भवति । नयायां रक्तपुष्पाणि हामयेत् ।
रगतानि वस्त्राणि लभते । शुक्लाष्टम्या शुक्लपञ्चदश्यां वा त्रिविन्तभू-
प्रदशे, श्वेताष्टम्या अस्तादायिमञ्जुश्रयस्य गन्धपुष्पपूजं च दत्त्वा
माल्यं पाष्टसहस्रं जपेत् । पश्चात्तद्गुणैर्मन्त्रमात्रमार्यमञ्जुश्रियं कारयेत् ।
शुक्लाष्टम्या विचित्रतः प्रदशे वल्मीके शुक्लगन्धवलिमाह्वयधूपनियेधम-
ष्टसहस्रं जपेत् । ततः श्लेष्मीकृष्णसंक्रान्तिं गन्धोत्क्रेण मर्दयेत् । तस्या-
मृत्क्षिया पूर्यकृतं प्रतिमामुद्रमर्कक्षीरेण प्रतिमुद्रां कृत्वा, ततः शुक्ल-
मृत्पद्मारभ्य, यावन्मृष्टमाति त्रिं कालं भगवतः पूजां कृत्वा चालं द-
द्यात् । ततो, जातीपुष्पाणामष्टसहस्रेण हन्तव्यं । योपरिरेण क्षीरया-
वकाहोरण तर्पणस्तत्राग्नेना साधयितव्यम् । दीनारसहस्रं लभति ।
सततजापेन यात्रासिद्धिमवाप्नोति । यदि त्रिसप्तानि सप्ताष्टसहस्रं
जपेत् । ग्रामं लभते । श्रीर्मां भवति । अर्थमुत्पादयितुमात्रेण गोष्ठं
गत्वा कृष्णाष्टम्या परम्यं क्षीरयावकाहारा लक्षं जपत् । अपरस्मिन्
कृष्णचतुर्दश्यां ते ततोऽहोरात्रोपितेन तत्रैव शतसहस्रं जप्तव्यम् ।
दीनाराणामष्टशतानि लभति । यमिच्छति । सुवर्णं वा ग्रामं वा
लभति । कृष्णचतुर्दश्यामहोरात्रोपितं पटस्याग्रतः त्रिदिव्यकाष्ठैरग्निं
प्रज्वाल्य, वचामष्टसहस्रं जपेत् दीनारशतं लभति । कृष्णाष्टम्यां
पलाशकाष्ठैरग्निं प्रज्वालय, दधिमधुघृताक्तानां गुग्गुलुगुडिकानां

पटस्याग्रतः शतसहस्रं जुहुयात् । दीनारशतं लभते । शतपुष्पाणां
लक्षं जुहुयात् । दीनारशतं लभत । विल्वसमिधानां शतसहस्रं
जुहुयात् । यमिच्छति, तं सम्पादयति । गङ्गानदीतीरे, समुद्रपुलिने
वा, अनुपहते मातुषर्जिते । बालुकाया सुगतवितस्तिप्रमाणं स्तूरं
कृत्वा, यथाभिमतो गन्धपुष्पपत्रा, अष्टमहस्ताभिमन्त्रितं कुर्यात् ।
एव दिने दिने गङ्गादीनां दत्त्वा यावत्प्रात्तरं स्तूपमहस्तं पूर्णं
मिति पट्टमन्थमवाप्नोति तिलानामभ्यसमं जुहुयात् । यस्मिच्छति, स
वशो भवति । सधातुके चेत्ये पूजां कृत्वाप्रसहस्रं जपेत् । शुभा
शुभं कथयति । आप्यायनं कर्तुं कामो भगवताऽग्रतः क्षीरवृक्षसाम-
धानां घृताक्तानामष्टसहस्रं जुहुयात् । ततः सा विद्या आप्यायिता
भवति । सप्तमे साधने प्रयोक्तव्यम् । यत्र ब्रह्मरात्रसोऽयं यो वा सत्त्वं
कृतपुरश्चरणं, तत्र गत्वा, दशमहस्ताणं जपेत् । महानिधानं प्रयच्छति ।
क्षीरगावकाहारं सधातुके चेत्ये सवत्सरं जपेत् । तत्रैव पञ्चमं प्रति
ग्राप्यं, कृष्णाष्टम्यां त्रिरात्रापित उदारा पूजां कृत्वा, बलिनिवेद्य,
पटस्याग्रतः अग्निप्रज्जाल्य, यन्मक्षरमिधानां दधिमधुघृताक्तानामष्टम
हस्रं जुहुयात् । कुबेराया यक्षा आगच्छन्ति । न भेतव्यं च स्थाप्य,
तस्योपरि सुपिण्डं पर्यङ्कं कृत्वा, हस्तेनावष्टभ्य, तावज्जपेत् तावज्ज्व-
लितमिति । अत्रान्तरे सर्वनरकतिरिग्योनिकानां दुःखं व्युपशमयति ।
वित्राधरनिकायाश्च सन्निपतन्ति । ततः सर्ववृद्धत्रेधिमत्त्वानां नम-
स्कारं कृत्वा गृहीतव्यम् । वित्राधरेरनुगम्यमाना वित्रापुरी गच्छति ।
वित्राधरराजा भवति । सर्ववित्त्राधरा पूजयन्ति । महाकल्पस्थायी
भवति । अनन विधिना चक्रपङ्कगमुद्गराण्यं ग्रहरणविशेषां माभ्या ।
मा चेद् वित्रा साभ्यमाना न भिद्यति; तामन मन्त्रेण समेत भग-
वतो बुद्धस्याग्रतः पटस्य च पूजां कृत्वा, अष्टसहस्रं जपेत् । तत्र कुश-
सस्तरे स्वेष्टव्यम् । ऊनातिरिक्तं यं वा गृहयति, तत्र स्थाने यक्ष-
क्षिणीसहिता पूर्वसेव । तत्र मण्डलं कृत्वापुलिप्य गौरमर्पणामष्टस-
हस्रं जुहुयात् । आगच्छति । यथेष्टं वक्तव्या । अभ्येष्यतां प्रयच्छति ।
तां भक्ष्यं कल्पायुर्भवति । अथ नागच्छति, सम्राट् कुर्यात् । आग-
च्छति । अथ शान्तिं कर्तुं कामं भगवतोऽग्रतः क्षीराहुत्याष्टसहस्रं

गन्धोदकेन वाभ्युक्षयेत् । शान्तिर्भवेति । पल्लवेन मयुरच त्रकेन वा
 मर्पदष्ट उमार्जयेत् । नित्रिपो भवति । वल्मीकशिखरमारुह्य निराहार
 एव पात्र पर्याहाद् यात्रदपराज्ज जपत् । नियदयन्नीय क्षीयते । तत्र
 रजान यत्र तिष्ठति । तत्र पर्यसेत् । तत्र गत्वा मण्डलकमुपलिप्य
 गोरसर्पपाणामप्यगहम जुहुयात् । यत्र आगच्छन्ति । रश्मिपितेन
 गन्धोदकेन कलशेनाभ्यर्चयेत् । यक्षा मुच्यन्ति 'त्रिं कर्त्तव्यम् । आ
 हुता स्प' । यत्तव्यम् 'यक्षा त्रै आज्ञाकृता भवन्तु' । तथास्तित्रय्युत्वा
 न्तधायन्ते यक्षा । सिद्धा भवति । य मृगयति त ददातु दिव्या
 रसरसायनान्योपध्रिधानानि प्रयच्छन्ति । ततः सहस्रपरिष्टतस्यापि
 पद्मसमाहार प्रयच्छति । य मृगयति, तत् सर्वं प्रयच्छति । एव वशा
 करणे कृष्णयोरेकतरेण त्रिरात्रोपित कृतरथ मुच्यन्ति त पटस्या
 ग्रतो निर्धुगाङ्गारैर्गुग्गुलुगुलिकानामष्टसहस्र जुहुयात् । घृताक्तानाम् ८
 अर्धरात्रो देवतागच्छति । उक्तव्या । ओषधीः प्रयच्छन्ति । य रा मृग
 यति । वस्त्रार्थं दुर्बकाण्डानां घृताक्तानामष्टसहस्र जुहुयाद्, वस्त्राणि
 लभति । वचामष्टसहस्राभिमन्त्रिते ऋक्षा सुय प्रक्षिप्य, गर्भयव
 हारेपूत्तरवादी भवति । सुगन्धतेन परिजप्य, सुय अक्षयैत् । राजकुले
 पूत्तरवादी भवति । अञ्जनमष्टसहस्राभिमन्त्रित कृत्वाक्षाय्यञ्जयेत् ।
 व्यवहार उत्तरवादी भवति । च द्रुमूर्यग्रहे रा, श्रोताञ्जन मुदे प्र
 क्षिप्य, तावज्जपेद्, यावन्मुक्त इति । पोषयित्वा रक्षां कृत्वाञ्जनम
 ष्टसहस्राभिमन्त्रित कृत्वा, अक्षीण्यञ्जयेत् । अदृश्यो भवति । सर्वग
 न्धानां पन्स्याग्रतो लक्ष जुहुयात् । श्रिय पश्यति । य वर मृगयति ।
 त लभति । मौनी भिक्षाहारो लक्ष जपत् । अ तोहृतो भवति । पन्
 स्याग्रतो मण्डलकमुपलिप्य, पुष्पावकीर्ण कृत्वा, उत्कचूलकाः स
 ताभिमन्त्रिताः पातव्याः दिवसान सप्त । मेधावी भवति । पूर्वाधीत
 च न नश्यति । ब्रह्मोरसकर्ष क्षीरकर्षमष्टशत परिजप्य, पातव्यम् ।
 दिनेदिने मेधा वर्द्धते । यावदेकविंशतेरात्र पञ्चशतानि धारयति गृ-
 ष्णाति । रक्षा उदकेन सप्तजप्तेन शिरसि दातव्यम् । मण्डलबन्धः ।
 खदिरकीलकैरेकविंशतिजप्तेर्गुग्गुलुधूपेनावेशयति । विपच्छुरिकया

विकित्सा पल्लवेन वा ग्रहनाशनम् । सप्तजप्तन श्वेतपुष्पेण शुग्गुलधू-
पेन वा ग्रहगृहीतानां स्नापयन् । मृत्तकं प्रथितव्यम् । श्वेतमर्पणां ति-
लमिश्रां घृताक्तां जुहुयात् । उग्दो भवति । रात्रौ होमः । सधातुके
चैत्ये पूर्णमस्यां सगौरवेण मण्डलकमुपजिघ्याम्यो पूर्णकञ्चशा अष्टौ
च पुष्पमालागरुतुरुप्पच मृत्तकं दुरुधूपं दहता तापञ्जयेत् । ततः
शरीरासिद्धिं प्रयच्छति । राधातुके चैत्ये क्षीरयावकाहारः यथावि-
भवतः पूजां कृत्वा शतसहस्रं जपेत् । जम्भागाहतादिषु कर्मसु स-
मर्था भवति । सक्तुभक्षः । तथामसमात्रमुदयमपरीय, लक्षं जपेत् ।
वशीकरणे अतर्धानं शिष्टान्तिषु प्रयोगेण गुणमर्था भवति । नाग-
स्थाने कर्पासारस्थिं जुहुयात् । नागा यस्या भवति । यः मृगयति
त लभते । दक्षिणहस्तादङ्गुलिमष्टाभिमन्त्रितं कृत्वा, राजानं तर्ज-
येद्, यस्या भवति । अननं त्रिभिर्नागज-याघ्रमहिषादीस्तम्भ-
यति । तिलहमेन नरनारीवशीकरणं प्रथितत्रिकयेन रक्षा आत्म-
रक्षा पररक्षा, सप्ताभिमन्त्रितेन शिखाबन्धः । युद्धे राजकुले विवादे
जपमानस्य विजयो भवति । आत्मना अभिषेकं कर्तुंकामश्चत्वारः
कलशा अकालनदीपल्लवप्रसवणोदके वा सर्वगन्धर्वीजानि प्रक्षिप्य
अष्टसहस्राभिमन्त्रितानि कृत्वा, तेनोदकेनात्मानमभिषिञ्चेत् । सर्व-
विघ्नविनायकालक्ष्मीविनिर्मुक्तो भवति । पिशाचज्वरे गन्धोदकेनाष्ट-
शताभिमन्त्रितेनाभ्युक्षयेत् । स्वस्थो भवति । वेताडपूर्वाभिमुखः ख-
दिरकीलकैः, वालाशल्लकैः सुमन्त्रितं कृत्वा, सुप्रयत्नतश्चतुर्दिक्षु दि-
क्षासु खड्गहस्तान् पुरुषास्थाप्य, वेताडस्य हृदये उपविश्य, आय-
सेन क्रुवेण लोहचूर्णं जुहुयात् । तस्या मुखाम्बिजहा नि सरति । तां
तीक्ष्णेन शस्त्रेण चिच्छेत्, नीलात्पल्लसन्निभाशः यद्गम्य भवति । तेन गृ-
हीतेन सपरिवार उत्पतति । विद्याधरराजा भवति । एकादश वर्ष-
कोटीं जीवति । काल गतश्च देवैर्प्रपपद्यते । पुष्पलोहमयीं मुण्डिं ल-
क्षणोपेतां कृत्वा, पटस्याग्रतः कृतपुरश्चरणं सप्तरात्रात्रिरासितां कृत्वा,
सहस्रसम्पाताहुतिं भगवतोऽग्रतः कृष्णचतुर्दश्यां त्रिरात्रोषितं उदारां
पूजां कृत्वा, बलिविधानं रक्षामण्डलं धर्मीमावन्धादिकं कृत्वा, आ-
र्यसङ्घं यथाशक्तितः भोजयित्वा, पादयोः प्रणिपत्य, आर्यसङ्घं अनु-

ज्ञाप्य भिषेत् । पटम्याग्रत मिद्वार्थरूपुञ्जक स्थाप्य, पुञ्जस्योपरि
जप्य दाप्यम् । सर्वग्राहकनम । गुग्गुलुधूपेन सर्वग्राहकं पुष्पमन
सर्वगतमप्रमत्तम्भनम् । जापः सर्वपाप विपत्त्या, मारुतभेदादप्ये
क्षिपितव्यम् । सर्वममनम्भनम् । गान्धारीलव सप्तजप्त दातव्यम् ।
निर्विपा भवति । सर्वकायकलहविषदायान्पु पञ्जरङ्गिक सूत्रमप
शताभिषिञ्चि त्र वा गन्धस्याप धारयितव्यम् । सारुतिरुलहवि
ग्रहविषाणा स्नाम्भता भवति । सर्वापिपय मन्त्रपु पानेन सप्तजप्त दा
तव्यम् । निर्विपा भवति । अर्थकाम, शुचिना शुचिसत्त्वपात्रेनाहो
रात्रोपत पटम्याग्रत, कुदम्कतूपा देय । स्थाने कथयति शुभ
वाशुभ वा । सप्तसहस्राणि रूपक लभति । सर्वमुद्रा भेदभस्मना
भोगार्था नदीसङ्गमे तडागानामकृतमेऽन्यत्र वा शुचिपदक्ष पट प्रति-
ष्ठाप्य जापहीमं समारभत् । पञ्चानां दधिमधुघृताक्तानां लक्ष जुहुयात् ।
द्विलक्ष वा । ततः सर्वकाममवाप्नोति । लक्षत्रयहोमेन राज्यं ददाति ।
एकविंशतिहोमेन महाधनपतिर्भवति । गुग्गुलुगुडिकानां दधिमधुघृता
क्तानामष्टसहस्र जुहुयात् । एकविंशतिरात्रम् । पुष्टिर्भवति । दीनारस
हस्त लभते । कुड्ये प्रक्षेप्तव्यम् । सर्वशत्रव स्तम्भिता भवन्ति । गोमयम-
ण्डलम् कृत्वा, सूत्रक गृह्य, मण्डलमध्ये स्थाप्य गुग्गुलुधूप दत्त्वा, म त्र
जपेत् । यदि जीवति, सूत्रक नतति । न जीवति, त नर्तति । गोमयेन म-
ण्डलकमुपलप्य, चतुर्हस्तप्रमाण पुष्पधूप दत्त्वा, तस्मिन्नेव स्थितो जपेत् ।
शत्रूणां स्तम्भनम् । शस्त्र सप्तवार परिजप्य, धरण्या स्थाने निग्ननि
तव्यम् । सर्वकामाप्तिफलं भवन्ति । परनरुदण्ड गगनारां परिजप्य
विधाप्यम् । भयं भवति । अपराधमाराधनम् । भयामार्गगति
द्विरग्नि प्रज्वाल्य, कृष्णतिलां श्वतकरागमित्रां जुहुयात् । भयभा
रग्रहा नश्यति । सर्वज्वरेषु कृष्णसूत्रक बन्धितव्यम् । सप्तग्रहडाकिनीषु
नीलसूत्रा बन्धितव्यम् । उपानम उपिन्त्र दालाहलितान्त्रेन गौर
मुत्तिकाश्या भवति । सर्वमन्त्रानां चन्द्रमूयापगणे उपवास कृत्वा,
तैल जपेत् । तेन तैल मुख म्रक्षयेत् । अरिबल प्राप्तेत् । मैत्रचि
त्तमुत्पद्यते । ओम् नैव विधानेन प्रतिसराष्टसहस्राभिषिञ्चि कृत्वा, हस्ते
बध्वा, सदग्रामेऽतरेत् । अपराजितो भवति । कान्यमुत्थाप्य मधा

तुके चैत्ये गोमयमण्डलकं कृत्वा, उदरचतुर्द्वयभयेन सप्तवारा परिजप्य, मितिान्मम् । अगालपा पिपित्तयम् । प्रार्थयन्तान् ततो भोजने प्रथममालाप त्रया नारां परिजप्य भोक्त यम् । त्रिरालऽष्टशत जप्य स्वस्त्यम् । सर्वकर्माणि विशुध्यति । तान्तापान्मुद्दिर्भवति । दिोदिने श्लोकशतं शृङ्गात । एव दिवमानि सप्त उन्क सप्तवारां परिजप्य, ततोऽङ्गुलिसिद्धा भवति । ततोऽङ्गुल्यामार्कपति । य स्पृशति, स वश्यो भवति । मृत्तिकां परिजप्य बन्धा देय । त्रिं दता भवति बद्ध । उदरशूले हस्त सप्तवारां परिजप्य प्रमाजयेत् । स्वस्थो भवति । त्रयो वारां चीवरकर्णकं परिजप्य चीवरकर्णिकं वधिषतव्यम् । चोरा बद्धा भवति । तैल परिजप्य शरीरे देयम् । य ददाति, त लभते । गोमयमण्डलकं कृत्वा, पुष्पावतीर्णं लोहभाजनं भस्मना परिपूरयित्वा, मण्डलमध्ये स्थाप्य, तुलिकाष्टशतवारां परिजप्य, तस्योपरि स्थातव्यम् । गुग्गुलुधूप दत्त्वा, मन्त्रं जपता अच्छोटिका दातव्या । यत्र चोरस्तत्रगच्छति भस्मना मण्डलकं कृत्वा, स वश्यो भवति । सर्वसत्त्वास्तम्भनं यासीकरणे शुक्लपूर्णमाभ्यां पटस्याग्रतो बोधिएक्षकाष्टैरग्निं प्रज्वालय, तिलानामष्टसहस्रं जुहुयात् । वश्यो भवति । खदिरकीलकमष्टशतजप्तां कृत्वा, चतुर्षु दिशासु निखनेत् । सीमाबन्धं कृतो भवति । मण्डलबन्धः । उदकेनैकविंशतिजप्तेन सत्त्वानामुत्सारणं । सर्पपै' कृद्धस्याग्रतो जपेत् प्रसीदति । अथ राजानं वशीकर्तुं काम, पटस्याग्रतोऽर्ककाष्ठसमिधानां दाधमधुघृताक्तानां दशसहस्राणि जुहुयात् । वशो भवति । अङ्गुलिसाधनम् । पटस्याग्रतो गन्धपुष्पधूप दत्त्वा, दक्षिणप्रदक्षिणीं कृत्वा गामागि १ यपैः स्थाप्य, २ । गामाणि । ३ । दीपारामा यात्मना ४ । यस्य प्रयच्छति । घृताहुतानामष्टसहस्रं जुहुयात् । मधावी भवति । नागकेसराणामष्टसहस्रं जुहुयात् । कया भवति । जातीपुष्पाणामष्टसहस्रं जुहुयात् । यस्त्राणं लभति । उक्षत्रापेन जातिस्मरो भवति । सप्त व्याधिशक्तानि भवति । लक्ष्मणं क्षीरयावकाहारं कृतं पुरश्चरणो भवति । शुक्लाष्टम्यां त्रिरात्रोपितं पत्स्योदारां पूजां कृत्वा, तावज्जपेद् ; यावद् रश्मिर्निश्चरति । ततः सिद्धो भवति । राज्यविधाधरत्वं यमनसा चिन्तयति ; त लभते । पठितमात्रेण सर्वपाप

मित्रा स्निग्धाना भवन्ति । सर्वविन्नविनायका हता । रक्तसूत्रेण परिवेष्टय गरायसम्पुञ्जं सयातुके चैत्ये प्रतिमायाग्रतः पूजां कृत्वा, तावज्जपेद्, यावत् त्रिभिधा सिद्धिर्भवतीति । उष्णायमाने पादप्रचारिकं पञ्चयोजनशतानि गच्छति । सर्वे चास्य पादप्रचारिका वश्या भवन्ति । धुमायमानेऽन्तर्धानम् । चतुरङ्गुलेन भूमिं न स्पृशेत् । वर्षसहस्रं जीवति । योजनसहस्रं गच्छति । दशपुरुषवल्लो भवति । ज्वलिते कल्पत्रयं जीवति । विद्याधरो भवति । अधर्षणीयश्च भवति । पूर्णपूर्णं पञ्चदश्यां पोषधिकं पदस्याग्रतः दाधिमधुघृताक्तानां पद्यानां दशसहस्राणि जुहुयात् । ततोऽग्निकुण्डाद् दिव्या स्त्री उत्तिष्ठति । वरं ददाति । माता वा भगिनी वा ग्रहेतव्या । ततः प्रभृति क्षीरयावकाहारो लक्षद्वयं जपेत् । अन्ते विराटोऽपि पञ्चदश्यां सधातुके चैत्ये प्रतिमाया पूजां कृत्वा, भगवतोऽग्रतः अश्वत्थसस्तरे तावज्जपेद्, यावद् दिव्यरूपा स्त्री आगच्छति । तस्यार्घं दत्त्वा वरं याचितव्यम् । भक्तालङ्कारवस्त्रां प्रयच्छति । वर्षसहस्रं जीवति । च द्रग्रहे समानवत्साया गोर्नवनीतं गृह्य, षडङ्गुलिमात्रा पुत्तलिकां कृत्वा, चतुर्भक्तोऽपि अश्वत्थसस्तरं कृत्वा प्रमहस्रं परिजप्य गसितव्यम् । सर्वराजानो वश्या भवन्ति । कनकनीचिकामनजिलापलं गृह्य, पूर्णपञ्चदश्यां पोषधिकेनोदारां पूजां कृत्वा, सुगन्धपुष्पाणामष्टमहक्षेण हृदये ताडयितव्या । शेषं कालं सर्वं जपेत् । पञ्च त्रीनारशतानि लभते । पोषधिकेन पूजां कृत्वा, सप्तस्रं जप्तव्यम् । स्वप्ने शुभाशुभं कथयति । घृताक्तानां जुहुयात् सप्ताहं त्रिस्रं यम् । अष्टसहस्रं जपेत् । राजानं वशमानयति । मदनपुत्तलिकां सर्वालङ्कारापेता राजपुत्रकाष्ठेऽग्निं प्रज्वाल्य शलाकया त्रिधा तापयेत् । यथा न गच्छति । अष्टशतिकां जापेन त्रिस्रं पातालादप्यार्कयति । अजातकाष्ठमया षडङ्गुलां सालभञ्जिकां कृत्वा, तां गृह्य, पर्वतशिखरमास्था, अतसहस्रं जपेत् । क्षीरयावकाहारः लक्षजापेन ग्रामं लभते । द्विलक्षजापेन यथेष्टं कर्मणि करोति । त्रिलक्षजापेन कर्मावरणं क्षपयति । चतुर्लक्षजापेनार्यमञ्जुश्रीदर्शनं ददाति । पञ्चलक्षजापेन बुद्धक्षेत्रपरिशुद्धिं भवति । षडलक्षजापेन यथेच्छं तत्र लाकधाता उपपद्यते । सप्तलक्षजापेन धारणां प्रति लभते । अग्निं स्तम्भ

शितुकाम पट्टिका सप्तवारां परिजप्य, मुग्ध प्रापपितव्यम् । उदके
 एषैव सिद्धिः । विवादे सूत्रम् अष्टशताभिमन्त्रित कृत्वा, त्रयो ग्रन्थः
 कायो । उत्तरयादी भवति । गव्यघृतपल पञ्चमया भाजने कृत्वा,
 आर्यमन्त्रश्रियस्य पुरतो गोमयमण्डलकमगरुधूप दत्त्वा, अष्टात्तरवारां
 परिजप्य पिबे । पीत्वा च न स्वप्नव्यम् । मेधावी भवति । दिवसानि
 सप्त ज्वरप्रेषण भूतप्रेषण आत्मारक्षा वेताडोत्थापन विलम्बवेश वनप्र
 वेश रक्षासीमाबन्ध दिशाबन्ध चोरव्याघ्रदाकिर्नीना जापेन स्तम्भिता
 भवतीति । अन्तर्धातुकामेन शतावरिमूल सहस्राभिमन्त्रित कृत्वा, वधी-
 यात् । अन्तर्हितो भवति । पटस्याग्रतो लक्ष जपेत् । ततः शतपुष्पाया
 वीरकये कृत्वा दधिमधुघृताक्तानां जुहुयात् । यावन्तकेन मूल्येन
 कृतानि भवन्ति, तच्छतशृणमूलं भवति । दिवसानि सप्त होम कार्यम् ।
 सुमनसमिधानामष्टसहस्र जुहुयाद् दिवसानि सप्त । अर्थं लभति ।
 पटस्याग्रतो मास जपेत् । दीनारचतुष्टय लभते । मरीचफल सप्तवा
 रानभिमन्त्र्य मुखे प्रक्षिप्य यस्य अलार्पं ददाति । स पुत्रवन्म यते ।
 सधातुके चैत्ये बुद्धप्रतिमाया अग्रतः कृत्वा उदके क्षिपेत् । कैवर्तानां
 मत्स्या न भवति । शेफालिकापुष्पाणामष्टसहस्र जुहुयात् । अश्व
 लण्डेन सप्त जप्तेन धृपा देय । मत्कणा भवति । पुष्पेण फलेन
 वा लक्षजप्तेन मशका न भवति । प्रशीकरणम् । राजद्वारिक दन्त
 काष्ठभक्षण फलदान गन्धदा भूमिष्वध चोरा य सर्पदण्डस्तम्भन
 उपजम्भन निगडस्फोटन उदङ्गस्तम्भन आग्नेस्तम्भन विषोमार्जन
 विषसङ्क्रमण विषवध भूतप्रशीकरण डाहिनीग्रहमोक्षण नष्टवि
 द्याया गोरोचनया भूर्जपत्रे लिखित्वा भगवतोऽग्रतः सधातुके चैत्ये
 शतवारां जपेत् । प्रभाते पूजा भवति । सप्तजप्या सिद्धार्थका
 ग्रामे वा नगरे वा क्षिपेत् । ये तत्र प्रसन्ति, ते मृता इव स्वपते ।
 यावत् सूर्योदयम् । स्त्रिय पुरुषा यानामर्तुनाभा यम्य यतो भागे
 शृङ्गम्, तां दिशाभिमुख मित्रालङ्घनम् जप्य स्वपत् । दर्शन
 देयम् । एव दिवसानि सप्त पूजा भवति । उदके सप्तजप्तेन सर्व
 दद्याणां तुण्डबन्ध । आप यत्र य मनसा निधातु य खदिरकीलकैरे
 कविशतिसप्तनिधानस्थानेषु चतुर्षु काणषु निखनेत् । कल्पस्थायी

सवामद्राभस्त्रन पातगङ्गस्रकाऽननव त्रिधना । चन्द्रग्रहे
 भिक्षुणा ग्रायिता सा गवर्तने रत्नस्थायी त्रयार्थप्रतिहतगतिर्य
 येष्ट विरगा । गाययातकाहाग उक्तस्य जपेद् गायामप्रक लभति ।
 यमि-त्राते । १०१ । १०२ । । समुद्रात् प्रातःप्राय, लभ जपेत् ।
 सागरतामराता सभारामपुत्रेशयति । चि तामणिर्मृगयति । तथा
 गृहीतया सर्वत्रमेवाग भवति । तथागाभेत्रमपि गच्छति । कल्पस्थायी,
 अप्रतिहा । तुषारीकृतिमूलेणाष्टगहमाभिमन्त्रित ग्रथेय क
 र्त्तव्या । गायिघ्रति सायका हता भवन्ति । नया पुलिने भिक्षाहारो
 लक्षत्रय जपत् । हविष्याशी नदीसङ्गमे लक्ष जपेत् । अन्तर्हितो
 भवति । सया-तर्धातिकाता प्रभुर्भवति । विनये प्रमाणोपेत पात्र गृह्य,
 पदस्याग्रतः पर्यङ्कापविष्टो दक्षिणहस्तेन पात्र गृह्य, तावज्जपेद्, याव
 ङ्ज्वलति । त्रिधाधरो भवति । एव यत्र स्थास्यति, तत्र वृद्धिर्भ
 वति । एवमप्रमेयानि गुणानि भवन्ति । अथ शान्तिं कर्तुंकामः,
 दक्षिमधुघ्नताक्तानां भुगन्धिकुसुमानां वाष्टसहस्र जपेत् । परमशान्ति
 भवति । पौष्टिकम् । तिलनण्डुलमुद्रमापप्रभृतीनां स्त्रीणां दक्षिममुष्ट
 ताक्तानां श्वारक्षसभिर्द्विरग्नि प्रज्वालये, अष्टमहस जुहुयात् । परम
 पुष्टिर्भवाने । पटेन वा विना पटेन । पोषधिरुस्त्रिशरणपरिगृहीतत्रोधि
 चितो त्र्यम्बकमाणि जपेत् । ततः पोर्णमास्यां च द्ग्रहे वा सर्वका
 भिकां तलि त्र्या, अहमागोपेता सफलं राति जपेत् । ततः सर्वत्र
 र्मेसमर्थो भवति । रात्रिद्विरेत्रपहितो भवति । आकारितयात्रेण जी-
 वापयति । गजजलमुद्रत जपेत् । आतुर पी ता स्वस्थो भवति ।
 ग्रहप्रपलायाम् मपहाभो माहाभो । असुरवित्रद्वारे पत्र प्रति-
 ष्ठाप्य, त्रियमास्या उक्त जपेत् । समुद्र या विगत प्रवेशयति । व-
 चामुष्टे प्रक्षिप्य तावज्जपेद्, यावत् त्रिपदा सिद्धि । ऊमायमाने
 वशीकरणम् । ध्रुमागमात्रान्तर्धीनम्, ज्वलमानाकाशगमनम् । स-
 धातुके चैत्ये पत्र प्रतिष्ठाप्य, शृङ्गाष्टम्यामारभ्य, पञ्चाश लक्ष जुहु-
 यात् । राजा भवति । रक्तचन्दनपत्र पौडशाङ्गुल द्वादशाङ्गुल वा पो-
 षधिकेन कर्मकारेण दण्डकाष्ठ कारयेत् । ततः पदस्याग्रतो लक्षत्रय ज
 पेत् । अहोरात्रोपेतः पूर्णमास्यामुदारां पूजां कृत्वा, दण्डकाष्ठं दक्षिणेन

मन्त्रय । विष प्रमार्जयेत् । नश्यति । गेन जिलामभ्युत्थपत्रान्तरितां
 कृत्वा, लक्षत्रय जपत् । गृध्रमी अपायति । ज्वरितस्य कुशैरप-
 मार्जेन रुन्याकर्तितमृत्र स्नीयात् । पुभगो भवति । कार्णिकारपु-
 ष्पाणां शतसहस्र जुहुयात् । द्वादशतोपी रक्षाणि लभते । पुष्पलोहमय
 चक्रं कृत्वा, सधातुक चक्षुःप्रदं मुञ्जिष्टाप्य, अहोरात्रोपितुं उदारां पूजां
 कृत्वा, चक्रं ग्रहाय नागजपेद्द्विष्यावन्निमित्ताणि भवन्ति । चक्रस्फु-
 लिङ्गा नि भरति । नात्र यावत् प्रजान्तिमिति । ततः सिद्धो भ-
 वति । मर्यादाधरगणाः सन्निपताः तत्तत्परिहार उत्पतति । विद्या-
 धरराजा, कल्पस्थायी, अप्रतिहतगतिः । प्रातरुत्थाय सवत्सरं जपेत् ।
 वरदो भवति । पटस्याग्रतः पञ्चविंशतिभ्यः जपेत् । विद्याधरो भवति ।
 एकादशलक्षं जपेत् । आर्यमञ्जुश्रियं पश्यति । पटस्याग्रतः सप्तलक्षं
 जपेत् । अन्तर्हितो भवति । व्याधितः पटस्याग्रतः एकविंशतिलक्षं
 जपेत् । व्याधिर्नश्यति । क्रतुपुरश्चरणं द्वादशलक्षं जपेत् । रसरसा-
 यनं वा लभति । तं भक्षयित्वा वलीपलितवर्जितो भवति । लक्षद्वयं
 जप्त्वा, राजसर्पपामप्लसहस्रं जुहुयात् । राजमहिषी वशा भवति ।
 सप्तरात्रेणास्यार्थप्रदा भवति । वर्जयित्वा कामोपसहितम् । पटस्या-
 ग्रतः अर्कसमिधानां लक्षं जुहुयात् । सुवर्णपलशतं लभते । लाजानां
 मष्टसहस्रं जुहुयात् सप्तरात्रम् । विद्या न भवन्ति । पिण्याकाप्लसहस्रं
 जुहुयात् । सर्वजनप्रियो भवति । त्रयाणां वाराणां यमिच्छति; तं
 लभति । विद्याधरत्वं राज्यमथवा यादृशो भगवान् तादृशो भवामि ।
 यथा सिद्धिः कारुणिकेन सर्वसत्त्वानां निरामिषचित्तेन दानं ददतां
 सिध्यति । अहोरात्रोपितुं पटस्योदारां पूजां कृत्वा, अर्कसमिधाना-
 मष्टसहस्रं जुहुयात् । यं यमिच्छति तत्तत्क्षणादेवागच्छति । अगरु-
 म्रियकुनागकेसरसमभागानि चूर्णीकृत्य, शरावसम्पुटे कृत्वा, महेश्व-
 रस्य दक्षिणायां मूर्तीं, अप्लसहस्राभिमन्त्रितं कृत्वा, तेन समालम्ब्य-
 गात्रः सङ्ग्रामे दूते अप्लसहस्रं जुहुयात् । अपराजितो भवति । अपमृ-
 त्युर्न भवति । पटस्याग्रतः नागपुष्पाणामष्टमहस्रेण नरपतिर्विशो भ-
 वति । सर्वव्याधिभ्यः त्रिचचिरदुष्टव्रणमृत्तिकां सप्ताभिमन्त्रितं कृत्वा
 दद्यात् । व्यूषमम गच्छति । क्रतुपुरश्चरणः पञ्चगव्येन कायशोधनं
 कृत्वा, त्रिः काकस्नायी पयोभक्षः मूलपटस्याग्रतः अष्टशतितो जपो

देयः । पश्चादष्टम्यां कुण्डायां यथाशक्त्य पूजां कृत्वा पटस्य प्रत्येकं
कुशविण्डकोपविष्टं बिल्वसमिधानां दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्रं जु-
हुयात् । आर्यमञ्जुश्रियस्य शिरसि रश्मिं निश्चरति । सा साधकं
प्रदक्षिणीकृत्य भगवत्पतिमाया अन्तर्धीयते । तत आर्यमञ्जुश्रियं
पश्यति । यदि चक्रवर्ती भवति । तदा साधककुटी उज्ज्वलति ।
स्रग्दामचलितने पाण्डलिको राजा भवति । पश्चात् 'तच्चन्द-
नेन मण्डलकं कृत्वा गन्धधूपपुष्पकोलिर्विलेपनं च दत्वा केशरपु-
ष्पाणां शतत्रयं गृहीत्वा अष्टशताभिमन्त्रितं घृतप्रदीपत्रयं प्रज्वाल्य
उदुम्बरसमिद्धिरश्मिं प्रज्वाल्य एकैकं पुष्पमष्टशताभिमन्त्रितं कृत्वा
घृताभ्यक्तानां जुहुयात् । यमिच्छातः स वशो भवति सप्तरात्रेण ।
यः त्रिकालं परिवर्तयति तस्य पञ्चानन्तर्याणि त वीभवन्ति ।
अष्टशतजापेन प्रतिदिवसं ब्रह्महत्या तन्नीभवति । सततजापेन
यमिच्छति तं ग्रामं लभति । चक्षुषा यं पश्यति स वशो भव-
ति । वाटे जपेनोत्तरवादी भवति । तिलमाषां जुहुयादर्थमुत्पाद-
यति । वटमृङ्गानामष्टसहस्रं जुहुयात् । कृत्वा सर्वं घृद्धवोषिसन्धानां
नमस्कारं दशवारा परिवर्तयेत् । श्रौत्रं प्रतिलभते । आर्यमञ्जु-
श्रियं पूर्वोक्तेन विधानेन पटके फलेकं वा अश्लेषकैर्वर्णैश्चित्रापयि-
तः । तस्याग्रतो पूजां कृत्वा शतसहस्रं जपेत् । कुशसेस्तरश्चाथी
क्षीरयावकाहारः त्रिकालस्नायी शुचिवस्त्रप्रावृतेनाष्टाङ्गपोषधिकेन प्र-
तिपद्मारभ्य जपो देयः यावत् पञ्चदशीति । ततः । ध्यायि प्रसम-
यति । कृतपुरश्चरणः क्षीरगोमूत्राहारः यावकाहारो वा त्रिकाल-
स्नायी पोषधिकः सधातुके चैत्ये पटं प्रतिष्ठाप्य प्रतिदिनं घृतप्रदीपो
प्रज्वालयितव्यः । पञ्चसहस्रेण च पूजां कर्तव्या । कृष्णपक्षे जपो देयः ।
शुक्लप्रतिपदे साधनारब्धव्या । पौर्णमास्यां त्रिरात्रोपेतेन उदारा पूजां
कृत्वा सर्वरात्रिको जापो देयः । उज्ज्वलितमात्रेण गगनमुत्पतति । वि-
द्याधरो भवति । विद्याधरसहस्रपरित्तः द्विरष्टवर्षाकृतिः आकुञ्चितः
कुण्डलकेशः अवध्यः सर्वविद्याधराणाम् । आवेशनं धूपेन विपनाशनं
पल्लवेन आत्मरक्षा जापेन शुक्लचतुर्दश्यामारभ्य यावत् पञ्चदशीति
शुचिना । शुचिवस्त्रप्रावृतेन अष्टाङ्गपोषधिकेन पटस्याग्रतो यं मृगयति तं

ग्याग्रत लक्षं जपेत् । तदा पञ्चलन भवति । तथागतप्रार्थनामाचलन
॥ १ ॥ पापाणिभारः । ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ यथा कृ-
यात् । अष्टस्य ज्या भवति । गङ्गाजम्भ मस्या महस्य शरणादा-
ये । युद्धे जयो भवति । शुभप्रतिषन्मारम्य पञ्चाग्रत घृतक्षीर-
राहिता ताम्रभाजने स्थाप्य अष्टशतजम्भ कृत्वा पिबेद्देवसानि सप्त।
श्रुतिधर्मा भवति । ययार्यमनुश्रवस्थै सुद्रा रग्निर्विश्वरति । सधा-
तुरु प्रदानीणीकृत्य ऊर्ध्वगत्रत । विद्यापरा भवति । रामरूपी
अप्रतिहत ग्रीणि वर्षसहस्राणि जीवति । कृष्णाप्टम्यामहोरात्रोपित
विर्भयेन भूत्वा ततो चित्राधरेण सप्ताभिमानितेन सिंहस्ताडयितव्यः ।
तत सह सिंहनादमुञ्चति । सागरकर निरोघा भवति । नालका-
न्तर रिज्ञो भवति । तत माधकेन सप्तयारा मन्युचारयितव्यः । तत,
सिंहमभिहितव्यम् । सर्वविद्याधराश्च मन्त्रिपती । सिंहबाहन सप-
रिवार उत्पतति । मनपन्नगातरास्त्वियापरवारत रुल्परायी ।
यत्ना म्रियति तदा यत्रेच्छति तत्र उत्पद्यति । सहसाधनम् । पुन,
सहसाधन कर्तुकामेन शुक्पूर्णमास्या अत्य तमोनी क्षौर्यायकाहारो-
यापदपरा पौर्णमासीति लक्ष जपेत् । मानी पोषधिना उन्नत काष्ठ-
शृङ्खलीरे समन्विसा स्थापयेत् । ततो धृत्य श्वतमूर्तिरया चन्दानादक्र-
परिवर्तितया वज्रहत काष्ठ स्नापयेत् । तत माधक' पापधिकून रूप-
कारण मिह कारयितव्यः । तत पुण्यनक्षत्रे रनत्रयग्याटारा पूजां
कृत्वा सद्वोदिष्टकाभक्ष्यो भोजयितव्यः । पञ्चाग्रत उटारा पूजा-
क्रमानानाउलि निवेद्य तत साधकेन शुचिना गुग्गिरुखाप्रातेन
इन्द्राग्निनापशिष्ट तावनहरात मिहमाध्य ॥ ३ ॥ यावत्
मिहपञ्चलति । चलिते विशिष्टाकारा निमित्त जायत । तत अधा-
नेय । पनरयष्टशत जम्भव्यम् । सर्पपा आगच्छति । मन्त्र जपता
मिह स्पश्य । स्त्री भवति । सा ब्रवीति । इत्यरोमीति । सा उक्त-
व्या जगारान्तर्गता भवस्वेति । तत साधकस्य हस्ततलेऽ तर्धीयत ।
तत्क्षणादेवाकुञ्चितकुण्डलकेन द्विष्टपर्पाकृति उदितादित्यसमप्रभ
शक्तिहस्त अप्रातहतगति । या द्वाद्वालोकयति नै साधमुत्पतति ।
गर्ग । स्यापराश्वास्य । या भवन्ति । रुल्परायी । यत्ना म्रियति तदा

न्यप्रपयता । इतपुर त्थण गमातुं नय पत्र प्रोष्ठाय पामाना
 सुरा प्रोष्ठाय अश्या भवति । उपमह्य जीति । इतपुर त्थण
 न्यायारकाहार पराजिग्ये पत्र प्रोष्ठाय ग यपुरा प्रोष्ठाय
 न्याय जपत । ॥ भगवत्पाणीयम् । ॥ या न्यायारकाहार
 नात्रोत्तमदयित्वा गुगतातस्तिप्रमाणं मयूर पापायकम् । ॥ ॥
 त्थण वक्ष्यते र्थेणाव्यापयितव्य । त्रितिके प्रदेशे गत्वा पत्र प्रतिष्ठाय
 ग यपुरा प्रोष्ठाय सर्वभूतिका त्रिलिङ्गा ततः शत्वेना शुचिचक्षुषा
 वृत्तं पस्याग्रत मयूर स्थाप्य तारज्जपेद् यावन्मयूरचलते । तता
 विद्याधरेण अपराजितपुत्रै पूर्वपरिजप्तया मूर्ता शरावमम्पुत्रा दक्षिण
 हस्तेनाष्टभ्य तारज्जपेत् यावत् शिराम्नशब्द श्रवत । म त्र जपता
 सखायेभ्यो सत्त्वा आत्मनो मुखे प्रक्षिप्य अहस्या भवति । सर्वसि
 द्धाना आगन्त्य वर्षसहस्रद्वयं जीवति । पञ्चकेसरसौवीरमञ्जन । शला
 समा कृत्वा पीपाम् कुरुयाहस्ते पीयथत् । त्रिलाहपरिवष्टित कृत्वा
 क्रतुरश्चरण ए ययोगेन महेश्वरस्य मूर्त्ता सर्वभूतिर त्रिलिङ्गवर्ण
 धूपश्च पूजा कृत्वा शरावसम्पदे स्थाप्य दक्षिणहस्तेन अष्टभ्य तार
 ज्जपेद् यावत् सत्यमवाति । भगवत् एका । नोत्र सखायभ्या वि
 भज्य अत्मनश्च अपामार्गसामिधाता त्रिगुणराकाता न्यायहस्ताणे
 जुहुयान् । दशसुवर्णसहस्राणि लभति । तजरा । ॥ गृह्य त ओहपरिवे
 ष्टिताना मुडिकाता कृत्वा तत् शुचिशुक्रासा । शान्त गता मन्धप
 पधूपै पूजा कृत्वा सर्वभूतिर त्रिलिङ्ग कृत्वा ग्राहका न्यायसम्पुत्रा
 प्रतिष्ठाय तारज्जपेद् यावत् निशितं जातं जाते । ॥ भवत्यम् ।
 महायैभ्योऽपि विभज्य आत्मना गुरो पाशाय अश्या भवति । अथर्व
 सहस्राणि जीवति । उदकनेत्र गत्य अज्ञोत्तमम् न्यायारकाहार पीपयेत्
 तलोहपरिवेष्टितां कृत्वा, मुद्रिता जरावमम्पुत्रा न्याय महेश्वरस्य
 दक्षिणीया मूर्त्ता गत्वात्र दक्षिणीयारूपयति । प्राप्ताती पण्णामां
 जपेत् । अभिलषितं द्रव्यं लभति । राजार्कमय प्रतिष्ठा पदहुत कृत्वा
 अश्लेषैर्वर्णैश्चित्रापयित्वा सर्वालङ्कारविभूतिना तस्याग्रत पण्मा
 सा जपत । मण्डलिकं राज्यं लभत । विद्याधरस्त्र वा । पटस्या
 ग्रत मान्ती पण्मासा तामकरतलाभिर्मन्त्रं अयुतं परिजप्य सुाने

हिम नि गान उभति । राजा र्जाता न्निमिषघ्नताक्तान्, नक्षसहस्राणि
 समुद्रार्तिता र्जासमतीर्थं अरुणं जुह्यान् । आनृत्यं यस्या
 भवति । ताम्रं नरा कृत्यामायुक्तसमतीर्थं तिष्ठपुष्पा प्रताह
 या । ताम्रं यस्या भवति । यस्यापुष्पा भवति । अरु
 यस्या भवति । तत्र जठ म् । यस्यापुष्पा भवति । द्व
 लक्षजापेन राजानमाकर्षयति । त्रिलक्षजापेन सर्वसत्त्वाग्राहयति ।
 समुद्रगातिर्जा नदीमवतीर्णं अग्नौऋष्याणां नक्षमन्त्राणि जुह्यान् ।
 यस्यापुष्पाभ्युत्त उदारा पूजां कृ या चक्र स्वस्तिकमन्त्रवत्पत्रे स्थाप्य
 पर्यङ्कोपवि तावज्जपेद् यावज्ज्वलितमिति । तेन गृहातमात्रेण आकु
 ण्ठितकुण्डलेन उन्तितान्त्रिपुण्यं । तस्याचक्रवर्त्ता भवति । येश्व
 दृश्यते याश्च पश्यति तैः सहोत्पतति । सुदर्शनमूलिका गृह्य हन्तना
 त्पुत्र्य तां सहस्रज्जां कृत्वा हस्ते व या य स्पृशति स राजा
 भवात् । कुशमय चक्रं गृहीत्वा महस्र जपेन जठे प्रक्षिप्य नागमु
 च्छिप्रति । किं करोमांति ब्रवीति । लक्ष्म्यं देहीति वक्तव्यम् । भि
 भाहार परितस्त्रि परमारुणं जाराहस्रं जपेत् । तथागतविग्रहं आश्रु
 ष्ठीभवति । ता दृष्ट्वा या साधयति तत् सिध्यति । सतालङ्कार
 निशुषितां स्त्रियश्च भवन्ति । पुष्पाश्च बुद्धमासाधका । म्यलास्या
 णिभ रामानकालमुपतिष्ठते । यच्चिन्तयति तां गर्व भवति । प्रभाते
 उद्वह्य सर्गं उच्यते । शुक्लपतिगदमारभ्य अस्त्रागणितं पत्स्या
 अतः तल्लीगदपमाव्यत्रताप विरक्तं । अजरा । अ प्य पित्रु द्वि
 गतिं गतं । यतिगो भवति । पश्यामा । तातपकावस्य गवभो
 नापत्या र्जाय तातपय गान् । अरुणं । यस्या भवति । पश्चाद्
 भवत् स दामाते । त्रिभिर्नाभश्च । कृतपरिपुष्पा यस्या भवति । त्रिशरं
 चक्रं कृ या कुण्डलतुर्द्वया विनागोपि । तस्या पूजां कृ या उप
 तिष्ठ । तस्यापुष्पां यस्या भवति । अश्वमे प्रक्षिप्य तां । यो यां मुयं स्फु
 रति । यो शिला । सदा भवति । तिलकं कृत्वा अ न्य कामरूपी
 प यवर्षशताणि जीयति । कृष्णाष्टम्या यस्या गणिकां त्रिगुल का
 रयेत् । अवरे कृष्णाष्टम्यां अहोरात्रोपित इमं शां ग या त्रिशलस्य
 महती पूजा कृत्वा पर्यङ्कोपाग्नं दक्षिणहस्तेन तस्यां ग्रा तावज्जपेद्

यावत् तच्छ्लाघा राग्मान्तरति । ततः सिद्धो भवति । रात्रिः निखनद्
 निव्य ग्रह भवति । शुचाः स्नानं पञ्च प्रतिष्ठाप्य अहोरात्रोपेतं पञ्चम्याग्रतः
 पुच्छिका क्रूरा । नाथपत् पूजयित्वा त्रिवसमिधानां त्राधमधुपुता
 यतानां भद्रमहस्य जुहुयात् । भगवतः मन्त्रुश्रियस्य ललाटादः रात्रि
 निश्चरति । ततः गिरिः भवति । अपरिमितं मृगणद्रव्यं भवति । अत्र
 रात्रोपेतं पञ्चम्याग्रतः करवीरपुष्पाणामकं गृह्य नागस्थानं गत्वा पुष्प
 नागहस्तं प्रक्षिप्य मन्त्रमावर्तयेत् । नागा नागिन्यश्च वश्या भवन्ति । य
 प्रार्थयति न लभते । कृतपुरश्चरणं अहोरात्रोपेतं कृष्णचतुर्दश्या
 ज्वरनाशयितुकामो गिरिकुणिकापुष्पाणामष्टहस्तं जुहुयात् । पिशा
 चज्वरा नश्यन्ति । खट्विरसमिधानामष्टशतहोमेन सर्वग्रहां मुञ्चापयति ।
 भस्मना सप्तजप्तनं परमन्त्रा मन्त्रपतिर्वन्धयति । सकृज्जप्तेनोदकेन
 मोक्षः । यस्तु भूर्जपत्रे वा लिखित्वा वजाग्रे वा नीयात् । परसेना स्त
 म्भिता भवति । उदकमक्तग्राहारं क्रूणाष्टम्या कृष्णचतुर्दश्या वा त्रि
 रात्रोपेतं एकलिङ्गं गत्वा लिङ्गोपरि दक्षिणाया मूर्तिं पादस्थाय वा-
 लशालकेन च ययेत् मुष्टेन च तावज्जपेद् यावद् रात्रो निश्चरति स
 रामीति । तृतीये रात्रे मुष्टिं सिद्धा भवति । मुष्टेन वा सप्तवर्षशतानि
 जीयति । महेश्वरगणश्च । गोरोचनया सहस्राभिमन्त्रितया विशेषं य
 पश्यति । सर्वं यज्ञा भवन्ति । प्रातरुत्थायोदकं सप्ताभिमन्त्रितं कृत्वा
 मुखं प्रालम्ब्य यस्य दर्शनं ददाति स यज्ञो भवति । एव तैलेनाहारताम
 उदकं च यज्ञाभिमन्त्रितं कृत्वा पिबेत् । अप्रार्थितमनः भवते ।
 राज्ञः च प्रतिशता चत्वारोत्तं गृह्य एकविंशतिवारं परिजप्य वामह-
 स्तेन ग्रन्थं कृत्वा अप्रतिहतवाक्यो भवति । चौरमन्त्रे रमन्ते यम् ।
 यद्वा च मोचयति । अन्त्रभिन्नायिकानां मन्त्राणां शालित्रीहिष्वेत
 करवीरसिद्धार्थं प्रतिष्ठति कृत्वा पटस्याग्रतः वामहस्तेनाष्टम्याष्टस
 हस्रं जपेत् । यत्राणामुत्थापनं क्रूरा भवति । गोसहस्रं भवति । न
 ननेयं त्रिगणं घृतसज्जम् दहता शनसहस्रं जपेत् । द्वादश ग्रामरा
 लभतः । आनेयं विधानेन स्तूय कृत्वा चन्दनाभ्यक्तानां पञ्चाश
 शतसहस्रं विदधतः । शान्तिपत्रं लभते । सुगतवितस्तिप्रमाणं स्तूप
 कृत्वा गुप्यं च दद्यात् नम्यरूपं पाणां शतमहस्रं निवेदयेत् । सुवर्णं

सहस्रं लभति । सुगतचित्तस्तेप्रमाणं स्तूपं कृत्वा प्राक्कृतिगालिरय
 वामपादोनावष्टभ्य अप्रमहस्यं जनेन । गात्रेण वक्ष्यामि ॥ अग्नौ
 वितास्तप्रमाणं स्तूपं कृत्वा विनाशजानां तां गत्वा तां तां गत्वा
 मष्टस्य जुहुयात् । भस्मना च पादला ॥ १ ॥ गत्वा ॥ १ ॥ अनेने
 यत्नेन निर्गम्य नदीं प्रयागं उत्तरीं प्रजापतिं ॥ १ ॥ अनेने
 स्वाभिमानितं दन्तैरस्पृश्यं ग्रसत् । यस्य नाम्ना स ॥ १ ॥ गत्वा ।
 सुत्वा कामोपसहितम् । सर्पगन्धानां शीरविकृत्य कृतानां त्रिगता
 पितं पश्योदारां पूजां कृत्वा घृतपदीपं प्रज्वालयन् यत्र यमेव मन्त्र
 जपेत् । तेन पुत्तलिका कृत्वा सक्षानामुपर्यन्त्य पत्राणामुपरि स्थाप्य
 तावज्जपेद् यावत् प्रसन्धिता इति । तर्ज्यं कृत्वा यत्पूजयति स
 वशः भवति । अनेनेन विधिना नागसंस्कारस्य पतिकृति कृत्वा
 धूपशरावपु अष्टशतं जुहुयात् । यमनुचित्य स वशः । अनेनेन वि
 धिना अपामार्गसामधानां जुहुयात् । अर्थराम । गात्रं गत्वा पटस्या
 ग्रतः अपतितगोमयेन हस्तोन्नीतं स्तूपं कृत्वा । यत्रिवत् पूजयित्वा गु
 ण्गुलुं दहतां शतसहस्रं जक्ष्यम् । सर्वविद्याधरापविभूतं सप्तत्रायुषं
 विचारी । असक्तपरजातस्य प्रवेशिनीमकुलीं श्रद्धां हस्तप्रमाणं चैत्य
 कृत्वा श्मशाने विधिवत् पूजां कृत्वा प्रादुर्गोपविष्टं कुशसस्तरे ता
 मकुलिं नेवेद्यं प्रदेशिन्याहुल्यावष्टभ्य तावज्जपेद् यावद् गन्धि
 निश्चरति । दीपशिखा वर्धन । कृतरक्षारता राज्यं श्रद्धां प्रभाते त
 याहुत्या यमाहुतिं यति स वशः । त्रिगतापात्रं यमात्रं माया गा
 पयस्त्रिगता क्षीरं श्रद्धा पश्यत्यत्र मण्डलं कृत्वा घृतपदीपं प्र
 ज्वाल्य कुशसस्तरस्थमष्टसहस्राभिमानितं कृत्वा मन्त्राजो श्रीर क
 यात् । दाधमधुघृतेविनायकं ॥ १ ॥ तां गत्वा कृत्वा चतुर्षु दि
 शापालान् स्थाप्य द्वितीयमण्डलं प्रवीरको सर्पपहस्तं तृतीयमण्डले
 ममहायो वा महतीं प्रजा कृत्वा कृतम् प्रादुर्गोपविष्टं हस्तेनाप
 ष्टभ्य तावज्जपेद् यावद्दूमायात् प्रमायात् प्रमत्तान् । प्रमत्ता
 जिताक्षः य पश्यति ये च पश्यति सर्पं ते गता भवति । द्वितीयेन
 सिद्धेन नवनागसहस्रबलान्नन्त्रेण पञ्चरपगमाणि जायते । अप
 रिभूतः सर्वविद्याधरो भवति । अन्तर्धानिना ॥ १ ॥ अष्टसहस्राभिमानिता

ज्वलित उदित।दित्याण रत्नालङ्कृतशरीर कल्पान्तरस्थायी ।
 अष्टसहस्राभिमन्त्रित कृत्वा शत्रुमभये परिशेद् भय न भवात् ।
 अवध्य सप्तशतम् आवेशन श्वेतपुष्पेण नृत्यापनमुदकेन त्रिज
 तेन कररीरपुष्पेण त्रिजप्तेनाहरेत् । अर्ततागते कथयति । बन्धन
 छोटिकया छेदने । अञ्जन साधयेतुकाम वीरकयक्रीत सोर्वीरा
 ऋज्जन गृह्य प्राणकान्यपनीय पञ्चगव्येनोत्तरमुखया पीषयेत् । अना
 भिकयाङ्गुल्या चतस्रः गुलिका कृत्वा अपत्रेणाच्छाद्य शोषयेत् ।
 पटस्याग्रतः बिधेवदार्षे प्रज्वाल्य सहस्रमम्पाताहुतिं कृत्वा सधातुके
 चैत्ये उदारा पूजां कृत्वा अष्टभिर्दिग्भिः पलाशकाष्ठैराग्निं प्रज्वाल्य
 शिक्कटिप्रदेशे स्थापयेत् । शुक्रबन्ध कृतो भवति । चावरकर्णकेन-
 सप्तजप्तेन ग्रन्थिं कृत्वा विषबन्धः । विषचिकित्सा । पल्लवेन मुद्राभेदत
 उदकेनावेशनम् । गुग्गुलुधूपेन उदकेन वा ग्रहबन्धः । अङ्गुलिं परि
 जप्य च तर्जयति स वशः भवति । पटस्याग्रतः अष्टशत जपेत् । स्वप्ने
 सप्ताभूत दर्शयति । सधातुके चैत्ये पट प्रतिष्ठाप्य तस्याग्रतः उदारां
 पूजां कृत्वा श्वेतपद्मानां दधिमधुघृताक्तानां बिल्वकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य
 लक्षं जुहुयात् । राज्यं लभति । असिद्धे सहस्रपिण्डं ग्रामं लभति ।
 गोरोचना मनःशेला वा पटस्याग्रतः सहस्र जपेत् । तन तिलक कृत्वा
 यं मुगयति तं लभति । कृष्णचतुर्दश्याभेकरात्रोपितं रात्रौ पटक
 मूलकांसकाराग्नौ अष्टसहस्रं जुहुयात् । रूपकसहस्रं लभते । शुक्लाष्टम्या
 अहोरात्रोपितः समुद्रगामिनीं नदीमवर्तार्यं पद्मानां दशसहस्राणि
 तिवेदयेत् । राज्यं लभति । पुरुषवशाकरणे कृष्णाष्टम्या एकरात्रोपेतं
 बोधिदृष्टकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य कुमुदानां दधिमधुघृताक्तानां अष्टसहस्रं जुहु
 यात् । वशी भवति । स्त्रीवशा करणे कृष्णद्वादश्यां सौगान्धिकपुष्पैः आ
 र्थमञ्जुश्रियं हनेत् । ओषधीबन्धमनसा द्विपदचतुः पदानामुत्सारणम् ।
 दिनेदिने पञ्च दीनाराणां प्रयच्छति । निरवशेषा व्ययार्कसंख्या ।
 अर्थं रत्नत्रयोपयोगाय । पटस्याग्रतः मासमेकं जपेत् । द्वादश दीनार
 सहस्राणि लभते । शुक्लाष्टम्यामारभ्य सधातुके चैत्ये पञ्चमसां जपेत् ।
 राज्यं वृद्धाति । कृष्णाष्टम्यां अहोरात्रोपितः पटस्याग्रतः श्लेष्मातर्क
 कलिकं गृह्य रक्तसूत्रकेन वेष्टयेत् । ततः पलाशकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य

कीलक अष्टसहस्राभिमन्त्रित कृत्वा एकैकं रण्डमेकविंशतिवारां परि-
जप्याग्रो प्रक्षिप्य प्रभाते दीनारशतानि लभति । शुक्राष्टम्यामकरात्रो
पितेनातिमुक्तकपुष्पाणां अष्टमहस्रं निवेदयेत् मसाहम् । दीनारशत
लभति । सप्ताभिमन्त्रितेनाक्षीण्यज्जयत् । सर्पज(१)प्रियो भवति ।
सामान्यसज्जनमभिषेच्य य प्रथमं पश्यति स वशा भवति । पटस्या
ग्रतः यमुद्दिश्य दशसहस्राणि जपति । गिवरद्वारं लक्षं जपेत् । यथा
नियतं पर्वताशिखरे वा गोष्ठे प्रतीत्यसमुत्पादगर्भचैत्यं प्रतिष्ठाप्य लक्ष
जपेद् दीनारलक्षं लभति । नागस्थाने पटं प्रतिष्ठाप्य सुकृतरक्षा
विधानं जम्बुकाष्ठैरग्निं प्रज्वल्य तिमिरं नालि दत्त्वा नागपुष्पाणां
मष्टसहस्रं जुहुयात् । ततः ब्राह्मणरूपी नागराजागच्छति । स च
ब्रवीति । वक्तव्यं च 'दिने दिने सप्त दीनारां प्रयच्छ' । तथास्त्विति
कृत्वाहस्यो भवति । शेनापतिवशीकरणे बृहदमण्डलकं प्रलिप्य तस्य
पदपांसुमानीय वामहस्तेनाहुतिसहस्रं जुहुयात् । तस्यो भवति ।
सामान्यस्त्रीवशीकरणे लवणेन प्रतिकृतिं कृत्वा छित्वा छित्वा वाम
हस्तेन जुहुयात् । तस्यो भवति । दाशीवशीकरणे पुष्पागकेसरयव
गोधूमानेकीकृत्य अष्टसहस्रं जुहुयात् । तस्यो भवति । शालि
पिष्टमर्थां प्रतिकृतिं कृत्वा छित्वा छित्वा जुहुयात् । वशो भ-
वति । रण्डावशीकरणे माषजम्बूलिकां जुहुयात् । वशो भवति ।
श्रुताञ्जन एकचैत्ये अश्वत्थपत्रान्तरितां कृत्वा अष्टमहस्राभिमन्त्रित
यदि पुनरपि साधयति द्विगुणायुर्भवति । भान्यागारं प्रविश्य भुञ्जो
प्रदेशे पटं प्रतिष्ठाप्य मौनी क्षीरयावकाहारं पक्षमेकं जपेत् । ततः
पटस्थोदारां पूजां कृत्वा उदारतरां च वालि निवेद्य पर्यङ्कं बन्धा
तावज्जपेत् यावद् रश्मिर्निश्चरन्ति । तां दृष्ट्वा पञ्चान् तर्पण्यपि क्षय
मुपैति । ततः सिद्धो भवति । महाराज्यं उभति । 'अप्रत्यर्थिको भ-
वति । रोचनामष्टसहस्राभिमन्त्रितं कृत्वा धूपेन धूपयित्वा दन्तान्तरे
स्थापयेत् । उच्चवादी भवति । सर्वे चास्य वश्या भवति । शुक्राष्टम्यां
त्रिरात्रोषितं पटस्याग्रतः अकाकोलीनाष्टमहस्रं जपेत् । दीनारमेकं ल-
भति । पटस्याग्रतः त्रिरात्रोषितं शुक्रचतुर्दश्या शुभगुलुधूपं दहता बला-
ग्निं प्रज्वाल्य दधिमधुघृताक्तानां कर्पूरपुष्पाणां अष्टसहस्रं जुहुयात् ।

ततोऽग्निकुण्डं यत् पद्मप्रमाणं करवीरसदृशं मनःशिलां दृश्यति । मन्त्रं जपता ग्रहेतव्यम् । तया मृहीतया उदितादित्यवर्णा द्विरष्टवर्षाकृतिः विद्याधरो भवति । त्रायुसमभावेन ईप्सितमानि चाहाराणि उत्पद्यन्ते । अशीतिवपसहस्राणि जीयति । सर्वसत्त्वानामगम्यश्च मृत्युं जनयति । पटस्याग्रतः साधयेत् मुखे प्रक्षिप्यान्तर्हितो भवति । प्रथमं बन्धनमोक्षं कर्तव्यम् । मधुसिक्थमयीं प्रतिकृतिं कृत्वा स्त्रिया वा पुरुषो वा विविक्ते प्रदेशे अग्निं प्रज्वालय अभिमन्त्र्य दापयेत् । अष्टशतं मदं नक्षत्रकेन विध्वा दापयेत् । वक्ष्या भवन्ति । यः प्रार्थयति तं लभते । शुक्लपौर्णमास्यां अहोरात्रोषितं सुरभिपुष्पाणां अष्टशतं निवेदयेत् । पञ्चकार्पाणानि लभति । कृष्णचतुर्दश्यां अहोरात्रोषितं पटस्याग्रतः प्रियङ्गुकाष्ठैरग्निं प्रज्वालय वैकङ्कतसमिधानामष्टसहस्रं जुहुयात् । शताभि मन्त्रितेन सर्वशूलं प्रशमयति । दुःखप्रसवायाः स्त्रिया उदके अष्टशताभि मन्त्रितं कृत्वा देयम् । सुखेन प्रसवयति । शुक्लप्रतिपदमारभ्य दिने दिने सहस्रद्वयं जपेत् । यावत् पञ्चदशीति । अवसाने त्रिरात्रोषितः गुडिकायोगेन गुलिकां कृत्वा साधयित्वा मुखे प्रक्षिप्य अन्तर्हितो भवति । नीलाशोककुसुमं कृष्णसारपित्तं चक्रवाकहृदयं श्रोत्रियारसं हितं समभागानि पुष्पलोहेन वेष्टयेत् । पुनः त्रिलोहवेष्टितं कृत्वा साधयितुकामः सधातुप्रतिमाया अग्रतः तत्रैव पटं पतिष्ठाप्य शुक्लाष्टम्यां पूजां कृत्वा सप्ताश्वत्थपत्रेषु स्थाप्य मण्डलकं कृत्वा तस्य मध्ये अक्षताङ्गं पुरुषं स्थाप्य वामपादेन उरासि माक्रम्य कृतरक्षः मन्त्रमावर्तयेत् । यावदुत्तिष्ठति पूर्ववत् । ततः मधुपायसं भोजयेत् । सप्ताभिमन्त्रितं मुष्टिं बध्वा शिरसि ताडयितव्यः । ततः छर्दयति । तं पीत्वान्तर्हितो भवति । त्रिरात्रोषितं सोमग्रहे नाभिमात्रमुदकमवतीर्य तावज्जपेद् यावन्मुक्त इति । दीनारशतं लभति । आवर्तयेच्छोभनं लभति । लवणमिश्रेणोदकेनाष्टशतं स्नात्वा द्वर्चितं कृत्वा गन्धमाल्यैश्च पूजयित्वा पूर्वसाधितं पायसं भोजयितव्यम् । सप्तजप्तेन मुष्टिं कृत्वा शिरसि हन्तव्यम् । ततः उर्दयति । तं श्रुत्वा महाकल्पस्थायी विद्याधरो भवति । शस्त्रमष्टशतजप्तं कृत्वा छिन्दितं कैलपयित्वा हनेत् । महस्रवेधं सुवर्णं भवति । कायशोधनं कृत्वा चैत्यं स्वहस्तेन कुर्यात् । पञ्चानन्तर्यकारि

णोऽपि सि यति । चैत्यलक्षणे विद्याधरचक्रवर्ती भवति । सर्वशास्त्रा
भिज्ञ सर्वविज्ञानोपेत कल्पस्थायी च्युतश्च पञ्चजातिशतान्यपायगामी
न भवति । उदितोदितमध्यदेशः सर्वेन्द्रियसमन्वागत श्रुतिप्ररोजाति
स्मर । अयाचितो लब्धमन शिला गृह्य सप्तधिरश्वत्थपत्रेषु स्थाप्य
साधयेत् । सन्ध्यायां ये शृणोति जिघ्रति सर्वे वशा भवन्ति । तिर
शैल तिर कुड्य तिर, समुद्र भित्वाभ्युद्गच्छति । श्मशाने षोडशहस्तं
अष्टहस्त वा मण्डलकमुपलिप्य मृतकमुत्तराशिर स्थाप्य मुखे वाम
ङ्गुलिका प्रक्षिप्य दक्षिणेन पादेनोरसि माक्रम्य तावज्जपेद् याव
न्मृतकश्चलितः । त चाङ्गुलिं हस्तन गृहीत्वा ददाति । तमनामिकाया
मङ्गुल्यां प्रक्षिप्य यमाकारयति स आगच्छति । प्रतिनिवर्त्तस्वेति
प्रतिनिवर्त्तयति । मृतकमक्षताङ्गमानीय मृतकस्योपरि पादं दत्वा ता
वज्जपेद् यावदुत्तिष्ठति । कृत्वा तत्र मन्त्रं कुङ्कुमेनालिख्य कृष्णा-
ष्टम्यां कृष्णचतुर्दश्या वा पोषधिक, नियमस्थः न केनचित् सार्ध
मेकाकी पर्वतशिखरमारुह्य वर्जयित्वा दिशापाला अष्टहस्त वा मण्ड-
लकमुपलिप्य वालुकामय चैत्यं कृत्वा यथाशक्ति पूजां कृत्वा
प्राङ्मुखो दक्षिणरुहस्तेन खड्गं गृहीत्वा ऊर्ध्वबाहु चैत्यस्याग्रतो
मन्त्रमावर्तयेत् । यावदक्षराण्यर्हितानि । तत् पत्र खड्गभूत प्रज्व-
लितं गृहीत्वा यथेष्टगामी विद्याधरो भवति । सर्वविद्यापराणा अ-
र्घ्यं सर्वसत्त्वानां अर्घ्यं, कामरूपी कल्पस्थायी योजनसहस्रान्
पश्यति । वेतसपत्रैः कटुकनैलाक्तैः मासुपशम शालितन्दुले परितः स-
म्पत्ति, लक्षजम्बैः सर्पपैः आसुराणि मन्त्राणि घातयति । अशनिवज्रो
पलादीणि अष्टशतजनेन शरेण यत्रेच्छति तत्र पातयति । सप्तजनेन भ-
स्मना यस्या क्षिपति । दश तत्र काण्डवारणकृत् भवति । अष्टशतजनेन
सर्वशल्याहर्णम् । कृतपुरन्दरम्य पटस्याग्रतः पञ्चविंशतिलक्ष जपेत् ।
ततः नखच्छेद्य तालपा खड्गं सर्वसस्यसरक्षणं द्विपदचतुष्पदकीट
मूपिमादीनां लेह्यं अष्टसहस्राभिमन्त्रितं कृत्वा उदरं क्षिपेत् । सर्वना-
शाना अवध्या भवति । लक्षजापेन यमिच्छति, त व वना मोचयति ।
आदित्यग्रहे समाननस्त्राया गोर्धृत ताम्रभाजने स्थाप्य तावज्जपेद् या
वन्मुक्तः । त पीत्वा सर्वव्याधिभ्यो मुच्यते । पूरुक्तेन विधिना सधातुके

[illegible]

यति । इच्छया मुख्यमान । अशोकवृक्षस्याधस्तात् त्रिरात्रोपित म
रीचानां अष्टसहस्र जुहुयात् । मरिचमक मुखे प्रक्षिप्य यमगिमिष व्य
वलोकयति स वशो भवति । अनुस्मरणमात्रेण सर्गापद्रवान् नाश
यति । या स्त्री न रोचते तस्या नाम गृहीत्वा घृत परिजप्य दाप
येत् । सुभगो भवति । वज्रसाधनम् । पुष्पलोहमय वज्र कृत्वा पाद-
शाङ्गुलिक त्रिसूचिक समुद्रगामिनीं नदीमवतीर्य सुगन्धपुष्पाणां लक्ष
निवेदयेत् । पश्चिमपुष्प प्रतिस्त्रोत भित्त्वा आगच्छति । दन्तैरस्पृश्य
ग्रेसेत् । दिने दिन पञ्चग्रन्थशतानि गृह्णाति । कृतपुरश्चरण पट
स्याग्रतः लक्ष जपेत् । ततो यत्र निधानं तिष्ठति तत्र गत्वा कालमू
लक कलशं सर्वगन्धैर्लिप्य च श्वेतचन्दनोदकेन पूरयेत् । अष्टसहस्रा-
भिमन्त्रित कृत्वा निधानस्थाने स्थापयेत् । सर्वभूमिं स्फुटति । नि
धान पुरुषमात्रे तिष्ठति । ग्रहेतव्यम् । पलाशसमिधानां लक्ष जुहुयात् ।
गोसहस्रं लभते । शेषालिकाकुसुमानां लक्ष जुहुयात् । विषयं लभति ।
अर्कसमिधानां लक्ष जुहुयात् । दीनारसहस्रं लभते । नवनीताहुतीनां
जुहुयात् । पञ्च ग्रामां लभते । पिण्डारकपुष्पाणां लक्ष जुहुयात् ।
फट्कानां चतस्र कोटिं परिलभते । क्षीराहुतीनां लक्ष जुहुयात् ।
वितर्कवस्त्राणां शतं लभते । कुमुदानां लक्ष जुहुयात् । पत्नी सहिरण्यं
लभते । पिण्डारकपुष्पाणां लक्ष जुहुयात् । पर्वतशिखरमारुह्य लक्ष
जपेत् । यस्मिन् देशे जपति तस्मिन् देशे यो राजा स पुत्रत्वेनोपति
ष्ठति । श्रीकारपत्रं जुहुयात् । पञ्चश्रिय आगच्छति । जयकामो नित्य
दार्धिं जुहुयात् । नित्यं जयो भवति । पुष्टिकामो घृतं जुहुयात् । अर्थो
वाप्तिर्भवति । शुचिना नित्यकालं पञ्चरात्रेण राजानं सप्तरात्रेण
पिशाचां नररात्रेण यक्षराक्षसां द्वादशरात्रेण नागराजानां अर्धमा
सेन गन्धर्वा अप्सरसां एकविंशतिदिनमेव देवतानवागुरगरुडकिन्नर-
दिव्या चतुर्विंशतिरात्रेण सर्वगणां मासेन राजपत्नीं वशीकरणासुरस-
मञ्जरीदधिमधुघृतानां अष्टसहस्रं जुहुयात् । वशा भवति । रक्तकरवीर-
फलिकानां लक्षं जुहुयात् । राजकन्या लभते । विल्वानां विल्वान्नां
लक्षं जुहुयात् । गृहे श्री उत्पद्यते । शतपुष्पाणां दध्नाक्तानां लक्षं जुहु-
यात् । दीनारशतं लभते । सौवर्चलिकाष्टसहस्राभिमन्त्रिता कृत्वाञ्जि-

तैर' सर्वमन्त्रां वशीकरोति । गन्धां जप्य मालभेत् । सर्वसत्त्ववशी
 तामगम् । ५५ जप्यात्मानं धूपयेत् गरगं च गिरणम् । शिखा
 ५५ यं बन्धयेत् । मर्मां रक्षा । मर्मगतसाम्भ्राम् । रण्यं वशीकर्तुं
 पाणिम' । मापा जुहुयात् । सब वशीभयान्त । यमिणी वशीकर्तुं काम
 मपञ्चानामष्टसहस्रं जुहुयात् । त्रिरात्रेणागच्छति । अथ नागच्छति सप्त
 रात्रेणागच्छति । सा च वरता भवति । यगेषितं गगना । कामा-
 काम लक्ष जुहुयात् । ईशितां च यां उभा । अथ तान् माधयितु
 काम अक्षताङ्ग मृतकं गृह्य इमशाने एकत्र वा चतुर्पथे वा एकलिङ्गे
 वा सर्वभूतिका बलिमुपहृत्य महादेवस्य दक्षिणमृता मण्डलमुपलिप्य
 बलिं दत्त्वा स्नानाभ्यलङ्कृतं कृत्वा भस्मना मण्डलं लिप्य तस्य
 मध्ये पूर्वशिरः स्थाप्य शुक्लपद्मच्छादितमाभ्यं शुरुवासमसखाय
 दिशापाला स्थापयेत् । कृतक्षस्यापरि उपविश्य तस्य मुखं तिलसर्षपा
 जुहुयात् । तावद् यावत् तस्य मुखा मणिर्निर्गच्छति । तां गृह्यात्मनो
 मुखे प्रक्षिप्य सर्वभूतिकबलिमुपाहृत्य दक्षिणमूर्तां स्थित हरिताल
 मन शिलाञ्जनमज्जिष्ठारोचनामेकत्र गृह्य अश्वत्थपत्रान्तरितां कृत्वा
 तावज्जपेद् यावत् त्रिविधा सिद्धिरिति ऊष्मायति धूमायति ज्वलति ।
 ऊष्मायमाने पादप्रचारिका पञ्चवर्षसहस्रायुर्भवति । सर्वसत्त्ववशी
 करणम् । धूमायमानेऽर्धान् त्र्यवर्षसहस्रायुर्भवति । ज्वलितेन
 सर्वविद्याधरो भवति । सर्वविद्याधराणां प्रभु कल्पम्यायी उपद्रुपति
 लक्ष जपमान पञ्चाभिज्ञो भवति । वध ऊर्ध्वमधश्च दिशापालानां
 च । राजकुले परमवल्लभो भवति । गृहीतवान्यश्च भवति । कन्या
 काम जातीकुसुमानां अष्टसहस्रं जुहुयात् । कन्या लभते । तैरेव
 विकसितै स्त्रीलाभ' । सर्वग्रहमुद्रया वाचया स देशेन रोचनया अग्निं
 स्तम्भयति । नावां स्तम्भयति । आकर्षयति च दण्डमदण्डं वावेश
 यति । मृतकमुत्थापयति । वाचया ज्वरं प्रेपयति । क्षीरयावकाहार
 लक्ष जपेत् त्रिरात्रोषितेन शुचिवाससा साधकगर्भलिङ्गे स्थाप्य म
 हतीं पूजां कृत्वा अपरिमितं जपेत् । सर्वरालवृद्धाश्च वयसा भवन्ति ।
 भस्मना सप्ताभिमन्त्रितेन कटकं च कुर्यात् । सर्वसत्त्वामभेद्यं पानीयम
 पृथतजस्रं गोषु दापयेत् । व्याधिमुपशमयति । अहोरात्रोषितं खड्गं

[illegible]

राजा जुह्यात् । राजा भवति । तिष्ठन्ना । मय गयामा । मय्या न ।
 मधु जुह्यात् । सयजनप्रिया भवति । घ्रा जय्यात् । राज्ञी भवति ।
 श्रीर जुह्यात् । शातिर्भवति । ताय जुह्यात् । पुष्टिर्भवति । मि द्
 वारणापुराणि प्रज्वालय सर्वपापस्याग्र जुह्यात् । यथागिद्धमन्नमभय
 भवति । यमिच्छति पद्मन्ध भवति । निम्नपुष्पाणा लभ जुह्यात् ।
 सर्वजनप्रिया भवति । अश्वतशाश्वतन्दलाना लक्ष जुह्यात् । ग्राम
 लभति । अश्वत्थापैरग्निं प्रज्वाल्य शतसहस्र जुह्यात् । पञ्चप्रदेशे
 राज्य लभते । पञ्चम्याग्रत अगस्त्यप न्दहा लभमक जपेत् । ततस्तस्य
 राजगृह स्वाधीन भवति । भिक्षाहाण हविष्याहाण वा एकनपञ्चा
 शलक्षणि जपेत् । पृथिवीराज्य लभते । क्षीरयावकाहारो भूत्वा अष्ट
 लक्ष जपेत् । श्वेतमर्षपाणा लभ निवेन्द्येत् । सामन्तराज्य लभति ।
 द्वापमालाना शतसहस्र जुह्यात् । तीर्थायुभवति । अन्नपत्राणा श्रीरा
 क्तानां शतसहस्र जुह्यात् । सर्वपापिभ्या मुच्यते । सर्वतीर्हिमेकस्थ
 कृत्वा शतसहस्र जुह्यात् । सर्वतीर्हिंय अलया भवति । मधुकनाष्ठाना
 शतसहस्र जुह्यात् । अर्थमुत्पद्यते । मन शिवा हरिताल नशराचना
 समीकृत्य पञ्चम्याग्रत अष्टसहस्राभिमन्त्रित कृत्वा योधिप्रकाष्ठपौ
 स्थाप्य जपेत् । सिद्धो भवति । यस्य स्त्रिया पुरुषस्य वा दीयते । स
 वश्यो भवति । घृताहुतीना शतसहस्र जुह्यात् । ग्रामत्रय लभते । कोटिं
 जपेत् । शतपरिवार विद्याधरा भवति । लभमेव जपेत् । मृष्टानपात्र
 मयाचित भवते । सप्तद्वीपाधिपा पश्यामन्त्रति । अर्धसमिधाना लक्ष
 जुह्यात् । पद्मवधो भवति । अपामार्जनेनाभिरोगमपनयति । ज्वरि
 तस्य कुशैरपामार्जनम् । कन्यार्कतृप्तमूत्रक शतजप्त उन्नीयान् । सुभगो
 भवति । अञ्जन माधयितुकाम साँवीराञ्जन पल गह्व अग्निना स-
 गन्ध कृत्वा अञ्जनापरिक्रम शाययित्वा चन्द्रग्रह उत्क्र प्रविश्य
 तावज्जपेद् यावत् कूष्माण्डा भवति । तत्क्षणात् स्फुटति । स्फुटित
 मात्रेणास्य वर्णस्य तेजस्वी भवति । कुण्डलमकुन्धरः सर्वविद्याधराणां
 अक्षय्य अप्रतिहतगतिः मपाश्वर उत्पतति । पञ्चवर्षमहस्त्राणि जी
 वति । पद्मानामुत्पलाना वा लक्ष जुह्यात् । सुवर्णसहस्र लभति । प
 लाशसमिधानां शतसहस्र जुह्यात् । सुवर्णसहस्र लभते । त्रिरात्रोपित

श्रीग्यावकाहार* मायेत् । मन आज्ञा पल्लवकं मृतं ममाश्वत्थपत्राणां
उपरि स्थाप्य तारज्जपन् यास्य प्रज्ज(रु)ति । यास्य तस्यास्य या प्र
श्लिपेत् । तत्पत्रादेर स उद्गच्छति । स त्रिप्रापरा भवति । मयस्त्रिना
गयक्षाप्रतिहतान्त्रिव्यविमलप्रागमनाजरा उन्तितान्त्रियराग मरति ॥
यस्य ह मन त्रिव्यगात त्रिप्रापरा जापाराग । यस्याग्रत गन्धपुष्पे
उत्तारां पूजा कृत्वा श्रीग्यावकाहारं श्वापरास्वापमन यय प्राथयते
त लभन्ते । चन्द्रग्रहे प्राधत्तस्यास्ततात् य यप्यपुष्पेन पूजा कृत्वा
मन शिवा रात्रना पञ्चशक्तिराग परिजग्य त्रिग्यापरा मार्जयत् ।
ललाटे तेलकं कुर्यात् । राजकुठं प्रतिश्रुत् । राजवह्मभा भवति । पञ्च
राजानां त्रिमधुघृताक्तानां अप्सहस्रं जुहुयात् । यस्य नाम ग्रहाय
स वशो भवति । ब्रह्मचारी जितद्वय अशुखतुल्यकहाम जुयात् । पूर्ण
मास्या चतुभिः कलशैरुदकपरिपूर्णरष्टसहस्राभिमन्त्रिते राजानं राज
मानं या ज्ञापयेत् । श्रीमा भवति । अमा यमायाया वारमामेन्द्रि
रग्निं प्रज्वाल्य त्रिप्राणां त्रिमधुघृतानां शतसहस्रं जुहुयात् । रक्ता
त्पलनीलोत्पलानां या जातीपुष्पैरां होमः । यस्याग्रत श्रीग्यावका
हारं वर्धमाना पूजा याया । भिन्ना भाजायाद्या । अन्तरा मणा
असाध्यमानापि सि यति । अथराम अपामागसमिधाभिहाम यन
लभत । घृतहोमेन ज्ञान्तिरूपाग्निम् । त्रिमधुघृताक्ते पञ्च घृतगुग्गु
लुहामो वा अ(ष्ट)सहस्रम् । एव सर्वार्थाः सि यन्ति । कृष्णप्रीति य
स्यान्त्रियं परिजग्य हयते स ययो भवति । अपामार्गममिधाभिर्वशीक
रणम् । यस्याग्रत विल्वकाष्ठेराग प्रज्वाल्य अगम्यमाध्वानां शत
सहस्रं जुहुयात् । सर्वार्थां ददाति । स गतुकं चैत्ये त्रिशसहस्राणि जुहु
यात् । राज्यं लभति । पञ्चलश्वहोमेन महाभागा भवति । सवपा
होमाना गन्धपुष्पधूपौ पूजा कृत्वा हाममारभत । त्रिप्रागमिधानां
प्रशक्तेनाग्निं प्रज्वाल्य त्रिमधुघृताक्तानां त्रिप्रागमिधानां अप्सहस्रं
जुहुयात् । यमिच्छति स वशा भवति । क्षीरकाष्ठैराग्निं प्रज्वाल्य अग
म्यमाध्वानां शतसहस्रं जुहुयात् । सर्वार्थां ददाते । सधातुके चैत्ये
गन्धपुष्पधूपे पूजां कृत्वा प्रागुत्पितं शुचिर्धू वा अग्निं प्रज्वाल्य
नागकेसरमियङ्गु अष्टसहस्रं जुहुयात् । मासाभ्य तरेण द्रव्यं लभति ।

त्रैलोक्यतसमिधाना दधिमधुघृताक्ताना पलाशकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य जुहु-
यात् । सुवर्णमहस्रं लभति । उदुम्बरकाष्ठैरग्निं प्रज्वाल्य चापससमि-
धाना दधिमधुघृताक्ताना शतसहस्रं जुहुयात् । शतं महर्षिभिर्मात्रेण
कृत्या हस्तं बद्ध्वा युद्धोपराजिता भवति । शरसि उद्धेनाश्रया भवति ।
कृष्णपञ्चम्या नद्या गत्वा श्वेतपुष्पाणां अष्टसहस्रं प्राप्नुयेत् । यावत्
प्राप्तीति त्रीनारसहस्रं लभत । कुङ्कुमश्चाप्येव कर्म । त्रिवृत्तश्चाप्येव कर्म ।
भाग्यं ददाति । कृष्णपञ्चम्या पटस्याग्रतः अहोरात्रापितेन शुक्लं
नतके गागचनां स्थाप्य तावज्जपेद् यावत् त्रिभिर्वा सिद्धिः । पाद-
प्रचारिके सप्तवर्षसहस्राणि जीवति । ज्वालते कल्पस्थायी भवति ।
सर्वरागचिकित्सनम् । प्रतिज्ञया न्यूनमोक्षणं मण्डलवन् । पद्मानां
पटस्याग्रतः अष्टसहस्रं जुहुयात् त्रिमन्त्रं यद्विराजति सप्त । निधानं
पश्यति । पटस्याग्रतः दधिमधुघृताक्तानां शतपुष्पाणां शतसहस्रं जुहु-
यात् । त्रिपथं लभति । घताङ्गानां शतसहस्रं जुहुयात् । पञ्चग्रामा-
लभति । अर्धपुष्पाणां अष्टसहस्रं जुहुयात् । रूपसहस्रं लभति । ज-
प्यमानस्य सर्वं प्रयच्छति । वर्जयित्वा मामापसहितम् । कृष्णचतु-
र्दश्या रात्रौ रात्रौ आयमञ्जुश्रियस्याग्रतः निर्माल्यं ताम्रमुष-
ताक्तानां त्रयसहस्राणि जुहुयात् । महती श्रियं लभते । त्रिभिर्भस्या-
स्ताद् योधिदृशसि । तानामष्टसहस्रं जुहुयात् । रूपसहस्रं लभत ।
जातीपुष्पाणामष्टसहस्रं जुहुयात् त्रिमन्त्रं सप्तरात्रम् । सुवर्णमहस्रं ल-
भते । एते कर्म त्रिरात्रोपितेन वा गृहस्थस्यास्ताद् क्षीरमिद्धिं अग्निं
प्रज्वाल्य गुग्गुलुप्रलिप्तानां कर्पूमाश्लिषमाणानां अष्टसहस्रं जुहुयात् ।
त्रीनारसहस्रं लभति । अक्षिरागज्वरगतमगिराश्रमिनी परिजयं ता-
तयम् । वक्रव्याघ्रमहिषद्वीपहस्तिगिरारमपिशाचभूतान्तरात्मनां
जलचराणां सप्तभयोपद्रवेभ्यः अनेनैव रक्षां कृत्वा । पञ्चसरं गत्वा
पद्मानां लक्षं निवेदयत् । सामान्यराज्यं लभत । कृतपुरश्चरणं म-
नःशिलां मृत्वा मानुषक्षीरेण पीपयित्वा सहस्रसम्पाताहुतिं कृत्या पाप-
धिकं पञ्चगुहिका कृत्या आगच्छेत् स मुद्रके प्रतिष्ठाय श्वेतसिद्धार्थ-
वसहितानां च द्रव्यं सूर्यग्रहे वा त्रिविधानं कृत्या पटस्याग्रतः

ममुद्रके स्थाप्य तावज्जपत् यावत् सर्पपा पिन्त्रिचिगयन्ति । तदा सर्वमन्त्रवशीकरणं करोति । यदि धुमायति सर्वातर्धानिकानां राजा भवति । अनन्तरं जीवति । यथ प्रज्वलति, तदा त्रेवकुमारः उदि तादित्यसमप्रभः महाकल्पस्थायी त्रिपुराराजा भवति । राचनहरि तालादीनि एतेनैव विधानेन माधयितव्यानि । सर्वेषां त्रिविधा सिद्धिः । शान्तिं कर्तुं कामेन याज्ञिके समिद्धिरग्निं प्रज्वाल्य परमा जमष्टसहस्रं जुहुयात् त्रिरात्रम् । शान्तिर्भवेति । आत्मनः परस्य वा सप्तारात्रेण ग्रामस्य नगरस्यानाष्टष्टौ त्रिमुर जुहुयात् । शङ्ख वजादीनि अभिमन्त्र्य कर्म क्षपयति । सप्ताहेन पञ्चानन्तरयाण क्षपयति । सर्व तर्पणसमर्थश्च भवति । विद्यापन्तः सृष्टेरेणैवावशतिजप्तेन ग्रन्थिः कृतः । सर्पैर्मण्डलग्रन्थः । च द्वाग्रहे सूर्यग्रहे वा चन्द्रेण मण्डलक मुपलिङ्ग्य घृतमधु आमलकीरस समभागानि ताम्रभाजने स्थाप्य पर्यङ्कं चत्वा तावज्जपेद् यावद्दुष्मायति । त पीत्वा श्रुतिधरो भवति । पोषधिरा त्रिकाले उदरचुञ्च सप्तारां पारजप्य पातव्यम् । य चिन्तयित्वा करोति स्वप्नान्तरे कथयति । श्वतराचा सप्तारां परि जप्य मुखे दन्तान्तरे प्रथिप्य य याचति त उभते । उत्तरवादी भवति । य यमेव भाव मनसि कृत्वा जपति त तथागतस्य पुरतः पुष्पगन्धर्वीन दत्त्वा दिशारलिं च ततुदिशं निपत । ततः कुशचि ण्डकापविष्टं अष्टसहस्रं जपेत् । सप्तारां परिपूरयति । बल्मीकमृत्निकया मिष्टं कृत्वा गोरोचनया समालभ्य पत्स्याग्रतः कृतपुरश्चरणं पि ण्डका कृत्वा स्थाप्य लक्षाय जपत् । ततः प्रज्वलति । चलितमात्रे च सिद्धो भवति । त क्षणान्तेव मन्त्रं जपता सिंहर्षाभरुह्यतव्यम् । आकुञ्चितशृण्डलकेशः द्विरष्टवर्षाकृति आत्मपातशम उ पतति । सर्वं विद्याधराणां आगम्य ब्रह्मायुज्यं मतश्च तत्प्रपश्यत । तदा श्रुत्वा परमेन्यं स्तम्भयति । सर्वव्रीहिगन्धोत्कूलशः परिपूर्णं कूलशः आम्रपल्लवमुत्पन्नः अदितः कृत्वा अष्टसहस्राभिमन्त्रितेन विनायकं स्नापय । क्षिप्रं मुञ्चति । सुर्विणीं स्नापयेत् । मुखेन प्रसूयति । बालकं स्नापयेत् । सर्वग्रहैर्विमुक्तो भवति । अनेनाभिषेकेण या पारमुक्ता भवति । माधनसमश्च भवति । महासामन्तवशीकरणे पत्स्याग्रतः अर्कसमिधानां दधिमधुघृतान्तानामष्टसहस्रं जुहुयात् सप्तारां त्रिसन्ध्यम् ।

सपारयारा यशीभया । राजन यार्थं प्रियङ्गुमुमाना अष्टसहस्र जुहु
यात् मसाहा यस्य तीथत । पिण्याष्टसहस्र जुहुयात् त्रिमन्थ सप्त
रात्रम् । पुरस्थ यशमानयति । ऋतपुर र्गण सधातुने तैल्ये लक्ष जपेत्
भिक्षाहार । तत ऋणचतुर्दश्या पञ्चरात्रापित पत्न्य यथाविभवत
पूजा कृत्वा ऋणातलाना त्रिमधुघृताक्ताना अष्टसहस्र जुहुयात् । तत
प्रभात ग्राम लभते । द्वात्रिंशत् । असिद्धे कर्माण गहस्रपिण्ड ग्राम लभते ।
ऋतपुर र्गण नतीतन् पथाभिमुख्य पत्र प्रतिष्ठाप्य उदकसक्तवाहार
यथाविभवत पूजा कृत्वा घृतप्रदीपा एकविंशतिप्रतीपा प्रज्वाल्य वह्निः
सार्वभूतिसा वार्त्ति निवेद्य पर्यङ्कापविष्ट तावज्जपेद् यावदरुणा देवपुत्र
आगच्छत । त पर त्दाति । यत्रश्वस्यास्तदा भिक्षाहारो मासत्रय
जपेत् । तत ऋणचतुर्दश्या गार्च्यमात्र स्थण्डिलरमुपलिप्य सर्वर
सिन्धु त्रि निवेद्यम् । वह्नि सार्वभूतिक त्रि त्त्वा तत कुशविण्डकाप
विष्ट निर्गमाङ्गारेषु गुग्गुलुगुलेफागा उदरास्थिप्रमाणानां अष्टसहस्र
जुहुयात् । तत पत्राभिना यक्षिणी आगच्छति । तस्या गन्धोत्तरे
नार्घा न्येय । सा त्रवीति 'किं करोमीति माता भगि नी ससी
पणामेकतम ग्राह्यम् । रसगन्धायन त्दाति । त भक्षयित्वा कल्पायुर्ध
वति । यशयला भयात । ऋतपुर र्गण सधातुन चैल्ये यथाविभवत
पूजा कृत्वा त्रि कालरनाया त्रिमन्थ पण्मासा अपरिमिता जाप ।
भिक्षाहार क्षीरयावकाहारा या । तत साधन समारभे । ऋणपथे
पुण्यनयने करवीरसा मन शिला वीरकयक्रीता गन्ध पञ्चगव्येन
सशोभ्य पाद्वनक या तामापध दत्त्वा स्नानालङ्कृता कृत्वा पूजा
भिमुखे प्रविश्य तत्थिस्त्रणमुहृतन पीपयन् । अनाभिसाङ्गुल्या त्रि
पमा बदरास्थिप्रमाणा गुलिका कृत्वा अश्व धसमुहने प्रक्षिप्य पटस्या-
ग्रत सहस्रसम्पाताभिर्कृत कृत्वा मसरात्रोपेत च अन्ते शुक्लपत्रे उत्तरा
पूजा कृत्वा उदागतरा ताल निरय गन्धपुष्प प्रपाचिन समुद्रक कृत्वा
चतुर्भिरश्वन्धपत्रै स्थाप्य त्रिभिरान्त्राय हस्तेनायप्रभ्य सर्वबुद्धना
धिसत्त्वाना नमस्कार कृत्वा कुशविण्डकापविष्ट तावज्जपेद् यावद्
रसरसायनातीनि द्रव्याणि त्दाति । पुनरपि निर्गच्छति । अर्घ्यस्त
त्रयोपयागाय कार्यम् । अथ तत्रेव तिष्ठति । न त्रैणनचरभय भवति ।

भगवन्त मेनेथ पश्यति । प्रणिधिं कृत्वा प्रवेष्टव्यम् । सर्ववारणम् ।
 भुविस्थाने पांसुगृह सर्वपस्योपरि । अपेत् । सर्ववारणं कृतं भवति ।
 अतियातिमिच्छति । वक्तुं य 'ग-उ-वे'ति । उग्रपण्डितं कृष्णया मुद्रा
 कृत्वा अप्रसहस्त्राभिमान्यं पृष्टोपगिरि रमापाय ॥ आर्पयत् । मृत
 मोक्षयुक्तिप्रति । द्रव्याणां च मां शिलातीतां मृदगचक्रमुमुञ्च्या
 तीनां पञ्चगव्येन शोधयिष्यामि महत्सम्पादात् ॥ ३ ॥ अन्यतम
 । य गृह पूणमास्या साधनमण्डलं त्रिगुणं स्त्रियापारं द्वयं स्थाप्य
 पर्यङ्कोपविष्टं तावज्जपेद् यावत् मिद्धिर्भूयात् । फलं यमिच्छति
 तस्य तस्य तस्य नाम लिख्य अप्रमहत्त्वाभिमानं कृत्वा यत्र ना
 गास्तप्राप्ते तत्र हृदं हस्तयन्ति । तस्यैव नागं सर्वं गम्यान्त्यति । मत्ता-
 हेन नियतं वस्तु सम्पादयति । रूपं हस्ते वाभिठपितव्यं नाम लिख्य
 द्रव्यातीनां फलं तथैव हस्ते लिख्यम् । ततः परं उक्ते निमज्जयि
 तव्यम् । स तास्म महान्तं शब्दं शृणोति । अमुस्मिन् पश्ये द्रव्या
 । इह तिष्ठति । ततो ग्रहेतव्यम् । नदीं तारकानां दशषु च सभायां
 राजकुले वा विवादे वा स्पर्तव्यम् । सर्वत्रापराजितो भवति । यमि-
 त्वात वशं कर्तुम् तस्य मुग्यं आयमञ्जाश्रयं यात्रा किञ्चित् सम्भा-
 पणं कुर्यात् । अचिराद् वशां भवति । उक्तं भाजनं कृत्वा आर्य-
 तञ्जाश्रयं भयायीत । तेन पानीयेतामहस्त्राभिमन्त्रितं द्रष्टुं सञ्चि-
 तयन् । निरिषा भवति । ततोक्तेन विज्ञानेन मण्डलं प्रावृष्टं सम्पूर्णस्य
 तपस्य अपतितगामय गृहं हविष्याहारं समा ॥ मण्डलं कृत्वा ताव-
 ज्जपत् पूणमास्या आरभ्य यावा तत्रायमपि नैव जपेत् । तन्मचारी
 पूणमासां त्रतमेतच्छेत् । मासनात्र विद्वाद् । पन्नाभयाम् कृष्ण
 जगत् प्रत्यक्षं भवति । गरीरेणापि परां मिद्धिमवाप्नोति । समासेन
 सर्वं त्र साधयति ॥

महाकल्पशास्त्रम् ॥ ॥ अथ ग-उ-वे श्रामयन्त्याम् ॥

(पञ्चपञ्चाशत्तमा) हेमगाथापटल

विमर पाठगर्ग पश्चिमगा ॥

परिमर्मासं त्रयं ग-उ-वे श्रामयन्त्याम् ॥

OTHER PUBLICATIONS

NALA EPISODE IN SANSKRIT LITERATURE

Dr N P Unni

The Nala Theme has captivated the mind of Sanskrit scholars from a very early period down to the present day. This is because the charm of the story centering around a theme a love predominantly agreeable to human beings. Due to its permanent charm the classic is second to none in world literature. The book lists out various manuscripts available from all over the world relating to Nala literature. Rs 20 00

NEW PROBLEMS IN BHASA PLAYS

Dr N P Unni

An attempt is made on this book to investigate the problem from a new angle based on the evidence of 231 manuscripts of the plays of which 185 are new manuscripts. A significant chapter discusses the presentation of Bhasa plays in the Theatre in Kerala stage.

A must for every student of Bhasa and the researcher working on Sanskrit Literature and Drama. Rs 60 00

MATTAVILASA PRAHASANA

Dr N P Unni

The book gives a critical study of the play by Mahendra Vikramavarman the Pallava king of the era 580 630 AD. The book contains the original critically edited text in Devangari with a critical and analytical study of the various aspects of the play. Rs 20 00

SANSKRIT LITERATURE OF KERALA

Dr E Easwaran Nampoothiri

This work lists out very important information available on various works biographical sketches of scholars as accepted by historians and their known works. The work is a useful guide for researchers and scholar for easy and ready reference to Sanskrit literature produced in Kerala and also helpful for the understanding of the full fledged history of Sanskrit literature in its full extent. Rs 30 00

RELIGION ART AND CULTURE

Dr S Venkitasubramonia Iyer

This work is a collection of popular studies bearing on Indian religion art and culture. It covers a wide range of articles comprising philosophy ritual architecture sculpture music, drama ethics and sociology all on a Sanskrit basis. It gives us a clear glimpse into several spots of our cultural life and presents before us rare prospects new perspectives and fresh evaluations. Rs 20 00

CBH PUBLICATIONS

**Publishers of Scholarly Books
P B No 617 Trivandrum 695002**

LATEST RELEASES

IMPORTANT REPRINTS FROM TRIVANDRUM SANSKRIT SERIES NANARTHARNAVA SAMKSHEPA OF KESAVASWAMIN

Edited by T Ganapathi Sastri

This edition of Nanartharava samkshepa is a lexicon based on early palm leaf manuscripts

The Nanartha words or homonyms with their different lingas are arranged in this work in six kandas. The first Kanda contains words of one syllable and the second kandas of two syllables and so on. Each kanda is again subdivided into five Adhyayas namely Strilingadhayaya Pullingadhayaya * Napumsakalingadhayaya Vachyalingadhayaya and Nanalingadhayaya. For facility of reference the words are arranged in each adhyaya in an alphabetical order. The work treats of several words and meanings not found in Amarakosa and other common lexicons. The author is quoted by Mallinatha and also by Arunachalanatha in their commentaries on Mahakavyas. This long out of print book is now available in complete form for sanskrit scholars and students alike in one volume.

544pp

1990

Rs 300 00

MIMAMSA SLOKAVARTIKA with Commentary of Kasika of Sacaritamisra

Edited by T Ganapati Sastri

The present work named Kasika is a commentary by Upadhyaya Sucarita Misra on the Mimamslokavartika. Of the two systems of Mimamsa Philosophy viz Karma Mimamsa and Brahma Mimamsa the first is dealt with by Jaimini in 12 Adhyayas containing 2700 sutras. The extant Bhashya on these sutras is by Sabarasvamin and Bhatta kumarila's elaborate material commentary on the first pada known as Tantrapada of the first adhyaya of the Bhashya is called Slokavartika on which Kasika now offered is a learned and dignified commentary.

It has not been possible to ascertain the date of Sucaritamisra but this much is certain that he flourished earlier than Venkatanatha (1248-1350) A.D. As he later cited the Kasika as authority in his Sesvara Mimamsa. This long out of print work is now reprinted in complete one volume edition.

544 pages

1990

Rs 300 00

CBH PUBLICATIONS

**Publishers of Scholarly Books
P B No 617, Trivandrum 695002**